

ספר

צאינה וראינה

עם

נופת צופים

חלק שני

ווילנא

ЦЕНА УРЕНА,

Переводъ Пятикнижіа на жаргонъ.
Съ прибавленіемъ „Науфетъ Цуфимъ“.

Съ Виленскаго изданія 1883 г.

Два тома въ трехъ частяхъ. Ч. II.

Доволено цензурою 9 ноября 1888 года Вильна.

В И Л Ь Н А.
Въ типографіи С. І. Фина, А. Г. Розенкранца
и М. Шрифцгетцера.
На Андскомъ переулкѣ домъ № 2508/12
1889.

ס פ ר

צאינה וראינה

על

חמשה חומשי תורה

עם

הפטרות וחמש מגילות ותרגום למגילות

בלשון אשכנזי עברי טייטש.

עשה האלף היקר החסד כמהו יעקב כמהו יצחק סק' יאנאווא

גם האבין סיד איצט ג'דרוקט גאך יעדער סדרה דעם הייליגן ספר

נופת צופים

דאס ער אזו ארויש גיקליבן פון זוהר הקדוש שבתגא הקדוש רשבי אללה

אין דיזער הדפסה איז צו גיקומען זייער פיל נייש וואס ווערן

אויס ג'רעכניגט אין דער הקדמה אויף דעם צווייטן זייט.

ווי לנא

בדפוס של ר שיי פין. ור איצ ראזענקראנג. ור מיט שריפטועמזער.

שנת תרמ"ט לפ"ק

אקורצע הקדמה.

דיזער ספר צאינה וראינה אדער מיימיש חובש איז זייער באוואוסט, און ער איז זייער פיל מאל גידרוקט גינארין, דאך איז אזוי איין צאינה וראינה נאך ביז איצט גיט גינען, אין דיזען מאל איז פאר מערסט און פאר בעסערט גינארין מיט זייער פיל גייש זייער גיימיגע:

א) מיר האבין נאך יעדער סדרה גישטעלט דעם ספר נופת צופים וואס ביז דיא צייט זיינען זייא גינען צווייא באזונדערע ספרים, אין פערשידענע בענדער, און איצט האבין מיר גידרוקט אלץ צו זאמען אין איין באנד צו פאר בעסערין און פאר גרינגערין דעם גוי.

ב) אלע פסוקים פון הנגף, און נקרות, און זוהר הקדוש, און ראש גלייבין אלע לשון הקודש ווערמער, וואס ווערין גיבראכט סייא אין מיימיש חובש און סייא אין נופת צופים, האבין מיר אלץ גידרוקט מיט נקודות.

ג) גם האבין מיר בייא יעדן חודש גידרוקט איין לוח אויף פופציג יאָהר, מען זאל ווישין ווען עש גיפאלט דער מולד, און וועלכער טאג איז ראש חודש, און ווען עש גיפאלט יום טוב, הנזכה, פורים, תעניתים, חמשה עשר, ליג בעומר, און ארבע פרשיות, גם וועלכע סדרות לייגענט מען צו זאמען, און ווען באזונדער, און אלס דייטליך אויף עברי מיימיש.

ד) מיר האבין גידרוקט אלע ציורים, וואס זיינען גידרוקט גינען פון אלע מאל.

ה) גם דיא הדפסה בבבל איז זייער שיין, מיר האבין יעדער עמוד גידרוקט אין צווייא שפאלטן, אין שפאלע שורות, כדי עש זאל זיין לייכט צו לייגען, און גוטין פאפיר. מיר האבין אז דער צאינה וראינה וועט אלעמען גיפעלין זיין.

המודפסים.

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל כאשר
 ויבן די שְׁמֵרָאָה בְּיַד וְהָאֵשׁ מִשֶּׁהָ הָאֵם
 גִּדְעַם צוּ כָּל יִשְׂרָאֵל בִּי דַעַר זַיִם פּוֹן דַּעַם
 בְּרָדָן • עַד הָאֵם זַי פִּיר גִּזְעִילֵם דִּי עֵבִירוֹת
 וְהָאֵם זַי הָאֵבֶן גִּיטָאן • דָּאֵשׁ עֲרֻשְׁמַע זַיִא
 הָאֵבֶן בִּיזִי גִדְעַם אֹבֵן הָאֵבֶן גִּזְעֵם עֵשׁ
 וְהָאֵלֵם בְּעַסְעַר גִּזְעוֹן מִיר זָאֵלן שְׁמֵרָאָרְבֵן אִין
 דַּעַר מְדַבֵּר • דָּאֵשׁ אֲנִדְרַעַע אִיר הָאֵם אִין
 עֵבִירָה גִיטָאן אִין פְּלֵאָן פּוֹן עֲרֻבוֹת מוֹאֵב
 אִין שְׁמִים מִיט וְנוֹת אֹבֵן מִיט דַּעַר אֵפֵּ אֵם
 פִּעוֹר • אֹבֵן אִיר הָאֵם גִּזְעֵרְנֵם בְּאֵלֵד וּוִי אִיר
 זַיִם גִּיטָאן צוֹם יֵם אֹבֵן הָאֵם גִּזְעֵם אִין דַּעַר
 גִּיט דָּא בִּין קִבְרִים אִין מְצֻדִים וְהָאֵשׁ דּוּא
 הָאֵשְׁמֵ אֹבֵן אֹיִשׁ גִּזְעֵרְנֵן פּוֹן דָּאָרְטִין צוּא
 מִיִּטָּין אֹבֵן אִין דַּעַר מְדַבֵּר • אֹבֵן דַּעַר נָאָךְ
 הָאֵם אִיר בִּיזִי גִדְעַם אֹיִף דַּעַם פִּן וְהָאֵשׁ עַד
 אִין גִּזְעוֹן וְהָאֵשׁ אֹבֵן גוֹשׁ • אֹבֵן אִיר הָאֵם
 גִּזְעֵם עֵשׁ וְעַם אִירֵךְ דִּי גִדְעֵרִים פּוֹן אִים
 גִּישׁוּוֹאֵלִין וְעַד • אֹבֵן אִיר הָאֵם גִּזְעֵרְנֵם בִּי
 דִּי מְרַגְלִים אֹבֵן בִּי קִרָּה אֹבֵן אִיר הָאֵם נִקְרֵם
 אֹיִף גָּאֵם אֹבֵן אֹיִף מִשֶּׁהָ אֹבֵן אִיר הָאֵם דָּאֵשׁ
 עַל גִּיטָאָם דָּאֵשׁ וְיִנְעֵן זִבִּין עֵבִירוֹת •
 אֹבֵן אִין דַּעַר תּוֹכְחָה שְׁמִים וְהָאֵשׁ לְעִירָה אֲחִים
 שְׁבִי עַל סַמְתֵיכֶם אִירֵךְ וְעַל אִירֵךְ שְׁמֵרָאָרְבֵן אֹיִף
 אִירֵךְ זִבִּין עֵבִירוֹת • אֹבֵן דְרוֹם הָאֵם זַיִא
 מִשֶּׁהָ גִישְׁמֵרָאָם בְּדִי זַיִא זָאֵלן תְּרַמָּה הָאֵבֶן
 דְרוֹף אֹבֵן זָאֵלִין וְהָאֵשׁ קִין בִּיזִי גִיטָאָן •
 דַּעַר וְעַן דֵּר רָאֵשׁ תִּקְחָל אָךְ דֵּר רַב וְעַרְמָה
 גִיט דַּעַם פְּאֵלֵךְ אֹבֵן שְׁמֵרָאָם אִים גָּאֵם פִּאר
 דַּעַם פְּאֵלֵךְ • וְהָאֵשׁ בְּדִי זַיִא זָאֵם מִשֶּׁהָ הָאֵם
 גִּזְעֵם צוּ גָּאֵם וְהָאֵשׁ דּוּ הָאֵשְׁמֵ צוּ יִשְׂרָאֵל פִּיל
 בְּאֵלֵךְ גִּזְעֵרְנֵן דְרוֹם הָאֵבֶן זַיִא גִיטָאָם דָּאֵשׁ
 עַל • רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ זָאֵם עֵשׁ אִין אִין מִשְׁלַח
 אִין קוּא וְהָאֵשׁ דֵּר בַּעַל חֲבִית גִיט אִיר עֵסִין
 פִּיל הָאֵבֶר אֹבֵן וְעַרְמָה זַיִא פִּעַם אֹבֵן שְׁלָאָם
 דַּעַם בַּעַל חֲבִית • אֹבֵן אֹיִךְ יִשְׂרָאֵל גָּאֵם הָאֵם
 זַיִא זָאֵלן דָּאֵשׁ גוֹמֵשׁ גִיטָאָן אֹבֵן דְרוֹךְ דַּעַם
 הָאֵבֶן זַיִא גִזְעֵרְנֵם אֲנִשְׁקַעֲנוּן אִים • אִיר אִשֵּׁר
 יֵם פִּיזְבֵּן דֵּרֵךְ בִּר שְׁעִיר עַד קִבֵּשׁ גִּזְעֵם מִשֶּׁהָ הָאֵם

גִזְעֵם זַיִם אִין לֵאנֵן גִּזְעֵם אִין דֵּר מְדַבֵּר • דַּעַר
 נָאָךְ פִּעֲרָצִין פְּאֵן נָאָךְ דַּעַם אֲרוּשׁ גִּין פּוֹן
 מְצֻרִים זַיִם אִיר גִּיטָאָן בִּין חוֹרֵב צוֹם פִּארְג
 סִינִי • אֹבֵן פּוֹן חוֹרֵב אִין עֵלְף טַעַן וְהָאֵשׁ בִּין
 קִדְשׁ בְּרַנְעַ וְהָאֵשׁ דָּאֵשׁ אִין בִּין אֲרֵץ יִשְׂרָאֵל •
 אֹבֵן אִיר זַיִם דָּאֵשׁ אִין גִּזְעֵרְנֵן אִין דְבִי טַעַן
 וְהָאֵשׁ גָּאֵם הָאֵם גִּזְעֵרְנֵם אִיר זָאֵלֵם גִּיד קוֹסְעַן
 בִּין אֲרֵץ יִשְׂרָאֵל • אֹבֵן אִיר הָאֵם פּוֹן דָּאָרְטִין
 גִישְׁקֵם דִּיא מְרַגְלִים אֹבֵן הָאֵם פִּאר זִבְדֵּרְנֵם
 דָּאֵשׁ אִיר זַיִם אִירֵךְ גִּזְעֵרְנֵן פִּעֲרָצִין יִאר אִין
 דֵּר מְדַבֵּר • אֲחֵי־מִיחֹן אֵת מִיחֹן נָאָךְ זַיִן שְׁלָאָן
 מִיחֹן • מִשֶּׁהָ הָאֵם גִּזְעֵרְנֵם צוּא שְׁמֵרָאָם
 יִשְׂרָאֵל בִּין עַד הָאֵם אִין גִּזְעֵרְנֵם דִּיא צוֹרִי
 שְׁמֵרָאָרְקַע מְלָכִים מִיחֹן אֹבֵן עוֹב • אֹבֵן הָאֵם
 זַיִער לֵאנֵךְ גִּזְעֵרְנֵן צוּ יִשְׂרָאֵל בְּדִי דִי יִשְׂרָאֵל
 זָאֵלִין גִיט זָאֵלִין וְהָאֵשׁ הָאֵם אֹבֵן מִשֶּׁהָ פִּאר
 אִין גוֹמֵשׁ גִיטָאָן וְהָאֵשׁ עַד שְׁמֵרָאָם אֹבֵן •
 וְהָאֵשׁ מִשֶּׁהָ בִּיא אֵת חֲבִיתָה מִשֶּׁהָ הָאֵם בְּאִשְׁרֵי־דִי
 תּוֹרָה צוּ יִשְׂרָאֵל אֹיִף שְׁבַע־עִים לְשׁוֹן חֲאֲמִישׁ
 יִשְׂרָאֵל הָאֵבֶן אֵלִין גִּזְעֵרְנֵם דִּי תּוֹרָה אֹיִף
 דַּעַם פִּארְג סִינִי פּוֹן גָּאֵם • דָּאָךְ הָאֵם מִשֶּׁהָ
 בְּאִשְׁרֵי־דִי תּוֹרָה צוּ דִי קִינְדֵר וְהָאֵשׁ וְיִנְעֵן
 וְהָאֵשׁ גִּזְעֵרְנֵן אִין דֵּר מְדַבֵּר • אֹבֵן חֲאֲמִישׁ
 זַיִא הָאֵבֶן גִּזְעֵרְנֵם וְהָאֵשׁ זַיִערַעַע עֲלֵמְעַרְן
 הָאֵבֶן גִּזְעֵרְנֵם דָּאָךְ הָאֵם מִשֶּׁהָ אֵלִין גִּזְעֵרְנֵם
 צוּ זַיִא בְּאִשְׁרֵי־דִי תּוֹרָה אֹבֵן הָאֵם מִיט זַיִא
 גִּזְעֵרְנֵם • אֹבֵן מִשֶּׁהָ הָאֵם גִּזְעֵרְנֵם צוּא כָּל
 יִשְׂרָאֵל גָּאֵם הָאֵם גִּזְעֵרְנֵם אֹיִף דַּעַם פִּארְג
 סִינִי אִיר זַיִם שׁוֹרִין גִּזְעֵרְנֵם גִּזְעֵרְנֵם בִּיא דַּעַם
 פִּארְג אִיר הָאֵם שׁוֹרִין דָּא גִּזְעֵרְנֵם גִּזְעֵרְנֵם גִּזְעֵרְנֵם
 אִיר הָאֵם מְקַבֵּל גִּזְעֵרְנֵם דִּיא תּוֹרָה אֹבֵן הָאֵם
 גִּזְעֵרְנֵם דָּאֵשׁ מִשְׁכָּן אֹבֵן הָאֵם גִּזְעֵרְנֵם סִיחֵרְדִין
 דְרוֹם צִיֵּהֵם וְהָאֵשׁ • הַיֵּד הַיֵּד לִיר פִּיר דַּעַר
 מִיִּד פִּרְת אִין דַּעַר קִלְעֵן־מִשְׁעַר מִיִּד פּוֹן דִּי
 פִּיר מִיִּכֹן וְהָאֵשׁ שְׁמִיעֵן אִין בְּרִאשִׁית נָאָךְ
 וְהָאֵשׁ עַד גִיט בִּיא אֲרֵץ יִשְׂרָאֵל הִישִׁיט עַד
 גְּדוֹל • דַּעַר דַּעַר וְהָאֵשׁ בְּאֲחֵרְמָם זִךְ צוּ אִין
 חֲשׁוֹבֵן מִאֵן וְעַרְמָה עַד אֹיִךְ חֲשׁוֹב • דִּיא

תקמים ואנין אין קדרש רבתי משה האט
דרום אן גיהזיבין אלה הדברים וייל דיא תורה
איו גליד נוי איין בין דאש איר האניק איו
זיס אונ איר גיפט שפעכט לייט * אזוא אויך
איו דיא תורה איין סס חיים צוא די וואש
האלטן זיא אונ איין סס הנות צו דיא וואש
האלטן זיא גיט דען הדברים איו מייטש גינען
למס להם ולנפש אחרים דער פסוק ואנט אונז
דאש לאנד ארץ ישראל איו נארין פריער
גינעבין צו די וואש ויין ארויש גינאנגן פון
מצרים אונ דר נאך צו וייערע קינד אונ די
נאך צו די וואש ויין ארויש גינאנגן פון גלות
בבל אונ דר נאך וועט עש ווערן גינעבין צו
ישראל אין די מענ פון משיח * דס אלה תמים
משה ואנט צוא ישראל אויך גיב אויך איין
ברכה וואש האט איין קצבה איר זאלט ויין
מזיניקט מאל אזו פיל וויא איר וייט * אבער
נאט זאל אויך בענטשן אזו וויא ער האט
גיזאנט דאש איר זאלט זיך אזו פיל ווי דאש
שמויב פון דר ערד * אויך אלא לברי סרחים וסאבס
ויריבס משה ואנט די ישראל ויין ויער שווער
צו טראגן * דען ווען אייער ווערט אן דעם דין
ואנט ער אויך וועל אנדרע דינים זעצין אויך
וועל נאך עדות גריינגען * דרום האט משה
גיזאנט אויך קאן אליון אויך גיט משפטין *
אונ ווען ווי האבן גיזעהען משה איו פריא
ארויש גינאנגן האבין ווי גזאנט ער סוז ויין
איין קרינער אין דער חיים * איו ער שפעט
ארויש גינאנגן האבין ווי גיזאנט איר מיינט
משה טראכט אויף אויך נויטש ער איו געסן
אנאנצע נאכט אונ האט אויף אויך גיטראכט
בייז * איין אב בית דין זאל צום הינטערשטן
ארבין גיין אין בית הקדרש אדער אין שול
קדי די לייט זאלן פד אים אויף שמיין * אונ
זאל צום ערשטן ארויש גיין קדי מען זאל
פאר אים אויף שמיין * אונ אמיל תקמים
זאנין ער זאל דאש קהל גיט פטרות ויין צוא
אויף שמיין פאר אים גיערש ער זאל צום
ערשטן ארבין גיין איו בית הקדרש אונ זאל

צום הינטערשטן ארויש גיין פד קינד זאל
גיט ויין צו אויף שמיין פאר אים * ואצו את
שופטים בעת ההיא אונ אויך האב גיבאמין צוא
איינערע דינים אין דר דאווקר צייט דאש ווי
זאלן גיט הילין דעם דין אויש צוא זאנין
האמשע דר דין איו פיל מאל פד אים גקוקן
פון דעסט ווענין זאל ער דאך טראכטן אין
דעם דין צוא פסקנן אמת * ויפסקם דיק דאש
איו מייטש דער דין זאל איין פשרה מאכן
דאש הייטט אדקת * לא סבירו פנים דר דיין זאל
איינעם גיט כידן נומע רייד אונ דעם אנדרן
בייזע הייד דען ער וועט דוקד דעם גיט קעגן
רעכט מענען * בהרוב יחילו תשפיתו דר דיין זאל צו
הערין דעם משפט פון איין פרוטה גליד ווי
איין משפט פון הונדערט גילדין * לא תהיו כפני
איש דער דיין זאל זיך גיט פארקמן פד קיין
שום מענטש וואש שמיית פד אים צום דין *
אונ וייל משה האט פריער גיזאנט דער
משפט איו צו נאט אונ דער נאך האט ער
גיזאנט אלע הארבע זאבן זאלט איר גריינגן
צו סיר אונ האט זיך גליד גימאכט צו נאט
דרום איו ער גישפראכט גיזאנרין דאש ער
האט פיל דינים פד געסן * ראה נתתי אליהו לפני
את ה' ואת עשרת בני ישראל ואת משה ואת
הארבע גיזאנרין פד ישראל דרום גיט אויף
אונ ארבע וויא * וצא האמורי נודים אהבם כפאר
פשיטה הדברים די ישראל האבין גיט גיזאלט
פאלגין צו משה אונ וינען גינאנגען סלקתח
האלטן מיט אמורי * האבין דיא אמורים
גישלאגן די ישראל אזו ווי די גינן בייסן *
אונ אזו ווי די בין ווען זיא לאזט דעם גיפט
אזו פאלד פייערף זיא * אזו אויך די אמורים
ויין אליון אויך גימיט גיזואן אז ווי האבן
איין ישראל גיטרקט אונ נאט האט גזאנט עס
איו גינג צו אויך צו זיצן פריא דעם פארב
סיני * גיט אונ רינגילט ארום דעם פארב
שוער אונ איר זאלט מיט אים קיין סלקתח
גיט האלטן * דען שוער איו איין ווישה צו
עשו

עשו וייל עד האט ערלאך גיהאלטין זיין פאטער • דער מדרש רבתי שרייבט אין דר סדרה • דיא פלמטרים פון רבי אליעזר האבן גיפגעט צו רבי אליעזר זאג אונז וויא גרויש איז דער שבר פון דעם וואט האלט ערלאך זיין פאטער און מוטער • האט ער צו זיין גיזאגט זעהט וואט איין גברי האט גמאן אין אשקלון עד האט גימיישין דמה פן גתניה דאט זיין מוטער איז משוגע גיווען אונ האט אים גישלאגן אין מארק פר אלע לייט • און ער האט גישוויגן אונ האט נאר גיזאגט גיגונ מיין ליבע מוטער • איין מאל זייגען די הקמספון ישקאל גיקומן צו דמה צו קויפן פון אים איין אבן טוב צום חושן דען ער האט גיהאט אזו איין אבן טוב • און זיין האבן צו אים גיזאגט ווי וועלין אים געבן מוויזנט גילדין פר דעם אבן טוב • איז דמה גיקומען צום קאסטין איז זיין פאטער גישלאפן אויף דעם קאסטין האט ער אים גיט גיוואלט אויף וועקן • זייגן די הקמים אנטעק גיזאגן מיט גישט • אזו האבין די ישקאל גימינט ער וויל מער געלט האבין • האבין זיין צו אים גישקט מיר וועלין דיר צעהען מוויזנט גילדין געבן גיב אונז דעם אבן טוב • און אז דער פאטער איז אויף גישטאנען האט דמה גינמן דעם אבן טוב אונ האט אים גבראכט צו ישקאל • האבין די ישקאל אים גיוואלט געבן צעהען מוויזנט גילדין • האט דמה גיזאגט חס ושלום דאט איך זאל הנאת האבן וייל איך האב מיין פאטער ערליך גיהאלטין איך וועל דעם שבר פון פיבוד אב ואם גיט פאר קויפן • איך וועל מער פון איך גיט געמען נאר אזו ווי איך האב פון איך גנערט די מוויזנט וילדין • און גאט האט אים זיין שבר באצאלט דאט אין דעם יאר איז אים גיבארין גינארין איין פרה אדומה אין זיין שטאדע • און עד האט זיא פר קויפט מער ווי פר צעהען מוויזנט גילדין • נוא זאל מען זעהען ווי גאט באצאלט דעם שבר פון פיבוד

אב ואם • רבי שמעון בן נפילאל זאגט עס האט קיינר גיט ערלאך גיהאלטין זיין פאטער אזו ווי איך • אבך עשו האט נאך מער ערליך גיהאלטין פאטער און מוטער • דען איך באדין מיין פאטער און מוטער מיט באשמוקטע קליידר • און אין מארק גיין איך מיט שייגע קליידר • אפער עשו האט די בעסטע קליידר אן גיטאן צו באדיגן זיין פאטער • אזו ווי מיר גיפיגען דאט רבקה האט צו יעקב אן גיטאן די שייגע קליידר פון עשו וואט ער האט אן גיטאן אז ער פלעגט זיין דעם פאטער באדיגן כדי יצחק זאל מיין דאט איז עשו און זאל אים בענמשין • און פון דעם פיבוד אב וועגן האט גאט גיזאגט מען זאל צו עשו נאר גיט טאן • עש שטייט אין ירושלמי רבי ישמעאל האט גלערינט אין בית המדרש און ווען ער איז גיקומען אהיים האט זיין מוטער אים גיוואשן דיא פים און האט דאט וואסער גיטרוקען • און ווי רבי ישמעאל איז דאט גינאר גינארן האט ער זיך גיט גילאזט מער וואשין די פים • איז די מוטער גיזאגן אין בית המדרש און האט זיך גיקלאגט פאר די רבנים דאט רבי ישמעאל האלט זיא גיט ערלאך • זייגן ווי זייער דר שראקין גינארין און זאגן צו רבי ישמעאל עס איז אונז איין גרויש חידוש דאט דו זאלשט גיט ערלאך האלטן זיין מוטער • האט רבי ישמעאל גזאגט חס ושלום איך זאל גיט ערלאך האלטן מיין מוטער נאר זיא וויל מדינקן די וואסער פון מייגע פים וואשין און איך וויל גיט • האבן די רבנן צוא אים גיזאגט ווען דאט איז אוי ווילן מוזטו דאט טאן דען דאט איז אויך פיבוד אב ואם • זי יי חסיד עמד לא תפתר דבי דען גאט איז מיט דיר גיווען און דו בישט גיט ונארין גימינערט קיין זאך • דען ווען איין גאסט קומט צו איין קענמשין • דעם ערשטין טאג גיט ער אים גישטאפטע קאפ הינער • דעם אנדערין טאג גיט ער אים קעלבערנע פלייש • דעם דריטין טאג גיט ער

אדם ארבעים דעם פערטין טאג גיט עד אים
 נאך זייניגער אבער נאט האט גישפייזט די
 ישראל פערציג יאר אין דר מדבר אלע טאג
 גלייך דעם הינטערשטין טאג אזו וויא דעם
 ערשטין טאג רב נחמיה זאגט עש איז
 ישראל מער גיט אפ גינאנגן אין דר מדבר
 נאר דאש ריידן מיט דעם מויל דען וויא
 פאלד ער האט עפעס גיוואלט האבין אזו
 איז עש אים ווארין גינעבין אונ וואש ער
 האט גיוואלט איז אים גיווארן פון דעם מן
 האט ער גיוואלט קעלבערנע פלייש האט ער
 מן נהאט איין מעס פון קעלבערנע פלייש
 האט ער גיוואלט הינער פלייש האט ער מן
 גיהאט איין מעס פון הינער פלייש אונ אז
 ישראל האבין גיזעהען דאש נאט גיט זייא
 אלץ דאש נוסח האבן זיי נאט גילויבט אונ
 האבין גזאגט וויא לא אחר ווען נאט שפייזט
 מיד אזו בין איך גיט גיטנערט קיין שום
 זאך אלא אזו אט מיט דו זאלסט גיט בלענערן
 מואב דען נאט באצאלט אומליכן זיין שכר
 זווי מעקטער פון לזט זייגן גילעגין ביי
 פאטר אונ האבן גיוואונען קינדן פון
 פאטר אונ די עלצטע מואבטער האט
 איר זון מואב דאש איז מיטש ער איז
 גיקומען פון מיין פאטער אזו האט זיא איר
 חרפה אויס גיזאגט אפר די אינגלשטע האט
 איר זון גירופין עמון דאש איז מיטש ער איז
 פון מיין פאלק אזו האט זיא בעניעות גרעמט
 דרום האט נאט גיזאגט צו משה מען זאל די
 קינדער פון עמון גיט דר שרעקן מיט קיין
 מלחמה אפר די קינדן פון מואב האט נאט
 גיזאגט מען זאל מיט זייא קיין מלחמה גיט
 האלטין צו חרנן זיי אפר מען מעג זיי דער
 שרעקן מיט מלחמה אונ דרום האט נאט
 זייא גיט גיהייסן חרנן ווייל משה וועט
 באגראבן ווערן אין זייער לאנד אודך ווייל
 עש וועט פון זיי ארויש קומן רות פון מואב
 אונ געמח פון עמון וואש דאש מלכות
 ישראל וועט פון זייא ארויש קומען אודך

האט נאט זיך איבער זייא דער בארימט
 ווייל זייער פתנה איז גיווען צוא גומין
 דאש די וועלט זאל ווערן פון זייא גיבויט
 דען אלע לייט פון סדום זייגען ווארן דער
 שלאגין אזווא האבין די מעקטער פון לזט
 גיטיינט דאש די נאנצע וועלט איז ווארין דר
 שלאגין אזו וויא ביי דעם סבול דרום זייגען
 זיי גילעגין ביי זייער פאטר צו האבין קינדן
 דאש די וועלט זאל פון זיי גיבויט ווערן
 פתח כל השמים נאט זאגט צו משה אודך וועל
 דיין פארקט געבין אונטער נאר דעם הימיל
 דען אין דעם טאג וואש משה האט מלחמה
 גיחאלטין מיט עוג איז די זון גיבלויבן שטיין
 אין הימיל אונ דר טאג איז ליינער גווען וויא
 אנדרע מעג אזו האט די נאנצע וועלט גיזעהן
 די וואונדן פון משה דאס ער האט גימאכט
 שטיין די זון אונ אזו אודך איז די זון גיבלויבן
 שטיין אין די טעג פון ירושע אונ אודך צו
 גקדימון בן נורין אזו וויא דיא גמרא זאגט
 אין פסעית איין טאל זייגען ישראל גינאנגן
 אויף יום טוב קיין ירושלים אונ האבין קיין
 וואסער גיט גיהאט צוא מרינקן איז גקדימון
 בן נורין גינאנגען צוא איין שר אונ האט
 פייא אים גילעגן צוועלף פרונען וואסער אונ
 האט אים גישמעלט איין צייט צוא באצאלין
 אים אונ אויב ער וועט אין דער צייט גיט
 באצאלין קיין וואסער זאל ער אים געבין פאר
 אוימליכן פרונים צעהען מוויזנט גילדין
 אונ אז עס איז דיא צייט גיקומען האט ער
 שר גישקט צו גקדימון ער זאל אים באצאלין
 געלט האט גקדימון גיענטפערט עס קען
 נאך היינט גיין רעגין האט ער שר גישפעט
 אונ זאגט איין נאנץ יאר איז קיין רעגין גיט
 גינאנגען אונ היינטיגין טאג וועט גיין רעגין
 אונ דער שר איז פריילאך געווארן אונ איז
 גינאנגן אין חרתי אונ גקדימון איז גינאנגן
 אין בית המקדש אונ תפלה גימאן אזו איז
 גיקומען איין גרוישער רעגין אונ האט אלע
 פרונים אן גפילט מיט וואסער מער וויא פרייער

אזו האט גקדימון גישיקט צום ער גיב מיר
 ארויס געלט איד האב דיר איבעריג וואסער
 גיגעבין . ענטפערט דר ער די זון איז שוין
 לאנג פאר גאנגען האסטו שוין עובר דעם
 זמן גיווען . האט גקדימון ווידער תפלה
 גיטאן איז גיטארין טאג און דיא זון האט
 גישייניט . דער קדרש זאגט יהושוע האט
 גיזאגט צו דר זון שנייט שטיל . דען אז די
 זון גייט זאגט זיא שידה צו גאט . אזו וויא
 אין פסוק שמיים ספרה שמש עד סבואו מחולל שם
 :: פון דעם אן הויב שיינען פון דער זון פון
 אין דעם פאר גיין טוט דיא זון לויפן גאט .
 דרום האט יהושוע צוא איר גיזאגט שנייג
 שטיל . האט די זון צו אים גיזאגט דו גישט
 גאר קליין אנמקענין מיר אונ וויא הייטו
 מיר שטיין . אונ נאך מער איד בין ווארין
 בשאפן אום מיטוואך אונ דו גישט ווארין
 בשאפן אום פרייטאג שפעט פון מיר האט
 יהושוע גיזאגט איד בין איין פן חורין גליד
 וויא איין זון פיי זיין פאטער אונ דיא ביקט
 איין קנעכט . אונ ווען אפילו דער זון איז
 קליין . שאפט ער מיט דעם קנעכט האמלשע
 ער איז גרויש . אזו פאלד האט זיך דיא זון
 גישטעלט אין מיטן הימל . וקתבה מוט לט
 בייא דער מלחמה פון סיוחן האבין ישראל
 אן גינוקען גינוג קליידער אונ כהמות .
 אבער בייא דער מלחמה פון עוג שמיים
 מוט לט דאש איז מיטש מיר האבין מבנה
 גיווען צו נעמען קליידער אונ כהמות דען
 עש איז אונז שוין נכאס גיטארין גאר זיי
 קראבין גאלד אונ זולבער גינוקען הי גשה ::
 גלוידי פן חיי דען גאט האט הארט גימאכט
 דאש הארץ פון סיוחן ער זאל דיד גיט
 ילאזן גיין דורך זיין לאנד כדי ער זאל
 טוערין פאר לארין דורך זיין האנט . דען
 ווען דער רשע טוט ביין דרייא פיר טאל
 אונ טוט קיין תשובה גיט אזו מאכט גאט
 פאקט זיין הארץ ער זאל ווייטער אויך קיין
 תשובה גיט טאן ער זאל פאר לארין ווערן .

אונ אזו אויך האט גאט גיטאן צו פרעה .
 נאכד ון אלי אל תיקא אוהו גאט האט גיזאגט צו
 מיר משה פארקט דיד גיט פאר עוג דען איד
 האב אים שוין לאנג גיגעבין אין דיא הענט
 פון ישראל נאך אין דיא מעג פון אברתם .
 דען אז אברתם האט מל גיווען זיין זון יצחק
 האט ער גימאכט איין גרוישע סעודה . איז
 גיווען אויף דר סעודה עוג אונ אנדרע שרים
 האבין זיי גיזאגט צו עוג דוא האשט גיזאגט
 אברתם וועט קיין קינדער גיט האבין זעה
 וויא גאט האט אים איין זון גיגעבן . האט
 עוג גענטפערט ווען איד וועל מיין קליינעם
 פינגער אויף אים ארויף לייגן אזו וועט ער
 שטארבין . האט גאט גיזאגט דו רשע דוא
 ביקט אים מבנה דוא וועשט זעהען דאש
 זיגע קינדד וועלן זיין פיל וויא וואך אין
 ים אונ דו וועשט פאלן אין זייטע הענט .
 אונ אז די ישראל זיינען גיקוקען אויף דעם
 גרענעץ פון זיער לאנד איז משה מיט דיא
 ישראל גיגאנגען נאנץ פריא פאר דר שטאט
 אדרעי . האבין זיי גיזעהען דאש עוג זיצט
 אויף דעם מויער נאנץ הויך אונ דיא
 גרייכין פון דר ערד וויא זיינען לאנג גיווען
 אכט אונ דרייסיג איילן . איז משה ווארין
 דער שראקין . האט גאט צוא אים גיזאגט
 פארקט דיד גיט פאר אים . אונ עוג האט
 ארויש גיריסן איין גרוישן פארן אונ האט
 גיוואלט ווארפן אויף ישראל . אזוא האט
 משה גינוקען איין שטיקיל ערד אונ האט
 גיזאגט דרויף דעם שם תפודש אונ האט
 עש אויף אים ארויף גיטארפין . אזו איז דר
 פארן אויף גיהאלטן גיטארין אויף זיין קאפ
 אונ דרום האבין אונגעזען חכמים גיזאגט עש
 וואלט ראוי גיווען צו זאגן שידה בייא דער
 מלחמה פון סיוחן אונ עוג אזו וויא ביי דעם
 ארויש גיין פון מצרים . גאר דוד המלך איז
 גיקוקען אונ האט דרויף שידה גיזאגט . אזו
 וויא אין פסוק שמיים לפרוץ מלך האסורי כי שלם
 מסרו : ויעג מלך הבשן כי שלם מסרו :

וזמן ישעיהו בן אסח דאש איז דיא נבואה פון
 ישעיהו וואש ער האט נבואות גזאגט
 אויף דעם לאנד יהודה און אויף ירושלים און
 האט ישראל גישטראפט אויף זייערע עבירות
 דאש ויזא זאלין פרום זיין און ירושלים זאל
 ניט חרוב ווערן און אזוא האט ישעיהו גזאגט
 שפע שנים הערט צוא איר הימלען און פאר
 נעם דוא ערד מיינע רייד דאש איר זאלט זיין
 עדות אין ישראל אויב ויזא וועלין ניט האלפן
 דיא תורה און אזוא האט ישעיהו גזאגט צוא
 ישראל פון גאטש וועגן זעהעט דיא הימלען
 וואש איך האב פאשאפן צוא באדינען איך
 אויב ויזא האבן עפעש פאר ענדערט פון
 זייער דינשט אויב די זון פאר פעלט צו שיינען
 אדער צוא לויכטן אויך און דיא זון איז זיך
 נאך משמח אין איר ארויש גיין צוא באדינען
 אייך כדי צוא טאן מיין ווילן אזוא ויזא אין
 פסוק שמיים יהוה כסותו יצא חסותו דיא זון איז
 זיך משמח אזוא ויזא אין חתן וואש גייט
 ארויש פון זיין חופה און זעהעט אויף די ערד
 אויב זיא האט פאר ענדערט פון צוא באדינען
 שייך ווען איינער טאכט זייען קארן אדער
 זויזן טאכט זיא רען ניט וואקסן דאש וואש
 מען פאר ווייט גוא וואלט איר ישראל זיך
 גיארקט לערנען פון הימיל און ערד וואש
 ויזא טוען זייער דינשט וואש גאט האט ויזא
 גיבאטן האמפעט ויזא וועלין קיין שוכר ניט
 האבן פאר זייער דינשט מבל שכן איר ישראל
 וואש איר וועט האבן שוכר אז איר וועט
 טאן גאטש דינשט און אויב ניט וועט איר
 גישטראפט ווערן גיהערט איר בודאי צוא
 האלפן גאטש דינשט רבי בנאה זאגט ווען
 אין מענטש טוט עפעס ביזן קומען דיא עדים
 און הויבן אים אן פריער שלאגן אזוא ויזא
 אין פסוק שמיים יד העדים מהרה יו בראשונה
 אזוא אויך האט ישעיהו גזאגט איר הימיל און
 ערד איך נעם אייך צוא עדות ווען ישראל
 וועלין זינדיגן זאלט איר ויזא פריער שטראפן
 דער הימיל זאל ניט געבן זיין טוה און רעגן
 און דיא ערד זאל ניט טאכן וואקסן איר
 פרוכט שפע שנים וואגני ארץ ישעיהו האט
 גזאגט הערט צוא הימלען און פאר נעם דוא
 ערד מיינע רייד און משה רבינו האט גזאגט
 פאר נעכט איר הימלען און הער צוא דוא ערד

ויזא משה איז נאהנט גינען צום הימיל דרום
 האט ער גזאגט פאר נעכט איר הימלען
 מיינע רייד און פון דער ערד איז ער ווייט
 גינען דרום האט ער גזאגט הער צו דוא ערד
 אזו ויזא מען שרייט צוא איינעם פון דער
 ווייטן דאש ער זאל צוא הערן אבער ישעיהו
 איז ווייט גינען פון דעם הימיל דרום האט ער
 גזאגט הערט צוא איר הימלען און פון דער
 ערד איז ער נאהנט גינען דרום האט ער
 גזאגט פאר נעם דוא ערד און דרום האט ער
 גינמען הימיל און ערד פאר עדות רען עש
 איז גלייך ויזא אין מענטש שטראפט דעם
 אנדערן פאר זיין קרוב און זאגט ווייז זיין
 קרוב איז דער בייא דרום טוא איך רייד אין
 התראה פאר אים דוא זאלשט דאש נארעשקייט
 מערער ניט טאן אזוא אויך דער מענטש
 איז ווארן פאשאפן דיא נשמה פון הימיל
 און דער גוף פון דער ערד אזו זיינען הימיל און
 ערד דעם מענטשניש קרובים דרום האט
 משה און ישעיהו גזאגט מיר טוען אייך התראה
 פאר אייערע קרובים דאש איר זאלט פרום
 זיין און נאך אין פשט איז ויזא האבן דרום
 צוא עדות גינמען הימיל און ערד ויזא ויזא
 לעבין אייביג אבער מענטשין קענען שטארבן
 און אויך דער מענטש קען פון דער ערד ניט
 אנמלויפן אזוא קען אים דאש עדות אלע צייט
 גיפניען און דיא הימלען שרייבן אן דיא
 עבירות וואש דער מענטש טוט אזו ויזא אין
 פסוק שמיים יגו שמים די הימלען אנטפלעקן
 זיינע עבירות און דיא ערד זאגט אן וואש
 פאר זיין עבירה דער מענטש האט גיטאן אזו
 ויזא אין פסוק שמיים ואלץ סתקופה יו דיא
 ערד שמיים אויף צוא זאגן צום מענטשניש
 זיינע עבירות און נאך אין פשט איז די תורה
 איז ווארן גיגעבן אויף דעם הימיל און אויף
 דער ערד רען גאט האט אראפ גינדערט
 דיא הימלען אויף דעם בארג סיני און האט די
 תורה גיגעבן דרום האט משה און ישעיהו
 זי פאר עדות גיטאכט דאש ישראל זאלין ניט
 עובר זיין דיא תורה נאך אין פשט איז עש
 איז אין משל ראובן האט גיגעבן אין
 פקדון באהאלפן צוא שמעון און ראובן איז
 גישטארבן קומט דער זון פון ראובן צו שמעון
 אין הויז און איז סכר שמעון מיט זיין ווייב

האבן היא לייט אים גיפערענט ווארום פילטו
מכבד ראש ווייב פון שמעון ענטפערט דער
זון פון ראובן איך ווייט נישט בייא וועמען מיין
פקדון איז אויב בייא שמעון אדער בייא זיין
ווייב דרום בין איך וויא ביידע מכבד כדי
בייא וועמען מיין פקדון איז זאל ער אים רעכט
הייסן אזא אזיק זאגט משה און לשעיה איך
וועל קסמארבין און ווייט נישט וואו מיין נשמה
וועט אהין קומען אזיק רעם הימיל אדער
אזיק דער ערך דרום האבין זיי פבד אן גיטאן
צום הימיל און ערך און האבין וויא גיטאכט
פאר עדות כדי וואו היין ווייער נשמה וועט קומן
זאל זיא זיין גיהיט אבער נאט האט גיזאגט
צוא משה דיין נשמה וועט זיין הינטער רעם
כסא הכבוד די חכמים זאגין איין מסכת מנולה
איין אשה וואש האלט זיך בצניעות איז זיא
זוכה ראש עש קומען פון איר ארויש קינדער
צדיקים און נביאים אזא וויא מיר גיפונען
ביי המר ראש זיא האט זיך בצניעות גיהאלטן
איז פון איר ארויש גיקומען דוד המלך
און לשעיהו הנביא רען המר איז ווייער בצניעות
גינען זיא האט איר פנים נישט גינזוין בייא
איר שווער יהודה אין הויז און דרום האט זיא
יהודה נישט דער קענט אויב זיא איז זיין שווער
און איז בייא איר גינען איז פון איר ארויש
גיקומען דוד המלך און ישעיה הנביא און נאך
אנדערע נביאים ניש גילתי ויחפתי נאט זאגט
איך האב היא ישראל דער צויגן מיט תורה
און מעשים טובים אז וויא מען דער ציקט
איין קינד און האב וויא דער הויכט מיט מיין
שכינה און וויא האבין מיין תורה פאר לאזט
און האבין אין מיר וירדער גישפעניגט יע שיר
קנתי איין אקס וואש האט מיין שכל נישט
ווייטט דאך זיין הארין וואש האט אים גקויפט
און איין אייזיל וואש איז נישט אזו קלוג ווייטט
ער דאך היא קארישע וואש זיין האר נישט
איים אין איר עסן און ער קומט אלע מאל צוא
זיין קארישע אבער ישראל האבין שכל און
איך האב וויא מיל גושט גיטאן און וויא ווילן
סיה נישט דער קענען היא חכמים זאגין ווען
מען האט איינעם מלקות גישלאגן האט מען
גינאמען איין רימען פון איין אקס אדער פון
איין אייזיל רען נאט זאגט לאו קומען דר אקס
אדער ראש אייזיל וואש האבין מיין שכל

נישט און דער קענען דאך ווייערע הארין און
לאזין גיצאלט ווערין פון ישראל וואש האבן
שכל און דער קענען נישט ווייער הארין דער
מדרש שרייבט נאט זאגט צוא ישראל איר
דארפט אייך פון היא בתמות אפ לערנען סיה
צוא דינען רען עש איז גינען איין מעשה
בייא אליהו ראש היא ישראל האבין עבודת
כוכבים גדיינט און עש איז גינען פינה הגידרש
פאלשע נביאים האט אליהו צוא וויא גיזאגט
קלייבט אייך אויש צווייא אקסין וואש ווינען
איין צווייליג און האבין זיך בייא אנאנדער
גיפאקעט און ווינען ווארין דער צויגן בייא
אנאנדער און וואקסט אויף וויא גורל אינער
זאל זיין צוא נאט און דער אנדערער צוא
דער אפ נאט בעל און מען זאל זיי מקריב זיין
איך וועל מקריב זיין צו זאל נאט און איר
צוא דער אפ נאט בעל און מען זאל קיין פיער
נישט פריינען נאר איינליכער זאל בעטן צוא
זיין נאט און וועלכער נאט עש וועט געבן
פיער פון רעם הימיל רעם נאט זאל מען דינען
אזו האבין וויא גורל גינאראפן איז דער אקס
וואש אויף אים איז גיפאלן דער גורל צוא
נאט איז ער פאלד גלאפן צוא אליהו און
האט גינאולט מען זאל אים מקריב זיין און דר
אקס וואש אויף אים איז גיפאלן דר גורל צו
דער עבודת כוכבים האט ער נישט גינאולט
זיין צו זיין איין קרבן צוא דער עבודת כוכבים
האבין זיך איין גינאמילט אלע פינה הגידרש
פאלשע נביאים און האבין אים נישט גיקענט
ריין איין פוס פון דער ערך האט אליהו אויף
איים אן גישרען און האט גיזאגט וויא מיט זיי
האט דער אקס גענאמפערט פאר אלע פאלשע
נביאים און האט גיזאגט איך און מיין חבר
דער אנדערער אקס ווינען מיר אין איין בוק
גילעגן בייא אונזער מוסער און ווינען אין
איינעם דער צויגן גינאראפן איין איין שפאל זאל
מיין חבר זיין איין קרבן צוא נאט און איך
זאל זיין איין קרבן צוא דער אפ נאט צו דער
צערענען מיין פאלשער דרום וויל איך נישט
זיין האט אליהו גיזאגט צוא רעם אקס וויא
רען הרך דיר וועט גידייליגט צוא רעם אקס וויא
נאמען ראש נאר היא וועלט וועט זעהען ראש
ווייער אפ נאט האט מיין כח נישט צו געבן פיער
פון רעם הימיל האט דער אקס גיזאגט איך
שווער

שוער ראש איה וועל נים גיין אליין נאר דא
 אליהו מהם מיה איבער ענטפערין צו ווי אזו
 וויא אין פסוק שטימ גיחה את הבר אשר נמו
 להם אליהו וייא האבין געומען דעם אקס
 וראש אליהו האט וייא גיגעפין ראש האט
 גאט גזאגט איר האט זיך גינדארפט לערנן פון
 דעם אקס און אויך זאגט גאט ופשו משפטים
 תבט ראש איה שטימ די ושראל וואלטין זיך
 גינדארפט לערנען פון דיא פויגיל וואש פליהען
 אונטער דעם היטל דען אז אליהו איז
 אנטלאפן אין דער מדבר פאר אהאב מלך
 ישראל האבין אים די פויגיל וואש היישן ראבין
 גיבראכט פלייש און ברויט פון דעם הויז
 פון יהושפט מלך יהודה און וייא האבין נים
 גיבראכט פון דעם הויז פון אהאב ווייל מען
 האט דארטן גידינט עבודת כוכבים האבין זיי
 נים גיוואלט ראש אליהו זאל הנאה האבין
 פון עבדי כוכבים און מיר גיפניען אויך ראש
 עש איו גיווען איין מעשה בייא רבי פנחס
 בן יאר ראש ער איז גיקומען מיט זיין אייזיל
 אויף איין הארבעריג האט מען דעם אייזיל
 גיגעבן עסין גערשטין האט ער נים גיוואלט
 עסין ווייל מען האט דער פון קיין מעשר נים
 אפ גישיד ראש זאגט ישעיה איין אקס דער
 מענט זיין הארין און איין אייזיל דער קענט
 זיין עסין ראש עש איו נים גימעשרהט און איר
 ישראל ווילט גאט נים קענען דרום וועט אייער
 לאנד היקט זיין און פרעמדע וועלן אויף
 עסין אייער גושט און דיא שטאט ירושלים
 וועט איבער בלייבן אזא וויא איין ביידייל אין
 גיין גארטן האט עש בלייבט לידיו ווען
 דער שומר גייט דער פון ארויש נאך דעם אז
 מען רייקט אפ דיא וויין סרדיבין אזא וועט
 די שטאט אויך לידיו בלייבן זאגט גאט ווען
 איר קומט אן בית המקדש צו ווערין גזעהען
 מיט אייערע קרבנות ווער באנערט עש פון
 אויך ראש איר זאלט קומען אן מיין הויף
 תפלה צא טאן ווען אייער ברונה איו נים גוש
 דיא תכמים נאגין תפלה איו בעסער פון
 קרבנות קלתי משפט דיא שטאט ירושלים איו
 גיווען פול מיט משפט רבי פנחס זאגט פיר
 וגינערט און איין און אכציג שולן איו גיווען

אין ירושלים און אז אספניגוס קיסר איר
 גיקומען האט ער זייא אלע חרוב גימאכט דא
 זלו בה גידעכטיקייט האט אין איר איבער
 גינעכטיגט רבי סימון זאגט עש האט קיין מענטש
 נים איבער גינעכטיגט אין ירושלים מיט איין
 עבירה דען אויב ער האט גיטאן איין עבירה
 בייא טאג האט דער קרבן תמיד פון פאר
 נאכט מכפר גיווען האט ער איין עבירה גיטאן
 בייא נאכט האט דער קרבן תמיד פון איין
 דר פריא מכפר גיווען אבער איינער זיינען אן
 דער שטאט פיל רוצחים דיין זילבער איו
 פאלש און דיין גיטראנק איו צא מישט מיט
 וואשער און דיא דינינים געמען שוחד פאלש
 צא פסקנען קיין יתום ווילן וייא קיין משפט
 נים געבן און דיא אלמנה וויל שוין נאר
 נים קומען פאר וייא מיט איר משפט רבי לוי
 זאגט איין מעשה איו גיווען איין אשה האט
 צום דיין גיבראכט איין זילבערנעם לייכטער
 און די אגדע וואש האט מיט איר דעם משפט
 גיהאט האט גיבראכט צום דיין אגילדערנע
 כלי זאגט דיא אשה עש זאל לייכטן דער דין
 אזא וויא דער זילבערנער לייכטער האט
 דער דיין גיזאגט ראש גאלד האט פארעקט
 אויף דעם זילבר ווען איין יתום איו גיקומען
 צום דיין ער זאל געבן אים איין משפט האט
 דער דיין גיזאגט האק מיר האלץ און מרגא
 סיר וואשער צווייא סעג וועל איה דיר איין
 משפט געבין האט דער יתום דער ווייל זיין
 געלט אויף גינעסין איידער ער האט איין משפט
 באקומען און וייא ער איו אנועק גינאנגען
 האט אים באגעניגט איין אלמנה האט זיא אים
 גיפרעגט וויא איו מיט דיר גינאנגען האט
 דער יתום גיזאגט איה האב מיין געלט אויף
 גינעסין און האב קיין דין נים באקומען האט
 דיא אלמנה גיזאגט ווען ער איו איין סאגוביל
 און קען קיין דין נים באקומען וואש זאל איה
 ארימע אלמנה טאן אזו גייט זיא אהיים און וויל
 שוין נאר פאר דעם דין נים גיין זיין משפט פרה
 די שטאט זיין וועט ווערין אויש גיליימ ווען זיי
 וועלן רעכט משפטן און די ישראל וועלן זיך
 אום קערן אין איר דרוק דער צדקה וואש וייא
 וועלן געבן אפן פן די רצון

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל רבי יצחק
 מים רבי יהודה זינעו גינאנגען אין וועג
 זינען זיי גיקומן צו און איין ארמ וואש היינט
 בפר סקנין דארטן האט גוואונג רב המנוגא
 סבא זינן זיי איין גישמאנן ביי אים אין שמוג
 ער איז אליין ניש גיווען ווארום ער איז שוין
 גפטר גווארן איז דארטן אין שמוג גיווען זינס
 אקליון קינד פון פניף יאר ער איז גיווען ביי זיין
 רבי אז ער איז אהיים גיקומען נאנט אים דיא
 מוטער זיין זיך מקרב צו די חכמים זיי זינן
 חשובי לייט דו וועסט פון זיי גיבענמשט ווערן
 האט ער גוואלט צו גיין צו זיי און איז צוריק
 גילאפן און נאנט צו דער מוטער איך וויל זיך
 צו זיי ניש מקרב זיין ווייל זיי האבן היינט ניש
 גילייגענט קיין קריאת שמע און אז האט מען
 מיט מיר גילערניט ווער עש לייגענט ניש קיין
 קריאת שמע איז ער דעם טאג בנדוי וויא זיי
 האבן ראש דער הערט האבן זיי זיך זייער פר
 וואונדערט און האבן אויף גיהייבן זייערע הענט
 און האבן אים גיבענמשט און זאגן עס איז
 בנדוי אז נישערט מיר האבן דעם טאג עוסק
 גיווען במצות התן וכלה זיי האבן ניש גיהאט
 וואש זיי דארפן צו דער תהנה זיי זינן גיווען
 זייער ארום האבן זייא דורך דעם ניש גיקאנט
 התנה האבן און קינד האט זיך ניש גוואלט
 מתעסק זיין מיט זיי האבן מיר גמוזט זיך מתעסק
 זיין אין דער מצוה דורך דעם האבן מיר קיין
 צייט ניש גיהאט לייגען קריאת שמע דען מיר
 האבן גלערניט ווער עס איז עוסק אין איין מצוה
 איז ער פטור פון דר אנדערר מצוה זאגן זיי
 צו אים וויא אז האקטו ראש גוואוקט אז מיר
 האבן היינט ניש גלייגענט קיין קריאת שמע זאגט
 ראש קינד צו זיי איך האב דר קענט אין דעם
 ריח פון אייערע קליידער האבן זיי זיך זייער
 פר וואונדערט דר נאך האבן זיי זיך גוואשן צו
 דעם עסן און האבן גמאקט איין ברכה איפר
 דעם ברויט און די הענט פון רבי יהודה זינן
 גיווען פאר שמירט און האט איין ברכה גמאקט
 איידער ער האט זיך גוואשן נאנט ער צו זיי
 איר וואלט גיווען די תלמידים פון רבי שמעיה
 חסיד וואלט איר ניש גארפט מיט פר שמירטע
 הענט איין ברכה פאכין ווארום דרויף איז מען
 הייב מיתה היינט אן דאש קינד צו זאגן עס
 שמויט גבואם אל אהל מועד ויהי ביום ולא סתמי פון

דעם פסוק לערנן מיר אפ ווער עש האט אויף
 זיך ניש חס און ווערט גיזעהן פאר דעם מלך
 ניש מיט קיין רייגע הענט איז ער הייב מיתה
 ווארום די פינגער פון דעם מענטשן זינען כרמו
 אויף גרוישע זאכין ער זאגט ווייטער גרוישע
 סודות און דרום ווייל דיא פינגער זינען כרמו
 אויף גרויסק סודות דרום מוז זיין אלע ברכות
 פון די כהנים דורך די פינגער און אז מען לויפט
 צו הקב"ה מוזן די פינגער ריין זיין איז דורך
 דעם ווערט הקב"ה גבענמשט פון דעם הייליגן
 פאלק און איר זייט אזעלעך גרויסק חכמים פר
 וואש ניש איר דרויף ניש אכמונג און איר האט
 ניש משמש גיווען צו רבי שמעיה חסיד דען ער
 האט גוואנט אלע זאכין וואש זינען ניש ריין
 נאר פאר שמירט מיט טינה ולכלה ראש איז
 מצד המומאה דען דר צד המומאה ווערט נאר
 גשפוימט פון אום רייגע זאכין און דרום איז אין
 חוב צו וואשן די הענט מיט מים אחרונים פר
 דעם בענטשן ווארום די קלופה היישט חובה
 דרום איז די וואשער אין חוב וויא זיי הערן
 די הייד פאר וואונדערן זיין זיך און קענן ניש
 ריידן זאגט רבי יהודה צו אים מיין קינד ווער
 איז ריין פאטר און וויא אזו איז זיין נאמן האט
 ראש קינד אביסיל שטיל גיטוויגן ער איז צו
 גינאנגן צו דער מוטער און האט זיך גיקושט
 און נאנט צו איר די חכמים פרעגן סוף אויף
 מיין פאטער זאל איך זיין זאגן ווער ער איז
 זאגט זיך צו אים מיין קינד האקטו זיין בודק
 גיווען וואש זיי זינען זאגט ער איך האב בודק
 גיווען אפער איך האב אין זיי גאר ניש גינאנגען
 וויא אזו עש דארף צו זיין האט אים דיא מוטער
 עפעס גוואנט שטילער הייד דער נאך איז ער
 צו זיי גינאנגען און זאגט איר פרעגט סוף אויף
 מיין פאטער ער איז שוין גישמארבן און אלע
 צייט אז די הייליגע חסידים גייען אין וועג אריין
 גייט ער זיין נאך גלייך וויא ער איז איין סודר
 איינער פון זיי און ווען איר וואלט זיך רעכטע
 לייט קדושים עליונים וויא אזו וואלט איר אים
 ניש גיפגען אויף דעם וועג בתורה האב איך
 אין אייך געזען ניש קיין רעכטע זאכין און איינער
 זעה איך נאך מער אין אייך דען מיין פאטער
 ווערט נאר גיזעהן צו דעם וואש ער האט אויף
 זיך דעם על התורה אזו וויא איין המור דאעל
 היישט ער איז איין חסיד דאניקיא ווארום איין

תלמיד חכם הייסט חסור ראש מאבט חכם סופג
 ויב נהו צו אעלכע מענטשין באוויינט ער זיך
 ניש צו איין אנדערן און ווייל איר האט ניש
 זוכה גיווען ער זאל זיך צו אייך פנויזין דרום
 נועל איך אייך ניש זאגין ווער ער איז זאגט
 רבי יהודה צו רבי יצחק מיר דאכט אז ער איז
 ניש קיין מענטש ווי האבן גיגעסן און דאס קינד
 זאגט דברי הורה און חידושי התורה וויא ווי
 האבן אפ גיגעסן זאגין ווי צו אים גיב אונז איין
 פוס וועלן מיר בענטשן זאגט ער איר זאגט
 רעכט דען דר שם הקדוש ווערט ניש גבענטשט
 זייערט מיט הומנה גלייך וויא מען גרייט אן
 איין ארט צו איין נאך אזו מוז מען פריער מאכין
 איין הומנה ראש הייסט מען זאל זאגין מיר ווילן
 בענטשן ער הייבט אן צו זאגן עס שטייט אגדה
 פתח בית וואס האט רוד הכלה דר מיט גמיינט
 וואש ער האט גיזאגט אגדה נאר ער האט
 גיזען אז מען מוז האבן איין הומנה דרום זאגט
 ער אגדה היישט ראש הומנה אזו זאגט איר
 אויך רעכט בי זיבד דען אז איין מענטש וועט
 בייא דעם טיש רומ דארטן די שכתה און דר
 צד הקליפה שטייט אויך דארטן ווען דער
 מענטש גרייט זיך אן צו דעם בענטשן להקב"ה
 אזו ווערט דער צד הטומאה נרחה און אונטער
 מעניג פאר דער צד הקדושה ער איז ניש אין
 דעם כלל ווייל דער מענטש באגערט דעם צד
 הקדושה מיט דר הומנה אבר אז דער מענטש
 גרייט זיך ניש אן צו בענטשן להקב"ה אזו איז
 זיך דער צד הטומאה משמח ער שפרינגט צו
 זיין בייא אים ער זאל האבן איין חלק אין דער
 ברכה אויב דו וועסט פרעגן פאר וואש בייא
 אנדער ברכות דארף מען ניש האבן קיין הומנה
 נאר בייא דעם בענטשן קום און זעה עס איז
 פונדאי אזו ווען איין מענטש מאכט איין ברכה
 אויף איין פרי הייסט די פרי איין הומנה און אז
 מען מאכט איבר איר איין ברכה אזו האט שוין
 דר צד הטומאה קיין חלק ניש אין דעם דען די
 פרי וואס זיא איז אק דעם רשות פון צד הטומאה
 מאכט מען דאך איבר איר ניש קיין ברכה דיינו
 ווען זיא איז נאך ערלה איז זיא ברשות הטומאה
 וואש זיא היישט ערלה דרום שטייט דר ביי
 לא גבלי מען זאל דרויף קיין ברכה ניש מאכן כדי
 דר צד הטומאה זאל ניש גבענטשט ווערן ווייל
 זיא איז נאך אין איר רשות אבער דער נאך אז

זיא גייט ארויש פון איר רשות אזו ווערט זיא
 גיגעסן און מען מאכט איבר איר אברכה הייסט
 ראש די הומנה און דער צד הטומאה האט שוין
 אין דעם קיין חלק ניש אויב דו וועסט פרעגן
 פאר וואש זאל דר כוס פון דעם בענטשן אויך
 ניש הייסט איין הומנה מען זאל ניש דארפן זאגן
 פון זיבד נאר ווייל בתחלה אז ער האט גיזאכט
 בורא פרי הגפן אויף דעם כוס אין מיטן עסן
 האט ראש גיזיכטן איין הומנה און היינט ביי
 דעם אנדערן כוס צו דעם בענטשן דארף מען
 האבן איין אנדערע הומנה ווייל דער כוס איז
 צו הקב"ה ניש אזו וויא דר ערשט כוס וואש
 ער איז נאר גיווען אויף צו פרינגען און דר כוס
 פון דעם ברכת המזון איז כדי מען זאל מיט אים
 ציהען הייליגע ברכות פון הקב"ה און דרום
 דארף מען האבן איין הומנה מיט דעם מול
 האמשע די ווערטער גבה שאבלי משלי הייסט
 איין הומנה און איין ברכה אבר די הומנה פון
 ברכת המזון דארף מען האבן דורך דעם זאל
 מען ציהען ברכות פון דעם עולם העליון וואס
 אלע ברכות קומען פון דארט ארויש וואש ער
 איז פאר פארגין דרום ביי די ברכות זאגט מען
 פריד אפי גבענטשט בשמח דו ראש זאגט מען
 לנוכח וויא מען שמעסט איינר אנגעקנין דעם
 אנדערן אבער דא זאגט מען גבה שאבלי משלי
 גיבענטשט איז גאט וואש מיר האבן גיגעסן
 פון זינע זאגט מען ראש גבה יסדי פר פארגין
 אזו וויא מען שמעסט פון דעם אנדערן היינט
 די אויגן ראש דארט איז מער ניש קיין הומנה
 זייערט מיט דעם כוס של ברכת המזון ראש
 דורך דעם ציהט מען אראפ זיא ברכות ראש
 גיווענט זיך אלץ אין וועלכן עולם און וואש פר
 איין קרושה וואש הקב"ה איז זיך מתלבש זאגט
 רבי יהודה וואו צו אונזער חלק פון אייבן אן
 ביי היינטיגן טאג האבן מיר ניש גהערט אעלכע
 גרויסע זאכין פונדאי איז אזו זיא איך האב
 גיזאגט אז ראש קינד איז נאר ניש קיין מענטש
 זאגט ער צו אים דו פון המלאך מיין ליב קינד און
 האט אים גיפרעגט איין קשוא אויף דעם סוד
 וואש ער האט פריער גזאגט זאגט ראש קינד
 ראש איז אמת וואש מיר האבן אויבן גיזאגט
 אז דער מענטש ווערט דר קענט דורך זיין מול
 ווער ער איז נאר ווייל איר פאר שטייט ניש
 נועל איך אייך זאגין דעם סוד :

פתח ער האם אן גיהזיבין צו זאגן עש שמיים
הקם עניו בראש ביי דעם חכם וינען וינע
אזיגן אין זיין קאפ איז דאך די קשׂא וואו האם
דען אימליכער מענטש וינע אזיגן אין זיין גוף
אדער אין די הענט נישט אין זיין קאפ וואס פאר
איין חילוק מאכט דא שלמה צווייטן איין חכם
און צווישן אנדערע מענטשן אמער ווי וינען
מיט דער זאך ביינע גלייך נאר אז מיינט דער
פסוק דען מיר האבין גילערנט עש איז רעכט
דער מענטש זאל נישט גיין די אמת גילוי הראש
ווארום די שכינה רוח אויף זיין קאפ און דער
וואס עס איז איין חכם ועקם ער אלע מאל ווער
עש איז אויף זיין קאפ ראש איז די שכינה און
אז וינע אזיגן וייגן נאר צו זעהן די ליכט וואש
ליכט אויף זיין קאפ אזו מוז ער האבן צו דער
ליכט בוימיל דען דער גוף פון דעם מענטשן איז
גיגליכין צו איין קנייטיל וואש דר פלאם ברענט
דרויה דרום שרייט שלמה און זאגט וישן על
ראפה אז חסר עם זאל זיך נישט לאזן קיין
בוכל פון דעם ליכט וואס אויף ריין קאפ ווארום
די ליכט וועט אויש גיין דרום מוז דר מענטש
האבן צו דער ליכט פון זיין קאפ בוימיל ראש
איז מצות ומעשים טובים דען דורה דעם ברענט
זיין ליכט אויף דעם קאפ דרום זאגט ער הקם
דער וואש איז קלוג עניו בראש דער איז ממיר
משגיח אויף זיין קאפ אז די ליכט זאל ברענען
און דרום זאגט ער אויף זיין קאפ און נישט אויף
קיין אנדער ארט ווייל די שכינה רועט אויף זיין
קאפ און איר זייט דאך בונדאי חכמים און די
שכינה רוח אויף אייער קאפ וויא האט איר נישט
משגיח גינען אין דעם און זאגט וויא גרוישע
סודות אזו קומען וויא און קושין אים רבי יהודה
וויינט און זאגט וואול צו דיר רבי שמעון וואול
צו דיין חלק און וואול צו דיין דור אז אין דיין
דור וינען אפילו די קינדער גרוישע חכמים אזו
קומט זיין מוטער און זאגט רבותי איך בעט
איך קקט נישט אויף מיין זון נאר בעין יפה זאגן
וי צו איר וואול צו דיין חלק דו רעכט ווערדיגע
אשה כשירה ברורה אויש דער וויילט איז דיין
דגל מער פון אלע וויבער פון דר וועלט זאגט
דאש קינד איך פארקט מיה נישט פאר קיין עין
הרע איך ביי און זון פון אנרוישין פיש און די
פיש האבן קיין מורא נישט פאר קיין עין הרע
עש שמיים ויהי לוי בשר הארץ וואש שמיים

לרוב נאר צו גרוישין ווי איבער דעם אויג און
אזו וויא די פיש וואש די וואשער דעקן ווי צו
האבן קיין מורא נישט פון קיין עין הרע אזו האב
איך אויך קיין מורא נישט זאגן ווי צו אים די
זו פלאך וי עס איז חס ועלום בייא אונן קיין
שלעכט אויג נישט דא און מיר קומען נישט מצד
עין הרע און הקב"ה טוט דיה באדעקן מיט וינע
פליגיל הייבט אן דאס קינד תפלה מנאל אחי
וגו' און זאגט דרויה גרוישע סודות וויא קושין
אים אזו וויא פריער זיי זאגן מיר וועלן בענטשן
זאגט ער איך וועל בענטשן דען אלץ וואש
איר האט ביי אהער גיהערט איז אלץ פון מיר
אזו וועל איך אין מיר מקיים זיין טוב עניו בראש
לייען נישט וברוך גייערם וברוך ער זאל בענטשן
כי נתן מלחם ליל דרום ווייל ער האט גיגעבן זיין
ברויט דאס איז די תורה וואש זיא היישט לחם
און איר האט מיין ברויט גיגעסן דאש איז די
אכילה ושהנה של תורה דרום גיהער איך צו
בענטשן זאגט רבי יהודה דו גילובט קינד פון
הקב"ה מיר האבן דאך גילערנט בעל הבית בוצע
גיבט קנה דער בעל הבית ברארף צו מאכט
המצויא און דר אורח ברארף צו בענטשן ברכת
הסוודן זאגט ער איך בין נישט קיין בעל הבית און
איר זייט אויך נישט קיין אורחים איך וויל נאר
מקיים זיין דעם פסוק וואש איך האב גיזאגט
דען איך בין איין טוב עין ווייל איך האב ביי
אהער גיזאגט תורה און איר האט דאש פון מיר
נישט בגערט נאר עש איז גינען מחבת איך בן
איין טוב עין האט איר מיין אכילה גיגעסן דאס
קינד נעמט דעם כוס של ברכה און בענטשט
און די הענט ציטערין אים ער קען נישט האלטן
דעם כוס אין וינע הענט און אז ער איז גיקוסן
צו על הארץ ועל הסוודן האט ער גיזאגט כוס
ישועה אשא נכסם וי אקח אזו איז גיגליבן דר כוס
שמיין אין זיין רעכטר האנט נאך דעם אז ער
האט גיבענטשט האט ער גיזאגט ווי דיין עס
זאל זיין דער ווילן פון הקב"ה אז צו אימליכן
פון זיי זאל זיך ציהען חיים פון דעם מלה וואס
אלע חיים היינען אין אים דר נאך האט ער
פאר מאכט וינע אזיגן אויף איין רגע און דער
נאך האט ער זיי גיעפנט און זאגט תכניא שלום
עליכם פון דעם הערין וואס אלע שלום ויינע וינע
זיי פון וואונדערין זיך און ווינען און בענטשן
אים זיי האבן דארטן איבער גיעקמיינט דא

דאזענע נאכט און האבן זיך גיפערערט גאנץ
 פריא און זיינען אונזע גיגאנגן און זיינן גיקומן
 צו רבי שמעון און דער ציילן אים די גאנצע
 מעשה' ער פון וואונדערט זיך זייער און זאגט
 ער איז דר זון פון איין שטארקן פעליון און ער
 איז ראוי דער צו און נאך מער דר פון ער איז
 דער זון פון רב המננה סבא און ווערט רבי
 אלעזר דער ציטערט און זאגט איה נעם אויף
 מיר צו זיין זעקן דאס ליכט וואס דארטן ברענט
 זאגט רבי שמעון ער קען ניט לאנג לעבן אויף
 דער וועלט דען אין אים איז דברים עליונים
 אורות און גרושע סודות וואס זיין פאטער האט
 אויף אים גיזיגן און האט אים דר ליכט און
 דר סוד האט זיך ניט מתפשט גיווען צווישן די
 חכמים' און ווי די חבריא מיט רבי אלעזר זיינן
 גיקומן צו אים וועסטו גיפגן אין פרשת מטות :
 באשימם בראשיכם רבי וס' הויבט אן פה אפר ויקול
 בקרב נשפוענו' אין דעם טאג וואש דאש
 בית המקדש איז תרוב גיווארן און די ישראל
 זיינען גיגאנגן אין גלות און האבן גיטראגן מיל
 שטייגער אויף זייערע העלדן און די הענט אהינט
 גיבונדן און די בנסת ישראל האט אראפ גנידערט
 צו פן טריבן ווערן מיטאוי און בשעת זיא האט
 אראפ גנידערט האט זיא גזאגט איה וועל פריער
 זיין און וועל פריער ווייגן אויף מיין וואונג און
 אויף מייע קינד און אז זיא איז גיקומען און
 האט גיזעהען אז דאש היכל איז פן ברענט און
 כמה הסידים זיינען אים גיקומן האט זיא זייער
 שטארק גיווייגט און האבן דאס דער פילט זיא
 עליונים ותחתונים האט די וועלט גוואלט תרוב
 ווערן ביו עש זיינען גיקומן אנקעלען איר כמה
 תולות ואוכלוסין זיין מנחם זיין האט זיא ניט
 גיוואלט מקבל זיין קיין מנהומים און וויא דער
 פסוק זאגט באנה להטם דער נאך איז זיא ארויש
 גיגאנגן פון דעם בית המקדש און גיגאנגן ארום
 ארץ ישראל דר נאך איז זיא ארויש גיגאנגן אין
 דר מדבר און איז דארטין גיווען דריי טאג און
 האט גיפרט אירע מחנות ותולות און האט
 גיליגענט איה ישהה בדר הגייר ברח' עס היתה כאלמה
 רבי וס' רבי היא וויינען און זאגן די ישראל
 זיינען ניט פאר טריבן גיווארן און דאס בית
 המקדש איז ניט תרוב גיווארן ביו אלע האבן
 גינדיגט די ראשים האבן צום ערשטן גינדיגט
 און דאש איבעריגע פאלק האבן גיקומט אויף

זי און האבן אויך גינדיגט און וויא עס שטייט
 אז די ראשי העם זינדיגן זיהם זיך נאך דאש
 גאנצע פאלק נאך זיין זאגט רבי חייא עש
 שטייט ואם כל ענת ישראל יטו וויא קומט עס אז
 כל ישראל זאלן זינדיגן זאגט ווייטער דר פסוק
 ונגלים מעי קהלת די ראשים וואש זי הייסן עיני
 העדה און וויא דר גוף גייט נאך דיא אויגן און
 גייט דאש פאלק נאך נאך די ראשים אז וויא
 זינדיגן זיין זיך אלע נאך נאך זיי' און אויך דיא
 שטייט ואשם אן איין ייד דען אז זיי שולדן דאש
 איז גורם בראשיכם סחפת די ראשים' אונדער
 פשט איז ואשם בראשיכם דיא תורה ווייט אונז
 אז דר צדיק ווערט גיחאפט סחפת די ויגד פון
 דעם דור אז דאש פאלק זינדיגט נעמט הקב"ה
 צו דעם צדיק פן איין פברה אויף דעם דור דרום
 זאגט ער ואשם אייערע תמאים קומן בראשיכם
 אויף אייערע ראשים דאש זיינן די צדיקים די
 ראשי הדור זיי מויון פון אייערע וועגן גשטראפט
 ווערן אויב די וועסט פרעגן נעמט דען הקב"ה
 צו די צדיקים פון דער וועלט פן זייער צייט אז
 זיי זינדיגן ניט קום און זעה בשעת רבעם איז
 נאך קליון גיווען און האט נאך ניט גינדיגט
 האט הקב"ה גיזאגט צום מלאך המות גיין און
 בריינג מיר רבעם בן נבט' באותו שעה האבן
 די מלאכי השרת גזאגט זי' אריגיט מה אירי שקף
 קל' האנך ווארום ווילסטו אים נעמען לאז אים'
 דיין נאמן ווערט דאך בלשיינט דורך איין צדיק
 און אויך דורך זיין זכות פקומן מיר אויך שפע
 דען דורך דעם צדיק קומט איין ברכה אין אלע
 עולמות האט הקב"ה גיזאגט איה וועל אים לאזן
 לעבן און וועל מאן אייער ווילן' דר נאך אז
 ער איז ארויש גיגאנגן לתרבות רעה און האט
 גימאכט שני עני' נהי' און האט אליין גינדיגט
 און האט גמאכט זינדיגן די ישראל זאגט הקב"ה
 זעט דאס אלע שפע וברכות וואש ער האט
 אויך גורם גיווען פריער מיט זיינע מעשים
 טובים היינט וועט אויף איה זיין פיל טובות
 וזיהקא פון אים עש וואלט בעסר גיווען אז איר
 וואלט מיה לאזן אים צו נעמן פון דר וועלט כל
 זמן ער איז נאך גיווען איין צדיק אזא וואלט
 מיט אים דר מלאך מים גילערינט בלישבה של
 רקיע' באותו שעה האבן אלע גזאגט צדיק איה
 הויש בלשמה דרום גייט הקב"ה אין זיין נאמן
 דעם שישים צו קלייפן אזעלכע ריויון וואש זיי
 שמעקן

שמעקין נאך דרום ווייל ער ווייסט וועלכער עש
 נועט זינדיגן דר נאך נעמט ער אים הייבן צו
 דרום שטייט ללויס דען ער ווייסט וועלכע אים
 צו קלייבן :

רבי שמעון הייבט אן און זאגט עש שטייט אה
 הכל ראיתי בימי הבלתי יש צדיק איבר בצדקו ויש השע
 בארד בקעטו איז דאך די קשוא אוו ארויסר הכם
 וזיא שלמה המלך עליו השלום איז גיווען וואס
 קען ער דר מיט מיין דען מיר זעהן דאך אז דר
 נועט פון הקב"ה איז דאך נים אזוא עש שטייט
 דאך לת לאנש בדקיו וקפיו בקליו השוית בצאלמ
 אימליכו מענטשין ווערליג זינע מעשים נאך
 וואש דען זאגט שלמה אז עס איז נאר פר קערט
 נאר שלמה המלך האט גימינט צווייא ערלייא
 זאכן דען מיר האבן גילערנט ווען דיא זינים
 פון הקב"ה דר וועקן זיך מעין ומשגית זיין אויף
 דר וועלט אזוא וזיא עש שטייט ענין משפחה
 גדל האין דאש זינען די סלאכים וואש זיי הייסן
 ענין זייא גיבן אכטונג אויף דר וועלט וואש
 אימליכר מענטש טוט שלעכטע מעשים הלילה
 און אז זיי גיפן רשעים ווערט דר צדיק פון
 דעם דור נתפס דורך זייערע זינד און צווא זייא
 איז הקב"ה מארד אף סאכר וועלן זיי השוכה
 מאן דרום זאגט שלמה המלך עליו השלום יש צדיק
 איבר בצדקו ווייל ער איז איין צדיק ווערט ער
 פר לארין בעון דהוד דרום האבין מיר גלערנט
 אייביג זאל איין מענטש נים וואונען אין איין
 ארט וואש די מענטשן זינן רשעים זייערט ער
 זאל וואונן אויף אזו איין ארט וואש די מענטשן
 זינן אנשי מעשה ווארום דר ויש וואנט צווישן
 רשעים ווערט ער נתפס דורך זייערע זינד און
 אז ער וואנט צווישן צדיקים בקומט ער גומץ
 אין זייער זכות דען רב הסרא האט פריער
 גיוואנט צווישן די אנשי קפומקיא האט ער
 דארטון גיהאט גרויש דוחק אין דר פרנסה און
 פיל קראנקייט איז אויף אים גיקומן ווארום זיי
 זינן גיווען נים קיין ערלעכע לייט דער נאך אז
 ער האט זיך צריין גיצויגן צווישן דיא סארי
 תריסין פון צפורי דאש זינן די תלמידי חכמים
 וואש הייסן בעלי תריסין ווייל זיי טראגן אויף
 זיך דעם יאך פון דר תורה און האלטן מלחמה
 אנטקעגן דעם שטן מיט זייער חברותה אז ער
 איז שוין גיקומן אויף דעם ארט האט ער שוין
 זוכה גיווען צו האבן פיל עשירות און נאך כמה

מוכות האט ער דארטן בקומען און פיל תורה
 דענטט מאל האט ער גיוואנט איך האב דאש
 אלץ זוכה גיווען ווייל איך בין היינט צווישן
 אזעלכע מענטשין וואש הקב"ה האט אויף זייא
 השגחה מען זאל זייא גומץ סאן איז מיר אויך
 גומ צווישן זייא :

רבי אלעזר הייבט אן און זאגט עש שטייט יש הכל
 אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים גוי ויש רשעים
 שפגש אליהם גוי אפרתי שם זה הכל שלמה המלך
 האט גימאכט דאש ספר פון קהלת און האט
 גשמעלט שבעה עמודי עולם דען דאש ווארט הכל
 איז נים טייטש איין נארעשקייט זייערט אזוא
 וזיא אויבן שטייט אין פרשת בראשית אשר נעשה
 על הארץ דר פה און דאש שטארקייט איז אלץ
 דורך די נשמות הצדיקים וואש זיי ווערן אויש
 גיקליבן פון דר וועלט אז זיי זינן נאך צדיקים
 און איינר זייא זינדיגן אזוא נעמט זיי הקב"ה
 אנועק פון דר וועלט אזו וזיא מיר גיפן בייא
 חנוך שטייט זאגן גילקה איתו אליהם הקב"ה האט
 גיוואנט ווייל ער איז נאך איין צדיק וועל איך
 אים צו נעמן פון דר וועלט און וועל זיך מיט אים
 משתעשע זיין און אזו איז אויך בייא אנדערע
 צדיקים יסודי עולם דען מיר האבן גילערנט
 איבר צוויי זאכן ווערן צדיקים אפ גיטאן פון
 דר וועלט פר זייער צייט איינס איז און דר דוד
 איז זינדיג ווערן די צדיקים נתפס איבר זייערע
 זינד און שטארבן פון דר צייט דאש אנדערע
 נוען הקב"ה זעהט און עס איז פר אים גלוי וירדע
 אז דר צדיק נועט דר נאך זינדיגן דרום נעמט
 ער אים צו פאר דער צייט דרום זאגט שלמה
 המלך עליו השלום אשר יש צדיקים שפגש אליהם
 כמעשה הרשעים וואש דר מרת הדין איז פוגע אן
 זיי גלייך וזיא זיי וואלטן גיווען רשעים :

רבי יחי' בר יצחק איש גפר אינו בשעת אורבי עקיבא
 מיט זינע חבירים זינען גהרג גיווארן
 במיתות משוגות האט ער גיפרעגט צווא רבי
 מאיר וואו גיפן מיר דאש אין דר גאנצער תורה
 אז זיי זאלן ליידין אזו איין מיתה זאגט רבי מאיר
 צו אים וואש איז דיר קשה דאש האט דאך שוין
 לאנג שלמה המלך עליו השלום גיוואנט אשר יש
 צדיקים שפגש אליהם כמעשה הרשעים דאש דר מרת
 הדין איז אין זיי זאלט גלייך וזיא וואלטן
 גיווען רשעים און עש איז פאר האנדן רשעים
 וואש זיי זיצן במנוחה והשקט בשלוה ובשלום

אויף דר וועלט אונ קיין דין גרייכט צו זיי גאר
 ניש גלייך וויא זיי וואלטן גווען גרויסע צדיקים
 אונ דרום אזי דאש אזוא ווייל הקב"ה ווייסט
 מאול ויזא וועלן תשובה טאן אין אציט ארום
 אדר עש וועט פון זיי ארויש קומן גוטע קינד
 ורע אמת אויף דר וועלט אזו וויא מיר גיפנין
 בייא תרח דער פאטער פון אברהם אבינו איז
 גווען איין רשע האט אים הקב"ה גילאזט לעבן
 אויף דער וועלט פדי עס זאל פון אים ארויש
 קומן אברהם אבינו וואשער איז גווען אגרוישר
 צדיק אויף פון אחו המלך איז ארויש גיקומען
 החוקה המלך וואש ער איז גווען אגרוישר
 צדיק דעסט גלייכו גיפניען מיר בייא אנדערע
 רשעים אויף דער וועלט :

דיא איין אנדער פשט איז אויף דעם פסוק יש
 הכל אשר נשפה על הארץ די ברכות וואס קומן
 אויף דר וועלט פון דעם הבל הקודש איז אלץ
 פון די מעשה הצדיקים וואש עס קומט זיי צוא
 דער האנט פמעשה הרשעים דהיינו גווען עש
 קומט צו זיי איין זונה אזו וויא מיר גיפניען ביי
 יוסף הצדיק אדר וויא עש איז גווען ביי אנדערע
 צדיקים אדר עס קומט צו זיי דעסט גלייכו פון
 אנדערע מעשה הרשעים אונ זיי בייא שטייען
 אויף דעם נסיון וויא זיינען אין זייער קיום אונ
 האלטן איין דעם יצר הרע ניש צו זינדיגן סחמת
 זיי האבין מורא פאר הקב"ה וילין זיי זיך ניש
 סממא זייאונ מפת דעם ווערט די ענד גישטרקט
 פון ברכות ויש רשעים שפניו אלהם פמעשה הצדיקים
 מיינט מען אז עש קומט דעם רשע צו דר האנט
 ער זאל טאן איין מצוה אונ ער איז אין איר זוכה
 ער זאל זיא מקיים זיין דאש הייסט פמעשה
 הצדיקים האט רבי עקיבא אויף זיי גואגט דעם
 פסוק ויש רשעים שפניו אלהם פמעשה הצדיקים אזוא
 אויף איז גווען איין רשע אין גאס פון רבי הייא
 האט ער אפאל ביי נאכט פאגעניגט איין אשה
 קואש זיא איז גינאנען גיוואר ווערין צוא איר
 סאכטר האט ער זיך אויף איר גישטארקט האט
 זיא אים גיאגט אק בעט ריך זאלסט ניש דער
 צערנין דיין האר אונ זינדיג ניש האט ער זיא אפ
 גילאזן אונ האט ניש גזינדיקט פו פחד השויה
 דאש הייסט ויש רשעים וכו' אפטיי שנס והתבל אזוא
 וויא עס ווערט גישטארקט די קדושה פון דעם
 הבל העליון דורך די צדיקים וואש קומט צו זיי
 איין מעשה פון רשעים אונ זיי זינדיגן ניש אזו

אויף ווערט גישטארקט זיא קדושה פון דיא
 רשעים וואש עש קוכט זייא פמעשה הצדיקים
 אונ זיי טוען עש דען הקב"ה האט פשאפן אויף
 דער וועלט צדיקים מיט רשעים אזוא וויא זיין
 פבור ווערט גיגרייכט פון מעשה הצדיקים אזו
 ווערט ער גיגרייכט פון די רשעים אזו זיין טוען
 גוטע מעשים אזו וויא די מעשה הצדיקים אזוא
 וויא עס שטייט את הכל עשה יפה כעמו וויי צו די
 רשעים וואש טוען שלעכץ אונ שטארקן זיך
 מיט זייערע זינד וויא עש שטייט איז גרשעדי
 יש צדיק איבר דצדקו שלמה המלך עיה האט אלץ
 גוועהען מיט זיין גרויסק הככה וואש ער האט
 גיהאט פון הקב"ה אונ אזו מיינט ער דעם פשט
 פון דעם פסוק ווען די כנסת ישראל זיינן גווען
 אין גלות פרס אזו איז ניש גווען קיין שפע וברכה
 אויף דר וועלט פון אויבין אזו וויא עש שטייט
 הצדיק אדר דר צדיק ווערט פו לארן הצדקה דאש
 הייסט פון די שכונה אין דר צייט איז בעולם
 הזה דער רשע מיינט מען דער ס"ס וואש ער
 הייסט רשע פארד גרמיו דר לינגרט אין זיין
 שלעכץ בהשקט לשלוח אונ כדמיו מיינט מען
 מיט זיין אשה רעה וואש זיא הייסט לגיה אשה
 נענים די נחש התוכה דען ווייל די קדושה איז
 גישלאכט גיווארן איז ער גישטארקט מיט זיין
 שלעכט סחמת אונדער עבירות דען קומט אויף
 אים השקט לשלוח ביו הקב"ה וועט די כנסת
 ישראל אויף ריכטן פון דר ערר אויף שטעלן
 די סוכה דר הספלה וועט אלץ רעכט ווערין :

גם ידו היתה גם להקים מקרב הסתנה ער חקם ער
 זאגט וי' ש' י' סוכה וכו' זיין קאמן זאל זיין
 גיבענשט דען דיא חכמה אונ די גבורה איז
 דאך גאר זיינע ניש פון אנאנדערין ער פאר
 ענדערט דיא צייטן אונ אלע זמנים זיינען אין
 זיין רשות ער האט ארויש גיצויגן זיין פאלק
 פון מצרים ווייל זייא זיינן דאש חלק פון עקב
 זייער חלק איז אין דעם וואש ער האט אלץ
 פשאפן עס איז פאר הארין איין הימל איבר
 אלע הימלען וואש ער איז גאר נסתר ונעלם
 אונ דארטן זיינען גרוישע פענצטר אונ איין
 פענצטר איז גאר פו הייזן ער איז שלום איבר
 אלע פענצטר ער הייסט מיו וכו' דארטן גייט
 ארויס איין שטערן די חכמים רופן אים אן זי
 דאש מיט זיין פח גיוועלטיגט יהודה אויף דר
 וועלט ער האט איין חלק אין דעם שטערן דען

וועלט און דעם כישוף וואס מען טוט אין עולם
 ומצליח אין וייערע הענט • דער הלון השליש
 היישט פון נפת דארט אין איין פוכב ער הייקט
 גורו און ווען דער פוכב איז שוואך אויף דער
 וועלט איז דא וועלט בדין מיט כמה גזירות
 ועונשין און אלע טאג ווערן מתהדש גזירות
 אויף דר וועלט איידר איינע לאזט זיך אויס אין
 שולט די אנדערע און דר פוכב האט נאך קיין
 רעכטע שטייט נישט גיהאט אויף דער וועלט
 נייערט גארנישט לימות המשיח וועט דר הלון
 מיט דעם פוכב שולט זיין וועט זיך מתהדש זיין
 מיני רעות איינע נאך דער אנדערע און ישראל
 וועלן זיין בצרה דער נאך וועט זיי הקב"ה דר
 לייכטן דעם אור היום דען וועט גיעפניט ווערן
 דער הלון השביעי אויף דער גאנצן וועלט און
 דר פוכב איז דר פוכב פון יעקב און דר פוכב
 וועט לייכטן פערציג טעג און פערציג נעכט
 אין משותף וועט אנטפלעקט ווערן און צו אים
 וועלן זיך איין ואמלען אלע דען וועט מקום
 ווערן דר פוכב ישי עשר לנס עמים אלו ניש
 ידוהו והיה מיתהו כבוד :

להפמרה

כי תבוא לראות פני מי בקש ואת מלככם רטום תצדי ואגמ
 רבי שמעון ווער עט און משתדל בתורה
 האלפע נאכט פון טאג אז עט ווערט טאג אין
 מען אויף אים מושף אין חוט של חסד און ווען
 ער איז מסתפל אין הימיל רזט אויף אים דר איר
 בשלף און ער ווערט גקריינט דריין און אלע
 פרוצט פארקייט זיך פאר אים און ווערט דער
 מענטש גרויפן איין פון צו הקב"ה ער איז פון
 היכל המלך און קיינר קען אים נישט ווערן אריין
 צו גיין בהיכל המלך אויף אים זאגט דר פסוק
 קרב יי לכל קרבו לכל אשר יקראוהו באמת וואס
 שמיים באמת ווייל ער וויישט וואו וואו איז
 מיוחד זיין דעם שם הקודש פראוי דר איז מקום
 אויף דער וועלט יי פקדו ישראל יי עיר האז איין
 שם אחר און דרום וועלכר כח וואס וויישט ניש
 רעכט מיוחד זיין דעם שם הקודש איז זיין עבודה
 קיין עבודה ניש דען אלע עבודת עליונים
 ותחתונים היינן אן אין דעם כחן דרום מזו ער
 זיין רצון הלב מכון זיין ראש דודק זיין פונה
 פון דר עבודה ווערן גענעמט עליונים ותחתונים
 עט שמיים כי תבוא לראות פני מי בקש ואת מלככם

דיא עבמי ישראל האבין וייער הלך נאר אין
 הקב"ה נייערט דר שבט יהודה איז שולט אויף
 דעם שמערן וואס הייקט יי און דר שמערן
 האט אויף אים קיין שלמה ניש און
 בשעה שבט יהודה האבן אפגעקעט וייער וועג
 פון הקב"ה און האבן גיוויינט וייער זיין נאך
 גינאנגען צוויי וויסן דעם הלון מיט דעם פוכב
 און האבן גינאנט ווייל דער פוכב יי איז
 מנצח וועלן מיר אים דינען דאש האט יעקב
 גימיינט וואש ער האט גינאנט יהודה אפה יודה
 אפה זיך בערף איינע פחמת דר פוכב טוט זאגן
 און שלאגן וייער פינט דרום זיין ווי אים נאך
 גינאנגען און האבן אים גימאכט פאר אין
 עבודת פוכבים דרום שמיים ניש יהודה ניש בעני
 יי און דרום היישט דער פוכב יי ווייל אז ער
 גייט ארויס איז ער אזו וואו איין האנט מיט פינף
 פינגער און לייכט און פינגקלט אין דעם הלון •
 אלע מלשפים און הרשים וואס טוען בישוף
 פארקטין זיך פון דעם שמערן דרום ווייל ווען
 דער פוכב איז שולט ווערן אלע מלשפים און
 הרשים און קסמים מבלבל און עס איז ניש
 מצליח ביי זיי • אויב דו וועסט פרעגן אז דר
 דקיע איז אזו פון הוילן פון וואגן וויסן זיי ווען
 דער פוכב איז שולט אלא זיי האבן איין סימן
 פון אנדערע שמערן וואס זיי וויסן אין זיי ווען
 דר פוכב למעלה איז שולט • און דרום איז פון
 האנדרן צייטן וואש די מלשפים קענן טאן וייער
 בישוף און אעלכע צייטן וואס זיי קענן ניש און
 האבן קיין הצלחה ניש און דרום ווערן אלע
 מאל די מלשפים והרשים ווינציג פון דר וועלט
 ווייל זיי זען אז צו צייטן האט וייער בישוף
 קיין הצלחה ניש דרום האלטן זיין דר פון ניש
 און ווארפן עס אועק • דר אנדערד הלון הייקט
 הלון מספי דען מופר איז מימש בעגיל ער האט
 איין נישמאלט וואו איין גאגיל און פון דארטין
 גייט ארויש איין פוכב וואש ער הייקט געזין
 דען ער איז מושל ושלט מיט אגרויטן פון און
 האט איין ראש ונגב וואו אשלאנג וואש ער
 היישט צעזון • פון דעם הלון גיען ארויש נעקס
 הונדערט טויזנט רבבות רוחות וואש וייער
 שולט אויף די בעגיל פון מענטשין וואש מען
 ווארפט זיי אראפ אנטפלעקט דען דר מיט טוען
 די מלשפים בישוף בשעת דר שמערן איז שולט
 און דר מיט איז ער גורם מיתה צו דר גאנצן

ואלם בדארפט שטיין לראות ווש שטיים לראות
 דאס איז שטייט צו ווערן גיזעקן ווייל אימליכר
 מענטש וואס ער קומט יחד ויזעט שם הקודש
 און איז נישט רעכט מכון סייט זיין לב ורצון ויראה
 אז די עליונים ותחתונים זאלן גבענטשט ווערן
 אז ווארפט מען זיין הפלה ארויס און אלע רופן
 אויף אים לרעה דרום זאגט הקב"ה כי תבוא
 לראות פני או איר וועט קומען צו ווערן גיזעקן
 ווארום דאש פנים פון דעם מלך עליון קען מען
 נישט זעהן דען עם אזי פאר בארני און ארום
 איז חושף אזו וויא דער פסוק זאגט ויש חושף
 קהו און ווער עש קען רעכט מכון זיין אלע
 יהודים אזו ווערט דאש חושף גישפאלטן און
 דאש פני מלך ווערט גיזעקן און גילוכטין צו
 ארע אזו ווערן גבענטשט די עליונים ותחתונים
 דען ווערט גיפונן ברכות בכל העולמות אבער
 אז מען איז נישט מכון ברצון הלב שלם ובראה
 זאגט הקב"ה כי בקש ואת מורכם רבים חצוי ווער
 באגערט פון אייך איר זאלט טרעטין אין מיין
 מקום קדושה אריין און נאך וואש קומט איר
 צו מיר עש ויזנן דאך נישט דא קיין ברכות אויף
 דער וועלט און נישט דאש אליין נאר אפילו די
 דינים וייגן זיך סתעורר אין אים רבי שמעון
 אז ער האט גיגרייכט צו דעם פסוק השיב אחור
 יסיו מפני אייב האט ער גיווינט און גזאגט וויא
 אז דאש סוגליק אלא ווייל ער האט מקדים
 גיווען דעם סרת הדין צו גידערן אויף דר וועלט
 און האט דעם זימן איבער גילאזט אויף אנאגדר
 ארט דרום האט דער פייגט שלום גיווען און
 חרוב גימאכט דעם בית המקדש און די כנסת
 ישראל איז אין גלות אפר לעתיד לבא שטייט
 גילי סאוד בה זיוונו רבי דניא הויבט אן בבקר
 צי ער זעט אל פני דך וי קום און זעה וויא
 אפענטשט בדארף נוהר זיין פון זינד און נוהר זיין
 מיט וייגע מעשים פר הקב"ה דען עם וייגן כמה
 שלוחים און כמה מכונים אויף דר וועלט וואס
 זי שוועבין אויף דר וועלט און זעהן די מעשה
 בני אדם און זאגן עדות אויף אים און עם ווערט
 אלץ אן ישראלין בספר און אלע עבירות וואס
 אפענטשט איז זיך דר מיט מסמא בעולם הזה
 זבעולם הבא איז נישט אזו גרייס וויא מען פאר
 אום הייניקט דעם הייליגן זייכן אזו וויא דר פסוק
 זאגט כי לא אל חפץ רשע אמה לא יקדש דע און דרום
 קומט די גלמה נישט אין דעם פריד דאש איז די

מחיצה למענה וואש אלע נשמות קומן אהין און
 איז נישט זוכה צו זעהן די פני השכינה דרום
 שטייט גרייס דאס פלא וואול צו דעם מענטש
 וואש ער פארבט זיך פאר זיין הערין און היט
 זיך פון דעם שלעכטין וועג און איז זיך פסטר
 משתדל צו זיין ביראת השנית קום און זעה
 עש שטייט בבקר וי ער נאך אז דער מענטש איז
 נאך יונג און זיין כח איז נאך שטארק גיהער
 ער זיך משתדל זיין קינד צו האבן מיט זיין
 אשה הגונה וואש זיז איז צו אים ראוי דרום
 שטייט בבקר וי ער נאך דענקט מאל איז די רעכטע
 צייט דער צו אזו וויא דר פסוק זאגט וי ער
 גבור כו בני הנקרים ווייל די קינד פון דיין וויגנט
 קעגן לערנען רעכט די תורה אזו האט ער איין
 שכל טוב לעולם הבא אזו וויא דר פסוק זאגט
 אשרי הנבר אשר מלא את אשתו מה לא יבשרו ויבשרו
 את איובים בשני ער וועט נישט פאר שעמט ווערן
 לעולם הבא ווען די הערין פון סרת הדין וועלן
 קומען אויף אים מקטרג צו זיין דען עש איז נישט
 דא קיין גרסערער שכל וויא אז מען לערינט זיין
 קינד יראת הקב"ה און די דרבי תורה דרום
 שטייט ביי אברהם כי יעמיו לפני אשר יצא את בני
 ויח ביתו אהרן גשוח נאך ומשפט דרום שטייט
 אים דער זכות לעולם הבא אנטקעגן די שרי
 הדינים דרום זאגט דר פסוק בבקר וי ער נאך ויבשרו
 אל פני דך דאש וייגן די ימי הוקנה דאש דער
 מענטש זאגט איך האב שוין מקיים גיווען די
 מצוה פון פריה ורביה און איך האב שוין אויך
 גיוואונען גינג קינדער אדער איך האב שוין
 לאנג משתדל גיווען און איך האב נישט גקענט
 האבן און איצונד בין איך אלט פאגער איך שוין
 נישט דרום זאגט דר פסוק ויעב אל פני דך ער
 זאל ווייטר משתדל זיין מוליד זיין בעולם הזה
 ווארום כי איך יעב איה כישר דו ווייכט דאך נישט
 וועלכע עם וועלן גוש זיין די דאווע ארר די
 אז דו זאלסט דורך זיי האבן איין קיים לעולם
 הבא און אויף דעם שטייט מה נחלה יי גיש
 דאש איז דר ציור פון די נשמות לעולם הבא
 און ווער איז זוכה דעם מענטשין לעולם הבא
 צו דר נחלה וואס זיא הייטט נחלה דאס וייגן
 די קינדער פון דעם מענטשין דרום וואול צו
 דעם מענטשין וואס ער איז זוכה צו האבן קינד
 און לערינט זיז דעם וועג פון דער תורה אזו
 וויא הקב"ה האט גיהייטין:

ואתחנן אל ה' שלמה תפלך האם גי'אגמט אין
 משלי פלגה יי חננו דל גמולו ושקם לי איז
 מימיש דער וואש דער פארקומט זיך איבער
 דעם ארומאן איז גלייך וויא ער לייט האט
 געלט און האט וועט אים וויךד פאצאלין דען
 דער עושר פאר לאזט זיך אויף זיין עשירות
 אדער אויף זיינע גוטע פריינט אדער אויף
 זיינע ליב האבער און נאר ווייניג אויף האט
 אבער דער עני האט גיט קיין געלט און גיט
 קיין ליב האבער דען איין עני האבין אלע
 פיינט דרום פאר לאזט זיך דער עני נאר
 אויף האט דאש זאגט שלמה ווייל דער עני
 האט ווייניג פריינט דרום ווער עס טוט זיך
 איבער אים דער פארעמען איז גלייך וויא ער
 האט זיך איבער האט דער פארקומט אזו וועט
 אים האט פאצאלין פיל שבר און וועט אים
 לייט זעלגיין דען דיא מדה פון האט איז דאש
 ער לייט זעלגיט דיא לייט וואש דיגען אים
 אפילו ווען זיי דיגען אים גיט גאנץ רעכט
 גיט ער זיי מתנות אום זיכט דען ער איז איין
 דער פארעמיגער האט דרום הויכט זיך אן די
 קודה מיט וואסו דאש משה האט גיבעטין
 דאס האט זאל אים איין אום זיכטע מתנה
 שיינקען דען דיא צדיקים האמשע זיי האבין
 מעשים טובים דאש האט זאל זיי דער פאר
 שבר געבין דאך געטין זיי פון האט נאר איין
 מתנה אום זיכט און ווילין גיט געטין פון
 זייער פרומקייט וועגן און די תפלה פון משה
 איז גיווען דאש האט זאל אים לאזן זיין קיין
 ארץ ישראל דען משה האט גימיינט ווייל ער
 האט איין גינמען די צווייא מלכים סיוון
 און עוב איז שוין מותר גינארין די שבועה
 דאש ער זאל קומען קיין ארץ ישראל אזו
 האט אים האט גיזאגט גיין דו טוטט שטארבין
 אין דר מדבר און האט האט גיזאגט צו משה
 בן ג' אדם תראשון איז עלטער פון דיר ער
 האט דעם מוים אויף דער וועלט גיבראכט
 דאש אימלעכער מענטש מוז שטארבין האט
 משה גיזאגט רבונו של עולם אדם תראשון

האט איין עבירה גיטאן האט נאט גיענטערט
 אברהם האט דאך אויך גימוזט שטארבין
 וואש ער האט זיך גילאזט אין פיייער ווארפן
 פון האט וועגן זי אגט משה פון אברהם איז
 ארויש גיקומן לשמעאל זאגט האט זעהק האט
 דאך אויך גימוזט שטארבין וואש ער האט
 זיין האלו גישטרעקט אויף דעם מזבח צוא
 גיקוילעט ווערין פר איין קרבן צו מיר זאגט
 משה פון אים איז ארויש גיקומען עשו זאגט
 האט יעקב האט גיחאט צוועלף קינדער
 צדיקים און האט גימוזט שטארבין זאגט
 משה יעקב איז גיט גינאנגען אויף דעם הימל
 אזו וויא איך און האט גיט מקבל גיווען דיא
 תורה אויך זאגט משה די ישראל זיינן ששים
 רבוא און האבין פיל עבירות גיטאן און דו
 האכט זיי מוחל גיווען און מיר ווילסטו גיט
 מוחל זיין האט האט צו אים גיזאגט מען טוט
 מער פון איין רבים וועגן וויא פון איין יחיד
 וועגן זאגט משה שטראף מיד מיט יסורים
 אין מיין נוף און גיב מיד גיט אין דער האנט
 פון דעם מלאך המות אזו וועל איך דר ציילין
 דיין לויב אין דער גאנצער וועלט אזו וויא אין
 פסוק שמיים לא אסית כי אחיה ואספר בשמייה אז
 איך וועל גיט שטארבין נאר לעבין וועל איך
 דער ציילין די מעשים פון האט האט האט צו
 אים גיזאגט זה אשר לך צדיקים רבוא בו דר מיים
 איז איין מויער דאש אלע צדיקים מוזין אין
 אים זיין און וויא משה האט גיזעהען דאש
 זיין גיבעט העלפט גיט איז ער גינאנגען צו
 הימל און ערד און זאגט טוט פר מיר תפלה
 האבין הימל און ערד גיענטפערט מיר מוזין
 פאר אונז תפלה מאן דען לסוף וועלן מיר
 פאר לארין ווערין אזו וויא אין פסוק שמיים
 שמים בגשו ופלתיהאז בגד הגיה די הימל וועלן
 צו גיין אזו וויא איין ריך און די ערד וועט
 פאר פוילט ווערין אזו וויא איין קלייד איז
 משה גינאנגען צו די שטערין און צו דער זון
 און צו דער לבנה און האט זיי גיבעטין מיט
 פאר מיר תפלה האבין זיי גיענטפערט מיר

דארפין פאר ויד תפלה מאן איז ער גיבאנגען
 צוא אלע הויכע בערג האבין זיי אויך אזוא
 גיזאגט מיר דארפין פר אונו תפלה מאן איז
 ער גיקומען צום ים האט דער ים צוא אים
 גיזאגט משה וואס איז דיר גישעקן דו האסט
 סוף גישפאלטן אונ די שכינה איז אלע מאל
 ביי דיין רעכטע האנט גווען אונ היינט וואס
 איז דיר * אונ וויא משה האט דער הערט
 דאש דער ים האט גיזאגט זייגע וואונדער
 וואש ער האט גיטאן אין דר יוניג * אזו איז
 ער גילאפין צוא דעם העכשטן מלאך אונ
 האט פאר אים גיוויינט אונ גישדען אונ האט
 גיזאגט טוא פאר מיר תפלה האט דר מלאך
 גיזאגט איך האב גיהערט דאש דיא תפלה
 נועט גיט העלפן אזו פאלד האט משה אן
 גידויבן צו שרייען אונ צו וויינען האט נאט
 גיזאגט איך האב צווייא שבעות גישווארין
 אדער די ישראל זאלן חס ושלום פר לארין
 נוערן אדער דוא זאלסט שטארבין ווילסטו
 לעבן אזו וועלן די ישראל פר לארין נוערן
 האט משה גיענטפערט חס ושלום איך אונ
 מוויינט אזעלכע וויא איך זאלן פאר לארין
 נוערן אונ איינר פון ישראל זאל גיט פאר
 לארין נוערן האט נאט צו אים גיזאגט דוא
 האסט מורא פאר דעם מלאך המות איך וועל
 דיר אים געבן אין דיין האנט זאגט משה וויא
 זאל מיין מוסר זיכר גיט מרויערין דאש ויא
 האט שוין צווייא קינד באגראבין אונ זאל
 דעם דריטן אויך באגראבין האט נאט גזאגט
 עס איז שוין אדער גיקומען דיא צייט דאש
 יהושע זאל זיין איין מלך איבר ישראל רדום
 סוזמו שפארבין האט משה גיזאגט אויב עס
 ווענט זיך דריין וועל איך בעסר איין מלמד
 זיין בייא יהושע אונ יהושע זאל זיין דער רב
 האט נאט גיזאגט אויב דו ווילסט אזו איז גוט
 אזו פאלד איז משה גיבאנגען צו יהושע אין
 גיזעלט ארין אונ האט ויד גישטעלט ביי דר
 שויר אונ יהושע האט גיזאגט תורה צו ישראל
 אונ האט גיט גיזעקען וויא משה שמיט דען

משה האט ויד איין גיבויגן מען זאל אים גיט
 זעהען אונ האט ויד פאר שטעלט מיט זיין
 האנט מען זאל אים גיט דער קענען אונ כל
 ישראל זיינען גיקומען אין גיזעלט פון משה
 אונ האבין אים גיט גיפונען אונ וויא דיא
 ישראל האבין דר זעהען דאש משה שמיט
 אין גיזעלט ביי יהושע אונ יהושע זיצט האבין
 זיי גיזאגט צו יהושע וואש איז דאש דאש דו
 זיצט אונ דיין רבי משה שמיט אזו פאלד ויא
 יהושע האט דער זעהען דאש משה שמיט
 האט ער צוא רסין זייגע קליידר אונ האט
 גיוויינט אונ גיזאגט מיין רבי סין תאר וואש
 טוסטו דא * אונ כל ישראל האבין גיזאגט צו
 משה לערין אונו תורה האט משה גענטפערט
 איך טאר גיט האבין זייא גיזאגט מיר וועלן
 דך גיט לאזן איז ארויש גיבאנגען איין בת
 קול פון דעם הימל אונ האט גיזאגט לערינט
 תורה פון יהושע אזו האבין זייא גילערינט
 תורה פון יהושע אונ משה האט זיך גיזעצט
 פון זיין רעכטער האנט אונ אלעזר פון זיין
 לינקר האנט אונ יהושע האט גיזאגט תורה
 פר כל ישראל אונ אז די ישראל זיינען ארויש
 גיבאנגען פון דעם בית המדרש זיינען זייא
 גיקופן צוא משה אונ זאגין לערין אונו אונ
 פאשייד אינו וואש יהושע האט גיזאגט האט
 משה גיזאגט איך קאן אליין גיט * אין דער
 שעה האט משה גיזאגט רבנו של עולם עש
 איז שוין די צייט דאש איך וויל שטארבין *
 אזו האט מען גיזאגט צו משה פון דעם הימל
 עש איז נאך איין שעה צו דיין מיתה האט
 ער אן גידויבן בענטשין צו איסליבין שבת
 באוונד * דר נאך האט ער גיזעהען דאש די
 צייט איז קורץ האט ער כל ישראל גיבענטשט
 אין איינעם דר נאך האט מען צו משה גזאגט
 עש איז נאך איין האלבע שעה צו דיין מיתה
 האט ער אן גידויבן סחילה בעטין פון דיא
 ישראל אונ האט גיזאגט איך האב איך פיל
 מאל מצער גווען מיט תורה לערן זייט מיר
 מוחל * אונ זיי זאגן אויך זיי אונ מוחל וואש

סיר האפין דיר פיל סאל דר צערניט * דער
 נאך האט מען גיזאגט צו משה עש איז נאך
 איין גנע צו דיין מיתה האט ער גיזאגט ביה
 שמו חי וגם לילי גדי גלויבט איז נאמש נאמען
 וואש ער לעבט און פלייבט צו אייביג שמיני
 און משה האט גיזאגט צו ישראל ווען איר
 נועט קומען קיין ארץ ישראל זאלט איר מיר
 גידיינקען * האפין דיא ישראל גיזאגט וויא
 זאלין מיר דרך גיט גידיינקען דאש דו האסט
 אונז אויז פיל מצבות גיטאן * דער נאך האט
 מען צו משה גיזאגט עש איז נאך איין האלבע
 גנע צו דיין מיתה האט ער גלויבט זיינע הענט
 אויף זיין הארצין און זאגט צו די ישראל די
 הענט וואש האפן מקבל גווען די תורה וועלן
 זיין באגראבן אין דער ערד * אויז באלד איז
 אים די נשמה אויז גיזאגט * און קיין מענטש
 און גיט קיין מלאך האט אים באגראבן נאר
 גאט אליין * און ער איז גישטארבן זיבן טאג
 אין אדר * אין דעם טאג וואש ער איז גיפארן
 גינארין * דען גאט דר פילט די נארין פון די
 צדוקים פון טאג צו טאג ^{לא תביטו את מדרו} גאט
 האט גיזאגט צו משה דוא וועסט גיט איבער
 פארין דעם דרן און אפילו דייע פייגר וועלין
 גיט איבער פארין דעם דרן * האט משה
 גיזאגט רבונז של עולם וואש בין איך ערקער
 פון יוסף הצדיק דאש מען מראגט זיינע פייגר
 קיין ארץ ישראל האט גאט צו אים גיזאגט
 דו האסט פר לייקיגט דיין לאנד אז דו ביסט
 גיקומן צו יתרו האפין זיינע מעבטר גיזאגט
 איין מצרי האט אונז מציל גיווען פון דיא
 פאסעכער * און דו האסט גיהערט וויא מען
 רופט דך מצרי און דו האסט גישוויגן און
 האסט גיט גיזאגט דאש דו ביסט איין יהודי
 דרום גישטו גיט וזכה צו קומען קיין ארץ
 ישראל אבער יוסף האט גיזאגט צום שר
 המשקים איך בין נארין גיגנבה פון דעם
 לאנד פון יהודים און האט זיין נאמען גיט פר
 לייקיגט דאש ער איז איין יהודי דרום האט
 ער וזכה גיווען צו באגראבן ווערין אין ארץ

ישראל און גאט האט גיזאגט צו משה ווען דו
 וועסט באגראבן ווערין אין דר מדבר וועט דש
 דור וואש זיינן גישטארבן אין דר מדבר פון
 דיין זכות ווענין קומען קיין ארץ ישראל עש
 איז איין טשל איין מענטש האט פאר לארין
 איין קופערנע מטבע אויף איין פינסטר ארט
 האט ער זיך גימראכט ווען איך וועל די לייט
 זאגן זיי זאלין מיר לייכטין צו גיפונען דיא
 מטבע וועלין זיי מיר גיט צו הערין אויז האט
 דר מענטש אויף דעם ארט איין גאלד גילדין
 גינארבן און שרייט ביי מיר איז פאר לארין
 גינארין איין גאלד גילדין אויז באלד זיינען
 גיקומען די לייט און האפין אים גילייכט אויז
 האט ער גיפונען דעם גאלד גילדין און דיא
 קופערנע מטבע אויז איך האט גאט גיזאגט
 צו משה ווען דו וועסט באגראבן ווערין אין
 הוצה לארץ אויז וועסטו מיט געמן כל ישראל
 קיין ארץ ישראל אין די צייט פון משיח און
 יעקב האט וזכה גיווען דאש מען האט אים
 גימראגן אין גאנצין קיין ארץ ישראל מיט
 זיין פלייש און יוסף האט מען נאר גימראגן
 די פיינער אבער דאש פלייש איז נארין פאר
 פוילט אין הוצה לארץ און אין איין לאנגער
 צייט נאך זיין טויט האפין אים דיא ישראל
 גימראגן קיין ארץ ישראל לשמור ולעשות לפנ
 פתי צוא הימין די תורה און צו טאן * פון
 דאנען לערנען מיר אפ דאש גיט דאס לערנן
 איז דר עיקר נאר צו טאן מעשים טובים איז
 דר עיקר און דאש איז דאס לעבין פון דעם
 מענטשין ^{לא תיטיש איר זאלט} גיט מערין אויף
 די מצות פון גאט צו מאכין פיגף פרישיות
 אין תפילין אדער פיגף ציצית אדער פיגף
 טינים בייא דעם לולב אדער צו שלאפן דעם
 אקטין טאג סוכות אין סוכה דאש טאר מען
 גיט דען דאס איז גיווען די עבדית וואש דיא
 ישראל האפין גיטאן אין ערכות מואב בייא
 דער עבדות כוכבים פער זיי האפין גימיניט
 דאש זיי זיינען סבחה די עבדות כוכבים דר
 מיט וואש זיי דעקן אויף אנטקעגן איר דאש

התקשר לייב אונ אין אמת איז דאס איר
דינקסט וואש קען דינט זיא דר מיט אונ דרום
האט זיי נאט גימיט האמטשע וייער פוננה איז
גיט גייען צו דינען זיא גייקרט זייה האבין
גימינים זיי מוען איין מצוה דאש זיי וייען
זיא מצוה נאר קען טאר גיט קערין אויף די
מצות פון נאט דען נאט האט די תורה פול
אונ נאנץ גיגעבין אן איין הסרון דרום טאר
קען גיט קערין אויף דר תורה אבער צוא
צייטן איין נדר צו טאן צו פאקטן אדר גיט
צו אסין קיין פלייש אדער אנדערע תשובות
פדי צו ברעכן דעם יצר הרע דער מיט דאש
קען קען טאן וואס מדינים זיי אונ איר זאלט
אויך באהעפטן אין נאט אונזרע חכמים
זאגן וייה איז מיליד צו באהעפטן זיך אין
נאט נאר דר פסוק מיינט קען זאל טאן דיא
פעשים פון נאט אזו וייה ער מוט הסד מיט
לייט אזו זאל איינער דעם אנדערין אויך הסד
טאן אדער נוער עש באהעפט זיך אין איין
תלמיד חכם איז גלייך וייה ער באהעפט זיך
אין נאט אונ ער וועט גיצול ווערין פון אלעם
ביזוין פון זיין זכות וועגן אשר לו אלים קרובים
אלי בני אלוט וואו איז נאך אזוה איין פאלק
דאש נאט זאל זיין צו אים נאהינט אזו וייה
אונזער נאט איז צוא אונז נאהינט ווען מיר
רופין צו אים רבי חנניה אונ רבי יהושע זאגן
וואו איז אזו איין פאלק וייה די ישראל דען
ווען איינער גייט צום דין פאר דינים אזוה
זאקנט ער דאש ער זאל דעם דין גיט פאר
לדין אונ גייט אין שווארצע קליידער אונ
לאומ וייער האר וואקסן אבער דיא ישראל
ווען עש קומט ראש השנה דאש נאט משפט
די וועלט מוען זיך די ישראל אן אין ווייסע
קליידער אונ שעדין זיך אפ דיא האר אונ
עסן גוטש אונ וייען פרייליך ווייל זיי ווייסן
וואול דאש נאט וועט זייה מוחל זיין וייערע
גביחות דען נאט איז נאהינט צוא ישראל
צו הערן וייער תפלה אונ נאך אין פשט איז
די סדר איז ווען איינער האט איין ביכין קרוב

זאנט ער דאש איז מיין קרוב אבד ווען ער
האט איין ארויסקן קרוב זאנט ער דאש איז
גיט מיין קרוב אבער נאט איז גיט אזו דיא
ישראל וייען גייען ארום אונ נאקעט אין
מצרים אונ נאט האט גיזאנט די גיט ישראל
דש ישראל איז מיין ערשטער חן אז גיט מדינה
די שטאט בצר וואש אין דר סדר איז ווען
איין עיר מקלט דאש ווען איינר האט גידינת
איין מענטשין בשונג איז ער אהן אנמלאפן
אונ קען האט אים דארטן גיט גיפארט טאן
אונ די תורה האט נאהינט דר ביי אן גשדיבן
וואס חסידה צו ווייזן דאש די תורה איז איין
עיר מקלט צום מענטשין דאש זיא איז מציל
דעם מענטשין ווען ער לערנט זיא אזו וייה
מיר גיפיען ביי רב הסדא אז עש איז גיקופן
די צייט פון זיין מיט דאש דר מלאך הקות
האט אים גיט גיקאנט טאן וייל זיין סודל
האט גיט אויף גיהערט פון תורה לערנן אזו
האט דר מלאך הקות צו שפאלטן איין טעגן
בוים האט זיך רב הסדא דער שראקן אונ
האט אויף גיהערט צו לערנען האט אים דר
מלאך הקות גימיט ריש לקיש זאנט דער
מלאך הקות וועט אן דער צייט פון משיח
אנמלייפן קיין בצרה פאר איין עיר מקלט
טייל ער האט פול פון ישראל גידינת אבער
ער וועט זיך מועה זיין אין דדי זאבין דאש
ערשטע דאש בצרה איז גיט קיין עיר מקלט
נאר בצר דאש אנדערע איין עיר מקלט נעקט
נאר צו דעס וואש חרבת בשונג אונ ער האט
גידינת במויד דאש דריטע איז דער עיר
מקלט נעקט נאר צו איין מענטשין גיט קיין
מלאך אלו וואינה די עשרת הדברות וייען
גלייך וייה איין מלה וואש בוים איין נאיע
לאנד אונ נעצט דריגן אריין לייט אזו שרייבט
דר מלה קיומים וואש דאש פאלק דארפן טאן
צום מלה אונ וייה דאש פאלק זאלין זיך פירן
איינר מיט דעם אנדערין אונ דרום האט נאט
גיגעבין די עשרת הדברות אויף צוויי לוחות
אויף איין לוח האט ער גישריבן וייה קען

זאל זיך פירן מיט גאט און אויף דעם אנדרן
 לוח האט ער גישריבן וויא אזו איין מענטש
 זאל זיך פירן מיט דעם אנדערין דר ערשטער
 דבור איז אזי: ואלד דאש איז מייטש זייא
 ווישין דאש איך בין דיין גאט וואש איך האב
 דך אויש גיצויגן פון מצרים וואש דו ביסט
 דארטין גיווען איין קנעקט דרום האלט מיך
 פאר איין האר און אויב דו וועסט זאגן
 דו וועלט מיך האלטן פאר איין האר גאר דו
 וועסט נאך איין האר נעמן דרום איז גיזאגט
 גיזוארין דר אנדרר דבור לא יהיה לך אלים אחרים
 דו זאלסט קיין אנדערין גאט ניט האבן גאר
 מיך אליין און דר נאך זאגט דער מלך צום
 פאלק ווען איר וועט מיך אויף נעמן פאר איין
 האר זאלט איר מיך ערליך האלטן דרום האט
 גאט אן גישריבן דעם דריטן דבור לא תשא
 את שם יי אלהיך לשוא דו זאלסט ניט שווערן
 ביי גאטש גאמען צו פאלש דען ווען איר
 שווערט ביי גאטש גאמען פאלש האלט איר
 אים פאר גישט און דער נאך זאגט דר מלך
 צום פאלק פאכט אייך איין זרון דאש איך
 האב אייך גיגעבן דאש לאנד דאש איר זאלט
 גיט פאר געסן צו ערליך האלטן מיך און
 דרעט איין טאן און זייט פרייליך דרום וואש
 איך האב אייך דאש לאנד גיגעבן דרום האט
 גאט גזאגט דעם פערטן דבור שמור את יום השבת
 לקדשו היום דעם טאג שבת צוא תייליגן אים
 און זאלסט גידינקען דאש איך האב דך
 אויש גיצויגן פון מצרים און האב דך גיגעבן
 ארץ ישראל און דער נאך זאגט דר מלך צום
 פאלק איר זייט מענטשין וואש איר וועט
 שטארבן און ווער וועט נאך אייער מיט
 וויסן דאש איך האב אייך גיגעבן דאש לאנד
 און אייערע קינדער וועלן איין אנדרין מלך
 אויף נעמן דרום גיביט איך אייך דאש איין
 זון זאל ערליך האלטן זיין פאטער און זאל
 האלטן וואש דר פאטער וועט אים זאגן
 און איר זאלט אייערע קינדער זאגן דאש
 איך האב אייך דאש לאנד גיגעבן און דרום

אויך האט גאט גיזאגט דעם פינפטן דבור
 כפר את אביד ואת אסד האלט ערליך זיין פאטער
 און מוטער און הער צו וואש זיי זאגן דר
 דאש איך האב די וועלט פאשאפן און האב
 אייך פון מצרים אויש גיצויגן דא פנף
 דבורים זיינען גיווען אויף איין לוח וריא אז
 דר מענטש זאל זיך פירן מיט גאט און אויף
 דעם אנדרין לוח איז גישטאגן וריא אזו איין
 מענטש זאל זיך פירן מיט זיין חקר צום
 ערשטן האט ער גיזאגט דו זאלסט גיט הרנגן
 זיין חקר דאש איז לא תרצה דר נאך האט ער
 גיזאגט דו זאלסט גיט אן רידן זיין חקרש
 ווייב דען דאש ווייב איז גלייך וריא זיין גוף
 דאש איז דר אנדרר דבור לא תנאף דאש איז
 מייטש דו זאלסט גיט מונה זיין מיט זיין
 חקרש ווייב אויב דו וועסט וועלן מיינען דו
 וועסט זיין חקר גיט טאן איין זיין גוף אבער
 איין זיין זעלט מענטשו אים טאן דרום האט
 גאט גיזאגט דעם דריטן דבור לא תגנוב דו
 זאלסט גיט גנבן קיין געלט ביי זיין חקר און
 אויב דו וועסט וועלן מיינען איך טאר זיין
 געלט גיט געמען אכר איך מעג אים שארן
 טאן מיט פאלש עדות זאגן דרום האט גאט
 גיזאגט דעם פערטן דבור לא תענה כוזב עד שקר
 דו זאלסט און זיין חקר קיין פאלש עדות גיט
 זאגן און אויב דו וועסט וועלן מיינען מיט
 זיין מויל טארסטו זיין חקר קיין שארן גיט
 טאן אבער מיט דער מחשבה מענטשו אים
 שארן טאן דאש דו זאלסט אים איין עזן הרע
 געבן דרום זאגט גאט דעם פינפטן דבור
 לא תחמוד דו זאלסט גיט גילוסטן עפעס פון
 זיין חקר אזו וריא זיין ווייב אדער זיין הויז
 אדר זיין זאקס אדר זיין אייזל דען דורך דעם
 גילוסטן קאנטשו אים שארן טאן מיט איין
 עזן הרע מי ימו ועתה לבכם זה לכם לרעה אומיכל
 תמים ווער וואלט גיגעבן דאש דאש הארץ
 פון ישראל זאל אזו זיין צו פארקניין זיך פון
 מיר אלע צייט פון דאנען לערנען מיר אפ
 דאש אלקדינג איז ביי גאט און די הענט גאר

צו פארקמן ויד פאר נאט דאש איז ביי דעם
 מענטשן אין די הענט ער קען נומ אדר ביי
 זיין שם ישראל וי אליהו וי אהר הער צו ישראל
 דאש נאט אונזער נאט איז איין נאט דער
 פסוק זאגט דבייא שמות וי אליהו וי דער
 ערשטער וי ויזוט דאש נאט איז גיווען איין
 נאט איי די וועלט איז בשאפן גיווארן אונ
 אליהו ויזוט דאש נאט איז איצונד אויך
 איין נאט אונ דר אנדרער וי ויזוט דאס נאט
 נועט זיין איין נאט אז די וועלט נועט הרוב
 נוערין אונ דאס ווארט אהר ויזוט דאס נאט
 איז איין נאט אין אלע צייטן אונ דר מענטש
 ואל זיין הארץ האבן דר ביי אונ זיין פוננה
 נוען ער זאגט אהר וואס אהר באטייט אונ
 זאל ניש לאזן זיין מויל גיין אן דער מחשבה
 דאס זאגט דר פסוק שמע הער צו וואס דוא
 זאגסט משה האט גיזאגט צו ישראל איר
 האט אויף דעם פארן סיני גיזאגט נעשה וישמע
 מיר נועלין מאן וואס נאט נועט אינו גיבטן
 אונ מיר נועלין הערין אונ אז איר האט דאס
 עגל גמאכט האט איר עובר גווען אויף נעשה
 איר האט ניש גימאן וואס נאט האט גיבאמן
 דרום האלט האמטשע דאס ווארט נשמע צוא
 זאגן אלע מאן שם ישראל עם איין משל
 איין סלך האט מקדש גווען איין אשה מיט
 צוויי אקנים טובות האט זיא איינעם פר לארן
 זאגט דר סלך צו איר היט שוין רעכט דעם
 אנדרין אונ די ישראל האבן וזכה גווען צו
 זאגן שם ישראל פון יעקב אן דען אז ער
 האט גיזאלט שטארבן האט ער גיזאגט צו
 זיינע קינדער איך האב מורא אז איך וועל
 שטארבן נועט איר אן געסן איין אנדרין נאט
 האבן די קינד אלע מיט אנאנדר געגנטערט
 שם ישראל וי אליהו וי אהר הער צו אונד פאמיר
 ישראל דעם נאט וואס מיר האלמן איצונד
 דר איז איין נאט מיר נועלין אים ניש פאר
 בייםן האט יעקב דרויף נאט גילויבט אונ האט
 גזאגט ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד גילויבט איז
 זיין נאמן אונ דר כבוד פון זיין מלוכה אויף

אייבן דרום זאגן מיר אלע מאן שם ישראל אונ
 ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד נאך איין פשט איז
 אז משה איז ארויף גיזאגן אויף דעם היסיל
 האט ער גיהערט וויא די מלאכים זאגן ברוך
 שם כבוד מלכותו לעולם ועד אונ אז ער איז אראפ
 גיקומען האט ער צו ישראל אויך גילערנט
 וי זאלן זאגן ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד אונ
 האט גיהיישן מען זאל עש זאגן שמיל כדי
 די מלאכים זאלן ויד ניש מקנא זיין אין איגו
 וואש מען זאגט זייער לויב עש איז איין
 משל איינער נגבתי איין בעקער פון דעם סלך
 אונ ניש אים צו זיין טייב אונ זאגט צו איר
 ויזוט אים ניש פאר לייט אפר אום יום כפור
 זאגן מיר אין דר הויך ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
 ועד וייל אום יום כפור זיינען מיר גלויב צוא
 מלאכים דרום האבן מיר פאר זיי קיין מורא
 ניש אונ די ישראל לויבן נאט אונ נאט לויבט
 זיי עש איז איין משל איין פרומד מאן האט
 איין פרום וטייב אזו לויבט ער זיין טייב צווישן
 אלע מאנען אונ זיין וטייב לויבט אים צווישן
 אלע וטייער מיט זיין פרומקייט אזוא אויך
 לויבן ישראל נאט דאש ער איז איין נאט
 אונ נאט לויבט ישראל פאר די מלאכים דאש
 עש איז קיין בעקר פאלק ניש דא וויא ישראל
 אזו וויא אין פסוק שמיים אהר חיי ויזוט נאט
 זאגט די ישראל איז איין אוקה אונ די ישראל
 זאגן וי אהר נאט איז איין נאט ויחבק את ה
 הליד דוא זאלשט ליב האבן נאט דיין נאט
 ויילער איז איינער אונ האמדי וועלט בשאפן
 אונ דר וואש דינט נאט פון וועגן מורא דש
 ער האט מורא נאט זאל אים ניש שטארבן
 דר דינט ניש רעכט נאר מען זאל נאט דיין
 פאר ליבשאפט אונ מען זאל האלמן זיינע
 מצות אונ מען זאל פרייליך זיין נוען מען טומט
 איין מצות גדל גדל ויכל נפשו דו זאלשט נאט
 ליב האבן מיט דיין נאכזין הארצין וייל
 דאש הארץ איז ווארן צום ערשטן בשאפן
 אין דר מוטדש לייב אונ אז דער מענטש
 שטארבט שטארבט דאס הארץ צום לעצטן

נאך אלע גלדר • דרום זאגט ער דוא זאלשט
 נאט ליב האבן פון דעם מאל אן וואש דאש
 הארץ ווערט באשאפן ביז עש זשאמאקט •
 יבגל מיידר דוא זאלשט נאט ליב האבן מיט
 דיין געלט דאש דיין געלט זאל דיר גיט ליב
 זיין אנמקענין איין מצוה פון נאט • אזוא
 ויזא מיר גיפינען דאש רבן גמליאל האט
 גיקויפט איין אחרוג פאר מויוונט גילדן פרי
 צו האלמין דיא מצוה פון נאט • רבי זינרא
 זאגט ווען איין מענטש האט איין אחרוג צו
 קויפן פאר פופצעהן גילדין און עשטערעפט
 זיך איין שענדער אחרוג פאר צוואנציג גילדן
 דארף ער בעסער דעם שיינעם אחרוג קויפן
 פאר צוואנציג גילדין ער זאל די מצוה שיי
 טאן • אזוא ויזא אין פסוק שמיט • ה' אלי ואני
 דאש אזי מין נאט און איך וועל אים בשיינן
 מיט שיינע מצות • און אמיל חכמים זאגן
 יבגל מיידר איז מייטש דו זאלשט נאט אלע
 צייט לויבן סייא עש גייט דיר וואול אדער
 איביל זאלשטו אלץ נאט לויבן און אמיל
 חכמים זאגן גיל לדוד איז אנמקענען אברתם
 וואש ער האט נאט ליב גיהאט מיט זיין
 באנצין הארצין און האט גימאכט דאש פיל
 לייט זאלין ליב האבן נאט • יבגל נפשה איז
 אנמקענין יצחק וואש ער האט זיין נשמה
 איבער גענמפערט צוא נאט און האט זיך
 גיוואלט לאזן שעקמין אויף דעם מזבח פאר
 איין קרבן צו נאט • יבגל מיידר איז אנמקענען
 זעקב וואש ער האט מעשר גיגעבן פון זיין
 געלט און פון זיינע קינדער • אשר אני פניו מים
 די מצות זאלין זיין גיליבט אין דינע אויגן
 גלייך ויזא איך האב דיר ערשט היינט גיבאמן
 צו טאן מצות גיט ויזא איין זאך וואש מען
 איז דרינען גיוואונט וואש דאש איז שוין
 גיט גיליבט • און אז דו לייגען קריאת שמע
 זאל ביי דיר גלייך זיין ויזא דו לייגעןשט איין
 קריב פון דעם סלך וואש ער האט ערשט
 מיינט דיר גישרייבן וואש דאש איז ביי דיר
 ליב • און דו הערשט דיך צו צו אימליבן

ווארט אזו זאלשטו דיך צו הערין צו אימליבן
 ווארט אין קריאת שמע • ודברו גם דיין עיקר
 ביידן זאל זיין אין דער תורה גיט אין דברים
 גמלים און זאלשט דיא תורה ריידן מיט דיין
 מויל הויך גיט זאלשט מראקמין אין הארצן
 דען די תורה ווערט אנדערש גיט מקנים ביי
 דעם מענמשיין מיידן ער רעט מיט זיין מויל
 אפך תפלה איז דו עיקר אין הארצין מען
 זאל גיט הויך שרייען אין שמונה עשרה •
 ליאת על גר מען זאל תפילין לייגן אויף דער
 לינקער האנט העכער פון דעם עלנבויגן
 אויף דעם גראבן פלייש עש זאל זיין אנמקענען
 דעם הארצין • ותי לשפוט ביו עניו די תפילין
 של ראש זאלשטו לייגן אויף דעם מוח וכתבם
 על סויות ביתך וכשריך דו זאלשט אן שרייבן
 מזוזות און זאלשט זיי געבן אויף דעם ביי
 שמיידיל אויף דר רעכטר זייט פון זיין ארין
 גיין אין היזו ארין • דען דר מענטש מרעט
 פריער ארין מיט זיין רעכמין פוס אין היזו
 ארין און מען זאל שרייבן דעם שם שדי
 אוישין ווייניג אויף דער מזוזה • טייל דיא
 היידען זאגן ווען עש גייט איין מענטשין
 וואול דאש איז דורך דיא מלכות דרום האט
 נאט גיטיישין שרייבן דעם שם שדי צו טיזן
 דאש נאט קען קערין די מלכות ויזא אזו ער
 וויל • די חכמים זאגן דר סלך ארמבן האט
 גישקט צו רבי איין אבן טוב און זאגט לאז
 רבי מיר עפעש בעשערש שיקן האט רבי
 אים גישקט איין מזוזה האט דר סלך גזאנט
 איך האב אים גישקט איין אבן טוב וואש
 קיין מענטש קאן אים גיט באצאלן און ער
 שיקט מיר איין מזוזה וואש מען קען זיא קויפן
 פאר צוויי גראשין • האט רבי צו אים גזאנט
 דוא האשט מיר גישקט איין זאך וואש מען
 קען דאש מיט פיל געלט באצאלן • אפך איך
 האב דיר גישקט איין זאך וואש האט קיין
 שיעור גיט ויזא פיל דאש איז ווערט • דען די
 בייד פון דר תורה קען מען גיט שאצן מיט
 אלע אבנים טובות פון דר וועלט • און אויך

די נאך דאש די האשט מיר גשיקט מוז מען
 היטן פאר גנבים . אבער די נאך וואש איד
 שיק דיר דאש וועט דיר היטן מיט דיין גאנצן
 דעין גינגד . אזו וויא דר פסוק זאגט דערה
 פשוט גלד וחקים היא תשליח ווען דוא וועסט
 ליגן אונ שלאפן וועט דיר די תורה היטן
 אז דו וועסט דיר אויף וואכן וועט די תורה
 פאר דיר דיידן . ובימים פלאים כל מינ גאט האט
 צו ישאל צו גיזאגט דאש זיי זאלן גיפיגען
 הייד אין ארץ ישראל וואש די אומות האבן
 גיוואגט פול מיט אלעם נוסין . אונ אפילו
 דאש פלייש פון חזרים איז מותר גינען צוא
 ישאל ווען זיי האבן גיפונן אין די היינער
 אונ אויך אנדערע זאכן וואש די תורה האט
 פאר באטן צוא עסן האט דאש גאט אלץ
 סתיר גינען אין די ניבין יאר וואש זיי האבן
 סלקה גיהאלטן אין ארץ ישראל נאר פון
 עבודת פוקבים האבן זיי גיט גישארט קיין
 הנאה האבן . אונ אזוא האט דער רמבין
 בפירוש גישריבן עס איז דענשט מאל מותר
 גינען צו ישאל צו עסן גבולות אונ קריפות
 אונ הייד ווען איינער איז הונגריג גינען אונ
 האט גיט גיהאט וואש צו עסן אונ אויך זין
 נסך איז מותר גינען . השם לדו משה את
 סדרים אשר ראוי ענין זיא גיווארנט גיט צוא
 פאר געסן די זאכן וואש דייע אויגן האבן
 גינען . די תורה לערנט אונ גען עס גייט
 אין מענשטן וואל זאל ער גיט פאר געסן
 וויא עס איז אים אויביל גינאנגען דאש ער
 איז ארום גינען . דרום זאגט דר פסוק אז דו
 וועסט האבן אלץ דאש גוקש זאלשט גיט
 פאר געסן וויא עס איז דיר גינאנגען אין
 סגרים . אונ זאלשט גידינגען דאש גאט
 האט דיר דאש גוקש גינעבן . השם משגיב
 ווען דו וועלסט איין סגרה האלטן זאלשט
 שווערן נאר ביי גאטש גאמען גיט ביי קיין
 אנדרין גאט . רבי יאשיה זאגט איין מענטש
 מען שווערן אנגמענגן דעם גער דעם דאש
 ער וועט אים גיט פאלקן . אזוא וויא מיר

גיפיגען בייא אכרם דאש ער האט גיזאגט
 גיטו יד אל . איד האב אויף גיהויבן מיין
 האנט צו גאט אונ האב גישווארן איד זאל
 גיט געמען קיין פּרעמדעש . אונ אזו אויך
 גיפיגען מיר ביי פוען אז רות איז צו אים ביי
 גאט גיקוסען האט ער גיזאגט זיי איד
 שווער בייא גאט דאש איד זאל ויא גיט אן
 ריין . אונ אזו מען אלע צדיקים . אפר די
 רשעים טוען פאר קערט זיי שווערן זיי זאלן
 דעם גער דען זיין וילין פאן אונ האלטן
 ווארט . לא תבי אתי גליהם איר זאלט גיט
 פרובן גאט . איין מענטש זאל גיט זאגן איד
 וועל גאט דינען אונ וועל זעהען אויב ער
 וועט מיר מול געבן דאש פאר מען גיט .
 נאר מען דארף גאט דינען מיט דעם גאנצן
 הארצין סייא ער גיט דיר מול אדער גיט .
 לא סרוגכם מכל חסמים השם גיט ווייל איר
 זייט מער פון אלע פעלקר האט גאט געקמט
 אין אייך דען איר זייט ווייניגער פון אלע
 פעלקער אונ דאך האט באגערט גאט אין
 אייך צו זיין זיין פאלק . דרום איז רעכט איר
 זאלט אים דינען . די חכמים זאגן גאט זאגט
 צו ישראל ווייל איר האלט אייך גידערין פון
 אלע פעלקער דרום באגער איד אין אייך צו
 זיין מיין פאלק . וישלם לשוואיו אל מיני גאט
 בצאלט דעם רשע באלד זיין שפר צוא פאר
 לירין אים אונ זאקט גיט פון צו בצאלין אים
 אונ אטייל חכמים זאגן גאט באצאלט דעם
 רשע אליין זיין שפר גיט צו זיינע קינדער .
 אונ ווען דר רשע טוט עפעס גוטש בצאלט
 אים גאט באלד אויף דער וועלט בדי ער זאל
 קיין גוקש גיט האבן אויף יענער וועלט .
 איין מישל איינער איז זייער קבאך ער וועט
 גיוויש שטארבן זאגט דר רופא גיט אים עסן
 אונ סרויבן וואש ער וויל דען ער וועט דאך
 שפארבן . אזו זאגט גאט דער רשע וועט
 דאך גיוויש אויף יענעם עולם צרות האבן
 דרום גיט ער אים זיין לויין אויף דער וועלט
 פאר דעם גוקש וואש ער האט גיסאן . דען

די תעלם איז קורן זיא וועט זיך אים באלד
 אויש לאזן אזוא וועט זיך זיין גומש אויש
 לאזן . און איך וועל אים שטראפן פאר
 זינע עבירות אויף יענער וועלט וואש זיא
 איז אייביג אזו וועט זיין שטראף לאנג גינערן
 אבער דעם צדיק וועל איך שטראפן אויף
 דר וועלט פאר זינע ווייניג עבירות וואש ער
 האט גיטאן . אזו וועט זיך די שטראף באלד
 אויש לאזן און דעם שרר פאר זינע מצות
 וועל איך אים געבן אויף יענער וועלט וואש
 זיא איז אייביג און אויך אויף דער וועלט
 ווערט גאר גישטראפט דר גוף . אבער אויף
 יענער וועלט ווערט גישטראפט דר גוף מיט
 דר גשמה אזו וועט דר רשע גרוישע צרות
 האבן אויף יענער וועלט . די חכמים זאגן
 פון דריי זאכן וועגן לאזט נאט דעם רשע
 וואל גיין אויף דר וועלט . איינש איז כדי
 ער זאל תשובה טאן . דאש אנדערע איז
 ווייל ער האט איין מאל איין מצוה גמאן . דש
 דריטע איז ווייל עס וועט פון אים ארויש
 קומען איין זון איין צדיק . דרום ווארט אים
 גאט און טייט אים גיט באלד . אשר איכי מצוה
 איתכם היום לגשומם וואש איך האב איך גמאן
 היינט צוא טאן . די חכמים זאגן די וועלט
 איז ווארין גינעבן צו טאן מצות און יענע
 וועלט איז ווארין גינעבן צו נעמן שרר אפר
 קיין מצות קען מען דארטין גיט טאן . דרום
 זאל דער מענטש זעהען ווייל ער לעבט צוא
 טאן מצות כדי ער זאל אויף יענער וועלט
 נעמען שרר :

הפטרות ואתחנן

נחמו נחמי עמי יאמר אליהם זאגט ישעיה צוא
 ישראל אייער גאט מוט זאגן צוא דיא
 גביאים וייט מנחם טיין פאלק ישראל דברו על
 לב ירושלים רעט אויף דעם הארץ פון ירושלים
 און זאגט צו איר גביאות דש עש איז ווארין דר
 פולט איר צייט פון גלות דען אירע זינען זיינען
 פון געבן גינארין און זיא איז גישלאגן גינארין
 צוויי מאל ווא פיל איר זינד איז . איין מאל

גיצאלט ווערין פון דיא עובדי פוכבים און זיין
 ארום וועט גינעלמינין צו אים דען ער דארף
 גיט האבן קיין הילף פון קיין אנדערין הנח שקיין
 איו גן זיין שכלר וואש ער וועט געבין צו דיא
 צדיקים איו אן גיברייט מיט אים און דר שכלר
 פון דער ארבעט וואש אויף אים איו צו געבין
 צו די צדיקים ווייל ויזיא האבין אים גידינט איו
 פאר אים ברית ער ירעה אזו וויא איין פאסטאף
 טוט פאסין זיין שטארע מיט זיין ארום טוט ער
 איין זאמלען דיא שעפשלעקע און טראגט ויזיא
 איו זיין שלים און די זיגענדיגע שאף טוט ער
 פאסטעליך פירן אזו וועט נאט די ישראל פירן
 אז ויזיא וועלן זיך אום קערין פון דעם גלות
 סי פיד גענוי מיט ווער האט גימאסטין מיט זיין
 טריט די וואשר פו וואר נאט האט דאש גימאן
 און דיא הימלען האט ער גימאסטין מיט איין
 שפאן און האט גימאסטין מיט איין שליש דעם
 שמויב פון דער ערד בלובר ער האט די וועלט
 אויף דריי חלקים גיטיילט איין שליש לשוב און
 איין שליש סובר און איין שליש ים און האט
 גיוואוגין די בערג מיט איין וואג און די הויך
 האט ער גיוואוגין מיט איין וואג שאל בלובר
 ער האט גיזעהן וועלכר בארג עש איז שווערד
 האט ער אים גישמעלט אויף הארשערע ערד
 און איין גרינגען בארג האט ער גישמעלט אויף
 נויכע ערד און אז נאט האט יכלת דאש אלץ
 צו טאן סכל שכן דאש ער האט יכלת מקנים
 צו זיין זיינע העכטות סי תנן אה רים ווער האט
 דען אן גיברייט דעם רוח הקודש אין דעם מיל
 פון די נביאים ה' פו וואר נאט דרום איו ראוי
 סען ואל אין דרינגען גלויבן איש עמתי ידעש און
 צו זיין עצה מענטש דאש איו דער צדיק אים
 טוט נאט זיין רוח הקודש טודיע זיין אה סי טיש
 מיט וועטען פון די עובדי פוכבים טוט זיך נאט
 באראטין אזו ויזיא ער באראט זיך מיט די נביאי
 ישראל אזו ויזיא מיד גיפין דאש נאט האט זיך
 באראטין מיט אברהם אז ער האט גוואלט איהר
 קערין סרום יבינהו ואלנהו בניהו שלשם אדער
 וועטען פון די עובדי פוכבים האט נאט גימאסט
 פאר שטיין און האט אים גילערינט צו זיין אין
 דעם וועג פון טישפט און האט אים גילערינט
 שכל און האט אים מודיע גידען דעם וועג פון
 פאר שטאנדיקייט אזו ויזיא ער האט גימאן צו
 אברהם דאש ער האט אים גיגעבן שכל ער

זאל נאט דער קענען פון זיך אליין און ואל פו
 שטיין און דער תורה און זיינע גירין האפין
 גיקוועלט חכמה הו גוים כפר פדלי נוא די עובדי
 פוכבים זיינן ביי נאט גיאכט ויזיא דר בימערער
 טראפין פון דעם עמער וואש דער פון פולט דר
 עמער יכשח סאניס נחשט און זיי זיינן גיאכט
 אזו ויזיא דאש אפ רייבונג פון די קופערנע וואג
 שאלן וואש ווערט אפ גיריבין פון דעם שומלי
 הו אים בוד ימיל די עובדי פוכבים זיינן גיאכט
 פאר נאט אזו ויזיא דער שמויב וואש ווערט
 אונעק גימראגין דורך דעם ווינט דען זיי זיינען
 גיט השוב ביי נאט דאש ער זאל פון זיי אויף
 שמעלן גביאים וואש ער זאל זיי מגלה זיין זיין
 סוד אזו ויזיא ער טוט צוא גביאי ישראל גלבו
 אין די גער און דר וואלד איו גיט נגנן צו פרעגן
 אויף גאמט סובח ותרי אז די עשה און די חיות
 פון דעם וואלד איו גיט נגנן צוא אויף בריינגן
 עולות צו סכפר זיין אויף דער זינד פון די עובדי
 פוכבים כל המים פאין גנדי אלע עובדי פוכבים
 זיינן ויזיא גישט אנטקעגן אים סאפס נחשט
 נאך וויינגער פון גלשט און ליידיקייט זיינן זיי
 גיאכט ביי אים און צו וועטען טוט איר עובדי
 פוכבים גלייבן נאט און וואש פאר איין דשת
 טוט איר אן ריכטיגן צו אים תפיל גפד תרש דיא
 בילד טוט דער בעל מלאכה אויש גיסן פון
 קופער און דר נאך טוט אים דער נאלד שטיד
 מיט גילדענע פלעך בארעקין און ווען סען
 וייל מאכן איין בילד פון האלץ טוט סען אזו
 חסינן הרופה דער וואש איו גילערינט צו אויש
 קלייבין האלץ וואש קען איין קיום האבן עש
 זאל גיט אזו זיך פאר פולט ווערין עז לא יבד
 יבתי איין האלץ וואש ווערט גיט זיך פו פולט
 טוט ער אויש דער וויילן און איין קלוגין בעל
 מלאכה טוט ער זוכין ער זאל אים אן ברייטן
 פון דעם האלץ איין שטארקע בילד וואש ויזיא
 זאל זיך גיט אויש גליטשין אזו טוט איר עובדי
 פוכבים אבער איר האט דאש גיט גיזעהט צו
 טאן תלא תרש תלא תשקש דען איר ווישט דאך
 וואול און איר האט דאך גיזעהט פון אנדערע
 מענטשין און עש איז דאך פון לאנג ווארין
 גזאנט צו אויף תלא תבניתם מוסדות קאנן פאר
 וואר איר פאר שטייט דאך ווער עש האט
 גימאסט די אפ גרונטין פון דר ערד דאש האט
 דאך נאט גימאסט דרום וואלט איר גירארטם

אדם ד'נען נים קיין בילדער מ'ושב על חני הארץ
 דער גאט וואש זיצט אויף דעם צוקיל פון דר
 ערד און אירע זיצער זיינן פר אים גיאכט אזו
 וויא היילשערדיקן ג'וספה ט'וס שפ'ס דער גאט וואש
 האט אויש גיצויגין דיא הימל וויא איין הויט
 און האט זיא פר שפ'רויט וויא איין גיצעלט מען
 זאל זיצן אונטער זיי דעם גאט וואלט איר ג'הערט
 צו דינן הט'וס ר'זיגס לאן דער גאט וואש גיט די
 ראט הארין צו גילטט און די שופטים פון דער
 ערד האט ער ג'ומאכט אזו וויא לערקייט אף בל
 ג'יש און זייא זיינען ווארין אויש ג'יריסיין גליק
 וויא זייא זיינען גאר גיט ג'ופלאנגט ג'ווארין
 און גליק וויא זייא זיינען גאר גיט ג'ווייט
 ג'ווארין און גליק וויא זיינען ווארציל אזו
 גאר גיט איין ג'ווארצילט ג'ווארין אין דער
 ערד עש זאל קענען ווידער וואקסן פון אים
 ג'ם ג'שפ' ג'הס ג'ג'ש און ער האט גאר איין ווייא
 ג'יסאן אין זייא איין וויגט אזוא זיינען זייא
 ווארין פר דארט און איין שטורעם וויגט האט
 זייא א'זועס ג'שראגן אזוא וויא איין שטוריא
 דעם גאט וואש טוט דיא זאכין וואלט איר
 ג'יהערט ד'נען גיט די בילדער זאל מי תדמיני
 ז'אש'ה און צוא וועמען ווילט איר עובר
 פ'וכבים מ'ד גלייכין און א'יך זאל גלייך זיין
 יאמר ק'דוש אזוא זאגט דער הייליגער גאט שאו
 ס'רום ע'ניכס ה'יבט אויף צום הימל אייערע
 אויגין און ע'הט ווער עש האט פ'אשאפן
 דיא אלע ח'ילות וואש ווערין אן ג'זעהען
 אין הימל און ווער אין דער ס'ט'זיא ג'מספר
 ג'ג'ס וואש טוט אלע ס'אג מיט דער צאל
 אויש צ'יהען דיא ח'ילות פון דעם הימל צוא
 י'סליכין פ'אזונדער טוט ער רופין מיט זיין
 גאמען פאר וואר דאש טוט אלץ גאט ס'וב
 ס'וג'ס זאמ'ס כ'ם איש לא ג'דד פון ווערין דיא פ'ל
 קראפט וואש ער האט און איז ג'ישטארקט
 ס'יס פ'ח ווערט קיינער פון דיא ח'ילות גיט
 ג'יסנערט ער זאל אים גיט רופין מיט זיין
 גאמען מ'ד וועלן שר'ייבן וואש דער ס'פרי
 שר'ייבט אויף דיא פ'סוקים כל ג'יא ג'שא אזוא
 וועלן דיא ישראל זאגן צוא גאט מ'ד ש'עמען
 ז'יך פאר אונדערע עדות דאש איז הימל און
 ערד וואש זייא זאגין עדות אויף אונדערע
 ע'בורות און זייא ש'פעמין פון אונד וועט גאט

ענטפערין א'יך וועל זייא סאכין פאר ל'דין
 אזוא וויא אין פ'סוק ש'מייט זי תני כ'יה ש'מ'ס
 תדשים ו'ג'ז חל'ש א'יך וועל פ'אשאפן ג'איע
 הימלען און איין ג'איע ערד אזוא וועלן
 דיא ישראל ווייטער זאגן צוא גאט אונדער
 גאמען איז נאך דא אויף דער וועלט וואש
 מ'ד האבן ע'בירות ג'יסאן וועט גאט ענטפערן
 א'יך וועל דיין גאמען סאכין איבער פארין
 אזוא וויא אין פ'סוק ש'מייט וקרי לך ש'ם ת'ש
 ער וועט דיך רופין מיט איין ג'יעם גאמען
 אזוא וועלן דיא ישראל זאגן צו גאט דער
 גאמען פון דער ע'בורות פ'וכבים וואש מ'ד
 האבין ג'יריגט איז נאך דא אויף דער וועלט
 וועט גאט ענטפערין א'יך וועל זייא סאכין
 פאר ל'דין אזוא וויא אין פ'סוק ש'מייט
 והכתי ש'מות הג'לים א'יך וועל פאר ש'ניידק
 דיא געמען פון דיא אפ געטער בעל
 דיא ג'מרא זאגט אין ס'נהדרין איין עובר
 פ'וכבים האט ג'יפרעגט צוא רבי א'בורה אייער
 גאט איז דאך איין פ'חן וויא אין פ'סוק
 ש'מייט וקרי לי מ'ר'פ'ה א'יד זאלט מ'ד געבן
 ת'רומה און אז ער האט באגראבן מ'שה
 וואו האט ער ז'יך ג'יטובילט דען עש ש'מייט
 באיי אים מי פ'ד ג'שעלי מ'ס דאש אלע וואשערין
 פון דער וועלט איז נאר דיא סאס פון זיין
 איין טריט האט רבי א'בורה געענטפערט ער
 האט ז'יך טובל ג'ווען אין פייער אזו וויא אין
 פ'סוק ש'מייט ת'ה יי ג'אש יבא גאט וועט ג'וסען
 אין פייער כל מ'ניס כ'אזו ג'דד דער ת'רומה
 ער'ייבט קום און זעה וויא איין גרויש
 פאלק פ'רעה האט אויש גיצויגין פון ס'צרים
 צוא נאך זאגן נאך ישראל אזו האבן ז'יך
 דיא ישראל זייער דער ש'ראקין און האבן
 ג'וואגט ווער קען פ'אשמיין אנטקענין אזוא
 איין גרויש פאלק האט גאט ג'וואגט פארקט
 א'יך גיט זייא זיינען גליק וויא איין פ'ערד
 א'יך וועל זייא באלד פר ל'דין אזו וויא אין
 פ'סוק ש'מייט זי בא ס'וס פ'רעה אז עש איז ג'יקוסען
 דאש פ'ערד פון פ'רעה און אזוא אויף וועלן
 דיא ישראל ש'ירה זאגין ווען דאש פאלק פון
 ג'וג זאגן וועלן פאר לארין ווערין אזו וועט
 ג'יה'ליק'יגט ווערין דער גאמען פון גאט פאר
 אלע אומות :

מלית גדול און זאנט תהלה לדר און איז מתפלל
 שמונה עשרה אין שמונה עשרה גיהער מען צו
 עמיין אזו וויא די מלאכים שמייען אזו איז ער
 זיך כתבר צו וויא וואש זיי היימן עומדים אזו
 וויא דער פסוק זאגט ונתתי לה מהלכים בני השמים
 האלה און זאל זיין רצון מכיון זיין פר זיין הערין
 און זאל בעטן זיין בקשה * קום און זעה בשעת
 דער מענשט שמייש אויף האלבע נאכט עוסק
 זיין אין דער תורה רופט אויש איין ברזו הנה
 ברזו את זי כל עבדי זי השמים בנות זי בלילות און
 איצונד אז ער איז מתפלל פר זיין הערין רופט
 אויש דר אייגענר ברזו ונתתי לה מהלכים בני השמים
 האלה דער נאך אז ער האט שוין אויש גלאום
 זיין שמונה עשרה גיהער ער זיך מוסר נפש זיין
 בשעת ער פאלט תחנון גלייך וויא ער איז שוין
 גלשטארבן ובשעת אז ער איז מתפלל אזו די
 אלע רייד וואש זייען ארויש פון זיין מול אין
 דר תפלה זיינן אלע עולה למעלה און שפאלמן
 די דימלען און גרייכן וואו ארוין זיי ברארפן
 קומען און דער פון וערש איין עשרה בראש
 של מלה אזו וויא די רבנן האבן עם שוין מפורש
 גיווען * די תפלה פון דעם מענשטן גיהער צו זיין
 בתחנונים מיר לערנען עש אפ פון משה עש
 שמייש ונתנו אל זי קום און זעה וועלכר עם איז
 מתפלל ברארף ער מכיון זיין ביידע פיס אין
 איינס און צו דעקן זיין קאפ און זיינע אויגן
 ער זאל ניט זעהן די שכניה וואש זיא שמייש
 פאר אים און צו שמיין באימה וביראה גלייך
 וויא פאר איין מלה און אין ספר פון רב הכננא
 סבא שמייש ווער עש עפינט זיינע אויגן בשעת
 תפלה אדר ער גיידערט זיי ניט אראפ אויף דר
 ערד אזו איז ער אויף זיך סקדים דעם מלאך
 המות און אז זיין נשמה ברארף ארויש זיין
 בשעת שויט קען ער ניט זעהן דעם אור השכינה
 און שטארפט ניט בגשיקה ווייל ער איז מוקול
 אין דר שכניה דר פאר איז זיא ויידער אין אים
 מוקול בשעת ער ברארף צו איר אזו וויא עם
 שמייש די סכנו אגוד וישי גלו אויב דו וועקסט
 פרעגן וויא אזו קען ער זעהן די שכניה בשעת
 תפלה אלא ער זאל ווישן אז די שכניה שמייש
 בודוא אנמקענין אים דרום האמשע ער זעהט
 זיא ניט גיהער ער שמיין באימה וביראה און
 ניט צו עפענן די אויגן גלייך וויא ער וואלט
 גינעקן אז זיא שמייש פר אים אזו וויא דר פסוק

ואתחנן אל ה' נפה סתא לאמר וגי רבי ווסר הייבט
 אן צפב הקודו פניו אל מקור נחל אל זי קום
 און זעה וויא שטארק איז דר כח פון דר תורה
 און וויא זיא איז שטארק פון אלץ דינג דען
 אימליכר וואש איז עוסק בתורה פארנט ער זיך
 גיט מן העלונים ומן התרונות און פאר אלע
 מיני שלעכץ פון דר וועלט ווייל ער איז בגרופן
 אין דעם עץ החיים און די תורה לערנט אים
 איין עצה השונה צו טאן פר זיין הערין במבט
 צו זיין פון אים איין גיורה רעה אמילו עם איז
 נגוד גווארן אויף אים ער זאל שטארבן ווערט
 דאש אלץ במל און אפ גיטאן פון אים דען די
 עצה פון דעם מענשטן בעולם הזה איז נאר ער
 זאל עוסק זיין בתורה זיס וללה און זאל זיך
 גיט אפ טאן פון איר אזו וויא עם שמייש והיך
 ט ווסר וללה און אז ער שייד זיך אפ פון איר איז
 גלייך וויא ער שייד זיך אפ פון דעם עץ החיים
 קום און זעה די עצה פון דעם מענשטן איז
 אז ער גיט צוא בעט בייא נאכט שלאפן מוז
 ער מקבל זיין אויף זיך דעם עול מלכות שמים
 בלב שלם און זאל זיך מקדים זיין צו מוסר זיין
 זיין נפש פר איין פקדון צו הקבצה דען אין דר
 צייט פילט די נאנצע וועלט איין מעם מיתה
 ווייל דר איין המות איז שולט אין דר צייט און
 אז מען גיט די נשמה בתורה פקדון קומט זיא
 ויידר צוריק אין גוף אריין דרום זאגט מען גייד
 פסקי דתי פדית אימי זי אל זפת אין האלבע נאכט
 אז עם דער וועקט זיך דער רוח צפון אזו גיט
 הקבצה אין גן עדן אריין ער זאל זיך משגעלשע
 זיין מיט די נשמות הצדיקים דען זיינן זיך מרכיין
 כל בני השכינה און אלע בני היכלא צו לויבן
 צו דעם מלה הקדוש דענשט מאל ווערין אלע
 רוחות ויידער אים גיקערט אין זייערע גופים
 און דאס רוב וועלט האפין זיך אויף די שעה *
 און די וואש זיינן בני היכלא זיינן עוסק בתורה
 פון טאג און זיינן זיך משתתף מיט דער פנסת
 ישראל און די וואש היישין פנים למקום די
 שמייען אויף אין דר פריא און מאכין זיין וייער
 גוף מען זאל מיט אים עוסק זיין צו זאגן שירות
 ותעבחות צום מלה אליין און אין זעל אריין צו
 זיין און כסתר צו זיין זיך פריער מיט די קרבנות
 און דר נאך מיט שירות ותעבחות וואש דוד
 האט גיזאגט און ער טוט אן תפילין אויף זיין
 קאפ און ציצית אין זיין קלייד דאש איז דער

ואגם בימי הזקנהו נספ הזקניו פניו אל מקור הנהלל
 נויל הארמין או די שכינה דרום ברארף קיין
 צווישן שייך גיט זיין צווישן אים און צווישן
 דר וואגט און ווער עש שמיים בתפלה גיהער
 ער זיך פריער מסכר זיין דעם שבת פון זיין האר
 און דר נאך צו בעטן זיין בקשה דען אזו אויך
 האט משה גיטאן פריער האט ער גוואגט דעם
 שבת פון הקב"ה אפה תהילת לתאוות את עבדך את
 גדלך וכו' און דער נאך האט ער גיבעטן אנדער
 נא ווארף את הארץ דא איז ערשט גווען זיין
 שאלה ובקשה פון הקב"ה :

ואתם הדברים בני אלהים רבי יוסף ואגם אשרי השם
 שכינה לו וואוול צו דעם פאלק וואס הקב"ה
 האט זיי אויף דר נוילט און האט זיי געענטש
 מיט זיין ברכה הגדלת שמו אזו וויא דער פסוק
 ואגם כי הם בעבדך כי עבד ממש קום און זעה דיא
 ישראל האט ער בגריפן צו זיין גורל און האט
 זיי גינעפן די תורה הקדושה פדי זיי זאלן זיין
 בגריפן אין זיין נאמן דרום ואגם ער ואסם הדברים
 בני און גיט אין איין מסונה וויא מען האט שוין
 כפורש גווען אין פכה ערמער ויבדד ויאלקם
 מבוד האש ואגם רבי אלעזר דרויף גרויסע סודות
 און זיין עלמך פאמער רבי פנחס הערט דאש
 אזו קלשט ער אים און וויינט מהמת שמה
 און לאכט און ואגם דו גור אריה עש קען קיינר
 גיט בשמיין אנטקעגן דיר מיט דיין פאטר רבי
 שמעון וואול צו דעם חלק פון דיא צדיקים און
 זכאה איז מיין חלק בעולם הזה ובעולם הבא
 וואש איך האב דר צוא זוכה גווען צו זעהען
 אזו איין איידים מיט אזו איין אייניקל און דרויף
 שמיים ירא צדיקים ונשמי רבי אלעזר הייבט אן
 קב אפה ושמע את כל אשר יאמר וי אליהו ואת תדבר
 אליי קום און זעה בשעת הקב"ה האט גינעפן
 די תורה צו די ישראל האבן זיי גיהערט דאש
 קול פון דר גרעשטער מדינה דאש אלע קולות
 זיינן נכלל דיינן און מהמת גרויש מורא האבן
 זיך די ישראל דר ווייטערט דער פון און האבן
 גוואגט צוא משה ואת תדבר אליי מר וילין גיט
 הערין פון דעם אויבערשטן שטארקייט פון דר
 העכשטער מדינה גייערט פון אזו איין ארם
 וואש עש איז גיט אזוא שטארק און איז שלאף
 אין דר מדינה אזו וויא אנקבה דרום האבן זיי
 גוואגט ואת תדבר דאש איז לשון נקבה און עש
 שמיים גיט ואת דען זיי האבן שלאף גימאכט

דעם כח של מעלה כביכול דען ווען זיי וואלמן
 גיבליפן ביי דער ערשטער מדינה וואלט דיא
 וועלט גיט גינענט הרוב ווערן און וואלמן
 גהאט זיין קיום לדורי דורות דרום האט הקב"ה
 גוואגט איך האב אייך גוואלט מקיים זיין
 במקום עלין און אייך מרפק זיין בתים און
 איר האט גיט גוואלט דרום לו אמר להם שבו לכם
 לאתליכם וזי זאלין זיך אימליכר ויודר קערן צוא
 זייערע נקבות און זאלין זיך צו זיי בהעפמן און
 זיי זאלין שוין גיט האבן דיא מדינה וויא עש
 האט גוואלט פריער זיין און ווייל דיא ישראל
 האבן עש גאר גיטאן מהמת מורא דרום איז
 אויף זיי גוואגט גווארן כי תוודיה ללבם יה להם
 ליראה אותי כל הימים פון דאנען לערנן מיר אפ אז
 איינר מוט זאנך און זיין הארץ און זיין כחשבה
 איז גיט לצד הרע האמשע די זאך אליין איז
 גיט גוט ווייל זיין כוונה איז גיט גווען צו קיין
 שלעכץ איז אים הקב"ה גיט דן און קיין עולם
 איז גיט שורה אויף אים אפר משה איז גיבליבן
 ביי זיין מדינה אזו וויא עש שמיים ואתה פח
 עמיד עשדי פון דאנען לערינט מען אפ אז משה
 האט זיך גאר פורש גווען פון זיין ווייב און
 איז אויף גינאנגן צו איין גרוישר מדינה וואול
 צו דעם חלק פון משה נביא הגאון דאש ער
 האט זוכה גווען וואש קיין שום מענטש האט
 דר צוא גיט זוכה גווען צוא אזו איין גרוישר
 מדינה עליונה דרום שמיים כי חסום אשר אפה
 עשיר עליי אדמת קדש הא ער האט זיך בהעפמן
 אין דער שכינה רבי יהודה ואגם אימליכער
 מענטש ברארף זיין מיט אלע זיינע מעשים צו
 הקב"ה און ער גיט נאך נאך זיין מעם ער
 האט גוואגט ווער עש גיט אין וועג זאל ער
 זיך מכן זיין צו דריי ערליי זאכן צו תפלה און
 צו דורן און צו מלכה און האמשע תפלה איז
 גרעשן פון אלעמען פון דעסם וועגן איז נאך
 גרעשן אז צוויי חברים ארד דריי וואש זיינן
 אין וועג און ריידן דברי תורה דיא פארקמן
 זיך גיט פר קיין שום זאך ווייל די שכינה איז
 בשותפות אזו וויא די מעשה רבי אלעזר ורבי
 חייא זיינן אסאל גינאנגען אין וועג ואגם רבי
 אלעזר עש שמיים גיש וי אדם לאשמו תגות עד
 גלגלש האבן וויא דען פריער גיט גינאט אויף
 זייער לייב קיין הויט ואגם ער ווא עש איז
 גווען איין גוט גלייך דען פר זייער חסא זיינן

אין קריאת שמע אנמקעגן דיא רמיה אברום פון דעם מענטשין למטה אזו אויף למעלה אין אנמקעגן דעם רמיה אורות רמיה מלאכים און דר מיט וואש ער מאכט אין חיבור למטה אזו ווערט למעלה אויף אין יחד אין דיא רמיה אורות של מעלה אזו אין ער מחבר אלע אין איינס גייד איד דען בשעת אז ער קומט מיידר ויין דעם יחד פון שמע ישראל גוי אזוא שטייען אלע היילות השמים שורות שורות צו ווערן אן גיברייט מיט דעם יחד צוא ויין כבוד איד ביד איד אזו ווערן אלע מתוקן אין ויער תיקון אזו וויא עש גיהער צוא ויין באותו שעה שטייט אין ממנה וואש ער אין ממנה אויף צווייא דוגדרט אכט און פערציג עלמות און אלע הייסן אברים ער שטייט און האפט אויף דעם יחד אזו אין ער ממנה ללקום ששנים ער קלויבט צו אנאגדר און ויין ווערן איין יחד און אין חיבור אזו ווערן די עליונים ותחתונים אלץ אין יחד דען אין יחד ושמו איד מען קען דאס אזו פיל גיט ארויש שרייבן מהמת דיא גרויסע סודות נאר מיר שרייבן עש בדרך כלל מען זאל וויסן וויא דר יחד פון קריאת שמע אזו אזו השוב די רמיה ווערטער אין אנמקעגן די רמיה עלמות און דער מלאך אין ממנה צו מאכן איין יחד פון אלע און אין חיבור אזו וויא דר מענטש אין נכלל רמיה אברים אין גוף נמצא אז ער היפט איבר איין ווארט אין ער מחריב העולם דר מיט דרום האבן אונזרע חכמים אן גימאט מען זאל מדקדק ויין אין קריאת שמע און דער פר שוט מען אים קליק דעם גיהנם וואגט רבי שמעון מין קינד אלע מצות האבן איין אחוזה אין דיא אורות הקדושים למעלה און ווער עש שוט עש לשם יחד הקב"ה ויסקינתייה אזו אים הקב"ה סווג מיט ויין בית זוג לעולם הבא אזו אויף ביי אקרבן בדארף ויין לשם יחד און ווער עס מאכט צו הקב"ה אין בית המקדש ריען דריין מאכט אים הקב"ה איין בית לעולם הבא וואש אין קודש קדשים און ווער עש מאכט אים אויף דר וועלט איין סופה אזו בדעקט אים הקב"ה לעולם הבא און אין מגין אויף אים אז ער גייט אונעק פון דר וועלט אין ער אויף אים מגין פון מלאכי השרה ווער עש בענטשט צו הקב"ה און אזו אים מקדש אין ויין הפלה אויף דר וועלט בענטשט אים הקב"ה אויף ייער וועלט און אין

ויי גיזען ברמות עליון גיט אין גישטאלט פון די תחתונים דען דאש אור עליון האט ווי ארום גידינגלט אזו וויא היינט רינגלט ארום אין הייט אזו אין גיזען איין קנחת איד מיט אין א דאש אין שייטש ליכטמקיים און אז ווי האבן גינדיקט האט מען ביי ווי צו גינמן דעם קנחת איד און ויין אן גיקלייד גיזארין מיט איין קנחת ער אין איין הייט און אין איין גישטאלט פון דיא תחתונים דער נאך שטייט נמקתה עש שניס ויערע אויגין וינען ווארין גיעפינט צוא ועדען דיא זאכן אין דעם ציור דפוס פון דער וועלט פון דיא הנהגות התחתונים וואש וייא האבן פריער נאר גיט משגיה גועען עס שטייט ויולקמי עדים ביד לא ידע הקב"ה אין אן גיברייט צו עפענן די אויגין וואס ויין גיט קלוג גיזען וייא זאלין מסתכל ויין בהקמה עליונה און וייא וועלן זיך בהעפסין אין דעם וואש וינען גיט גיזען בהעפס אויף דער וועלט בדי וייא זאלין רעכט דר קענען ויער הערן וזכאין ויין דיא צדיקים וואש ויין זוכה צו דר דאזיגער חכמה דען אזו איין חכמה וויא דיא דאזיגע אין גיט דא און אזו איין ידעיה ודיקות וויא די דאזיגע ידעיה ודיקות עס וועט מער חכמה וידעיה ודיקות ויין מער וויא פריער אזו וויא ויין גיזען אזו ויין נאך גינאנגן נאך ויין גולנים ויין בגולן האט רבי אלעזר אויף וייא אקב גימאט אין גיקומען צווייא ווילדע שלאנגן און האבן וייא גיהרגת זאגט רבי אלעזר גילויבט אין הקב"ה דר רחמן דאש ער האט אונז מציל גיזען ער לייקנט דרויף דעם פסוק בלקה לא יצר צנה ואם פרו לא תכשל אזו דיין גיין וועט גיט איינג ויין דיין טריט און אפילו אזו דו וועסט לויפן וועסטו גיט גישטרויכלט ווערן וויא עש שטייט כי פלאכי יצנה לך לשקרד בדי דקדק גי בי השק נאפסתי ושמע ישראל ואלהי וי איד די מצוה אין מייחד צוא ויין דעם נאמן פון הקב"ה אלע מאג דען אזו וויא מען אין אים מייחד למטה אזו וויא אין מען אים מייחד למעלה דרום ווערט גיפונן הקב"ה אין איין יחד למעלה ולמטה דר וואש אין מייחד צו הקב"ה דר בדארף מאן ויין לב ורצון צוא דעם יחד און זאל מחבר ויין אלע וינען גלדף מיט ויין מחשבה מיט ויין נאנצין הארצין וגוף צו ריידן דאס אלץ זאל ויין בחבור צייד אין דעם יחד דען עש וינען רמיה ווערט

אדם מקדש את אמו ויאמר דא סאר מען ניש
 זאגן אין דער שפּבּקדוּשָׁה ווייניגער פון צעהען
 מענטשן אז סאכט אים הקב"ה צעהען רופות
 אין גן עדן און די קדוּשָׁה פון הקב"ה אין אויך
 צעהן דריי מאל קדוש און צוויי ברכות פאר
 קריאת שמע אין דער פּרִיא און איינע נאך
 קריאת שמע און אויף דר נאכט צוויי ברכות
 פון קריאת שמע און צוויי דר נאך. וואויל צו
 דעם מענטשן וואש ער טוט רעכט דעם ווילן
 פון הקב"ה דאס קיין מויל קען נאר ניש ארויס
 רייזן דעם שבר וואש ער האט אויף יענער וועלט
 דאש אין דודי דורות דער מענטש טוט דעם
 ווילן פון הקב"ה אויף דר וועלט לפי שעה און
 בוים אים דער מיט איין בנן דר פון בוים אים
 הקב"ה אויף יענער וועלט דודי דורות און ווילן
 די אברים פון דעם מענטשן וויין אלץ ווי פיל
 מצות רמח אברים אנטקעגן רמח מצות עשה
 און שמה גידן אנטקעגן שמה מצות לא תעשה
 דרום אין וואויל צו דעם מענטשן וואש ער האט
 זיינע אברים בטורה און אין מקיים די מצות
 וואש ווי וויין אנטקעגן די אברים דר פאר רמח
 הקב"ה אויף אים און אין אים סמלך אויף
 אימליכן אבר דאש עש אין ניש פון האגן קיין
 טום אבר וואש דיא קדוּשָׁה ואל אויף אים ניש
 דען אבר ווען איינש אין חסר אז רמח דאקטין
 ניש הקב"ה און איבער דעם אבר כח ער נאך
 אין מאל מגולגל ווערן ביז ער ווערט סלעם
 אין נאנצן מיט זיינע אברים דען אזו הייסט ער
 דלם אליהם אבר אז אמילו איין אבר ניש אים אפ
 הייסט ער ניש בעלם הקב"ה. אין זוהר הדש
 פרשה לה לה שמיים ווען די נשמה וואש זיא
 הייסט אברים דארף אראפ גיין אויף דר וועלט
 אין וי פריער אין איין מקום קדוּשָׁה אין גשטאלט
 פון דיא אורות פון דעם גן עדן העליון ובצורת
 הקדוּשָׁה פון דעם עולם התחתון ווען עש קומט
 די צייט זיא ואל אראפ גיין אין גוף אריין גייען
 מיט איר צוויי מלאכים דר יצר טוב מיט דעם
 יצר הרע און זאגן צו איר לה לה סאקד גיי ארויס
 פון דעם גן עדן התחתון נשיים אלה און פון דעם
 גן עדן העליון אל הארץ אשר אהא דאס הייסט די
 גידערינע וועלט אזו ווייזט מען איר דעם נאנצן
 גן עדן און אלע הדברים מיט די היכלות עליונים
 און אויך אימליכן חלק פון אלע צדיקים וואש
 אימליכר האט פון זיה ועלברט און נאך צווייא

און פערציו היכלות וואש זיי וויין פון אלערליי
 אורות צו די וואש לייגען רעכט קריאת שמע
 וואש עש בדארף צו זיין דען עש אין פון האגן
 צוויי און פערצג ווערט אין דר ערשטער פרשה
 זיי וויין אויף פיל מדרות און שמות הקדושים
 און ווידר צוויי און זיבעצג שמות אנטקעגן די
 צוויי און זיבעצג ווערט פון הדיה ביה השמים
 און ווידר פופצג היכלות פון דר איבערינע פרשה
 און ווידר ערב היכלות אנטקעגן די פונד פון
 פרשת ציצית. דען פּרענט די נשמה פון וואש
 אין מען זוכה דער צו. זאגן די מלאכים וואש
 גייען מיט איר דאש אין בזכות נשמה מיר וועלן
 טאן מעשים טובים גשט און מיר וועלן הערן
 צו לערנען תורה דען פירן זיי זיא ארויס און
 גייען מיט איר אין גיהנם אריין און ווייזן איר
 אלע הדברים און דעם מה תרוב הפסוקים און די
 משניות וואש הייסן בלבים ער נפלא דיש שכתב
 פּרענט זיא זיי ווער זיינן די דאזיגע זאגן זיי צו
 איר דאש זיינען מבי היכלות וואש זיינן חושף און
 אין דרינגן זיינן פון האגן פיל מענטשן מיט קייטן
 אויף וויער האלן זיינען ציבונדן די הענט מיט די
 פיס און שרייבן אלץ וויי נוי. ווי צו אונד וואס
 מיר זיינן נאך הבלי עולם נאנצן מיר האבן ניש
 גיליינעט קיין קריאת שמע בבזונה מיט מבי
 שמות הקדושים וואש מיר האבן דאס ניש
 גילערינט ווייא צו אונד ווי צו אונד נפש און
 דאקטין אין אבר זיי איין סמונה דר נאך פירט
 מען זיא אויך אין אנדערע ערב פּענצער וואש
 דאקטין אין פיל לעבר און די פיס פון די רשעים
 שטעקן אין די לעבר און שרייען ווייא וויי צו
 אונדערע פיס וואש זיינען נאך גינאנען בהבלי
 עולם און זיינן ניש גינאנען אין טאל אריין און
 האבן ניש בענעט צו וויסן די פתחה פון קריאת
 שמע וואש די פּפּציג ווערט זיינען אריין אויף
 די פּפּציג שמות הקדושים. דר נאך פּדקט מען
 זיא ווידר אין ערב הדברים וואש דאקטין זיינען
 גיבונדן וויערע הענט אין די לעבר פון די ביי
 שטינדלן און שרייען וויי צו אונד וויי צו אונד
 הענט וואש האבן ניש גיליינט קיין תפילין און
 מען ווייזט איר אויס אלע הדברים פון דעם גיהנם
 און מען זאגט איר אז אלע מענטשן פון דער
 גאנצער וועלט מוזן אהער אריין גיין אמילו דער
 וואש ער אין נאר פריי פון איין עניש נזוא וואש
 עש שמיים קיין ונדל שם הוא ובער חפשי סאדני נאר
 וועלכר

וועלכער מענטש וואש ווייסט מבון זיין קריאת
 שמע מיט די ווערט ווערלג די שמות הקדושים
 אויף אים זאגט דר פסוק אשכנזי בן ידע שמי יקראני
 וקראני דר ווערט פטור פון דעם גיהנם קום און
 זעה וועלכער מענטש וואש האט מעשים טובים
 זען ער טוט איין מצוה גייט זיא ארויף און
 לעמט זיך פו השירה און זאגט איך בין פון
 דעם מענטשן ער האט מיר בשאפן אזו גיט
 אים הקב"ה איין מלאך ער זאל אים העלפן פון
 דעם חלשה של גיהנם אזא איך פאר אימליכין
 ווארט וואש ער לערנט אין דר תורה גיט מען
 אים איין מלאך וואש ער העלפט אים דרום
 שמיים וקנין בו ויפס וקילה לפני השומר וני או פצלים
 פי דקדק ווען דו וועסט לערנן התורה ויפס ולילה
 און וועסט מקיים זיין וואש דארטן שמיים אז
 דו וועסט לשמאר בין וועסטו דך גיט פארקומין
 פו דעם גיהנם ווארום הקדוש ברוך הוא וועט
 זיין מיט דיר און וועט דך בשיצין זאלסט קענן
 דורך זיין די אלע ערטר און זאלסט פו קיינעם
 קיין סורא גיט האבן אבר הלילה אז דו וועסט
 גיט לערנען תורה און וועסט גיט היטן דיא
 מצות וועט זיך הקב"ה אפ טאן טון דיר
 און דיא מלאכים וועלן דך גיט היטן אזא
 ויא עש שמיים ויאם חלבו שמי בקרי וני נאך דעם
 אז מען ווייזט איר דיא אלע זאכן זאגט צו איר
 דער מלאך הטוב השירה האט מיר גיהישן מיט
 דיר זיין אויף דר וועלט און דעם זר דרע האט
 ער אויך גיהישן מיט דיר זיין דרום שווער מיר
 אז דו וועסט מקיים זיין כל התורה כולה ללמד
 וללמד לשכור ולעשות אזו שווערט אים דיא
 נשקה אז ויא וועט דאש אלץ מקיים זיין דער
 נאך זאגט ער צוא איר לך לה בארעה זיי ארצין אין
 דעם גוף השפל ארצין און אז דאש קינד דארף
 גיבארן ווערן שטארקט זיך דער מלאך אין זיין
 האלו אז פאר געסט ער דיא נאנצע תורה און
 פאכט אים איין צייכן אויף זיין מול ער זאל
 גיט פאר געסן די שבועה וואש ער האט אים
 פאשוארין * און דרום אז ער איז מקיים זיין
 שבועה טוט מען אים אזו ויא ער האט גיועהן
 אויב ער טוט נאך מער גיט מען אים נאך איין
 גרעשערין שבר און עש רום אויף אים דר שם
 הקדוש און אויב גיט חס השלום אזו זיך דר
 שם הקדוש מכלק פון אים און זאגט אים גיט
 זאית מקסן אפה ויהיה פשיג שפה דאש הייסט ווייל

דער שם הקדוש קען זיך אין אים גיט מלאכה
 זיין אזו ער נאר נאקעט דרום זאגט הקב"ה דר
 נפתי לפני מים אה המים יגידו החיים אזו דער שם
 הקדוש ויהי המים ויהי דר דאש זיינען צווייא
 מקמרי גיטו שלשים מלאים מצד הנהל:
 פתח יקרא דאש קינד הייבט אן צוא זאגן עש
 שמיים זשי פה עשיתי לך איה האב זיא
 גיהישן זיין אין שאל ארצין און זאלין אויף מיר
 ערות זאגן אז איה בין אחר שמי ישראל וני דאש
 איר זאלט אויף מיר מעדי זיין אויף מיין אהרות
 די מיב ווערטר וואש זיינן אין קריאת שמע אין
 דער ערשטער פרשה און עכ אין דער פרשה
 והיה אם שמעו בוי ולשמעם און וידער פופצין
 ווערטר בוי צוא דעם סוף און וידר ע"ב פון
 ויאמר דאם זיינען מיט דיא צוועלף ווערטר
 פון שמע וברך שם כה דכל זיינען זיי רמ"ח
 היבות אנמקעגין דיא רמ"ח אברים פון דעם
 מענטשן און וועלכער מענטש וואש ליענט
 רעכט קריאת שמע ויא עש דארף צוא זיין אין
 אימליכיש ווארט משפיע און דער לייכט אורות
 און גיט כח אין אימליכין אבר וואש עש אז
 אנמקעגין די ווערטר און שמות אבר אז מען
 ליענט גיט קיין קריאת שמע ביי טאג און ביי
 נאכט דען ווערט אימליכיש אבר דר פילט פון דעם
 רוח רעה און פון אלע חולאים פון דער וועלט:
 פקדא די מצוה אזו צו מאכן איין מוזה אויף
 דר מיר דאש דר מענטש זאל זיין גיהם
 פון הקב"ה ווען ער גייט ארצין און ארויש פון
 דר שטוב אזו ויא עש שמיים * יחסי זאקה ובוהד
 מפנה ועד מילס דען דער מענטש הערט גיט גיהים
 דורך קיין שום זאך נאר דורך הקב"ה דר מענטש
 ויצט ביי זיך אין שטוב און הקב"ה היט אים פון
 דרויסן * נאך איין מעס אין אויף דר מצוה פון
 מוזה כדי דר מענטש זאל גיט פו געסן און זאל
 גיהינגן אין הקב"ה תמיד אזא ויא עם שמיים
 ביי מצות ציצית ויאית איהו וקראנו וני אז דער
 מענטש זעהט אויף זיך די ציצית דר מאנט ער
 זיך אין אלע תרי"ג מצות אזו ויא דיא צאל פון
 ציצית בטרעפט מיט די אכט פעדים און דיא
 פינה קניפן וואש עם איז פו האנדן ביי דיא
 ציצית פרעפט דאם אן הייג זעקס הונדערט מיט
 דרייצען * אין דעם ספר פון שלמה המלך האבן
 מיר גיפונן אז עם איז פו האנדן איין שר וואש
 ער רום ביי דר לינקר זייט פון דר מיר ער האט

רשות דעם מענטשן מוזק ויין און בשעת דער
 מענטש וויל אריין גיין אין שטוב אריין און נעהט
 דעם שם הקודש פון דר מוזה און פאר געסט
 אים גיט אזו קען ער אים קיין שלעכץ גיט מאן
 אויב דו וועסט אבר פּרענין אז דר מענטש גייט
 ארויט פון ויין שטוב קעמט דאך אויט דר שד
 אין דר רעכטר וויט און די מוזה אין דר לינקר
 זייט וויא אזא ווערט ער גיהוים נאר אלע זאכן
 ויין אלץ ווערליג הקב"ה האט זיי גימאכט דאס
 אלע זאכן גייט אימלכשט מין נאך ויין מין דען
 הקב"ה האט ביי דעם מענטשן גישמעלט צוויי
 מלאכים דעם יצר טוב פון דר רעכטר וויט און
 דר יצר הרע פון דר לינקר וויט דרום בשעת דר
 מענטש גייט ארויט פון דר מיר הייבט דר שד
 אויף ווינע אויגן און נעהט אויף דר לינקער וויט
 דעם יצר הרע גייט ער צו אים און דארמין איז
 דאך דער שם הקודש קען ער שוין אויף אים
 גיט מקטרג ויין און קען אים גיט טאן קיין
 שלעכץ דרום גיהער דר מענטש גוהר ויין אז
 עש זאל גיט ויין קיין טאם מינוף אדער מיסט
 לעבן דר מיר אויף זאל ער דארטן גיט שמעלין
 קיין בלי מיט אום ריינע וואשר איין מעם איז
 ער איז מבוה דעם שם הקודש און גוהר כדי
 דר מויק זאל קיין רשות גיט האבן אים מויק צו
 ויין דרום דארף מען אין דעם גוהר ויין נועט דר
 שם הקודש גיט פר מיטן גוהר פון דר מיר
 ווען דר מענטש טאכט איין מוזה ביי דר מיר
 בשעת דר מענטש גייט אריין מוון דר שד מיט
 דעם יצר הרע מיט גוהר אים היטן און זאגן
 זה השיר ליידי אבר ווען דר מענטש האט גיט
 קיין מוזה ביי דר מיר וויננדי צוויי אן גבריית
 זינא הויפן אויף וישלע הענט אויף ויין קאפ
 בשעת ער גייט אריין און זאגן וויי צוא דעם
 מענטשן וואס ער איז ארויט פון ויין הארניש
 רשות ער האט גיט ווער עם זאל אים היטן
 בהטאן זינקן השירה זאל אונז מצייל ויין פון ווי
 רבי שמעון זאגט בשעת דער מענטש איז זיך
 מקדים אין דער פריא און ליגט תפילין
 אויף ויין קאפ און אויף ווינע הענט מיט דעם
 קינד תפילין של יד און תפילת זך איין אין
 דעם מלית מיט ציצית און אז ער וויל ארויט
 גיין פון דער שטוב פּנעניגט ער נאך פריא דער
 מיר די מוזה וואש איז גימלכט מיט דעם שם
 הקודש בהעקטן זיך מיט אים פיר מלאכים

הקדושים און גייען מיט אים פון דער מיר ביי
 אין דר שול אריין און רופין אויט פאר אים מי
 כבוד לצורתו של מלך גיט אפ כבוד צו דעם גשמיאלט
 פון דעם מלך גיט אפ כבוד צו דעם בן מלך דר
 השוכר פּרצוף פון דעם מלך און דר רוח הקודש
 רועט אויף אים און רופט אויף אים אים ישרא
 אשר בה אהפאר דען גייט ארויף דר רוח הקודש
 און זאגט אויף אים עדות פר הקב"ה זנו היטם
 דער המלך הקדוש ביה אלע דא בכו תכלא
 וואש ווערין פאר אים דער קענט אויף לדייבן
 דאס אזו וויא עש שטייט יקבט ספר יקרו לפני
 לירא יי גלושבי שמו גלושבי איז מימשל לשון
 מלאכה די וואש טוען איין מלאכה צו ויין זאכן
 מיט אלע זאכן איין מלאכה פון די תפילין און
 די בתים מיט די רצועות די מלאכה פון ציצית
 מיט אירע פעדים און מיט דעם פאדום פון
 התכלת די מלאכה פון מוזה אויף דער מיר די
 הייסן גלושבי שמו ווי מאכין ויין זאכן און גיט
 דאש אליון נאר הקב"ה איז זיך מיט אים מתפאר
 און רופט אויט זין אלע עלמות נעהט וואש
 פר איין ברית זיך האב בשאפן אין מיט וועלט
 אבער דר וואש גייט ארויט פון דר שטוב אין
 דער פריא און האט גיט קיין תפילין אויף ויין
 קאפ און ציצית אין ויין קלייד און קעסט אין
 שול אריין און זאגט וישמחה אלהים בקדש פרוצף
 אזו זאגט הקב"ה וואו איז מיט מוזה ער זאגט
 נאר פאלש עדות קום און נעה גיט דר מענטש
 דארף גוהר ויין צו היטן דעם וועג און ער מאן
 די עבודה פון ויין האר כדי ער זאל תבה ויין
 לחיי עלמא דען עם איז פאר האמין סתם גיט
 פון דעם המלך הקודש שטייט גיט און פריא
 דעם ארט איז מקושר דער מוד פון דר מוזה
 גיט צו ווערן פון די אלע בעלי דמים וואש
 ווינען אן גימלכט צו דר וועקן זיך אויף דעם
 מענטשן בעולם הבא אויף אין דעם גשמיאלט
 וויא עש אזו דער מיר פון מוזה למעלה און
 אויף האט הקב"ה גינעבן צו די ישראלי די מנה
 אין דער תורה כדי זיי זאלן אין דעם עולם ויין
 און דורך דעם זאלן זיי גיטן ווערן בעולם הזה
 פון כטה דינים וקמטריגים וואש זינא וויין אן
 גבריית מקטרג ויין אויף דעם מענטשן אלע טאג
 זאגט רבי וויא ותלכד מענטש וואש וויל זיך
 רעכט היטן אין ווינע וועגן זאל ער גיט מרעטן
 זיך אום ריינע וואשר וואש מען גיטט אויט

פאר דר מיר דען דארטן וועט איין שר צווישן די צוויי ווייטן פון דער מיר און ווין פנים אין אנטקעגן דר מיר ער זעהט אלץ וואש מען טומט אין שטוב דרום דארף דר מענטש גורד ווין ניט גיטן וואשר צווישן צוויי טרין זאגט רבי יצחק אבער לויטערע וואשר מען מען אויש גיטן פון דער מיר נאר ער זאל ווי ניט גיטן דרך גויון דען ער האט רשות מייק ווין אז ער טומט נאר אקוק אויף דער שטוב ווערט ויא גיפלוכט ער האט אונטער זיך שסיה משרתים אנטקעגן די שסיה מען פון דעם יאר אלע טאג האט ער אנאגד משרת וואש ער האט דעם טאג אין שליטה און אלע גייען ארויס מיט דעם מענטשין בשעת ער עפנט די מיר ארויש גיין פון דער שטוב וואגט רבי אלעזר הקב"ה האט מתקן גיווען דעם שם הקדוש למעלה דאש אזי ריא הורה וואש אין איר איז פאר האנדן פיל שמות הקדושים און ווער עס איז עוסק בתורה איז ער עוסק בשמות הקדושים און ווערט גיהיט פון אלע שסיה משרתים וואש אויבן לשטייען קום און זעה איין מענטש מוז אויף צייכענן אויף דר מיר דעם שם הקדוש דאש איז דר שם אמונה וסוד הוהוד פון אלע ואכן דען אין דעם ארט וואו דער שם הקדוש איז דארטן האבן די קליפות ויבקרטיגים קיין שליטה ניט מקטרג ווין אויף דעם מענטשן אזו וואו עש שטייט לא תאניה אליה דהי ווי דען עש איז אלץ אין גישטאלט וואו עס איז למעלה דר שומר הפתח פון דר קדושה הייבט מוזה דארטן איז דר עבר נאמן פסי וואס פאר אים אנטלויפן אלע מיני קליפות ווי קעגן גיט גינעקן צו דר קדושה אז אויף דר שם שרי איז בתוך און הייה בגים דען דר וואש איז גורד אין כבוד מוזה קעגן די אלע בעלי מקטריגים ניט גיפונען ווערין דארטן:

די דברים עליונים וואש דו פאר זוכשט פון אים הייבט אן רבי אבא צו זאגן עש שטייט שרי תפלות אליה נשאתי את עיני הישכי בשמים דעם שרי האט דער רוח הקדוש גיואגט אויף די ישראל בגלות בבל כושף ווין ברכות פסוק וישק וואש פון דארטן קומן ארויש די ברכות הנה כשי עבדים אל יד אדוניכם דאש וויון די שרים של מעלה וואש ווי ווערין נאר גישפיוט פון דעם אויבן בליבוונג כעתי שפתי אל יד גבורה דאם איז די שפתי וואס הקב"ה האט אויש גידיגט איר חיל אין מצרים אזו וויא עס שטייט מכור השפה דא האט ניט קיין אנדער שפיו נאר פון איר האריטע דאש איז ארץ ישראל און פון דר שפתי גייען ארויש כמה מקטריגים אויף די ישראל און הקב"ה האט ווי גימאכט איין שטירה אזו וויא איין פאמער מאכט צו ווין קינד ער זאל אים אפ היטן פון שלעכץ אזו זאגט הקב"ה צו די ישראל עש איז פאר האנדן כמה מקטריגים אנטקעגן אויף איז די עצה איר זאלט עוסק ווין בתורה און עבודה מיה צו רינען וועל אויף אויף היטן פון דרייסן און איר וועט זיך ויצין אין אייערע הימד און וועט שלאפן אויף אייער בעט קום און זעה בשעת די קליפות גינעקן צו דר מיר פון דעם מענטשן הייבן ווי אויף זייער קאפ און דר ווען דעם שם שרי איז גיציכניט אין דרייסן וואש דר שם איז שולם אויף אלע פארקטין ווי זיך פראים און לויפן אוועק און קעגן ניט גינעקן צו דר מיר פון דעם מענטשין זאגט רבי יצחק לאו מען נאר שרייבן דעם שם אליון נאך וואס שרייבט מען די נאנצע פרשה זאגט רבי אבא דער שם ווערט ניט גיקרייט גייערט מיט די אותיות פון דער פרשה דען ווערט דער שם גיקרייט און דר סוף גייט ארויש מיט נאר ווין חיל דען פארקטין זיך אלע קליפות און אנטלויפן פאר אים קום און זעה הייה איז דר צירוף פון דעם שם הקדוש דרום איז דר שם פון דרייסן אנטקעגן דעם ווארט הנה אגוייניג דאש דר מענטש זאל גיהיט ווערין מכל צד פון איינווייניג און פון דרייסן זאגט רבי אבא וישל חללות קדושים זינען אן גבויים בשעת דער מענטש מאכט איין מוזה רופן אלע אים און זאגן ווי שש צו צדיקים ווי וואל איז דער חלק פון די צדיקים דען עס ווערט דר קענט אז ווי דין למלך הקדוש די ישראל ווין גיציכניט פון אים אין

זייער גוף זיינן זיי נצייכונגס מיט דר מילה און
אן די קליידר מיט ציצית אין קאפ מיט תפילין
אפילו אין זייערע שידד זיינן זיי נצייכונגס מיט
מצות חליצה אין פעלד מיט דר זריעה אין שטוב
מיט דר מזוזה זיי זיינן נצייכונגס אויף אלע זייטן
זאגט רבי אבא וואש מיינט דר פסוק אויך קיבו
פסוק פריס מיט פסוק פסוק להם בארות וגו' איתר עקבו
מיינט מען דער וואש לייקונגס און דעם הייליגן
צייכן צו טאכן טונקול דעם גאר פריס מיט לויטער
וואשער וואש זיינן ארויס פון דעם לבנון פון
דארטן ווערן גשפויט עליונים ותחתונים און
זוער עס איז משקר אין דעם הייליגן צייכן איז
ער פונם אין דעם גאר פריס תיים און אויף אים
ווערט גלייענט דר פסוק כי הוציא שם רע על
ישראל און וויא רבי שמעון האט גזאגט אז מען
איז מוציא שם רע אויף זיין ערשט ווייב איז
גלייך וויא ער וואלט מוציא שם רע גיווען אויף
די בנות ישראל דרום שטייט סתם כי הוציא
וגו' על בנות ישראל ער זאגט ווייטער גרויסע סודות
און לסוף איז ער תיידר מזהיר אויף מצות מזוזה
דען עש איז פאר האנדן שסיה שרים וואש
איטליכר איז שלום אין זיין טאג זיינן זיי מקמרג
אויף דעם מענטשן למעלה ולמטה ביי טאג זיינן
זיי מקמרג ביי נאכט זיינן זיי אים מצער אין חלום
זייט ער ארויש זיינן זיי מקמרג זייט ער אריין
לייגן זיי זייערע הענט אויף זיין אקסיל און זאגן
וויי איז צו דעם מענטשן וואש ער איז ארויש
גיטאנגן פון זיין האריגש רשות וויי איז אים
געזעס הוה ובעולם הפא דרום געזען די צדיקים
זיין גיבט מיט אלטדיגן מיט דעם צייכן פון
זייער הער דען ווערן אלע שרים דר ישראלן פון
זיי און ווערן גיחם געזעס הוה ובעולם הפא
זואל צו דעם חלק פון די צדיקים אויף זיין
שטייט וצפד פריס צדיקים וגו' :

ואתחנן אהי ואלהיה רבי ויחי הויבט אן עש
שמיים ועתה פה לי פה ותי כי לקח עמי תים
תי קום און זעה דאש ליבשאפט פון הקב"ה
צו די ישראל תאמשע די רשעים האבין גורם
גינען מיט זייערע תמאים אז ער זאל ווערן אפ
גיטאן פון זיי פון דעסט וועגן דעסט ער זיך אן
פאר זיי : קום און זעה פישעת די ישראל זיינן
גינען אין זייער לאנד זיינען זיי גינען נאדיקט
צו הקב"ה און ער האט זיך מיט זיי משתמשע
גינען און פריקט היינט אז זיי האבין גינען דיקט

איז זיך שוין הקב"ה מיט וויא ניט משתמשע און
שרייט נאך עתה פה לי פה וואש האב אהי דא
איצונד צו טאן פון דר צייט וואש דאש ברחמי
איז חרוב גינארן איז ניט פון האנדן קיין שמחה
פאר הקב"ה און וויא עס שטייט אלביש שמים
בקרית ושמ אשים סמיים דאש איז אלץ מחמת
ליבשאפט וואש ער האט ליב צו די ישראל און
וויא עש שמיים אהבתי אתכם אפר וי דרום זאגט
דר פסוק ואהבתי את ואלהיה דו זאלעט ליב האבן
צו הקב"ה און זאלעט זיך מקשר זיין אים דיגן
געבוט עזיו דען עש איז ניט פאר האנדן קיין
גרעסער עבודה וויא זיא ווען זיא איז פון דעקטר
אתבה * בגל לבנה ובגל נשפה ובגל סאודה דרום
שטייט ביי אלע בגל ווארום דער מענטש האט
צווייא הערער לב סוב ובגל און אויף מיינט ער
בגל נשפה אויף די צוויי נש הנהמות נפש השכליות
אויף מיינט ער בגל סאודה אויף צוויי ערליי געלטן
עש איז פון האנדן און איין געלט וואש ער פון
דיגט דאש מיט זיין גינע פפו און מיט גרויש
מרחא און ווידר איז פון האנדן געלט וואס ער
לייגט דר צו גאר ניט קיין מרחא דהיינו עס פאלט
אים ירשעה און דעסט גלייכן וואש אן מרחא
דרום שטייט פריא איטליכן בגל צו וויינן אז מיט
אלטדיגן זאל מען ליב האבן צו הקב"ה און ווער
עס האט ליב צו הקב"ה ווערט ער גקריינט מיט
חסד און וויא אברהם אבינו עיה האט ניט קיין
חס גיהאט אויף זיין געלט מיט דעם גוף און ניט
אויף זיין ווייב און קינד אלץ פון הקב"ה וועגן
מחמת ליבשאפט ער איז גשטאנן אויף די וועגן
נאך וזיין אורחים זיי אריין פריינגן אין שטוב
אריין צו געבן זיי עסן און מרינקן און דרום איז
ער גקריינט גינארן מיט גרויש חסד פון הקב"ה
און וויא עש שטייט חסד לאברהם און ניט דאש
אלוין גאר אלע עולמות זיינן גבענטשט גינארן
אין זיין זכות און שטייט תמיד ברכיה סאכט
דאש יברך כיה די ברכה פון הקב"ה וואש זיא
היישט כיה און וויא עש שטייט ביי די ברכים
כה תברס וואס פון דארטן ווערן אלע גבענטשט
דאש איז אלץ גינען ווייל ער האט ליב גיהאט
צו הקב"ה האט ער גקריינט דעם דאזיגן חסד
איין מאל איז רבי ויחי ואלהיה זיינן צו אים
גינאנגען רבי אבא מיט רבי יהודה רבי יצחק
מבקר חולה זיין האבן זיי גינען וויא ער איז
גיפאלן אויף זיין פנים און שלאפט אז ער האט זיך

אויף גהאפט זעהן זיי וויא זיין פנים איז זייער פריילעך זאגט רבי אבא צו אים דו האסט גוים גיזעהקען עפעס אננייע זאך דרום איז דיין פנים פריילעך זאגט רבי יוסי צו אים עס איז ברויאי אזו דען איצנד איז מיין נפש ארויף גינאנגן למעלה האב איך גיזעהקן דעם כבוד פון דא וואש זיינען זיך מוכר נפש פון מידוש השם וועגן מען פריינגט זיי אריין אין דרייצעהן טייכן פון ריינעם אפרקסמן פאש זיינן גרויזשע סודות דארט איז זיך הקב"ה מיט זיי משתעשעע אונ בישעת איך האב דו געהקן דעם גרויסן כבוד האב איך גיפרענט צו וועקן איז דאש אזו איין כבוד האט מען מיר גזאגט דאש איז צו די וואש זיי האבין ליב גיהאט צו הקב"ה אויף דער וועקט אונ מהמת איך האב דאס גיזעהקן איז מיר דו לויקמן גווארין מיין לב ונפש דרום האב איך איין פריילעך פנים זאגט רבי אבא צו אים וואאל איז דיין חלק די תורה זאגט אויף זיי עדות אז זיי האבן גרוישן שכר עש שמייט זין לא דאסה אלמים וילתד עשה למחיה לי וואאל איז דער חלק פון די וואש האבן ליב צו זייער האר זייער שכר האט גיט מיין שיעור :

רבי אהא מיט רבי אלעזר האבן איין מאל פנאנד גנעכטיגט עס איז גיקומן נאך האלבע נאכט זיינן זיי אויף גישטאנן לערנן האט רבי אלעזר אן גיהויבן צו זאגן עס שמייט גיהיא תורה ויורה פי' קום אונ זעה אלע תנאים וואס הקב"ה האט גיהאט מיט די ישראל בישעת אז זיי זיינען אריין גינאנגען מיין ארץ ישראל איז אלץ גיווען פון זייען דר תורה דען די שכינה רומ נאר אויף דר וועלט מחמת דר תורה אזו וויא די תורה שפברתב ווערט גיט דר קענט נאר דורך דר תורה שבעל פה אזו אויף ווערט די שכינה גיט דר קענט ויא זאל זיין מושב למעלה ולמטה נאר דורך דער תורה דאש מינגט דר פסוק זי ה"י מיד ואינד מיד לשנה על האבנה אונ דרום אזו די ישראל האבן פר לאוין די תורה זיינן זיי פר לארן גווארן אזו וויא עס שמייט על מה אבדה הארץ על אשר עזבו את תורת דאש מינט מען שאנה כמותה ועתה לא יבדע דען די שפיז אונ דר מלבול אונ דאש בהעפמאנג פון דר תורה איז נאר אין די ישראל ויא שלש אלה לא יבשה לי אז ער וועט איר גיט פאן די דריי זאבן שמייט ווייטער ויאנה תנס און סוף גייט זיא אום ווסט אין גלות אריין האבן זיי עוסק גיווען בתורה ביי טאג אונ זיינן גינאנגן ווייטער דר גייל האבן זיי

דער זעהן איין מענטש וואש דר קאפ איז אים גיווען פול מיט וואונדן האבן זיי צו אים גנעהקט אונ זעהן אז ער שאקילט מיט די לעפצין זאגט רבי אלעזר ער מוז זיך פראמן מיט זיין האר דאס הייסט ער איז מתפלל האבין זייא זיך אויף גישטעלט מתפלל זיין אונ דר מענטש איז אלץ גישטאנן אין זיין שטאנד אויף איין ארמ נאך זייער מתפלל זיין זיינן זיי אונדעק גינאנגן ווייטער אונ דר מענטש איז פון זיי אנטלאפן גווארן זאגט רבי אלעזר אדר דר מענטש איז איין שופה אדר זיינע וועגן זיינן גיט רעכט אן גברייט צו גומן זאגט רבי אלעזר מיר בארפן עוסק זיין בתורה הויבט ער אן צו זאגן עס שמייט גבר וצמים יחלי וקפלים פרים קטו וואאל צו דעם וואש ער איז עוסק בתורה איידר ער הויבט אן ווייטער עפעס צו זיידן האט דר מענטש גינעהקט צו זיי זאגט רבי אלעזר מיר טארין גיט פסטיק זיין מדברי תורה דען אימליכער מענטש וואש ער איז עוסק בתורה איז ער זוכה צו ירשגן די ירושה עליונה אונ דעם כבוד פון מלך הקדוש אונ דר כבוד דער הויכט אים בעוה"ז אונ למעלה איז אויף אים פאר האנדן ככה מליצי יושר וואש זיינן אויף אים מלמד זכות אבר אז דר מענטש איז חלילה גיט עוסק בתורה אונ גייט גיט אין דעם וועג פון זיין האר אזו שנועבט דר פסקנה אין דר לופט אונ ווארט פאכד וועט ער תשובה טאן אונ אז ער זעהט אז דר מענטש מיט גיט מיין תשובה גייט ער ארוף אונ איז אויף אים מלמד חוב דרום זאגט דער פסוק וקפלים פרים קטו זיינן זיי אריין גינאנגען אין איין מערה דר מענטש איז זיי נאך גינאנגן אונ הויבט זיי אן צו זאגן גרויזשע סודות עס שמייט ישנאם לנגד דער מענטש דאך שארפן זיין קינד מיט דער תורה ער זאל גיט זיין קיין טפול וזבחה בם ער זאל זיך רעכט פירן אין דעם גומן וועג אונ זאל גיט אפ קערין לימין ושמאל בשבחה בבתד מען זאל זיך רעכט פירן אין דער היים מיט זיין הויז גיוונד זיי זאלן זיך פון אים אפ לערנן אלע זיינע מעשים זאלן זיין גנדה פסיון ער זאל וייא רעכט פירן אונ זאל אויף זייא גיט נוארפן קיין גרויזשע מורא וילקמה בנד ער זאל זיין וועג אן ריבטמן מיט דברי תורה אונ זאל זיך אן ברייטן צו דריי זאבן אזו וויא יעקב אבינו עליו השלום האט זיך אן גיבויט לדוין ולתפלה ולמחנה אונ דאש

העכשם פון דא אלע איז דברי תורה וישיבה
 בשעה ער לייגט זיך שלאפן זאל ער זיך נוהג
 זיין במזרח פר זיין האר ער זאל אנשקענן אים
 גיט זיין קיין הצופה אונ זאל ווישן אז מלא כל הארץ
 כבודו דער כבוד פון הקב"ה איז פול אויף דער
 גאנצער וועלט ווען ער לייגט זיך אונ איז זיך
 גיט נוהג בקדושה נאר מיט הוצפה אזו טוט ער
 דאך דאס פר זיין האר ווארום דא שכינה איז
 אויף אלע ערטער ויבדק אונ אז ער שטייט אויף
 פון דעם שלאף דארף ער צו לויבן צו הקב"ה
 וואש ער האט אים ווידר ניקערט דא נשמה
 האמשע ער האט פר אים גיזנדיגט האט ער
 אים פארט ווידר ניקערט די נשמה אין זיין גוף
 בשעת זיי זענן ניקומן פר רבי שמעון וויא ער
 האט זיי דר זעהן זאגט ער צו זיי די שכינה איז
 פר האנדן ביא אונ דרום דארפן מיר מהזיק
 טובה זיין צו דר שכינה אונ הויבט אן צו זאגן
 עם שטייט בן עד הים גדול לא עת האסף המקנה השפי
 הציא ויכריעו דעם פסוק האבין דא רבנן מפורש
 גיזענן אויף די ישראל דאש הקב"ה האט אויף
 זיי גזר גיזען וויא זאלן זיין נאר איין מאג אין
 גלות אז וויא עם שטייט נתני שופטת כל הים דה
 נאר דער איינר מאג פון הקב"ה רויסט מוויינט
 יאר אונ ווען די ישראל וועלן תשובה מאן פאר
 הקב"ה וועלן וויא קום קיין ארץ ישראל בכות
 התורה ורהשובה אונ אז זיי וועלן קיין תשובה
 גיט מאן זאגט הקב"ה בן עד הים גדול דער מאג
 וועט נאך זיין גרויס לא עת האסף המקנה עם איז
 נאך קיין צייט גיט איין צו זאמלן די ישראל אן
 זכות אונ אן מעשים טובים אבער איין רפואה
 איז צו זיי השפי הציא ויכריעו זייט משהל במים
 של תורה אונ מדינתם אויף אן מיט דר תורה
 דענשט מאג וועל איך אויף בריינגען למקום
 המנוחה אל ארץ חמדה צו אייער ירושה ער
 זאגט גרויסע סודות פון קץ של משיח וואול צו
 די לייט וואש וועלן זוכה זיין צו זעהן די גאולה
 אונ זכאה איז דר חלק וואש וועט גיט זעהען
 דען די צדיקים וועלן קענן ליידן דא הבלי של
 משיח אונ וועלן בלייבן ביי דר אמנה אבר די
 שלעכטע וועלן גיט קענן דער ליידין די צרות
 דרום איז פאר זיי בעסער אז זיי זאלן נאר גיט
 זעהן דא צייט עש שטייט ושב ואלהה את שבותך
 הני ומשלם לשונאי אל פני להאבדו רבי חייא הויבט
 אן זען אנשי לבב שטייט לי חלקה לאל פרשי בן שועל אדם

ישלם לי קום אונ זעה אז הקב"ה האט בשאפן די
 וועלט האט ער זא בשאפן מיט דין אונ אויף דין
 שטייט די וועלט אונ אלע מעשים איז אלץ בדין
 נאר הקב"ה האט גיזוואלט די וועלט זאל האבן
 איין קיום האט ער פר שפטייט איבר דעם דין זיין
 רחמים דאס די רחמים האלטן דעם דין כדי די
 וועלט זאל גיט פר דארבן ווערן אויב די וועלט
 זאגן אז הקב"ה טוט אמאל אואך אן דין דען איין
 צדיק האט צרות אויף דר וועלט דאס איז נאר
 כחמת אהבה הקב"ה האט ליב דעם צדיק אונ
 וויל אים מקרב זיין צו זיך אזו שלאגט ער אים זיין
 גוף אונ צו ברעכט אים דען איז זשון די נשמה
 שולט אונ דר מיט איז ער אים מקרב באהבה
 אבר אז דער גוף איז שפארק איז די נשמה שלאף
 אזו איז ער דר שונא פון הקב"ה דס ער באגרט
 גיט אין אים איז ער מצליח אין אין אלע זיינע
 וועגן כדי ער זאל אים בצאלין זיינע טובות אונ
 צדקה אויף דער וועלט כדי ער זאל זשון גיט
 האבן קיין שכר אויף זענער וועלט אזו וויא דר
 פסוק זאגט ומשלם לשונאי אל פני להאבדו ער
 בצאלט זיינע פיינט אויף דר וועלט כדי ער זאל
 אים מאכן פר לידן פון יענר וועלט דרום וועלכר
 צדיק עש איז אים צו בראכן זיין הארץ דר איז
 דער אוהב פון הקב"ה נאר בתנאי אז ער האט
 נאר קיין שום חטא גיט אז ער זאל בארארפן
 זענש ווערן היינט ברארפן מען רעכט פר זשין
 די זאך מיר גיפן דאך אז די שכינה רועט גיט
 אויף אמענמשן נאר אז ער איז פריילעך אבער
 דארטן וואו עם איז גיט דא קיין שמחה רום
 זיא גיט אונ אויף גל זמן יעקב איז מדיועדיג
 גיזענן אויף יוסף האט די שכינה אויף אים גיט
 גרום אונ דר צדיק איז דאך תמיד זיין הארץ צו
 בראכן אונ מיט גרוים ווייסאג וויא אזו קען דא
 שכינה אויף אים רוען עש איז דאך ביי אים נאר
 גיט דא קיין תורה ושמחה אונ ווידר מיר זעהען
 דאך כמה צדיקים וואס זיינן גיזענן ליב האבר
 פון הקב"ה אונ זיינען גיט גיזענן בצער ווארום
 זאלן גיט זיין ליידי דר צדיקים וויא דא אויב די
 וועלט זאגן דר צדיק וואש איז בצער איז איין
 צדיק בן רשע אונ דר וואש איז בשלוח איז איין
 צדיק בן צדיק אבר מיר זעהן דאך כמה צדיקים
 וואש זיינן גיזען פון צדיקים אונ זיי האבן פארט
 גיהאט יסורים אלא דאס איז אנדוירר מוד דאס
 מעשי הקב"ה זיינען פאקט בן שועל אדם ישלם לי

והנה עבד השקטיו די חכמים זאגין דער פסוק
 לעריבם אונז דאש די מצות וואש מען
 טוט מיט דיא פים דאש מען גייט אין שול
 אריין אדר צו איין תרשה אדר מבקר הולת
 זיין אדער מלנה זיין איין מת אדער צוא
 מנתם אבל זיין אדר איין שמחת מצוה פר
 די מצות האט מען איין גרויזין שבר אונ
 אפילו אום שבת וואש מען מאר קיין גרויזין
 מדיט גיט מאן אבער אין שול אריין מען
 מען לויפין אונ ווער עש האלט גיט דיא
 מצות טוען זיי נאך זיין טויט קלאגין אויף
 אים אזו וויא אין פסוק שמיים יו צב ויבני
 די עבירות פון מיינע מדיט טוען מיד ארום
 דינגלען אונ ווער עש האט נאנה מיט זיינע
 מדיט אדר ער לויפט צו איין עבירה דר ווערט
 גישטראפט אזו וויא מיר גיפינען ביי דער
 מאקט פון רבי הנגא בן תרדיון ווייל זיא
 האט נאנה גיהאט מיט אינע מדיט אזו איז
 זיא גישטראפט גיווארן דאש מען האט זיא
 מיט גוואלד אין איין שלעכט הויז גינומען
 אונ זיא אליין האט גיזאגט דאש האב איך
 פאר זינדונג וואש איך האב נאנה גיהאט
 מיט מיינע מדיט דען נאט איז מדיקט אויף
 די מדיט פון די לייט דאש זאגט דר פסוק
 והנה עבד השקטיו אז איר וועט האלטין די מצות
 וואש מען טוט מיט די מדיט פון דער פום
 אזוא וועט איך נאט נעבין דאש לאנד אונ
 אלן וואש ער האט איך צו גיזאגט אונ
 נאך איין פשט איז דר שבר פון דיא מצות
 ווערט צום סוף בצאלט אויף יענער וועלט
 אבך דר שבר פון דעם רשע וואש ער האט
 אויף זיין ווייניג ביסיל מצות באצאלט אים
 נאט אויף דר וועלט דאש זאגט דר פסוק
 והנה עבד השקטיו ווען איר וועט מצות מאן
 וועט איך נאט צום סוף בצאלין שבר אויף
 יענער וועלט דען עבך איז מיימיש סוף אזו
 וויא די מדיט איז דר סוף פון דעם נוף אונ
 נאך איין פשט איז דער פסוק ורייזט אונז
 דאש אפילו דיא מצות וואש איין מענטש

האלט זיי פאר גישט אזו וויא אזאך וואש מען
 האלט פאר גישט אונ מען מרעט זיי מיט
 די פים פון דעקט וועגן זאל ער נאך דיא
 מצות האלטין אונ מען זאל גיט וועגן די
 מצות צו זאגן דאש איז איין גרויסע מצוה
 וועל איך זיא מאן אונ דאש איז איין קליינע
 מצוה וועל איך זיא גיט מאן רבי אחא
 זאגט אין מדרש מנהומא איין משל איין מלך
 האט גינומען פועלים זיי זאלין אים פלאנצן
 איין נארטין מיט אלערליי בויער אונ זאגט
 זיי גיט וואש דר שבר וועט זיין דען ווען
 ער וואלט זיי זאגן דעם שבר וואלט אימליכר
 גיוואלט ארבעטן ביי די גוטע בויער כדי
 ער זאל איין גוטן שבר נעמן אונ עש וואלט
 קיינער גיט גוואלט ארבעטן ביי די שלעכטע
 בויער אזו וואלט דר נארטין גיט דעקט
 גימאכט גיווארן אזו איך האט נאט גיט
 גיזאגט דעם שבר פון דיא מצות כדי דער
 מענטש זאל גיט אויש קלייבין וועלכע מצוה
 ער זאל מאן נאר וואש פאר איין מצוה עש
 קומט אים צוא די הענט זאל ער מאן רבי
 שמעון בן יוחאי זאגט נאט האט גישטעלט
 דעם שבר פון צווייא מצות פון איין זאגן
 גרינגע מצוה אונ פון דר הארבשטר מצוה
 דאש איז ווען איינער קומט צוא איין געסט
 פון פויגלאך אונ ווייל פון זיי נעמען מוז ער
 פריער אונעק שיקן די מוסער אונ דר נאך
 זאל ער נעמן די קינד אונ נאט האט גיזאגט
 ווען דר מענטש וועט אזו מאן וועט זיין שבר
 זיין דאש ער וועט לאנג לעבין אונ דיא
 הארבשטע מצוה איז דאש מען זאל ערלאך
 האלטין פאטור אונ מוסער אונ נאט האט
 אויך דר בייא גיזאגט דאש דורך דעם וועט
 מען לאנג לעבין אזו האט נאט גיליכין די
 גרינגע מצוה צו דר הארבער מצוה צו נעמן
 אויף זיי גיליך שבר אונ אזו וויא דר שבר
 איז גרויש פון פבוד אב נאט אזוא איז דער
 עניש גרויש ווען מען האלט גיט ערלאך
 פאטור אונ מוסר אזו וויא אין פסוק שמיים

דר וואש האלט גיט ערלאך פאטר און מוטער
 וועלן אים די ראבין אויש פיקין דיא אויבין
 און די אדלערש וועלן זיין פלייש אויף עסן
 דען גאט בציאלט מדה כנגד מדה • דר ראב
 איז אים דר בארימיג אויף זיינע קינד ווייל
 זיי ווערן גיבארן ווייש און די ראבין זיינען
 שווארץ • דרום זאגט דר זכר צו דער נקבה
 דו האשט מנה גוען מיט אײן אנדרין פיגל
 דרום זיינן זיינע קינד ווייש • אוי לאזן זיי
 די קינדער שטיין און שפייזן זיי גיט • מאכט
 גאט דאש פון זייער צואה ווערט גיבארן
 פליגין און זיי עסן די פליגין ביי זיי ווערן
 גרויש און דר גאך ווערן זיי שווארץ • דרום
 שיקט גאט דעם ראב וואש ער איז אום דער
 בארימיג אויף זיינע קינד צו אויש פיקין
 די אויבן פון דעם וואש איז אום דר בארימיג
 אויף זיין פאטער און מוטער און זיין פלייש
 עסן זיי גיט אויף און גאט שיקט ווידר איין
 אדלער וואש ער איז דר בארימיג אויף זיינע
 קינד צו אויף עסן דאש פלייש פון דעם
 סענטישן • דען דר אדלר מראנט זיינע קינד
 אויף די פליגל ווייל ער פארקט זיך סען וועט
 שיקן מיט אײן פייל • דרום זאגט ער לאזן
 פעקער דיא פייל אריין גיין אין מיר און גיט
 אין זיינע קינד • ווען ער קומט צו זיין נעסט
 קלאפט ער פריער מיט די פליגל ער זאל גיט
 קומן פלוצלונג דאש ער זאל גיט דר שרעקן
 זיינע קינדער • וישר ה' אליה די אלע טובות
 וואש גאט האט צו גיזאגט צו געבין אויף
 דר וועלט דאש איז אלץ פון די פרכות וואש
 בלעם האט גיבענמישט צו ישראל • אפר די
 פרכות וואש אונזערע עלטערין האבן אונז
 גיבענמישט אברהם יצחק ויעקב דיא פרכות
 וועלן צום סוף מקום ווערן אויף יענער
 וועלט • דאש זאגט דר פסוק וישר דאש איז
 סייקיש ווארסין דאש גאט וועט ווארסן און
 מעט בהאלטין דעם שר אויף יענר וועלט •
 וישר ה' ספק גל חילי גאט וועט פון דיר אפ מאן
 אלע קראנקייט • רב זאגט דער פסוק מיינט

איין עין הרע • דען רב איז גיבאנען אויף
 דעם בית הקברות אוי ער גיזארן גיזארין
 דאש פון הונדערט סענטישן שטארקט איינר
 מיט אגיזואנליבין מוים און ווייטד שטארקן
 אלע דורך איין עין הרע • גל סמחה דאס
 לערינט אונז ווען איין סענטיש הייבט אן
 איין מצוה מאן זאל ער זיא אין גאנצן מאן •
 דען מיר גיפניען דאש משה רבינו האט איין
 מצוה גיטאן און האט די ביינער פון יוסף
 אויף גיבראכט פון מצרים צו פירן זיי קיין
 ארץ ישראל • און ווייל ער האט דיא מצוה
 גיט אויס גילאזט און האט דיא ביינער גיט
 גיבראכט קיין ארץ ישראל • און די ישראל
 האבן די ביינער גיבראכט קיין ארץ ישראל
 דרום האט די תורה אן גישריבן די מצוה
 אויף די ישראל ויפת עצמות יפת אשר חילי גי
 ישראל סמחה קרי בשם גליד וויא די ישראל
 האבן די מצוה גאר אללין גיטאן גיט משה •
 וישר ה' וואס ער פסוק זיינען אונז דאש
 דר פון האט ישראל קלג גימאכט און זייא
 האבן דורך אים איין לויטערן שכל פאקוסן
 דרום זאגט דר פסוק גאט האט דיק הונגעריג
 גימאכט דאש דוא ואלקט פאר זיינע דאש
 פראקטע עסן וואש פון דר ערד • און דער
 גאך האט ער דיר גיגעבן פון צוא עסן פון
 דעם היסיל וואש דורך דעם האט איר שכל
 פאקוסען צו באהעפטן זיך אין דר שכינה •
 שפלה לא הויה די קליידער פון ישראל זיינען
 גיט ווארן פאר פולט אויף ישראל די גאנצע
 פערציג יאר וואש זיי זיינען גיזוען אין דער
 מדבר • און דאש איז גיזוען איין גרויזער נס
 צוא גיין אין איין העמד פערציג יאר • און
 היינט אז סען גייט דרייסיג טעג אין איין
 העמד ליד סען פיל צרות • גאר גאט האט
 גילאזט אויף זייא ווייזען איין גומין וויינט און
 ער האט גימאכט די קליידער גייא און קיין
 שנייט איז אין זיי גיט גיקוסן • רבי אליעזר
 האט גיפרעגט פון רבי שמעון מיט וואש
 האט גאט די ישראל גיקלייד אין דר מדבר •
 האט

האט רבי שמעון אים גיזאנט מיט זיידענע
 קליידר האבין די מלאכים צו ישראל גיקלייד
 אונ פון קלייד הייד אן האט דאש קלייד מיט
 דעם קינד גוואקסן • אונ קיין שוויים האט
 ביי זיי גיט גישמעקט • דען בייא דעם באר
 האט גוואקסן גוטע קרייטער וואש האבין
 גישמעקט פון איין עק וועלט ביי און אנדרין
 עק וועלט • אונ די ישראל האבן זיך גידויקרט
 מיט די קרייטער דרום האט בייא זייא קיין
 שוויים גיט גישמעקט • און וויא אין פסוק
 שמיים גוואקסן דאש רבבתי ביי שיינע קרייטער
 האט ער מיך גימאכט ווען • אונ אין שיר
 השירים שמיים אויך ורים שלטונד בריח לגנו
 דר רים פון דינע קליידר שמעקט וויא דיא
 גוטע פשמים • ווייל לא בנקה אונ דינע פים
 זיינען גיט גישוואלן גווארין • אמיל פון
 אויזערע חכמים זאגן דאש איז גימינט די
 לויס האבין דעם ארון גימאגן אין דער
 סדקר באקפוס אן שיד • אונ זייערע פים זייגן
 גיט גישוואלן גווארין • אונ אמיל חכמים
 זאגן כל ישראל זיינען באקפוס געאנגן • דען
 עט איז פאר פוילט גווארין דר ריסקען פון
 זייערע שיד אונ דאך איז זייערע פים גיט
 גווארין גישוואלן • יי אלהידי פיסת דען גאט
 טוט זיך שמוקאפן • בלוטר מיט דעם וואש
 גאט האט זיך גיפייניקט אונ האט זיך גיט
 גיגעבן ברויט מיט איין מאל • אונ דו האשט
 אלע טאג גבוזט האפן עש וועט זיך פאלן
 בן פון דעם הימיל • דר מיט האט זיך גאט
 גוואנט דו זאלשט אלץ אבסחון האבן אויף
 גאט • רבי אמי ורבי אסי קריינן אייגן זאנט
 עש איז גיט גלייך דר וואש האט זיין ברויט
 וואש ער דארף אין איין מאל אדר ווער עש
 האט גיט • דען דר וואש האט גיט אין איין
 סאל דר קען גיט זיך זאט ווערין • אונ דער
 אנדערש זאנט עש איז גיט גלייך דר וואש
 זעהט וואש ער עקט צו איין בלינדן וואש
 זעהט גיט וואש ער עקט דען איין בלינדער
 קען גיט זיך זאט ווערין • אבש זאנט ווער

עם האט נאר איין סעודה צוא עסין זאל ער
 זיא עסין בייא טאג גיט ביי נאכט און וועט
 ער זאט ווערן • ארז אשר לא במסבטת מאכל בה לחם
 ארץ ישראל איז און איין לאנד וואש דו
 וועשט דריגן גינגו ברויט האבין • די חכמים
 זאגן דר פסוק וייוזט מיד דאש די מענטשין
 פון ארץ ישראל האבין איין לויטערין שכל
 מער וויא די מענטשין פון אנדערע לענדער
 דען דר אויר פון ארץ ישראל איז לויטער
 אונ מאכט קלוג די לייט וואש וואגן דריגן •
 דאש זאנט דר פסוק דו וועשט דריגען גינגו
 ברויט האבין דאש מינט מען די תורה וואש
 זיא איז גינגליכן צו ברויט • דען און וויא מען
 קאן גיט לעבין אן ברויט און קאן מען גיט
 לעבין אן דר תורה • דר נאך לויבט די תורה
 ארץ ישראל דאש דו וועסט דריגן גינגו איין
 אונ קופער האבן וואש מען דארף דאס גימט
 האבין צו אלע פלים • אפר גאלד און זלפר
 דארף מען גיט און גייטגי • דרום לויבט די
 תורה דר מיט גיט ארץ ישראל • וברכת את
 אלהיך דו זאלשט לויבין גאט דאש מינט מען
 ווען דו האשט עפעש הנאה פון דער וועלט
 מיט עסין אדר פריגען זאלשטו פריער איין
 ברכה מאכין • אונ מיט דר ברכה ווייזט מען
 דאש גאט האט דאס שפייז גיגעבן צום
 מענטשין דאש דרום לויבט ער אים • אבער
 ווער עס עקט אדר פריגעט אן איין ברכה
 איז גלייך וויא ער גולת גאט אונ בריינגט
 הונגער אויף דר וועלט • וכן לפי השקפה את
 אלהיך דער פסוק וייוזט אונג דאס ווען דר
 מענטש איז זיך אונ האט אלץ דאש גומש
 ווערט זיין הארץ דער הויבין אונ ער האט
 גאון אונ פאר נעקט אין גאט אונ זאנט איד
 בן דורך מיין שכל זיך גווארן אונ מיין מזל
 אין הימיל האט דאש גימאכט • וברכת את
 אלהיך דוא זאלשט גידינגקען דאש זיין גאט
 האט זיך דאש גיגעבן גיט זיין חכמה אדר
 זיין מזל • וימי פשו חרשים יום אונ עש איז
 גיווען אין סוף פערציג טעג האב איד פקבל
 גיווען

גי'וען די לוחות * פון דאנען לערנען מיר אפ
 דאש אין דעם טאג וואש די יש'ראל האפין
 פקבל גי'וען די לוחות דעם טאג האפין זי'א
 דאש עגל גמאקט * און ווי'א פאלד משה האט
 דר זעהען זיי האפין דאש עגל גמאקט האט
 ער צו פראכן די לוחות * דען ער האט גזאגט
 עש איז בעסער די לוחות זאלין צו פראכין
 ווערין * אזו וועט גאט די יש'ראל גיט זייער
 ש'טראפן דרוף וואש זיי האפין דאש עגל
 גימאקט ווייל זיי האפין גיט קיין תורה און
 קיין לוחות איז די עבירה גיט אזו'א גרוי'ש
 און אז משה האט דר זעהען דאש עגל איז
 ער אנגלאפן מיט די לוחות * און די זקנים
 זיינן אים גאך גילאפן און האבן אן גיהויבן
 אויש צו רייסן די לוחות פון משה * אבער
 משה איז שטארקער גי'וען פון אלע זקנים
 און די לוחות זיינן אין זיינע הענט גיבל'יבן *
 און משה האט גי'וען דאש דר פתב פון די
 לוחות איז ארויש גיפלוגן צום הימעל * אזו
 זיינען די לוחות זייער ש'טוער גי'וערן אויף
 זיינע הענט און ער האט זיי גיט גיקאנט דר
 האלטין פאר ש'טוערקייט * האט זי'א משה
 גילאזט אראפ פאלין פון זיינע הענט און זיי
 זיינען צו'א פראכין גי'וערן * אינ גאט האט
 אים גי'וען אונטער דעם פסא תב'וד דאס ער
 זאל פון דארטין אויש האקן צוויי אנדערע
 לוחות פון זקנים טובות און איד וועל אויף
 זיי אן שרייבן די'א עשרת הדברות * וי'א
 מ'ע'י'א און אין אהרן האט גאט גי'וערניט
 און האט אים גוואלט שייטן זיינע פיר קינד
 ווייל ער האט גימאקט דאס עגל נאר משה
 האט תפלת גימאן האט דאס גי'וערן דאס
 עס זיינען נאר צוויי קינדער גי'וערן און
 האמ'שע די פ'נה פון אהרן איז גיט גי'וען צום
 עגל נאר ער האט גי'וערן שטילן אין רגע
 די יש'ראל פון דעקט וועגין איז דאש גי'וען
 אין תולד השם צו מאכין אין אפ גאט און
 ער האט גימאקט זי'ודיגין פל יש'ראל דען
 גאט שטראפט דעם צדיק אפילו אויף אין

קליינע עבירה שם פת אמתו די'א תורה האט
 גי'וערניט די מיתה פון אהרן זי'א דעם צו'א
 פ'רעכין די לוחות צו ווי'זין דאש עש איז און
 גיט ליב פיי גאט די מיתה פון צדיקים אזו'א
 ווי'א עס איז גיט ליב גי'וען צו גאט דאס צו
 פ'רעכין פון די לוחות * ג'ט חמי'א תב'יל זי'א
 ש'ם ח'י'א און ווייל די לוחות האפין גיט זי'ודיג
 דאש עגל דרום האט גאט זיי אפ גי'וער צו
 אלע הייליגע זאכין צו'א פראגין דעם אהרן
 מיט די לוחות און זיינען אין בית המקדש
 ו'ע'י'א יש'ראל ס'י'א אלהי'ק ש'ול מ'ק'ד' כי'א ג'ראת א'י'י'
 דר פסוק לערינט אונז דאש גאט איז גי'וען
 מוחל זיין דעם מענטשן נאר ער זאל תשובה
 טאן אויף זיינע עבירות דאס זאגט דער
 פסוק האמ'שע איר האט זי'ודיג עבדות
 מוכבים פון דעקט וועגין ווען איר וועט
 תשובה טאן און וועט זיך פארקטין פאר
 גאט אזו וועט גאט אייך מוחל זיין זיינע
 עבירות * אויך ווי'זט אונז דער פסוק דאס
 אלץ איז אין גאט'ש האנט נאר דאש דער
 מענטש זאל זיך פארקטין פאר גאט איז
 גיט זי'א גאט אין די הענט נאר זיי דעם
 מענטשין אין דר האנט דרום זאל זיך דער
 מענטש אלץ באפראכטין פרום צו זיין און
 פארקטין זיך פאר גאט און צדקה צו לעבן
 איז די גרעסטע מצוה די חכמים זאגן אין
 מ'ש'ל איין מענטש וואש מען האט אים גי'וען
 צום משפט פאר איין מ'ך און דער מענטש
 האט גי'וער דביי נוטע פריינט וואס פלעגן
 אים אלע מאל העלפן און אז מען האט
 אים גי'וען צום משפט איז ער גיקומן צום
 פ'עש'י'ן פריינט און בעט אים ער זאל מיט
 אים גיין פאר דעם מ'ך האט ער גיענטפערט
 איד וועל מיט דיר גיט גיין אפילו אין מ'ריש
 איז ער גיקומען צום אנדערין פריינט האט
 ער גיענטפערט איד וועל מיט דיר גיין זיין
 אין דער מיר פון דעם מ'ך איז ער גיקומען
 צום דריטן פריינט האט ער גיענטפערט איד
 וועל מיט דיר גיין אין שטוב אריין צום מ'ך

נאר איך וועל פאר דיר ניט ריידן האט זיך
 דר מענטש דר מאנט אין איין פריינט וואס
 ער האט פון אים קיין מאל ניט פיל גיהאלטן
 איז ער צו אים ניקומען און זאגט צו אים
 גיט מיט מיר פאר דעם סוף האט דר פריינט
 צו אים גיזאגט האמטשע דו האסט מיר תמיד
 פאר גישט גיהאלטן דאך וועל איך מיט דיר
 גיין פאר דעם סוף און וועל פאר דיר ריידן
 גיין דעם סוף און וועל דיר מציל זיין פון
 דעם טויט און אזו איז גיווען דאש ער האט
 אים גיהאלטן אזו אויך ווען דער מענטש וויל
 שטארבן אזו זיין בעקער פריינט וואש ער
 האט אים צום בעקטין ליב דאש איז געלט
 דאש גיט מיט אים גיט אפילו איין פרייט
 דר אנדערער פריינט איז זיינע קרובים און
 נויב און קינד דיא גייען מיט אים ביז אין
 מבר און דיא תברכים זיינען דער דריטער
 פריינט די גייען מיט אים פאר דעם סוף אבר
 זיי ריידן גיט פאר אים און קענען אים גיט
 העלפן אבער דר פריינט וואש דער מענטש
 האט דר פון גיט פיל גיהאלטן דאש איז די
 צדקה און מעשים טובים די גייען מיט אים
 פאר גיט צום משפט און זיינען אים מציל
 פון דעם גיהנם אזווא וויא אין פסוק שמיט
 תדקה מציל ממת דיא צדקה איז מציל פון דעם
 טויט די חכמים זאגן עש איז גיווען איין
 גרויסער עושר נבל פון פרקל און האט קיין
 עני קיין מאל גיט גיטואלט זיינען דרום האט
 גאט אויף אים איין מיתה משונה גישיקט
 די חכמים לערנען אפ פון דעם פסוק דה
 אליה שיל פסוק דאש דר מענטש זאל אלע
 טאג הונדערט גרובות מאכט דען דור הסוף
 האט אלע טאג גימאכט הונדערט גרובות
 ווייל עש איז אלע טאג הונדערט מענטשין
 גישטארבן פון ישראל אשר לא ישא פנים גאט
 חנף גיט אפילו דעם געקומן צדיק שמראפט
 ער אויף זיין קלענקטע עבירה וואס ער טוט
 און ער נעקט גיט קיין שחר די מוונט מצות
 וואס דער צדיק האט גיזאגן אנטקעגן איין

עבירה וואש ער האט גיטאן גיערט ער
 שטראפט אים אויף דר עבירה און גיט אים
 שכר אויף די מצות און ער טוט דעם משפט
 פון איין רחום און פון איין אלמנה האמטשע
 גאט איז הויך און חשוב ווערט בכל לבבם איר
 זאלט גאט זיינען מיט אייער זאגן הארצין
 דאס מיינט מען די תפלה דאס זאל זיין דר
 עיקר מיט דעם הארצין און מיט גוטע
 מחשבות צוגאט דו זאלסט וויסן דאס תפלה
 איז מבטל גיורות דעות האמטשע דאש מול
 אין הימיל וויינט אויף דעם מענטשין דאש
 ער נעט קיין קינד גיט האבן קען ער דאש
 מול דורך תפלה איבער מאכט אזו וויא מיר
 גיפן ביי דעך דאש ער האט תפלה גיטאן
 אזו האט זיין נויב רבקה קינדער גיזאגט
 האמטשע איר מול האט גיט אזו אויש גיזאגן
 דען די חכמים האבן די תפלה מסדר גיווען
 און האבן קיין איבעריג ווארט דרייען גיט
 גישטעלט און פוען זאל שמיל תפלה טאן
 אזו וויא מיר גיפנען ביי תה דאס ויא האט
 אין בית המקדש שמיל תפלה גיטאן זיא
 האט נאר גירקט מיט אירע לעפצן אזו האט
 דר כהן גדול גמיינט זיא איז שייכור און האט
 צו איר גיזאגט וואס מוסמו דא דוא שייכורי
 אשה האט זיא אים גיענטפערט דו ביסט
 קיין רעקטער גביא גיט איך מוא תפלה אזו
 האט דער כהן גדול גיזאגט דוא זאלקסט זיין
 גיענטשט דו נעקסט דאס יאר גיזאגט איין
 זון דען גאט האט ביין תפלה אן גיזאגט
 פון דאנען זאל מען אפ לערנען מען זאל גיט
 שרייען אין דר תפלה ופרט די נויב דארפן
 קינדא זיך אפ הימיל גיט צו שרייען דען זיי
 זיינען מבטל מיט זייער גישרייא דאס דער
 אנדערד קאן גיט רעכט תפלה טאן און נאך
 איין עבירה האבן דיא נויבער דורך זייער
 שרייען דאש די מאנען הערן זייער קול און
 האבן ביינע מחשבות און דר מענטש זאל
 מיט מוכא תפלה טאן ער זאל זיך אין משל
 געמן ווען ער זאל שמיין פאר איין מלך בעל

דָם אֲזוּא וְאֲלֹט עַד מִיט צִיטְרָגִישׁ אֹנ מִיט
 מִזְרָא גִישְׁמֵאָנָן מִכַּל שְׁכָן וְעַן עַד שְׁמִיט פֶּאָר
 דְּעַם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים תְּקַדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אֹנ וְיִיא פֶּאָלֶד דְּר מְעַנְטֵשׁ שְׁמִיט אֲוִיף פּוֹן
 זִיין שְׁלֵאָפָא זָאל עַד גֵּאָט לִזְבִּיין וְוֵאשׁ עַד הָאָט
 אִים זִיין גְּשֻׁמָּה אִים גִּיקְעֶרְט דְּעַן בִּי נֶאָכְט
 אֹז דְּר מְעַנְטֵשׁ שְׁלֵאָפֵט גִּיט זִיין גְּשֻׁמָּה אֲרוּיף
 אִין הִימִיל אֹנ וְעַן דְּעַר מְעַנְטֵשׁ חֶאָפֵט זִיךְ
 אֲוִיף קְעֶרְט זִיךְ דִּי גְשֻׁמָּה וְוִירְד צו אִים אִים
 אֹנ וְעַן דְּר מְעַנְטֵשׁ חֶאָפֵט זִיךְ אֲוִיף אִין דְּר
 פֶּרִיא פֶּרִיילֶעךָ זָאל עַד וְוִיסן דָּאָס זִיין גְּשֻׁמָּה
 אִזִּי בִיין גִּיטוּעַן דִּי נֶאָכְט פֶּאָר גֵּאָט אֹנ אֹז עַר
 שְׁמִיט אֲוִיף מְרוּעֶרִיג אֹנ וְוִיסְט גִּיט וְוֵאָם
 אִים אִזִּי אֹז זָאל עַד וְוִיסן דָּאָשׁ זִיין גְּשֻׁמָּה
 אִזִּי גִיט בִיין גִּיטוּעַן פֶּאָר גֵּאָט דִּי נֶאָכְט אֹנ
 וְוִייל מִיר הֶאָלְטִין פּוֹן תְּפִלָּה וְעֵלִין מִיר
 אַמִּייל דִּינִים שְׁבִיבִין פּוֹן תְּפִלָּה דְּר מְעַנְטֵשׁ
 זָאל וְוִיסן דָּאָשׁ עַר זָאל זִיךְ גִּיט אַלֶּע מֶאָל
 בּוֹקִין נֶאָר אֹז עַר הוּבֶט אָן שְׁמִנְתָּה עֲשֵׂרֶת
 אֹנ צו כְּנָן אֲבָרְתָם אֹנ צוּא מוֹדִים אֹנ צוּא
 תְּמוֹב שְׂפָה וְלֶךְ גֵּאָט לְחֹדוֹת אֹנ אֹז עַד גִּיט אִים
 שְׁמִנְתָּה עֲשֵׂרֶת אֹנ עַר זָאל מִיט דְּר לִיגְקֶר פּוֹם
 פֶּרִיעַר אֲוִישׁ בִּיין אֹנ זָאל דְּרִי מִיט אֲהֵיבֶטֶר
 גִּיין אֹנ דְּר נֶאָךְ זָאל עַד זִיךְ בּוֹקִין דְּרִי מֶאָל
 אִיין מֶאָל אַמְקֶענין זִיין לִיגְקֶע הֶאָנְט אֹנ
 נֶאָךְ אִיין מֶאָל אַמְקֶענין זִיין רַעְבֻמֶע הֶאָנְט
 אֹנ אִיין מֶאָל גְּלִייד אַמְקֶענין אֹנ עַר זָאל
 גְוֵאָרְנִט זִיין עַר זָאל זִיךְ גִּיט מְעַר בּוֹקִין וְוִיא
 דָּא שְׁמִיט וְנֶחְמִי כֶסֶר אַרְבָּבֶשׁ גֵּאָט אִיךְ וְעֵל
 גְּעִבִין דְּעַם רַעֲנִין אִין זִיין צִיט וְעַן מְעַן
 פֶּאָרְאָרף אִים גִּיט צו פִּיל אֹנ גִּיט צו וְוִיגִיב
 וְאֶפֶס דִּגְדָּה וְתִירוּשָׁה וְנֶחְמִי אֹנ דוּא וְעַקֵּט אִיין
 זַאמְלֶעַן בִּיין קֶאָרִין אֹנ בִּיין וְוִיין אֹנ בִּיין
 בּוֹים אִייל דִּיא חֲכָמִים זָאָנִין הֶאָמְשֻׁעַ גֵּאָט
 הָאָט גִּיטוּאָנְט דוּ זָאָלְטֵט מֵאָנ אֹנ נֶאָכְט תּוֹרַת
 לַעֲרֻנְעַן זָאָלְטֵט דָּאָךְ תֶּאֱמַרְלֵן אִיךְ דְּעַן עַם
 אִזִּי גִיט תּוֹרַת מִיט סְחֻרְתָּה וְנֶחְמִי גֵשׁ בְּשֻׁד
 אֹנ אִיךְ גֵּאָט וְעֵל מֶאָכִין וְוֵאָקִיין בִּיין גְּרָאז
 אֹנ בִּיין תְּבוּאָה גִיט וְוִיא דִּיא נֶאָרְעֶשׂע

מְעַנְטֵשִׁין זָאָנִין דָּאָשׁ דָּאָס גְּרָאז אֹנ תְּבוּאָה
 וְוֵאָקִיט דוּרְךְ דִּיא מְלוֹת דְּרוּם זָאָנְט גֵּאָט
 וְנֶחְמִי אִיךְ וְעֵל גְּעִבִין דָּאָס גְּרָאז אֹנ עַם
 שְׁמִיט פֶּרִיעַר וְנֶחְמִי גֵשׁ בְּשֻׁד לְהֶפְקֵד אִיךְ וְעֵל
 גְּעִבִין דָּאָשׁ גְּרָאז אִין בִּיין פֶּעֶלֶד צוּא דִּיגֶע
 פֶּתּוּמֹת אֹנ דְּר נֶאָךְ שְׁמִיט וְזָאָלְטֵט דוּ זָאָלְטֵט
 עֲסִין צו וְוִיזִין מְעַן זָאל פֶּרִיעַר גְּעִבִין דְּעַר
 קֶחֶמָה עֲסִין אֹנ דְּר נֶאָךְ זָאל מְעַן אַלִּיין עֲסִין
 הַשְּׁכִירוֹ לְכֶסֶס וְנֶחְמִי לְבָבֶם זִיט גִיטוּאָרְנִט דָּאָשׁ
 אִייעַר הֶאָרְץ זָאל גִיט אִיבֶער גִּירַעַט וְעֵרִין
 צוּא בִּיזִין דִּיא חֲכָמִים זָאָנִין וְעַן אִיין
 מְעַנְטֵשׁ אִזִּי בִייד אֲזוּא אִזִּי זִיין הֶאָרְץ
 הֶאָפֶּעֶרִיג אֹנ הוּיךְ אֹנ דְּרוּם קוּמְט דָּאָשׁ
 עַר מוּט בִּיזִין אֹנ דְּרוּם אֲוִיךְ וְתִהִי אִיךְ וְנֶחְמִי
 וְגִצִּיר אִתְּ הַשְּׁמוֹס וְלִיא וְתִהִי כֶסֶר וְעַמֵּט גֵּאָט אֲוִיךְ
 אִיךְ צֶאֱרַעֲנֶען אֹנ עַשׂ וְעַמֵּט קִיין רַעֲנִין גִיט
 גִיין אִין מִסְכָּת תְּעִנִית קֶרִינִין רַבִּי אֲלִיעֶזֶר
 מִיט רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ רַבִּי אֲלִיעֶזֶר זָאָנְט דִּי רַעֲנִין
 קוּמְעַן פּוֹן דְּעַם יִם אֹקֶנְגוּס דָּאָס דִּי וְזָאָלְקִין
 מְרִיגְקֶען זִיךְ אָן אִין יִם אֹנ צו מְרָאָנִין דָּאָס
 וְוֵאָסְעַר אִיבֶער דְּר נֶאָרְעֶער וְעֵלְטֵט אֲזוּא וְוִיא
 אִין פֶּסוּק שְׁמִיט וְנֶחְמִי וְנֶחְמִי מִן הַמָּוֶה הַשְּׁקֵה אִתְּ מִן
 אִיין וְזָאָלְקִין גִיט אֲוִיךְ פּוֹן דְּר עֶרֶד אֹנ הָאָט
 אָן גִּיטוּאָנְקֶען דִּי עֶרֶד אֹנ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ זָאָנְט
 דִּי רַעֲנִין קוּמְעַן פּוֹן דְּעַם וְוֵאָשְׁעַר וְוֵאָשׁ אֲוִיךְ
 דְּעַם הִימִיל אִזִּי פּוֹן שְׁשֵׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית וְנֶחְמִי
 דְּעַר פֶּחִי זָאָנְט דִּי בִיידֶע רַבָּנִים זָאָנִין וְנֶחְמִי
 אַמְאָל גִיט רַעֲנִין פּוֹן דְּעַם הִימִיל אֹנ אַמְאָל
 גִיט רַעֲנִין פּוֹן דְּעַם יִם אֹקֶנְגוּס דְּעַר רַעֲנִין
 וְוֵאָשׁ גִיט פּוֹן דְּעַם יִם הִיטְט גֵשֶׁם אֹנ דְּעַר
 רַעֲנִין וְוֵאָשׁ גִיט פּוֹן דְּעַר וְוֵאָשְׁעַר פּוֹן דְּעַם
 הִימִיל דְּר הִיטְט מְטָר דְּר רַעֲנִין וְוֵאָשׁ קוּמְט
 פּוֹן דְּעַם יִם מֶאָכְט דִּי עֶרֶד מְרָאָנִין אִזִּי וְוִיא
 אִיין אַלְמֶנָה וְעֶרְט מְרָאָנִין פּוֹן אִיין פֶּרַעַמְדִּין
 מֵאָן דְּרוּם אִזִּי דִּיא בְּרָכָה גִיט גֶאָנִין נוּט פּוֹן
 דְּעַם רַעֲנִין וְוֵאָם קוּמְט פּוֹן דְּעַם יִם אֲבֶער דְּר
 רַעֲנִין וְוֵאָם קוּמְט פּוֹן דְּעַם וְוֵאָשְׁעַר פּוֹן דְּעַם
 הִימִיל אִזִּי גְּלִייד וְוִיא אִיין אֶשֶׁה וְעֶרְט מְרָאָנִין
 פּוֹן אִיר מֵאָן אִזִּי דִּיא בְּרָכָה פּוֹן דְּעַם רַעֲנִין

אזי נזט אזוא וויא אין פסוק שמיים יקח יי
 קה את אוצרו הסוב את השמים נאמ נועמ דיר
 אפענן זיין נזמין אוצר פון דעם הימיל נשקם
 את דברי אלה על לבבם די חכמים זאגן האמשע
 ישראל וייגען אין גלות זאלין זיי דאך זיין
 גיצייריגט מיט מצות תפילין אונ מיט מזוזה
 אונ מיט ציצית אונ סילה ולקחם איתם את
 גויכס אונ איר זאלט מאכין לערנען אייערע
 קינד דערנען דאש קינד הויפט אן צו ביידין
 זאל דר פאטער אים לערנען צו זאגן תורה
 צוה לנו משה מורשה אונ שמע ישראל למת
 נחם מימי השמים על הארץ דר פסוק לעריגט אונז
 דאש ארץ ישראל איז ווארין גיגעפן אויף
 אייביג צו ישראל אזו לאנג וויא דר הימיל
 נועמ זיין אויף דר וועלט אונ האמשע זייא
 זינען אין גלות דאך וועלן זיי זיך ווידער
 אונ קערין קיין ארץ ישראל כיום שמו השפרו
 נוען איר וועט הימין נאמש מצות נועמ איך
 נאמ הימין פון אייערע פייגט אזו זיין
 גלייכענעש וויא דר פסוק זאגט ויהי אם שמוע
 השמע איז גימיגט נוען איר וועט הערין די
 גיבאם פון דיא מצות נועמ נאמ צוא הערין
 אייער תפלה לא תעזב איש גנבים קיין מענטש
 נועמ זיך אנקענען אייך ניט שמעלן פחדם
 יסוראם יפו יי אליהם על פי כל הארץ דער פסוק
 זייוט אונז דאש דר מענטש זאל זיך פאר
 לאזן אויף נאמ אונ זאל זיך ניט פארקמיין
 פאר קיין שום מענטשין נאר פאר נאמ דען
 דער וואש פאר זיכערט זיך אין נאמ דער
 נוערש גיצול פון אלע צרות אזוא וויא אין
 פסוק שמיים יכוסה בני ישיב דער וואש פאר
 זיכערט זיך אין נאמ דר נוערש גישטארקט
 אונ דר וואס האלט די מצות אונ גייט אביגט
 אונ מארגן אין שול דר לעבט לאנג אזוא
 וויא מיר גיפיגן אין ספר ילמדנו איין מעשה
 מיט איין אשה וואש זיא איז זייער אלט
 גינען איז זיא גיקומען פאר רבי יוסי בן
 הלפתא אונ זאגט איך בין זייער אלט איך
 קען גיט עסן אונ טרינקען אונ גיט שלאפן

עם אזי זיין מיר מיאוס דאש לעבן איך
 וואלט גערין שטארקין האט רבי יוסי צוא
 איר גיזאגט וואש פאר איין מצוה ביסמו
 גיזאגט צו טאן אלע דינע טעע זאגט די
 אשה איך בין צום ערשטן אין שול גיזאגן
 אביגט אונ מארגן האט רבי יוסי צו איר
 גיזאגט זייא דרייא טעע גיט אין שול אריין
 האט די אשה אזו גיפאן אזו אזי זיא אין
 דעם דרייטן טאג קראנק גיזאגן אונ אזי
 גישטארקין דאש האט שלמה המלך גזאגט
 וואול דעם מענטשין וואש גייט אלע טאג אין
 שול אריין ער נועמ גיפינען לאנג לעבן :

הפטרות עקב

ותאמר זיין גינען די שטאט ציון טוט זיך טרעקן
 נאמ האט מיד פאר לאזט אונ האט מיד
 פר געסן אבער עש איז גיט אזוא התשפת אשה
 עליה פר געסט דען איין אשה איר יונג קינד פיהם
 גו גינען פון צו דר פארטיין זיך איבער דעם קינד
 וואס גייט ארויש פון איר בויך דאס קען דאך
 גיט זיין זיא זאל דאס פר געסן אזו פר געס איך
 נאמ דרך אויך גיט אונ ווען אפילו אמאל נוערין
 די זאכן ווא פאר געסן איר איך נאמ פר געס דרך
 גיט פועל פנים חתונה איך גידינק דרך גלייה וויא
 איך האב דרך אויש גיקרעט אויף טיינע הענט
 אונ דינע טויערין פון דעם בית המקדש זינען
 תמיד אנקענען מיר איך זאל מיד דר טאגן צו
 בויען זיי פתח גיגד לאון דינע קינד אילן תשובה
 צו טאן אזו וועלן פון דיר ארויס זיין דיא וואש
 האבין דרך הרוב גימאכט זיי וועלן דרך מערער
 גיט הרוב מאכין זיא פגייענע ויא הויב אויף
 ארום אונ ארום הינע אויגן אונ זעה דאש אלע
 דינע קינד זינן גיזאגט זיין גיזאמלט אונ זינן
 גיקומן צו דיר מי אג נאם דאס שווער איך אזו
 וויא איך לעב אזוא זאגט נאמ דאש מיט אלע
 דינע קינדער נועסט דרך אן קליידן אזו וויא
 מיט איין צירונג אונ דא נועסט די קינדער אן
 קניפין אן דיר אזו וויא מען קניפט אן צירונג ביי
 איין פלה מי תרומה ושקטמה דען דינע חרובות
 אונ דינע וויקטע ערטר אונ דיין צו פירט לאנד
 נועט היינט איינג זיין צוא בויען דרויף הייער
 צו זיין דריין פון וועגן פול ויצר וואס וועלן

ויזען ויצן אין דיין לאנד און אלע דייע פאר
 הארבער וועלן דער ווייטערט ווערן פון דיר יוד
 יאפוי באגנדי וועלן באה זאגן אין דייע איבער
 די קינדער וואס די בייטט גינען פון ווארפן פון
 ווי עש איז מיר אייניג דאש ארעט צו ויצן דרינגן
 פון וועגן פיל פאלק און איינער וועט זאגן צווא
 זיין חבר גינעהען פון מיניט וועגן אונ רוק זיך
 אונעק אויף אנאנדער ארעט און איך וועל מיך
 זעצן אויף דיין ארעט וואס די געבא אזו וועקסט צו
 זיך טראכטן אין דיין הארצין ווער האט מיר
 אויף גינעגן די דאיינע קינדער איך בין דאך
 גינען פון ווארפן פון ווי אונ בין גינען אליין
 מה אפר זאלי געה אזו זאגט גאט דר האר איך
 וועל אויף הויבן צו די פעלקר מיין האנט און
 צו די ענדי בוכבים וועל איך אויף הויבן מיין
 פענדל פון איין סימן וויא זאלן בריינגען קיין
 ציון דיא פון טריבענע ישראל און וויא וועלין
 בריינגן דייע קינדער אין די עקן פון זייערע
 קליידער און דייע מעכער וועלין אויף דיא
 אקסלען גיטראגין ווערן צווא דיר און אלע
 מענטשין וועלין דעשטטט מאל וויסן דאש איך
 גאט בין דיין העלפער און דיין אויס ליינער
 איז דער שטארקער גאט פון יעקב מה אפר אזו
 זאגט גאט וואו איז דער גט וואש איך האב
 אייער מוסער דיא כנסת ישראל מיט אים
 אונעק גשיקט און ווער איז פון מינע אנגלייער
 וואש איך האב ביי אים געלט גילען דאש
 איך האב אייך פאר קויפט צו אים פאר זיין
 חוב איר ויט נאר פאר קויפט גיטרארין אייב
 אייערע עבירות און איבער אייערע זינד איז
 גיטרארן אונעק געשיקט אייער מוסר פון מיר
 און אז איר וועט תשובה טאן וועט דאש
 זיין נראש געלט פון אייער אויש לייזונג •
 מינע באה וואו איש ווארום בין איך גאט גיקומן
 צו גינעהענען אייך צו מיר און קיין מענטש
 קערט זיך גיט צו מיר מיט תשובה איך האב
 גירופין איר זאלט צווא מיר קוסן און קיינער
 ענטפערט מיר נאר גיט איז דען ווארן גיקרצט
 מיין האנט צו אויש לייטן אייך אדר האב איך
 דען קיין כח צו מציל זיין אייך מה געזתי אפריג
 ים גון מיט מיין גיטרייא האב איך גימאכט
 טרוקן דעם ים און האב גימאכט טרוקן דיא
 טייכן אזו וויא מרבר און עש איז פון שטונקן
 גיטרארין זייערע פיש ווייל עש איז קיין וואסער

גיט גינען און זיי ווינען גישטארבן פון וועגן
 דארשט אפריש שפיט פדירות ושק אשים כסותם איך מי
 אן קליידן דיא הימלען מיט שווארצקייט אז
 איך קום גיצאלט ווערן פון איין אומה און
 איין זאק טווא איך זייערע קליידער אירע יתיה
 גמולי לשון לסידים זאגט ישעיה גאט דער האר
 האט מיר גיגעבן איין ריין לשון איך זאל
 קענען דער מיט לערנען לייט דאש איך זאל
 מאכן וויסן צו דעם וואש גילומט צו הערין
 גאטש הייד זאל איך אים מאכן וויסן גאטש
 הייד גאט דר וועקט מיך אלע מאנגין פריא
 צווא זיין גביאות זאגן און דער וועקט מינע
 אויערין מיט רוח הקודש צו הערן דעם אמת
 און דאש רעכט פארטקייט אזווא וויא דער
 סדר איז פון די לערנונג עזאפתי לפנים מיין רוקין
 האב איך גיגעבן צו דיא שלענער און מינע
 קין באקן האב איך גיגעבן צווא דיא אויש
 פליקער וואש ווילן מיין בארד אויש בייסן
 מיין פנים האב איך גיט פון בארען פון שאנד
 און שפייטעך בלוטר איך האב מיך גיט פאר
 מיטן פון צו זיין גביאות זאגן אייב די זאכן
 ווארום איך בין פטור גינען נאדי יהיה יגור •
 דאש גאט דר האר וועט מיר העלפן אז וויא
 וועלין אויף שטיין אויף מיר דרום בין איך
 גיט פון שעמט גיטרארין און דרום האב איך
 גיטאן מיין פנים אזו וויא איין שטארקן שטיין
 ווייל איך ווייש דאש איך וועל גיט פון שעמט
 ווערן • אריב פדדימי מיין גאט איז נאהענט צווא
 גירעכט מאכן מיך דרום ווער עש וויל זיך
 מיט מיר קרייגן לאמיר זיך מיט אנאנדער
 שטעלין און ווער עש וויל איין משפט מיט
 מיר האבן זאל ער גינעהענען צו מיר מה אפרי
 יהיה יגור לי גון גאט דר האר וועט מיר העלפן
 דרום ווער וועט מיך קענן אום גירעכט מאכן
 דיא אלע וואש וועלין אויף שטיין אויף מיר
 וועלן ווערן פאר פוילט אזווא וויא איין קלייד •
 דר ווארעם וואש עכט אויף קלייד דר וועט
 זיי אויך אויף עסן מי כנסת • ווער איז צווישן
 אייך וואש פארקט זיך פאר גאט וואש ער
 הערט צווא איין דעם קול פון גאטש קעכט
 דאש איז דער נביא אויב ער איז גינאנגען
 אין דער פינצער און עש איז אים גיט
 ליכטיג דאש איין צרה איז גיקומען אויף אים
 אזו זאל ער זיך פון זייערין אין גאטש גאסן

ראש אין הילף וועט קומען צוא אים אונ זאל זיך אן לעהענען אין גאטש אים ליוונג ראש גאט וועט אים מציל זיין פון דר צרה מן מלכס קודמי צש אבער איר אלע וואש איר הערט ניש צוא צוא דעם קול פון די נביאים טוט איר אויף אויך אן צינדן ראש פייער פון גאטש צארין אונ איר שטארקט אויף אויך דיא פונקען פון דעם פייער גייט אין דער ליכט פון אייער פייער אונ אין דיא פונקען וואש איר האט אן גיצונדן בלוטר נאך אייערע מעשים נאך וועט איר גשטראפט ווערן. פון מיין האנט וועט ראש זיין צוא אויך דאס איר וועט גישטראפט ווערן איר זאלט שטארבן מיט טרויערקיט. זאגט ישעיה שמי אלי ודפי נדק הערט צוא צוא מיר דיא וואש זאגן נאך גירעכטיקייט אונ בערן צוא הערין דיא רייד פון גאט קוקט צוא אברהם אייער עלטער פאטער אונ צו שרה וואש האט אויך גיוואונען ער איז גיווען איינער אין לאנד פנען ראש אויך גאט דאב אים פאר טריבן פון זיין לאנד אונ פון זיין גיבירט אונ האב אים חשוב גימאכט אונ האב אים גיבענטשט אונ גימערטשט אזוא וועל אויך אויך גרויסן אונ מערין דען איר

זייט אזיך אין איינציגע פאלק מי נחם יי ציוו דען גאט האט גיטרייסט די שטאט ציון ער האט גיטרייסט אלע אירע חורבות אונ האט גיטאן איר מדבר אזו וויא דר ערן אונ אירע וויקסע ערטר וואש ווינען פריער ניש באקעצט גיווען האט ער גימאכט אזוא וויא גאטש גארטין פרייד אונ שמחה וועט ווערן גיפונען אין איר איין קול פון לויב אונ איין קול פון גיוונג וועט ווערן גיפונען אין דער שטאט ציון די גמרא זאגט אין ברכות רבי יוחנן זאגט ווען גאט קוקט אין שול אונ גיפונט ניש קיין מענטשין ווערט ער ברונז אונ זאגט מרוב קאמיזאן איש ווארום בין אויך גיבוקן אונ עש איז קיין מענטש ניש דא. רבי אבין בר רב אדא זאגט פון וועגין רב הסדא ווען אין מענטש איז גיוואנט צוא גיין אלע טאג אין שול אריין אונ אזו איין טאג ניש גיבוקטען זאגט גאט מי נחם יח. וואו איז דער צדיק וואש פלעגט אלע טאג צוא גיין אין שול אזו ער גינאנגען איין מצוה טאן זאל אים זיין ליכטיג אזו ער אבער גינאנגען פון זיינט וועגין זאל אים פונקטער זיין דען ער האט זיך גיארקט פאר לאזן אויף גאט גואש זעלפט אפילו כיון מענטשין:

לוח המולדות וראשי חדשים לחודש אלול.*

אינאהר	אז דער מולד פון ראש הודש אלול	ראש הודש	עקב ריה
תרל"ז	דאנערשטיג אין דער פריא עלף חלקים אויף צוועלף:	דאנערשטיג פרייטיג	פרייטיג
תרל"ח	מיטוואך פריא 33 מינוט מיט זעקס חלקים אויף נאין:	דאנערשטיג פרייטיג	פרייטיג
תרל"ט	זונטיג פאר נאכט צוויי אונ צוואנציג מינוט אויף זעקס:	דינסטיג מיטוואך	מיטוואך
תר"ם	פרייטיג פאר טאג 10 מינוט מיט 12 חלקים אויף דריי:	שבת זונטיג	זונטיג
תרמ"א	מיטוואך אביגם 43 מינוט מיט זיבן חלקים אויף צוועלף:	דאנערשטיג פרייטיג	פרייטיג
תרמ"ב	פאנטיג אין דר פריא 32 מינוט מיט איין חלק אויף ניין:	דינסטיג מיטוואך	מיטוואך
תרמ"ג	זונטיג פריא פיר מינוט מיט פערצען חלקים אויף זיבן:	זונטיג פאנטיג	פאנטיג
תרמ"ד	דאנערשטיג ביי טאג 53 מינוט מיט אכס חלקים אויף 3:	דאנערשטיג פרייטיג	פרייטיג
תרמ"ה	פאנטיג אביגם 42 מינוט מיט צוויי חלקים אויף צוועלף:	דינסטיג מיטוואך	מיטוואך
תרמ"ז	זונטיג אביגם 14 מינוט מיט פונפען חלקים אויף צעהן:	דינסטיג מיטוואך	מיטוואך
תרמ"ז	פרייטיג פריא דריי מינוט מיט ניין חלקים אויף זיבן:	שבת זונטיג	זונטיג
תרמ"ח	דינסטיג ביי טאג 52 מינוט מיט דריי חלקים אויף דריי:	דינסטיג מיטוואך	מיטוואך
תרמ"ט	פאנטיג ביי טאג 24 מינוט מיט 16 חלקים אויף איינס:	דינסטיג מיטוואך	מיטוואך

* אין אנדערע יארתרן בענטשטס פון ראש הודש אין שבת פרשה ראה

חודש אלול.

אין יאהר	אין דער מולד פון ראש חודש אלול	ראש חודש	ערב ריה
תרנ	פרייטיג צו נאכט 13 מינוט מיט 10 חלקים אויף צעהן :	שבת זונטיג	זונטיג
תרנא	דאנערשטיג פאר נאכט 46 מינוט מיט 5 חלקים אויף 7 :	דאנערשטיג פרייטיג	פרייטיג
תרנב	דינסטיג פאר טאג 34 מינוט מיט 17 חלקים אויף פיר :	דינסטיג מיטוואך	מיטוואך
תרנג	שבת ביים טאג 23 מינוט מיט עלף חלקים אויף איינס :	שבת זונטיג	זונטיג
תרנד	פרייטיג פריא 56 מינוט מיט זעקס חלקים אויף צעהן :	שבת זונטיג	זונטיג
תרנה	דינסטיג אבינט פינף און פערציג מינוט אויף זיבן :	דינסטיג מיטוואך	מיטוואך
תרנו	זונטיג פאר טאג 33 מינוט מיט 12 חלקים אויף פיר :	זונטיג מאנטיג	מאנטיג
תרנז	שבת פאר נאכט זעקס מינוט מיט זיבן חלקים אויף צוויי :	שבת זונטיג	זונטיג
תרנח	מיטוואך פריא 55 מינוט מיט איין חלק אויף צעהן :	דאנערשטיג פרייטיג	פרייטיג
תרנט	זונטיג אבינט 43 מינוט מיט דרייצען חלקים אויף זיבן :	זונטיג מאנטיג	מאנטיג
תרס	שבת פאר נאכט 16 מינוט מיט אכט חלקים אויף פינף :	שבת זונטיג	זונטיג
תרסא	דאנערשטיג פאר טאג פינף מינוט מיט 2 חלקים אויף 2 :	דאנערשטיג פרייטיג	פרייטיג
תרסב	דינסטיג אבינט 37 מינוט מיט 15 חלקים אויף עלף :	דינסטיג מיטוואך	מיטוואך
תרסג	זונטיג אין דר פרי 26 מינוט מיט ניין חלקים אויף אכט :	זונטיג מאנטיג	מאנטיג
תרסד	דאנערשטיג ביי טאג 15 מינוט מיט 8 חלקים אויף 5 :	דאנערשטיג פרייטיג	פרייטיג
תרסה	מיטוואך ביי טאג 47 מינוט מיט 16 חלקים אויף צוויי :	דאנערשטיג פרייטיג	פרייטיג
תרסו	זונטיג אבינט 36 מינוט מיט צעהן חלקים אויף עלף :	דינסטיג מיטוואך	מיטוואך
תרסז	פרייטיג אין דר פרי 25 מינוט מיט פיר חלקים אויף אכט :	שבת זונטיג	זונטיג
תרסח	דאנערשטיג פריא 57 מינוט מיט 17 חלקים אויף פינף :	דאנערשטיג פרייטיג	פרייטיג
תרסט	מאנטיג ביי טאג 46 מינוט מיט עלף חלקים אויף צוויי :	דינסטיג מיטוואך	מיטוואך
תרע	זונטיג ביי טאג 19 מינוט מיט זעקס חלקים אויף צוועלף :	זונטיג מאנטיג	מאנטיג
תרעא	דאנערשטיג אבינט אכט מינוט אויף זאין :	דאנערשטיג פרייטיג	פרייטיג
תרעב	דינסטיג פריא 56 מינוט מיט צוועלף חלקים אויף פינף :	דינסטיג מיטוואך	מיטוואך
תרעג	מאנטיג פאר טאג 29 מינוט מיט זיבן חלקים אויף 3 :	דינסטיג מיטוואך	מיטוואך
תרעד	פרייטיג ביי טאג 18 מינוט מיט איין חלק אויף צוועלף :	שבת זונטיג	זונטיג
תרעה	דינסטיג אבינט זעקס מינוט מיט 13 חלקים אויף ניין :	דינסטיג מיטוואך	מיטוואך
תרעו	מאנטיג פאר נאכט 39 מינוט מיט 8 חלקים אויף זעקס :	דינסטיג מיטוואך	מיטוואך
תרעז	שבת אין דר פרי 28 מינוט מיט צוויי חלקים אויף דריי :	שבת זונטיג	זונטיג
תרעח	מיטוואך פריא 16 מינוט מיט 14 חלקים אויף צוועלף :	דאנערשטיג פרייטיג	פרייטיג
תרעט	דינסטיג אין דר פרי 49 מינוט מיט ניין חלקים אויף ניין :	דינסטיג מיטוואך	מיטוואך
תרפ	שבת פאר נאכט 38 מינוט מיט דריי חלקים אויף זעקס :	שבת זונטיג	זונטיג
תרפא	פרייטיג ביי טאג צעהן מינוט מיט 16 חלקים אויף פיר :	שבת זונטיג	זונטיג
תרפב	דינסטיג חאלבע נאכט 59 מיט 10 חלקים אויף 12 :	דאנערשטיג פרייטיג	פרייטיג
תרפג	זונטיג ביים טאג 48 מינוט מיט פיר חלקים אויף ניין :	זונטיג מאנטיג	מאנטיג
תרפד	שבת פריא 20 מינוט מיט זיבעצען חלקים אויף זיבן :	שבת זונטיג	זונטיג
תרפה	מיטוואך ביי טאג ניין מינוט מיט עלף חלקים אויף פיר :	דאנערשטיג פרייטיג	פרייטיג
תרפו	זונטיג אבינט 58 מינוט מיט פינף חלקים אויף צוועלף :	דינסטיג מיטוואך	מיטוואך

והיה עקב משמיע את המשפטים האלה ויהי אין פרשת
 עקב שמיים כי הארץ אשר אתה בא שמה
 לרשתה לא בארץ מצרים הוא עש שמיים אויף ואם
 משפחת מצרים לא תבנה ולא באה ולא עליהם תהיה המנפה
 ויארזם איז מצרים מער פון אלע אומות דען עם
 שמיים דאך אויף אויף אלע ולא עליהם יהיה הנשם
 או זיי וועלן ניט קומען אויף חג הסוכות וועלן
 זיי ניט האבן קיין רענין אלא די מצרים וועלן
 האבן די מנפה אבר דר רענין איז ביי זיי קיין
 קללה ניט ווייל זיי פרארפן ניט קיין רענין דרום
 זיינן זיי ניט אין דעם כלל פון דעם רענין אזוי וויא
 עש שמיים כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא
 בארץ מצרים היי דען אין מצרים ניט אויף דער
 נילוס און טרינקט אן די פעלדן אבר ארץ ישראל
 ווערט אן גארונקן פון מער השמים אזוי וויא עם
 פרארף צו זיין און אז די ישראל האבן דארטן
 עוסק גוען אין דר תורה האבן זיי גהאט רענין
 און ווער עם פר מיד זיה פון דר תורה איז גלייך
 וויא ער פר מיד זיה פון אלע גומץ פון דר וועלט
 רבי אלעזר מיט רבי יוסי ויינגילשטאנן איין טאג
 און האבן עוסק גוען אין דר תורה ואנט רבי
 אלעזר עש שמיים ארץ אשר לא במסכת האכל בה
 לחם לא תסר כל בה ווארם שמיים צוויי מאל בה
 אלא השירת האם צו שיילט די נאנצע וועלט צו
 ממאנים און שלוהים זיי ואלן דרייבן זיין אבר
 ארץ ישראל האם השית צו זיה גענוסן און האם
 עש ניט איבר גענעטערט צו קיין שום שליח
 ובושיל און ארץ ישראל עקט מיט רייכקייט דרום
 שמיים האכל בה אין ארץ ישראל איז ניט אזוי וויא
 ביי אלע בה אין איר רוט די אמנה שלימה בה
 אין איר רוט די ברכה עליונה און ניט אין איין
 אנדר ארץ קום און זעה עם שמיים גנון קאנין
 מצרים דאם איז ארץ מצרים און ארץ סודם אזוי
 וויא אין גן עדן התחתון דארף מען ניט אן
 טרינקן דען ער האט זיין בנגונגן אזוי אויף סודם
 און מצרים דען דר נילוס טרינקט אן מצרים
 און מען פרארף ניט קיין רענין און אזוי אויף
 סודם אזוי וויא דער פסוק ואנט כי כלה פלטה :
 ואכלת ושבת ויבנת את יי ארצה ויהי די מצוה איז
 צו בענען מען צו הקב"ה אויף אלעמען וואס
 ער האט געגעבן אדר הנאה גהאט פון דר וועלט
 און אז ער בענען מען ניט אזוי הייבט ער איין גולן
 צו הקב"ה אזוי וויא דר פסוק ואנט גיל אביו ואמו
 ער גיילת צו הקב"ה און צו די בנות ישראל

וואש זיי הייסן אביו ואמו אז וויא די חכמים
 האבן עם מפורש גיוען אין דר גמרא דען די
 ברכות וואש דר מענטש מאכט ציהען זיי חיים
 פון דעם מקור החיים פון דעם אילן החיים דען
 ווערן אלע עולמות געענטשט און אלע מדרגות
 דרום גיהער דר מענטש מאן זיין רצון אין די
 ברכות וויא עם פרארף צו זיין און אז ער מאכט
 די ברכה געקט ער זיין חלק צום ערשטן פר
 אלע עולמות למטה און דר שם הקדוש ווערט
 געענטשט און ער רוט אויף זיין חלק צום ערשטן
 אזוי וויא דר פסוק ואנט לכל המקום אשר אנכי את
 שמי אביו ארץ וברכתך און אז די ברכות גייען
 ארויף דורך אים איז ניט דא קיין פתח און קיין
 ממונה למעלה וואס עם זאל זיה ניט עפענן און
 זאל ניט אויס שרייען אין אלע הימלן דאם איז
 די מתנה פון דעם מלך וואס דר מענטש שיקט
 אים דאש איז די מתנה פון זיין קיום אזוי וויא
 עש פרארף צו זיין און וואש איז דיא רעקטע
 ברכה מיט דעם קיום אז מען ענטפערט דרויף
 אמן דאש איז דער קיום פון דר ברכה און אז
 די ברכה גייט ארויף אזוי זיינן אן גיברויט די
 מדרגות עליונים צו דר לייכטן די אורות וואס
 זיי האבן ביי אהער ניט גלייכט אזוי וויא עש
 פרארף צו זיין דען דורך די ברכות ווערן זייא
 רעכט דר לייכט ומכל שכן אז עם איז איין ברכה
 פון איין רביש די זיינן מברך ומעמר מיט היילגע
 קרוינן מיט דעם ענטפערן אמן אמן איז דר נאנצער
 קלער פון דעם יהוד וקדושה פון זיין הערן און
 מען קריינט די ברכות בעטרות עליונים וויא
 עש פרארף צו זיין און הקב"ה בנערט אין די
 וואש זיי בענען מען צו הקב"ה אויף זיי שמיים
 די מברך אבר דאש איז די וואש בענען מען צו
 הקב"ה ויט גילוי די וואס בענען מען ניט צו הקב"ה
 און פר מיד די ברכות פון זייער מול די וועלן
 פאר שעקט ווערן אין דעם קומט צו אים דר
 סכא און ואנט דו רועה נאמן ואיי מתקן דעם
 מיש פון דיין הערין אין זיין קדושה פון אלערליי
 זענעפטקייט מקריב זיין צו אים אזוי וויא עש
 שמיים יהי משלחו אשר לפני דען ביי איצונד זיינן
 זיה אלע מתענג פון דעם שלחן המלך אזוי וויא
 עם שמיים לוי למטי בלתי ימתי גיה קמתי לחם
 הייסט תורה שפכתב און זיין איז תורה שבעל
 פה און דארטן זיינן כמה מעמי תורה וואס זיינן
 זיכר מכל מאכלי מלך דער ווייל שמיים אויף
 דער

דער רזעה נאָמן משה רבינו :

פתח עד הויבט אָן צו זאָגן עש שמיים וְשֵׁשֶׁת
 שְׁלֹשָׁתָיִם שָׁמַיִם קום אונ זעה וואש פּר איין
 מנהג טוב וְיִפֶּה וואש האבין זיך נוהג גינען די
 בעלי מעודה פון דעם מלך צו נויזון אז זיי זייגן
 מבני שולחן המלך דר ערשטער תיקון איז אז מען
 זעצט דעם גרעשטין פון די לייט צום ערשטין
 דעם אנדערין לעבין אים אונ דעם דריטן לעבין
 דעם אנדערין זיי זייגן מרובם אנטקעגן די דריי
 אבות אונ אנטקעגן די בנהנים לווים וישׂראלים
 אונ נויטער האט שוין נים קיין סדר נאר דער
 זואש זעצט זיך פריער איז ער זוכה אין דעם ארט
 דר אנדערער תיקון איז אז דער בעל הבית זאל
 מאכן המוציא בעין ופה אונ אז ער איז גומר די
 ברכה זאל ער ערשט צו ברעבין דאש ברויט
 די רבנן האבין גיזאגט די מענטשין וואש זיצן
 ביי דעם טיש מארין נים עסין איידער דר בעל
 הבית עקט זיין המוציא צום ערשטין אונ דער
 בעל הבית מאר נים עסין ביי אלע זאלן
 ענטפערין אמן אונ דאש בענטשין גיהער צוא
 דעם אורח כדי ער זאל בענטשין דעם בעל
 הבית דר נוייל קומט אריין דר בוצינא קדישא
 דאש הייסט רבי שמעון בן יהוה וואש ער
 איז איין הייליגע ליבט אונ זאגט רעיא מהימנא
 איין מאל בין איך גיגאנגען מיט דר חברייא אין
 נועג זיינען מיר גיקומן אויף איין הארברג איז
 דארטין גווען איין קליין קינד האט ער אונן אן
 גיברייט איין טיש מיט איין מטרך ער איז גווען
 אן גיריבט מאל מיני מאכל ומשתנה ראש הייבט
 פון אלערליי סודות גלייך וויא ער וואלט שוין
 אלט גווען צוואנציג יאר אונ ער איז נאר אלט
 גווען פינף יאר אונ דר ציילט אים די גאנצע
 מעשה וויא ער האט גיזאגט ער וועט מלחמה
 האלטן מיט איין שווערד אז וויא אויבין שמיים
 די גאנצע זאך באריכות דר נאך הט ער מפורש
 גווען די צעהן זאבין נוש זיי דארפן זיין בעעדה
 של שבת איינש איז גמילת ידים דאש אנדערע
 ער זאל האבין לחם משנה צוויי חלות צו דער
 המוציא דאש דריטע ער דארף עסין דרייא
 סעודות אונ זאל מוסוף זיין מחול על הקודש דש
 פערטע ער זאל אן צינדן ליבט ביי דעם טיש
 אז וויא די חכמים זאגן שלחן בצמח ומטרך ברויט
 אונ ביי שבת איז דר מענטש מחויב ביי אלקרינג
 מוסוף זיין מחול על הקודש הן באכליה ושתיה

הן במלבושים והן בהסידה ווארום פּר צייטן
 איז גווען איין מנהג מען זאל עסין אן גילעקט
 אויף זאל ער זיך אן מאן מיינערע קליידער אז
 וויא מען גרייט זיך אן גיין אנטקעגן איין פלה
 בשעת זיא גייט צו דר חופה אז שבת הייבט
 אויף פלה זיא אים שבת מלכתא דרום פלעגן
 די רבנן פרייטיג פאר נאכט ארויש גיין פון דר
 שטאט אנטקעגן שבת אונ האבין גיזאגט בויא
 בלה בויא בלה אונ מען דארף אויף דעם טיש זאגן
 שירות ותשבחות קקבל זיין דיא שכניה אונ
 קדושת שבת בשמחה ומזב לבב אונ דער
 מיט מאכט מען איין גרויסן תיקון צוא דער
 שכניה אונ דיא שפחה לילית בלייבט זיצן אין
 דער פינצטער ורעב ובכי והספר אין שווארצע
 קליידר אז וויא איין אלמנה דען אז מיר דער
 הייבן די קדושה ווערט זיא גידעריג אונ בליל
 שבת איז שולט דאס מול שבתאי אונ דר וואש
 איז תלילה אויף זיך מושף דעם כח פון דער
 שטאט דארף ער זיין בגיגן ונאחה נים גיניסין
 קיין פלייש אונ נויין ווארום דאש מאכט דעם
 מענטשין פרייליך אונ דארף זיך אן מאן אין
 שווארצע קליידר אז בלייבט ער אינדער שטאט
 אבר די קדושה איז פּר קערט מיר דארפן וויזיין
 אז מיר זייגן נים אונטער קיין מול ניערש פחת
 רשות הקביה בעצמו דרום איז דיא מצוה פון
 שבת דווקא זיך צו פרייען מיט אלע זאבין אונ
 ווער עס איז תלילה אונ שבת מרועריג נים
 ער איין כח צו דר לילית אונ איז מחלל שבת ער
 איז עובר אויף דעם פסוק לא תבטלו אש גיזאגט
 דאש אש מיננט מען אש זרה דיא לילית דען
 שבת איז מצד השכינה ויצר טוב אונ דר וואס
 רעצט אונ שבת ווערט ער גיקריינט מיט זיבן
 שמות הקדושים מיט פיל תילות פון דיא חיות
 הקודש אונ דר מלך הקדוש גייט אים אנטקעגן
 מיט כמה תילות דען בלייבט דר יצר הרע אונ
 דיא שפחה רעה וויא איין אלמנה פאר פינצטער
 אן איין מאן אונ פאר צייטן אז זיי האבן גידינט
 עבודת בוכבים שמיים בויא זיא קנאים ומקריים
 למלכת השמים אשר לא ייחתי די עבודה איז גווען
 צו דער שפחה רעה וואש זיא איז שולט בליל
 רביעית ובלילי שבת זיי פלעגן שבת ביי נאכט
 אן מאן אויף זיך שווארצע קליידער אונ האבן
 גינטימען אימלעכר אין די הענט שווארצע ליבט
 אונ מאכן איין הספר אין דער פינצטער כדי זיי
 זאלן

ואלץ ויה משתף ויון מיט דר שפחה רעה דארטן
 וואו זיא רום כי גם את זה לעמת זה עשה האלהים אונ
 מיט דעם וואס ווי האבין צו איר גורנט האבין
 זיי גורם גינען הרובן בית המקדש בעזנותינו
 הרבים רען איז גזאנט גיווארין אויף דר שכינה
 ציפה ושה בדר היתה פאלטנה אונ דרום טאר מען
 גיט אום תשעה פאב אן צינדן פיל ליכט מען
 זאל מאכין איין הספד ראי זינן אזוא וויא איין
 אביל דך משתף ויון מיט דיא גנט ישראל אין
 גלות רען מיר האבין בעזנותינו הרבים איר
 גורם גינען דעם צער דר פינפט תיקון הסעודה
 איז מען זאל זאגן אכר דעם פוס ויכולו השמים
 דר ועקסער תיקון איז מען זאל ביי דעם מיט
 זאגן דברי תורה דאש זיבעטע מען זאל גיט גיך
 אונזעק גיון פון דעם מיט כרי דער ווייל וועלן
 קומען ארוםע לייט וועט ער זייא מחיה ויון
 דש אכטע מען זאל וך וואשן מיט מים אחרונים
 דאש גינעט איר איין פוס פון דעם בענטשין
 דאש צענעטע איז דאש פונעם בענטשין אליון אונ
 דאש דארף מען אלץ מתקן זיין לכבוד השכינה
 אין פנתם שטייט דער תיקון פון שבת איינש
 איז נמילת ידים ווארום מיט אום ריינע הענט
 טאר מען גיט מאכין קיין ברכה אונ אז זיי ויינען
 אבער קיין ויינען זייא ראוי מושף זיין די ברכה
 רען דיא ברכה רועט נאר אויף איין סקום מתרה
 דר פתן איז איין איש הסד היישט דאש מתרה
 דרום רמז אויף אים דיא ברכה אונ בייא אים
 שמיים גה תברך את בני ישראל האבין די חכמים
 ספורש גינען וועלכר פתן וואש בענטשט די
 ישראל ווערט ער אליין אויף גבענשט אונ ווען
 ער בענטשט גיט ווערט ער גיט גענטשט אונ
 די חכמי המשיחה זאגן אז מען זאגט איין ברכה
 אונ מען דער מאנט גיט קיין שם ומלכות דאם
 הייבט מען זאל זאגן יי אלהי סלה השלם הייבט
 דיא גיט קיין ברכה אויף דאש וואשן די הענט
 דארף צו זיין אויף אלע פערצין גלידן פון די
 הענט דאש בטייט אויף גרוישע סודות דרום
 דארף מען רעכט נוהר זיין אין נמילת ידים רען
 די שכינה רום אויף אים גיט ביי ער טום פון
 זיך אפ די זזהקא בישא די שפחה רעה וואש
 דום אויף אום ריינע הענט דרום טאר מען קיין
 ברכה גיט מאכין פון מען וואשט זי אונ מען איז
 זיי סמורע עש זאל אויף זיי רוען די קדושה רען
 די עמי הארצים דרום העלפט זיי גיט קיין סבילה

ווארום זיי מויבלין זיך אונ האלטן אין די הענט
 איין שרץ דאם איז די שפחה רעה אונ ויערע
 הענט זיינן פול מיט גזל זיי גזלן צו הקב"ה אונ
 עסין אן איין ברכה זיי וויישן גיט וויא אזו איין
 ברכה צו מאכין אונ וויישן גיט אויף וואש די
 ברכות זיינן מרבו אונ וואס די זזהקא איז דאם
 האט אלץ גזאנט משה דר רעיא מהימנא בשעת
 די תבכים מיט מיר האבין דר הערט די אלע
 סודות האבין מיר זיך גיט גיקענט אויף האלטן
 אונ ווארטן ער זאל אום זאגן אלע צעהן זאכן
 פון דר ברכה אונ מיר האבין זיך פאר אים פו
 שפרייט אונ מיר האבין גזאנט פונדאי דאש איז
 גיט קיין מענטש ווער עש זאגט אועלכע זאכן
 גייערש דו ביקט גלייך וויא די מיר מחיצות פון
 דעם גן עדן רען דער מענטש וואש איז זוכה
 צו גיון אין די מחיצות פון די קינדר ווערט ער
 איין תינוק אונ אז ער גייט אין דר מחיצה פון די
 נערים ווערט ער איין נער ובמחיצות בהורים
 ווערט ער איין ביהור ובמחיצות התקנים ווערט
 ער איין זמן דרום איז אויף דיר גזאנט גיווארן
 מסכן שבתו השנית ווי דאש איז רית משה אונ
 אויף דיר איז גזאנט גיווארין קשם הא גשר בשנים
 במרעפט די צאל פון משה דו ביקט גווען בדר
 הכבוד אויף בישמו אין אומליכין דור וויא איין
 ראר וואש רבייט זיך אביר דו ביקט גווען וויא
 פיל מאל אין פיר גושמאלט אונ ביקט גיט
 אנטפלעקט גיווארין פון זיין דור פון פתן תורה
 דאם דרוף דיר איז די תורה גינעפן גיווארן דו
 ביקט גלייך צו דר זון אז עם קומט ביי נאכט
 אונ זיא ווערט איין גיטאן אזו לייכט די לבנה
 מיט די ששים רבוא שטערן אזו ביקט אויף איין
 גיטאן גיווארין פון דר וועלט לייכשמו אין די
 ששים רבוא ושאל פון דר וועלט וואש אן
 איסליכן דור דאש האט קהלת גפיינט זייר הילד
 דיר בא אזו וויא די רבן דהאבן גזאנט עם איז גיט
 פו האנדן דור וויגינד פון ששים רבוא אויף
 האבן זיי גטייטשט דיר שוינד דאש דור וואס אר
 אונזעק גינאנגן פון דר וועלט הא דור שני דאם
 איז דר דור וואש קומט קמיים צו זיין פה שהיה
 הוא עתה היינט דא רעיא מהימנא זאג אונ
 ווייטר סודות אונ זיי משלים די צעהן זאכן פון
 דעם מיט זאגט דר רעה נאמן משה רבינו דו
 הייליגע לייכט רבי שמעון וואל צו ריין חלק
 וואש הקב"ה האט צו דיר מילה גינען אועלכע
 סודות

סודות וואש עם איין נים אנטפלעקט גווארין
צו קיין נביא וחוזה :

הגניא דר אנדרר תיקון פון שבת איז מען זאל
מאכן המוציא איבר צוויי חלות ראש
הייסט לחם משנה וואש ווי ווייגן מרמז אויף די
צוויי לחות התורה וואס ווייגען גיגעבן גווארין
בשבת ווייט דען אום דיקסטאג וואס עם שמיים
צוויי מאל כי טוב איז די תורה גיבאטן גווארין
און אום שבת האט ויא אראפ גינדערט און
האמטשע ווי האבן גזאגט אז די שרים ווייגן סמונה
אויף ונות דאש הייסט מאן טאר נים עסן אדר
קרייגן איין פאר צווייא עסיל צווייא נים צווייא
בוסות ראש איז אלץ איין סמנה עם איז אבער
הלכה למשה מסיני אז שלוחי מצוה הערן נים
נזק דרום האט הקב"ה גזאגט פסל לה שני לחות
אזניס כראשונים דרום זאל מען מאכן צוויי חלות
אום שבת דען אום שבת גיטערין אראפ אלע
רוחות ונפשיות ונפשיות און קיין שום שפן
ומיך איז נים שולט אום שבת אפילו דער
גיחנם ברענט נים אום שבת דרום שמיים לא
תבטרו אש בכל מושבותיכם ביים השבת דאס איז אש
נקרי אבר אש של קדושה רחיינו קרבנות האט
מען ויא בפרענט : שתיקה דר דויטער תיקון איז
צו עסן דריי סעודות אום שבת דען די דרייא
סעודות ווייגן משלים צו די ווייגן ברכות פון שבת
ווערט צעהן דען איז ער משלים אלע מדינות
הקדושה און דר ענינ וואס ער האט אום שבת
איז ער דער פאר זוכה צוא נהיר ער' גז און
וועלכר עש קען מקיים ויין און איז נים מקיים
ווערט פון דעם עני' גניז און הקב"ה האט גזאגט
לו עלי ואני פריע אנפלייט אויף מיר און איך
וועל באצאלין יז תתענ על יי' רביעית איז צוא
דער לייקסטן דעם טיש מיט אסמורה מיט ליכט
דען דער טיש פון הקב"ה מוז אזו ויין רביעית
איין כוס מיט דעם יין מלא פון דער תורה און
מיט וזבלו השמים איז ער מעיד אויף מעשה
בראשית : שתיקה מען זאל זאגן דברי תורה
אויף דעם טיש פון שבת דרום מוז אמתמיד
חכם און פרייטיג צוא ויך נאך איין תלמיד חכם
ער זאל מיט אים עוסק ויין בתורה : רביעית
ער זאל מארדן ויין מיט ויין עסן פון ווענין
עניי' דרום ווער עש איז מארדן ביי ויין טיש
איז מען אים מארדן וויינע יארין און מעג דען
דדקה איז מצול פון דעם מוים ווייל איין עני' איז

השוב וויא איין מת און ער איז אים מחיה אזו
איז הקב"ה אים אויף מרייה און אונדזע חכמים
האבן גזאגט אז הקב"ה האט נים גיפונען קיין
בפרעקע מדה צו די ישראל פון עניות האבן ווי
גיפרענט אסער עש איז דאך פון האנדן תלמיד
מיני מיתות אויף דר וועלט אז וויא די צאל פון
תוצאות און דאס ערגסטע איז עניות פון וואש
האט הקב"ה אויט גילויבן צוא ויא ישראל
ארימקייט אטייל ענטפערין דען אלע פאר
צייטיגע היידן אז עש פלעגט ויין ושלעכט
פלעגן ווי שולטין וייערע אפ נאט אבער ויא
ישראל אפילו אז עם איז ווי שלעכט לויבן ווי
אויף השירת און דרום מיט דר מדה וועלן וייא
דר לעבין משיח אזו וויא דר פסוק זאגט וי' גז
עני תישע און אפילו אז איינער איז איין עיטער
נאר ער האט צער ויסורים הייסט ער איין עני
און מפל שבין ווער עם איז איין עני במיש
אדער ער איז איין עני אין שכל רבי היא איז
גיזאגן צו רבי שמעון קיין מבריא און מיט אים
איז גיווען רבי יעקב בר אידי און רבי ייסא
וויא וייא גייען זאגט רבי ייסא זאג מיר דעם
פסוק ולבני ברובי תלעדי תעשה חסד ויהי באובלי
שילתו איז דען דאס דער נאנצער תענוגיא ער
וועט עסין ביי ויין טיש און מער נים און ווידר
עם איז דאך נים קיין כבוד פון דעם מלך אז
אנאנדר זאל עסן מיט אים נאר דר מלך ברארף
אלוין עסן און די שרים עסין בוזנדר אראפ זאגט
רבי הייא איך האב דרויף גאר נים גייערמ
און וויל אלוין אויך נים זאגין זאגט ער צו רבי
יעקב מאכט האלטנו עמיש גייערמ דרויף זאגט
רבי יעקב איר ווייגט אלע טאג פון דעם ראש
שפן העלין און דאז האטשט נים גייערמ ומכל
שפן איך בלומר איר לעיינט אלע טאג תורה
פון רבי שמעון און איך נים זאגט ער צוא רבי
זכאי און דו האסט דרויף עפעס נים גייערמ
זאגט ער האמטשע איך בין ווייגן און בין ערשט
צו איך גיקוסען און פריער האב איך נים זוכה
גייווען קוסן צו איך פון דעקט ווענין האב איך
גייערמ דר פון ער הייבט אן וימת לחם ליל בשר
כי לעילס מדי וואש האט דור גוועהען וואש ער
האט דעם הלל הגדול אום גילאזין מיט דעם
פסוק ער זאגט דרויף גרויסע סודות וברכה כלל
זאגט ער דר האט גינעסין און דר צייט וואש
דר מלך עסט נאר בוזנדר און די קנעכט עסט

נאך דעם סוף דאס איז אנהויסר סוד וואש מען
 טאר עס נישט שרייבן אזוי קומט רבי יהודה און
 קושט אים אויף זיין קאפ און זאגט צו אים די
 בישט נאך זינג און עס איז שוין אין דיין הארץ
 די חכמה עליונה דר ווייל האפן זיי דר יעקב רבי
 הזקנה נישט זאגט רבי יהודה וודאי אין דער
 הברותא וועט זיך הקב"ה מחבר זיין מיט אונז
 דען דא וועלן זיך מתחילת זיין דברים והדרשים
 פון דר תורה זיי זעצן זיך עמן זאגן זיי אימליכר
 זאל זאגן דברי תורה אויף דער סעודה זאגט
 רבי יוחי עס איז אפילו איין סעודה ארעי נאר
 פון דעסט וועגן הייבט דאש איין סעודה און
 נישט דאש אלץ וואש דאש הייבט איין סעודה
 נאר הקב"ה האט נאך התורה דר פון דרום שמיים
 זה השילוח אשר לפני דען דא דברי תורה וועלן
 ארום רינגלען דאש ארע:

פתח רבי יהודה און עס שמיים ואלת ושבנת
 וברכת את ואלתוד בדארף דען דער מענטש
 נאר בענטשן נאט אז ער עסט זיך און פילט
 אן זיין בויה און פריער נישט אלא אז דר מענטש
 עסט אפילו נאר איין כות נאר ער האט בדיעה
 צו מאכין דאס פאר איין עיקר אכילה מוז ער
 שוין בענטשן און עש הייבט שוין ושבנת אזא
 וויא דער פסוק זאגט פתחת ידך ופסגית לכל מי
 רעיו ווארום שמיים נישט לכל מי אכילה אלא עש
 גיווענט זיך דר עיקר אין זיין רצון אז ער האט
 במחשבה צו מאכין דאש פון איין עיקר אכילה
 הייבט עש שוין שביעה און דארף שוין בענטשן
 דרויף צו הקב"ה צו מאכין הדרושיון לפעלה רבי
 הזקנה הייבט אן דעם פסוק נאך אים זאגט
 ושבנת פון דאנן איז גדרונגן אז צו איין שיכור
 איז מותר צו בענטשן ברכת המזון דען ביי
 תפלה איז דר דין אז איין שיכור איז אסור צו
 ראונן דען די תפלה איז עולה למעלה למעלה
 במקום עולם הבא דארטן איז נישט פון האנדן
 קיין אכילה ושתיה נאר דא צדיקים זעצן און
 קרוינען זיינען אויף זייערע קעפ אבער דאש
 בענטשן דר וועקט אזו איין מרובה וואס פון
 דער מדרגה קומט אראפ אויף דר וועלט מוזן
 ושפע דרום דארף מען דארטן וויין ועמימיט
 און שמהה פרי מען זאל דר וועקן די מדרגה
 דרום שמיים ואלת דאש הייבט עסין ושבנת
 הייבט מרינקען דאש איז אלץ על הארץ מרובה
 דאש מינט מען דא קדושה וואס זיא הייבט

אז פון דארטן דארף מען וויין שמהה און
 ועמימיט דרום הייבט עס ארץ מרובה אזו ווי עס
 שמיים ושבנת לחם ונהיה טובים
 פתח רבי יוחי הייבט אן צוא זאגן עש שמיים
 ושבנת שמהה שמיים ואלת שמיים מאכין איין מיש
 פון עצי שמיים דר מיש איז גלשמן איבערווינג
 אין בית המקדש און ווייל פון דעם מיש איז
 ארויש גינגען שפיו צו דר נאנצר וועלט דרום
 האט דר מיש נישט גטארט זיין לידיון אפילו איין
 רגע עש האט אויף אים גימזט ליגן דר לחם
 הפנים תמיד כדי דא ברכות זאלן פון אים
 גיצויגן ווערן אויף אלע מישן פון דער וועלט
 און דרום אויף בשעת דער מענטש בענטשט
 דארף ער עפעס אבער לאזן אויף דעם מיש
 כדי ער זאל נישט זיין לידיון דען די גרבה של
 מעלה רועט נישט אויף איין לידיון ארע אז וויא
 עש שמיים מדידי מה של לך בבית אלשע האט
 גיפרענט די שונמית אויב זיא האט עפעס און
 שטוב עס זאל אויף דעם שורה זיין דא ברכה
 אזו וויא מיר האבן דאש לאנג מפורש וועגן און
 אזו איין מיש וואס אויף אים ווערט נישט גיזאגט
 קיין דברי תורה זאגט אויף אים דר פסוק כי כל
 שוקנות מלאו קיא צואת בלי פקום מען מאר נישט אויף
 אזו איין מיש בענטשן דען עש איז פון האנדן
 צווייא ערליי מישן איינער איז אין דר קדושה
 וואש ער איז צו הקב"ה ער שמיים תמיד מען
 זאל אויף אים לערנן תורה און אויף דעם מיש
 ווערן נשלם דא אותיות התורה מיט דר תורה
 וואש מען זאגט אויף אים ווערט ער נשלם מיט
 דעם רעכטן תיקון דרויף שמיים און פסוק זה
 השילוח אשר לפני און וידר איז פון האנדן איין
 מיש וואש האט קיין חלק נישט אין דר תורה און
 נישט אין דער קדושה דער מיש הייבט קיא צויה
 ווארום ער איז בלי פקום ווייל ער האט נישט קיין
 חלק אין דר קדושה וואס זיא הייבט פקום דאש
 איז די שכנה וואש אויף איר שמיים גינגען פקום
 אבער אז מען לערנט דברי תורה אויף דעם
 מיש נעמט אים הקב"ה צוא זיין חלק און נישט
 דאש אלץ נאר עש איז פון האנדן איין מלאך
 המונה הגדול סרי ער נעמט אלע דברי תורה
 וואש עס ווערט גיזאגט אויף דעם מיש און
 מאכט איין גלשמן אזו וויא דר מיש איז און
 די אלע דברי תורה וואש מען האט גיזאגט אויף
 דעם מיש גיגען און ווערן פון שפריים פון הקב"ה
 דער

דער מלך הקדוש דרום שמיים זה שליחו אשר לפני דאש ער ווערט פראים גוקריינט און דר מיש שמיים ער זאל מסתה ויין די מענטשין פון זייערע עבירות וואו איז צודעם מענטשן וואס אויך ויין מיש ווערן גטאן צוויי ערליי זאכן מען האט אויף אים גואנט דברי תורה און מען האט פון דר סעודה גיגעפן צו ארעמע לייט זאלין זיך אויך אן זעמין * אווא זיינען אן גיברייט צווייא סלאכים קדושים איינר פון דר רעכטער האנט און איינר פון דר לינקר האנט איינר זאגט דאס איז דר מיש פון דעם מלך הקדוש וואש דער מענטש האט פראים מסדר גיווען עש זאל ויין דר ווילן פון השוית אז דר מיש זאל המיד ויין מיט ברכות עליונים און הקביה זאל דרויף לאזן רוען ויין זמן משחת קודש דאש זיינען סודות עליונים * און דר אנדרר זאגט דאש איז דר מיש פון דעם מלך הקדוש וואש דער מענטש האט פראים מסדר גיווען דאש איז דר מיש וואס די עליונים ותחתונים וועלין פון אים גיבענטשט זוערענעש זאל ויין דר ווילן פראשוית אז דר מיש זאל ויין מסדר פרא הקביה בעולם הזה ובעולם הבא * רבי אבא האט גיוואגט דען פרא ציימן איז גיווען איין מנהג אז צוא דעם זעמן האט מען גבראכט קליינע משילעך אימליכן איין בוזגערן מיליש און בשעת מען פלעגט אים בריינגען דאש מישל האט דר מענטש עש צוא גידעקט און האט גואנט בריינגט אויף דאס מישל בצניעות עש זאל נישט ויין בהרפה פרא שליחי מלך ווארום דער מיש פון דעם מענטשן איז אים מוכה בעולם הבא און דורה אים איז ער זוכה צוא מגין ויין אויף דער וועלט און איז זוכה צו ווערן דר קענט פרא הקביה לטובה און עש ווערט אים גימערט כח וגדולה צוא אלץ דינג וואש ער דארף וואו איז ויין חלק בעולם הזה ובעולם הבא :

רבי יעקב הייבט אן עס שמיים רבי גלידעו מאמול שלשום וגי תבם שאל בביאים וואס איז דאס זיי גווען אזו אנרוסר חידוש אז שאל האט גביאות גואנט ער איז דאך נאך פריער גיווען אויס דר ווילט פון אלע ישראל אזו וויא עס שמיים הייבט אש דר ביי ביי דר דאך דר מיישט ער איז שוין לאנג אויס דר ווילט גווארן פרא וואס האבן זיי אענדט אזו זיך פרא וואונדערט * נאר בשעת אז קב"ה האט אים אויש דר ווילט איז דאס נאך

גיווען פרא איין מלך נישט פרא קיין גביא דען צו די ביידע מעלות האט קיין שום מענטש נישט זוכה גווען נאר משה רבינו נאמן עליון האט אליין דר צו זוכה גיווען נישט קיין אנדרער מענטש דרום האבין זיי זיך פרא וואונדערט אויף אים ער זאל זוכה ויין צו די ביידע מעלות * און אויב דו וועלסט פראענין שמואל הנביא האט דאך אויך זוכה גווען צו די ביידע מעלות זאג אויך דיר עס איז נישט אזו שמואל איז נאר גיווען איין גביא נאמן אפר קיין מלך איז ער נישט גיווען אזו וויא עס שמיים ובעל כל ישראל מן ועד באר שבע מי נאמן שמואל הנביא ער האט נאר גימלשפט דר ישראל אזו וויא עס שמיים ושפט את ישראל דרום אז שאל המלך האט גואנט גביאות האבין זיי זיך אויף אים זייער פרא וואונדערט נאר די קשוא איז דאך וויא קומט דאס באמת ער זאל זוכה ויין צו די ביידע ער איז דאך שוין איין דר צייט גווען איין מלך וויא אזו האט ער גקענט זאגן גביאות זאג אויך דיר ער האט דאך נישט גיהאט ביידע אן איינס גייערט ווילן הקביה האט אים גיגעפן די מלוכה און האט אויף אים גמאכט רוען דעם רוח הקדוש אז דורה דעם זאל דאש מלכות ויין מישלב האט ער דורה דעם גיהאט אשכל פון התעוררות ותבונה ער זאל אמת משפטין דאס דארף איין מלך צו האבן נאר ווילן ער איז בשעת מעשה גיווען צווישן די גביאים האט אויף אים אויך גירום די גבוהא און אז ער האט זיך פון זיי אפ גשיידט איז ער שוין נישט גווען קיין גביא * זאגט רבי יעקב ווער האט מיר גיגעפן איין התעוררות פון איין רוח הקדוש אז אויך זאל ויין צווישן די גביאים נאמנים די תלמידים פון רבי שמעון בן יוחאי וואש דיא עליונים ותחתונים צייטערן פרא אים ומכל שפן אויך זאל ויין צווישן אויך ער הייבט אן צו זאגן עס שמיים נישת שיקון אויף דעם שולחן האט מען ארויף גלייגט דעם לחם הפנים מיר דארפן פרא שמיין וועלכש איז בעסר צו דר מיש צו דאש ברויט איז דר עיקר אויב דו וועלסט זאגן זיי וויגן ביידע אלץ איינס * קען אזו נישט ויין ווארום דר שולחן איז אויף זיך מקבל דאש לחם עס זאל אויף אים ליגן אז דאך דר שולחן למטה און דאס לחם איז למעלה * נאר פון דעס ווענין איז פארט דר שולחן דר עיקר ווארום ער איז מקבל ברכות ומזון פון אויבן און פון דעם שירש התחתון קומט דא

פרישת אויף דר גאנצער וועלט און דר לחם אין
 גלייך גווען וויא איין פרי וואס וואקסט אויף
 איין בוים אין דאך דר בוים דר עיקר ווארום
 ווען גיט דר בוים וואלט דאך די פרי ניש גהאט
 קיין שורש עפעס צו וואקסן אזו אויף דר שלחן
 האט אויש גיזויגן מונות אויף דר גאנצער וועלט
 און דרום האט מען דעם לחם הפנים אויף גיגעסן
 משבת לשבת צו וויזון אז דר מזון עליון קומט
 ארויס פון דעם טיש און מיט דעם וואס די כהנים
 האבן אראפ גינגן דעם לחם הפנים אלע שבת
 זיינן געענטשט גיזוארן אלע מונות וואש מען
 האט גיגעסן און גשוונקן דאס דר יצר הרע האט
 שוין ניש גקענט מקטרג זיין דען דורך אכילה
 ושתיה אין דאך שכיח דר יצר הרע ביי דעם
 מענטשן און אין אויף אים מקטרג אבר דורך
 דעם וואש די כהנים האבן אויף גיגעסן אלע
 שבת דעם לחם הפנים אין ויער עסן געענטשט
 גווארן דאס דר צד הרע האט ניש גקענט מקטרג
 זיין פון צו דיין להקביה בלב שלם און די כהנים
 האבן זיך גראקט אפ הימין אז ויער טיש זאל
 זיין מיט איין ריינס גוף מער פון דר גאנצער וועלט
 דרום גיהער זיך דר מענטש צום ערשטן ריין
 מאכן זיין גוף פו דעם עסין בדי אז דאש עסין
 וואס עס אין פון דעם שולחן המזון זאל תלייה
 ניש אן גירופן ווערן גיי צוה וואש דאש אין
 מצד הקליפות ווארום דיא טומאה דארף ניש
 האבן קיין חלק פון דעם שלחן אשר לפני ערשט
 נאך דעם עסין דארף מען געבן אורלק דעם
 המצות לצד הקליפות דאש מינגט מען מיט
 אהרונים די זוכת דעם שווייס פון די הענט
 דר חלק אין ראוי צו איר און דרום זיינן די מים
 אהרונים הובה מען מאכט איבר זיי קיין ברכה
 ניש ווארום בצד הקליפות אין ניש פו האנדן
 קיין ברכה דרום זאל דר מענטש נוהר זיין ער
 זאל תליה ניש געבן פון זיין עסין וואש דאש
 קומט ארויש פון דעם שולחן המזון צו דעם
 גוי צוה לצד הטומאה דאש הייסט ער זאל
 פריער רייניגן זיין גוף וועט זיא שוין קיין חלק
 ניש האבן אין דעם עסין וכפל שכן עס אין
 נאך ויער גיוגנט צו דעם גוף אז ער זאל האבן
 נקיות פאר דעם עסין :

דבי וחי מים רבי הויא זיינען גיגאנגן אין וועג
 און איין סוחר אין זיי נאך גאנגן זאגט רבי
 יחי צו רבי הויא מיר דארפן עוסק זיין בדיברי

תורה דען הקביה גייט פו אונז דרום אין די צייט
 אים צו מאכן איין תקון פתח רבי הויא הויבט
 אן צו זאגן עם שמיים עת לעשות ליי הפיו חתמה
 דעם פסוק האבין שוין די רבנן מפורש גיווען
 און איך זאג עת לעשות ליי אין דר מייטל כל זמן
 די תורה האט איין קיום אויף דר וועלט און די
 מענטשן זיינן אין איר עוסק בבבול אין הקביה
 משניה אויף זיינע מעשה דיוו און אין זיך משמח
 מיט אלע עולכות אויף דר הימל מיט דר ערך
 זיינן אין ויער שטאנד און ניש דאש אלין נאר
 הקביה זאמלט איין די גאנצע הייליגע פסליא
 של מעלה און זאגט צו זיי ועתה וויא איך האב
 אהייליגע פאלק דאש די תורה ווערט גיקרינט
 פון ויערט ווערן ועט מיין מעשה די איר האט
 גיזאגט מה אנשי בני תיבתי דער מענטש זאל ניש
 בשאפן ווערן און פלעגה דש ישראל זיינן כבמל
 פון תורה מאכין וויא שלאף זיין כח דרום שמיים
 עת לעשות ליי די בני עולם די צדיקים זאלן זיך
 מתאמץ זיין צו טאן מעשים טובים און זיך מען
 אין דר תורה ברי בבבול הקביה מיט זיין פסליא
 זאלן גישטארקט ווערן דורך די צדיקים דען
 הפיו חתמה זיי האבן פאר שטערט דיין תורה
 און האבן זיא ניש גילערנט וויא עס געהער צו
 זיין זאגט דער סוחר וואס ער אין הינטן נאך
 גיגאנגן איך בעט אייך איך האב איין שאלה צו
 פרעגן זאגט רבי וחי פרעג דיין שאלה זאגט ער
 ווערליך דיא זאגשט באדארף אזו צו שמיים נש
 לעשות אבר גישה וואס שמיים עי זאגט רבי וחי
 אין פיל זאכן אין דר וועג פאר אונז אן גברייט
 אייגט ביי אהער זיינן מיר גווען צוויי און היינט
 זיינן מיר דריי און די שכונה אין נכלל אין אונז
 און ווידער איך האב גמיינט די בישט איין עין
 יבש היינט זעה איך אז די בישט איין צוויי
 האפטיג איל בירט די האשט רעכט גפרענט
 נאר ווייל די האשט אן גיזויבן זאג די עיט ער
 הייבט אן עת לעשות ליי עם אין איין עת אין
 מדינה אין דר קדושה דאש מען זאל ליב האבן
 עת גיחוב און ווידר אין איין עת אין דר סמאח
 דאש אין עת לשיא מען זאל זיא פינגט האבן אין
 דר קדושה אין איין עת רצון דאס הייסט עת
 לחוב אזו וויא עם שמיים זאכט את זי אלהי און
 אין דר טומאה אין איין עת דאש אין גליה זיא
 במרעפט אזו וויא די צאל פון עיט דרום שמיים
 זיך אל אבר איך זאל נאך בבל עת אל הקודש ניש מיט

אלע עת זאל ער זיך פקרב זיין צו דר קדושה
אונ אז די ישראל זיינן עוסק אין דר תורה אין
דר עת פון דר קדושה מתוקן אין רעכטן תיקון
וויא דר עת ברארף צו זיין אבר אז די ישראל
זיינן גיט עוסק אין דר תורה אין בכלול דער
עת גיט מתוקן אזו וויא עש ברארף צו זיין אונ
גיט בשלימות אין איר אור דרום שמיים עת
לעשות לוי נוויל מיר האבן ספיד ומבטל גיווען
דיין תורה דרום אין עת לעשות ראש אין שמיים
לשון פאר ריכטן אזו וויא עש שמיים אשר ברא
אלהים לעשות ער האט גוואלט בשאפן די שדים
אין גוף אונ וויא גומר זיין אזו דא לעשות מינמ
מען אויך מתקן צו זיין אויף דעם שלימות די
קדושה צו הקב"ה אזו קופן רבי יוסי ורבי חייא
אונ קלשין אים אויף זיין קאפ זאגט רבי יוסי עס
איז גיט רעכט אז דו זאל'סט אונן נאך גיין .
זכאה איז דר ווען אז מיר האבן זוכה גווען צו
הערין אנעלכש זכאה איז דער דור וואש רבי
שמעון איז דרינען דאש אפילו צווישן די בערג
ווערט אויך גפונען חכמה פון זיינע וועגן רבי
הייה אונ רבי יוסי נידערין אראפ פון זייערע
אויזן אונ גייען אלע דריי אין איינעם פתח דר
סותר הויכט אן עני תפלי' דרו ער רצו ער זאגט
דרויף גרוישע סודות דר נאך זאגט ער אויב דו
וועסט פרעגן פר וואש האט מען מתקן גיווען
דעם פסוק צו זאגן' שבת צו מנחה פאר וואש
גיט אין וואכנדיגע מנחה ווייל די מנחה פון שבת
איז גיט גלייך צו דר מנחה פון נאך ווארונ אין
דר וואכן בשעת מנחה איז דר דין שולמ אויף
דר וועלט אבר אום שבת אז עס קומט דר זמן
מנחה אונ די כוחות הדינים ווילן שולמ זיין אזו
קומט זיין אור גדול פון אויבן אונ טרייבט זיי
אונעק אונ זיי ווערן במל דרום איז דעגשט מאל
אייין עת רצון אונ איין שמחה אין אלע עולמות .
משה רבינו איז נפטר גיווארן פון דער וועלט
בשעת מנחה פון שבת בשעת דר עת רצון איז
גיווען למעלה אונ למטה איז גינען זיין צער
עש איז צו גישלאסן גיווארן אלע מידן פון דעם
בית המדרש בדי מען זאל גידיינקען אין משה
רועה נאמן דאש די תורה איז במל גווארן פון
זיינע וועגן דען באותו זמן איז במל גיווארן דר
בית המדרש פון משה אונ מכל לשון די אויבריע
דען דר וואש האט גיווען אז דר בית המדרש
פון משה איז פאר מאכט האבן שוין אלע פר

מאכט זייערע בתי מדרשים דרום מוין אלע
מצדיק הדין זיין די צייט בדרך שבת אין דער
תפלה דרום זאגט מען זדקה דרוי זיינן גשטארבן
שבת צו מנחה אונ אלע דרוי זיינען נכלל אין
משה . איינר איז משה נביא נאמן עליון אונ דר
אנדער איז יוסף הצדיק אונ דר דריטער איז דר
המלך דרום זאגט מען דרוי סאל זדקה ראש
איז גלייך וויא דרוי צידק הדין איינש איז
אנמקעגן יוסף הצדיק ער איז גיווען פריער פון
אלע דרום זאגט מען זדקה דרוי אלע איז אליין
גווען אזו וויא די הויכע בערג אונ אויף משה
נביא הנאמן זאגט מען זדקה אלהים ער פרום אשר
עשית גדולות אונ אויף דור זאגט מען זדקה צדק
לעולם ותורתך אמת ווייל עס איז איין ניטאן גווארן
דיא תורה לשבתב דרך משה אונ די תורה
שבעל פה דרוך דור דרום זיינן די צייט פאר
שלאסן גווארן אלע כפרי תורה אונ אלע שערים
פון דר גאנצער וועלט . בשעת יוסף איז נפטר
גווארן איז פר טרייבט גווארן די פנימה וסקרות
הזקנה פון די פים השלימים אונ אלע שבטים זיינן
גופאלין בגלות האבן די עליונים גזאגט זדקה
דברוי אל טקסדה תהום רבה אונ בשעת משה איז
נפטר גווארן איז פאר פוינגערט גווארן דיא
שמעל בצדקים אונ די תורה לשבתב האט פר
שלאסן איר ליכט דאש היינט דיא אפסקליד
הטאירה אונ בשעת דור איז נפטר גווארן האט
די לפנה איין ניטאן איר ליכט אונ פון דר צייט
אן איז פר בארגן גווארן די ליכט פון דר תורה
שבעל פה אונ עש האט זיך גיטערט מתלוקת
אין די משניות אונ די חכמים זיינן מתולק אין די
דינים דען פריער איז אלץ ספור'ש גווען אזו וויא
עס ברארף צו זיין אונ פון דער צייט זיינן אלע
שמאקעק הערצד פר מישט גיווארן דרום איז
גיווארן די הימרא פון דעם תענית וואש דיא
חכמים האבן גימאכט תענית צדיקים ווען די
צדיקים זיינן גשטארבן אזו אויך האבן זיי גווד
גווען אויף דעם וואש איז איין ניטאן גווארן די
תורה לשבתב לשבעל פה . דרום איז שוין אכל
שכן אז מען גהער צו שליסן די מידן פון די בתי
מדרשים פון דר תורה דרום זאגט מען די דרוי
פסוקים אויף דעם ארט פון צידק הדין . רבי
יוסי מיט רבי חייא פרייען זיך זייער אונ זאגן
זכאה איז אונר חלק אין דעם ווען וואש מיר
האבן גיהערט אנעלכע חידושים . דער סותר

והיבטם ויחדדו את העינים ויהיו להם כעשרה שלשים
 אשר היו ביד דאם איז משה בשעת ער איז ארזף
 גינאנגן אויף דעם בארג סיני מקבל צו זיין די
 תורה ויין דר ציטערט גווארן אלע היסקן אונ
 אלע היילות עלותים ווי האבן גואנט רבוננו של
 עולם אלע אנדערע שמחות איז נאר אין דר תורה
 און דו ויילט ויא אראפ גידערן אויף דר ערד
 האבן ווי זיך איין גיאמילט אויף משה צו פר
 ברענן אים מיט זייער פיער אזו האט זיך משה
 גשטארקט און האט ווי גענשפערט איין השגחה
 וואס שטייט דען אין די עשרת הדברות אשר
 הוציאתי ממצרים ויית איר דען גווען אין
 מצרים אדר גשקט זיך דען ביי אויך ביד ויא
 הרצח לא יחף און די איבערדיגע אזו האט ער
 זיך גשטארקט משה שלישי פון די צעקן דברות
 וואש ווי היישין גשה שלישי און ער האט זינא
 דר מיט מנצח גווען אזו אויך הנהיגתו להם
 ווער עס איז עוסק אין דר תורה איז ויא מגין
 אויף אים און גשטארקט אים בשעת ער ברארף
 און פון וואשער איין ארט קומט אים דאש
 גשטארקייט זאגט דר פסוק משה שלישי דאש
 זיין די צעקן דברות וואש ווי שטייען אין דר
 תורה דאש וינען מאלים עלותים דאש איין
 מענטש ווערט גשטארקט דרינען בעולם הזה
 גבעולם הבא אלע ריזן פון דר וועלט און אלע
 מצות און אלע הכמות של מעלה ושל מטה איז
 אלץ אין דר תורה וואל איז צו די וואש וינען
 עוסק אין דר תורה צו זיין גשטארקט אין איר
 לעולם הבא ויא פרייען זיך ויער אויף וינע
 רייד אז ווי זיין גיקומן צו איך בארג זאנט רבי
 ויא צו דעם מותר ויא אזו איז ריין נאמן זאנט
 ער חנו זאנט רבי ויא ויהי הקב"ה ויחסי סוף אז
 דו וועשט צו אים ברארפין זאל ער זיך לייט
 זעליגן און ריין קול מקבל זיין זאנט רבי ויסי
 דיא זון איז שוין גידערין עס ווערט שפעט און
 אונטער דעם בארג איז פר האנדין איין דארף עש
 היקט פפר חנו וועלין מיר דארטן געכמינגן פון
 ריין קבוד ווענין וואש דו היקט אויך חנו וינע
 זינא גיקומען אין דעם דארף אריין אויף איין
 הארפריג האט מען ווי דארטן גבריט צו דעם
 מילט מיט אלע מיני מאכלים זאנט רבי ויא דר
 מילט איז בודאי ברמות עליו של עולם הבא דודם
 דארף מען אים קריינן מיט דברי תורה הויבט אן
 רבי ויסי צו זאגן עס שטייט ויחסי ויחסי ויחסי

וגו' של הארץ כסיהו אשר נתן לך פון דעם פסוק איז
 דאך ששמע אז נאר אין ארץ ישראל נארף מען
 גענשטין נאך דעם עסין אבער אין חוץ לארץ
 איז מען פטור פון צו גענשטין נאר דר פושט איז
 אזו בשעת אז הקב"ה האט די וועלט גשאפן
 האט ער זיא צו טיילט אויף איין וייט ישוב און
 אויף דר אנדערע וייט מדבר און דעם ישוב אליין
 האט ער אויך גטיילט און האט אים גימאכט
 רינגלען ארום דר נקדה האנציע דאש איז ארץ
 ישראל וואש ויא איז אין מיטן ישוב פון דער
 וועלט און דער מיטן ארץ ישראל איז ירושלים
 און דער מיטן ירושלים איז דאס בית קדשי
 הקדשים און דורך דעם ארט גידערין אראפ
 מלמעלה אלע טובות און אלע פרנסות ושפע
 פון דעם גאנצן ישוב די מדבר האט ער אויך
 גטיילט און האט ניט גיפונען קיין גרעשער
 וויקטיגעש וויא דאס חלק מדבר וואס די ישראל
 ויין דארטן דורך גינאנגן אזו ויא עש שטייט
 הסלףו כמדבר הנדול והנרא אין דר מדבר האבן
 די קליפות איין שליטה וואס ווי הייסן נחש שרה
 ועקב וישאן די ישראל האבן גימזם דארטן
 דורך גיין פערציג יאר בדי ווי זאלין צו ברעכן
 דעם כח פון די קליפות און וואלמן די ישראל
 גווען צויקיס אין דר גאנצן צייט וואס ווי ויין
 גינאנגן אין דר מדבר וואלט צו בראכן גווארן
 דר גאנצן כח פון די קליפות און וואלמן ווי
 מעכיר גווען נאר ווייל ווי האבן גוידריגט האט
 זיך גשטארקט די צד הקליפות און די ישראל
 ויין בעולם הזה גפאלן אונטער ויער רשות
 אויב דו וועסט פרענגן משה רבינו איז דאך גווען
 גרעסר פון דר גאנצן וועלט פון וואש איז ער
 אויך גפאלן אין דר מדבר נאר דר אמת איז
 אז משה רבינו איז חס ושלום ניט גווען אונטער
 דעם רשות פון דר מדבר ער ליגט נאר אויף
 דעם מר הגנים איז מיישט לשון קריג די מושלים
 עלותים האבן זיך איבר אים גקריגט און דער
 בארג איז ניט איבער גענשפערט גווארן אין
 זייערע הענט פון משה רבינו איז גקומן האט
 אים הקב"ה איבר גענשפערט אין וינע הענט
 וואש ער איז גווען מצד הקדושה האט ער אויך
 אים שולט גווען און איז דארטן בגראבן גווארן
 און מיט זיין קבורה האט זיך קיינר ניט מתעסק
 גווען נאר הקב"ה בבניול אליין אזו שטייט
 נקבור איתו בני און שטייט ניט ווער עס האט אים

אזו דר מאנט זיך אזו מרועריג אויף חורבן בית המקדש איז דאש אן גינומן פו הקב"ה אזו עש ווערט אים גירעכניגט גלייך וויא ער האט אן גברייט אזו האט גיבויט דאש בית המקדש מיט אלע חורבות פון דעם בהמ"ק וואול איז צוא זיין חלק :

רבי חייא מיט רבי אבא זיינען גיווען אויף איין הארפעריג אז עס איז גיקומן האלבע נאכט זיינן זיי אויף גישמאנען לערנן תורה איז דעם בעל הבית מאכט אויך אויף גישמאנן אזו האט זיי אן גיצונדן איין ליכט אזו האט זיך גשמעלט הינטר זיי צו הערן דברי תורה הייבט רבי אבא אן צוא זאגן עס שטייט כי נר מצוה ותורה אור נר מצוה מיינט מען ווער עס איז עוסק אזו מוט מצות התורה אויף דר וועלט אזו גיט מען אים פו איינליכר מצוה איין ליכט לעולם הבא ויתר איז מיינט מען אזו ווער עס לערניט די תורה אליין איז ער זוכה צו דעם אור וואש די ליכט ווערט פון אים אן גיצונדן דען דאש ליכט אן דעם אור איז גאר גיט ווערט אויך קען גיט זיין קיין ליכט אן איין אור איינש דארף האבן צו דעם אנדערן דרום דארף מען מתקן זיין במעשה דאש נר מען זאל עוסק זיין בתורה צו דער לייכטן דאש אור אויף דעם ליכט וואול צו דעם מענטשין וואש ער איז עוסק בתורה ובמצות צוא באהעפטן אור נר ווייטער שטייט ודבר היום חוכמת סופר דען מיט וואש דר מענטש איז אויף זיך מקבל אפ צוגערען פון דעם שלעכטן וועג צוא גיין בדרך הטוב דאש בריינגט אים לעולם הבא ונדד חיים דער וואש שמראפט זיין חבר ער זאל גיין אין דעם וועג פון הקב"ה איז צו אים איין דרך חיים לעולם הבא דרי צהר נאך איין פשט איז גיג מצוה נר מצוה מיינט מען די תורה שבעל פה וואש מען דארף ויא תמיד מתקן זיין ויא זאל ווערן דר לייכט מיט דר תורה שבעתב דען די תורה שבעל פה האט גיט קיין אנדערער תיקון אזו קיין אור נאר דרך דער תורה שבעתב אזו וויא די לבנה האט גיט מער קיין ליכט נאר וואס ויא איז מקבל פון דר זון דר ווייל האט רבי אבא אבטונג גיעפן הינטר זיך האט ער דר זעהן וויא דעם בעל הבית מאכט שטייט הינטר אים זאגט ער נר מצוה מיינט מען דא מצוה וואס די ווייפר האבן אין דעם זוכה גיווען דאס זיינן די ליכט פון שבת האמשע די ווייבער

דארטן פגראבן דעסט גלייכן שטייט זיך אל משה שטייט אויך גיט ווער עס האט אים גרופן נאר אזו וויא דארטן איז דאך ידוע צו די חכמים ווער עש האט אים גרופן אזו דא אויך ביי דר קבורה פון משה האט זיך נאר הקב"ה פניכול בעצמו מיט אים עוסק גווען דרום האט קיינר קיין שליטה גיט גהאט אינדעם פארג נאר משה רבינו אליין וואס ער ליגט דארטן אזו דרום איז דארטן גווען זיין קבורה כדי די וועלט זאל ווישן אז די סתי מדבר וועלן אויף שטיין תחית המתים ווארום דרך אים וועלן אלע זיין און התעוררות פון עולם הבא אויב דא וועשט פרעגן אז איך דר מדבר איז אזו איין גרוישע טומאה פאר וואש האט הקב"ה גיהייסן דעם שער המשתלח שיקן צו דעם פארג וואש הייבט עזאל ווארום האט ער אים גיט גיהייסן אזעק שיקן אין דיא בערג פון דר מדבר נאר ווייל די ישראל זיינען דארטן גווען פערציג יאר איז צו פראבן גווארן דר פח פון דר טומאה פון דארטן אזו איז נדחה גווארן עס זאל גישמארקט ווערן אור פח אויף אזו איין ארט וואש קיין שום מענטש איז דארט קיין מאל גיט גיווען אזו דער פארג עזאל איז איין הויכר פארג אזו אונטער דיא מופענט פון דעם פארג וואש קיין שום מענטש איז דארטן נאך גיט גיווען אזו אויף אזו איין ארט האט ער מער שליטה צוא עסין זיין שפיו וואש מען האט אים דארטן גיפראכט דאש דר מיט האט ער שוין גיט גיקאנט מקטרג זיין אויף זיי אבער אין דעם ישוב דארטן וואו מענטשן וואונן ווערט די אנאנצע וועלט גישפייט אזו גיעענטשט אלץ פון דער מיטילסטער נקודה דאס הייסט קודש קדשים פון דעם בית המקדש האמשע היינט איז דאך דר בית המקדש חרוב דאך האט זיך זיין זכות גיט אויש גילאזן אזו פון דארטן ווערן דיא ישראל גישפייט דרום האמשע די ישראל זיינן אין הויך לארץ פון דעסט וועגן איז זייער שפיו נאר בזכות ארץ ישראל אזו דרום שטייט על הארץ חסובה אשר נתן לך דאש מיינט מען דיא טובה קומט פון דארטן ארויס ווער עס זיצט ביי זיין טיש אזו איז זיך מתענג בתענגים גיהער ער צו גדיינקן אזו זיך צו זארגן אויף דר קדושה פון דער ארץ הקדושה אזו אויף דעם היכל המלך וואש עש איז איצונד פגעזוהיט הרפים חרוב גווארן אזו בשעת ער מאכט איין שמחה

ווייבר זיינען גיט זוכה צו דר תורה זיינען דאך
 זיערע מאנן זוכה לתורה און דר לייכטמין דאש
 ליכט פון זייערע נשים וואש זיי זיינען מתקן דיא
 סצוה פון דעם נר און די מאנזבילן דר לייכטמין
 דאס ליכט מיט זייער אור פון דר תורה וויא די
 אשה האט דאס דר הערמ האט זיא אן גיהויבן
 צו וויינן דר ווייל איז איר פאטער דר בעל הבית
 אויף גישמאנן און גייט צו זיי דר זעהט ער וויא
 זיין טאכטער שטייט און וויינט פריענט ער זיא
 וואש וויינישטו דער ציילט אים רבי אבא דיא
 נאנצע מעשה אזו האט דר פאטער אויף אנהויבן
 צו וויינן זאגט רבי אבא עש וויינט אים דיין
 איידים איר מאן איז גיט קיין למדן ער האט גיט
 זוכה גיווען צו דר תורה זאגט דר בעל הבית צו
 זיי בודאי איז אזו און אויף דעם וויין איך מיט
 מיין טאכטער המיד נאר וויא קומט דאש ער
 זאל זיין מיין איידים ווייל איך האב אים איין
 מאל גזעהען וויא ער איז אראפ גישפרונגן פון
 דעם בודים ער זאל הערן קדושה מיט דעם
 קהל דרום איז מיר גיפעלן אים צוא געבין מיין
 טאכטער איך האב מיך פון דעם משער גיווען אז
 ער גהער זיין איין אדם גדול בתורה האטשע
 ער איז נאך איין זינגט מאן און איך האב אים
 פריער ניש גיקענט און איצונד זעה איך אז ער
 קען אפילו גיט בענטשן קיין ברכת הסוון זאגט
 רבי אבא צו דעם בעל הבית פר בייט אים אויף
 אאנערעין לאז ער גט געבין און ניב איר איין
 אנדער מאן איין למדן אדר אפשר וועט ער מיט
 איר האבין איין קינד וואש ער וועט זיין איין
 תלמיד חכם דר ווייל האט זיך איר מאן אויף
 גחאפט און שפרינגט אריין צווישן זיי און האט
 זיך אגידר גזעצט האט רבי אבא אויף אים
 אכטונג גיגעבין און זאגט איך זעה אז פון אים
 אדר פון זיין קינד וועט ארויש גיין איין אור
 תורה האט דער יונג אן גיהויבן צו לאבן און
 זאגט רבותי איך וועל פאר אייך זאגן איין זאך
 פון דר תורה הייבט ער אן צו זאגן עש שטייט
 ציר אני למים וואט ישישים על גו תלמי ואריא סמת
 בני יאנס אין דעם פסוק האבין זיך דער וועקט
 די עטודי עולם אבר מיר דארפן דאך פר שטיין
 דען אליהוא בן ברכאל הבזוי איז דאך גיווען
 כמשפחה רם אונזרע חכמים זאגן ער איז גיווען
 מורע אברהם און עס איז רעכט אזו אבער ער
 איז גיווען איין כהן כמשפחה יחזקאל בן בזוי

הכהן ווארום דא שטייט אליהו בן ברכאל הבזוי
 און דארטן שטייט יחזקאל בן בזוי הכהן אויב
 דו וועשט זאגן כמשפחה הבזוי איז שטייט זיין
 מבזוה משפחה דרום שטייט כמשפחה רם ער
 איז גיווען פון אהויבע משפחה פון אלע פר
 וואש האט ער גיהויסן הבזוי ווייל ער האט זיך
 מבזוה גיווען פאר דעם וואש איז בעסר פון אים
 דרום הייבט ער בשם אים דאש ער איז מושל
 אויף אלע דאש קיין אנדר מענטש ווערט אזוא
 גיט גירופן ציר אני למים עש וואלט באדארפט
 שטיין מיים נאר אזוא מיינט ער ציר אני איך
 האב מיך קליין גימאכט למים פר אזעלכן וואס
 ער איז עלטר פון מיר איך האב מיר גיטראכט
 ימים דבדו ורוב שנים יודיעי חכמה דיא אלטע לויט
 זאלן ריידן און מדוע זיין חכמה און ווייל איך
 בין יונג באדאך איך שטוינגן און גיט ריידן קיין
 חכמה אין דער תורה על גו תלמי ואריא סמת בני
 יאנס איך האב מיך גיפארקטן צוא וויין מיין
 דעה און רות היא באגוש ונשבת שרי תבינס דען ווייל
 איך בין יונג האב איך גיוואלט שטוינגן בוי
 היינט און היינט איז שוין אויש גינאנגן צווייא
 תלשים אז איך בין דא דרום וועל איך שוין אן
 דריבין בתורה פחה ער הייבט אן לי נר סצוה
 ותורה איר און זאגט דרויף גרוישע סודות און
 הייבט אן צוא לאבין און זאגט זיין עליונים און
 זאגט בוי אהער איז מתקן גיווארן דר אור מיט
 נר אין איינס און איצונד רבותי איך בין פון
 בבל איך בין דער זון פון רבי ספרא און איך
 האב גיט זוכה גיווען אים צו דר קענען און בין
 אזו פר טריבין גיווארין בוי אהער אזו האב איך
 מיך גיפארקטן ווייל די מענטשין פון דאגן זיינן
 לייבין אין דר תורה האב איך אויף מיר גינאמן
 אז איך זאל גיט ריידן קיין דברי תורה פר קיין
 מענטשן בוי צוויי תלשים און היינט זיינן זיי
 שוין אויש גינאנגן וואול צו מיין חלק וואס איך
 האב מיך היינט צוא אייך סחבר גיווען הייבט
 רבי יוסי אויף זיין קול און וויינט זיי שטייען
 אלע אויף און קושין אים אויף זיין קאפ זאגט
 רבי יוסי וואול צו אונזר חלק וואש מיר האבין
 זוכה גיווען דאש צו הערן ער זאגט רבותי איך
 האב גזעהן דעם צער פון מיין שווער מיט זיין
 טאכטער דען זיי האבן זיך מצער גיווען וואש
 איך קען גיט קיין ברכת הסוון האב איך גזאגט
 איידר איך וועל קעגן ברכת הסוון וועל איך

מיה ניש מחבר זיין מיט מיין נויב האמשע איה
וואלט דאש גיקענט טאן אן איין הטא האב
איה אבר ניש גיוואלט עזבר זיין אויף זייער
דעה ווייל איה האב קיין דברי תורה ניש גמארט
ביידן די צוויי גדשים זיי זיינן זיה זייער משמח
רבי יחסי רבי הייא רבי אבא אונ דער זשווער
מיט זיין מאכטר אונ זיי וויינן פו גרויש לכחה
זאגט רבי יחסי צו אים ווייל דו האסט אן גיהויבן
דר לייכט אונ דעם טאג וואל צו אונר הלך
אין דעם וועג פתח ער הייבט אן בברכת המזון
איין פסק זאגט זאבל לפי זי אלהי אונ איין פסק
זאגט תפחה לפי זי אלהי די פסקים זיינן נעכט
מען דיא ישראל זיינען גיווען לפי זי אבר היינט
היא אה דאש פסקם צוא עסק לפי זי אונ זיה
פרייען פו נאט אלא עש איז און בתחלה אודר
פענקשט וועט זיה עסק און מאכט ער ברכת
המוציא אבר דעם ברויט אונ זאגט המוציא מיט
איין ה' דאש איז די שכינה אז דר מענטש מאכט
די ברכה קומט דיא שכינה פאר אים אונ דאש
הואל שמיים זאבל לפי זי אלהי מינט מען ער
ואל זאגן ביי דעם מיט דברי תורה ווייל הקביה
קומט פו אים דרום שמיים זי השאקו אשר לפי
זי אונ דארטין זאגט ער זאבל לפי זי אלהי מיט
דער תורה איז ער מיחד וחד קדשא ברוידיא
שמיים דרום שמיים לפי זי אונ ווייל דר מענטש
שמיים פו זיין הערין און אז ער געבין דעם
ארימאן אונ אז ער מיט אים צו עסקן איז גלייך
וויא ער עקט פאר דעם מלך הקדוש אונ דער
וואש עקט פו דעם מלך הקדוש ברארף ניש
זיין קיין בלא דאש הייכט איין פרעסער און ווי
עש שמיים ביי עשו הלייט נא גיהער ניש צו זיין
און וויא עש שמיים נאמן רשעים תהי דרום שמיים
זאבל לפי זי אלהי דו זאלמט עסקן פו הקביה ניש
פו דעם צד המומאה אויף ברארף מען גודר
זיין פון דברים בטלים ביי דעם מיט אונ ער מוז
עסק בדרבי תורה זיין פאיי דעם מיט אונ
דורך דר הארה ניש ער כח בבבול צו זיין הערין
תפחה לפי זי אלהי דאש איז דר כוס של ברכה
מען דער מענטש בענטשט אויף דעם כוס של
ברכה ברארף ער זיה פרייען אונ מוז ווייזן
למקוה טוב לב אונ ניש קיין טרויערקייט אז
ער נעקט דעם כוס של ברכה צוא בענטשן
שמיים ביי אים הקביה און גיהר זיה דר מענטש
תעטף זיין זיין קאפ בשמחה פו הקביה אונ

צו בענטשן איבר דעם כוס מיט דריי מענטשן
אונ צו זאגן נגד שאכלנו משלו ובסובו היינו אונ ואל
ניש זאגין ומטובו דער נאף זאל ער זאגן מן זי
השם כולו בסובו ווי דש ער שפוינום צדיקים אונ
רשעים מצד החסד דרום זאגט ער מן זי של
ווייל דאש איז אלץ מצד הימין דרום טאר מען
ניש אן ריין מיט דר לנגר האנט אין דעם כוס
צוא העלפן אים אריף נעמן אויף דר רעכטער
האנט אונ בייא ברכת הארץ מוז ער זאגן ברית
ותורה על בריתך שתתקיי בבשרנו ועל תורתך שלפנינו
דרום זיינן די ווייבר פטור פון ברכת המזון ווייל
זיי האבן ניש קיין ברית ותורה אונ ווער עש
בענטשט נעקט ער די ברכה פו אלע אונ ווערט
גיבענטשט אין דעם כולל פון ברכת המזון אונ
ער האט אריכות ימים אונ ווער עש נעקט איין
כוס ברכת המזון אונ בענטשט אויף אים שמיים
כוס ישועה אשא יבשם זי אקרא ער ווערט געבענטשט
פון דעם די ימין וואש ער הייכט ישועות השיתה
מינה זעני ער ווערט גזאלפן פון אלע מקטרינים
פון דר וועלט דר חייל איז גיווארן טאג שמייען
זיי אלע אויף אונ בענטשן אים זאגט רבי יחסי
בנורא איז היינט ערשט דר חנונה טאג מיר
וועלין ניש אוועק גיין פון דאנן ביז ער וועט
ערשטט איין רעכטע חתונה מאכן אויף דר גאנצן
שטאט דיא חתונה וואש הקביה בערט וויא
בענטשן זיין נויב מיט כמה ברכות אונ דער
פאטר האט גירופן אלע שטאט לייט צוא זיה
אויף דר לשחתה אונ זיי האפיין גירופן דיא חתן
זכלה אונ האבן זיה מיט וויא גיפרייט אנאנצין
טאג אונ ער איז זיה משמח מיט זיי בדרבי תורה
ער הייכט אן וקשית את הקרשים למשכן עני שפס
עפרים ער זאגט דרויף גרוישע סודות אונ דעם
סוד פון שבע ברכות וואש מען מאכט ביי איין
חתן זכלה וואל צו די צדיקים וואש זיי זיינען
אין אלע זאכן איין דוגמא וואש עש איז למעלה
זיי זיינן זיה משמח אנאנצין טאג בדרבי תורה
אונ די גאנצע שטאט האבן אים גימאכט פאר
איין ראש איבר ווי דעם אנדערין טאג שמייען
אויף רבי יחסי רבי הייא רבי אבא אונ בענטשן
זיי אונ זיינען אוועק גינאנגן זייער וועג אז וויא
זיינען גיקומען פו רבי שמעון הייכט ער אויף
זיינע אויגן אונ מוט אויף זיי איין קנז זאגט ער
איה זעה אויף אויף אז איר נישט גווען צוויי טאג
מיט איין נאכט אין דעם משכן פון איין גער

אנן דר גער דאמ איה גלערינס רזון עליונים אין
 דר תורה וואל צוא אייער חלק מינע קינדער
 זיי דר צילן אים די נאנצע מעשה ואגט ער וואל
 צו אייער חלק אנן צו מיין חלק דען איה גריינק
 אז אמאל איז מיט מיר גנאנגען אין וועג רבי
 ספרא זיין פאטר דאב איה אים גיבענמישט אז
 ער זאל האבן איין זון אז ער זאל זיין איין
 לייב אין דער תורה נאר איה האב אים ניש
 גיבענמישט אז ער זאל זוכה זיין פאר זיין לעבן
 וואול צו אייער חלק וכל גגד לטובי יי דבר אחר
 וכל גגד לטובי יי וזיין דען אלע קינדער פון ישראל
 גילערינס פון הקב"ה די תורה יא עם איז אז
 דען בשעת די קינדער מינע זיך אין דר תורה אז
 קומט די שכינה אונ גיט צו זיי בת צוא לערנען
 אין דר תורה דען וואלט גיט גווען די מינע פון
 הקב"ה וואלפן די קינדער עש גיט גיבענמ סובל
 זיין רבי שמעון איז גווען שכיח אויף דעם
 טויער פון לוח אנן רבי הויא איז אויף גווען מיט
 אים בגעניגט זיי איין קינד ואגט דאס קינד איה
 נויש אז דעם היינטיגן טאג הויבט זיך אן דאש
 התעוררות ואגט רבי תיירא פון וואגן נויקט דס
 קינד ואגט רבי שמעון עש קומט צו ציימן איין
 גבואה צוא איין קינד וואס עם ווערט גיט
 אנפלעקט צוא קיין גביא ואגט דאש קינד איז
 דען זיין תסיה אז אקיד זאל גביאות ואנין עש
 איז דאך דא איין פסוק וכל גגד לטובי יי אנן דיא
 גבואה היישט לטובי יי דרום איז די גבואה בייא
 דיא קינדער דאש ביי זיי שמיים וכל גגד לטובי יי
 דרום קומט פון זיי די גבואה קומט רבי שמעון
 אונ קומט אים אונ ואגט איה האב נאך אין
 מינע מעג דאש גיט גייערעם ראי יי עש לבס
 השכיני ואגט רבי יהודה אלע זעקס מעג ווערן
 גיבענמישט פון דעם זיבטן טאג אונ אימליכער
 טאג גיט ברכות נואש ער האט מקבל גווען
 דרום ואגט משה ביי דעם פון איש אל יומר קפני
 די גיגר כדי ער זאל גיט געבן אונ מוסוף זיין
 פון איין טאג אויף דעם אנדרן טאג דען אימליכער
 טאג איז אליין שוקט איז זיין טאג אונ גיט אין
 דעם אנדרן טאג אלע מינק מעג זיין נאר שולט
 אויף דעם נואש זיי האבן מקבל גווען אימליכער
 אויף זיין טאג אונ דר זעקסטער טאג ווערט אין
 אים מער גיפונען דרום שמיים יום הששי מיט
 דעם היי נואש עש שמיים גיט ביי אלע מעג
 צו ווייזן אז ער איז גרעשער פון אלע מינק מעג

דען אין דעם זעקסטן טאג גרייט ער אן איין
 טיש לשם יחוד ויי אויף שבת דרום איז אין דעם
 זעקסטן טאג צוויי חלקים מען זאל קלייבן דעם
 פון אויף שבת אויף דרום זאל מען פרייטיג פון
 נאכט צוא גרייטן דעם טיש כדי עש זאל אויף
 אים שורה זיין דיא ברכה אונ קיין ברכה איז
 גיט שורה אויף איין ליידיג ארם ראי יי עש
 לבס השבת שבת איז דר טייטש עם איז אזו איין
 טאג וואס אין אים רוען אלע זעקס מעג רבי
 רצחק ואגט עש שמיים וברך אלודס את יום השביעי
 אויף ביי דעם פון שמיים שבת ימים חלקיה וביום
 השביעי שבת לא יתה בו איז דאך קשה ווען עש
 גיפונט זיך גיט קיין פון אום שבת וואש הייסט
 דאש פון איין ברכה נאר מיר האבן אזו גלערינס
 אלע ברכות של מעלה ושל מטה הייגן אלע
 אין דעם זיבעטן טאג דרום איז קיין פון גיט
 גינאנגען אום שבת דען פון דעם טאג ווערן
 גיבענמישט אלע זעקס מעג אונ אימליכער טאג
 גיט זיין שפייז למטה אימליכער אין זיין טאג
 אלץ פון דר ברכה וואש וייא ווערן גיבענמישט
 פון שבת דרום ווער עש איז אין דער מדינה
 פון אמנה דארף ער אן ריכמן דעם טיש פרייטיג
 צוא נאכט כדי אלע זעקס מעג זאל זיין טיש
 גיבענמישט ווערן ווארום כליל שבת קומט די
 ברכה וואס פון איד ווערן גיבענמישט אלע
 זעקס מעג פון דר וואך אונ די ברכה קען גיט
 רוען אויף איין ליידיגן טיש דרום גייערען מען
 גרייטן דעם טיש כליל שבת מיט לחם וקמח
 ואגט רבי רצחק אפילו שבת אין דר פרי גייער
 מען אויף גרייטן דעם טיש מיט די אלע זאכן
 רבי יהודה ואגט מען דארף זיך מעגן זיין אין
 דעם טאג מען זאל עסן דריי סעודות כדי עם
 זאל גיפונן ווערן זעמקייט אויף דר וועלט אונ
 ווער עם מינערעם איין סעודה פון די דריי סעודות
 ווייזט ער דר מיט אז עם איז חליה איין פנים
 למעלה אונ זיין עונש איז פון דעם נאנץ גרויש
 דרום דארף מען גרייטן דעם טיש דריי טאל
 כדי דר טיש זאל גיט זיין ליידיג אונ דיא ברכה
 זאל אויף אים רוען צו אלע זעקס מעג ווארום
 אין דר זאך היינט אן די נאנצע אמנה של
 מעלה ואגט רבי שמעון ווער עש איז משלים
 די דריי סעודות אום שבת אזו גיט ארזים איין
 קול אונ רופט אויש אויף אים דעם פסוק אז
 תשני על ידאש איז די ערשטע ברכה והרבתי

על צפתי ארץ ראש איז די אנדרע ברכה והתפלגה
 בחלק נקב אביד ראש איז דיא דרומע ברכה און
 מען דארף זיך מתענג זיין און משמח זיין אין
 די אלע דריי סעודות דען ראש איז דיא נאנצע
 שלימות היותו והאמונה דרום איז שבת גרעש
 פון אלע הנים וזמנים און דרום ווייל עש ווערט
 אלץ גיפונן אום שבת דרום שמיים אין ויכולו
 דרייא מאד יום השביעי ויכל אלהים ביום השביעי
 וישבות ביום השביעי ויברך אלהים את יום השביעי קום
 און זעה מיט די דריי סעודות פון שבת ווערן
 די ישראל דר קענט אז זייא וייגן בני האמונה
 און ווער עש מנעקט איין סעודה פון די דרייא
 סעודות דער ווייזט חלילה איין הסרון למעלה
 און ווייזט אז ער איז נישט מבני היכלו על מלה
 און מען שטראפט אים מיט דר הוכחה פון דריי
 מיני דיני גיהנם קום און זעה אז עש קומען
 אנדרע ימים טובים מאד זיך דר מענטש אליין
 נישט פרייען נאר ער זאל די ארומע דייט אזיך דר
 פרייען מיט עסן און מרינקן און אז ער איז זיך
 אליין משמח און דעם עני האט ער נישט משמח
 גווען איז זייער גרויש זיין עונש און אויף אים
 שטייט דער פסוק וזרתי פלש על פניכם פלש תניכם
 אבר ביי דר שמה פון שבת האמשע ער האט
 זיך אליין משמח גווען און נישט צו קיין אנדרין
 איז זיין עונש נישט זייער גרויש אזוי ביי אלע
 ימים טובים דרום שמיים וזרתי פלש תניכם און
 עש שמיים נישט פלש שבתכם אויף שמיים הששיכם
 ומעניכם שגאה נפשי אבער דר נאמען פון שבת
 שמיים נישט דר מאנט אין פסוק און דרום שמיים
 ביי שבת בני יבין בני ישראל דרום ווייל די נאנצע
 אמונה גווענט זיך נאר אום שבת און דרום
 אז עש קומט דער טאג פון שבת בקומט דער
 מענטש איין נשמה יתירה דאס הייסט איין
 נשמה עליונה וואס אין איר זייגן אלע שלימות
 וויי צו דעם מענטשן וואש ער איז נישט משלים
 די שמה פון דעם מלה הקדוש און וואס איז
 זיין שמה אין די דריי סעודות ראש די סעודות
 פון אברהם יצחק יעקב זייגן גכל דרינגען אין
 דעם טאג ווערן די אבות גיקריינט וואס דאס
 גלייכן איז נישט פאר האנדלן אין אנדערע ימים
 טובים אין דעם טאג האבן די רשעים מנהגה
 פון דעם גיהנם אין דעם טאג זייגן אלע דינים
 אונטער מעניג און קענען זיך נישט דר וועקן אין
 דעם טאג ווערט די תורה גקריינט מיט עטרות

שלימות עס ווערט גהערט איין שמחה אין צו
 הונדרט און פופציג וועלטן קום און זעה אלע
 זעקס טעג פון דר וואך אז עס קומט די צייט
 פון מנהג דאנונן האט דער שטארקר דין איין
 שליטה און אלע דינים דר וועקן זיך און אז
 עס קומט שבת פר נאכט דיא צייט פון מנהג
 ווערט גיפונען איין רצון פון אלע רצונות און
 הקביה אנשפלעקט זיין רצון דרום ווערן אלע
 דינים אונטער מעניג אזוי ווערט גיפונן איין רצון
 מיט איין הדה ושמה אין אלע עולמות און
 משה רבינו דר נביא נאמן הקדוש איז נסתלק
 גיווארן פון דער וועלט אין דער צייט פון דעם
 רצון צוא ווייזן אז ער איז נישט בדין אפ גיטאן
 גיווארן און זיין נשמה איז אים אויש גינאנגן
 אין דעם רצון פון הקביה און איז אין אים פאר
 בארגן גווארן דרום שמיים ולא יבע איש את קברו
 אזוי וויא דער רצון פון הקביה איז פר בארגן
 פון אלע פר בארגענש און די עליונים ותחתונים
 ווייזן אים נישט וואו ער איז אזויך די נשמה
 פון משה איז פר בארגן גווארן אין דער צייט
 פון דעם רצון וואש ער ווערט אנשפלעקט בשעת
 עס קומט דיא צייט פון מנהג של שבת און
 דאס מיינט אויך דר פסוק ולא יבע איש את קברו
 ער איז פר בארגן גכל פסמי העלמי פון אלע פר
 בארגענש פון דר וועלט און מיינ דין איז אין
 אים נישט שולט וואול איז דער חלק פון משה
 רבינו עליו השלום :

התגא מיר האבין גילערינט אז עס קומט דער
 טאג פון שבת ווערט די תורה גקריינט מיט
 אלערלייא מצות און מיט אלע גיורות ועונשן
 מיט די זיבעציג פנים של אור וואס זיי לייכטן
 אין דר תורה פון אלע זייטן און די שעעים ווערן
 גיעפינט פון אלע זייטן און אלע ווערן דער
 לויכטן פון דעם אויברשטן אור וואש עס קומט
 אויס דעם ערן העליון וואס לאזט זיך נישט אויס
 און אין כרום רופט אויש און זאגט וואכט אייך
 אויף איר קדושים עליונים וואכט אייך אויף איר
 ישראל טוט אייך דר וועקן מיט שמה אנמקעגן
 אייער האר דר וועקט אייך מיט איין גאנצ
 שמה זייט אן גיברייט מיט דריי שמחות מיט
 די דריי אבות ברייט אייך אן אנמקעגן דר אמונה
 וואש זיא איז גרעש פון אלע שמחות וואול
 איז דר חלק פון די ישראל בעולם הזה ובעולם
 הבא אויף דעם שמיים כי אית היא בני יבין בני

ישראל דאס איז איין צייכן צווישן מיר און צווישן
 אייך ישראל מיר האבן גילערנט אז איין דעם
 טאג זיינען זיך אלע נשמות הצדיקים מתענג
 בתענוגים פון דעם גרויסן פר הוילענע ליכט פון
 אויבן און איין ריח עליון פאר שפרייט זיך אין
 אלע וועלטין און צו אלע וואש היטן די מצות
 התורה און רוען ב'שבת מיט ארעכטער מנוחה
 און עש ווערט פאר געסן פון אלע די שווערע
 דינים און דיא שווערע ארבעט אזו וויא עס
 שטייט ביום הניח יי' לה מצודקה וכו' הגדולה תקשה
 דרום איז שבת גלייך אין איין וואג אנטקעגן דר
 תורה און ווער עש היט רעכט שבת איז גלייך
 וויא ער וואלט גיהיט דיא נאנצע תורה אויך
 שטייט שבת מתלול ושומר ידו משעות כל יד דר
 וואש היט רעכט שבת איז גלייך וויא ער וואלט
 גיהיט די נאנצע תורה ער האט ניט גטאן קיין
 שום שלעכטיק רבי יהודה איז אמאל גווען מיט
 רבי שמעון אין וועג האט ער אים גפרענט וואס
 מיינט דער פסוק וואש עש שטייט כה אמר יי'
 לפרסום אשר ישמרו את שבתותי וכו' נתתי להם בבית
 ובהמוטי ד' וכו' זאגט רבי שמעון די רבנן האבן
 דאס ניט רעכט מפורש גווען און איך וועל דיר
 זאגן דעם פסוק כה אמר יי' לפרסום אשר ישמרו את
 שבתותי דש גייט אויף די תלמודי חכמים ווש זיי
 האלטן זיך אויף אנאנצע וואך זיי ואלין זיך ניט
 מווג זיין מיט קיין אשה נייערט פון איין שבת
 צו דעם אנדערין דרום ציהן זיי אראפ הייליגע
 נשמות צו ווייערע קינד מיוחד קדושה עליונה
 ווייל אין דר צייט איז דר רעכט יחד און ווען
 דער דין איז שולט אויף דער וועלט אזו זעהט
 הקביה אין זיי און איז זיך מרחם אויף דר וועלט
 אויף דעם שטייט כולה נדע אמת דאס איז דר חותם
 הקדוש השלם אזו וויא דר פסוק זאגט משו אמת
 לגבך און הקביה היישט אמת און וויא רבי
 שמעון זאגט דאש צו רבי יהודה אזו האט רבי
 יהודה דרוף וייער גוויינט און זאגט ווייא צו
 דר וועלט וואש וייער דרף און וייערע מעשים
 איז אזו וויא די בהמות און ווייסן ניט און זיינן
 ניט משתדל אין דר תורה און אין די סודות עס
 איז בעסר אז זיי זאלן גאר ניט פשאפן ווערן
 וויי צו דר וועלט אז דר הער וועט שטארבן ווער
 וועט מגלה זיין סודות און ווער וועט אזו ווייסן
 און מקטפל זיין אין דר תורה זאגט רבי שמעון
 צו אים דא שווער איך ביי דיין לעבן אז דיא

נאנצע וועלט איז נישט נייערט די חכמים וואס
 זיי זיינן משתדל אין דר תורה און וויישן דיא
 סודות פון דר תורה עש איז פונדא רעכט וואס
 די חכמים האבן גאר גווען אויף די עמי הארצים
 וואס זיי פר דארפן וייער וועג און ווייסן ניט
 בין זימן לשמאל זיינן זיי אזו וויא די בהמות
 פוהר דש איז ער מארף אין די סודות פון
 שבת איידר שבת קומט אן גייט ארויס
 איין קול שופר אויבן און דאס קול איז דר הלק
 פון די בני אמונה דען די קדושה פון שבת איז
 גיט ביי דאס קול רופט אזים אז עס איז שבת
 באותו שעה דר וועקן זיך צוויי רוחות הקדושים
 עליונים איינר מצד זימן איז מיכאל ומצד שמאל
 איז גבריאל און זיי זיינן שולט איבר שלשים רבוא
 חיילות וואש זיי זיינן אן גבריית צו אימליכן
 איינר מימין און איינר משמאל ווייט שטייט
 גרויסע סודות וויא אזו דר טיש בדארף זיין שיון
 אן גריכט דר פון האבן הנאה די עליונים דרום
 גיהער זיך דער מענטש משמח זיין אום שבת
 און רעכט אן ריכטן זיין טיש משמח צו זיין די
 עליונים ותהנוגים און אז דער מענטש קומט
 בליל שבת פון דר שול זיינען מיט אים צוויי
 מלאכים איינר מימין און איינר משמאל און די
 שכינה רומ איבר אלע אזו וויא איין מוסר איבר
 די קינד באותו שעה ווערט מקום פיל מצד אלה
 ורכבה מטיף אלה לא גיש דאש איז אלץ ווען דר
 מענטש קומט אהיים בשבחה און איז מקבל
 די מלאכים בשמחה באותו שעה זאגט די שכינה
 דר איז איין ישראל אשר נה אהפאר מיט דיר טוא
 איך מיה בארימן און אויב גיט גייען די מלאכים
 מיט דר שכינה פון אים אנועק און דר יצר הרע
 קוקט מיט זיינע חיילות און זיינן זיך מחבר מיט
 אים און זאגט דער איז מיינער און פון מיינע
 חיילות מי תיכף רומ ער אויף אים און איז אים
 מטיבא און ביי אימליכן מאן און ווייב אין דר
 שטייה אין וייער נאמן ער היקט איש און זיא
 היקט אשה אזו גייט דר שטייה אנועק פון זיי
 בלייבט איבר אש אש און וייער מאכל איז טמא
 אויף אים און נאגנט נאל תהו לטמטקו מען נאל
 קיין הנאה ניט האבן פון דעם רע עין און אויף
 זיין טיש איז נאגנט גווארן די כל שולקת פלאו כז
 צואה וייער טיש איז פול מיט צואה דאס איז דר
 יצר הרע וואש ער איז טמא דרום ווער עש
 קוקט זיך משהר זיין העלפט מען אים וויל ער

דרך מטמא וזין צפונט מען אים אלע מוסאות *
 קום אונ זעה עס גייען מיט דעם מענטשן מלאכים
 קדושים אונ מלאכים ממאים וואו ער גייט וויגן
 זיי מיט אים איז ער פרום וויגן מיט אים דיא
 מלאכים קדושים אונ הימין אים און וואו דער
 פסוק זאגט זי פלאגי צעה לך לשקרד קל הדקדק אונ
 אויב גיט טוען זיי זיך אפ פון אים אונ די מלאכים
 ממאים פירן אים אין גיהנם אונ באותו שעה
 אז ער רופט צו הקב"ה ענטפערט מען אים גיט
 אונ עש איז אויף אים שלום תלאים רעים אונ
 דר רוח הטומאה אונ זיין תפלה איז פאר אום
 וינרדיקט * רבי יוסי הויבט אן ויאל בניו וישא
 עיפי לבו וואש מינט מען וויסב לבי ער האט
 געענטשט אויף ויין עסין דען דר וואס גענשט
 אויף זיין עסין איז ער מטיב מיט זיין הארץ דאס
 אויף אים איז גואנט לך אפר לבי אונ עש שמיים
 איר לבי וזלמי דאס הארץ קרינט ברכות למעלה
 דורך דעם ברכת המזון אונ דער ברכת המזון איז
 ניקא פו הקב"ה ווער עס איז סבבה צו הקב"ה
 אויף זיין עטימקייט אזו סזו ער מכוין זיין ויין
 הארץ ברצון ובשמחה אונ טאר גיט זיין
 מרועריו אונ אזו וויא ער גיט די ברכה בשמחה
 וען טוב אזו גיט מען אים אויף בען טוב דרום
 טאר ער גיט זיין מיט מרוערקייט נאר בשמחה
 ובדבריו תורה אונ זאל טאן זיין הארץ מיט דעם
 ברכת המזון צו געבן די ברכות וואו מען ברארף
 דען די ארבע המרכבות וואש זיי וויגן שלום
 בארבע רוחות די ווערן גשפייזט פון דעם ברכת
 המזון אונ ווערן גיקוינט אונ וויגן נהנה דר פון
 דרום שמיים מיב ען וויא גבד דרום זאל ער
 בענטשן בשמחה דען פון דר ברכה ושמחה וסו
 פלקטו לבי איז ער מושף ברכות צו אלע צדדים
 וואש ער ברארף * קום אונ זעה בועז איז גווען
 איין טוב ען דרום שמיים ויבא לשבב בגפה הגרפה
 דאס ווייזט אנוויסקע זאך דאס דר וואס גענשט
 ברכת המזון וויא עש גיהער צו זיין בשמחה
 ובטוב לב אזו אז ער גייט אנוועק פון דר וועלט
 איז אים אן גיברייט איין מקום חשוב וטוב
 למעלה בנן עזן אין די היכלות הקדושים דרום
 שמיים דא בגפה הגרפה אונ דארטן שמיים בגפה
 עכנת חיים דאס ווייזט אויף די היכלות הקדושים
 וואס וויגן קודש קדושים דרום שמיים ווייל ער

האט געענטשט ויבא לשבב דייבר נאך זיין לשכיבה
 דאש היינט זיין פטירה קומט ער בגפה הגרפה *
 זכאה איז דר מענטש וואש היט די מכות פון
 זיין הערן אונ היט שבת דען עס איז גיט דא
 קיין שום מצוה אין דר תורה וואס עס זאל וויגן
 גיט היינען זיין וסודות עליונים אונ אורות
 עליונים אונ די מענטשן ווייסן נאר גיט אונ וויגן
 גיט משגיח אויף דעם כבוד פון ווייער הערין *
 זכאין וויגן די צדיקים וואס וויגן משתדל אין דר
 תורה זכאין וויגן זיי בעולם הזה ובעולם הבא *
 ותאמר זיו גובני ויגן שבתו התשבת אשת עולה וגי
 רבי יצחק איז גאנגן אין ווען האט ער
 געענטשט צו רבי חייא זאגט רבי חייא עס שמיים
 התשבת אשה עולה ברחם בן גמיה וגי וואס מינט דר
 פסוק זאגט רבי יצחק קום אונ זעה אזו האט
 רבי אלעזר גואנט פון וועגין זיין פאטער רבי
 שמעון די ישראל זאגן פו הקב"ה פון דעם טאג
 וואס מיר וויגן גפאלן אין גלות בבל אריין האט
 אונן הקב"ה פו געטן דרום זאגט דר פסוק ויאמר
 זיו גובני ויגן שבתו וזאגט די לשכיבה התשבת אשה
 עולה פו געסט דען איין אשה אין איר קינד אונ
 די ישראל וויגן דאך גווען מיניע קינד אזו וויא
 דער פסוק זאגט גנים אפס לבי אלהים ווער פאר
 געסט זיין זרע כספס בן גמיה וועל איה דען מיין
 זרע אסת פו געסן אזו וויא דר פסוק זאגט ויאמר
 גמיה שרק בלח נבי אסת * גם אלה התשבתה האמשלע
 איר וועט פאר געסין דעם אלה דאס איז עולה
 תולדות השמים והארץ אבר וגי לא אשמה וועל איה
 דיה פארט גיט פו געסין פון דאנען לערנן כיד
 אפ אז הקב"ה פו געסט גיט אין די ישראל ער
 האט נאך מער גואנט התשבת אשה עולה הקב"ה
 זאגט אז די ישראל וויגן בריפין אין זיין נאמן
 אונ אזו וויא ער פו געסט גיט אין זיין נאמן אזו
 אויף פו געסט ער גיט אין די ישראל אונ ער
 זאגט דרוף אגרוזשון סוד אזו ווערט רבי חייא
 דר ציטערט אונ זאגט ונדאי איז אזו * געענטשט
 איז הקב"ה וואש איה האב דיה געענטשט אונ
 גיט די זאך ווער עס האט דאש גואנט זאגט
 רבי יצחק איה פון גאנגן אין דר מערה וואס
 רבי אלעזר האט דארט גרום אונ ער האט עס
 מיר גואנט האט רבי חייא אויף אים גילייענט
 אז גבעי בשטר איה תרונקה פתרה תצטק *

ראה אנכי נתון לפניכם היום ברכה וקללה זעה איד
 מוא געבן פאר אייד איין ברכה און איין
 קללה שלמה המלך האט גוזאנט וויא זייער
 שלעכט איז ווען דער מענטש איז איין עצל
 דען ער קומט דורך דעם צו פיל שארדן דען
 דר וואש איז איין עצל אין זיין הויז ווען איין
 פאלקן ברעכט זיך איין און ער פאר ריכט
 אים גיט פאלד אזו וועט דאש הויז איינציג
 ווייש איין פאלין און ווען ער איז איין עצל
 אין זיין גוף דאש ער גרייט זיך גיט אן קיין
 שפייו אין דר צייט ווען עס איז וואלוויל אזו
 מוז ער דר נאך מאפיל צאלין און צו צייטן
 קען ער שוין נאר גיט גיפונן און מוז שטארקן
 פאר הונגער און ווען ער איז איין עצל אין
 זיין נשמה און מוט קיין מצות גיט אזו קומט
 ער אין ביהנם און די נשמה איז געליכן צו
 איין פעלד צו צייטן גיפנט מען איין פעלד
 וואש איז גרינג צו אקערן און עש וואקסט
 פאלד דרויף און צו צייטן ברעפט איין פעלד
 וואס איז שווער צו אקערן און עס וואקסט גיט
 פאלד דרויף און פון דעסט וועגן אקערט מען
 עס וויא ווייט מען קאן פדי מען זאל דרויף
 תבואה מאכן וואקסן אזו איז אויך פייא
 מענטשן עס גיפנט זיך אמיל מענטשן דאש
 זייער נשמה גילוקט צוא פיל וואול טאג און
 געכט גיט קיין שטראף און וויל קיין תורה גיט
 לערנען אבר פון דעסט וועגן ווען דר מענטש
 וועט זיך גימן און וועט זיך גיוואנן צו לערנן
 תורה וועט ער קעגן און וועט פרום זיין אבר
 דר וואס גוואונט זיך גיט אין תורה און אין
 מצות קען ער שוין אויף יעדן וועלט גיט טאן
 קיין תורה און מצות און דר מענטש האט
 ביי זיך אין דר האנט צו זיין גוט און ביי דרום
 זאגט די פרשה ראה אנכי נתון לפניכם היום ברכה
 וקללה זעה איד גיב פאר דיר דעם גומן וועג
 און דעם פייזן וועג דו קענסט גיט אין וואס
 פאר איין וועג דו ווילסט אבר איד זאג דיר
 דו זאלסט גיט אין גומן וועג אזו וויא אין פסוק
 שמיט יבחר במים דוא זאלסט גיט אין גומן

וועג אזו וועסטו דורך דעם אויש דר ווילן
 דאש לעבן דען ווען גאט וואלט גיגעבן דאש
 דר מענטש מוז פרום זיין וואלט דר מענטש
 קיין שבר דר פר גיט גהאט וויל ער איז גיניט
 צוא זיין פרום און אויך ווען ער זאל מוזן
 שלעכט זיין וואלט ער קיין עבירה גיט גהאט
 וויל ער איז גיניט דר צו דרום האט גאט אפ
 גיגעבן דעם מענטשן אין די הענט צו זיך
 גוט און בייז און אז ער איז מיט זיין גומן
 ווילן פרום האט ער שבר און ווען ער מוט
 מיט זיין ווילן עבירות שטראפט אים גאט
 כי אם אל המקום אשר יבחר ואלעכס גאט זאגט איד
 טארט קיין קרבן גיט בריינגען נאר אין דעם
 ארט וואש גאט וועט אויש דר ווילן און פון
 דריי זאכן וועגן האט גאט גיט גזאנט פאלד
 אז דאש ארט וועט זיין דר הר המנוחה אין
 ירושלים דען ווען די עובדי כוכבים וואלטן
 וויסן דאש ארט וואלטן זיי זיך מיט אנגדר
 גישלאגן פאר דעם ארט וויל עס איז הייליג
 און וואלטן זיך גימייט דאש אנגדרע איז די
 עובדי כוכבים וואלטן דעם ארט וויסן גמאכט
 ווען זיי וואלטן גיוואקסט דש די ישראל וועלן
 דארטן מקריב זיין קרבנות דאש דריטע איז
 ווען די ישראל וואלטן גוואקסט דש ארט וואלטן
 זיי זיך גיקריגט מיט אנהאנדן איטליקר וואלט
 גיוואלט דאש הייליגע ארט האבן אזו וויא זיי
 האבן זיך גקריגט ביי קנה פר דר כהונה דרום
 האבן אפילו די ישראל גיט גוואקסט וואו דאש
 ארט וועט זיין צו מקריב זיין קרבנות כי יחייב
 ואלעך את גיבול רבי אברהם זאגט עש שמיט
 גישריבן זייא גיוואריגט דו זאלסט גיט פאר
 לאזן דעם לוי צו געבן אים עסן און וואש ער
 דארף אזו וועט דיר נאט דר ברייטערן דיין
 גבול און וועט דיר בייך מאכן דאש זאגט דר
 פסוק פנו אדם יחייב לו די גאב פון איין מענטשן
 מאכט דאש נאט דר ברייטערט אים זיין גבול
 עס איז גיווען איין מעשה דאש רבי אליעזר
 און רבי יהושע און רבי עקיבא זיין גיקומען
 צו איין מענטשן וואש ער איז זייער פרום
 גיווען

קָטַעַן אֹנֶן אִיז אַרוֹם נִינְוָארִין אֹנֶן אַז עַד הָאֵט
 גִּינְעֵהֶען די רֶבְנִים קֹסְעֵן אִין זײַן הֵיז אֹנֶן עַד
 הָאֵט זײ נִיט מִיט עֶפְעֶשׁ צו כִּכְבֵּד זײַן אִיז עַד
 זײער מְרֻדְעֵרײַ נִינְוָארִין הָאֵט אִים זײַן נִיײַב
 גִּיפְרֵנִט וּנְאֵשׁ בִּיטְמוּ אַזוּ מְרֻדְעֵרײַ זְאָגְט עַד
 נִינְוָא זַאל אִיךְ נִיט מְרֻדְעֵרײַ זײַן דֵּשׁ אִיךְ הָאֵב
 נִיט מִיט עֶפְעֶשׁ די רֶבְנִים כִּכְבֵּד צו זײַן זְאָגְט
 דָּאשׁ נִיײַב צו אִים עִם אִיז אֹנֶן נְאֻךְ אִיבְעֵר
 גִּיבְלִיבֵן אִיין פֻּעֵלד פֻּאר קוֹיף אִיין הָאֵלֵב פֻּעֵלד
 אֹנֶן זײ כִּכְבֵּד די רֶבְנִים הָאֵט עַד פֻּאר קוֹיט
 אִיין הָאֵלֵב פֻּעֵלד אֹנֶן הָאֵט די רֶבְנִים גִּינְעֵבֵן
 עִסִין אֹנֶן מְרִיגְקֵן אַז נִי הָאֵבֵן אַפּ גִּינְעֵסֵן הָאֵבֵן
 זײ אִים גִּנְעֵמְשֵׁט נְאֵט זַאל דִיר אַפּ גֵּעֵבֵן כִּפֵּל
 כִּפְלִים אֹנֶן די רֶבְנִים זײַגֵן אַהִים גִּנְאָנְגֵן אֹנֶן
 דֵּר קֵעֵנְשֵׁט אִיז גִּנְאָנְגֵן אַקְעֵרן אִין דֵּעם הָאֵלֵבֵן
 פֻּעֵלד • הָאֵט זײַךְ די עֵרד גֵּעֶפְיִט אֹנְקֵר זײַנֵע
 אַקְסֵן אֹנֶן אִיין אַקְס אִיז אִין דֵּר גְרוֹב מִיט אִיין
 פּוֹם אַרײַן גִּיפֵאלֵן אֹנֶן הָאֵט זײַךְ צו בְּרַאכֵן די
 פּוֹם הָאֵט עַד גִּנְוֵאלֵט דֵּעם אַקְס אַרײַם צִיֵּהֶען
 אַזוּ הָאֵט אִים נְאֵט גִּינְוִיין אִיין אױצֵר פּוֹן גֵּאלֵד
 אֹנֶן זײלְבֵר אִין דֵּר לֵאךְ • הָאֵט עַד דָּאשׁ גֵּאלֵד
 אֹנֶן זײלְבֵר אַרײַשׁ גִּינְוִסֵן אֹנֶן אִיז זײער בִּיךְ
 גִּינְוֵארִין אֹנֶן די רֶבְנִים זײַגֵן נױדֵר אַמֵּאל גִּיקוֹמֵן
 צו אִים הָאֵבֵן זײַא אִים גִּנְפֵרֵנִט וּוִיַּא גִּיַּיט עִם
 דִיר הָאֵט עַד גִּנְאָט אִייעֵר בְּרֻכָּה אִיז מְקוֹים
 גִּינְוֵארִין אִין מִיר • אֹנֶן די רֶבְנִים הָאֵבֵן אִים
 כִּכְבֹּד אַפּ גִּינְעֵבֵן • דֵּער בְּהִי שְׂרִיבֵט עִם אִיז
 אִיין מִשָּׁל אִיין סֵעֵנְשֵׁט זְאָגְט צו זײַן חֵבֵר לִיַּא
 מִיר אִיין גִּילְדֵן עֵנְטֶפֶרְט דֵּער חֵבֵר אִיךְ קֵעֵן
 דִּיךְ נִיט זְאָגְט דֵּר סֵעֵנְשֵׁט פֻּרוֹב מִיךְ אִיין מֵאל
 אַזוּ נִיט עַד אִים אִיין גִּילְדֵן אֹנֶן אַז עַד בִּצְאֵלֵט
 אִים בִּאֵלֵד זְאָגְט דֵּר חֵבֵר נֵעֵם דִיר וּוִיַּא מִיל
 דִּוא וּוִילְקֵט צוּוֵאנְצִיג אַדֵּר דֵּרײַסִיג גִּילְדֵן אַזוּ
 אױךְ פֻּרוֹבֵט נְאֵט דֵּעם סֵעֵנְשֵׁט אֹנֶן מֵאקְט
 אִים בִּיךְ הָאֵלֵט עַד וּוֵארְט אֹנֶן בִּצְאֵלֵט בִּאֵלֵד
 דָּאשׁ עַד נִיט דֵּעם אַרוֹם מֵאן עִסִין אֹנֶן מְרִיגְקֵן
 פּוֹן דֵּעם וּנְאֵשׁ נְאֵט הָאֵט אִים גִּינְעֵבֵן אַזוּ נִיט
 אִים נְאֵט כִּפֵּל כִּפְלִים דֵּען נְאֵט זְאָגְט אִיךְ נִיב
 דֵּרוֹם דֵּעם סֵעֵנְשֵׁט גֵּעֵלְט בְּדִי עַד זַאל גֵּעֵבֵן

דֵּעם אַרוֹמֵאן דֵּען דֵּר עוֹשֵׁר אִיז גִּלְיֵד וּוִיַּא
 אִיין גִּבְאִי צִדְקָה דָּאשׁ עַד זַאל אַרוֹם מִיילֵן צו
 עֵנִים וּנְאֵשׁ נְאֵט הָאֵט אִים גִּינְעֵבֵן אֹנֶן זַאל
 זײַךְ מְרַאכְמֵן דָּאשׁ גֵּעֵלְט אִיז נְאֵט דֵּר הָאֵר
 דֵּרײַבֵּר אֹנֶן הָאֵט דָּאשׁ צו לִיטֵן אױף אִיין
 רֵנֵע גִּינְעֵבֵן אֹנֶן דֵּרוֹם זַאל עַד זײַךְ נִיט פֻּארִימֵן
 מִיט זײַן עֲשִׂירוֹת אַזוּ וּוִיַּא אִין פֻּסוֹק שְׁמִיַּיִט
 אֵל יִתְחַלֵּל עֲשִׂיר בְּעֲשִׂיר אִיין עוֹשֵׁר זַאל זײַךְ נִיט
 פֻּארִיכֵן מִיט זײַן עֲשִׂירוֹת • גִּינְהִיִּי דִי תוֹרָה
 לֵעֲרִינֵט אֹנֶן דָּאשׁ אִיין סֵעֵנְשֵׁט זַאל נִיט
 גִּילוֹשְׁטֵן קִיין פֻּלִּישׁ צו עִסִין נְאֵר וּנֵעֵן עִם גִּיַּיט
 אִים וּוֵאוּל אֹנֶן עַד אִיז בִּיךְ • רַבִּי אֶלְעֵזֵר בֶּן
 עֲזַרְיָה זְאָגְט וּנֵעֵן אִיין סֵעֵנְשֵׁט הָאֵט אִיין גִּילְדֵן
 זַאל עַד עִסִין יִדְקוֹת • הָאֵט עַד הוֹנְדֵרְט גִּילְדֵן
 סֵעֵג עַד עִסִין אַלֵּע טֵאג פֻּלִּישׁ אַפֵּר לְכַבֹּד
 שְׁבֵט זַאל עַד עִסִין פֻּלִּישׁ הָאֵמִשֶׁע עַד פֻּאר
 סֵאגְט נִיט רַב זְאָגְט אִיין סֵעֵנְשֵׁט זַאל גִּינְוֵארִינֵט
 זײַן נִיט צו עִסִין פֻּלִּישׁ זְאָגְט רַבִּי יוֹחָנָן אֹנְקֵר
 דוּר אִיז שְׁלֵאף דֵּרוֹם וּנֵעֵן אִייעֵר הָאֵט נְאֵר
 אִיין גִּילְדֵן זַאל עַד פֻּאר אִים פֻּלִּישׁ קוֹיפֵן צו
 עִסִין • אֹנֶן רַב נְחֵמֵן זְאָגְט אֹנְקֵר דוּר אִיז נְאֻךְ
 שְׁלֵאפֵר דֵּרוֹם זַאל דֵּר סֵעֵנְשֵׁט לִיַּעֵן גֵּעֵלְט אֹנֶן
 זַאל עִסִין פֻּלִּישׁ בְּדִי עַד זַאל שְׁמֵארְקֵיין אִין
 גֵּאמִשׁ דִּיגֵקְט רַב חוֹם לְגַלְתִּי אִיבִי אֵת הַסֵּדוּ וְזֵאלְקֵט
 דִּיךְ שְׁמֵארְקֵן נִיט צו עִסִין קִיין בְּלוֹט • לִפְנֵי יֵיִסֵב
 לֵךְ יִלְבֹּד אַחֲרַי בְּדִי נְאֵט זַאל דִיר גוֹמֵשׁ מֵאן
 אֹנֶן צו זײַנֵע קִינְדֵער נְאֻךְ דִיר • דִּיא חֲכָמִים
 לֵעֲרֵנֵן פּוֹן בֵּאָנֵן אַפּ וּנֵעֵן נְאֵט הָאֵט אַזוּ אִיין
 שְׂכֵר צו גִּנְאָט וּנֵעֵן מֵעַן וּנֵעֵט קִיין בְּלוֹט נִיט
 עִסִין וּנְאֵשׁ דֵּר סֵעֵנְשֵׁט גִּלוֹסֵט דֵּר צו נִיט וּוִיַּיל
 עִם אִיז מִיאִים מִכֵּל שֵׁבֵן וּנֵעֵן אִיין סֵעֵנְשֵׁט הִיט
 זײַךְ אַפּ פּוֹן זְנוּת אַדֵּער פּוֹן גִּזִּילָה וּנְאֵשׁ דֵּער
 סֵעֵנְשֵׁט גִּלוֹסֵט דֵּר צו וּנֵעֵט אִים נְאֵט כְּוֵדֵאִי
 גֵּעֵבֵן אִיין גוֹמֵשׁ שְׂכֵר • יֵפוּ תִּדְרוֹשׁ לֵאלֹהִים לֵאמֹר
 אִיבֵה יִבְרִי חַיִּים הֵאֵלֵךְ דִּיא תוֹרָה לֵעֲרִינֵט אֹנְקֵן
 דָּאשׁ דִּי יִשְׂרָאֵל זַאלֵן נִיט זְאָגֵן מִיר וּנֵעֵלֵן נְאֵט
 דִּינֵעֵן מִיט דֵּעם וּנְאֵשׁ דִּי אֹמֹת דִּינֵעֵן זײַער
 עֲבֹדַת כּוֹכְבִים דָּאשׁ מֵאָר מֵעַן נִיט דֵּען דִּיא
 עֲשִׂמֵע אֹמֹת הָאֵבֵן גִּינְוִסֵן צו דֵּר עֲבֹדַת

בוכבים אלץ וואש גאט האט פיינט * אזו וויא
 אין פסוק שמיים * ה' החליק אליו בעינו לצואו שט
 לשנוא די רשעים מוען אלץ וואש גאט האט
 פיינט אזו ווילין אלץ גאט דר צארענן * דאש
 זאגט דר פסוק די אומות קענן ניט ערנער טאן
 אנקענען גאט וויא זיי נעמען ווי ערע קינד
 אזו פאר פארענן זיי צו דר עבודת בוכבים אזו
 וויא קען קען מער דר צארענן גאט וויא צו
 פאר ברענען איין מענטשן * עם שמיים אין
 תהלים אפריה רשעים נכרתה דר סוף פון די רשעים
 איז דש זיי ווערן פר שנימים * אזו עם שמיים
 דר בוי תשנית צדקים פייאזו די הילף פון צדיקים
 איז פון גאט דרום זאל דר מענטש גידינגן די
 מובות וואש גאט האט אים גיטאן * אזו זאל
 גראדקען תשובה טאן אזו זאל פרום זיין * פי
 יקם ה' דר צדק נביא אז עש נעט צווישן דיר אויף
 שמיים איין נביא * אזו נעט זאגן ער איז איין
 נביא אזו האט מיט גאט גרעט אזו נעט דיר
 נעיון איין צייכן אויף דעם הימל אדר אויף דר
 ערד * אזו נעט דיר אפ ריידן פון גאטש דינקט
 צו דינען איין סגל אדר איין אנדערע עבודת
 בוכבים זאלקטו אים גיט פאלגן האטשע ער
 האט דיר גרויסע וואונדן גיטוון דען ער האט
 דאש גטאן מיט כישוף * אבר ווער עש איז
 לאנג אן גיטונן פאר איין נביא אקת אזו זאגט
 לפי שעה דאש גאט וויל האפן מען זאל עובר
 זיין אויף איין מצוה מעג מען אים פאלגן *
 אזו איך האב קיין מורה גיט טאקער איז ער
 היינט שלעכט גיטווארין * דען מיר שטעלין
 אימליבין מענטשין אויף זיין חזקה אזו וויא
 ער איז פריער גיטונען איין נביא אקת אזו איז
 ער איצונדן אויך * אזו וויא מיר גיטונען פייא
 אלחה דאש ער האט מקריב געוען איין קרבן
 דען לירושלים האטשע גאט האט פאר באטן
 צו בריינגען קרבנות גאר אין ירושלים * אזו
 דיא ישראל האפן אלחה גיטאלקט ווייל זיין
 פונקט איז גוען צו ווייזן דאש גאט איז איין
 גאט * אזו די עבודת בוכבים איז נישט * אזו
 אויך גיטונן מיר דאש יהושע האט איין גנוסן

דיא שטאט זיחה אזו שבת אזו כל ישראל
 האפן מחלל שבת גיטונען אזו האפן גיטאלקט
 יהושע ווייל ער האט דאש גיטאן לפי שעה
 אזו זיין פונקט איז גיט גוען חס ושלום מחלל
 שבת צו זיין אזו דרום האפן די ישראל הקדש
 גטאקט וואש זיי האפן גיטונען אין זיחה * אזו
 האפן קיין הנגה גיט גיטואלט האפן פון דר
 שטאט ווייל זיא איז אזו שבת איין גיטונען
 גיטווארן * אזו דש איז אלץ אז דר נביא זאגט
 גאט האט אזו גהייסן טאן גאר דאס טאל אזו
 ווייסר זאלט איר גיהיט זיין גיט צו טאן אזו
 טעג מען אים גלויבן * אזו נען איין בת קול
 קוקט פון דעם הימל אזו זאגט מען זאל די
 מצוה גיט טאן זאל מען דאש גיטוויא גיט
 פאלגן אזו וויא מיר גיטונען איין דר נבירא איין
 קול איז נוקמן פון דעם הימל אזו האט זאגט
 די הלכה איז אזו וויא רבי אליעזר האט רבי
 יהושע זאגט מען הערט גיט קיין בת קול קען
 גאט האט אונז די תורה גיטונען אזו האט איין
 טאל גיטואקט מען זאל נאך גיין נאך דעם רוב
 אזו וויא מעהר תקמים זאגן אזו זאל די הלכה
 בלייבן * אזו נען איין נביא זאגט עם נועט
 קוקן פיל ביז אויף דער וועלט אזו עש נועט
 גיט זיין אזו וויא ער זאגט זאלט איר אים גיט
 תאלטן פאר קיין פאלשן נביא דען ער האט
 גהערט פון גאט דאש עם נועט פייז קוקן גאר
 גאט איז איין דר פארעמיגן אזו דר פארקט
 זיך ווען די מענטשן מוען תשובה אזו בריינגט
 דאש פייז גיט אזו וויא מיר גיטונען פייא זינה
 הנביא דאש ער האט גיטואקט די שטאט גיטונע
 נועט איבר נקערט ווערן נאך פערציג טעג אבר
 ווייל זיי האפן תשובה גיטאן איז די שטאט
 גיט איבר גיטקערט גיטווארן * וסיפה אהיה לו אפה
 נוען עם נועט דיר אן ריידן ביין ברודער פון
 מוסער האלב דאש דו זאלקט דינען עבודת
 בוכבים זאלקטו אים גיט פאלגן דער פסוק
 ווייזט דאש אפילו דיין ברודר פון מוסר האלב
 וואש ער נועט מיט דיר גיט גיטונען זאלקטו
 אים דאך גיט פאלגן מכל שכן דיין ברודר פון

פאמך האלב וואש ער הט דיד פיינט פון וועגן
 דר ירושה ואלקטו אים פונדא גיט פאלגין •
 אשר לא ידע אהת נביתיה דר רשע רעם אן זיין
 חקר צו דינגן די עבודת כוכבים וואש ער מיט
 זיין פאמך האבן זיי גיט גינקענט אונ עם איז
 גוואוסט דאש די וואש גלויבן אין גאט זייגן
 גמילט אויף צוויי חלקים • איין חלק איז דש
 דר מענטש גלויבט אין גאט וויא זיין פאמער
 האט אים פיר גזאנט דאש גאט איז איין גאט
 דאש גלויבן איז נומ נאר געש איז גיט קיין
 נאגן רעכט גלויבן געש איז איין משל פיל
 בלינדע גייען מיט אנאנדער אונ איינר האלט
 זיך אן איין דעם אנדערן אונ איין זעהעדיגער
 פירט זיי אזוי גייען זיי גוויש אין דעם רעכטן
 וועג ווייל דר זעהעדיגער פירט זיי אפער ווען
 זיי גייען אליין אזוי פאלן זיי אויף שטיינר אונ
 גריבער אזוי אויך דר וואש גלויבט וואש ער
 האט גהערט פון זיינע עלטערן וואש זיי האבן
 מקבל גווען ביו משה רבינו אונ גלויבט אן
 חקמה אזו וועלן די רשעים אים פאלד קענען
 אפ ריידן אזו וויא די בלינדע וואש גייען אליין
 אזו ווערין זיי פאלד גישטודיכלט אונ פאלין
 אפער ווער עש גלויבט מיט שכל דעם קען מען
 גיט פאלד אפ ריידן דען ער קאן אימליכן רשע
 אפ ענטפערן דרום זאל אימליכער מענטש זיך
 גיט פיר לאגן דרויף וואש זיינע עלטערן האבן
 אים גזאנט דאש גאט איז איין גאט • נאר ער
 זאל אויך מיט שכל לערנן צו וויסן מיט שכל
 דאש גאט איז איין גאט • די חכמים זאגן דו
 זאלסט לערנן תורה כדי דו זאלסט וויסן וואש
 צו ענטפערן צו איין אפיקורס דאש זאגט דר
 פסוק אשר לא ידע אהת נביתיה דער רשע וועט
 דיד אן ריידן צו דינגן אזו איין עבודת כוכבים
 וואש דו קענסט זיא גיט מיט דיין שכל אונ
 האסט זיא גיט גיהערט פון דינע עלטערין
 דרום זאלסטו אים גיט פאלגין • וברשת ויחפר
 דר פסוק לערינט אונזמען זאל די עדים רעכט
 איפער פרייען מען זאל גיט פאלד הרגנן איין
 מענטשין דורך עדים ביי מען פרעגט פרייער

נוט אויש די עדים און וואש ער איין שפיט
 אונ יוכל האט ער אים גיהרגת אין וואשער
 יאר אין שמטה אונ אין וואשער איין הודש
 אין יאר אונ וויא פיל מען אין הודש אונזוויא
 פיל שעות אויף דעם טאג אונ אין וואשער איין
 ארט אונ אין וואשערע קליידר איז ער גנאנגן
 אין וויישע אדר אין שווארצע • גיט אים לי
 אלוים איר זייט קינדער צו גאט אייער גאט •
 לא תתירו איר זאלט אייך גיט קראצין איפער
 איין מת דען די אומות פלעגן פאר צייטן זיך
 קראצין אונ זאויש רייסן די האר איפער איין
 מת • דען זיי מינגן דאש די וועלט איז דער
 עיקר אונ ווען איין מענטש שטארבט זאגן
 זיי ער איז פאנו פאלן • דרום קלאגן זיי ויער
 איפער איין מת • דרום זאגט די תורה איר זייט
 קינדער צו גאט איר זאלט אייך גיט קראצין
 איפער איין מת דען נאר דר עולם הבא איז אן
 גיברייט צו אייך • דרום איז דעם מענטשין
 פער ווען ער שטארבט אזו קומט ער צום
 אייביגן לעבן • לא תבשל גיר בחלב אמי דו זאלסט
 גיט קאכין קיין פלייש מיט מילך • דריי מאל
 שטייט אין דר תורה מען זאל גיט קאכין קיין
 פלייש מיט מילך • איינס ווייזט דש מען טאר
 גיט קאכין קיין פלייש מיט מילך האמטשע מען
 וויל עש גיט עסין נאר מען קאכט עש פון
 איין נכרי וועגן • אונ דינגן איז די וועלט גיט
 גזר זיי קאכין פלייש מיט מילך פאר נכרים
 אין זיערע מינר • דש אנדערע איז מען טאר
 גיט עסין קיין פלייש מיט מילך • דש דריטע
 איז מען טאר קיין הגאה גיט האבן פון פלייש
 מיט מילך ווען עם איז אין איינס ווארן נקאכט
 דאש אפילו פאר זיין הונט טאר ער דש גיט
 געבן • נשר תשח דו זאלסט איין מאל אפ שייך
 מעשר צום לוי אונ זאלסט נאך איין מאל אפ
 שייך מעשר צו פירן אים קיין ירושלים אונ
 צו עסין אים דארטן • רבי יוחנן זאגט גיט
 מעשר כדי דו זאלסט רייד ווערן • אונ האמטשע
 מען טאר גאט גיט פרויבן אפער מיט מעשר
 אונ אדקה מען מען גאט פרויבן • אזו וויא

אין פסוק שמיים וקחתי נא בואת נאמ ונאמ
 פרוקט מיד מיט צדקה און מעשד געבן אויב
 איד וועל אייך ניט געבן צעהן פאר אזו פיל *
 עש איז דר פוד ווען איינער ניט דעם אנדרן
 איין פעלד צו אקערן און זיינע און שניידן
 אזו ניט ער אים דר פר איין דריט חלק אדר
 איין פערט חלק * אבר נאמ ניט דעם רעגן און
 נוקע מוירא און געסט ניט מער נאר מעשד
 דאש איז איין צעהנט חלק * עש איז גווען
 איין מעשד ביא איינעם דאש ער האט אלע
 יאר פון זיין פעלד הונדערט מאס מעשד גיגעבן
 דען עש איז אלע יאר מוזיונט מאס קארן
 גינאקסין האט ער דעם זון צוהאך גילאון
 דאש ער זאל רעכט מעשד געבן * דאש
 ערשטע יאר האט דער זון הונדערט מאס
 מעשד גיגעבן * דער נאך האט ער גינאנט
 וויא זאל איד אזו איין סך מעשד געבן *
 האט ער דאש אנדערע יאר נאר גינציג מאס
 גיגעבן * אזו האט דר נאך נאר גיין הונדערט
 מאס גינאקסין * דאש דריטע יאר האט ער
 נאר אכציג מאס גיגעבן האט דר נאך נאר
 אכט הונדערט מאס גינאקסין * אלץ וואש
 ער האט מיט צעהנען מאס ווייניגער גיגעבן
 איז אין פעלד מיט הונדערט מאס ווייניגער
 גינאקסין * ביז אין פעלד איז מער ניט
 גינאקסין נאר הונדערט מאס וויא פיל מען
 פלעגט דר פון מעשד געבן * זיינען גיקומען
 זיינע קרובים אן גימאן אין שיינע קליידער *
 האט ער צו זיי גינאנט איר זייט אייך משמח
 אויף מיין צדק * האבן זיי גינאנט חס ושלום
 מיר זיינען גיקומען צו פרייען זיך מיט דיר
 דאס דו ביקט איין פתן גינארין * דען פרייער
 ביקמו גווען איין בעל הבית אין פעלד און
 האשט צו נאמ מעשד גיגעבן * און איצונד
 ביקט גינארין איין פתן און געמאט מעשד
 אין דעם פעלד * און נאמ איז דר בעל הבית
 ער האט צו גינאמען גיין הונדערט מאס און
 האט דיר גיגעבן הונדערט מאס * דרום זאנט
 די תורה גיב מעשד כדי דו זאלשט קענען

כה

וויסער מעשד געבן און זאלשט זיך
 בלייבן * את כל תבואת ורד תיצא חסדה ויא
 חכמים זאגן וועט איר רעכט מעשד געבן
 וועט איר זיינע און דאש וואש עס וועט
 וואקסן וועט זיין צו אייך * מעשד ורד מיישד
 נאמ זאנט צו ישראל וועט איר רעכט מעשד
 געבן וועט עס ווערין גירופין ביין קארן און
 דיין וויין * וועט איר אבער קיין מעשד ניט
 געבן אזו וועט עס ווערין גירופין מיין קארן
 און מיין וויין אזווא וויא אין פסוק שמיים
 ונקחתי ודני בשמי ותירושי בשערו איד וועל אפ
 געמען מיין קארן און מיין וויין אין זיין
 צייט * לא תאמז את לגבד ווען דו גיבשט געפעס
 דעם עני זאלשט מיט אים זיידן נוקע זיך
 און זאלשט ניט אן שרייען אן אים * און
 דאש האט שלמה חסדך גינאנט כוס נפש איש
 עשרו ורש לא שפע געה דאש עשירות איז אין
 אויש ליוונג אויף דעם סענמאשין * נאר ווען
 אז דר עני הערט פון אים ניט קיין גישריא
 גייעט ער ניט אים מיט נוקע זיך * רבי
 זנאי האט גוועהען וויא איין עושר האט צו
 איין עני געלט גיגעבן אויף דער גאס פאר
 אלע לייט * האט רבי זנאי צו אים גינאנט
 עס וואלט געקער גווען דוא וואלשט אים
 ניט גיגעבן איידער דוא זאלשט אים געבן
 און דוא זאלשט אים דער מיט זיין פנים
 מכילש זיין * די חכמים זאגן ווער עס ניט
 קיין צדקה ניט איז גלייך וויא ער דינט
 עבודת פוקבים * שרייבט דער צדור הסוד
 דרום איז ער גלייך וויא ער דינט עבודת
 פוקבים דען דר וואש ניט קיין צדקה ניט איז
 זייל ער זאנט איד האב מיד גימיט מיט
 מיין חקמה מאג און נאכט און האב מיר
 איין גינאמילט עשירות און וויא זאל איד
 דער פון אנועק געבן און ער גלויבט ניט
 דאש נאמ האט אים דאש עשירות גיגעבן *
 דרום איז ער גלייך וויא ער דינט עבודת
 פוקבים און לייקנט אין נאמ * אויך סינגט
 דר פסוק דו זאלשט ניט עטארקן ביין הארץ

זייערט

גיערם דו זאלשט דעם עני געבין גומע רייד
 ווען דו האשט קיין געלט נישט צווא געבין
 אפר ווען דו האשט געלט יא תקפו את דד
 זאלשטו נישט צו שליסן דיין האנט פון צו
 געבין אים געלט. און עם איז דא אמיל
 עניים וואש זיי ווילן בעסער פאר חונגער
 שטארבין און ווילן קיין צדקה נישט נעמן.
 דרום שטייט ווייטד ותעב מעביט דו זאלשט
 אים ליען געלט און דר נאך זאלשטו אים
 נישט קאנען. און אויב דוא וועלט וועלן
 זאגן קרבח שנת השבע שנת השמיטה עש נינועהנמ
 באלד דאש זיבעטע יאר פון שקיפה וואס
 מען טאר נישט אקערין און זיען און איד
 וועל אליין ווייניג האבן צו עסן און וויא
 אזו זאל איד נאך דעם עני געבין. דאש
 זאלשטו נישט זאגן דען גאט קען דיר ממלא
 דיין צעהען קאל אזו פיל. והיה דה חסי ווען
 דו וועסט דעם עני נישט געבין וועשטו נאך
 זינדדיגן מיט דעם וואש דו האלשט שטמה
 דען הויך דעם ווילשטו קיין צדקה נישט
 געבין. ויהי חסו לי געבין זאלשטו אים געבן.
 און דרום האט די תורה גלשמעלס גיטו חסו
 צווייא קאל צו ווייזן דוא זאלשט פיל קאל
 צדקה געבין. דען עש איז בעסער צו געבין
 דונקערט קאל צו גראשין איי מען זאל געבין
 דונקערט גראשין מיט איין קאל. דען ווען
 דו וועט פיל קאל געבן אזו וועט ער גיטאונט
 זיין צו געבין צדקה יי גלל תרדי הוי דאש איז
 שייטש איין גלל גייט ארום אויף דו וועלט
 זייניט איז דר רייד. קארנין איז דר רייד.
 דרום זאל דר עושר גיטאוינט זיין צו געבין
 דעם עני כדי גאט זאל נישט אייב קערין דעם
 גלל אזו וועט ער ווערן איין עני און דער
 עני וועט ווערן איין עושר. און מען זאל
 דעם עני העלפן איי ער פאלט נאך אראפ.
 אזו וויא אין פסוק שטייט יי ויט איז ויפיה
 די עני ותעבטו דאש איז שייטש ווען דיין
 ברודר וועט ארום ווערן זאלשטו אים באלד
 העלפן איי ער פאלט נאך אראפ דען דער

נאך איז שוין שווער אים אויש צו העלפן
 און דאש זאגט דר פסוק אפס כי לא יתח דה אביו
 דאש איז גיטיינט איי ער איז נאך איין
 אביון. דען דאש ווארט אפס איז שייטש
 נישט פלוסר אז ער איז נאך נישט קיין אביון
 זאלשטו אים העלפן עש זאל ביי דיר נישט
 זיין קיין אביון דאש דו זאלשט אים לאזן
 נאר פאלין. אזו שרייבט דר תולדות יצחק.
 די פסוקו דוא זאלשט אים גיטאונט געבין וואש
 אים גייט אפ אפר דו בישט אים נישט מהויב
 רייד צו מאכן. אשר יחסר לי וואש אים פעלט
 דאש מינינט מען דו בישט אים מהויב איין
 פור צו דינגען אויב ער דארף און זאלשט
 אים איין ווייב געבין אויב ער האט קיין ווייב
 נישט. פחות תפח דו בישט מהויב צו בריינגען
 דעם עני די צדקה פאר דר טיר פון זיין הויז
 ווען דער עני וויל צו דיר נישט קונען. און
 מען זאל זעהען דר עני זאל נישט פאר שעפט
 ווערן. אזו וויא די גמרא זאגט אין כתובות
 רבי אבא פלענט איין בוגדין געלט אין איין
 מיכיל און האט דאש היינער ויך גיטארפן
 כדי ער זאל נישט זעהען וויא דר עני נעמט.
 דאש דער עני זאל נישט פאר שעפט ווערן.
 מר עקבא האט גיהאט איין עני אין זיין
 גאס דאש ער פלענט אים אלע פרייטאג
 שיקן פיר גילדין. איין קאל האט ער אים
 גישיקט הויך זיין ווייב איז זיא ניקומן צווא
 ריך צו מר עקבא זיין זאגט דר עני איז
 איין רמאי. דען ער איז איין עושר און ער
 מאכט יד פאר איין עני צו נעמען צדקה.
 דען איד האב גייערט דאש מען האט אים
 גפרענט אין וואש ווילשטו עסן אין זילברנע
 פלים אדר אין גילדערנע פלים. רבי אליעזר
 זאגט מיר דארפן דאנקען די בקאים וואש
 מאכין זיך ארום. דען וויל מיר ווייסן דאש
 עש איז דא בקאים אזווא האבן מיר קיין
 עבירה נישט וואש צו צייטן קומט איין עני
 און מיר גיבן אים נישט. וויל מיר קאנען
 זאגן פאסער איז ער איין רמאי. אפר דאש

ואל איין מענטש זעהען וואש ער מוזט אונ
 זאל טראכטן דעם רעכטן ענין צוא געבן
 צדקה רבי חייא האט גזאגט צו זיין ווייב
 ווען איין ענין קומט אויף דער פיד זאלשמו
 אים באלד פרויט געבן כדי אויב דייע
 קינד וועלן חס ושלום ענינים זיין אונ וועלן
 קומען אויף דיא טירן וועט מען זיין אויך
 באלד געבן האט זיין ווייב גזאגט ווארום
 שילשמו דייע קינדער האט רבי חייא
 גזאגט עס איז איין גלגל אויף דער וועלט
 זיינט איז דר ארום מארגן איז דר ארום
 די חכמים זאגן וויא גרויס עט איז די מצוה
 פון צדקה דאש דורך איין פרוטה וואש ער
 גיט צוא איין ענין איז ער זוכה צוא זעהען
 דיא שכונה אזו וויא אין פסוק שמיט אי
 דוד אהיה עמו דורך צדקה מוא איד זעהען
 זיין שכונה דרום זאל מען צדקה געבן אי
 מען שמעלט זיך דאונגען כדי דורך דר צדקה
 וועט זיין תפלה ווערן גיזעהן פאר גאט אונ
 גאט וועט זיין תפלה אן געמען שסור את חדש
 סגדי ויין גיזארגט צו האלטן דעם חודש
 זיפן צוא פרייגען אין אים דעם עומד ווייל
 גאט האט דיר גילאזט וואקסן זיין קארן
 אונ ווייך אונ גאט האט דיר אן דעם
 חודש אויס גיזויגן פון מצרים וישית
 שבעת לוי אליהם ספת נדבתי דוד דו זאלשט מאכן
 שבעות אונ זאלשט פרייליך זיין אונ זאלשט
 דעם ענין אויך פריילעך מאכן אזו וויא זיין
 פאר קעגן איז דרום האט די תורה זיין
 שבעות מען אן גישריבן מען זאל פרייליך
 זיין וויא זיין אלע ימים טובים כדי דער
 מענטש זאל גיט זאגן פסח איז זיבן מעג
 אונ סוכות איז אויך זיבן מעג אפר שבעות
 איז גאר איין טאג דרום דארף מען גיט אים
 שבעות אזו פריילעך זיין דרום זאגט דער
 פסוק דו זאלשט אום שבעות אויך פריילעך

זיין אונ זאלשט דער פרייען די ענינים אונ
 גאט זאגט ווען דו וועשט דער פרייען מייע
 פיר ענינים דאש איז דעם לוי אונ דעם גר
 אונ דעם יתום אונ די אלמנה אזווא וועל
 אויך דר פרייען דייע פיר זיין זון אונ זיין
 טאכטער אונ זיין קעקט אונ זיין דינשט
 ושמחה בנה דוא זאלשט דיר פרייען אין זיין
 יום טוב פון זאגען לערנען די חכמים אפ
 מען זאל קיין התנה גיט האבן אום יום
 טוב מען זאל גיט פאר מיטן די שמחה פון
 יום טוב מיט דר שמחה פון דר התנה אונ
 דיא תורה האט אן גישריבן שמחה זיין
 שבעות אונ זיין סוכות אונ גיט פסח
 וייל אום שבעות אונ אום סוכות איז
 דא אין ארץ ישראל תבואה אזו קען מען
 שפיוון די ענינים אונ מען קען זיין פרייליך
 מאכן אפר אום פסח איז דיא זייע
 תבואה נאך גיט פארטיט אונ דיא אלשע
 תבואה האט מען שוין אויף גיזעסן דרום
 שמיט גיט זיין פסח קיין שמחה אונ קיין
 פרקה דיא נקרא זאגט אין ערבי פסחים
 דיא מאנען זאלן זיך פרייען מיט עקין אונ
 פרייגען אונ ווייער מיט שייגע קליידער
 אונ דאש איז דער עיקר שמחה פון דיא
 ווייער גיט צו פרייגען אונ זיין סוכות
 שמיט חייס אד שפת דאש ווייזט דער מענטש
 זאל זיך גיט גאר פריילעך מאכן אונ זאל
 חס ושלום פאר געסן אין גאט ובפרט
 אום סוכות וואש ער האט איין גיזאמלט
 זיין תבואה אונ זיין וויין דרום זאגט
 דער פסוק אז שם אד איז שייטלש פינערין
 כלומר דוא זאלשט פינערין זיין שמחה
 אום סוכות אונ זאלשט גאט לויבן אזווא
 וויא אין פסוק שמיט גיט את השמחה דינט
 גאט מיט שמחה אונ זיין פריילעך
 מיט ציטערנעש :

תקשרת רשת איז עסקה מיטערן זיפן מען אין דיא חסידות פון נט

בנים אדם לוי אלהים לא תתנודו ולא תשימו קרחה ווי
 אין פרשת לך לך איז ער מאריך דאס די
 נשמות הצדיקים זיינן די פירות פון הקב"ה און
 דרום היישין ווי בנים צו הקב"ה און די פירות
 בליען אויף דר וועלט זיי זיינן דר קיום פון דר
 וועלט און פון דר תורה און דרום גייען אלע
 נאכט אויף דיא נשמות הצדיקים און האלבע
 נאכט קומט הקב"ה מיט די נשמות הצדיקים
 אין גן עדן און איז זיך משתעשע מיט זיי און
 מיט די נשמות הצדיקים וואס זיינן שוין אויף
 יעדן וועלט און דער עולם העליון מוז האביי
 ראש התעוררות פון דעם עולם און אז דיא
 נשמות הצדיקים גייען אויף פון דעם עולם אז
 זיינן זייא זיך מתלבש אין לבושי כבוד פון פיל
 אורות עליונים און הקב"ה איז זיך משתעשע
 מיט זיי און גלומט צו זיי ווייל זיי זיינן די פירות
 ומעשה דיו אזו ווי דר פסוק ואנט בנים אדם לוי
 אלהים רבי אלעזר ואנט הקב"ה האט זייא
 גירופן ישראל אחים ורעים וואש פון איין ברכה
 האט ער זיי גיגעבן דאס זיי זאלן זיין אונטער
 זיין האנט און ער וועט זיין זייער שומר און
 רופט זייא מיינע גליבטע קינדער מער פון אלע
 עליונים און ואנט בנים אדם לוי אלהים ווייל דר שם
 הקדוש ווערט נשלים אין זייער חותם אות בריח
 אז זיי זיינן זיך מל דען אין דר צורה פון מעמלשן
 זיינן נאר צוויי אותיות די שוין מיט דר דליה און
 אז דער מעמלשן איז זיך מל ווערט אונטערלעקט
 ראש אות יי אזווא ווערט נשלים דער שם שדי
 דרום היישין ווי בנים לוי קדושים און אז זיי זיינען
 הליה מטמא דעם הייליגן צייכן און זיינן אים
 מכניס ברוח אורי נייט אונטעק די קדושה פון דעם
 חותם און עש אז גליה וויא ער וואלט מחריב
 פולם גיווען דען ער איז מטמא דעם הייליגן
 צייכן וואס דר מיט ווערט נשלים דר שם הקדוש
 דיא נשמות הצדיקים זיינן אין איין העכערער
 מדרגה פון אלע חילול ומחנות של מעלה
 אויב דיא וועלט פריעגן נאך וואס קומן זייא
 אראפ אויף דר וועלט און ווערן אפ גיטאן פון
 זייער הויכע מדרגה עס אזו איין משל צו איין
 מלה וואס האט זיין וון אונטעק נשקט אין איין
 דארף אריין מען זאל אים דארט אויף ציהען
 און זאל דארט מגודל ווערן ביי ער וועט גרויס
 ווערן און וועט שוין זיך מעגן לערנן די וועגן
 און נמוקי המלכות דר נאך ווי דער מלה האט

גיהערט אז דער זון איז שוין גרויס גיווארן און
 די אהבה פון דעם מלה איז דאך זייער גרויס
 צוא זיין זון אזווא האט ער נאך אים נשקט זיין
 מוסר די מלכה זיא זאל אים אהיים בריינגן האט
 זיא אים גיבראכט און דר מלה האט זיך מיט
 אים זייער גיפרייט אזו אויף די נשמה פון דעם
 צדיק זיא קומט מחוד קוביה ושכינתיה שיקט ער
 די נשמה אין דעם דארף אריין דאס היישט אויף
 דער וועלט זיא זאל דארט מגודל ווערן און
 זאלן לערנן אויף דר וועלט די נמוסים פון דעם
 מלה עליון מיט אלע זיינע זאכן און אז דר מלה
 דר הערט אז דאס קינד איז שוין גרויס עס איז
 שוין צייט ער זאל קומן פון דעם מלה עליון אין
 זיין היכל אריין און פון גרויס ליבשאפט קומט
 די שכינה בעצמו נאך אים זיא זאל אים אהיים
 נעמן און ער שטארבט ניש ביי ער זעהט פריער
 דיא שכינה און זיא בריינגט אים צו דעם מלה
 עליון און וועט שוין המיד דארטן פון דעסט
 וועגן איז דער סדר פון דעם דארף אז דער בן
 המלה גייט ארויס פון דעם דארף שרייען זייא
 און וויינן וואש דר בן המלה שייך זיך אפ פון
 זיי און אז עש גיפנט זיך צווישן זיי איינער איין
 קלוגר ואנט ער צו זיי וואש וויינט איר וויישט
 איר דען ניש אז דר בן המלה האט שוין מער
 ניש גידארפט זיין ביי אויף ער איז שוין ראוי
 צו זיין ביי זיין פאטער אזווא אויף משה רבינו
 איז גיווען איין קלוגר האט ער גיזעטן אז דיא
 דארפיש לייט האבן גיוויינט בשעת איין צדיק
 איז גישטארבן האט ער זיי גזאנט בנים אדם לוי
 אלהים לא תתנודו ולא תשימו קרחה בין עיניכם לפת
 קום און זעה די צדיקים וואלטן ווישן די דאווע
 זאך וואלטן זייא זיך זייער גיפרייט בשעת עש
 קומט זייער צייט זייא זאלן אונטעק גיין פון דער
 וועלט איז דען ראש ביי זיי אקלוגר כבוד אז
 די שכינה קומט אליין צוא גיין נעמן די נשמה
 און זיא אריין פירן בהיכל המלה ער זאל זיך
 אלע טאג משמח זיין דען הקב"ה איז דאך מער
 ניש משתעשע זייערט מיט די נשמות הצדיקים
 ביי לוי ישראל גרויס מיר זיינן מחויב צוא דינען
 להקב"ה בעבודת המקדש און אלץ וואש
 היישט עבודה און מיט דער תפלה וואש זיא
 היישט עבודה און מען זאל זיך משמח זיין
 במצות התורה וואש דאס אלץ היישט עבודה
 אזווא וויא איין עבד וואש דינט צוא זיין

האר איז ער דאך מחזק אלץ צו טאן וואש ער
 דארף און עס גיהער צו אים וואש עס איז אויף
 אים מוטל צו ברען זיין האר דען דיא ישראל
 היישן עבדים אזו וואש עש שמייט די בני ישראל
 עבדים עבדי הם אשר הוצאתי וגו' וזיא זיינען מייענע
 קנעכט ווייל אויף האב זיי אויש גרעניג פון מצרים
 זיינן זיי מהרוב מיד צו דינן אזו ווי איין קנעכט
 דינט צוא זיין האר וואש ער האט אים אויש
 גילויזט פון דעם טויט אונ פון אלע בייז פון דר
 נועלט אויף היישן זיי ווידר בניס אעס לוי אליהם
 זיינען קינדער צוא הקביה און ווען היישט דער
 מענטש איין עבד אז דער מענטש דער קענט
 אונ דינט להקביה בדרך כלל דאש ער מוט
 דאש בפעל פון זיין האר האמשע ער וויישט
 גאר ניש נאך וואש מען דארף דאש נאר ער
 דינט בדרך כלל וואש מען היישט אים ער
 האט מיון כח ניש צו ווכן באוצרות הקלה אין
 די סודות פון זיין האר נאר ער איז גאר אן שכל
 דר היישט איין עבד צו הקביה אבר דר מענטש
 וואש דינט צו הקביה בדרך פרט אונ דר קענט
 אים רעכט צוא דינן מיט גרויש שכל אונ פאר
 שמיים אויף וואש אימליכע זאך איז כרמו דר
 היישט איין גילבטר זון פון דעם מלך אזו וזיא
 איין זון פון דעם מלך ועקם אויש אלע אוצרות
 הקלה און וויישט אלע סודות פון זיין פאטער אזו
 דר מענטש אויף וואש פר שמיים די סודות פון
 הקביה היישט ער אין דר מדינה פון פן אונ
 האמשע ער היישט שוין איין זון צו הקביה אזו
 וזיא עש שמייט בני בכורי ישראל זאל ער זיך
 פארט ניש אויש ציהען מכלל עבד צוא דינען
 להקביה מיט אלע מיני עבודות פון איין עבד
 אונ צו ווישן אלע סודות התורה אונ זאל פארט
 זיין וזיא איין עבד צוא דינן מיט אלע באפעל
 וואש מען האט אים גיבאטן וואול איז דר חלק
 פון דעם זון וואש ער איז זוכה צוא ווישן דיא
 סודות אונ די אוצרות פון זיין פאטער אזו וזיא
 איין פן יחיד וואש דר פאטער האט אים גיגעפן
 לשות ער זאל גינעלטיגן אין דיא אוצרות אונ
 דאס איז דר כבוד וואס ער גינעלטיגט אונ אין
 זיך משתדל אין דער תורה מיט אירע סודות
 דאס אלע תולדות השמים אונ מלאכים קענען
 אים ניש ווערן ער זאל אלע שעה צריין זיין צו
 זיין פאטער וואול איז זיין חלק אין אלע וועלטיג
 עש איז פר האנדן פול עבודות וואס ער דארף

ביידע אין איינס טאן זיין איין עבד את איין פן
 דאס ער זאל נכלל זיין פון די ביידע דאס איז
 דיא עבודה פון דער שמונה עשרה דארף ער
 מתפלל זיין צו זיין וזיא איין עבד דר מיט את
 ער מתקן אלע עולמות צוא בהעמטן זיך מיט
 זיין פוננה אונ דיא סודות פון דער תפלה
 אונ דער מיט איז ער מתקן דעם סוד פון
 דר גאנצער אמונה אויף אזו איין מענטשן רופט
 אים הקביה בבוכול אין אלע תולדות וסתנות
 פון אלע עולמות אונ אין אלע הימלן זייט נהדר
 אין דעם מענטשן וואש ער איז דר נאמן הסלף
 וואס אלע אוצרות זיינן אין זיין האנט וואול צו
 אים בעולם הוה ובעולם הבא אונ פון דר צייט
 ווערט ער דר קענט אונ גיציגיגט בכל העולמות
 אונ בלשעת אז ער דארף עפעס מיט זיי משמש
 זיין זיינן זיי שוין אין אים נהדר אונ הערין צוא
 זיינע רייד אונ די ביידע מדינות גיפנין מיד
 אין דעם פסוק ויאמר לי עבדי אלה ישראל אשר בך
 אהפאר עבדתי אתה היישט מדינות עבד את ישראל
 איז די מדינה פון פן אונ אז זיי ביידע זיינן אין
 איינעם דען איז אשר בך אהפאר היישט ער איין
 רעכטר מענטש :

ראשית בכורי אדמתך פניא ביתי אלתיך לא תבשל בני
 בתלב אטו דער וזרה איז אין דעם ווער
 מאריך אונ זאגט אז דאש איז אלץ כדי דיא
 ישראל זאל ניש גרום זיין דורך ווערע סתאים
 אז שלעכטע זאלן האבין איין יניקה פון דער
 קדושה דען דר וועקן זיך די בוחות היינים אונ
 די שומאה איז גובר דרום זיינן זיך די ישראל
 מקדים אונ פריינגן בכורים ובשעת זיי פריינגן
 די בכורים דארפן זייא אן הויבן צו זאגן אבסי
 אייב זני לבן הארמי האט גוואלט מיט זיין בלשון
 מאכן פר לרין אונזער פאטער יעקב מיט זיינע
 קינדער אונ הקביה האט זיי מציל גינען דאס דר
 שומאה זאל אין זיי קיין שליטה ניש האבן דרום
 האט הקביה אן גיזאגט צוא די ישראל אין דער
 תורה ראשית בכורי אדמתך פניא ביתי לא תבשל בני
 בתלב אטו דאש דיא שומאה זאל ניש האבן קיין
 אהויה אין דר קדושה ווארום איין ציקלע ווייזט
 מיר אויף דעם פח הרין דרום טאר מען ניש עסן
 בשור בתלב פלייש מיט מלך אין איינעם כדי
 מען זאל דר ווישערן די שומאה פון דעם מקדש
 העליון דאס אלץ דינג גינענט זיך נאר וועלדיג
 די מענטשין דר וועקן זיך אויף דר וועלט אט
 ווערט

וערם נטא למעלה קום אונ זעה ווען די ישראל
 זינען חלילה ניש ערלך און ויגרינגן שטייט אין
 פסוק אויף ווי עס נגשו סעלל נשים משלו בו דאס
 מינגט מען דא צוויי נשים זונות קלופות סחלה
 וילית האבין אויף וויא איין שלומה אין דעם
 ספר פון שלמה הסלך האט מען גיפונן ווער עס
 עסט בשל בחלב אין איינס אדער אין איין שעה
 אדער אין איין סעודה אזו וויזט אויבין אויש
 וויא איין ציקלע ווערט געבראטן מיט דער
 פעל און דאס אזו אויף אים מקטנן פערציג
 טעג פון דעם מרת הדין און זיין חבורה ממאה
 אין זיך צו אים מקרב און דר וועקן דינים אויף
 דער וועלט און ווען ער גיוויגט איין קינד אין
 די פערציג טעג אזו ניש מען אים אנלמבה מצד
 אחר און זיא אין ניש מצד הקדושה דרום שטייט
 ותקבלתם היתום קדושים וויל דער מענטש זיך
 מסהר זיין העלפט מען אים ער זאל זיין מסהר וויל
 ער חלילה זיך מטמא זיין עפיגט מען אים אויף
 איין פתח ער זאל טמא ווערן אויך שטייט
 תפסם גם אן איין איו שייטש לשון פאר
 שטאפונג דאס די טומאה פון שטאפט אים זיין
 הארץ ער זאל קיין רשות ניש האבן זיך מסהר
 זיין אזו וויא ער קען זיך רייניגן פון אנדערע
 טומאות און נאך מער ער פארקומט זיך פון אלע
 חיות רעות וויל ער וויזט זיא אום וויא איין
 ציקלע און איין ציקלע איז שכית אין די אויגן
 פון די קלופות וואס ווי היישן שעורים און זיין
 צלם הקודש ווערט פון אים אפ גיטאן רבי חסד
 האט מתיר גווען צו עסן איין הינדל מיט מליך
 אדר מיט קען וויל בשאר עוף בחלב איז ניש
 מן התורה האט רבי שמשון צו אים גיזאנט די
 בישט אסור צו טאן אזו איין אדך דען דר מענטש
 פאר ניש עפענן איין פתח צוא די מיני טומאה
 מען זאגט צוא איין נזיר וואש ער טאר ניש
 טרינקן קיין וויין ניי ארום דעם וויין גארטן פון
 דרייסן און זאלשט צו אים ניש גינעהן ווארום
 ער דארף זיך דר ווייסן פכל מיני התרקות
 איז אויך דאש איז איין חומרא און ווער עס איז
 עמים מתיר שטייט אויף אים נשקו את הנזירין
 און שטייט לא חבל כל חטבה על שטייט דאש
 ווארט כל דאש וויזט אז אלץ איז אסור
 טאגא מיר האבן גילערניגט ווארום האבן חנניא
 מלשאל ווער זיך גווען צוא אנעלכע
 נשים ניצל צו ווערן פון דעם קאלן אויבן וויל

זיי האבן זיך ניש מטמא גווען מיט איין אכילה
 וואש זיא איז אסור זאגט רבי אלעזר עם שטייט
 נשם דניאל אל לבו אשר לא יתנאל בפת בני חמלך האבן
 מיר גילערניגט בסוד המשניות דאש די אכילה
 פון נבוכדנצר הרשע איז גווען בשל בחלב און
 דניאל האט זיך דר פון נזירות און אז מען הט
 אים צוויי גיווארפן אין דר ליבן גרוב אזו איז
 ער גאנץ גווען בצלם אלהים און זיין צלם איז
 ניש גשתנה גווארפן צו אנדער גישטאלט דרום
 האבן זיך די ליבן גיפארקומן פון אים און האבן
 אים ניש מייק גווען דען דר וואס ער האט איין
 צלם אלהים האט אויף זיי הקב"ה גזאנט ויפאק
 ותקם יתיה על כל חמל הארץ און דער רשע בשעת
 דאס מלכות איז אפ גיטאן גיווארן פון אים און
 זיין וואונג אז גווען מיט די חיות פון דעם וואלד
 אזו איז אפ גיטאן גיווארן פון אים דר צלם פון
 מענטשן און די חיות זיינן גקומן צוא אים און
 האבן גינעהן אז זיין פנים איז גליק צוא וייערן
 אזו האבן זיי מיט אים מונה גווען און פיל מאל
 האבן די חיות אים גוואלט אויף עסן נאר הקב"ה
 האט אויף אים ניש גוזר גווען דעם עונש וזיא
 עם שטייט וזיא במקום תקול דאס אלע מלכים
 וועלן זיך מיט אים רייזן צו זאגן זיין הרפה די
 דאווענע גאנצע צייט קום און זעה עם שטייט
 ומקצת ימים ששה נזיא פראיהם סוב דאש הייסט זיי
 זיינן גיווארן אן גינעהן אף דעם צלם אלהים
 דאס עפ"א פון זיין ניש אפ גיטאן גיווארן און
 פון די אנדער איז זיא אפ גיטאן גווארן ווער
 האט דאס גורם גווען ווילל האבן זיך ניש
 פון אום ווערדיגט מיט די אכילות פון די אנדערע
 זכארה איז דאס חלק פון די ישראל גווען דאש
 ביניא זיי שטייט ונש קודש תהיו לי
 כי עם קדוש אתה לי אליהי רבי יהודה דייבט אן
 ותחכמה מאן תמצא בתורה האט הקב"ה גזאנט
 צו זיי וואס תהיו לי מסבלת כלנים גוי קדוש ער האט
 ניש אפ גיטאן זיין גרויס יהבה פון זיא ב"ח ער
 האט זיי גירופן קדוש ער האט נאך מער ניש
 אפ גיטאן די אהבה ב"ח ער האט זיא גירופן די
 עם קדוש אתה נאך מער ער האט זיי גירופן זאנש
 קודש תהיו לי נאך מאל מער וזיא פריער דר נאך
 האט ער זיי נאך אנעכער מדריגה גרופן קודש
 ישראל לי ראשית הבאות אין דר הבמה וואס זיא
 הייסט ראשית הבמה וזיא און דרום ווילל זיא
 זיינן גווען גירופן קודש דאס איז דאס שלימות

פון אלעמען דרום שטייט וכשר בשדה סתרה לא
 תאכלו ויחיל די ישראל זיין גאר נאנץ דרום זאלן
 זיי קיין פרי צוקומען ניט עסן דען דאס איז פגריפן
 בצד המסבאה ניערמ לגבל פסולתן אזוי צוא דיא
 קליים ען נפש וואס זיינן סעד הדין החוק סער
 פון אלע אונ דרום ביי גבולה האם די ישראל
 האט עם ניט פסול גמאכט שטייט לא תאכלו כל
 גבלה גרי אשר בשעריך תתננה ואכלה כי עם קדוש אתם
 אייניש און אהוברא וויא ביי סדיפה האם איין
 מיה האט צו ריסן אבר אמריפה איז אגרוישע
 קליפה פון דיא כלבים עזי נפש שטייט ונפש
 קדש הדין זי וקשר בשדה סתרה לא תאכלו שטייט
 שזון ראש לשון קדוש ניט קדוש און ווי ישראל
 הייסן אין דר תורה קדוש קדוש ישראל לוי ראשית
 תבואתה און וויא ביי קדוש שטייט וכל דר לא יאכל
 קדוש און שטייט בייא זיי כל אוכליו יחשבו רבי
 סתוק האט גפרענט צוא רבי שמעון אז דיא
 זאגט אז קדוש איז אהערע סתרינה פון
 קדוש עם שטייט דאך קדוש קדוש קדוש זי צבאה
 און דאס איז דאך דאס נאנצע שלימות פון
 גאר דר קדושה ווארום שטייט קדוש און ניט
 קדוש זאגט רבי שמעון ווען די אלע דריי מאל
 קדוש קמין זיך צו נוף ביי אנגדר ווערמ איין
 בית ער הייסט קדוש דאס איז דר כלל פון דיא
 דריי מאל קדוש און דרום איז די סתרינה פון
 קדוש דר כלל פון אלעמען און ווען די ישראל
 זיינן ניוועקן וכלל באטונה שלימה האבין וויא
 גיהישן קדוש דר כלל פון אלעמן דרום שטייט
 קדוש ישראל לוי ראשית תבואתה ונפש קדוש תהיה לוי
 איין ער הצבא האט גפרענט צו דבי אבא עם
 שטייט וכשר בשדה סתרה לא תאכלו וואס דען שטייט
 סתרה נמו ליראי עם וואלט ברארפט שטיין סתרה
 נמו לגלים זאגט רבי אבא צו אים שטייט דען
 סתרה נמו ליראי עם שטייט דאך סתרה אוב דו
 וועסט זאגן סתרה און מדיפה איז אלץ איינע
 דרום זאגט דר פסוק סתרה די מצוה פון סתריפה
 אז מען זאל זיא ניט עסן נמו ליראי האט ער
 עם ניעבן צוא זיינע וראים דיא וואס האבין
 מורה פאר אים :

תאנא מיר האבין גילערניט ויחיל דיא ישראל
 זיינן גיווארן גירופן בתורה קדוש דרום
 פאר איינער דעם אנדערען ניט רופן קיין מיואסין
 נאמן און אים ניט נעבן קיין צו נאמן דען דר
 עונש דער פון איז נאנץ גרויש מכל שכן מיט

אנדערע זאכן וואש איז איין גנאי צום חבר האנא
 מיר האבן גילערניט עם שטייט נצור לשונך סתרה
 וואש איז מייטש מדע אלא פון וועגן לשון
 הרע נידערדין אראפ חלאים אויף דער וועלט
 זאגט רבי יוסי דר וואס רופט דעם חבר מיט
 און אונדך וואס עם איז ניט דא אין אים און איז
 אים מננה און ווערמ ער אויך נתפס אין אונד
 אונדך וואס עם איז ניט דא אין אים דען רבי
 הזקה האט גיזאגט אימליכר וואש רופט דעם
 חבר רשע נידערט מען אים אין גיהנם און מען
 איז אים דן בכל מיני יסורים ועונשים עם איז
 ניווען איין מענטש וואש האט גישאלטן דין חבר
 איז הרהר גינאנגן רבי יוסי דר ביי און האט עם
 גהערט זאגט ער דר האסט גטאן און וויא איין
 רשע איז ער גקומן פו רבי יהודה האט רבי יוסי
 גזאגט אויך האב אים ניט גירופן רשע ניערמ
 און ווי ארשע האט רבי יהודה עם גפרענט צו
 רבי אלעזר זאגט ער דרויף איז ער ניט חייב
 ווארום עם שטייט מיה זי גארי ניט קיין פיניט
 ניערמ וויא איין פיניט ווארמס אויב עם חי
 ניט און ער זאל חלילה נוען זיין צו די ישראל
 איין פיניט וואלט פון זיי גאר ניט גיבליבין איין
 שורש אויף דר וועלט און אויך הנה נאמנה און
 וויא איין אלמנה און ניט קיין אלמנה וואש האט
 קיין מאן ניערמ און וויא איין אשה וואש
 איר מאן איז אונעק גינאנגן למדינת חיים און ווא
 ווארט אויף אים און אויך מל דמות הנפא דמות
 כפרה אדם און ער האט ניט ניווען קיין מראה
 חם לשלום זאגט רבי אבא זכאין זיין די ישראל
 וואש אויף וויא שטייט קדוש ישראל לוי ראשית ור
 און דרום כל אוכליו יחשבו :

לא תאכל כל חטאת רבי יהודה היובט אן הישא
 ארבה כשר וספר איז לו קום און זעה וויא זי
 מענטשן ברארפן משגיח זיין בעבודת הקב"ה
 דען דר וואס איז עוסק ומשגיח בעבודת הקב"ה
 איז זיין מורה און איפה אויף אלע בשעפנט
 דען הקב"ה האט אימליכע בריה בשאפן ברמות
 וויא עש איז צו אים ראוי ניווען דר נאך האט
 ער בשאפן דעם מענטשן ברמות עליון און מיט
 דעם גשמאלט האט ער אים גמאכט שולט זיך
 איבר אלע דען בכל זמן אז די בריות הייבן
 אויף זייער קאפ און זעהן דעם מענטשן ברמות
 עליון בעלם אלהים און פארקטין זיי זיך און
 ווערן פו גואנילט פו אים און וויא עם שטייט
 ומוראכם

ויענין איז דר מענטש מחויב בודק זיין אלע טאג
 ויינע עבירות דען אז עס קומט אין דר פריא
 בשעת דר מענטש שטייט אויף פון זיין בעט
 שטייען תיבה פאר אים צוויי עדות און דעם
 גאנצין טאג זיינן זיי מיט אים אנטוונג געבן
 וואש ער טוט אויף דער וועלט אנאנצין טאג
 עפינט ער די אויגן ואגין זיי עיניו לכה גיש
 געפיד גישו גידד זיינע אויגן זאלין נאר זעהן
 רעכט פארטיגע זאכן ריכט ער אן ויינע פיס
 גיין זאגן די עדות פלס מעגל תלך זאלשט איבר
 וועגן די שטעג פון זיינע פיס נאר צוגיין אין
 רעכט פארטיגן וועג דרום זאל זיך דר מענטש
 היטין אלע טאג פון זיינע עבירות און אז עש
 ווערט נאכט אז איז דר מענטש מחויב מסתכל
 און בודק זיין וואש ער האט אנאנצן טאג גמאן
 טאמער וועט ער גיפן אזעלכע מעשים וואס
 ער דארף דרויף תשובה טאן צו הקב"ה דרום
 דארף ער תמיד אין דרינגן עוסק זיין אז וויא עס
 שטייט וחסתי גיד חסד מינע עבירות זיינן תמיד
 אנטקעגן סוד כדי איך זאל תשובה טאן אויף
 זיי קום און זעה בשעת די ישראל זיינן גווען
 אין ארץ הקדושה איז קיין שום טאג פון זיי גיט
 גיפן גווארן ווארום די קרבנות פון דעם בית
 המקדש האבן אויף אלץ דינג מכפר גווען אלע
 טאג אבר איצונד אז די ישראל זיינן פון טריבן
 גווארן האבן זיי שוין מער קיין סמיכה גיט עס
 זאל אויף זיי מכפר זיין נאר דורך התורה ומעשים
 טובים און דר וואש גייט חלילה גיט אין רעכטן
 וועג איז ער גורם איין זיידה בביכול צו דער
 שכינה אז וויא עס שטייט ושמירה לשמירה עד ארץ
 אבר ווער עש איז עוסק בתורה ומעשים טובים
 איז ער גורם אז די פגמת ישראל ווערט דער
 היבין וואול איז דער חלק פון די וואש זיינען
 עוסק בתורה יום ולילה :

ויענין איז דר מענטש מחויב בודק זיין אלע טאג
 ויינע עבירות דען אז עס קומט אין דר פריא
 בשעת דר מענטש שטייט אויף פון זיין בעט
 שטייען תיבה פאר אים צוויי עדות און דעם
 גאנצין טאג זיינן זיי מיט אים אנטוונג געבן
 וואש ער טוט אויף דער וועלט אנאנצין טאג
 עפינט ער די אויגן ואגין זיי עיניו לכה גיש
 געפיד גישו גידד זיינע אויגן זאלין נאר זעהן
 רעכט פארטיגע זאכן ריכט ער אן ויינע פיס
 גיין זאגן די עדות פלס מעגל תלך זאלשט איבר
 וועגן די שטעג פון זיינע פיס נאר צוגיין אין
 רעכט פארטיגן וועג דרום זאל זיך דר מענטש
 היטין אלע טאג פון זיינע עבירות און אז עש
 ווערט נאכט אז איז דר מענטש מחויב מסתכל
 און בודק זיין וואש ער האט אנאנצן טאג גמאן
 טאמער וועט ער גיפן אזעלכע מעשים וואס
 ער דארף דרויף תשובה טאן צו הקב"ה דרום
 דארף ער תמיד אין דרינגן עוסק זיין אז וויא עס
 שטייט וחסתי גיד חסד מינע עבירות זיינן תמיד
 אנטקעגן סוד כדי איך זאל תשובה טאן אויף
 זיי קום און זעה בשעת די ישראל זיינן גווען
 אין ארץ הקדושה איז קיין שום טאג פון זיי גיט
 גיפן גווארן ווארום די קרבנות פון דעם בית
 המקדש האבן אויף אלץ דינג מכפר גווען אלע
 טאג אבר איצונד אז די ישראל זיינן פון טריבן
 גווארן האבן זיי שוין מער קיין סמיכה גיט עס
 זאל אויף זיי מכפר זיין נאר דורך התורה ומעשים
 טובים און דר וואש גייט חלילה גיט אין רעכטן
 וועג איז ער גורם איין זיידה בביכול צו דער
 שכינה אז וויא עס שטייט ושמירה לשמירה עד ארץ
 אבר ווער עש איז עוסק בתורה ומעשים טובים
 איז ער גורם אז די פגמת ישראל ווערט דער
 היבין וואול איז דער חלק פון די וואש זיינען
 עוסק בתורה יום ולילה :

אויף איין ארימאן און דער קוויקט אים זיין
 נפש אזו הקב"ה אויף אים מעלה גליף וויא
 עד האט אים בשאפין און דרום וייל אברהם
 אבינו האט רחמנות גיהאט אויף דער נאנצן
 וועלט עד אזו גיווען איין מכנים אורח צוא
 געבין עסין און מריקען האט אים הקב"ה
 גירעכניגט גליף וויא עד האט זייא בשאפין
 אזו וויא עש שמיים ה"ה תפיש אשר עשו בתוך
 און ראש מינוט דער פסוק פרום לנצח לחסד פרום
 אזו טייטש עד זאל פאר שפריטין איין
 טייטשעך אויף דעם טיש דער ארימאן זאל
 דרויף עסין זייא עד זאל אים אפ שניידן פרויט
 כדי עד זאל זיך ניש שעקען אזו עד וועט
 זיך אליין דארפן שניידן איין שטיקל פרויט
 און פרום איז טייטש שטיקל זאלשט אים אפ
 שניידן שטיקלעך פרויט און אנדער ליגין
 פאר אים געין זיפה וטוב לב עש שמיים
 לחסד און עש שמיים ניש סתם לחס דען עש
 דארף זיין זיין פרויט ניש גינגת אדער
 גינגת און אזו עד ניש פון אזו איין פרויט
 צו איין ארימאן איז עד ניש מקבל קיין שכר
 עש אזו ווייא צו אים עד דער סאנט דער מיט
 זיינע עבירות דרום שמיים אויך בייא תרומה
 קרוי פאנקס תרומת זי פון אייער געלט אלזין :

דבי וספי הויבט אן עם שמיים אפ נשלים וזבנים
 וזו נגזו ונתת לא אגד עוד ווען דאס פאלק
 האבן שלום און עם אזו ביי זיי ניש פר האנדן
 קיין סחלוקת האט הקב"ה אויף זיי רחמנות און
 קיין דין האט אויף זיי קיין שליטה ניש האמטשע
 זיי דינען עבודת בוכבים ווען זיי האבן נאר
 שלום צווישן זיך האט דר מקמרג אויף זיי קיין
 רשות ניש שלעקן טאן אזו וויא עם שמיים
 ביהו עבדים אפרים כחלו אויף שמיים ווייטר וזו
 גזוויי זכר עש וואלט גרארפט שמיין וזווי און
 עם שמיים וזו נאר דר אן הויב פסוק איז שלום
 זאגט עד וזו צדקה הייסט אויך שלום אזו וויא
 עש שמיים והיה משה הצדקה שלום און ווער עם
 מערט צו געבן צדקה מערט עד שלום למעלה
 ולמטה גזוויי זייערן וזייער געלט און גיבן צדקה
 עם שמיים ווייטר זייער עד פירט אפרי פון זיך
 אלע דינים זיי זאלין אויף אים קיין שליטה ניש
 האבן נאר היים ושלום :

דבי יהודה הויבט אן צו זאגן עש שמיים אשר
 משביל אל כל ביום רעה ופשיטי זי דעם פסוק

האבין די חכמים זאגט אז עם נייט אויף איין
 מענטשן וואס עד ליגט קראנק אויף זיין בעט אזו
 הייסט ראש ביי אים וויא איין תמימה דר קאפ
 איז גילאסן מיט איין קייט די פיס זיינען אים
 גבוהן און כמה בעלי דינים הימן אים פון אלע
 זיימן אלע זיינע גלידן זיינן אים זייער אייגן דאס
 עסין איז פון אים אפ גאטן עם גילוסט זיך אים
 ניש צו עסין און דר צייט וועט מען אויף איין
 אפטרופום עד זאל אויף אים מלמד וכתה זיין
 וואר אזו דר חלק פון דעם מענטשן וואס איז
 זוכת אזו דר אפטרופום נייט פר דעם בית דין
 של מעלה און קען אויף אים לערנן איין דרך
 הצלה וויא ארום עד זאל גיצול ווערן פון דעם
 דין וואס עם איז אויף אים גיצולן גווארן אזו
 וויא עש שמיים אשר משביל אל כל וואס עד
 לערינט אים דעם דרך החיים עד זאל תשובה
 טאן פר זיין האר דען סאכט עד איין אפטרופום
 אויף אים למעלה וואס איז זיין שכר ביום רעה
 ופשיטי זי פשעת דר סרת הדין האט איין שליטה
 ווערט עד גיצול דר פון ריא אשר משביל אל כל איז
 טייטש וויא נאר איז שטארק דר שכר פון דעם
 ארימאן פאר הקב"ה זאגט רבי הייא אויך פאר
 וואגנדר סוף אויף דעם פסוק עם שמיים זי שפס
 אל אדונים הקב"ה הערט צו דעם גבעט פון
 די אביונים איז משמע נאר זייער גבעט הערט
 עד צו ניש קיין אנדער גבעט וויא גשיקט זיך
 ראש זאגט רבי שמעון וייל די אביונים זיינן
 זייער גאהנט צו הקב"ה ווארום עם שמיים זי
 גשדר ונרבה אליהם לא תבנה איין תפלה מיט איין צו
 קראכין הארץ פר שעקט מען זיא ניש אז זיא
 קומט פה הקב"ה און ווער האט נאך אזו איין צו
 קראכן הארץ וויא איין ארימאן די נאנצע וועלט
 ווערט געזען פה הקב"ה מיט דעם נוף ונפש און
 דר ארימאן ווערט נאר געזען מיט זיין נפש און
 הקב"ה איז מער גאהנט צום נפש וויא צו דעם
 נוף מער וויא צו אנדערע מענטשן פון דר וועלט
 עם איז גיווען איין מעשה מיט איין ארימאן
 וואס עד איז גווען און דר גאט פון רבי יוסי וואס
 קיינר האט אויף אים קיין השגחה ניש גהאט
 מען זאל אים מחיה זיין און עד אליין האט זיך
 זייער גשעקט פר לייט צו זאגן מען זאל אים
 געבין צדקה איין טאל איז עד קראנק גווארן
 איז רבי יוסי צו אים ציינן גינאנגן קבקר חולה
 זיין דר הערט עד איין כל וואס זאגט סתקא סתקא

ראש או דאש ארם פון די גשמות וואש גייען
 אונזעק פון דר וועלט פון דר צייט קומן זיי אין
 דעם ארם אריין און דאס קול זאגט צו דעם ארם
 דו זאלסט ווישן אז עש קומט צו דיר איין נפש
 וואש וועט שטארבן פון דר צייט וויי אז צו די
 שטאט לייט וואש עס אזי ניט פון האנדן קיין
 שום מענטש צווישן זיי ער זאל אים קעגן מתייה
 זיין מיט עסין און טרינקן * אזי רבי יוסעז אים
 צו גינאנגן און האט אים דר לאנגט איין טרונק
 וואשר פון דארע פייגן הרה אין רעריל האט
 ער אים אריין גנאסין אין מזיל אריין וויא ער
 האט אים דעם טרונק גגעבן האט ער באלד
 פאקומן דעם שווייס אין זיין פנים און זיין אמום
 האט זיך צו אים ווידר גקערט און רבי יחי און
 אונזעק גינאנגן דר נאך אזי ער ווידר גקומען
 צו אים זאגט דר מענטש צו אים רבי דא שווער
 איך אז מיין נפש אז שוין גווען אים גנאנגן
 פון מיר און אזי גיקומן פון דעם כסא הכבוד
 האט זיא גוואלט דארטן בלייבן ניערסט הקביה
 האט זיך גוואלט מוכה זיין און מען האט אים
 גירופן רבי יחי און אן גברייט אז זיין רוח וועט
 אויף גיין און וועט אן גיקניפט ווערן אין איין
 חדר הקודש וואס די חכמים זייגן אן גברייט צו
 דער וועקן אויף דער וועלט סחמת ויער תורה
 וועט דאש חדר זיין צו דיר מיט דר ליכט פון
 דר אידרא קדישא און עש אזי אן גברייט דרייא
 שמואלן צו דיר מיט ריינע חברים און פון דר
 צייט אן האט מען שוין אויף דעם ארימן גגעבן
 השגחה מען זאל אים געבן וואש ער דארף *
 אויך האט דר גיטראפין איין ארימן איז דורך
 גינאנגן פון רבי יצחק און רבי יצחק האט נאר
 גהאט איין האלבע מעה כסף זאגט דר ארימאן
 צו רבי יצחק זיי מתייה מיה מיט מיניע קינד
 און מיין הויז גיזנד זאגט רבי יצחק צו אים וויא
 אז קען איך מתייה זיין אייערע נפשות אז איך
 האב נאר ביי מיר איין האלבע מעה כסף זאגט
 דר ארימאן איך האב אויך אהאלבע מעה און
 מיט דר נאנצער מעה וועל איך שוין קעגן מתייה
 זיין מיין הויז גיזנד האט ער אים גגעבן דיא
 האלבע מעה האט מען דר נאך גזויזן צו רבי
 יצחק אין הלום וויא ער פארט ביי דעם פארטן
 פון דעם ים הגדול און מען האט אים גוואלט
 אריין ווארפן דר ווייל האט ער דר זעהן צו
 רבי שמעון האט ער צו רבי שמעון אים גשטרקט

די האנט ער זאל אים ארויס נעמן אזי גיקומן דר
 ארימן און האט אים מציל גווען און האט אים
 אפ גגעבן צו רבי שמעון אין דר האנט אריין
 און בשעת ער האט זיך אויף גהאפט פון דעם
 שלאף אזי אים אריין גיפאלן דר פסוק אין זיין
 מזיל אשר משכיל אל דל ביום רעה ובלפניו דבר אחר
 די שייטש פון דעם פסוק אזי און קום און זעה
 אזי איין ארימאן וואש ער האט ניט פון זיין
 געלט עפעס צו עסין און בנערט ניט פון קיינס
 קיין פרנסה ער וויל זיין דוחק ניט אנמפלעקן
 פון קיין שום מענטשין ובשעת דוחק האט ער
 תרעומות אנמקעגן הקביה און זאגט בין איך
 דען אזי איין זונדער מענטש מער פון אלע לייט
 איינס גישט דו גרויס עשירות אין זיין הויז און
 איך האב ניט אפילו קיין פרנסה פון עפעס צו
 קויפן עסין און טרינקן אדער איין מלבוש דר
 ווייל קומט איינר און ניט אים צדקה ווערט במל
 זיין תרעומות האט דאך דר מענטש גמאכט שלום
 צווישן הקביה מיט דעם ארימן אזי ער פיל וזכה
 לעולם הבא דרום למייט יעשה שלום לי שלום גשח
 לי עש שמייט צוויי מאל שלום ווארום די צדקה
 היישט שלום און אויך מאכט זיא שלום צווישן
 הקביה מיט דעם ארימאן אויב דו וועסט פרעגן
 וויא טאר איין מענטש מתרעם זיין אויף די מדות
 פון הקביה * קום און זעה האמשע ער אזי איין
 עני און רעט אנמקעגן הקביה מיט קריג רעכניט
 אים הקביה ניט פון קיין טאט און אזי אויף אים
 ניט ברונן ווייל ער אזי ניט ביי זיין דעה * מיר
 לערנן דאש אפ פון אויב בשעת הקביה האט
 גזאגט צום שופן הו גידד זיך און נפשו שמיר בארות
 זעה אזי אויב ארויש פון זיין שכל און האט
 גזאגט צו הקביה חסוד לה לי מששק איז דאש
 רעכט וואש דו מששט * מיין פאטער און מוטער
 האבן מיר בשאפן איין גוף און דו האשט זיך
 מיט זיי משתף גווען און האשט מיר גיגעבן
 איין נשמה דרום זאגשטו אן אז את נפשו שמיר
 די נשמה זאל ער היטין און מיין גוף פון מיין
 פאטער און מוטער שטראפטו מיט יסורים און
 גישט אים אין די הענט פון דעם שופן האמשע
 אויב האט דאך גירעט ניט רעכט נאר ווייל עס
 אזי גווען סחמת צער איז הקביה ניט ברונן
 גווען און זאגט לי לא בשעת ידבר אייב ער רעט דאס
 אן דעת * דער אשר אנאנדר פלעט איז אשוי משכיל
 אל דל איין דל הייבט דר ווש שטארבט אן קינד

וען זיין נשמה גייט ארויס זאגט אויף אים דר
פסוק די לך לא יגהרי און ווען עס בלייבט איבער
אין קינד און איינר אז אים מחזיק און לערניגט
מיט אים תורה יבשה שלום לי דרום ביום רעה מלפני
קום זעה אמענטש און גנאנגן מיט צוויי חכמים
אין דער מדבר און זיין זינגן גינאנגן צווישן
די דויכע פערעג האבן זיי גועהן גרוישישע שפאלטן
און עס גייט ארויש אין רוף און פייער פון די
שפאלטן אזו הערט ער וויא איינר שרייט ווי
ווי זאגט ער דאס איז בודאי איין ארט פון
גיהנם איז ער דארטן אנטשלאפן גיווארן האט
ער גועהן פהלוס וויא איינר קלייבט אויף דערנר
אויף זיין אקסיל און צוויי ממונים פון דעם גיהנם
האבן אויף אים אנגטר גיצונדן דיא דערנר און
ער איז פר ברענט גווארן און ער האט זייער
גישריען און זיין האבן אים גזאגט דו האשט
פר לאזט צו הקביה מיט די מלאכים וואס האבן
דיך גהיט בעולם הזה ובעולם הבא און האקט
גיטאן דעם ווילן פון די רשעים וואס זיי זיינען
גיגליכן צוא דערנר וואש זיי זיינן מעד שמאל
ונחש דרום זאל דיק די דרנר פאר ברענן זאגט
דר יהודי צוא דעם מענטשן ווער בישטו זאגט
ער איך בין איין יהודי רשע און די ממונים פון
גיהנם דר מאגן מיר נישט מיין נאמען און דרייא
מאל זיינן זיי מיד דן ביי מאג און צווייא מאל
ביי נאכט זאגט דר יהודי מאמר ווייסטו דעם
נאמן פון דרין שטאט זאגט ער איך האב גוואנט
אין גליל העליון זאגט דר יהודי האשטו גאר
נישט גילאזט מיין קינד זאגט ער איך האב זיא
גילאזט איין קינד און איך בין גווען איין קצב
און איך האב פיל מעשים רעים גיטאן דרום
דאט מען מיר צום ערשטן דן גווען מיין מול
און מייע פיס און די הענט און דר מלאך וואס
ער איז ממונה אויף די קברים האט צו מיר אז
גזאגט בשעת ער האט מיד דן גווען וויא צוא
דעם וואש ער האט גישווארן מקיים זיין דיא
תורה און האט זיא נישט מקיים גווען און האט
פאלש גישווארן וויי צוא דר האנט וואס האט
קיין מאל קיין תפילן נישט גילייגט וויי צוא דיא
דענט וואש זיין האבן משמש גווען בהבלי
עולם וויי צו די פיס וואש זיינן גינאנגן בהבלי
עולם בשעת מען האט מיד גישלאגן מפת פרדות
האב איך אלץ מודה גווען וואש איך האב
גטאן און עש איז גיקומן מיין נשמה מיט איר

מלאך וואש איז איבער איר גוענט און האבט
גינעבן איין כתב און דארטן איז גישטאן אלץ
וואש איך האב גיטאן און מיין נשמה מיט דעם
מלאך האבין דרויף עדות גזאגט און האבין
אויף מיר גזאגט דעם פסוק על פי שנים עדים
או שלשה חפת חפה און דרום שטייט משכנת חקיה
שטור חתם פיד דאש מינט מען די נשמה זאגט
עדות בשעת טויט דער יהודי האט זיך אויף
גיחאפט פון דעם שלאף און איז גינאנגען קיין
גליל העליון און האט נאך גפרעגט אויב עס איז
דארטין דא איין קינד פון דעם קצב וואש ער
איז גישטארבן דעם און דעם טאג זאגן זיין
דאס קינד וואש דא פרעגשט דרויף איז אזא
איין רשע וויא זיין פאטער איז גווען ער גייט
אויף אין שעכט הויז און אזו זאל אים זיין וויא
צוא זיין פאטער ער גייט אריין אין בית המדרש
הערט ער זיי אקניד זאגט דעם פסוק אסח בקשתי
גנפתי וי איז ער אריין גינאנגן אין שעכט הויז
האט ער גוועהן וויא דאס קינד שפילט זיך מיט
דיא זינגן זאגט ער צוא אים מיין קינד קום מיט
מיד איז ער גינאנגען האט ער אים אן גיקלייד
און גייט מיט אים צום רבי און דר רבי האט
מיט אים גלעריגט תורה אז ער האט שוין גקענט
בעסר פון אלע קינד האט ער גימאכט אוער
זאל זאגן דיא הפטורה אין שול און ער האט
מתפלל גווען פר דעם עמוד און ער האט אזא
לאנג גילעריגט ביי מען האט אים שוין גירופין
רבי איז דר פאטער פון דעם קינד וואס מען האט
אים דן גווען איז ער צו אים גיקומן צוא הלום
און זאגט צו דעם יהודי רבי אזו וויא דו האסט
מיד מנתם גווען אזו זאל הקביה דיק קנתם זיין
דען בשעת מיין קינד האט גזאגט די הפטורה
בקהל בין איך פרייא גיווארן פון דעם דין און
בשעת ער האט מתפלל גווען פר דעם עמוד
און האט גזאגט קדוש האט מען צוא ריפן מיין
גור דין אין גאנצן ובשעת אז ער איז גיווארן
אין למדן האט מען מיר גינעבן איין חלק אין
גן עדן און דאס איז דער חלק וואס זאגט חלק לעולם
הבא דאס איז דער חלק וואס אימליכער צדיק
האט פר זיך און מען האט מיד אויף גיבראכט
מיט דיא צדיקים אין זייער ישיבה ובשעת ער
איז נאך אגרעשערער חכם גווארן אז מען האט
אים שוין גירופין רבי האט מען מיד גיקרייגט
מיט דר קרוין פון צדיקים וואס זיי ווערן דר מיט

יִקְרִינֶנּוּ אֹהֵב מִן הָאֵם מִן הַנְּעֻבִין אֲכִילָה
 לְשִׁתְּיָהּ דָּאֵשׁ הֵיכֵס וְהָאֵם מִן אִיז נִהְנֵה מִזֵּי
 הַשְּׂכִינָה אֹהֵב דָּאֵשׁ אִיז וְהָאֵם אֹנְזֹרַע חֲכָמִים זָאֵן
 אִז בְּעוֹלָם הָבָא וְיִצְוֵן דִּי צְדִיקִים אֹהֵב אִימְלוּכְעָר
 הָאֵם אֲקָרִוּן אוּיָף וְיִין קָאֵפּ אֹהֵב וְיִין נִהְנֵה מִזֵּי
 הַשְּׂכִינָה אֹהֵב פֻּן דֵּינִיט וְעוֹנֵן רַבִּי הָאֵב אִיז זֻכָּה
 לְיוֹעוֹן צוֹ דַּעַם גְּרוּשִׁין כְּבוֹד וְצָאָה אִיז דֵּיין חֶלֶק
 דָּאֵס דֵּר פֵּר הָאֵשְׁטוּ אֲנְרוּשִׁין חֲשׁוֹבֵן חֶלֶק לְעוֹלָם
 הָבָא אֹהֵב וְעָר אִיז אֹזְבָאֵי דֵּר וְהָאֵם לָאֵט אִיפֵּר
 אִיין זֵן אִיין תְּלִמֵד חֲכָם אוּיָף דֵּר וְעוֹלָם :

רַבִּי אָבָא הֵיבֵט אֶן גַּשׁ גִּיָּה הִלֵּךְ רַבִּי פַתַּח הַשָּׁמַשׁ
 וְיִין דֵּי לֵוִיט פֵּר שְׂמַאֲפִטַּע הַעֲרֻצָּר
 וְהָאֵם זֵי וְיִין גִּיט מִשְׁתַּחֲוֵי אִין דֵּר תּוֹרָה שְׁלֵמָה
 זָאֵט שֶׁרַבִּי הִלֵּךְ אִיז דַּעַן פֵּר הַאֲנָדֵן אִיין רַעָה
 וְהָאֵם זֵי אִיז גִּיט מִיין הוֹלָה אֵלָא מִיר הָאֲבִין
 גִּילְעֵרִינִט אִז מַעַד שְׂמַאֲל גִּיט אֲרוּשִׁט בְּסָה
 בַּחוּת הַדִּינִים מְקַטְרִינִים אֹהֵב אִז זֵי גִיעוֹן אֲרוּשִׁים
 פֻּן נִקְבָּא דְהוֹמָא רַבָּא וְהָאֵם אֵלַע קְלִיפּוֹת זֵינֵן
 אִז וְיִין זֵי זֵיךְ מְחַבֵּר מִיט אֲנָדֵר אֹהֵב שְׂפַאֲלִטֵן
 דִּי אֲוִירִים אֹהֵב שְׁוֹעֻבִין אוּיָף דַּעַר וְעוֹלָם אֹהֵב
 גִּינְעֵהֲנֵן צוֹ דֵּי לֵוִיט אֹהֵב אִימְלוּכְעָר הֵיכֵס רַעָה
 אִז וְיִין דֵּר פִּסּוּק זָאֵט לֹא וְהָאֵם אֵלִיָּהּ גִּיָּה אֹהֵב
 וְעוֹן זֵי קוֹסֵן מִיט בְּלִבּוֹלִים וְיִין זֵי גִלְיָהּ וְיִין
 אִיין הוֹלָה דְרוּם וְיִין זֵי מַאֲכֵן דֵּי אִיז לֵוִיט צוּא
 מְצִינִים אוּיָף וְיִיעַר נְעֻלָּט אֹהֵב אִז דֵּר גְּבַאי צָדָקָה
 קוֹמֵט שְׁלָאֵט עַר אִים אִין זֵיין הָאֵט אֹהֵב לָאֵט
 אִים גִּיט נִעֲבֵן פֻּן זֵיין נְעֻלָּט אֹהֵב אִז עִם קוֹמֵעַן
 עֲנִיִּים שְׁלָאֵט עַר אִים אִין זֵיין הָאֵט אֹהֵב אֹהֵב זָאֵט
 אִים גִּיט פֻּן דֵּיין הָאֵט מִיין נְעֻלָּט וְיִין עַר
 אִים גְּעֵבִין עִסֵן לָאֵט עַר אִים אוּיָף גִּיט אֹהֵב
 דָּאֵם טוֹם עַר אֵלֶךְ כְּרִי זֵיין נְעֻלָּט זָאֵל גִּיט זֵיין
 צוֹ אֲנָדֵרֵן אֹהֵב פֻּן דַּעַם טָאָן וְהָאֵם דֵּר שֶׁר רַעָה
 רוּט אוּיָף אִים אִיז עַר אֲהוּלָה אֲזוּא וְיִין אִיין
 קְרַאֲקֵר וְהָאֵם עַר קַעַן גִּיט עִסֵן אֹהֵב טְרוּקֵעַן
 דְרוּם אִיז דָּאֵשׁ אִיין הוֹלָה רַעָה דְרוּם זָאֵט
 שְׁלֵמָה הַמְלָךְ מִיט זֵיין הַכְּבֵה אִישׁ אִישׁ יִמּוּ מִן
 הָאֵלִים עֲשֵׂר וְכַבֹּד וְלֹא שְׁלִיטֵן הָאֵלִים לְאֲכֹל מִנֵּי
 זֵה כִּפֵּל תְּחִי דַּע אִיז קִשְׁוָה וְהָאֵם שְׂמִיט וְלֹא שְׁלִיטֵן
 הָאֵלִים גָּאֵט מַאֲכָם אִים דְרוּזֵף גִּיט גִּינוּעֵלְמִיגִין
 אִיז דָּאָךְ גִּיט אִין זֵיין רִשּׁוּת אֵלָא עִם זָאֵל שְׂמִיטִין
 לֹא גִעֵבֵן הָאֵלִים עַר לָאֵט אִים גִּיט וְהָאֵם שְׂמִט
 אִיז גִּיָּאֵט גָּאֵר לֹא שְׁלִיטֵן הֵיכֵס וְיִין עַר הָאֵם
 גִּעֵצֵט דְרוּזֵף דַּעַם רַעָה אֹהֵב עַר הָאֵם אִיין אֲהוּזָה
 אִין דַּעַם אֲזוּ לָאֵט אִים הַקְּבִיָּה גִיט אִז עַר זָאֵל

אִים צוּא בְּרַעֲכֵן הֵיכֵס זֵיךְ אֹהֵב דְרוּם אִז רַעָר
 רַעָה הָאֵם דְרִינֵן אִיין אֲהוּזָה וְיִין זֵינַע וְעוֹנֵן וְיִין
 אֲקָרַאֲקֵר עַר הָאֵם גִּיט מִיין מַאֲכָם צוֹ גִּינְעֵהֲנֵן
 צוֹ זֵיין נְעֻלָּט עַר גִּיט גָּאֵר גִּיט אִים דֵּר פֻּן בִּיז
 עַר גִּיט אֲוִעַק פֻּן דֵּר וְעוֹלָם אֹהֵב עִם קוֹמֵט דֵּר
 הַעַר פֻּן דַּעַם נְעֻלָּט אֹהֵב מִן גִּיט עִם אִים אֵפ
 דְרוּם שְׂרִיבֵט שְׁלֵמָה הַמְלָךְ עֲשֵׂר שְׂמִיט לְקַלְיָ
 לְרַחֲמֵי וְעָר עִם זֵינֵן דֵּי אֲבַעֲלִים פֻּן דַּעַם נְעֻלָּט
 דֵּר יִרְשֵׁת עִם אֹהֵב וְהָאֵם אִיז דֵּר זֻכָּה דַּעַר צוֹ
 וְיִין דֵּר עֲרֻשְׁטֵר הָאֵם גִּינְעֵהֲנֵט דַּעַם רַעָה אֹהֵב
 הָאֵם אִים גִּינְעֵהֲנֵט דְרוּם שְׂמִיט לְרַחֲמֵי וְיִין
 דֵּר רַעָה הָאֵם גִּיָּאֵט בִּיז אֲהָעַר דְרִיבְעָר צוּא
 שְׂאָפֵן דְרוּם אִיז דָּאֵשׁ עֲשִׁירֹת גִּיָּוִיט גִּינוּעוֹן
 צוֹ דַּעַם אֲנָדֵרִין :

שְׁלֵשׁ פְּעֻמִּים בְּשָׁנָה וְיִין אִישׁ מְתַבֵּן דֵּר בְּכִרְבַּת הַאֲלֵיָּךְ
 אִישׁ גְּמֹל לָךְ זָאֵט רַבִּי שְׂמַעוֹן וְעָר עִם
 פְּרִיטִים זֵיךְ אִין דֵּי אִים טוֹבִים אֵלִיין אֹהֵב גִּיט
 גִּיט צוּא מִיין עֲנִי הֵיכֵס עַר אִיין רַע עֵין אֹהֵב
 דַּעַר שׁוֹנָא אִיז אוּיָף אִים אֲזוּ לָאֵט מְקַטְרֵג בִּיז
 עַר אִיז אִים מְעִבֵר פֻּן דֵּר וְעוֹלָם אֹהֵב בְּרִינְטֵם
 אוּיָף אִים בְּסָה צְרוּת וְהָאֵם דַּעַן אִיז דֵּר חֶלֶק פֻּן
 הַקְּבִיָּה אִז עַר גִּיט צוֹ דַּעַם עֲנִי וְעוֹרְלִיג וְיִין פֵּאָר
 מַעַן אִיז כְּרִי עַר זָאֵל זֵיךְ אוּיָף מְשַׁמֵּם זֵיין דַּעַן
 דֵּי צִיט קוֹמֵט הַקְּבִיָּה צוֹ עֲדָה וְיִין עֲנִיִּים דֵּי אִיז
 צוֹ בְּרַאֲכֵעַ בְּלִים אֹהֵב אִז עַר עֲהָט אִז זֵיין הָאֲבִין
 זֵיךְ גִּיט מִיט עִפְסֵם מְשַׁמֵּם זֵיין אֹהֵב קִינֵר אִיז זֵיין
 גִּיט מְשַׁמֵּם אֲזוּ גִיט עַר אֲרוּזֵף אֹהֵב וְיִין הַרְוֵב
 מַאֲכֵן דֵּר וְעוֹלָם אֲזוּ קוֹמֵן דֵּי יִשִּׁיבָה פֵּר הַקְּבִיָּה
 אֹהֵב זָאֵן רְבוּזֵן שְׁל עוֹלָם דֵּר וְעוֹרְשֵׁט דָּאָךְ אֵן
 גִּירוּפֵן רַחוּם וְחֲנֻן זֵי מְגַלְגֵל דֵּיין דֵּר בְּרִימְקִיטִים
 אוּיָף דֵּינַע קִינֵר זָאֵט הַקְּבִיָּה צוֹ זֵי דֵּר וְעוֹלָם
 וְיִין עֲשֵׂר דָּאָךְ וְהָאֵם אִז אִיךְ הָאֵב דֵּר וְעוֹלָם בְּשִׁפּוֹן
 מִיט חֶסֶד זֵי אֵל דְרוּזֵף דַּעַם אִיין קִוִּים הָאֲבִין
 אֲזוּא וְיִין עִם שְׂמִיט עִלַּם חֶסֶד וְגִיָּה אֹהֵב אוּיָף
 דַּעַם שְׂמִיטִים דֵּי אֲגַנְצֵעַ וְעוֹלָם אֲזוּ זָאֵט דֵּי אִיז
 פְּלִאֲכִים דַּעַר מְעַנְשֵׁל הָאֵם דָּאָךְ גִּינְעֵסֵן אֹהֵב
 גְּמִרְזֻקֵן אֹהֵב פֵּר מַאֲכָם צוֹ מָאָן גּוֹמֵשׁ מִיט אֲרִימַע
 לֵוִיט אֹהֵב גִּיט זֵי פֵּאָרְט גָּאֵר גִּיט מִיט הַיִּכְפָּה קוֹמֵט
 דַּעַר מְקַטְרֵג אֹהֵב נְעֻלָּט רִשּׁוּת עַר זָאֵל דַּעַם
 מְעַנְשֵׁן נָאָךְ זָאֵט צוֹ טָאָן שְׁלַעֲכִיךְ דַּעַן וְהָאֵם
 אִיז נָאָךְ גִּינוּעוֹן אֲזוּ אִיין מְכָנִים אֲרַחַח וְיִין אֲבַרְהָם
 אֲבִינֵוּ אֹהֵב אִז עַר הָאֵם גִּינְעֵהֲנֵט אִיין סַעֲרָה אֲזוּ
 וְיִין עִם שְׂמִיטִים וְגִיָּה חֶסֶד וְגִיָּה אִז עַר הָאֵם
 אֲנָסְוִינֵט צוּא יִצְחָק אֹהֵב הָאֵם גִּירוּפִין אֵלַע
 גְּרוּשֵׁעַ

גרושע לחם מים אלע שרים אויף דר סעודה
און מיר האבן גילעדיגט בשעת דער מענטש
מאכט איין שמחה קומט דר מקטרג און זעהט
אויב דר מענטש האט גיטאן חסד מיט ארימע
לייט און זיינן אין זיין חיוץ גייט ער אונזעק און
אויב ער האט ניט גירופן קיין ארימע לייט אויף
דער סעודה און זיין האבן פון אים גאר ניט
נהנה גינען מען האט זיי פריער אויף ניט גירופן
מען זאל זיי מודה זיין מיט עסין און טרינקען
גייט ער ארויף און איז אויף דעם מענשין זייער
מקטרג ווערט ער גישטרראפט דר פר און אז
אברהם האט גימאכט די סעודה האט זיך דר
שמן גישטעלט אויף דער טיר אזוי ווי איין
ארימן און עס האט קינד אויף אים ניט אכטונג
גיגעבן דען אברהם האט דר לאנגט צו דעם
טיט וואס ביי אים זיינן גיזעסן מלכים ושרים
און אונזער סומער שרה האט אן גיזויגט אלע
קינד פון די שרות וואס זיינן גיקומן אויף דר
סעודה זיין האבן בפוהה ניט גיבראכט זייערע
אן זייערדיגט צו פרובן שרה אויב זיא קען זיינן
קינד ווארום זיין האבן דאך ניט גילייבט אז
שרה האט גהאט איין זון אויף דר עלטער צוא
גינציג יאר דרום שטייט מי פל לאברהם זיגה
גניט שרה שטייט בגים פיל קינד דען זיא האט
פיל קינד פון די שרות אן גיזויגט און איבר
דעם האט זיא אויף קיין השגחה ניט גהאט ויער
עס שטייט ביי דר טיר מען זאל אים געבן עסין
און טרינקן מי תיבף וויא דר שמן האט דאש
דר זעהן אז מען גיט אויף אים גאר ניט אכטונג
איז ער ארויף גינאנגן און האט מקטרג גינען
פאר הקביה און זאגט רבוננו של עולם דוא
האשט גיזאגט אברהם אויב ער איז דין לוב
האבר וואס ער היט דיינע מצות לסוף האט
ער גימאכט איין סעודה און האט קיין רחמנות
גימאט דער פון צוא געבן דיא ארימע לייט
ער זאל זיי מודה זיין און האט נאך ניט מקריב
גינען אמילד איין טויב זיא זאל זיין לביית ניהוח
פר דיר און זיין ווייב שרה זאגט נאך זיזיק גשה
לי אליים דו האשט פון איר איין גילשפט גמאכט
דער מיט וואש דו האשט פון איר איין גיגעבן איין
קינד אויף דר עלטר זאגט הקביה צו אים עש
איז בודאי גיט פאר האנדין אויף דער וועלט

נאך אז איין צדיק וויא אברהם דער שמן
האט אבר גיט אפ גלאזט זיין קטרג און האט
אז לאנג מקטרג גינען ביז ער הט סבלבל גינען
דיא גאנצע סעודה מיט גאר דיא שמחה ביי
הקביה האט גיזיישן צו אברהם ער זאל מקריב
זיין דעם זון זיזיק פאר אקרפן עזרה און אויף
שרה איז גנור גינארן זיא זאל שטארפן איבער
דעם צער וואש זיא וועט דער שראקין ווערן
איבער דיא עקדה פון זיזיק דאש האט אלץ
גורם גינען ווייל זיין האבין ניט מכהה גינען
פון דער סעודה צוא דיא ארימע לייט דיינט
דארפין מיר פאר שטיין ומה דאך אברהם
אבינו מיט זיין גרויז צדקות איז אים דער
סוף אזוא אויש גינאנגען איבער דער עבירה
איז דאך זיין מכל שפן צו אנדרע פראקטע
מענטשין וואס פאר איין עזיש קען זיין דער
פאר גרייכן ווייא צוא די מענטשן פון דער
וועלט ווש זיי גיבין ניט אכטונג אז די גאנצע
וועלט האט מער קיין קיום גיט גאר דורך
דער תורה דרום זאגט דער פסוק שלש פעמים
בשנה דרייא מאל אין יאר זאלשטו גינדיין
ווערין אין ירושלים און פריער שטייט תורה
אז שפם מען זאל זיך פרייען אז עס קומט יום
טוב און מען זאל צו דיא קינד פון הקביה
דאס היישן די ארימע לייט אפ געבין זייער
חלק איש גפנת ידו ווערליג דאס פאר מעג
פון איטליכן מענטשן גינדין ווי אליהו אשר גמול
אז וויא דיא ברכה וואס דוא האשט בקומען
פון הקביה און אויב חלילה דוא וועכט דאס
גיט מקיים זיין שטייט תיבף אין דר אנדר
סדרה שופים ושרים דער שומר דאס מיינט
מען דעם שמן אזוא וויא אויבן שטייט כמה
פעמים וועט ער בריינגען אויף דיר שופים
ער וועט דר וועקן דיינע עבירות און דינט
מקטרג זיין אויף דיר און דאס וועשטו דיר
אלץ אליין גורם זיין דרום שטייט תהו דו וועכטו
אליין אויף דיר געבן דרום זאל איטליכר מענטש
גידר זיין אז ער מאכט איין שמחה זאל ער דיא
ארימע לייט אויך משמח זיין מיט עסין און
טרינקען ווערליג זיין פר מעג דר פאר וועט ער
גיבענשט ווערין פון הקביה מיט אלע נרכות
וכל טוב אפן :

שופטים ושופרים שלמה המלך האט גיזאנט
 אין משלי דרכי דרכי נשים די וועגן פון
 דיא תורה מאכין שלום און דיא וועלט איז
 אויך ווארין בשאפין מיט שלום דען גאט
 האט דעם הימיל באשאפן פון פייער און
 וואשער און דאש איז גיוויש דאש פייער
 און וואשער קענען אין איינעם ניט זיין גאר
 גאט האט צווישן זיי שלום גימאכט און
 וויא אין פסוק שמיים טשח שלום גימאכט
 מאכט שלום אין זיינע הימלען און דר נאמן
 פון גאט איז שלום און וויא אין פסוק שמיים
 נבגא יוה שלום און דיא ישראל הייסן שלום
 ווייל זיי דינן גאט און האבן די תורה מקבל
 גינען און איז שלום צוא זייער גוף און צוא
 זייער נשמה דען ווען דר פענמש לערינט
 תורה גיט אים גאט גיוונט אין גאר זיין גוף
 און וויא אין פסוק שמיים ילל בשרי כפא צו
 גאר זיין ליב איז די תורה אין היילונג און
 די נשמה קומט אין איר רעכט ארט דורך דר
 תורה און מצות און וויא אין פסוק שמיים
 ערת ויסיסה משיבת נפש דיא תורה פון גאט
 מאכט אום קערן דיא נשמה אין איר ארט
 אריין און די שמונה עשרה לאזט זיך אויש
 מיט שלום און די קרבנות לאזן זיך אויש
 מיט שלום וילשלמים און ווען מען איז
 גינאנגען אין אין מלחמה אנמקענן די עובדי
 בוכבים האט מען אן ניהויבן מיט שלום
 אויב זיי האבן גיוואלט שלום מאכן האט
 מען זיי ניט גמאן און אפילו ביי די מלאכים
 אין הימיל טוט גאט שלום מאכן צווישן זיי
 און וויא אין פסוק שמיים השל ופתי גמי טשה
 שלם גימאכט הימיל היישט מיכאל הייל ער
 איז דער העקשטער מלאך וואש גינעלמינט
 אויב אלע מלאכים און ער טוט הפלה אויף
 ישראל און פחד איז גבראל און גאט
 באכט שלום צווישן זיי און אפילו די מתים
 בארפן שלום האבן און וויא אין פסוק
 שמיים ומה קטא אל גימאכט שלום דוא וועשט
 שטארבן און וועשט קומן צו זיינע עלטערן

בשלום און דרום האט דיא תורה גיזאנט
 שופטים ושופרים מען זאל ועצין דינים דען
 און וויא דורך שלום האט די וועלט אקיום
 און אויך דורך משפט האט דיא וועלט אין
 קיום דען ווען עס וואלט קיין משפט גיט
 גיווען און וואלט איינער דעם אנדערן
 פנולת אדער ער וואלט אים גהרבת און
 דיא דינים און דיא ראשים מאכין שלום
 אין דער וועלט און דרום האט די תורה
 גישמעלט די מצוה פון דינים ועצין לעבין
 דר מצוה פון שלש רגלים דאש ווייזט אונז
 דאש אום יום טוב קומען פענמשין צו קרע
 ווייל זיי זיינען פאר טרוינקען דרום האט די
 תורה גיחיישן מאכין דינים זיי זאלן אויף
 זעהען מען זאל צו קיין עבירה גיט קומן פון
 דעם טרוינקען און פריילעך זיין און דרום
 זאל מען ועצין אזעלכע דינים וואש חנפנן
 גיט און עש זאלן זיין דיי דינים כדי ווען
 צוויי וועלן זיך גיט קענען פאר גלייכן זאל
 דער דריטער מבריע זיין צווישן זייא ווייל
 מיט אים ווערט אין רוב אויף אין זייט
 אבער איינער אליין טאר גיט באשפין דען
 אפילו גאט משפט גיט אליין און וויא אין
 פסוק שמיים וכל זבא השפס יסדים גלי אלע
 מלאכים פון דעם הימיל שטייען אויף דער
 רעכטער זייט און אויף דר לינקער זייט פון
 גאט צוא משפטן די וועלט און ווען מען
 האט גיבארפט משפטן אינעם אויף מיתה
 זיינען גינעסן דיי און צוואנציג דינים די
 האבן גינדישן סנהדרי קמנה וואש איז גווען
 אין אימלעכער שטאט און אין ירושלים
 איז גינעסן אין און זיבעציג דינים די האבן
 גיחיישן סנהדרי גדולה און דער גרעקטער
 פון זיי האט גיחיישן נשיא ער איז צום
 ערשטן גינעסן און עש איז אין גרוישע
 מצוה רעכט צו משפטן דען ווען מען משפט
 רעכט אויף דר ערד איז גיט דא קיין דין אין
 הימיל דאש גאט שטראפט אים גיט און דער
 באריסט זיך איבער דעם פענמשין ווייל מען

האט אין אים איין משפט גיטאן אויף דער
 ערד • אבר ווען מען משפט גיט רעכט אויף
 דר ערד אזו אזו דא משפט אין חסיל דאש
 גאט אליין טוט איין משפט אין דעם מענטשן
 לא תפח משפט דו זאלשט גיט אויף זעקן דינים
 וואש הנפנן און גינין אנוועק דעם משפט •
 און ער זאל ווישן אלע דינים ער זאל קיין
 עם הארץ גיט זיין דען דר וואש נעמט אויף
 איין דיין איין עם הארץ איז גלייך וויא ער
 אליין האט פאלש גימשפט • און דיא הורה
 האט דר ביי אן גישריפן לא תפי לה אשרת דו
 זאלשט גיט פלאנצין קיין לינדן בוים צוא
 דר עבודת כוכבים • דאש לערינט אונז ווען
 אייגר נעמט אויף איין דיין וואש ער איז גיט
 פרום איז גלייך וויא ער האט גידינט עבודת
 כוכבים • און דרום גלייכט ער דעם דיין צו
 איין לינדן בוים צו ווייזן דאש אזו וויא איין
 לינדן בוים איז הויך און שיין אפער ער
 קראנט קיין פירות גיט • אזו זיינען אטייל
 דינים זיי זיינען זייער שיין און שפעלן זיך
 פרום אפער אין הארץ זיינען זיין פאלש •
 און דרום זאגט דער פסוק דוא זאלשט גיט
 פלאנצין קיין לינדן בוים בייא דעם מוצח
 גיל די דינים זיצן ביי דעם מוצח • לאמרי
 בוים דר דין זאל גיט זאגן צו איינעם ער זאל
 זיך זעצן און דעם אנדערן זאל ער לאזן
 שטיין דען ער נעמט פאר זעקט ווערן און
 נועט גיט קענען רעכט זענן • און דו זאלשט
 קיין שוחד גיט זעמען אפילו רעכט צוא
 משפטין • דען ווען מען נעמט שוחד איז גיט
 סגולעד מען טוט פאלש פסקען דען דאש
 הארץ גייט נאך נאך דעם וואש האט שוחד
 זענעבן • זצח זצח הרהי דו זאלשט נאך זאגן
 דאש גידעקמקייט מיט דיין ריידן • דוא
 זאלשט מיט דיין טויל גיט אנדערש ריידן
 וויא דוא האשט גימראבט אין הארצין •
 ביי דער שטול פון שלמה המלך איז גינען
 זעקס שטאפלען און אז שלמה איז אויף איר
 שטרוף גינאנגען אז ער איז גיקופן אויף דעם

ערשטן שטאפיל האט מען פאר אים אויש
 גישרייען לא תפח משפט • בייא דעם אנדערן
 שטאפיל האט מען אויש גישרייען לא תפח
 פנים ביי דעם דריטן שטאפיל האט מען אויש
 גישרייען לא תפח שפתי • בייא דעם פערטן
 שטאפיל האט מען אויש גישרייען לא תפי לה
 אשרת • ביי דעם פינפטן שטאפיל האט מען
 אויש גישרייען לא תקים לה מצבה • בייא דעם
 זעקסטן שטאפיל האט מען אויש גישרייען •
 לא תזבח שור • דו זאלשט גיט מקריב זיין איין
 כהנת מיט איין טום • ובערת תבי סקרה דוא
 זאלשט אויש ראמען דאש בייז פון צווישן
 דיר דאש מען זאל דר רשעים טייפן און אויש
 ראמען אזו וויא מען ראקט אויש חסין דרום
 שמיים ובערת אזו וויא ביי חסין • צו ווייזן
 מען זאל נאך זוכין אין אומלעכער שטאמ
 צוא זעהען אויב מען טוט קיין עבירות גיט
 אזו וויא מען זוכט נאך נאך חסין צו סבער
 זיין און דרום שמיים סקרה גלייך וויא עש
 שמיים מקרוביך פון דינע קרובים • צוא
 ווייזן דאש אפילו דינע קרובים זאלשט
 גיט הנפנן ווען דו זעהעשט פון זיין עפעש
 בייז • הדשא תיב דוא זאלשט רעכט אויש
 פארשטין די עדים אויב זיי זאגן אמת • דו
 זאלשט זיי גיט פאלד גלויבן און דודן זיין
 ער זאלשט קיין משפט גיט טאן • און דיא
 עדים האבן צום ערשטן אן גידיבין דעם
 מענטשן צו פאר שפייען ווען ער איז חייב
 סיתה גיטארין און דר נאך האבן כל ישראל
 אים פאר שפייען • כדי אומליכער זאל זעהן
 וויא מען בריינגט אום דעם וואש טוט
 עבירות אזו וועלן זיי זיך פארשטין צו טאן
 עבירות • וזא אל הכהנים ווען אייגער האט
 איין משפט אדער איין איסור וסיפה צוא
 פרעגן זאל ער קומען צו דיא פנים וועלן
 זיי אים זאגן דעם דין • ואל השופט אשר יהיה
 בימים ההם אדער צום שופט וואש וועט זיין
 אין דינע טעג • איך קשה ועל איך דען גיין
 צו דעם שופט וואס גיט אין מינע טעג •

דרום לערנען די חכמים דר פון אפ דאש דר
פסוק גיויט מיר דו זאלשט דעם שופט פון
דין דור השוב האלמין . האמשע ער איז
גיט אזו השוב וויא דער שופט וואש פריער
איז גיווען זאלשמו אים דאך פבוד אפ געבן
שום פשים גלד פלד דו זאלשט דיר מאכין איין
פלד פדי צוא פאר שניידין דעם נאמען פון
עמלק איי מען וועט בויען דאש בית המקדש
אונ האמשע די ישראל האבין גיט גיבארפט
קיין פלד דען נאט איז וייער פלד . נאר
נאט ווישט די דעה פון ישראל דאש זייא
וועלן צום סוף איין פלד באגערין דרום האט
נאט גיזאגט געקט אייד איין פלד נאך אייער
דעה נאך . אונ דעם פלד האט מען גימוזט
ערלאך האלמין מען האט גיט גיטארט ריימן
אויף זיין פערד מען האט גיט גיטארט זיצין
אויף זיין שטול מען האט גיט גיטארט אן
פואן זיין קרוין . אונ אלע וייגע קליידר אונ
בלים האט מען גיט גיטארט גיצין . אונ ער
האט גיט גיקענט מוחל זיין אויף זיין פבוד .
אונ אז ער איז גיטארט ריין . האט מען זייגע
קליידער אונ בלים פאר פריענט . אונ קיינער
האט גיט גיטארט געמען זייגע קנעכט אונ
דינשט מוידין נאר איין אנדערער פלד פון
ישראל . אונ זיין ווייב איז אסור גיווען צוא
געפן . אונ ווען אפילו איין גביא איז גיקומן
צום פלד האט ער גימוזט שמיין אונ בנקן
זיך צום פלד . אשר יבחרו עליה כי דר פסוק
לעריגט אונ דאש אלע שחרות שאפט איז
פון נאט אונ אין זיין פת . אזוא וויא אין
פסוק שמיט זה הנהיגה והנהיגה דאש איז
טויטש צו דיר נאט איז דאש שחרות שאפט
אונ די גטרא זאגט אויף דעם פסוק אפילו די
קלענסטע שחרות שאפט וואש דר מענטש
האט איז אלץ פון נאט . אונ וער עש האלמ
זיך הויך מיט שחרות שאפט דער מוז וונג
שטארבין . אזו וויא מיר גיפניען בייא זוסף
הצדיק דאש ער איז גיטארט ריין פאר זייגע
פרייער וייל ער האט זיך הויך גיטהאלטין

מיט שחרת שאפט . אונ דאש האט דא
תורה פריט גיווען אין דעם פסוק שום פשים
גלד פלד דאש ווייזט דאש דאש שחרת שאפט
איז איין פם פשים צו דעם וואש פריט זיך
דעקט מיט זיין שחרת שאפט לשם שמים .
לא יבנה כי סמים דר פלד ישראל זאל זיך גיט
האלטין וויא אנדערע מלכים אונ אזו וויא
זייא זאמלען זיך איין פיל פערד אונ גאלד
אונ זילבער אונ ווייבער . דאש זאל דר פלד
ישראל גיט טאן ער זאל זיך גיט פאר לאזן
אויף פיל פערד אדער פיל גאלד . נאר דער
פלד ישראל האט גימוזט בייא זיך איין ספר
תורה האבין צו לייגען אין איר אקע צייט
צו פארקמין זיך פאר נאט . אונ דער פסוק
זאגט ער זאל גיט איין זאמלען פיל פערד
פדי ער זאל גיט אום קערין דאש פאלק קיין
מצרים . דען דיא בעקסטע פערד קומען פון
מצרים . אונ די ישראל זאלן גיט זיין קיין
מצרים פדי זיי זאלן זיך גיט וידער לערנן
זייערע בייע פששים . אבער די מצוה איז
נאר גיבאמין גיווען אין יענער צייט אבער
תייגט אין די דורות קעניסען וואונען אין
מצרים דען עש זייגען גרוישע קהילות אין
מצרים . אונ אויב דיא תורה וואלט פאר
פאמין ביז אייביג וואלטין אונזערע חכמים
גינערט צו וואונען אין מצרים אונ וואלטין
איין חכם גינעבין מען זאל גיט וואונען אין
מצרים . דרום מוז זיין דאש עש איז סער
גיט פאר פאמין גיווען נאר אין יענער צייט .
אונ אויך האט דער פלד גיט גיטארט פיל
ווייבער האבין נאר אכצעהען פדי זייא
זאלן אים גיט איבער ריידן צוא ביזין .
דען אדם הראשון האט איין ווייב גיטהאט אונ
זיא האט אים איבער גינעט צוא ביזין .
מכל שכן ווען ער וועט פיל ווייבער האבין
וועלן זיי אים גינדאי אן ריידן צו ביזין .
אונ ער הט גיט גיטארט פיל געלט האבן פדי
ער זאל גיט שווער מאכין אויף ישראל מיט
מסים אונ וועט זיך וועלן אוצרות מאכין .

דען דאש עשירות איז גינליכין צוא פייער
 וויא מער האלץ מען לייגט דרויף אזוי מער
 ברענט עס • אזוי אויך איז דר מענטש האט
 ער מער געלט גילושט ער נאך מער געלט •
 און שלמה הסלך איז גינארין גישטראפט
 אין דיא אלע דרייא זאכין ער האט איין
 גינאמילט פיל פערד פערצייג טויזינט שטאלן
 און האט גינזמן זיפין הונדערט רעכטע ווייבר
 און דריי הונדערט קעפיש ווייבר • און האט
 איין גינאמילט זילבער אין דרושלים אזוי וויא
 גרוישע שפיניגער און האט זיך פאר לאזן
 אויף זיין חכמה און האט גיטאן אנמקענין
 דר תורה • דרום האט ער גיזינדיגט מיט די
 אלע דריי דאש די ווייבר האבן אים גימאכט
 זינדיגן • און דורך דעם געלט און דורך די
 פערד האט ער זיך הויך גינאלטיג • היי יגיי
 דר זון פון דעם סלך זאל גרענן דיא מלוכה
 און מען דארף אים גיט צוא זאלבין מיט
 אייל ווייל ער איז גינארין גיבארין פון איין
 סלך איז ער שוין הייליג • און האמטשע מען
 האט שלמה גינזאלבט מיט אייל דאש איז
 גינען פון קריג ווענין ווייל דער זון פון דוד
 נואש האט גינדיישין אדוניה בן הגית האט
 גינזאלט איין סלך זיין נאך זיין פאמערש
 טויט • דרום האט דוד גינזייסין מען זאל
 שלמה זאלבין פאר איין סלך • יא התי לבנים
 מלחם חלק ונתתי דר פטוק זאגט דאש אזוי וויא
 דער סלך טאר גיט פיל גאלד און זילבער
 האבין אזוי אויך זאלן די כהנים גיט האבין
 קיין פיל עשירות נאר וויא זאלן זיך פאר
 לאזן אויף גאט • און זאלן טאן זייער
 עבודת אין בית המקדש אזוי וועלן זיי האבן
 גיט צוא עסין • און ער זאל גיט פאנערין
 קיין עשירות דען עש וועט אים סכטל זיין
 פון נאמש דנישט • און אויך דיא מלמדי
 חכמים וואש זייען אין אימליכין דור זייען
 אויף דעם ארט פון די כהנים און זאלן אויך
 קיין עשירות גיט פאנערין נאר צוא לערנען
 תורה און צוא פסקן שאלות אזוי וויא דיא

כהנים האבין גיפסקת • און דרום איז מען
 מחויב צו אויש האלטן די תלמידי חכמים
 זייא זאלן קענען תורה לערנען • און דרום
 האט מען די כהנים די דרייא זאכין גיגענין
 די ורוע און די קין פאקין און דעם מאנין
 פון אימליכע כהסה • ווייל פינגס האט מיט
 זיין האנט דר שלאנין דעם נשיא איבר זנות
 און האט איין נקמה גיטאן פון נאמש ווענין
 דרום גיט מען די כהנים די ורועות פון די
 כהמות • און ווייל פינגס האט תפלה גיטאן
 מיט זיין מויל וואש דריגען זייען דיא קין
 פאקין דאש דיא מנפה זאל אויף הערין פון
 ישראל • דרום גיט מען די כהנים דיא קין
 פאקין פון דיא כהמות • און ווייל ער האט
 גישטאכן דעם נשיא מיט דר זונה אין זייערע
 גידערים דרום גיט מען די כהנים דעם מאנין
 פון די כהמות • יא תלמי לשיח מען טאר גיט
 לערנען צו טאן כישוף אבער צו לערנן מען
 זאל ווישין דיא טבע פון כישוף מעג מען •
 דען די כהנדרין האבין גיטוט קענן כישוף
 כדי זייא זאלן קענען רעכט משפטן • דען
 טאסער וועלן זיין אטייל פון ישראל וואש
 וועלן טאן פיל ביז און וועלן זיך פאר לאזן
 דאש זיי וועלן מאכן מיט כישוף מען זאל
 זיי גיט קענען דר מדינקען אין וואשר אדר
 פאר ברענען • דרום האבין די סנהדרן גיטוט
 קענען כישוף • טעניו גנו יבתי באש די תורה
 האט אונז פאר באטין פון צו דינען עבודת
 כוכבים דען אטייל אומות פלענין זייערע זין
 און מעכטער פאר ברענען אין פייער צוא
 זייער עבודת כוכבים • און זיי האבין צוויי
 פלאקערן אויף צוויי זייטן גילייגט און האבן
 זייער ארשטע קינד דורך דעם פייער דורך
 גיפירט ביז דאש קינד איז גינארין פאר
 ברענט • און ער האט גימינט דאש דורך
 דעם וועלן אים אלע זיגע קינדער לעבין
 וואש ער וועט ווייטער האבין • און דער
 סלך אהו דר פאטער פון חזקיה האט אויך
 זיגע קינדער דורך דעם פייער דורך גיפירט

צו פאר פֿרענען * דרום האט די מוטד פון
הוקנה אים גישפירט מיט דעם פלוט פון דר
תורה וואש היישט סלמנדריא דאש ווער עש
שפירט זיך מיט דעם פלוט קאן אים קיין
פייער גיט טאן * קען זאל געפן איין שפעקן
טאן קיין פישוף * קען זאל געפן איין שפעקן
אין דר האנט און קען זאל טרעפן אויב ער
זאל גיין אין דעם ארט וואש ער פאנערט
אדער גיט * קען קען טאר קיין פישוף גיט
טאן קען זאל זאגן אין דעם טאג איז גוט
ארזיש צו גיין אין וועג און אין דר שעה איז
גוט איין מלאכה אן צו הייבן צו טאן גמט
ער זאגט דאש פרויט איז אים ארזיש גיפאלן
פון דר האנט ווייזט דרויף * דער הידש איז
אים איבער גילאפין ווייזט דרויף * ווייזט דער
ער זאמילט איין מיט פישוף פיל שלאנגען
צו אנאנדער אדער פיל עדים ושווא אוב אונ
דר וואש גריינגט אויף איין פת פון זיין קבר
און רעט מיט אים אונ דער פת זאגט אים
וואש עס וועט זיין ווייזט עש איז פאר האנדן
אין תורה וואש הייט דווע אונ קען נעמט
פון איר איין פון אונ קען ליגט אים צו איין
מויטן אין מויל זאגט דער פון וואש קען
פאנערט צו ווייזט ווייזט אל פתים דאס איז
דער וואש ליגט זיך אויף דעם בית הקברות
צווישן דא פתים אונ פייניגט זיך מיט
מעגיתים אונ שלאפט אויף דעם בית
הקברות גדי עס זאל אויף אים רוען איין
רוח הטומאה * אונ אז רבי עקיבא איז
ניקומען צו דעם פסוק האט ער גיניגט אונ
האט גזאגט ווען איינער ליגט זיך אויף
דעם בית הקברות רועט אויף אים איין רוח
הטומאה ווייל ער האט זיך גיפייניגט אונ
האט זיך מטמא גינען מכל שכן ווען איין
מענקש פייניגט זיך מיט מעגיתים אונ האלט
זיך פטהרה בארף גיניגט איין רוח הקודש
אויף אים קומען אונ מיר זיינען גיט זוכה
עס זאל אויף אונ רוען דער רוח הקודש
ווייל מיר זינדען אלץ * פתים פתים עס ווייזט

די זאלקט זיין זאגן מיט נאט זאלקט גיט
נאך גיין נאך קישוף נאר פאר לאו דיק אויף
נאט ער וועט דיר העלפן * אונ זיא זאגן
מיט דיין הארץ די זאלקט מיט דעם מויל גיט
אנדערש ריידן וויא אין הארצין איז * אונ
נאט וועט דיר געפן גבויאם דאש זיי וועלן
דיר אלץ אמת זאגן * אבד די מלשפים זאגן
אפט ליגן דרום האט די תורה פייא פישוף
אן גישריפן די דינים פון גבויאם שלש גיים
פגדיל די זאלקט אפ שיידין רביי שמעט עס
זאל אהין אנמלפין דער רוצים וואש האט
גיחנת איין מענקשין אום גערין * דר פסוק
לערינט אונ דאש עס איז ערנער דער וואס
פאכט זינדען זיין חכר מער וויא ער זאל
אים הרגן * ואס ויחבב וי אלהיה את נבטה אונ אז
נאט וועט דר פרייטערין דיין גבול אין דיא
צייט פון משיח זאלקטו נאך שמעט פאכין
פאר ערי מקלט דען דענשט מאל וועלן די
ישראל מער זיין * אונ מיר גינגען אין
דער גמרא איין מעשה דאש וויא אז נאך
אונזערע אבות זיינען גינען זיין ארץ
ישראל האט איינער גידיטין אויף איין
פערד אום שבת האט מען אים גיבדאכט
צום בית דין אונ קען האט אים פאר
שפייגט האמשע אויף דער גבירה קומט
קיין סקילה גיט נאר ווייל די לייט זיינען
גינען אויש גיבדאכין אין דער זאך דרום
האט מען אים גיחנת פני דיא איבערניע
זאלין שוין מורא האבן צו טאן די גבירה *
אונ נאך איין מעשה דאס איינער איז גינען
פיי זיין ווייב פייא טאג אונטער איין פייגן
פזים פאר אלע לייט האט מען אים מלקות
גישלאגן האמשע עש קומט דער פאר קיין
מלקות גיט נאר כרי דיא לייט זאלין מורא
האבן דאס צוא טאן * אונ נאך איין פשט
איז זענען די גמרא די זאלקט אים ראמען דאס
ריינע פלוט דאס איז ווען דוא וועלט דעם
רוצם איין רעכטן משפט געפן אזו וועט ער
איין פכרה האבן אויף זיין גבירה אונ וועט

קיסען ריין אויף יענער וועלט אבער ווען דו
 וועסט אים גיט הרגנן אזו וועט ער גיט ריין
 קיסען אויף יענער וועלט און מען וועט אים
 דארטן שטראפן אזו וועט אים ערגער זיין *
 פון באנען זאל מען אפ לערנן דאש בית דין
 זאל קיין רחמנות גיט האבן אויף די רשעים
 פון צוא שטראפן זיי דען דורך דעם וואש
 מען איז זיי סביש און מען שטראפט זיי
 אויף דר וועלט האבן זיי איין פפרה און
 קיסען ריין אויף יענער וועלט * אזוא וויא
 סיר גיפנען איין מעשה ביי רב עמרם דאש
 מען האט צוא אים גיפראכט גיפאנגענע
 נויבער צו אויש לייזן זיי האט זיין רב
 עמרם אויש גלייזט און האט זיין גילאזט
 ביי זיך אין איין אויבער שטיביל און האט
 צו גינעקען דעם לייטער * האט רב עמרם
 פון אנטון געזען אאשה לייקט מיט איר
 שיינקייט * איז אים אן גיקוסען דער יצר
 הרע האט ער גינעקען דעם לייטער וואש
 זעהען מענטשן האבן אים גיט גילאנט
 טראגן און ער האט דעם לייטער אליין
 צו גישמעלט און איז ארויף גינאנגען ביי
 אן האלבין לייטער און האט אן גיחויבן
 צו שרייען איין פיער ברענט ביי רב עמרם
 זיינען גיקוסען דיא שכנים צו לעשן דאש
 פיער און זינע תלמידים זינען אויך גיקוסן
 און האבן צו אים גילאנט רבי דוא האקט
 אויך פאר שעקט און איין חרפה אן גיטאן
 האט רב עמרם גיענעקערט עש איז בעסער
 איר זאלט איך בעסער שעמען אויף דער
 וועלט זיי איר זאלט איך מערער שעמען
 אויף יענער וועלט דען דורך דעם פאר
 שעמען האב איך איין פפרה אויף מינע
 עבירות און ער האט פאשווארן דעם יצר
 הרע ער זאל פון אים ארויש זיין איז ער
 ארויש גינאנגען אזוא וויא איין פיעריגע
 זייל האט רב עמרם צו אים גילאנט זעה דוא
 ביסט פיער און איך בין בלוט און פלייש
 און איך האב דך בייא גיקוסען פון דער

מעשה קען מען אפ לערנען דאש מען זאל
 פאר שעמען דיא וואש זיין טונען עבירות
 כדי זיי זאלן האבן איין פפרה אויף יענער
 וועלט וסידו שני האשים אשר להם הריב לפני דער
 פסק ווייזט ווען איין מענטש שטייט פאר
 דינים זאל ער שטיין מיט מורא גלייך וויא
 ער שטייט פאר גאט דען ווען מען משפט
 רעכט איז גאט אויך דער ביי אזו וויא אן
 פסק שטייט בקרב אלהים וספוט דאש איז
 מייקט גאט איז אויך ביי דעם משפט גווישן
 די דינים לא חסי גבול דך דוא זאלסט גיט
 פאר ויקון דעם גבול פון דיין חקר דאש דו
 זאלסט גיט צו געמען איין שטיק פלאץ פון
 דיין חקרש ערד * און דרום קוסען פיל קריג
 דאש דיא שכנים קריגן זיך אלע צייט פון
 פלאץ וועגן און מען מוז דינים און עדות
 האבן דריבער דרום האט די תורה גאקנט
 בייא חסי גבול אן גישריבן דעם דין פון
 עדות און דינים דאש מען זאל דיא עדות
 משפטן אז זיי האבן פאלש עדות גילאנט
 מיט דעם וואש זיין האבן גינאולט זיער
 חקר חטיב זיין * און אויב זיי האבן גינאולט
 איין מענטשן אום פריינגן מיט זיער פאלש
 עדות זאגן אזו זאל מען זיי אום פריינגען *
 דהיינו ווען זיין האבן אויף איין מענטשן
 עדות גילאנט דאש ער האט מחלל עקבת
 גינען אדער אנדערע עבירות גיטאן וואש
 מען איז חב מיתה דרויף און זיין זינען
 ווארן גיפונען לינגערש זאל מען זיין מייקן
 אזו וויא אן פסק שטייט בשמים לי באשר וספ
 לשוח לאחי איר זאלט די עדות טאן אזו וויא
 זיי האבן גינאולט זיער חקר טאן אבער אז
 מען האט שוין דעם מענטשן גיחנת דורך
 זיער עדות און דער נאך זינען זיין אפ
 גיליקונט גינאורן דורך אנדערע עדות האט
 מען זיי גיט גיטאן וייל מען האט שוין דעם
 מענטשן גיחנת דען גאט שיקט גיט צו
 דינים זיין זאלן אום ויקט איין מענטשן
 הרגנן און ווען זיי האבן אים גיחנת איז

ער גיזיש חייב מיתה נוען דורך איין אנדר
 עבירה דען דר רוח הקודש איז גיזען אויף
 די פנהדרין ויזא האבין קיין מענטשן אום
 זיסט גיט אום גיבראכט דרום האט מען דיא
 עדות גיט גימאן * און אפילו הקמים זאגן
 דרום האט מען דיא עדים גיט גיהרגת ווען
 דער מענטש איז נארין גיהרגת וייל מען
 קען זאגן ווער זאנט מיר דאש די היגמשמע
 עדים זאגן אמת טאמער זאגן די ערשטע
 עדים אמת אבער אז דער מענטש לעבט
 נאך גלויב איך בעסר די היגמשמע עדים
 וייל זיי זיינען דרייא מיט דעם מענטשן און
 די ערשטע עדים זיינען נאר צווייא אדער
 דרום האט מען דיא עדים גיט גיהרגת דער
 וייל דאש איז גיוואוסט דאש די מיתה פון
 דעם בית דין איז איין פפרה און די עדות
 מאבין איין גזיסע עבירה גימאן דאש דורך
 זייער עדות האט מען איין אום שולדיגן
 מענטשן גיזדגת דרום האט מען ויזא גיט
 גיהרגת כדי זיי זאלן קיין פפרה גיט האבין
 אבער ווען מען האט נאך דורך זייער עדות
 דעם מענטשן גיט גיהרגת אזוא איז זייער
 עבירה נאך גיט זייער גרויש דרום האט מען
 זיי גיהרגת כדי זיי זאלן איין פפרה האבין
 שפי ישראלי הערט ישראל איר גינעקנט היינט
 צו מלחמה האלמין מיט אייערע פינט דרום
 ווער עש האט אויש גיבויט איין גינע היז
 און האט נאך דרינען גיט גיוואנט זאל ער
 זיך אום קערין אהיים דען טאמער וועט ער
 שפארבין איך דער מלחמה און איין אנדער
 מענטש וועט דאש היז באנייען * און ווער
 עש האט איין גינע ווייב גינמען און האט
 נאך מיט איר גיט גיוואנט זאל ער זיך אויך
 אום קערין אהיים * און אויך ווער עש האט
 איין גינעם וויין גארטן גיבלאנגט און האט
 נאך פון אים גיט גינעסן קיין פירות דר זאל
 זיך אויך אום קערין אהיים * און ווער עש
 האט איין ווייד הארץ און שרעקט זיך פון
 וועגן זיינע עבירות דער זאל זיך אויך אום

קערין אהיים דאש ער זאל גיט מאבין צוא
 גיין דאש הארץ פון דעם פאלק אזו ויזא ויין
 הארץ און דאש די ישראל זאלן גיט אום
 קוסען פון זיינע עבירות וועגן * און דרום
 האט די תורה אן גישריבן מען זאל אהיים
 גיין פון וועגן דיא זאבין כדי דער מענטש
 זאל זיך גיט שעמען צוא גיין אהיים פון
 וועגן זיינע עבירות דען מען וועט מיינען
 ער גייט אהיים פון וועגן איין היז אנדער
 איין ויין גארטן אבער אז מען זאל מער
 גיט אהיים גיין נאר פון וועגן עבירות אזוא
 וואלט זיך דער מענטש גישעקט וייל
 אימליכער וואלט גיוואוסט דאש ער האט
 עבירות גימאן און די תורה איז אויסן מען
 זאל קיינעם גיט מבייש זיין האמשע ער
 האט גיזדגת * און מען זאל נעהען דאש
 שגום איז איין גרויסע מאזח דען ווען אפילו
 איין מלחמה איז גיזען אויף די אומות האט
 מען צום ערשטן זיי אן גימוט צו שלום *
 און יהושע האט דרייא פריב גישיקט צוא
 דיא אומות איי ער האט מיט ויזא מלחמה
 גיהאלטן די ערשטע פריב איז גיזען ווער
 עש וייל שלום זאל קוסען * אזו איז צו אים
 גיקוסען די אומה גבעונים און האבין מיט
 אים שלום גימאכט * און דר אנדערער פריב
 האט ער גישריבן דער וואש וייל ארויש פון
 דעם לאנד ארץ ישראל דער מעג ארויש גיין
 אזו איז ארויש דיא אומה גרנשי פון ארץ
 ישראל די דריטע פריב איז גיזען ווער עש
 וייל מיט אונז מלחמה האלמין דר זאל זיך
 אן פרייטן צו דער מלחמה אזו האבין זיך
 איין גיזאמילט איין און דרייסיג מלכים פון
 די אומות און האבין מלחמה גיהאלטן מיט
 יהושע כי האם צו השנה די תורה זאנט דוא
 זאלסט גיט אפ האקן איין פנים וואש
 וואקסט אויף אים פירות דען דו קאנקט פון
 אים עסן ובפרט ווען דו קוסטט פאר איין
 שטאט צו מלחמה האלמין און עש שמיינען
 בוימער פאר דער שטאט זאלסטו זיי פונדאי

גיט אפ האקין כדי דו זאלקט פון ווי קענען
 עסין און דוא מארשט גיט אפ האקין פון
 אים קיין צווייג און דרום גלייכט דר פסוק
 דעם בוים צו איין מענטשין דען אזו וויא
 דער מענטש האט אין זיך איין פה צוא
 וואקסן אזו הט אויך דר בוים פה צו וואקסן
 און אזו וויא דער מענטש האט קינדער אזו
 האט דר בוים פירות די חבמים זאגן ווען
 מען האקט אפ איין בוים וואש וואקסט אויף
 אים פירות שרייט דר בוים און מען הערט
 זיין קול פון איין עק וועלט צו דר אנדערער
 און די תורה האט אן גישריבן גיטא מלקחה
 לעבין גיטא חלל בצדקה ווען דוא וועסט
 גיפנין איין מוטימן מענטשין אויף דעם וועג
 וואש מען האט אים גיהרגת און מען ווייטט
 גיט ווער עס האט אים גיהרגת צוא ווייזן
 דאס צוא צייטן האט איין ישראל שגאח
 גיהאט אויף זיין חכר און האט זיך אין אים
 גיט גיקענט נאכס זיין סידין ויא זיינען
 גינאנגען אין איין מלקחה אויף דיא אומות
 אזו האט ער אים דענסט מאל גיהרגת מען
 זאל סינען די אומות האבין אים גיהרגת
 דרום האט די תורה גיהייסן די זקנים פון
 דר שטאט זאלן זיך צוא נוף גיין און זאלן
 דעקט גינאר ווערן אזיב ער האט גיט
 גיהאט איין שונא פון ישראל און די זקנים
 האבין גינוסען איין קאלב און מען האט
 דאש קאלב גיהרגת אויף אזו איין ארט וואש
 מען האט גיט גיאקערט און מען האט אויף
 דעם ארט אייביג גיט גיטארט אקערין כדי
 מען זאל גידייקען דאש איין רציחה איז
 דארטין גישעהען מאסער וועט מען גינאר
 ווערין ווער דער רוצח איז און דיא בנהים
 האבין גיזאנט פיר געטד ישראל דוא זאלשט
 פאר געבין צו דיין פאלק ישראל און ווען
 די ישראל זיינען אין דעם דור פרום גינאר
 אזו איז דאש קאלב גינאנגען אין דעם הויז
 פון דעם רוצח און מען האט דורך דעם
 גינאקסט ווער דר רוצח איז און מען האט

אים גיהרגת אקער אז דאש דור איז גיט
 פרום גינארן איז דאש קאלב גיט גינאנגען
 אזו האט מען דאש קאלב גיטיט אין דעם
 מאל און איין ווארים איז ארויש גינאנגען
 פון דעם נוף פון דעם קאלב און איז גילאפן
 אין דעם הויז פון דעם רוצח און האט אים
 גיהרגת דרום זאל זיך דער מענטש הייטן
 צו טאן ביז דען מען קען זיך פאר נאט גיט
 פאמאלטין אין דר גאנצער וועלט און ווייל
 דער רוצח האט דעם מענטשין גיהרגת וואש
 ער האט אין זיך דרייא גשמות און בוחות
 אייגש איז וואש ער האט אין זיך איין פה
 פון אפהקה צו עסין און צו גילוסטין אנדרע
 זאכן דאש אנדערע האט ער אין זיך איין
 פה פון איין בוים דאש ער וואקסט אזו וויא
 איין בוים דאש דריטע האט ער אין זיך
 שכל ויא מלאכים דרום ווען מען האט איין
 חורג גיפונען האט מען דרייא זאכן גיטאן
 מען האט איין קאלב גינוסען דאש איז
 אנמקענין דעם פה וואש דער מענטש האט
 אין זיך פון איין בנהים און מען האט דאש
 קאלב גיטיט אויף אזו איין ארט וואש עס
 איז דרויף גיט גינאקסטן דאש איז אנמקענין
 דעם וואש דער רוצח האט דעם מענטשין
 גיטיט דאש ער קאן שוין מער גיט וואקסן
 און די בנהים האבן איבער דעם קאלב פיל
 רייד גירעט אין זייער תפלה פיר גיט ישראל
 דיט לא שפט דאש איז אנמקענין דער געסקה
 וואש אין מענטשין איז וואש דורך איר קען
 דער מענטש ריידן און האט שכל ויא דיא
 מלאכים דרום האבין די זקנים גמוזם תפלה
 טאן צוא נאט ווי זאלן גיפונען דעם רוצח
 און ווי האבין גיזאנט אין זייער תפלה פיר
 האבין דעם מענטשין גיט גינעקן און פיר
 זאלן אים קיין פרויט גיט געבין אויף דעם
 וועג און פיר זאלן אים גיט פאלייטן דאש
 לערניט אונג די תורה מען זאל קיין אונח
 גיט ארויש לאזן פון דעם הויז ביז מען גיט
 אים מיט פרויט און אנדערע שפייז און מען

הפטרות שופטים

ואל אים פאליטין אזו וועט דער אורח זיין
פארויט דעם דאוויגן וועג און די פריהם האבן
נייאנט פאר לעבן וישראל פאר ניב צו דיין פאלק
ישראל וואש לעבן אשר פריה דאש מינט מען
די פתים וואש ווערן אויש גיליזט דורך דר
צדקה וואש מען ניט פאר ויאי פון דאנען
לערנען מיר אפ דאש מען זאל צדקה געבן
פאר די פתים און דרום אזו מען מוקיר
גשמות אום זים טוב און מען גיט צדקה פאר
די פתים כדי זיי זאלן דורך דעם זיין פריה
האפין און אויך אז מען זאגט קדיש אויף
פאטער און מוטער לויזט מען זיי אויש פון
דעם גיהנם אזו וויי די גמרא זאגט אין מסכת
פלה עש אזו גינען איין מעשה דאם רבי
עקיבא האט פאנגעניט איין מענטשין וואש
האט גימראן איין גרוישע משא האלץ אויף
זיך האט רבי עקיבא אים גיברענט ווארום
ארבעטט אזו שווער ענטפערט דר מענטש
אויך האב אויף דר וועלט פול עבירות גפאן
און איצונד מוז איך אלע מאג האלץ מראן
צוא פאר ברענען מיר דרום זאם מיר ניט
ווארום די פלאכי חבלה וועלן מיר שלאנין
מיט פייעריגע ריטער דר פאר פרענט אים
רבי עקיבא האטט זיין זון גילאנט אויף
דער וועלט האט דר מענטש גילאנט מיין
נייב איז מעגרת גינען אז אויך בין
גישטארבין איז רבי עקיבא גימאנען אין
זיין שטאט ארין און האט נאך גיברענט
אויף זיין נייב און קינדער האבין די לייט
צו אים גילאנט ווארום פרענטט אויף זיין
נייב און קינדער אזו גינען איין גרוישער
רשע איז רבי עקיבא גימאנען אין זיין היז
און האט גימארט ביז זיין נייב האט גימאנען
און רבי עקיבא האט דעם זון גינטן און הט
אים מגדל גינען און האט אים גילערינט צו
זאניו קדיש און פרכו אזוא האט זיך דער
מענטש היידער באוויזן צו רבי עקיבא איז
האט אים גימאנט וואש ער האט אים
אויש גיליזט מיט דעם קדיש פון גיהנם :

אנכי אנכי הוא סתתם איה נאם בין אייער
מריסט דו בישט איין גרוישע צדיקות
און פול מיט זכות און ווארום זאלטו מודא
האבין פר איין מענטשן וואש ער מוז שטארבן
און אזו גיאכט וויי איין גראו גשכח וישיב און
דו האקט פאר געסין דעם נאם וואש האט דך
בשאפין און האט בשאפין הימיל און ערד און
האשט דך ניט פאר לאנט אויף אים און דו
האשט מודא דעם גאנצן מאג פאר דעם צארן
פון דיין פאנצונגד און וואש איז זיין צארין
קארגין קאן זיין דאש ער זאל שטארבן און זעה
דאש דער מענטש איז גאר נישט וואש דו
האשט מודא פאר אים פרי צינה להפס ער מוז
איינן זיין זינאה צו האבין כדי ער זאל ניט
שטארבן און מוז וויידר זעהן דאש זיין פרויש
זאל ניט גימיעקט ווערן כדי ער זאל ניט
שטארבן זאלי גאלדי און אויך בין דיין נאם
וואש האט גימאנט איין שרוספין דעם זים
האשטע זינע אינדין האבין גישטורענט גאט
דער האר איבער אלע חלות איז זיין נאמן און
ווארום זאלט איר זיך ניט פאר לאזן אויף נאם
נאשים רבי ברה און אויך האב גימאן מינע רייד
פון נביאות אין דיין מזיל און מיט דעם שאפין
פון מיין האנט האב איה דך צו גידעקט צו דר
האלטן אויף וואש אויף אויף איז גילאנט איר
זאלט זיין אזו וויי די שטערין פון דעם הימיל
און וויי די שטויב פון דר ערד און צו זאגן צו
די וואש וואנען אין ציין דו בישט מיין פאלק
זאגט ישעיה הקטורי הקטורי דער וועק דך דו
שטאט ירושלים און שטייא אויף וואש דו
האשט גטרונקען פון נאמש האנט דעם כוס פון
זיין גרים צארין דו האשט דעם כוס אויס גינען
כלומר דו האשט גינען צרות גימאט און גלות
איז פגל לה פגל גימיל גימיל עש איז ניט דא מיין
פידער צו איר פון אלע קינדער וואש זיא האט
גימאנען און זיא האט קינעם ניט זיא אן צו
געסען אין איר האנט פון אלע קינדער וואש
זיא האט דער צויגן שפס הנה קדאיתו הינע
צרות זינען טאפיל ווער קען דך באקלאגן
און דאש זינען די טאפעלע צרות דאש רויבונג
און דאש ברעכענט און דער הונגער און דו
עווערד מיט וואש פר איין אויך קען איה דך

וירשלים מרוביטמון איה ואל זאגון די אומה האט
 אויף און גיהאט גנה עליה דיינע קינדער ויינען
 פאר חלשת גיוראון און ויינען גילעגן הפקר
 אין אלע גאסות און וויא דער ווילדר אקס אין
 הפקר אז ער איז און דער געזי און ווי ויינען פול
 מיט דעם צארין און גלשרייא פון גאט און ווייל
 דו האשט שוין מקבל גינען איין פורעניות אויף
 דיינע וועג דרום שמי נא ואת ענה הער צו דוא
 אריבע שטאט ירושלים דוא בישט שוכור פון
 וועגן צרות און ניט פון וויין כה אפי אדונדי
 אזו האט גיזאגט גאט דיין האר דאש ער וועט
 זיך קרייזן די קריג פון זיין פאלק ישראל מיט די
 עובדי כוכבים וואש האבין וויא שלעכץ גיטאן
 און איה גאט האב צו גינען פון דיין האנט
 דעם כה הפקדה די הייבן פון מיין צארין וועסטו
 סער גיט מרינקן ושפחה בדי מנה און איה וועל
 דעם כוס טאן אין דער האנט פון די עובדי
 כוכבים וואש האבין זיך גיטאקט צו זיין וואש
 האבין גיזאגט צו דיין לויב בייג זיך אין און
 מיר וועלן איבער זיך איבער פארין און דוא
 האשט גיטאן זיין רוקן אזו וויא זיא ערד און
 אזו וויא איין טארק וואש מען פארט אונער
 אים בלוט דו האשט סובל גינען ויערע צרות
 עדי שיי גבי ענה דו וועט זיך און קלייד זיך
 אן דיין שמארכייט דו שטאט צוין טוא אן דיינע
 שנינע קלוינער דוא הייליגע שטאט ירושלים
 דען זיא עובדי כוכבים וועלן סער גיט קומען
 אין זיך תעברו בער מפי שיי ירושלים זאקול זיך
 אפ פון דיין אש וואש דו בישט דרינען גינען
 און האשט גיטווערט און שטייא אויף און
 זעץ זיך אויף איין שטול דו וירשלים בינד אויף
 זיא בינד רימען פון דיין האלז דוא גיפאנגענע
 שטאט צוין זי כה אפי דען אזו האט גאט
 גיזאגט איר וויט אום וישם גיוראון פאר קויפט
 צו זיא עובדי כוכבים נאר איבער אייערע
 עבירות אזו וועט איר אן געלט אויש גימיוט
 ווערין נאר דורך תשובה זי כה אפי זי אליה
 דען אזו האט גיזאגט גאט דער האר די מצרים
 ויינען גיט אזו שלולייג וואש זיי האבין גיארבעט
 מיט ישראל ווייל ישראל האבין גינדערט צום
 ערשטן קיין מצרים צו וואנען דארטין און די
 מצרים האבין זיי גישפיוט אבער אשור האט
 אום ויקט גירויבט די ישראל וקח מה לי מה גאט
 זי און איזונד וואש האב זיך דא צו ואפען

מינע קינדער ישראל דאש מיין פאלק איז
 ווארין גיפאנגען אום וישם און ויינען גוועלמיג
 טוען זיך פארקוען דאש מיט ויער פח האבין
 וויא ביי גיקומען זיא ישראל און איין גאנצן
 טאג ווערט מיין נאמן דער צערינט לכו בדי שיי
 שיי דרום וועל איה מיין פאלק ישראל אויש
 לייזן דאש זיי זאלין ווישין מיין נאמען לכו ביום
 ההוא דרום און דעם טאג פון דער גאולה וועלן
 זיי ווישין דאש איה ביי דער וואש האט גירעט
 און מבטיח גינען אויף דער גאולה און האב
 מקיים גינען מיין הבטחה מה נאוי על הקרים בלי
 קבשר וואש פאר איין שיינקיים איז אויף זיא
 בערג די פיס פון דעם מבשר וואש וועט פאבין
 הערין שלום און וועט מאכין הערין גומש און
 וועט זאגן צו ציין דיין גאט האט גיקניגט קיל
 אויף יתו ויבני דאש קול פון דיינע וועהערש
 וואש שטייען אויף די מוערין צו ועדען אויב
 דער מבשר קומט אן זיא וועלן אקע מיט
 אונדער ווינען און לויבן גאט דען
 באשיינפעלדך וועלן זיא וועהן גאטש גבורות
 אז ער וועט אום קערין זיין שכינה קיין ירושלים
 פדהו רבנותו חרות ירושלים עפיתם איער מויל
 און וינגט מיט אונדער איר חרבות פון
 ירושלים דען גאט האט גיטריישט זיין פאלק
 ישראל און האט אויש גילייט זיא שטאט
 ירושלים דשא האר וירשקישו גאט האט אפגעקט
 זיין הייליגע האנט פאר די אויגן פון די פעלקר
 און אלע פעלקר וואש ויצין אין עק ערד וועלן
 וועהן די הילף פון אונד גאט סדר סדרו צאו משם
 קערט איה אפ און גייט ארויש פון דעם גלות
 און טוט איה רייניגן איר כהנים און לויים וואם
 איר האט גיטראגן גאטש פלים פון דעם משכן
 אין דר מדרב זיא בתשתי תבאו דען גיט אילענדיג
 וועט איר ארויש זיין פון גלות און גיט מיט
 לויפין וועט איר זיין ווארום גאט וועט זיין פר
 איה און אייער איין זאמלר וועט זיין דער גאט
 פון ישראל דר וועט זיין הימער איה צו היטין
 איה פון זיא וואם זאגן איה נאך דרום וועט
 איר גיט דארפין אילענדיג ארוים זיין פון דעם
 גלות זי גמרא זאגט און פסחים עם איז שנוער
 דאש שפיוט פון איין מענטשין אזו וויא דעם ים
 שפאלטן אזו וויא אין דער הפסודה שמיים זיא
 נחפר לחמו און דר נאך שמיים וינע חם גאט האט
 איין גיטרושפין און גישפאלטן דעם ים :

לא יקום עד אהר באיש על פי שנים עדים או שלשת עדים
 ויהי די מצוה או גזאגמ גיווארן אויף דעם
 מענטשן וואס וויקט איין עדות צו זיין חבר
 ואל עד זיין צוא דעם בית דין און זאגן ראש
 עדות כדי עד ואל ניש שארן האבן הורה אים
 קיין געלט און עם אזו ניש פאר האנדן קיין
 טום עדות ווינציג פון צוויי עדות דרום שמיים
 על פי שנים עדים דרום האבין דיא חכמים גזאגמ
 ווער זיינן די עדות פון דעם מענטשן פאר הקביה
 אויף אלע זיינע מעשים • דיא ווענט פון זיין
 לעטוב זאגן אליין אויף אים עדות און ניש ראש
 אליין נאר די קורות ביתו זאגן אויף עדות און
 ווער זיינן די קורות ביתו ראש זיינן די קורות לב
 זיינע מחשבות פון זיין הארץ זאגן אלע עדות
 אזו וויא עם שמיים ביי חקקה המלך נפש חקקה
 גני אל סמוך האבין די רבנן גזאגמ חקקה האט
 מתפלל גיווען פאר הקביה מקורות לבו גני ביתו
 וועלן אויף אויף אים עדות זאגן ראש מינט
 מען די רמזה אברים פון דעם מענטשן זאגן
 עדות אויף אלע זיינע מעשים אזו וויא דיא
 חכמים האבין גזאגמ אז בייא דעם רשע זיינען
 זיינע עבירות אים גקרצט אויף זיינע ביינער
 אזו אויף ביי איין צדק זיינען זיינע זכות אויש
 גיקרצט אויף זיינע ביינר זייא זאלן אויף אים
 מלמד זכות זיין דרום האט דוד מלך גזאגמ
 כל עצומי האבנה אלע מינע ביינר טוען לויבין
 צו הקביה און זאגן אויף מיר עדות דרום האבן
 מיר גילערניט אז דיא קודחת ביתו פון דעם
 מענטשן זיינען זיינע עדות ראש מינט מען
 דיא ביינער וואש זיי ליגן אויף דעם מוח פון
 דעם מענטשן אזו וויא איין פאלקן לינט אויף
 דר שטוב דען דר מוח אזו אזו וויא וואשר דרוף
 שמיים הנקה בנים עליהי ראש איז טיימט לשון
 באלקן • און ווארום איז נאר די עבירות אויש
 גיקרצט אויף דיא ביינער און ניש אויף דעם
 פלויש ווייל דיא ביינער זיינען ווייס וועט זיך
 דרוף בעסר אן איין כתב איידר וויא אויף איין
 אנאטר זאך אזו אויף אזו די הורה אינעווייניג
 ווייס און פון דרויסן איז זיא שנוארץ און ניש
 ראש אליין נאר דער גוף מיט דיא ביינר וועלן
 לעתיד אויף שמיין לתחיית המתים און דרום
 אז אלץ אים גיקרצט אויף די ביינר צו וויין
 אז וויא וועלן האבן איין זכות וועלן זייא אויף
 שמיין לתחיית המתים • עש אזו פאר האנדן

נאך צוויי עדות אויף דעם מענטשן צו דיא וואס
 שופים דיא אויגן מיט די אויערן זיינן אויף צוויי
 עדות און ראש בית דין שרייבט אלץ אויף
 אין איין בוך און איז דן דעם מענטשן אויף
 אלץ דינע און דיא זון מיט דר לבנה זיינן אויף
 צוויי עדות אזו וויא די חכמים זאגן עם שמיים
 חקקה בחודש שופר בכה ליום תגו בכה איז טיימט
 צו גידעקט ראש מינט מען אז עם קומט ראש
 השנה אזו קומט דר סם פאר הקביה און בערנט
 מען זאל משפמין דיא ישראל חייקט הקביה
 בריינגן עדות אויף זיינע רייד אזו בריינגט עד
 די זון און וויל בריינגען דיא לבנה אויף בראלמ
 זיא זיך פאר אים און גייט ארויף אויף דעם ארט
 וואש דרוף איז גזאגמ גיווארן בכנסת ספק אל
 פקוד עש אזו זייער איין הורה ארט זיא בעט
 דארטן רחמים אויף די ישראל דרום שמיים בכה
 ראש מינט מען דיא לבנה ווערט פאר דעקט
 אויף איין ארט וואש עד קען זיא ניש גיפוען •
 פי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה רבי פנחס
 איז גינאנגן זיך זעהן מיט זיין טאכטער וואס
 זיא איז גיווען די כוטר פון רבי אלעזר זיא איז
 זייער קראנק גיווען האט עד גירמן אויף איין
 אייזל און די חברים זיינן נאך גינאנגן צוא פוס
 האט עד בלעגניט צוויי ערבים פריענט עד זיי
 האט זיך אויף איין מאל ניש גיטראפן איר זאקט
 הערין איין קול אויף דעם פעלד זאגן זיי צו אים
 עם אזו איין מאל גיווען גולנים וואש פלעטין
 בגולגן אלע עוברי דרכים איין מאל האבין
 זיי פאגעניט איין חבורה פון יהודים און האבן
 זייא גיוואלט הרגנן דר ווייל האט ראש אייזל
 פון דיא יהודים אן גיהובן צו שרייען עש אזו
 אזו גיווען צוויי מאל האט ראש אייזל גישמען
 איז גיקומען אפלאם פריער מיט דעם קול און
 האט די גולנים פאר ברענט זיינען דיא יהודים
 ניצול גיווארן זאגט רבי פנחס צו זייא ערבים
 ערבים מיט דער זאך וואש איר האט ערשט
 דר ציילט זייט איר ניצול גיווארן פון אנדערע
 גולנים וואש האבין אויף אייך גיליערש •
 הייבט אן רבי פנחס צו וויינן און זאגט רבנו
 של עולם דיא יהודים האשטו גיטאן איין נס פון
 מינע וועגן און איך האב דש גאר ניש גזאושט
 עד הויבט אן צו זאגן עש שמיים ליתיה גפלות
 גדולות לבני כי לעולם מסור וויא פיל מזובות וואש
 הקביה טוט מיט די מענטשן און זיי ווייסן נאר
 ניש

נים פון ויית ניערמ הקב"ה אליו וויסט * אין
 מענטש גייט אין וועג און גלגלים לוייערין אויף
 אים ווי זאלן אים הרגענן אזו פאקסן ויית אין
 אנדערין און הרגענען אים לויט ער אויש וענעם
 מענטשין פון דעם טויט און דר מענטש ווייקט
 גאר נים פון דער טובה וואש הקב"ה האט מיט
 אים גיטאן גאר הקב"ה אליו ווייקט דער פון
 דרום * שטייט לעשה נפלאות גדולות לבדו קיינער
 ווייקט נים די נפלאות הויך פון הקדוש ברוך
 הוא אליו ואגט רבי פנחס צו דר חבריא חבריא
 איך האב גיפרענט די ערביים ווינען דאך המיד
 עוסק אין פעלד אויב ווי האבן גיהערט דאש
 קול פון דיא חברים וואש ווינען עוסק בתורה
 דען רבי שמעון מיט רבי אלעזר מיט דר נאנער
 חבריא גייען פר אונו און ווי ווייכן דר פון נים
 אז מיר קוסן אן צוא ויית און דרייבר האב איך
 גיפרענט צוא דיא ערבים אויף ווי ווארום אויף
 וויים אז דאש קול פון רבי שמעון מאכט ציטערן
 די בערג מיט די פעלדר האבן ווי מיר מגלה
 גיווען וואס איך האב נים גיוואוסט אזוא וויית
 ווי גייען קערן זיך ווידער דיא ערבים אום און
 זאגן סבא סבא דו האשט אונז גיפרענט אויב
 מיר האבן פון לאגן נים גיהערט אין קול און
 אויף הינט האשטו אונז גאר נים גיפרענט דען
 מיר האבין היינט גיזעהען אין גרויסע המיה
 איינע אייבר דער אנדערע מיר האבן גיזעהען
 פונן מענטשן ווינן גיזעסן און איין אלטר צווייטן
 ווי האבין מיר גיזעהן עופות השמים האבן זיך
 אין גיוואמלט און האבין פאר שפריים וייערע
 פליגיל אויף זייער קאפ דיא עופות וייען אונעק
 גינאנגען און אנדערע וייען אן גיקוסן און האבן
 גימאכט אייבר זייער קאפ אין שאפן און דער
 שאסין איז נים אונעק פון וייער קאפ און דער
 זקן האט גירעט און ויית אלע האבין אים צוא
 גיהערט זאגט רבי פנחס ערביים ערביים אויף
 דעם האב איך איך גיפרענט די רצון איר
 זאלט גיין אייער וועג און אייער וועג זאל איך
 גיין אן גיברייט אין אלעמן וואס איר ברארפט
 צוויי זאבין האט איר מיר גאגט איך בין זיך
 מיט ווי משמח ווי גייען אונעק זאגן די חבריא
 צוא רבי פנחס ויית אזוא וועלן מיר ווישן דאש
 ארמ וואו רבי שמעון רום זאגט רבי פנחס לאזט
 גיין מיין אייזיל אליו זא ווייש אליו דעם וועג
 האבן ווי דאס אייזיל נים גיפרענט וייער ויית

האבן עש גילאזט אליו גיין און דאס אייזיל איז
 ארויש גינאנגן פון דעם וועג צוויי תדום שבת
 האט דאס אייזיל אן גיהויבן צו שרייען דרייא
 מאל האט רבי פנחס אראפ גינדרערט און זאגט
 צו דר חבריא מיר וועלן זיך אן ברייטן צו סקבל
 ויין דאש הייליגע לויטערע פנים דען אינזונד
 גייען ווי ארויש אנטקעגן אונז דר ווייל האט
 רבי שמעון דר הערט דאש קול פון דעם אייזיל
 זאגט רבי שמעון צו דר חבריא וואס וייען מיט
 אים גינאנגן לאמיר אויף שטיין דען דאש קול
 פון דעם אייזיל פון דעם זקן החסיד האט זיך
 דר וועקט צו אונז אזו איז רבי שמעון מיט דר
 חבריא אויף גישטאנען הויכט רבי שמעון אן
 שרי לוי שיר חדש בנפלאות גשה דעם מסור האבן
 די פרות פון די פלשתים וואש האבין גיפרט
 דעם ארון שירה גיזאגט ווי האבין גיזעהן כמה
 שרים וכמה מדרגות וואס עס איז צוא ויית
 אנטקעגן גיקוסען האבין דיא קיא גיזאגט שיר
 לוי שיר חדש ווי ווארום ביי דער שירה פון משה
 שטייט שירה לשון נקבה און דא טמיט שיר
 לשון זכר אלא ביית משה איז גאר דער ארון
 אליו גינאנגען דיא בנסת ישראל מיט ארע
 היילות און נים מער אבר דא איז גינאנגן דער
 ארון מיט דעם וואש עש איז דרינען בתאלמן
 דאש איז דיא לוחות דרום שטייט לשון זכר
 ביי נפלאות גשה ער האט גיטאן נפלאות אין דיא
 פלשתים * ומה דאך דיא פרות וייען דאך נים
 גיוויינגלעך גיווען מיט נסים גאר דיא שעה
 האבין ווי גיזאגט שירה סבל לשון דר אייזיל פון
 דעם זקן וואש ער איז גיוויינגלעך מיט נסים
 זאגט בונדאי שירה ער זאגט ווייסער גרויסע
 סודות דער ווייל האט ער דער ועהען רבי
 פנחס קוסט אן וייען ווי גיקוסען צו אים האט
 רבי פנחס גיקוסט צוא רבי שמעון און זאגט
 דא האב איך גקדשט דיין הייליגע טייל וואס
 איז מבושם מיט אלערלייא בשמים פון דעם זן
 של מעלה ויית וייען זיך וייער משמח מיט
 אנאנדר און וייען ויית וייען אזוא וייען אלע
 עופות וואש ווי האבן איין אל גימאכט אונעק
 גיפליגין און צוא שפרייט גיווארין אזו הויכט
 אויף רבי שמעון זיין קול און זאגט איר עופות
 השמים פר וואש זייט איר נים משגיח אין דעם
 כבוד פון אייער האר וואש ער איז דא אזוא
 וייען ווי אלע גיפליבין שטיין אויף זייער ארמ

די זיינן ניט אונעק גיפלויגן אבר נישט צו גינאנגן
 זאגט רבי פנחס זאג ווי אז וויא זאלן צוריק
 גיין אויף זייער ארט רען מען גיט ווי נישט קיין
 לשנת אונעק צו גיין ווייל דו האקט גויר גווען
 זאגט רבי שמעון אויך ווייס אז הקב"ה וויל זאגן
 סאן נסים עופות עופות גייט אייך אייער וועג
 אונ זאגט צוא אייער כמנה וואש איז כמנה
 איבער אייך אז ביו אהער זייט איר גווען אין
 זיין לשנת אונ איצנד זייט איר שוין גיט אין זיין
 לשנת נאר איך לייג דאש אפ אויף אנאגדר זמן
 זיינן זיי אלע אונעק גיפלויגן דער ווייל זעהן
 וויא אז דריי בויקער זיינען מתפשט זייערע
 צווייגן אויף דריי ווימין איבער זייא אונ איין
 קוואל ברונן וואסר טוט קוועלן פר וויא אזוא
 פרייען זיך דיא גאנצע תברוא אונ רבי שמעון
 זאגט צו רבי פנחס אגרושיין צער האבן דיא
 עופות גיהאט ביו אהער אונ איין צער בעלי
 תיים באגערין מיר גיט רען עש שמיטת המיטעל
 דל פשטי וזאגט רבי פנחס אויך האב זייא דאך
 גיט מסריח גווען נאר אז הקב"ה גיט איין מתנה
 צו אונ מען מיר עם גיט מדה זיין וויא זיצן
 אונטר דיא בוימר אונ מרגיקען וואסר אונ רבי
 פנחס זאגט גרויקע סודות:

פתח ער הויבט אן זי מעיר אל ער יסיים בים וויא
 גוט זיינען דיא וועגן פון דער תורה אין
 אימליכן ווארט איז דא פכה גוטע עצות צו די
 לייט עש איז גיט דא קיין ווארט אין דר תורה
 עש זאל דרינגן גיט זיין פכה אורות וואס לייבטן
 בכל צד * דער פסוק איז לפי פשוטו אונ אין
 דרינגן איז די חכמה עליונה מזהיר צו זיין ווער
 עש באדארף וואול צוא דעם חלק וואש איז
 עוסק בתורה אזו וויא דר פסוק זאגט ויתחיה
 יתה ייפס וזלתי רען דער וואש איז עוסק אין דר
 תורה איז ער גיט וויא איין עץ יבש זייערט ווי
 איין בוים וואש ער שמיט ביי וואסער איז דא
 אין אים שרשים אונ מוח אונ קליפן אונ צווייגן
 אונ בעלעט אונ פירות אונ גליאונגדי זיבן מינים
 זיינן טילה לשגעים אזוא אויך די דברי תורה דיא
 פשיטות פון דעם פסוק אונ די דלשות אונ רמז
 איז דרינגען מרמז חכמה גיפלויות ריז פסוקו ריז
 פשיטו איינס איפר דעם אנדרין פסוק וכשר *
 טמא וטהור * אסור ומותר אונ דר נאך זיינן זיך
 מתפשט דיא צווייגן לכל צד * קום אונ זעה

וויא גלויבט זיינן זיי פר הקב"ה די וואש זיינן
 משתדל אין דר תורה רען אפילו אין דר צייט
 אז דר דין איז שולט אויך דר וועלט אונ הקב"ה
 האט גיגעבן רשות דעם משחית צו פר דארפן
 זאגט אים הקב"ה אן אויף דיא וואס זיינען זיך
 משתדל אין דר תורה אונ אזו זאגט ווי הקב"ה
 זי מעיר אל ער ווען רוא וועקט בלעגערין איין
 שטאט מחמת זייערע הטאים וואס וויא האבן
 פר מיר גינדיקט אונ זיי זיינען חייב בדין ייסי
 בים דאש איז דריי מעג אזוא וויא עש שמיט
 ואשה זי מיט זיבן דם יסי בים אז דאך דר מיטש
 דריי מעג אזוא דא מינט מען אויך ווען ווערט
 דר קענט אז עם איז איין מארד אין שטאט אי
 עש איז דריי מעג דורך אנאגדר זאגט הקב"ה
 צום משחית אויך אז דר אז אויף מיין הויז
 גיזנד לא משחית את עמך דער תלמיד חכם וואש
 ער איז איין אילן החיים וואש ער טראגט פירות
 ער איז איין בעל עצה ער גיט איין עצה צו דר
 שטאט אז וויא זאלן ניצל ווערן פון דעם דין
 אונ לערניג צו וויא די רעכטע וועג דרום זאג
 אויך דר אז דוא זאלט אים נישט פר דארפן
 לגרום עלי גוון צו שמוסקין אויף אים דעם דין זי
 פטיי האביל עקט רען דער מלאך המות פון אים
 נאר עש איז דא איין מדרגה ביי הקב"ה וואס
 ווערט גישפייט פון דער תורה דאס פון איר
 גייען ארויש אלע רוחות החוקות והקדושים
 רען עש איז קיין גרעשערע הנאה גיט דא צוא
 דעם רוח הקדש אזוא וויא דיא תורה פון דעם
 תלמיד חכם הנפאי כביכול ער איז מפרנס די
 מדרגה מער פון אלע קרבנות רען ביי קרבנות
 שמיט אכלתי בתי ים דבשי אכלו רעים דאש זאגט
 הקב"ה כביכול אויף דר הנאה פון קרבנות אונ
 זינט דאס בית המדרש איז הרוב גינארן זיינן
 דאך די קרבנות כמל גינארן אזו האט הקב"ה
 קיין גרעסערין בת רוח גיט נאר פון דער תורה
 לערנען דרום זאגט ער זי פטיי האביל רען דער
 תלמיד חכם איז מעורר איין מזון ושפע למעלה
 צו אלע דרום זיי נהיר אין אים ואזו לא תכחות
 זאלשט אים גיט פר שניידן זי העדם עז משנה דש
 איז דר מענטש ווש ער ווערט דר קענט למעלה
 ולמטה עז משנה דער אילן הגדול פון דער שדה
 אשר בקני יי דאש איז דיא קדושה וואש היישט
 שדה דאש פון דארטן קומן אלע נשמות וואס

די ויבן אזוא וניא עשב השנה ראש ארץ ואגמ
 אן הקביה צו דעם מלאך המות המשהות אויף
 דעם תלמיד חכם דרום ויבן זיי זפאנים די וואס
 ויבן עוסק אין דר תורה ווי ויבן אילנות גדולות
 בעולם הזה ועשה וואס הקביה האט אונג גמאן
 ער האט אונג גפלאנצט די בוימר זפאה אוי דר
 וועג פאר אונג אונג ניט איין בוים נאר דרייא
 בוימער וואש זיי שפרייטן די צווייגן לכל צד
 ודי רצון ראש די בוימר אונג דר קוואל ברונן
 זאל שוין פון דאנן ניט אפ גמאן ווערן אונג עד
 היום הזה שטייען זיי נאך דארטן די לייט רופן
 זיי נציבו דביינאם בן איר ראש אוי דאס פלנצונג
 פון רבי פנתם בן יאיר :

איש מביא ברה מלבב וזה ישיב לביתו זאגט רבי יוסף
 נוי צו די לייט וואש זיי ויבן ניט מסתפל
 אין דר תורה ווי צו זיי ווען הקביה וועט זיין
 בויבע זיין בדין אויף ויערע מעשים אונג דר גוף
 מיט דעם נפש וועלן ביידע שטיין אפ געבין דין
 וחסרון אויף ויערע מעשים דעם טאג וואס דר
 נפש שיר זיך אפ פון דעם גוף אוי איין יום
 הדיון דיא סופרים ווינען פיל אונג די בעלי דינים
 שטייען : אין דעם טאג שטייט דר נחש ער זאל
 אים בייסן אונג אלע ויינע אברים מוען ציטערין
 אויף אים אונג בשעת די נשמה שיר זיך אפ פון
 דעם גוף גייט זיא ארום אונג שוועבט אונג ווייסט
 ניט אין וועלכן וועג זיא זאל גיין אונג צו וועלכן
 ארט זיא וועט קומען ווי צו דעם דאוויגן טאג
 דען ער איז איין יום של רוגז ונאצה דרום גהער
 אוימליכער מענטש זאל זעהען צוא גידיגען
 דעם טאג פון ויין שטארבן אונג מען וועט אים
 בן ויין פאר דעם מלך הקדוש אונג מען וועט
 אים אריין לייגן אין קבר אריין אונטר דר ערד
 ער זאל פאר פוילט ווערן אונג דיא נשמה וועט
 זיך פון אים אפ שיידין אונג מיר האבן גילערינט
 אז תמר דארף דער מענטש אן רייצן דעם יצר
 טוב אויף דעם יצר הרע גייט דער יצר הרע
 תיכף פון אים אנועק איז גוט אונג אז ניט זאל
 ער עוסק זיין בתורה גייט ער נאך ניט אנועק
 פון אים זאל ער אים דר מאנען דעם יום המיתה
 אוי דאך די קשוא דער יצר הרע איז דאך אליין
 דר מלאך המות וואש האט ער זיך צו פארקומן
 פו דעם יום המיתה ארדפה פון דעם יום המיתה
 האט ער נאך שפחה אונג דרום רעט ער אויבר

דעם מענטשן צו זינדיגן פדי ער זאל אים דורף
 דעם כמות זיין נאר דער פשט אוי אזוא דער
 מענטש זאל זיך אליין דר מאנען דעם יום המיתה
 וועט דר יצר הרע פון אים אנועק זיין דען דער
 יצר הרע האט מער קיין שליטה ניט נאר דארטן
 וואו עס איז פו האנדן שפחה מיט נאזה אבער
 ווען דר מענטש האט איין צו פראכניע הארץ
 שיר ער זיך אפ פון אים קום אונג זעה דר יצר
 טוב האט ליב די שפחה פון תורה אונג דר יצר
 הרע האט ליב די שפחה פון ניוון אונג פון נואף
 מיט נאזה דרום גיהער דער מענטש אלע מאל
 ציטערין פו דעם יום הדיון הגדול דעם טאג האט
 ער קיין אנדר כוונן ניט נאר די מצות ופעשים
 טובים וואש ער האט גימאן אויף דער וועלט .
 קום אונג זעה עס שטייט ביי די ברודר פון יוסף
 וידיא האנשים כי הובאו בית יוסף זיי ויבן דאך גרוען
 אזעלכע שטארקע גבורים אונג איין קליין קינד
 האט זיין אריין גיפירט צוא יוסף אין שטוב
 אריין האבן זיי זיך גיפארקומן אוי דאך שוין
 אכל שכן ווען הקביה אליין וועט פירן דעם
 מענטשן צום משפט דארף ער זיך בודהי
 זייער שרעקן דרום גיהער אוימליכער מענטש
 גוהר זיין אויף דר וועלט זיך צו שטארקן אונג
 זאל איין פסחון האבן אין הקביה האמטשע
 ער האט זינדיגט אז ער וועט אבער טאן
 תשובה שלימה וועט אים הקביה פאר געבין
 דיא זינד אונג ווען ער שטארקט זיך אין הקביה
 אוי גליק וויא ער האט נאר ניט זינדיגט
 דיא שבטים ווייל זיין האבן זינדיגט מיט
 דעם וואש זיין האבן יוסף פאר קויפט דרום
 האבן זיין זיך גיפארקומן אבער ווען זיין
 וואלטן ניט זינדיגן וואלטן זיין קיין שום
 מורא ניט גיהאט דען דיא עבירות פון דעם
 מענטשן צוא ברעכין דיא פוחות מיט דעם
 הארץ פון דעם מענטשן אונג ער האט קיין פת
 ניט זיך צו שטארקן אויבר דעם יצר הרע דרום
 שטייט פי האיש מביא ברה מלבב וזה ישיב לביתו דער
 מענטש וואש פארקט זיך פו ויינע עבירות פאר
 ניט זיין אין דער מלחמה אריין אונג אז ער
 איז גינאנען מוז ער זיך אום קערן אהיים פון
 דער מלחמה קום אונג זעה דיא עבירה פון
 דיא שבטים אוי גינאייכניט גיווען לודרי חרות
 דען עס ווערט פון הקביה ניט פאר געסין

קיי שום זאף וואס דר מענטש טוט אויף דער
 וועלט מען ווארט אים כמה דורות ביו ער
 ווערט בצאלט אזו וויא אים קומט אזוא גופינן
 מיר ביא חוקה המלך וייל ער האט גיוויזן
 דיא לחות צו די שלוחים פון דעם מלך כדורה
 בלאזן אונ ער האט דאש ניט גימארט טאן
 האט הקביה גישקט צוא אים ישעיהו
 הנביא אונ האט אים גיזאגט דער פאר
 הגה יקים באים וישא כל אשר בקיפה נפש אצרי
 ויבחרק עד חים מה עלש וועט ויין איין צייט
 אז מען וועט ארועק טראגן אלע אוצרות פון
 דיין שטוב דאש מינט מען אין גלות אריין
 ענה וואש דאש האט גורם גיווען וייל ער
 האט בגלה גיווען אזוא איין זאף וואש ויא
 איז גיווען פאר הילין דער פאר האט דער
 צד אחר שולט גיווען אין אזוא איין ארט וואש
 ער האט ביו אהער קיין שליטה ניט גיהאט
 דען אויף איין בהאלטענע זאף האט די מומאה
 קיין שליטה ניט אונ דרויף רועט דיא
 ברבה אונ אז ער האט ויזא גיוויזן האט
 ער דאש אנפלעקט האבין ויזא שוין גהאט
 דרויף איין שליטה דרום שטייט כל בגדיה
 שיליה ווארום האבין ויזא פאר שעקט
 כי רא עתה וייל חוקה האט ויזא גיוויזן
 אזוא איין זאף וואש ווערט ניט גיוועהען
 נאר וייל חוקה איז גיווען אגרוישר צדיק
 איז ער ניט גישטראפט גיווארין און ויינע
 צייטן אזוא וויא על שטייט כי יתה שלום
 נאפת גדי אין מינע יארין וועט ויין שלום
 נאמת איך וועל ניט גישטראפט ווערין דר
 פאר אזוא אויף ביא דיא שבטים האט
 זייער משפט גיווארט ביו ער האט גיפונן
 איין שעה מען זאל ויזא באצאלן דרויף דרום
 ווער על שלם זיה אין עבירות זאל ער
 זיה אלע מאל פארקטין אזוא ויזא דער
 פסוק זאגט ויחזק לילה ויפס דרום שטייט
 איש מביא נדו הלך דער וואש פארקט זיה
 פאר ויינע עבירות גלו וישו לביתו זאל ער
 באצייטן תשובה טאן איידער דער זום
 הרין הגדול קומט אן ער זאל גיין לביתו
 אויף יענער וועלט כדי ער זאל קענען
 קומען לשלום :

ולקחו ימי העיר התיא גלה בקר רבי חייא

זאגט על שטייט אין זכריה גראי חת יהושע
 הכהן הגדול עמד לפני בלאז יי ותשפו עיני על
 ימינו לשפט און דעם פסוק באדארף מען
 אכטונג געבין יהושע הכהן הגדול מינט מען
 יהושע פן יהוצדק לפני בלאז יי דאש איז
 איין ארט וואש אלע נשמות הצדיקים ויין
 דארטן פצרוז התיים ותשפו דאש איז דר
 יצר הרע וואש ער שוועפט ארום אויף דער
 וועלט צו נעמן די נשמות אונ איזש ציהן
 דיא רוחות דאש איז גיווען בשעת נבוכדנצר
 האט אים אריין גיווארפן אין פייער מיט דיא
 גביא השקר האט דער שמן מקמרג גיווען ער
 זאל אויף פאר ברענט ווערין מיט ויזא דען
 דער יצר הרע איז נאר מקמרג בשעת הסבנה
 דען האט ער רשות צו טאן איין דין אפילו מען
 הייסט אים ניט אזו ויזא על שטייט ויש נפשו
 בלא משפט איינער ווערט איין גיטאן אזוא אן
 משפטים לשפט מינט מען ער האט גיזאגט
 אדער אלע זאלין פאר ברענט ווערין אדער אלע
 זאלין ניצול ווערין דען בשעת מען גיט אים
 רשות איז ער ניט מכהין פון טוב לרע ציא איז
 דער מענטש איין צדיק אדער איין רשע דרום
 אז עס ווערט הלילה אין דער שטאט גיטאן איין
 משפט זאל דער מענטש אנמלוזפן כדי ער זאל
 גיט נתפס ווערין מכל שפן דא איז ער גיווען
 אין איין סבנה ער זאל אויף פו ברענט ווערין
 אדער ויזא זאלין אלע ניצול ווערין דען הקביה
 טוט גיט קיין נס אויף דער העלפט אדער איין
 האלבין משפט נאר אדער דורה דין אדער דורה
 איין נס אין גאנצן זאגט רבי יוסי טרעפט זיה
 דען גיט אז עש זאל גיטאן ווערין האלב פון דין
 אונ האלב זאל זיין דורה איין נס אזו ויזא ביא
 קריעת ים סוף האט דאך הקביה גיטאן איין נס
 צו די ישראל אונ איין דין צו דיא מצרים ויזא
 זיינען דער טרוימן גיווארין זאגט רבי חייא דאש
 איז באמת זייער שווער גיווען ווארום למעלה
 ווערט גיט גיטאן קיין שום זאף נאר בשלימות
 אדער איין נס אין גאנצן אדער דין דרום האט
 דער שמן מקמרג גיווען אז יהושע זאל אויף
 פאר ברענט ווערין ביו דער מלאך וי האט אים
 גיזאגט גדי יי דה משפו אויב דו וועשט פרענין
 ויזא שיקט זיה הקביה זאל אים זאגן גדי יי
 קום אונ ענה על שטייט ביא משה ביא דעם

סנה ויהי פלגה וי אונ דער נאך שמיים ויהי וי
 דען דער מלאך ווערט אן גרויפן בשם רבו
 דרום האט דער מלאך וי גיזאנט יציר וי הקב"ה
 זאל אין דיר אן שרייען אונ האט ניט גיזאנט
 הנני יציר איה שרייב אן אין דיר רבי שמעון איז
 גיזעקין אונ האט עוסק גיזוען אין דעם פסוק
 ויקחו וקנו השיר והיא עגלת בקר וקדשו שם את העגלה
 בגתל דער דין איז בייא דער עגלה ערופה מען
 זאל איר אפ האקין דעם קאפ מיט איין האק
 זאנט רבי אלעזר נאך וואש דארף מען אזו צו
 טאן הייבט אן רבי שמעון צו וויינען אונ זאנט
 ווייא איז צו דער וועלט וואש גייען נאך נאך
 דעם יצר הרע אזו די וועלט קען דער פון ניט
 ניצאל ווערין ביז דער מלך המשיח וועט קומען
 אויף דער צייט שמיים בנע המות לצד וקחה וי
 אלהים דמיה בשל קל פנים ואת ריה הסימאה צעביר פו
 הארז אין דער צייט וועט דער יצר הרע בטל
 ווערין אבער איצנד שמיים ער אויף דר וועלט
 צו נעמען ויערע נשמות קום אונ זעה עם
 שמיים כי וינא חלל באדקה וי דען אלע נשמות
 פון דער וועלט ווערין צו גיזעקן דורך דעם
 מלאך המות אויב דוא וועקט וועלן מיינען אז
 דער חלל איז אים די נשמה אויס גיזאנגען דורך
 דעם מלאך המות עש איז ניט אזו ניערם דורך
 דעם מענטשין וואש האט אים גיהרגת איז אים
 די נשמה ארויס גיזאנגען פאר דער צייט דרום
 שמיים ולארז לא יספר אונ ניט גינג אז דער יצר
 הרע שמיים תמיד מקמרג צו זיין מכל שכן אז
 מען נעקט בייא אים צו די זאך וואש ער רויט
 באדארפט טאן אונ נעמען די נשמה אונ ער
 האט אים גיזולקת וועט ער בונדראי אויף אים
 מקמרג ויין דרום האט השירה חם גיהאמ אויף
 וינע קינדער אונ האט גיהייסין מקריב ויין איין
 עגלה ערופה צו באווייליגן דער מיט אונ מתקן
 זיין דרום זאגן די וקנים וביט לא שקמי את חכם מה
 מיר האפין ניט גורם גיזוען דאש שפיכות דמים
 דער מיט קען ער שוין אויף וייא ניט מקמרג

זיין אונ אויף אלעמען האט השירה גיגעבן זיין
 עצה צו די לייט אז קיין קמרג זאל אויף וייא
 ניט זיין נעקט גלייבן אום ראש השנה ויום
 כפור אז דער דין איז שולט אויף דער וועלט
 אזו שמיים דער מקמרג מקמרג צו זיין אזו מוון
 די ישראל מעורר זיין מיט דעם שופר אונ מיט
 דעם קול השופר דער וועקן וייא ביז עש ניט
 ארויף ביז דעם מקום פון דעם כסא הכבוד פון
 דין אונ דער וועקט דעם רחמים אונ דורך דעם
 ווערט דער מקמרג מבולבל דען ער וויל מעורר
 זיין דין אונ די ישראל דער וועקן רחמים דען
 ווערט זיין כח שלאה אונ ער קען גאר ניט טאן
 אונ השירה איז דן די וועלט מיט רחמים קום
 אונ זעה עש שמיים בנפה ליום הנני בנפה איז
 שייטש די לבנה ווערט צו גידעקט דען איז דער
 נחש הרעה שולט אונ קען מויק זיין די וועלט
 אונ אז מיר ווינען מעורר מיט דעם קול השופר
 דעם רחמים אזו גייט אויף די לבנה אונ פארש
 איבר דעם נחש ער ווערט מבולבל גלייך וייא
 איינער שמיים אויף פון איין שלאה אונ אום
 יום כפור מוז מען אים אן טאן איין נחת רוח
 מיט דעם שעיר לעזאול וואש מען גיט אים
 דורך דעם ווערט ער נאך איין מליץ וישר פאר
 ישראל אבער אום ראש השנה ווערט ער פאר
 מישט ער קען גאר ניט טאן דען ער ועהט די
 התעוררות פון רחמים ווען ארויף מלמטה אונ
 דער וועקן דאס התעוררות מלמעלה דען איז
 השירה דן וייא וועלט מיט רחמים אונ ווערט
 גיזעקן צו וייא אין דיא צעהען מעג פון ראש
 השנה ביז דם כפור מקבל צו זיין אלע וואש
 וועלן השובה טאן אונ דרום האט הקב"ה צו
 זייא אן גיזאנט צו טאן איין מעשה דאש דער
 שמן זאל אויף וייא ניט קענען שולט זיין אונ
 ניט בריינגען אויף וייא קיין דין אזו וייא דאש
 רחמנות איז פון איין פאמער אויף וינע קינדער
 אונ אלץ ודינגט אן אין דיבור ומעשה מתעורר
 צו זיין למעלה אזו וייא מען האט כפורש גיזוען

כי תצא למלחמה שלמה תמלך ואנכי אין משלי
 תהי בני לך לי ועיני רובי העינים ראש איז
 מיימש גיב דיין הארץ צוא מיר אונ דינגע
 אוינין זאלין הימין מייגע וועגן • דר פסוק
 לערנט אונז ראש דער מענטש זאל נאט
 דינגע מיט אלע זיינע גלידער • אונ ראש איז
 גיוואקסט ראש דיא אויגן אונ ראש הארץ
 פריינגען דעם מענטשן צוא אלע עבודות
 דען די אוינין זעקן אונ ראש הארץ גילושט
 אונ ווען די אויגן אונ ראש הארץ איז גאנץ
 מיט נאט אזוא איז דער מענטש פרום אין
 גאמטש דינגט • אונ דרום זאגן מיר אין
 קריאת שמע ולא תחירו עיני לבקשם ואתרי עיניכם
 אשר אפס וניס עיניכם איר זאלט גיט נאך גיין
 נאך אייגער הארץ אונ נאך אייגערע אויגן וראש
 איר גייט נאך זיי נאך אונ זיי פר פירן אייד
 אזו וויא איין וזנה פר פירט • אונ דרום זאגט
 ער וניס עיניכם דען דער וראש גייט נאך נאך
 זייגע אויגן איז גלייך וויא ער גייט נאך נאך
 איין וזנה • ראש האט שלמה המלך גזאגט
 כי שוקה עסקה וזנה נבאר צרה נכרה דר וראש גייט
 אין דעם הויז פון איין וזנה איז גלייך וויא ער
 פאלט אריין אין איין טיפע נרוב אונ זיא איז
 גיגליכין צו איין ברניגים וראש קוועלט • מער
 וראש מען נעמט ארויש וואךר מער קוועלט
 אן וואךר • אזו אויך דר וראש איז מונח מער
 ער איז מונח כפי ער זאל שטילן זיין יצד
 הרע מער קען ער זיין יצד הרע גיט שמילן •
 דען פון ריידן מיט אפרעמדע אשה קומט ער
 צו זעקן אין איר אונ פון זעקן קומט ער דש
 ער הט בייווע מחשבות אונ פון פייע סחשבות
 קומט ער ראש ער ריכט זיא אן • אונ דיא
 גמרא זאגט אין שפת נוער עס נעמט אויף דעם
 קלייגעס פינגער פון איין פרעמדע אשה דר
 האט איין גרוישע עבירה • רב הסדרא זאגט
 נוער עס נעמט איין בלויזע פוס פון איין אשה
 איז גלייך וויא ער איז מיט איר מונח שמואל
 זאגט נוער עס הערט איין הויך קול פון איין
 אשה איז גלייך וויא זנות • אונ דרום האט די

תורה אן גישריבן וראת בשקה אשת נפת תיב
 ראש איז מיימש ווען דו וועסט זעקן אין דעם
 גיפיינקעגש וראש דו וועסט פאנגען פון די
 אומות איין שייגע אשה אונ וועסט זיא וועלן
 נעמן אזו האט די תורה גיבאטן דו זאלסט
 גיט איילין צו נעמן זיא אונ דו מאקסט גיט
 גיערנט דו מוט זיא פריינגען אין דיין הויז •
 אונ וייל די תורה האט גיוואשט ווען מען
 וועט זיא גיט פתיר פאכן צו אים וועט ער
 פיי איר ליגין באיסור • דרום האט די תורה
 אים פתיר גווען ער זאל פיי איר אין מאל
 ליגין אין דר מלחמה אונ דר נאך זאל ער זיא
 פריינגען אין זיין הויז אונ זיא זאל אפ גאלן
 אירע האר אונ זאל לאזן וואקסן אירע נעגיל
 אונ זאל אויש טאן אירע שייגע קליידער •
 דען ווען די היידן זייגן אין דר מלחמה מוען
 זיי אן זייערע מעקטן אין שייגע קליידער •
 אונ זיא זאל וויינגען איין גאנצן הודש אזיף
 איר פאמר אונ כוסר וראש זייגן ווארן גרינג
 אונ נאך איין קשט איז ער מוז ווארן דרייסיג
 מענע צו ליגין פיי איר כדי דר וייל וועט אים
 דעם יצד הרע אפ גיין אונ זיא וועט אים מיאוס
 ווערן וייל זיא מוט פרויערין אונ שערט זיך
 אפ די האר אונ לאזט וואקסן די נעגיל אונ
 מוט אן מיאוס קליידער אזו וועט זיא אים
 מיאוס ווערן פאמר וועט ער זיא אדעק שיקן •
 אונ נאך איין קשט איז ער מוז ווארן דרייסיג
 מענע כדי זיא זאל פאר נעסין איר פאמר אונ
 כוסר וראש האפן עבודת פוכבים גדינט אונ
 זאל זיך מגייר זיין • אונ דרום זאל זיא זיצן
 איז הויז בפניעות גיט אזו וויא פאר צייטן
 זייגן גווען בעוות אונ לויפן פון איין הויז
 אין דעם אנדרין אונ מען זאל אירע האר אפ
 שערין אזו וויא איין אשה וראש דארף זיך
 טובל זיין דארף זיא אירע האר רעכט צוא
 קעמען אונ פאזעקן • אפך זיא קען זיך גיט
 רעכט אפ הימן צו דיין פאכן אירע האר אזו
 וויא מען פאדארף דרום זאל זיא זיך אירע
 האר אפ שערן אונ זיא זאל פר ריכטן אירע
 נעגיל

בענין עש זאל אונזר זיי קיין ליים נים זיין
 פדי איר סבילה זאל רעכט זיין * אונ זאל
 אפ טאן אירע קליידר אזו וויא איין אשה
 וואש טובלת זיך מיט ויא אפ די קליידער
 וואש ויא אזו גינאנגען אין זיי אז ויא אזו
 גינען איין גדה אונ די הורה האט גזאגט
 האמשי דו נעמט דאש אלץ טאן דאך נעמט
 דיר נים נום אויש גיין נען דוא נעמט ויא
 געפן דען דאס קינד וואש דו נועשט פון איר
 האפן נעמט זיין איין בן סוחר ומורה דאש
 ער נעמט אל דאס ביז טאן פ'תה דאש בן סוחר
 וסדה נען איין מענטש נעמט האבן איין זון
 איין סוחר ומורה דאש ער גנבת ביי זיין
 פאטער אונ קויפט פלייש אונ וויין אונ פ'רעקט
 אונ זיפט זאלין אים זיין פאטער אונ מוסר
 בריינגן צום בית דין אונ דאש בית דין זאלן
 אים פאר שמוינג אונ כל ישראל זאלין הערן
 אונ זאלן זיך פארקעטן ביזו צו טאן * דען מען
 האט אויש גישריגען מען האט פאר שמוינג
 איין בן סוחר ומורה לא הלו נבלתי על תמי נען
 דו נעמט הוינגן דעם וואש דאש בית דין
 האט גי'הרנת זאלשטו אים נים לאזן איפער
 געקמיין אויף דר תלה דען עש אזו גיטקין
 כבוד פאר גאט * דען נען מען האט גי'האנגן
 דעם וואש האט גאט גישאלטן אונ נען מען
 זאל אים לאזן הינגען וואלטיין דילייט גזאגט
 דר האט גאט גישאלטן אזו איז דאש נים
 קיין כבוד פאר גאט * אונ נאך איין פשט איז
 דרום האט מען אים נים גימאכט לאזן חיינגן
 ווייל דר מענטש איז ווארן בשאפן אין גאטש
 פורים דרום אזו נים קיין כבוד פאר גאט זיין
 פורים זאל הינגען עש אזו איין משל צוויי
 פרייד וואש האבן איין גלייכע צורה גהאט
 מען האט נים דר קענט איינעם פאר דעם
 אנדרין * איינער איז גי'ווארן איין עישר אונ
 דר אנדרר איז גי'ווארן איין גול * אונ מען
 האט דעם גולן גי'האנגען * אונ ווער עש איז
 פיר גי'האנגן האט ער גי'זאגט דר עישר הינגט
 ווייל ער האט אזו איין פנים גי'האט * אזו

האט דר עישר אים גי'ווישן אראפ געמען *
 השב תשיבם לאידי נען ביין סבר האט געפעס פ'ר
 לארן אונ דו האקט דאש גיפונן זאלסטו דאש
 אום קערן צו ביין סבר דען אייגר אזו מחויב
 צו העלפן דעם אנדרין מיט אלדינג * דיא
 מצוה האט גאט גי'פאטן דאש דער מענטש
 זאל זיך גי'וואנען צו טאן גוטש צו זיין סבר
 מיט סקר אונ צדקה אונ דורה דר מצוה וואש
 מען קערט אום וואש דר סבר האט פ'ר לארן
 דורה דעם זכות נעמט גאט די מיטע לעפעדג
 מאכין אין די מעג פון משיח דען גאט מיט
 מדה פנגר מדה דאש ער נעמט אום קערן די
 גשמות אין דעם גוף וואו זיי זיינן פרייער גינען
 לא יתה קלי גבר על אשה איין אשה זאל נים אן
 טאן איין קלייד פון איין טאן דען ויא נעמט
 גיין צווישן מאנען אונ נעמט מענה זיין אונ
 איין טאן זאל נים אן טאן די קליידר פון איין
 אשה פדי ער זאל זיך נים פאר מישן צווישן
 די ווייבר * פון באנען לערנן די חכמים אפ
 דאש איין מאנגביל טאר נים זעהן אין איין
 שפיגל פון ווייבער נאר נען ער איז איין
 גישמירט אויף זיין פנים מעג ער זעהן אין
 איין שפיגל וויא אזו ער זאל זיך אפ ווישן *
 אונ איין אשה טאר נים אן טאן קיין שנוערד
 אונ דרום האט געל איין פלאקין גי'נוסען אונ
 האט גי'הרנת סיסרא אונ האט נים גי'נוסן קיין
 שנוערד ווייל איין אשה טאר נים געפן קיין
 שנוערד אין דר האנט * שלח תשלח את האם נען
 דו קוקסט צו איין געסט פון פויגלען אונ דו
 ווילסט די פויגלן געמען זאלסטו די מוסער
 פרייער אנועק שיקן אונ דער נאך זאלסטו
 געפן די קינד פדי דיא מוסר זאל נים זעהן
 דעם צער פון דיא קינד * אונ זאלסט נים
 געפן די מוסער מיט די קינד נאר דו זאלשט
 ויא לאזן לעבן פדי ויא זאל ווייטר פויגלן
 האבן אונ דר פ'ר נעמט גאט דר לינגערן זיין
 לעבן * פון באנען לערנן מיר אפ מען זאל
 בחמדות האבן אויף איין מענטשן דען נען
 גאט האט גי'הייסן בחמדות האבן אויף דיא

פויגל מכל שפן דאש מען דארף רחמנות
האבין אויף איין מענטשין און דיא תורה
האט ביי דער מצוה דעם שכר אן גישריפין
דאש די וועלט לאנג לעבין האמשי עש איז
גיט זייער קיין גרוישע מצוה מכל שפן ווען
מען טוט ארוישישע מצוה וועט פונדאן נאט
געבין לאנג לעבין און איין גרוישין שכר •
די תכמים זאגן דר וואש איז מקנים די מצוה
צוא אונזעק שיקון דיא מוקד פון דיא פייניל
דער וועט האבין קינדער זין • אזוא וויא
אין פסוק שמיים שלח תשלח את הארבע תכנים
תמיד: די זאלשט אונזעק שיקון די מוקד פון
די קינדער און די זין וועסטן נעמן דור בלוקר
דורך דעם וועסטן האבן זין • און אויך ווען
אינער איז מכבד אורחים: האט ער זין • אזו
ווי מיר גיפין ביי שרה דאס זיא האט מכבד
גיזען די מלאכים ווייל זיא האט גמיינט זיי
זיגן אורחים דרום האבן זיי איר גיזאגט זיא
וועט האבן איין זון • און די שונמית האט
מכבד גיזען אלישע האט ער איר גיזאגט די
וועסט האבן איין זון • ושיח נפקח לעד דוא
זאלקט מאבין איין גאנגי צוא דיין דאך פדי
מען זאל גיט אראפ פאלן פון דיין דאך און
די זאלשט גיט טאן קיין בלוט אין דיין הויז
דאש קיינער זאל גיט גיזוק ווערן אין דיין
הויז • אויך טאר מען גיט האלמין קיין
שלעכטן לייסר אדר איין פייזן הונט בייא
דיך אין הויז פדי קיינער זאל גיט גיזוק ווערן
און האמשי דער וואש וועט פון דעם דאך
אראפ פאלן און וועט גיהרגת ווערן דעם
קובט פונדאן מיתה דען נאט מייט גיט קיין
מענטשין אום זיקט פון דעסט וועגן זאל
דאש דורך דיר גיט קופן דען נאט שמוקאפט
איין רשע דורך איין רשע דרום זאלשטו דיר
היטן צו מאכן איין הויז אין דיין הויז וואש
מען קאן דורך דעם גיטויט ווערן לא פרויש
גשו ובהמור יהיו דוא זאלשט גיט אקערן מיט
איין אקס און מיט איין אייזיל ביי אונאנדער •
דען דר אקס האט גרויש פח און דאס אייזיל

האט גיט אזו פיל פח אזו וועט דאש אייזיל
אלץ הונטן בלייפן און דר האר וועט אים
שלאגן ער זאל גיין גלייך מיט דעם אקס
אזו וועט דאש אייזיל צער האבן • פון דאן
לערנען מיר אפ דאש מען טאר קיין בהמה
גיט מצער זיין • מכל שפן איין מענטשן טאר
מען פונדאן גיט מצער זיין • נאך איין פשט
איז דרום האט די תורה פר באמן צו אקערן
מיט איין אקס און מיט איין אייזיל מיט
אונאנדער דען ווען זיי וועלן מיט אונאנדער
אקערן וועלן זיי מיט אונאנדער גיזאגט זיין
און וועלן זיך באהעפטן מיט אונאנדער און
דאש האט די תורה פאר באמן דאש איין
מין זאל זיך גיט בחעפטן מיט דעם אנדערין
גייערט אימליכעש באשעפענעש זאל זיין
באזונדער • און דרום האט די תורה דר ביי אן
גישריפין לא תלבש שגט דוא זאלשט גיט אן
קליידן קיין ששטנן איין קלייד פון וואל מיט
פלאקס און זאלשט גיט זייען קיין פלאים
אין דיין פעלד זיין אין איין זיין גארטן
דאש איז אלץ מען זאל גיט פר מיטן איין
מין מיט דעם אנדערין • מכל שפן דאש איין
אשה זאל זיך גיט פר מיטן מיט איין פדעסדן
מאן וואש דאש איז דיא גרעסטע פלאים •
דרום האט דיא תורה דר ביי גישטעלט איין
רפואה די מצוה פון ציצית דאס באהיט פון
זנות • אזו וויא די גברא פריינט איין מעשה
אינער האט זייער גיהאלמין פון מצוה ציצית
און האט גיהערט עש איז דא איין זונת
איבער דעם ים וואש זיא נעמט פיר הונדערט
גילדן פר איר שכר • האט ער איר גישיקט
פיר הונדערט גילדן זיא זאל זיך אן גרייטן צו
דר צייט • און אז ער איז גיקופן צוא איר
האט זיא אויף גבעט נעקס געמן זילבערנע
און איינע איין גילבערנע • און צווישן
אימליכעש בעט איז גיזען איין זילבערנער
לייטער און ביי דער גילבערנער בעט איז
גיזען איין גילבערנער לייסר • און זיא האט
זיך אויש גטאן נאקעט און האט זיך גיזעצט

באנן אויפן אויף דער גילדערנער בעט *
 און ער האט זיך אויך אויש גיטאן נאקעט
 און האט זיך גינעצט אנקמען איר * זיין
 גיקומען זיינע פיר ציצית און האבן אים
 גישלאגן אויף זיין פנים איז ער אראפ
 גיגאנגן און האט זיך גינעצט אויף דר ערד
 איז ויא אויך אראפ גיגאנגען און האט זיך
 גינעצט אויף דר ערד און נאנט צו אים איך
 נועל דיך גיט אפ לאזן ביז דו וועסט מיר נאגן
 וואש פד איין מום האסטו אין מיר גיפונען
 האט ער איר גינאקט איד האב אין מיינע
 מעג קיין שענערן מענטשין גיט גינעקן פון
 דיר * נאר איין מצוה האט אונז נאט גיבאטן
 דאש איז מצות ציצית * און ער האט דער
 ביי אן גלשריבן צוויי מאל איינ אלמקס איד
 בין איינער נאט וואש בצאלט דעם רשע זיין
 בייזין שכר און פאצאלט דיא צדיקים אויף
 זייערע גוטע מעשים * און איצונד זיינען
 אויף מיר אויפן גישטאטן די פיר ציצית אזוי
 וויא עדות און ווילן אויף מיר עדות נאגן
 האט דיא זונה גישווארן איד נועל דיך גיט
 אנועק לאזן ביז דו וועסט מיר אן גשריבן
 דיין נאמן און דעם נאמן פון דיין שקאט און
 דעם נאמען פון דיין בית המדרש און דעם
 נאמן פון דיין רבי וואש דו לעריקסט בייא
 אים תורה * האט ער דאש אלץ אן גלשריבן
 און האט איר גגעבן און איז אנועק גגאנגן *
 און די זונה האט צו טיילט איר נעלט אויף
 דרייא חלקים * איין חלק האט זיא גיגעבן
 צוא עניים * און איין חלק האט זיא גיגעבן
 צום סלך * און איין חלק האט זיא מיט זיך
 גינוסן און די זיבן בעטן * און איז גיקומען
 אין דר שקאט איין בית המדרש פון רבי חייא
 און נאנט צו אים רבי זייא מיר מצניד נאנט
 רבי חייא מין סאבקר טאקער האסטו איין
 לוקט צוא איינס פון מיינע תלמידים און
 דרום ביקטו דרך מצניד * האט זיא ארויש
 גינוסן דאש גישריפט און האט אים גיווין *
 קט רבי חייא צו איר גזאנט גיי און נעם דיר

דעם דאזיגן פראיין פאן אונ די בעמן וואס זיא
 האט אים אויס גיבעט באיסור האט זיא אים
 ווידר גיבעט בתיבת * דר פון קען מען לערנן
 וויא גרויס דר שכר איז פון ציצית זיי גיבט
 שכר אויף דר נועלט און אויף נענר נועלט *
 און דרום האט דיא תורה גישטעלט ציצית
 בייא פלאים לא חלבש ששקנו גדלים פגשה לך ווייל
 ציצית איז איין רפואה אויף פלאים * און
 נאך איין רפואה איז צו זנות דאש מען זאל
 אין דר ויגינט איין נוייב נעמן אזוי וועט זיך
 דר יצר הרע פון אים אפ טאן * אזוי וויא דיא
 גמרא זאגט רב הסדא נאנט דרום פון איד
 פעקר פון מיינע חברים ווייל איד האב איין
 נוייב גינוסן אין דר ויגינט * דען וויא באלד
 איד האב איין נוייב גינוסן האט זיך דר יצר
 הרע פון מיר אפ גיטאן * און דרום האט די
 תורה גישטעלט ציצית ביי פלאים ווייל דאס
 קען דער מענטש פקנים זיין צוא אקט יאר
 און קאן דעם יצר הרע סכסל זיין און ער
 זאל נעמן איין נוייב צוא פאצווינגן דעם יצר
 הרע * און דרום האט די תורה גישטעלט ביי
 ציצית גיבט אש אשה דאש איין מענטש זאל
 נעמן אנויב צוא סכסל זיין דעם יצר הרע *
 און דרום זאל מען אנויב ערלאך האלטן
 דען זיא באהיט אים פון דעם יצר הרע * און
 דרום האט דיא תורה אן גישריבן ויצי גלי
 שרי נוען איינר נועט אויש ציחן איין שם
 רע אויף זיין נוייב דאש זיא האט קיין
 בתולים גיט גיהאט און עש איז ליגין זאל
 ער געבן צו איר פאטר הונדערט שקלים און
 מען האט דעם לילעך פאר דעם בית דין
 גיבראקט און מען האט גינוסן ווייער זייא
 זאלין ועקען אויב עש איז דא בתולים אויף
 דעם לילעך אפד נוען עש איז ווארין גיפונען
 דאש זיא האט מנהג גיווען זאל מען זיא
 טייטין * און נוען איין מענטש האט פאנגס
 גיווען איין אשה אזוי זיא פטור און איז
 מותר צו איר פאן * אפד נוען זיא האט קיט
 איר ווילן מנהג גיווען האט מען זיא גיטייט

אפילו ווען זיא איז מעוברת גווען האט מען
 גיט גינארטט ביו זיא האט דאש קינד גיהאט
 נאר מען האט זיא גיימיט מיט דעם קינד *
 אָבֵר ווען זיא איז צו קינד גינאָנגן האט מען
 גינארטט ביו זיא האט דאש קינד גיהאט * זי
 באַשֵׁר יָקִים אִישׁ עַל רֵגְלוֹ וְרֵצוֹ נָפֵשׁ וְעוֹן אֵיבֶר אִיז
 קאנס אין אַשֶׁת אִישׁ אִיז גלייך וויא ער הרגת
 אַיִן סַעֲנֵמֶשֶׁן * פון באַנגן לערנן די חֲכָמִים אַפֵּס
 דאש אַזו וואול אַז אַיִן לִסְמִים זאגט צו אַיִן
 יִשְׂרָאֵל מִיִּט יַעֲנֵם וְיִשְׂרָאֵל אונ אַז גיט וועט
 מען דיד מייטן זאל ער בעסר זיד לאזן מייטן
 אונ זאל קיין אַנְדְרִין יִשְׂרָאֵל גיט מייטן אַז
 אויך אַז אַיִן לִסְמִים זאגט צו אַיִן יִשְׂרָאֵל
 לִיג בייא אַיִן אַשֶׁת אִישׁ אונ אויב גיט וועל
 איד דיד מייטן זאל ער זיד לאזן מייטן אונ
 זאל ביי קיין אַשֶׁת אִישׁ גיט ליגין אונ אפילו
 אַיִן אַלְמָנָה זאגן אונזערע חֲכָמִים עש אַז
 גינעזן אַיִן פּעֲשָׁה אַיִנער האט גרויס לוקט
 גיהאט צו ליגין ביי אַיִן אַלְמָנָה אונ אַז פּר
 גרויס לוקט קראַנק גינארן דען דאש הארין
 האט אַיִן אַיס גִפְרַעֲנֵט * האבן רופאים גזאנט
 ווען ער וועט בייא איר גיט ליגין וועט ער
 שטארבן * האט מען גִפְרַעֲנֵט די חֲכָמִים אויב
 ער מען בייא איר ליגין כּדִי עַר זאל לעבין
 פּלִיבִּין * האבין די חֲכָמִים גיזאנט לאז ער
 שטארבן אונ זאל ביי איר גיט ליגין אונ אויך
 זיא זאל גיט שמיין פאר אַיס נאקעט * האט
 מען זיי גִפְרַעֲנֵט אויב ער מען מיט איר בידן
 דורך אַיִן וואנט טאָסר וועט ער פּלִיבִּין לעבן
 האבין די חֲכָמִים גזאנט מען זאל דאש אויך
 גיט טאן כּדִי-מען זאל מאבן אַיִן צאם צו
 דר עבירה * אונ אויך עש זאל גיט זיין קיין
 חרפה צו איר משפּחה * וַאִיז מִשִּׁשֶׁת יָמִים ווער עס
 אַז מַאֲנֵם אַיִן בתולה אונ עס אַיז גיט דא
 ווער עש זאל איר העלפין * פון באַנגן לערנן
 כּיִד אַפֵּס דאש מען דאַרף איר העלפין מיט
 וואש מען קאן * אפילו אויב מען קען אַנְדְרֵשׁ
 גיט העלפן נאר אַז מען זאל דעם נוֹאֵף הרגנן
 זאל מען אַיס הרגנן אונ מען זאל אַיס גיט

לאזן קיין עבירה טאן * אונ אויך ווען מען
 זעהט אַיִנער לוקט נאך זיין חֲכָר צו מייטן
 אונ מען קאן דעם חֲכָר גיט העלפן * נאר אַז
 מען וועט דעם רוצח הרגנען זאל מען אַיס
 הרגנן אונ מען זאל אַיס גיט לאזן קיין רציחה
 טאן * אויך זאגן דיא חֲכָמִים ווען אַיִן אַשֶׁה
 גייט שווער צוא קינד אונ אַיז סמוכן צוא
 שטארפין דורך דעם מען מען דאש קינד
 מייטן כּדִי די אַשֶׁה זאל לעבין פּלִיבִּין דחינו
 מען מען איר געבין מדינקן אַזעלכעס וואש
 דאש קינד זאל גמיט ווערן אונ זאל פון איר
 אַפֵּס זיין * אַדער מען זאל זיא ריזערין מיט
 אַזעלכע זאכן וואש דאש קינד זאל גימיט
 ווערין * אַבְעֵר ווען דאש קינד אַיז ארויס
 גינאנגען מיט דעם קאפ אונ מיט אַיִן רוב
 גוף טאר מען דאש קינד גיט מייטן דען ער
 אַיז גיט קיין רוצח גייערט ער וויל אויך דער
 וועלט גיין * לא יבוא ספור בקהל * ווען אַיִנער אַיז
 גילעגן בייא זיין טאכטער אַדער ער אַיז
 גילעגן ביי זיין מוטער אַדער ביי אַיִן אַשֶׁת אִישׁ
 אונ האט מיט איר גיהאט אַיִן קינד אַזו הייסט
 דאש קינד אַיִן מִסְתֵּר * אונ ער טאר קיין
 ווייב גיט נעמן אַיִן יִשְׂרָאֵלִית נאר אַיִן גיזרת
 מען ער נעקען * לא יבוא ספור בקהל * עש
 זאל גיט נעמען אַיִן זכר פון עמו אַדער פון
 מוצב אַיִן בת יִשְׂרָאֵל האַטשע ער וועט זיד
 מניד זיין * ווייל זיי האבן גיט גיבאכט קיין
 כּרוֹזִט אונ וואסער צו יִשְׂרָאֵל אַיִן דר מדבר
 אונ אויך ווייל מוצב האט גידונגען פלעם ער
 זאל דיד שלמין * אַבְעֵר אַיִן יִשְׂרָאֵל האט
 גימענט געמען אַיִן ווייב פון די טעכטער פון
 מוצב אַז זיא האט זיד מניד גווען ווייל אַיִן
 אַשֶׁה אַיז גיט דר כּדִי זיא זאל טראַנגן כּרוֹזִט
 אונ וואסער * אונ אַיִן מִצְרַי אַדער פון אַדום
 ווען אַיִנער האט זיד מניד גווען האט נאט
 מתיר גווען זיד מתנהבן צו זיין מיט אַיס נאך
 דבייא דורות * האַטשע אַדום אַיז גינאנגען
 אַנְמַקְעִין יִשְׂרָאֵל מיט אַיִן שווערד אַיִן דער
 סדבר אונ די מִצְרַיִם האבן גינארפין דיא

קִינָרָה פֹּה יִשְׂרָאֵל אִין נוֹאמֶר נָאֵר זַי הַאֲבֹן
 גִּיט גִּימְאָכְט דִּי יִשְׂרָאֵל זִינְדִיגִין * אָבֵר עֲמוֹן
 אֹנֵן מִזְאָב הַאֲבֹן גִּימְאָכְט דִּי יִשְׂרָאֵל זִינְדִיגִין
 מִיט זְנוּת * דְּרוֹם הָאָט גִּימְאָכְט אִוּיָּה
 אִוּיָּבִיג מִעַן זָאל זִיךְ מִיט זַי גִּיט מִתְחַסֵּן זַיין
 דַּעַן עִם אִיז עֲקָנֶער דֵּר נוֹאשׁ מִאָכְט זִינְדִיגִין
 אִיין מִעֲנַמְשִׁין מִעַר ווִיָּא דֵּר נוֹאשׁ הִרְגָה אִים
 דַּעַן דֵּר נוֹאשׁ הִרְגָה אִים בְּרִיגִיגִט אִים נָאֵר
 אֹמֵן פֹּה דֵּר וועלֵט אָבֵר גִּיט פֹּה זַינְדֵּר וועלֵט
 אֹנֵן דַּעַר נוֹאשׁ מִאָכְט אִים זִינְדִיגִין בְּרִיגִיגִט
 עַד אִים אֹמֵן פֹּה דֵּר וועלֵט אֹנֵן פֹּה זַינְדֵּר
 וועלֵט * וְשִׁמְרָה כָּל דְּבַר דֵּי דו זָאלְקִיט דִּיךְ הִיטִן
 פֹּה צו רִיזִין בִּיזִין * אֹנֵן פֹּה בִּאָנֵעֵן לַעֲרַנְעֵן
 דִּיא חֲכָמִים אַפְּ מִעַן זָאל גִּיט מְזַנֵּה זַיין אֹנֵן
 גִּיט מִיין לַשׁוֹן הִרַע רִיזִין אֹנֵן דָּאשׁ ווִיזִיט
 דָּאשׁ גִּיט נָאֵר מִיט זְנוּת קַעַן מִעַן מִאָכְן דַּעַם
 חֶבֶר זִינְדִיגִין גִּייעֶרֶט אָפִילוּ מִיט רִיזִין קַעַן
 מִעַן אִוּיָּה דַּעַם חֶבֶר מִאָכְן זִינְדִיגִין צו אֹמֵן
 בְּרִיגִיגִעֵן אִים פֹּה בִּידַע וועלֵטִין דַּעַן דַּעַר
 נוֹאשׁ הִעֶרֶט צוֹא לַשׁוֹן הִרַע ווערֶט אִוּיָּה
 גִּישְׁמֶרְאָפֶט אִיז ווִיָּא דִי גִבְרָא זָאגֶט דִּי דְרִי
 מִעֲנַמְשִׁין מוּט לַשׁוֹן הִרַע הִרְגֵּן דֵּר נוֹאשׁ רַעַם
 לַשׁוֹן הִרַע אִוּיָּה זַיין חֶבֶר * אֹנֵן דָּאשׁ אַנְדֶּרַע
 אִוּיָּה דַּעַם נוֹאשׁ מִעַן רַעַם לַשׁוֹן הִרַע * אֹנֵן
 דַּעַר נוֹאשׁ הִעֶרֶט צו לַשׁוֹן הִרַע ווערֶט אִוּיָּה
 פֶּאָר לֶאֱרִין פֹּה בִּידַע וועלֵטִין * אִיז ווִיָּא דִי
 גִבְרָא זָאגֶט פֹּה דְרִי עֲבִירֹת וועגִין ווערֶן דִּי
 מִעֲנַמְשִׁין גִּישְׁמֶרְאָפֶט אִוּיָּה דֵּר וועלֵט אֹנֵן אִוּיָּה
 זַינְדֵּר וועלֵט * פֹּה וועגִין עֲבִירֹת מִכָּבָדִים אֹנֵן
 רַצִּיחָה אֹנֵן זְנוּת * אֹנֵן לַשׁוֹן הִרַע אִיז אַנְמִקְנֵן
 אַלַע דְרִי דָּאשׁ עַר ווערֶט דְרִיבֵּר פֶּר לֶאֱרִין
 פֹּה בִּידַע וועלֵטִין * אֹנֵן דְרוֹם הָאָט דֵּר פֶּסוּק
 גִּיזָאגֶט וְחֵר מִתִּיב לֵד זַי אֹנֵן דָּאשׁ מִייעֶמְשִׁין דִּי
 חֲכָמִים אִין דַּעַר גִבְרָא דו זָאלְקִיט אֲרִיין טָאן
 דִּיין פִּיגְנֶער אִין אִוּיָּער צו פֶּאָר שְׁמֵאפִין אִים
 עַר זָאל גִיט הִעֶרֶן מִיין לַשׁוֹן הִרַע * אֹנֵן דֵּר
 פֶּשׁוּט פֶּשׁוּט אִיז וְחֵר מִתִּיב לֵד זַי אֹנֵן דו זָאלְקִיט
 אִיין אִייעֶרנֶעם פֶּלאָקֵן אִוּיָּה זִינְדֵּעֵן אִוּיָּה
 דִּיין שְׁווערֶד דָּאשׁ וועַן דו ווערֶט צוֹרֵךְ הַאֲבֹן

זָאלְקִיטוּ אִין גִבְרָאִין עַדֵּר צוֹא צו דַּעַקֵּן זַיין
 צוֹרֵךְ מִעַן זָאל מִיין מִיאוּסִין רִיבִית גִּיט הִעֶרֶן
 אֹנֵן דִּיין מִתְנַה זָאל זַיין רִיבִין אֹנֵן הִיילִיגִין אֹנֵן
 בְּפֶרֶט דִּי הִיילִיגֶע וואַלְקִין זִיגֵן גִיעֶען אֲרוּם
 דִּי יִשְׂרָאֵל * אֹנֵן דְרוֹם הָאָט מִעַן גִימוּזִט גִיין
 צוֹרֵךְ הַאֲבֹן הִינְטֶער דֵּר מִתְנַה נוֹאשׁ דֶּאָרְמֵן
 אִיז מִיין וואַלְקִין גִיט גִיעֶען * דַּעַן דֵּר נוֹאָלְמֵן
 אִיז נָאֵר אִין הִרִיָּא זִימִין גִיעֶען אִין מִזְבֵּחַ אִין
 דְרוֹם אֹנֵן אִין צְפוֹן * אֹנֵן דָּאשׁ הַאֲבֹן זַיִיא
 גִיבְרָאָפֶט אִז זַי הַאֲבֹן אִוּיָּה גִיעֶרֶט צו עֶסֶן
 מִן * אָבֵר אִז זַי הַאֲבֹן גִיעֶעֶסֶן מִן הַאֲבֹן
 זַי דָּאשׁ גִיט גִיבְרָאָפֶט * דַּעַן דֵּר מִן אִיז צו
 גִאנְגֵעֵן אִין זִיעֶעֶר גִלְדֵּר אֹנֵן זַי הַאֲבֹן פֹּה
 אִים מִיין אִוּיָּס גִאנְגֵּן גִיט גִיעֶהֶט * אֹנֵן אָפִילוּ
 דִי אַנְדֶּרַע שְׁפִירִין נוֹאשׁ זַי הַאֲבֹן גִיעֶעֶסֶן בִּי
 דַּעַם מִן הָאָט דַּעַר מִן גִימְאָכְט דָּאשׁ זִיעֶר
 אִוּיָּס גִאנְגֵּן הָאָט מִיין מִיאוּסִין רִיבִית גִיט גִיעֶהֶט
 אֹנֵן אִז זַי הַאֲבֹן אִוּיָּה גִיעֶרֶט מִן צוֹא עֶסֶן
 הַאֲבֹן זַי גִימוּזִט הַאֲבֹן אִיין אִייעֶרנֶעם פֶּלאָקֵן
 צו צו דַּעַקֵּן זִיעֶר אִוּיָּס גִאנְגֵּן * לֵא תִבְיָא אִשׁוּ
 ווִיָּה דו זָאלְקִיט גִיט בְּרִיגִיגִעֵן אִין גִאמְשׁ הַיּוֹז
 דִי מִתְנַה ווֹאשׁ מִעַן גִיט אִיין זְנוּה דַּעַן עִם
 אִיז מִיאוּס * אֹנֵן דִי תוֹרָה הָאָט דַּעַר בִּיָּיא
 גִישְׁטֶעלֶט לֵא תִשִּׁי דו זָאלְקִיט מִיין רִיבִית גִיט
 גַּעֲבֹן * צו ווִיזִין דָּאשׁ עִם אִיז דָּאפִיל יִשְׂרָאֵל
 נוֹאשׁ זָאמְלֵעֵן אִיין גַּעַלֵט דוֹרֵךְ רִיבִית אֹנֵן
 קוּיפִין דֵּר פֶּאָר מְצוֹת צו עוֹלֵת תוֹרָה זַיין דָּאשׁ
 אִיז גִלְדִיךְ ווִיָּא עַר הָאָט גִיבְרָאָכְט דִי מִתְנַה
 פֹּה אִיין זְנוּה אִין גִאמְשׁ הַיּוֹז * אֹנֵן דְרִיזִף
 הָאָט דֵּר גִבְיָא גִיזָאגֶט לֵא תוּסִיפִי הַיּוֹז מִתְנַה שְׁמַיָּא
 אִיז זָאלְט גִיט מִעֶרֶן צו בְּרִיגִיגֵעֵן פֶּאלְשֶׁע
 מִתְנֹזֵת אֹנֵן פֶּרִיעֶר שְׁרִיבֶט דִי תוֹרָה אִין מִעַן
 זָאל גִיט גַּעֲבֹן מִיין רִיבִית דַּעַן זַי תַּעֲרֵן בִּידַע
 גִישְׁמֶרְאָפֶט דֵּר נוֹאשׁ גִיט אֹנֵן דֵּר נוֹאשׁ גַּעֲבֹט
 רִיבִית * אֹנֵן אִוּיָּב דו ווערֶט וועלֵן זָאגֵן וועַן
 אִיךְ וועל מִיין רִיבִית גִיט גַּעֲבִין אָבֵר גַּעֲבֵעֵן
 מִיט נוֹאשׁ וועל אִיךְ מִיךְ דַּעַר גַּעֲבִין * דְרוֹם
 הָאָט דִי תוֹרָה דֵּר בִּי אִין גִישְׁרִיבִין זִינְדֵּעֵן *
 אִלְהֵי כָּל מַלְאָכֵי דֵּר דַּעַן גִאט ווערֶט דִיךְ בַּעֲנִימֵן

אין אלע ד'יגע מעשים וואש דו וועסט מאן
 מיט ד'יגע הענט . די תורה האט אן גשריבן
 זי משה ברצה דוא ואלקטמ דעם עני לייצן אונ
 האט דר ביי גישמעלט השטר גנגי תנחומ דאס
 טייזט אונז דר וואש וויל זיין חכר גיט לייצן
 דר ווערט גשטרראפט מיט צרעת . אזו וויא דר
 סדרש שרייבט אין דר סדרה רבי מאיר זאגט
 דש צרעת קומט נאר פון ווען איין ביזו אויב
 דאש מען וויל קיין צדקה גיט געבן אונ מען
 וויל קיין גמילות חסדים גיט מאן . רבי יצחק
 זאגט ווען איין בעל הבית קומט צום אנדרין
 צו לייצן איין האק אונ ער זאגט איך האב גיט
 אזו שיקט גאט צרעת אין זיין הויז אזו מוז ער
 אויש ראמן אלע פלים פון דעם הויז אויף דר
 גאס אלע האקן אונ זיפין וואש ער האט פאר
 לייקיגט אזו ועהט מען זיין חרפה דש ער האט
 איין ביזו אויב . דאש אויך האט די תורה דא
 געוויזן דאש דר וואש לייט גיט זיין חכר דר
 ווערט גשטרראפט מיט צרעת רבי לוי זאגט פיר
 פייגע מידות האבן אמטיל ווייבר . זיי האבן
 גיימט העלער אזו וויא מיר גיפיגן ביי חנה דש
 זיא האט פון דעם עץ הדעת גיגעטן דש אנדרע
 אזו די ווייבר ווילן אלע סודות הערן אונ וויסן
 אפילו וואש גיט זייער נאך איז דש דריקע זיי
 זיינן לייטן מקנא אזו וויא מיר גיפיגן ביי רחל
 דאש זיא האט מקנא גווען איר שוועסטער לאה
 וואש זיא האט קינד גהאט אונ זיא גיט דש
 פערקע אזו זיי ווייגן פויל אונ פמעלעך . אונ
 די רבנן זאגן נאך צוויי פייגע מידות האבן זיי
 זיי קעגן גיט סובליין איין נאך וואש דר וויידר
 אזו זיי אונ צערעגן פאלד . אזו וויא מיר גפיגן
 ביי שרה דאש זיא איז פאלד פרוזן גיטארין
 אויף אברהם פון ווען תגר . אונ דש אנדרע
 זיי ריידן פיל . רבי יהושע זאגט אז גאט האט
 גיטואלט די אשה בשאפין האט ער גיטראכט
 פון וואסער איין גליד ער זאל זיא בשאפין .
 אזו וויא אין פסוק שמיט בן יי אלהים את המלע
 ער האט פארשטאנן צו בשאפין זיא פון דעם
 ריפ דען גאט האט גזאגט זאל איך זיא בשאפן

פון דעם אויב פון אדם הראשון וועט זיא איין
 ווייטאויב האבן צו גילוקסן אלץ דען האמטשע
 זיא איז גיט ווארין בשאפן פון דעם אויב דאך
 האט זיא איין ווייטאויב גהאט אונ האט גילוקסט
 צוא עסין פון דעם עץ הדעת זאל איך זיא
 בשאפין פון דעם מויל וועט זיא אלץ וועלן
 ריידן . זאל איך זיא בשאפין פון דער האנט
 וועט זיא וועלן גנגן . זאל איך זיא בשאפין
 פון דר פוס וועט זיא זיין איין לויפערן פון הויז
 צו הויז דרום האט גאט גזאגט איך וועל זיא
 בשאפין פון איין גליד וואש איז פר בארגין
 דש איז די ריפ פון אדם הראשון . אכר דאש
 אלץ האט גיט גיהאלפן דרום גיהער אימלעכר
 מענקש אונ אימליכע אשה גווארינט זיין פון
 צו ריידן לשון הרע . אונ אויך האבן די ווייבר
 גרינגע דעות דאס זיי קעגן פאלד איבר גרעט
 ווערן אפילו ווען זיא מדייערט איבר איין בת
 אזו וויא תוספות שרייבט אין קדושין איין
 מעשה דאש איין אשה האט זייער געוויינט
 אויף דעם בית הקברות איבר איר מאן וואש
 איז גישטארבן . אונ ביי דעם בית הקברות
 איז גווען איין תליה וואש איין גנב איז דרויף
 גהאנגן אונ איין מענקש האט אים גהיט דש
 מען זאל אים גיט אפ שניידן פון דער תליה
 דען דר מלך האט דעם שומר גיזעצט . אזו
 האט דר שומר גיהערט די אשה וויינט אויף
 דעם בית הקברות . איז ער צו איר גיקומען
 אונ האט זיא איבר גרעט זיא זאל מיט אים
 מונה זיין אויף דעם בית הקברות . אונ זיא
 האט זיך פאלד גילאזט איבר ריידן אונ האט
 גיטאן זיין ווילין . אין דעם האט מען דעם
 גנב פון דר תליה אפ גישניטן האט דר שומר
 זייער גשריען וואש וועל איך מאן וואש וועל
 איך ענטפערן מען וועט מיך מייסן דאש איך
 האב גלאזט דעם גנב פון דר תליה אפ שניידן
 האט זיך די אשה דר באריקט איבער דעם
 שומר אונ האט צו אים גזאגט איך וועל דיר
 איין עצת געבין . גראב אויש מיין מאן פון
 דעם קבר אונ היינט אים אויף דר תליה אויף

דעם אַרַט פון דעם גַבֵּב • האַט דר שׁוֹמֵר אַזױ
 גִּמְלוֹן און האַט איר מאַן אויף דר תּוֹלָה אויף
 גִּיבְהַנְגֵּן • פֿון דאָנן קען מען זעהן דאָשׁ אַמִּייל
 נױיבֵּר האַבן גִּיבְגֵנע דעות אָבֵר חֵם וְשֵׁלוֹם דֵּשׁ
 סָעֵן זאל אַזױ זאָגן אויף אַלע וױיבֵּר און נױיל
 פֿון לשׁוֹן הֶרַע נױענין מוט זיך די שְׂכִינָה אַפּ
 פֿון יִשְׂרָאֵל • און דר מִדְּרָשׁ זאָגט אויך אַזױ
 דר וואָשׁ רעט לשׁוֹן הֶרַע דר • אױז גִּלְיָד וויא
 ער דינט עבֹדֵת כּוֹכְבִים דאָשׁ דרום מוט זיך
 אַפּ די שְׂכִינָה פֿון יִשְׂרָאֵל • דרום האַט דיא
 תּוֹרָה אָן גִּישְׁרִיבֵן זכּוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְפָנָי
 גִּידִינֵק וואָס גאָט האַט גִּמְלוֹן צו מִרְבֵּם דאָס
 נױיל ויא האַט גֶרַעט לשׁוֹן הֶרַע האַט זיך די
 שְׂכִינָה אַפּ גִּמְלוֹן פֿון יִשְׂרָאֵל • און די תּוֹרָה
 האַט דר בײַ גִּישְׁרִיבֵן גִּי תִּשַׁח כִּיבֵּר דו זאָלשְׁט
 לײַעַן דײַן חֶבֶר צו נױיין ווען דו האַשְׁט גֶרַעט
 לשׁוֹן הֶרַע און די שְׂכִינָה האַט זיך אַפּ גִּמְלוֹן
 פֿון דיר זאָלשְׁטוּ נעבֵן צִדְקָה אַזױ נועט זיך די
 שְׂכִינָה צו דיר ויִדֵּר אום קערן אַזױ וויא מיר
 גִּיפִינֵן אין מִדְּרָשׁ רַבְתִּי רַבִּי אֶבְרִין זאָגט דער
 עני שְׁמַיִט בײַ דעם עוֹשֵׁר אויף דר מיר און
 גאָט שְׁמַיִט בײַ דר רַעבֵטֵר האַנט פֿון דעם
 עני • אַזױ וויא אין פֿסוק שְׁמַיִט גִּיבְמִד לִיסוֹ
 אֲדִיזוֹ גאָט שְׁמַיִט בײַ דר רַעבֵטֵר זײט פֿון דעם
 אֶבְרִין און בְּצֵאלֵט אִיטְלֵעבֵן זײן שֹׁכֵר • דרום
 זאָגט דר פֿסוק יִדְ מַתִּיב גִּדְהָה דו זאָלשְׁט גִּיט
 אײַן האַלטן דעם שֹׁכֵר פֿון דעם עני וואָשׁ האַט
 בײַ דיר גִּיאַרְבֵּט און בִּאצָּאל אים אײַ עשׁ
 נוערט נאָכט כְּדִי ער זאל גִּיט רופִּין צו גאָט
 אַזױ נועשְׁטוּ האַבִּין אין עֲבִירָה וְלֹא מִחֶבֶל כִּי
 מִלִּפְנֵי דו זאָלשְׁט גִּיט געבֵן קױן מִשְׁכּוֹן פֿון אײַן
 אַלְמָנָת דאָשׁ דו זאָלשְׁט גִּיט אַרײַן נײַן צו איר
 אין דױז צו געבֵן אײַן מִשְׁכּוֹן גאָר ויא זאל
 דיר אַרזױש מִרְאגִין אײַן מִשְׁכּוֹן ווען ויא אױז
 דיר געלט שׁוֹלֵדִיג • וְשָׂכַתְּ עִיר בְּשָׂרָה לֹא תִשָּׁב
 גַּמְחִי ווען דואַ האַשְׁט פֿאַר געסִין אײַן בּוֹגֵד
 קאָרן אין פֿעלד טאַרשְׁטוּ דױך גִּיט אום קערן
 צו געבֵן אים • עשׁ זאל גִּלְיָדֵן צום עני און
 גאָט נועט דױך דר פֿאַר בעגִּטשֵׁן • פֿון דאָנן

לעֶרְנֵן די חֻמּוֹת אַפּ ווען אײַן עוֹשֵׁר פֿר לִדְמֵי
 אײַן גִּיאַשִׁין פֿון זײן בײַמִּיל און אײַן עני
 גִּיפִינֵט אים אַזױ האַט דער עוֹשֵׁר אײַן זכּוֹת
 גִּלְיָד וויא ער האַט כִּפּוּנָה אים גִּינעבִין
 האַמִּשְׁע ער האַט דרוֹפֵן קױן כּוֹנֵה גִּיט גאָט
 אַזױ וויא מיר גִּיפִינֵן בײַ דעם פֿר געבֵן קאָרן
 אין פֿעלד און דר עני געבֵט עשׁ האַמִּשְׁע זײן
 כּוֹנֵה אױז דר צו גִּיט גווען דאָך גִּיט אים גאָט
 דר פֿאַר אײַן גִּרוּשִׁין שֹׁכֵר לֹא תִפְאַר אֲחֵרֶיךָ דו
 זאָלשְׁט גִּיט אַפּ כִּיִּסֵּי דֵי לעצְמֵע וײַן מִרְזִיבֵן
 פֿון דײַן וײַן גאָרן גִּיעֶרֶט דו זאָלשְׁט וויא
 לאַזױן צו אַרְיִמֵע לײַט • אויך אױז תִּפְאַר מִיִּמִּישׁ
 כִּרְיָן דאָשׁ מױקֵט מען ווען דו גִּיבְשְׁט עפֶסֶס
 דעם עני זאָלשְׁטוּ דױך דר מױט גִּיט בִּרְמִיעַן •
 אַזױ וויא דר פֿסוק זאָגט רַב אֲדָם יִקְרָא אִישׁ חֲסִיד
 וְאִישׁ אֲמִינוּם כִּי יִקְרָא דאָשׁ אױז מִיִּמִּישׁ עשׁ זײַן
 דא פֿיל לײַט דאָשׁ אִימְלֵעבֵר שְׁרִיט אױזש זײן
 צִדְקָה וואָשׁ ער האַט גִּינעבֵן אָבֵר וואו גִּיפִינֵט
 מען אַזױ אײַן מעגִּטשִׁין דאָשׁ ער גִּיט צִדְקָה
 כּסוֹד און שְׁרִיטִיטֵי אױזש • מִרְבֵּים יִבְנֵי מען
 זאל שְׁלֵאנִין פֿערצִיג מַלְקוֹת אָן אײַגום דער
 וואָשׁ אױז עובר אויף אײַן גִּיבְמִט פֿון גאָט •
 און מען האַט אים מױט זײַנע הענט צו גבֹנְדֵן
 צו אײַן זײל און אויף גֶדַעקט זײן לײב בײַזײן
 האַרץ און דר שְׁמֵשׁ האַט גִּינוֹפֵן אײַן רִמְעֵן
 פֿון אײַן אָקס אָדֵר פֿון אײַן אײַזיל און האַט
 אים דר מױט גִּישְׁלֵאנֵן צו וײַן אים דאָשׁ ער
 אױז עֶרְנֵעֵר פֿון אײַן אָקס אָדֵר אײַן אײַזיל •
 דען בײַ זײ שְׁמַיִט דע שׁוֹר קִנְהוֹ תִּמְסוּר אֲבוֹס גִּלְיָד
 אײַן אָקס וײַשְׁזײן קױפֵר און אײַן אײַזיל וײַשׁ
 די קאַרעמע פֿון זײן האַרץ אָבֵר דער רִשָּׁע
 וויל גאָט גִּיט קענען • און דרום האַט מען אים
 גִּישְׁלֵאנִין פֿערצִיג מַלְקוֹת וויל דער סענְטִישׁ
 אױז וואַרן פֿאַשאַפֵן אין קר מִסְעֶרֶשׁ לײב
 אין פֿערצִיג טאָג • און ער האַט עובר גווען
 אויף דר תּוֹרָה וואָשׁ זײא אױז וואַרן גִּינעבִין
 אין פֿערצִיג טאָג און אָדָם הִרְאִשׁוֹן אױז אויך
 מױט פֿערצִיג קָלוֹת גִּישְׁמַרְפֵּט גִּינִואַרן ער
 צעֶהֶן און הוֹה צעֶהֶן און דר שְׁלֵאנֵן צעֶהֶן

אזן די ערד צעהן איז גוען פערצג אזוי אויך
 איבך די מנגלים ויגן וישראל ווארן גשטרקאפט
 צו זיין אין דר מדבר פערציג יאר און פון דר
 פרשה לערנען דיא חכמים אפ ווען איינער
 שלאגט זיין חכר אדר זיין ווייב איז ער עובר
 אויף זיין לאו און ווען ער געמט אן דיא
 סלקות פאר ליב איז דאש זיין פפרה אויף
 זינע עבירות * וקמה אחיד גענד דיא חכמים
 זאגן ווען מען האט אים מלקות גישלאגן
 איז ער שוין זיין ברודר און דו ואלשט אים
 גיט מבניש זיין צוא אויף ווארפן אים דיא
 עבירה און דרום רופט ער אים אן אחיד דאש
 האט אן דר צאל זיין און דרייסיג צו זייוון
 ווען ער האט גיליטן זיין און דרייסיג מלקות
 איז ער שוין זיין ברודער אזוא וויא פריער
 די שני אחים וסני ווען ברידער וועלן ויצין אין
 איינעם און איינער וועט שטארבן אן קינד
 זאל דער אנדערער ברודער זיין ווייב מיבם
 זיין צוא געמען זיא פאר זיין ווייב כדי עש
 זאל גיט ווערן אפ גימעקט און פאר געסין
 דער נאמען פון זיין ברודער דען ווער עש
 שטארבט אן קינד ווערט זיין נאמען פאר
 געסין און די מצוה איז דר עלקמער ברודר
 זאל זיא מיבם זיין אדער הליצה געבין און
 אזוי איז די מצוה פון הליצה דער ברודער
 שטעלט זיך פאר די זינים און דיא יבמת
 דארף אים אראפ ציהען זיין שוה פון דעם
 לעבטן פוס און דארף פר דעם יבם אויש
 שפייגען אזוי אין שפייגען וואש אלע זינים
 זאלן עש קענען זעהן און אויך איז דער
 מעם פון יבום ווייל דיא גשמה פון דעם
 מענטשן ווערט נאך אמאל בשאפן כדי ער
 זאל גיצול ווערן פון דעם גיהנם צו קומען
 אין גן עדן צוא לייכטן אין דער ליכט פון
 דעם אייביג לעבן * און אזוי אויך שרייבט
 דר ספר החיור דאש דרום איז צוא צייטן
 זיין צדיק זייער איביל און דיא גשמה ליד
 יסורים ביי דעם צדיק כדי זיא זאל גלייטערט

ווערן און זאל לייכטן צו עולם הבא * עש
 איז אין קשל איינר פלאנצט איין בוים און
 ער גיראט גיט אין דעם ארט און לייכט ער
 אים אויש פון דעם ארט צוא פלאנצן אים
 אויף זיין אנדער ארט אזוי ווען דער
 מענטש איז שלעכט מאכט גאט דיא גשמה
 בשאפן אין זיין אנדערין גוף ותחוקה במישי
 ווען צוויי מענטשן וועלן זיך מיט אנאנד
 שלאגן און איין ווייב פון איינעם וועט קומן
 צו העלפן איר מאן און וועט דעם פלעקן
 אן געמען ביי זיין שאנד איז זיא דאוי מען
 זאל איר אפ האקן די האנט ווייל זיא האט
 זיין פלעקן ביי דער שאנד אן גינוסן נאר
 מען געמט געלט פון איר וואש די האנט איז
 ווערט ווייל זיא האט גיטאלט העלפן איר
 מאן יא יתה לה כסף וזו וזו יתה לה דא
 זאלשט גיט האבן אין זיין בייטיל צווייא
 ערלייא גיוויכט * קויפן וועסטו מיט דעם
 גרוישן גיוויכט * און פאר קויפן וועסטו
 מיט דעם קליינעם גיוויכט דאש טארקטו גיט
 טאן און אויב עש וועט חס ושלום פאלשע
 גיוויכט זיין צווישן ישראל וועט גאט חס
 ושלום שלעכץ שיקן אויף ישראל און דרום
 האט די תורה דר ביי גלשמעלם גיט חס
 עשה לה צלם כצוקר ווען דיא וועסט פאלש
 וועגן וועט דער שונא חס ושלום אויף דיר
 קומען ונגי דר עמלק האט גיפאנגען דיא
 רשעים פון ישראל וואש דער וואלקן האט
 זייא ארויש גיטארפן און האט זייערע
 מילות אפ גישניטן און האט זייא גיטארפן
 אונטקענין דעם הימיל און האט גישרען
 געם דיר זינע מילות דרום האט גאט גהיסן
 דו זאלשט אפ געקען דעם נאמען פון עמלק
 דען ווען עס וועט ווערן אפ גימעקט דער
 נאמען פון עמלק אזוי וועט דער כסא
 הכבוד פון גאט און זיין נאמען גאנץ זיין *
 אזוי וויא אין פסוק שמיים וי לעלם ויש כיו

למשפט כקא :

הפסכת תצא איז בני עברה גינים מען אין דיא הפסכת פון גיה :

כי מצא למלחמה על איביה וראית בשבחה אשת יפת תואר
 וני רבי אלעזר איז גינאנגען אין וועג אונ רבי
 חיה איז אויך געווען מיט אים זאגט רבי חיה
 עש שמיים וראית בשבחה אשת יפת תואר ווארום
 האט עש דא תורה מהיר געווען אמער עש
 שמיים דאך לא תחסמו בם זאגט רבי אלעזר דרום
 איז זיא מותר ווייל איינער מען האט זיזא אין
 גינזמן וויין זיי נאך אין ויער רשות איז עם אסור
 אבר אז מען נעמט זיי שוין אין איז מותר קום
 אונ זעה מען האט דענקט מאל גיט גיפונן קיין
 אשה בשירה צווישן די עממין דרום האט די
 תורה גשמעלט לעבין בן סורר ומורה דעם דין
 פון יפת תואר דען דער וואש האט גינזמן אין
 יפת תואר דר האט מיט איר אין בן סורר ומורה
 ווייל ביי איר איז שווער די מוקמא זאל אנועק
 זיין דרום שמיים ביי די ווייבר פון מרון וכל אשה
 ירבעת איש למשכב וני וואל צו דעם מענטשן וואס
 ער היט זיין הייליגן צייכן דען דורך דעם בהעפט
 ער זיך אין השוית מכל שבן אז ער איז נאך זוכה
 פמצות התורה אזו שמרעקט הקב"ה זיין רעכטע
 האנט אנמקעגן אים אונ בהעפט זיך אין הקב"ה
 אונ דרום שמיים זאמס תדבקם בני אליהם גנים
 אהם לני אליהם :

בוזרה הקל שמיים כי תצא למלחמה על איביה רבי
 שמעון הייבט אן זע ישראל טוב אונ ידמו
 זע ישראל טוב דאס איז דר יצר טוב וואס שלמה
 הקלף האט אים גירופן טוב אזו וואי עם שמיים
 טוב יד סגור ודקס אייב ידו דער פינגט וואס ער
 זאגט נאך דעם מענטשן דאש איז דר יצר הרע
 וואש שלמה האט אים גירופן שונא ער האט
 פיל נעמן אונ שלמה זאגט אס רעב שונא אז דער
 שונא דר יצר הרע איז הונגריג זיך מהמאי זיין
 סאזלתי להם גיב אים צו עסין די הייליגע תורה
 וואש זיא הייבט לחם אזו וואי דר פסוק זאגט
 לני חמי בלמי דרום זאל ער לערנן תורה דאש
 צו ברעכט דעם פח פון דעם יצר הרע דרום
 שמיים ותיי מהברים תעלה אשר אבני מצות תיבם על
 לבבך דאש איז דער יצר הרע וואש מיר מוזין
 אנמקעגן אים מלחמה האלמן מיט דר תורה אזו
 ווערט ער איבער געמקערט צום מענטשן אין
 די הענט דרום שמיים יתנו יי אליהו גידף ושבתי
 שבי זאגט רבי שמעון וויי אויף דעם פתח גדי כי
 ימלוד וכל כי ירבעת להם דאס איז ווען דר מענטש
 ינדריגט איז דער יצר טוב גיפאנגן ביי דעם יצר

הרע אונ די אברים פון דעם נוף ויינן אלע בצער
 אונ דר יצר הרע איז איבר אים איין כלה אבר
 אז דו וועשט לערנן תורה ושבתי שבי וועמטו פון
 אים פאנגען זיין שבחה דאש איז דעם יצר טוב
 וראית בשבחה אשת יפת תואר דאש איז די נשמה אזו
 וואי דר פסוק זאגט אשה יפת תואר היא תחלה דען
 אלע טאג האלמן מלחמה די חילול פון דער
 נשמה מיט די חילול פון דעם יצר הרע אונ די
 אברים פון דעם נוף ויינן המיד בצער צווישן
 דר נשמה אונ יצר הרע תבאבה אל תוד ביה דען
 זיא איז פון דאמין אנועק גישקימ גינארין אונ
 די שפחה האט גירשתי איר הערין אונ הייבט
 האשמו זיא ויודר בקמן אין דיין הויו אריין אזו
 בדארף ער זיא מיט תשובה משה זיין אונ זאל
 זיא רייניגן פון דער זזהמא וואש דר נחש האט
 אין איר גינארפן ווייל זיא איז אין זיין רשות געווען
 וכלת את ראשה ועשתה את צבריה דאש ויינען דאש
 זזהמא ומסרה את שקלת שבחה דו זאלטט פון איר
 אפ טאן די מלבושי מוקמא אונ די מיני מוקמא
 פון דעם חטא העגל דען בשעת מתן תורה
 האבן זיי מקבל געווען די לבושי קדושה אונ אז
 זיי האבן גינודריגט מיט דעם עגל האט מען
 דאש פון זיי אנועק גינזמן אזו וואי עש שמיים
 ותנצלו בני ישראל את עדים מהר תורב וכתת את אבית
 ואת אפה נח וסיס דאש איז דר חודש אלול דאש
 דר מענטש גיהער ויינן אויף ויינע עבירות אונ
 תשובה טאן אויף זיי דען אין דעם חודש איז
 משה ארויף גינאנגן נאך דעם חטא העגל צו
 בעטין אויף די ישראל פאר הקב"ה ער זאל זיי
 מוחל זיין ויער חטא :

כי יתה לאיש בן סורר ומורה ותפלו בו אביו ואמו ור
 זאגט רבי אלעזר איה פר וואגדר מיה דרויף
 אויף האבין מיר גילערנימ בשעת הקב"ה האט
 גזאגט צו משה די פרשה פון בן סורר ומורה
 האט משה גזאגט רבוננו של עולם איז דאש דען
 מילעך אז אפאמר וועם אזו טאן צו זיין זון זאגט
 הקב"ה אויף הער וואש דאש זאגט שרייב אויף
 אונ זאיי מקבל שבר דו ווייט אבר איה וויים
 מער אז דו וועסט דלשנן דעם פסוק וועשמו
 גיפונן באותו שעה האט הקב"ה מוכי געווען צו
 דעם שר ויסאל דר שר פון דר תורה זאגט ער צו
 משה אויך וועל דיר דרשנן די פרשה וואש זיא
 מינימ כי יתה לאיש דאש את הקב"ה וואש ער
 הייבט יי איש מלחמה בן סורר ומורה דאש ויינן די
 ישראל

ישראל אזו ויהא דער פסק זאגט כי קפח סברה
פיר ישראל אינע שפע בקול אביו עד הערמט גיט אין
דעם קול פון הקב"ה ויכרי אותו אזו ויהא דר פסק
זאגט נשפט יי ביד כל נביא כל תורה זיי זאלן זיין
שטראפן ולא יקבע עליהם אזו ויהא דר פסק זאגט
ולא יקבע אל יי ואל יסבא דען דער עיקר ויסוד
אין די אכורה ושתיה ודמיהו כל אנשי עירו כאבנים
דאש זיינן דא בפי בכל גווען וואש האבן
גשליידערט די ישראל מיט שטיינער און האבן
צו בראבין ויערע טויערן אז משה האט דאס
דר הערמט האט ער אן גישריבן די פרשה אס לא
תדעי לה סיפה בנשים דו רעכט ווערדיגע ישראל
אז דא ווילסט וויסן זא לך בקברי תצא דאס זיינן
די שולן און בתי מדרשים ודי אס נדימו דאש
זיינן די קליינע קינדער פון דעם רבי וואש זיין
האבן נאך קיין האט גיט על משנתו הוציט דאס
זיינן די מלמדים און ראשי ישיבות :

רבי אלעזר מיט זיין חבריא זיינען גינגען אין
וועג דער וויל אין גיקומן צו פליהן איין
טויב צו רבי אלעזר זאגט ער צו איר דו טויב
בישט דאך המיד כשר און רעכט פארטיג אין
דיין שליחות גיט צו מיין שווער רבי יוסי בן
לקניא און זאג אים אז איך מיט דער גאנצער
חבריא קומן אן צו אים איין גס וועט דיר גשעהן
אין דריי טעג און זאלשט נאר קיין טורא גיט
האבן דען מיר גייען צו אים בשמחה דר נאך
זאגט ער איך בין מיד גיט זייער משמח און עם
מוט מיר זייער באנק אויף איין רמון מלא וואס
עש איז גיגעבן גיזארין אויף זיין ארט היישט
אויך יוסי אזו איז די טויב אנועק גיפלויגן פון זיי
און די חבריא זיינן אנועק גינגען פון דעם ארט
זאגט רבי אבא צו רבי אלעזר איך פר וואונדר
מיד זייער אויף דר מעשה פון דר טויב זאגט
ער צו אים די טויב איז גיקומן צו מיר מיט איין
שליחות און זאגט אז מיין שווער רבי יוסי בן
לקניא ליגט שלאף און פון ארע רייד ווייס איך
אז ער איז ניצול גיזארין און אויף זיין ארט האט
קען גיגעבן איין אנדערן רבי יוסי מקיען וויא
זיי גייען אזו קומט איין ראב און שטעלט זיך
פאר זיי און שרייט מיט גרויש בתי זאגט רבי
אלעזר צו אים שלעכטן בישטו אן גיברייט
מודע זיין גיי דיר דיין וועג איך ווייס פריער פון
דיר אז ער איז גישטארבן זאגט רבי אלעזר צו
דר חבריא מיר וועלן גופל חסד זיין מיט דעם

פולין רמון דאש און ר' יוסי מקיען דען ער איז
אנועק גינגען פון דר וועלט און עש איז קינד
גיט ראוי מיט אים זיך מתעסק זיין ער איז נאהמ
צו אונזר וועג זיינן זיי אראפ גינגען פון דעם
וועג און זיינן גינגען אין דעם ארט אריין אין
זיי די גאנצע שטאט אנטקעגן גינגען און די
חבריא זיינן גיקומן אין דעם הויז פון דעם רבי
יוסי מקיען און ער האט גילאזן איין קליין קינד
בשעת דר פאטער איז גישטארבן האט דאס קינד
קיינס גיט גילאזן צו גינעהן צו דעם קעט נאר
ער אליין האט גינעהמ און האט זיך גילויגט
אויף אים ער האט בהעפט זיין מויל מיט דעם
פאטערש מויל און האט גוויינט ער האט אן
גיהויבן צו שרייען רבשע עש שטייט אין דיין
תורה כי זבאמן צפור לפרה בדרה קבל יצ ויהי שלח
תשלח את האם ואת הבנים תחז לה רבוננו של עולם
זיי דו אליין מקיים דיין תורה מיין פאטער און
מוטער האבן גילאזן צוויי קינדער מיד מיט איין
קליינע שוועסטער האשטו גזאלט אונז צו נעמן
פון דר וועלט און זיי לאזן מקיים צו זיין שלח
תשלח את האם ואת הבנים תחז לה רבוננו של עולם
אויב דו וועשט זאגן עש שטייט דאך את האם
די מוטער אבער גיט דר פאטער עש איז דאך
אלץ איינס פאטער און מוטער און ווידר דו האשט
שוין אונזר מוטער לאנג צו גינען האט אונזער
פאטער אונז צו נעקט מיר זאלן קעגן לעבן אויף
דר וועלט היינט האבן מיר גיט קיין פאטער און
גיט קיין מוטער וואש וועלן מיר טאן וואו איז דר
דין פון דר תורה ער האט אזו גיזאגט און האט
זייער גוויינט האבן רבי אלעזר מיט דר חבריא
אויף מיט אים גוויינט וויאזער שרייט און וויינט
הויבט אן רבי אלעזר צו זאגן עם שטייט שנים
ליום ואני לשפט וכל מלכים אזי חקר וויא רבי אלעזר
לאזט אויס דעם פסק איז אראפ איין פייערדיגע
וויל און האט גמאכט איין צווישן שויד צווישן
דעם מת רבי יוסי און צווישן די מענטשן וואס
זיינען דארטין גישטאנען און דאש קינד האט
בהעפט זיין מויל מיט זיין פאטערש מויל און
האט זיך גוט אפ גישויד פון אים זאגט רבי
אלעזר ארע הקב"ה וויל דא טאן איין גס אדר
ער וויל גיט מיר זאלן זיך מיט אים מתעסק זיין
נאר די רייד מיט דעם גווייט און דאש שרייען
פון דעם קינד קען איך גיט סובל זיין וויא זיי
זיינן אזו הערן זיי איין קול וואש האט גיזאגט

ופיל זוכה בישטו רבי יוסי דיא רייד פון דעם
 קליינעם ציקלעל מיט זיינע מרערן זיינן ארויף
 גינאנגן פון דעם כסא הקלף און האבן גמשפט
 דעם דין און הקביה האט פאר אים מוסר גווען
 דרייצען מענטשן צו דעם מלאך הקות און דיר
 האט מען מוסר גווען אויף דיין לעבן צווייא
 און צוואנציג יאר פון דוא וועטש דיין גאנץ
 ציקלעל ראש ליפע קינד בריינגען צו הקביה
 לערנען תורה און רבי אלעזר מיט דר חבריא
 שטייען אויף און לאזן נישט קיין שום מענטשן
 שטיין אין שטוב פון תיבה האבן זיי דר זעהן
 אז דער עמוד איש האט זיך אפ גיטאן און רבי
 יוסי האט געמינט זיינע אויגן און דאס קינד האט
 גאך גהאלטן זיין מויל בהעפט צו זיין פאטערס
 מויל זאגט רבי אלעזר וואו איז אונדו חלק וואס
 מיר האבן זוכה גווען צו זעהן עין בעין תהית
 הסתים זיינן זיי גינאנגן צו אים און ראש קינד
 איז חליש גיבלבן זאגן וויא צו אים וואו איז
 דיין חלק רבי יוסי גייד בקמא גילויבט איז
 השירה וואש ער האט אונז און איין נם גיטאן
 דורה די מרערן פון דיין קליין קינד און מען האט
 דיר גימערט לעבעריגע יארן זיי האבן גינאמן
 ראש קינד און האבן אים גיקושט און האבן
 גיווינט מחמת גרויש שמחה ויזא האבן ראש
 קינד אריין געטן אין איין אנדער הויז און האבן
 אים תיבה נישט גאנגט אז דר פאטר איז לעבדיג
 גיווארן דער גאך האבן זיי אים אויש גיזאגט
 און האבן זיך דארט זייער גיפרייט דריי טאג
 האבן זיי מיט דעם רבי יוסי מחדש גווען פיל
 חרושים אין דר תורה זאגט רבי יוסי מען האט
 מיר נישט גגעבן קיין רשות מגלה זיין וואס איך
 האב גיזעהן אויף יענר וועלט פון גאך צוועלף
 יאר אפר דריי הונדערט מיט פינף און זיבעציג
 מרערן וואס מיין קינד האט פון גאסן זיינן אלע
 אריין גינאנגן בהשגון פון דעם מלאך הקדוש און
 דא שווער איך פון אייך חבריא בשעת מיין
 קינד האט אן גיהויבן דעם דאוויגן פסוק און
 האט גאנגט די רייד זיינן דער צומערט גיווארן
 צוויי הונדערט שמולין גישיבה של רביע און
 אלע זיינן גישטאנן פאר דעם מלאך הקדוש און
 האבן גבעטן אויף מיר איז הקביה דר פילט גווארן
 מיט רחמנות אויף מיר און עס איז אים גפעלן די
 רייד פון מיין קינד און וויא ער האט זיך מוסר
 גפוש גווען פון סינגט וועטן און עש איז גישטאנן

איין אפמורפוס און האט גאנגט רבונז של עולם
 עש שטייט דאך פסי עיליים זינגים ופרקה עין לפנן
 צוהר דר להפית אייב ופתחם לאו אים ביי שטיין
 דער זכות פון זיין תורה און דער זכות פון זיין
 קליין קינד וואש ער האט זיך און מוסר גפוש
 גווען פון זיין פאטערש וועגן אז האט הקביה
 גירופין צו דעם מלאך הקות און האט אים
 גיגעבן ערבות אנדער דרייצען מענטשן און
 האט מיר ווידער אים גיקערט אין דער וועלט
 אריין אויף צווייא און צוואנציג יאר און הקביה
 האט גווען אז איר זייט צדיקי אמת דרום איז
 דר נם גישעהן פון אייערע אויגן הויבט אן רבי
 יוסי צו זאגן עש שטייט זי מפי ופמה סודי שאול
 געל אין דעם פסוק דאך מען מסתפל זיין וויא
 און זאגט ער זי מפי איז דען הקביה ממות אמר
 זיין נאמן איז דאך איין לעבין צו אלע און קיין
 מיתה גישקט זיך נישט צו זאגן ביי אים וועטש
 וועלן זאגן ווייל אז הקביה איז מיט דעם מענטשן
 און קען דר מקמרג אים נישט ממות זיין און אז
 הקביה טוט זיך אפ פון אים און קען דר מקמרג
 צו מרעטן און ממות זיין עס איז נישט און נאר
 און איז דר פלש זי מפי הקביה איז ממות דא
 מומאה מיט דער קליפה דען אז די מומאה דר
 זעהט דאס לויטערקייט פון כבוד הקביה פון
 תיבה פון דר שרעקעשט איז זיא סת פון דער
 וועלט און השירה איז תיבה כחה דעם רוח
 הקדוש פון דא מענטשן וואש ער קומט מצד
 הקדושה און איז אים מקיים אין רעמטן שטאנד
 ראש אלץ מוט השירה אין איין צייט דעם איז ער
 ממות און דעם איז ער כחה סודי שאול געל ער
 מאכט גירערן דעם רוח הקדוש אין גיהנם אריין
 וואש ער היישט שאול דארט ווערט ער
 גירוינקט און בריינגט אים ווידר ארויף אין גן
 עדן אריין אויף דעם ארט וואו ער דאך און
 איר חבריא זאלט ראש ווישן אז בשעת איך
 בין אונעק גינאנגן פון דר וועלט איז מיין רוח
 ארויף גינאנגען און פון השירה האט זיא נישט
 מחיה גווען איז מיין גוף גווען גישטארבן און
 בשעת מיין קינד האט אן גיהויבן צוא ריידן
 איז אים דא נשמה אויש גינאנגען און האט
 גגעניט מיין נשמה וויא זיא איז ארויס גינאנגן
 פון דר טבילה פון דעם גיהנם און זיא איז אריין
 גינאנגן אויף און איין ארט וואו מען האט זיא
 דארטן גמשפט און מען האט איר מוסר גווען

צניוי און צוואנגעניג יאר פון וועגן דיא רייד אונ
 דיא טרעך פון מיין קינד * פון היינט אן אונ
 ווייטער דארף איך עוסק זיין בתורה אזוי וויא
 איך האב גיזעהן דען ווייל איך האב אנעלכעש
 גיזעהן טאר איך שוין ניט עוסק זיין אין דיא
 הבלי עולם ער הויבט אן עש שמיים סוד יבני ית
 ולפת לא נתני דוד המלך האט דאש גזאגט אז
 עש אזוי איבר גיפארן אויף אים אלץ דינג בעולם
 היה דאש ער איז אנטלאפן אין אפרעמדע לאנד
 קיין ארץ פלשתיים און פון אלימען האט אים
 השי"ת גיהאלפן דרום זאגט דוד די האקט מיד
 גישטראפט אויף מינגע וינד היינט בין איך שוין
 ריין דען איך האב מקבל גווען מיין עונש בעולם
 הזה ריין צו מאכן מיד בעולם הפא דרום זאגט
 ער יסוד יבני ית דוד האשט מיד גישטראפט אויף
 דער וועלט ולפת לא נתני דוד האקט מיר ניט
 איבר גלאזש מינגע טמאים אויף נאך דעם טויט
 אזוי איך אויף השי"ת האט מיד ריין גמאכט אויף
 דר וועלט איך זאל ניט קומען בתרפה לעוהב *
 פתח דאש קינד הויבט אן אבינו מה בדרך יהוה
 לא היה בתוך העדה גמי אבינו מת איז דען

זייער פאטער אליין גישטארבן אין דר מדרך
 עם זיינען דאך גישטארבן כמה רבבות אלא
 כמה מענטשן קריגן אין דעם איינר זאגט זייער
 פאטער איז גיווען אין קוויש עזים ער האט
 גיקליבן האלץ אום שבת דרום איז ער גישטארבן
 דרום שמיים נחטא מה אונ אטייל זאגן אנדרש *
 נאר דעם טאג וואש מיין פאטער איז קראנק
 גיווארן * האט ער מיד גילעריגט אונ איך האב
 גיזעהן וואש איך האב גיזעהן דאש מיין פאטער
 האט מיר אן גזאגט אז איך זאל עש ניט מגלה
 זיין אלא זייער פאטער איז גווען צלפתד אגרוישער
 כאן פון דעם לעבט יוסף אונ ווייל ער איז ניט
 גווען קיין גרוישר למדן דרום איז ער קיין נשיא
 ניט גיווען אונ ער האט ניט גיהויט זיין מויל
 אנשטקען משה צו ריין אויף אים דרום שמיים
 נבט גם רב מושאל ער איז קיין למדן ניט גיווען
 גייערט איין רב משפחה אונ ווייל ער האט
 גירעט אנשטקען משה זאגט ער מה בדרך דאש
 איז לשון דיבור ווייל ער האט גירעט אנשטקען
 משה האבן די מעקטר גימיינט אז ער איז אים
 איין שונא דרום האבן זיי גיבראכט זייער רייד
 צוא משה מיט אלעזר מיט דיא גיטאים * פון
 דאנן לערנן מיר אפ אז איינר פארקט זיך פאר
 איין דוין ער זאל אים ניט רעכט פסקען זאל ער
 אויף אים מוסף זיין נאך דינים דען וועט ער
 זיי האבן ניט גיוואונשט אז משה איז אגרוישער
 עניו מכל אדם אונ אז משה האט גיזעהן אז זיי
 זעצין די גיטאים צום דין האט ער זיך נאר אפ
 גיטאן דרום בקרב משה איז גישטאן לנני אבער
 אנדרעע דינים איז ניט אזוי האטשע מען איז
 מוסף אנדרעע דינים צו זיי שיידין זיי זיך פארט
 ניט אפ די הישין עין פנים זיי האבן ניט די ענוה
 פון משה וואל צו דעם חלק פון משה *
 רבי אלעזר מיט דער חבריא פרייען זיך וזייער
 זאגט רבי יוסי איך געט אייך איר זאלט
 אים חס ושלום קיין עין הרע ניט געבן דען ער
 איז נאך ניט אלט קיין פינג יאר זאגט רבי
 אלעזר פארקט זיך חס ושלום ניט פאר אונזער
 עין הרע דען מיר קוקן אויף אים געזען טובה
 אונ דאש וואש דוא זאגשט פינג יאר דאש איז
 די פינג יאר אשר אז טרשינגעזי ער זאל ניט פר
 שניטין ווערין פון דער וועלט זאגט רבי אלעזר
 צו רבי אבא מיר וועלן דא ויצין אלע זיבן טאג
 דען ביז זיבן טאג איז דאש ברת נאך ניט מיושב
 דען ווייל ביי אימליכן וואש ער שטארקט גייט
 די גשמה אונעק אלע זיבן טאג פר דעם טויט
 אונ איז ניט מיושב אויף איר ארט אונ היינט
 איז זיא ווידער אין גוף אריין איז זיא נאך ניט
 רעכט מיושב אויף איר ארט זיבן טאג זאגט
 רבי אבא צוא אים מיר האבין דאך גילעריגט
 פתח הפתח את ידך לאחיה לענה ולאבינה פון דעם
 לערנן מיר אפ אז זיין פריינט איז בילקער פון
 אפרעמדן דרום שמיים פרייער לאחיה אונ דר
 נאך לענה אונ ריין שווער ליגט אויף שלאף
 לאמיר צוא אים גיין גומל חסד זיין זאגט רבי
 אלעזר וודאי איז רעכט אזוי נאר אז מיר וועלן
 ציריק גיין וועלן מיר זיך אום קערין אהער * זיי
 קושין דעם ינקא אונ בענטשין אים אונ גייען
 אונעק זאגט רבי אלעזר איך פר וואונדר מיד
 אויף דיא קינד פון דעם דור וויא שטארק איז
 זייער כח זאגט רבי אבא וואל צו דעם חלק
 פון דעם סבא פון דעם דוד דאש איז רבי שמעון
 דען אין זיינע צייטן וויל הקביה מתקן זיין דיא
 צניוי ושיבות אונ מאכן איין ישיבה גדולה עליונה
 וויא עש נהער צו זיין דען עש וועט שוין אזוי
 איין דוד ניט זיין ביי משיח וועט קומען *

צניוי אונ צוואנגעניג יאר פון וועגן דיא רייד אונ
 דיא טרעך פון מיין קינד * פון היינט אן אונ
 ווייטער דארף איך עוסק זיין בתורה אזוי וויא
 איך האב גיזעהן דען ווייל איך האב אנעלכעש
 גיזעהן טאר איך שוין ניט עוסק זיין אין דיא
 הבלי עולם ער הויבט אן עש שמיים סוד יבני ית
 ולפת לא נתני דוד המלך האט דאש גזאגט אז
 עש אזוי איבר גיפארן אויף אים אלץ דינג בעולם
 היה דאש ער איז אנטלאפן אין אפרעמדע לאנד
 קיין ארץ פלשתיים און פון אלימען האט אים
 השי"ת גיהאלפן דרום זאגט דוד די האקט מיד
 גישטראפט אויף מינגע וינד היינט בין איך שוין
 ריין דען איך האב מקבל גווען מיין עונש בעולם
 הזה ריין צו מאכן מיד בעולם הפא דרום זאגט
 ער יסוד יבני ית דוד האשט מיד גישטראפט אויף
 דער וועלט ולפת לא נתני דוד האקט מיר ניט
 איבר גלאזש מינגע טמאים אויף נאך דעם טויט
 אזוי איך אויף השי"ת האט מיד ריין גמאכט אויף
 דר וועלט איך זאל ניט קומען בתרפה לעוהב *
 פתח דאש קינד הויבט אן אבינו מה בדרך יהוה
 לא היה בתוך העדה גמי אבינו מת איז דען
 זייער פאטער אליין גישטארבן אין דר מדרך
 עם זיינען דאך גישטארבן כמה רבבות אלא
 כמה מענטשן קריגן אין דעם איינר זאגט זייער
 פאטער איז גיווען אין קוויש עזים ער האט
 גיקליבן האלץ אום שבת דרום איז ער גישטארבן
 דרום שמיים נחטא מה אונ אטייל זאגן אנדרש *
 נאר דעם טאג וואש מיין פאטער איז קראנק
 גיווארן * האט ער מיד גילעריגט אונ איך האב
 גיזעהן וואש איך האב גיזעהן דאש מיין פאטער
 האט מיר אן גזאגט אז איך זאל עש ניט מגלה
 זיין אלא זייער פאטער איז גווען צלפתד אגרוישער
 כאן פון דעם לעבט יוסף אונ ווייל ער איז ניט
 גווען קיין גרוישר למדן דרום איז ער קיין נשיא
 ניט גיווען אונ ער האט ניט גיהויט זיין מויל
 אנשטקען משה צו ריין אויף אים דרום שמיים
 נבט גם רב מושאל ער איז קיין למדן ניט גיווען
 גייערט איין רב משפחה אונ ווייל ער האט
 גירעט אנשטקען משה זאגט ער מה בדרך דאש
 איז לשון דיבור ווייל ער האט גירעט אנשטקען
 משה האבן די מעקטר גימיינט אז ער איז אים
 איין שונא דרום האבן זיי גיבראכט זייער רייד
 צוא משה מיט אלעזר מיט דיא גיטאים * פון
 דאנן לערנן מיר אפ אז איינר פארקט זיך פאר

ותיה גי' תבא שלמה תכלה זאגמ אין משלי
 כבד את ז' מתנה ובראשית כל תבאקה ויטלאו
 חספה שבע ותירוש וקבר ופרוץ אין דעם פסוק האמ
 אנני שלמה תכלה גיוויזין דאש דר מענקמש
 זאל זיד פאר זיקען אין גאט אונ זאל גאט
 מכבד זיין מיט וואש ער קאן אונ פד מאגמ
 אונ זאל עגיים עסין געבין אונ זאל וויסן
 דאש גאט נועמט אים בצאלין פכל פכלים אונ
 זאל גיט סראקמין ווען איך וועל דעם עני
 עפעש געבן נועמט אפ גיין פון מיין געלט נאר
 ער זאל זיד פד לאזין אויף גאט אזויא נועמט
 זיין געלט נאך מער ווערן אזוי וויא אין פסוק
 שמיים יש פער ונסף יד עש זיין אמיל לייט
 וואש זיי גיבן זייער געלט צו עגיים אונ דורך
 דעם האבן זיי נאך מער אונ דרום זאגן דיא
 פסוקים דוא זאלקט גאט מכבד זיין פון גיין
 נוקטש אזוי נועמט גאט דיד כייך מאכן אונ נועמט
 מערין דיין תבואה אונ דיין וויין אונ אזוא
 גיפיגן מיר ביי מעשור בשיידליך אן גישריבן
 דאש גאט האמ גיזאגט ובהיני טא נואה פרוקט
 מיך אונ גיט מעשור אונ צדקה אויב איך וועל
 איך גיט דיין מאכן האמשע ביי אלע מצות
 טאר מען גאט גיט פרובן איך וועל די מצנה
 טאן כדי איך זאל טול האבן אזוא וויא אין
 פסוק שמיים לא תבט את יד זאלקט גאט גיט
 פרוכן אבד ביי מעשור מענ מען זאגן איך
 גיב מעשור אונ צדקה כדי איך זאל דיין ווערן
 אונ די חכמים לערנען אפ פון דעם פסוק גדי
 איך ה' סתודדו זאלקט גאט מכבד זיין מיט וואס
 גאט האמ דיד גיגעבן דאש ווען אייגר האמ
 אין שייין קול זאל ער זינגן אונ לויבן גאט אונ
 זאל דאש גיט טאן כדי טאנען אונ ווייפער
 זאלין אים לויבן נאר ער זאל זינגען לקבוד
 גאט אונ אויך ווען ער האמ זוכה גיווען צו
 זיין איין סופר זאל ער שרייבן ספרים צוא
 לערנן פון זיי אונ נוער עש שרייבט זיד איין
 ספר תורה איז גלייך וויא ער האמ זיא מקבל
 גיווען פון דעם בארן טיני אונ אויך ווען ער
 קאן איין סודה זיין אזוי זיין שכר זייער

גרויש דען דרייצן פריחות זיין גזאגט גיווארן
 ביי דר מצוה פון מילה אונ מיט וואש גאט
 האמ אים גלייט זעליגט זאל ער גאט מכבד
 זיין דר מיט אונ דיא זיךאל הייסן ראשית
 דרום איז דאזי זיי זאלן בריינגן דאס ראשית
 פון דר תבואה אונ פירות צו גאט וואש ער
 הייסט ראשית דאש ער איז דער ערשטער
 פד אלע ערשטע דרום האמ דיא תורה אן
 גישריבן וקחה בראשית כל פרי האדמה דו זאלקט
 געמן דיא ערשטע פירות פון דער ערד אונ
 זאלקט בריינגן צו גאט איי דו פד זוכסט דר
 תולדות וצחק שרייבט די פונד איז גיווען
 פון גאט וואס ער האמ גידייסין בריינגען
 פבורים דען גאט וויל אונז לערנן דאס מיר
 זאלין גאנגן זיין מיט אלע נוסע סידות מיט
 גאט אונ מיט לייט דאש ערשטע ער זאל
 קיין ווייטין האלו גיט האבן צוא זיין איין
 פרעסר אונ איין זויפר דען דר וואס איז איין
 פרעסר אונ איין זויפר קומט פיל בייז דורך
 דעם ווערט ער פאלד ארום דאש ער פרעקט
 אלץ אויף אונ לסוף קומט ער צו גולענן לייט
 אונ צו הרגענן אויך דר וואס עסט פיל דר
 קומט צו חלאים רעים אונ מוז דר פון שטארקן
 אבד די תורה לערנט אונז רפואות ווי אזוי
 דר מענקמש זאל זיד האלטן מיט עסין דאש
 ער זאל גיט קומן צו חלאים אונ די גרעקטע
 דאקטורים שרייבן אין זייערע ספרים דאש
 דר מענקמש זאל זיד הייסן פד גראב עסן אונ
 פד פיל עסן אונ גיט אלס דינג צו עסין אונ
 אזוי שרייבט דר מנחת הסאור דר וואס חייב
 זיד אפ ווייניג צו עסן דר באדארף קיין טאל
 קיין רפא גיט דען עס קומן קיין חלאים אויף
 אים גיט דרום האמ דיא תורה גיזאגט דוא
 זאלקט בריינגען דיא ערשטע פירות וואש
 וואקסן אין זיין גארטן צו גאט אונ זאלקט
 דיד אויף האלטן פון צו עסן ביי דו נועסט
 בריינגן צו גאט האמשע איין מענקמש האמ
 גרויש לוקט צוא עסין איין גינע פרי וואש ער
 האמ איין גאנג יאר אין זיין גארטן גיט
 גיזעהן

ג' זעקן דאך זאל ער ניד אױף האלפן גיט צו
 עסן זיא פדי ער זאל זיך גיוואגן ווייניג צוא
 עסן אונ זאל גיט עסן אלץ וואש אים גלוקט
 זיך אונ וויא דר מענטש האט דר נעקן איין
 שייגעפיג אדר איין שייגס היינגל וויין מרויפן
 אין זיין וויין נארטן האט ער אים ארום גבוירן
 מיט איין פאדים צו איין צייכין דאש איז די
 ערשטע פרי צו פריינגן צו נאט אונ אױף האט
 מען גיבראכט פבורים פדי דר מענטש זאל
 זיך גיט האלפן בנאחה דרום האט ער גימוזט
 פריינגן די פבורים צום פהן וואש איז גיווען
 אין זיינע צייטן האטשע ער איז גיווען איין
 השוקר מענטש אונ איז רייך גווען דאך האט
 ער אליון גימוזט קומן צו דעם פהן אונ אפילו
 איין סלק האט גימוזט נעמן דעם קארב אױף
 זיין אקסיל אונ האט גימוזט סראגן פון דעם
 הר הפית ביז אין דר עזרה אונ האט גימוזט
 זאגן די פרשה דר מיט איז גיוויזן דאש דער
 מענטש זאל זיך גיט הויך האלפן אונ ער האט
 מתודה גיווען אונ האט גואגט דש נאט האט
 פקנים גווען זיין חקמה צו פריינגן אונגן אין
 דעם נוטין לאנד דרום האט מען גיוויוזן די
 פירות אין בית המקדש ווייל דורך דעם האט
 מען רעכט גיגלויבט אין נאט דען די מרגלים
 האבן גואגט דאש נאט האט קיין סאכט גיט
 צו פריינגען די ישראל אין דעם נוטין לאנד
 אפר איצונד ווייסן זיי אלע דאש נאט האט
 זיין שבועה גהאלטן צו פריינגן אונגן אין דעם
 גומן לאנד אונ מען זאל גיט זאגן דש ישראל
 זייגן פון אייביג אין לאנד אונ גיט נאט האט
 זיי גיבראכט אין דעם לאנד דרום האט מען
 גימוזט זאגן ביי די פבורים ארטי אויב איז לבן
 הארטי האט גיוואלט מאכן פאר לירין אונזר
 פאטר יעקב האט יעקב גיגידרט קיין מצרים
 מיט ווייניג פאלק אונ פרעה האט אונגן גרויש
 צרות אן גטאן אונ נאט האט אונגן אויש גיצוויגן
 פון מצרים אונ האט אונגן גבראכט אין דעם
 לאנד צו דינוטע פירות דר פון לערנן מיר אפ
 דאש אין פעסטן צייט וויא דעם מענטשן גייט

זאל ער גידייקען דאש ער האט פרוער דעם
 דלות גהאט דרום זאגן מיר ביי דר שמחה פון
 פבורים דאש מיר זייגן גווען אין גלות מצרים
 אונ נאט האט אונגן גיהאלפן אונגן וועט ער
 העלפן אלע ארומע לייט דער צדור המזר
 ערייבט דאש די תורה האט דרום דיא צוויי
 פרשיות ביי אגאנדד גשמעלט די פרשה פון
 עמלק אונ דיא פרשה פון פבורים ווייל עמלק
 האט זיי גיט גלאזט קומן קיין ארץ ישראל צו
 נעמן די פרכות וואש יצחק האט גיגענטשט
 יעקב פיל השמים ומשפטי הארץ אונ עמלק קומט
 ארויש פון עשו דרום האט ער זיך גיוואלט
 נאכט זיין ווייל יעקב האט די פרכות פון אים
 אנועק גינאכן דרום לויבן מיר נאט מיט דיא
 פבורים וואש זייא הייסן ראשית פרי האדמה אונ
 עמלק ווערט אױך גירופין ראשית ראשית גיט
 עמלק צו וויזן דאש זיין עצה איז גיט גיבליבן
 אונ די ישראל האבן דאש לאנד גינאמן אונ
 האבן די פרכה פשגי הארץ די גומע פירות פון
 דר ערד דאש האבן מיר פון נאט וואש ער
 הייסט ראשית ער איז דר ערשטער פאר אלע
 ערשטע אונ מען האט גלויבט אױף דעם חסד
 וואש נאט האט אונגן גיהאלפן פון עמלק אונ
 מען האט נאך דער ביי אנדרע טובות גואגט
 וואש נאט האט אונגן גיהאלפן ארטי אויב איז
 לבן איז גיווען איין רמאי אונ האט גיוואלט
 מאכן פאר לירין אונזר פאטר יעקב אונ נאט
 האט אים גהאלפן אונ דר נאך האט אונגן פרעה
 אין מצרים פיל בייז גטאן אונ נאט האט אונגן
 גיהאלפן אונ די פרשה ווייט אױף עולם הפא
 כי תבא אל הארץ דש תייזט ער אז דו וועסט קומן
 צו עולם הפא וואש הייסט ארץ החיים וואש
 דארטן איז דאש אייביגע לעבן אונ עולם הפא
 ווערט גירופן נחלת וירושה דען די וועלט איז
 קיין ירושה גיט זיא איז גיט אױף אייביג צום
 מענטשן ער איז גיט זיכער אלע רגע צו אנועק
 גיין פון איר ונחמת פראשית פרי האדמה דאש
 מייגט מען די זאלשט מיט נעמען דיא תורה
 וואש זיא הייסט ראשית חקמה דען אױף וענס

עולם פרענט מען צום גרשמן אויב מען האט
 הוה גילערנט דרום זעה אויף דר וועלט צו
 לערנן הורה דו זאלסט האבן מיט וואש צוא
 קיבן אויף גער וועלט והלכת אל המקום און דורך
 דר הורה לערנן וועלסטו קוקן פאר גאט וואש
 ער ווערט גורופן מקום ווייל ער איז דש ארט
 פון אלע עולמות ראש אלע עולמות הייגען
 אין אים יבאת אל הכפר דש מיינט מען מביאל דר
 מלאך וואש איז מקריב די נשמות פון צדיקים
 פאר גאט און זאגט דאש איז די נשקה פון
 רעם צדיק און דאש איז די נשקה פון יענעם
 צדיק וייתת תפלת די נשקה טוט לויבן גאט וואש
 ער הט איר גיהאלפן און האט זיא מציל גווען
 פון דעם יצר הרע וואש ער הייסט לכן הארמי
 וייל ער איז פול מיט רמאות צו בצווינגן דעם
 מענטשן און די נשקה זאגט ויך שם בתי שם
 זיא האט גיוואונט אין גוף מיט ווייניג פאלק
 דען אלע גלידך האבן גפאלנט דעם יצר הרע
 און די נשקה מיט דעם יצר טוב האבן ווייניג
 גלידך וואש פאלקן זיי און דרום זאגט ער וייתת
 אפרה דאש מיינט מען די גלידער פון דעם
 מענטשן זאגן אויף אים עדות און די פבורים
 האט מען גיבראכט פון זיבין ערלייא מינים
 פון ווייץ פון גערשטין פון וויין מדיבין פון
 פיינין פון מיל גראמען פון אייל בירטין פון
 האניק פון מייטלן און מען האט דש בעשטע
 גיבראכט דען עש איז ראוי צו בריינגן פאר
 גאט דאש שענקסטע און דאש בעסטע און
 אויך ווען איין מענטש האט איין אורה זאך
 ער אים דאש בעסטע פון דר שוסיל געבן דען
 וואש מען גיט דעם עני פון דעם פויש איז
 גלידך וויא מען בריינגט איין קרבן און דיא
 פבורים זיינען גיווען איין פבור צו גאט און
 איין פבור צום כהן און איין מוכה פר ישדאל
 איין פבור צו גאט דאש מען הט אים גלויבט
 דאש אל דאש נוקט קומט פון אים און איין
 פבור צום כהן דאש מען האט זיך ניקעמט צו
 בריינגן אים שיינע פירות צו עסין און איין
 מוכה צו ישדאל דאש זייצר תבוואה האט זיך

דורך דעם גמערט און דר עיקר מצוה איז
 גיווען מען זאל אימליכש מין און איין
 פון דרוין קארב בריינגן און אויב ער האט גיט
 גיוואלט פיל פלים מראגן האט ער גמענט אין
 איין קארב מראגן און האט דעם גערשמן פון
 אונקטין גליינט און דיא ווייץ דרויף אונדריא
 מייטלן דרויף און די מיל גראמין דרויף און
 די אייל בירטין דרויף און צווישן אימליכש
 מין און גיווען איין בלאט און וויין מדיבין איז
 גיווען לעבין דר קארב און איין פאר מערקיל
 מדיבין זיינן גיהאנגן און דעם קארב פר איין
 קרבן און נאך איין פאר מערקיל מדיבין האט
 מען גיבראכט צו שיינקען דעם כהן און די
 פהנים האבן זיך דר מיט צו טיילט און דעם
 גאנצין ווען איי ער איז גיקובן קין ירושלים
 האט מען גמענט געבן צו איין קעעכט מראגן
 אפר אז ער איז גיקובן צום בארג וואש דר
 בית המקדש איז דרויף גשטאנן הט אימליכה
 גימוזט אליין געסן אויף זיין אקסיל און אז
 ער איז גיקובן אין בית המקדש און הט דעם
 קארב פון זיין אקסיל אראפ גינוקן האט דר
 כהן פון זיין האנט צו גנוקן און ער הט גזאגט
 דיא פרשה און האט גאט גלויבט און ווען
 אייגר האט גיקויפט איין בוים און האט קיין
 קרבע גיט גיהאט האט ער גיבראכט פבורים
 און האט די פרשה גיט גיזאגט ווייל ער האט
 קיין ערד גיט גיהאט האט ער גיט גיקענט
 זאגן דו האסט אונז גיגעבן איין גוט לאנד
 און איין גר האט אויך גיבראכט פבורים און
 האט די פרשה גיט גיזאגט ווייל ער האט גיט
 גיקענט זאגן דו האסט אונזרע עלטערן דאס
 לאנד גיגעבן דען ער האט גיט קיין עלטערן
 פון ישדאל און אטייל חכמים זאגן איין גר
 האט זיא גזאגט די פרשה ווייל אברתם אבינו
 איז דר פאטר פון אלע גרים אזוי האט איין גר
 עלטערן פון ישדאל דר מנהג איז גווען דאש
 דר בעל הבית אליין האט גימוזט די פרשה
 זאגן און אויב ער האט גיט גיקענט פלעגט
 מען אים פירזאגן און דר נאך הט מען גיבראכט
 איין

אין תקנה דאש מען זאל אימליכן פיר לייגען
 כדי עש זאל ניט מכניש ווערן דר וואש קען
 אליין ניט לייגען אזו וויא מיר טוען איצונד
 אין דר ספר הורה דאש מען לייגעט אימליכן
 פיר * אונ אז איינר איז מיט בכורים גימאנגן
 אין וועג אונ איז גיקומן אין שטאט * אזו האבן
 זיך איין גיזאמלט פון דר שטאט די חשובי
 לייט מיט זייערע בכורים אונ זייגן גימאנגען
 צו אים אויף דר נאם * אונ האבן אלע איפר
 גגעקומט אויף דר נאם ניט אין קיין הויז כדי
 זיי זאלן ניט טמא ווערן אונ אין דר פרי האט
 דר עלצטר פון זיי גיזאנט עש איז שוין צייט
 צו גיין אונ איין אקס איז גמאנגן צו איין קרפן
 אונ זיינע הערנער זייגן גיטען פאדעקט מיט
 גאלד אונ איין קראנץ מיט אייל פירטין איז
 גיטוען אויף זיין קאפ אונ אמרוימיטר איז פר
 זיי גמאנגן אונ האט גישפולט בוי זיי זייגען
 גיקומן קיין ירושלים אונ אין דעם גאנצן וועג
 האט מען גזאנט דעם פסוק שפתוי באמרים לי
 בית יי נגד איך טוא מיד פרייען אז מען זאגט
 צו מיר מיר וועלן גיין אין גאטש הויז אונ זיי
 זייגן ניט גימאנגן דעם גאנצן טאג נאר צוויי
 הלקים טאג זייגן זיי גימאנגן אונ איין דריטיל
 טאג האבן זיי גירועט אונ אז זיי זייגן גיקומן
 גאהינט פון ירושלים האבן זיי שלוחים אריין
 גישקט דאש זיי קומען אן אונ די שרים אונ
 אלע השוכים פון ירושלים זייגן זיי אנטקעגן
 גמאנגן אויב פיל לייט מיט בכורים זייגן גיקומן
 זייגן פיל לייט זיי אנטקעגן גימאנגן אונ אויב
 עש איז ווייניג לייט מיט בכורים גיקומן זייגן
 ווייניג לייט זיי אנטקעגן גימאנגן * אונ אז זיי
 זייגן גיקומן אין די טויערן פון ירושלים האבן
 זיי גיזאנט דעם פסוק עימות היו גליט בשערה
 ירושלים אונזרע פים טוען שטיין אין די טויערן
 פון ירושלים אונ אלע בעלי מלאכות פון
 ירושלים זייגן פר זיי אויף גישטאנן פון זייער
 מלאכה צו געבן זיי שלום אונ דר מרוימיטר
 איז גימאנגן פאר זיי בוי אין דעם פארג פון
 דעם בית המקדש אונ אז זיי זייגן גיקומן אין

דר הכית האט אימליכר זיין קארב אנדער
 גישטעלט אונ זיי האבן גיזאנט הללית מלוי אל
 בקדשו בוי כל הנשחח תחלו לה אונ די לויים האבן
 גיזונגען דאש קאפיטל ארוםה יי דיילתי דא
 עשירים האבן זייערע בכורים גיבראכט אין
 גילדרנע אונ אין זילברנע פלים * אונ דר עני
 האט זיינע בכורים גיבראכט אין איין קארב
 פון קארע אזו האט ער זיא גימונט ביי דעם
 כהן לאזין אונ דער עושר האט זיך זיין פלי
 אהיים גינמן דאש זאנט די וועלט דעם עני
 שלעפט זיך נאך דר בלות ער מוז תמיד צוא
 לייגן * ארטי אויב איי לכן האבני הט גימאכט
 פאר לירין אונד פאטר זעקב די חקמים זאנן
 האמשע ער האט אים ניט גמאכט פאר לירין
 נאר טייל ער האט בדיעה גהאט צו פאנן אים
 פר לירין רעכניט אים דר פסוק גליד וויא ער
 האט אים גמאכט פאר לירין אפר דנד המלך
 האט גיזאנט אין תהלים און אס ראיתי גלבו לא
 ישפי יי אויב איך האב אין זין אין מיין הארצן
 צו טאן איין עבירה מומ דאש גאט ניט רעכנן
 אונ טייל דנד הט בדיעה גהאט צו בויען דש
 בית המקדש אזו האט דר פסוק אויף אים אן
 גישריבו גליד וויא ער האט דאש גיבויט אזו
 וויא אין פסוק שטייט מסור שיר תנחם הכית לנד
 גליד וויא ער האט אויש גיבויט אונ באנייט
 דעם בית המקדש וגם נחמיו לזוי מען הט פריער
 תרוםה גדולה גיגעפן צום כהן אונ דער נאך
 האט מען גיגעבן מעשר ראשון צום לוי אונ
 דר לוי האט אפ גישייד דער פון מעשר מן
 המעשר אונ האט גיגעפן צום כהן אונ דר נאך
 האט דר ישראל נאך איין מעשר אפ גשייד צו
 פירן קיין ירושלים אונ הט דאש דארטן געסן
 אונ אין דעם דריטן יאר פון שמטה האט ער
 גיגעבן מעשר עני אונ אז ער האט די בכורים
 גבראכט האט ער גלויבט גאט אונ הט גיזאנט
 דאש ער האט אלע מעשרות אונ תרומות אפ
 גיגעבן צום כהן ולוי אונ דא בכורים אהער
 גבראכט * חיים מה יי אהיה סוד גשחת דעם
 דאוונן טאג האט דיר גאט גיבאטן צו טאן די

מצות און האַזשע עש איז גוען נאך פערצג יאר זינט נאט האט די תורה געגעבן און ער זאגט דעם היימיגן מאג הט דיר נאט גראמן נאר דאש לערינט אויב דאש דיא תורה זאל גלייבט זיין אויף דעם מענטשן גלייך וויא זיא איז אין דעם מאג געגעבן גווארן איז זיא דאך זייער ליב ווייל זיא איז אין חידוש אזו זאל פיי דיר תמיד די תורה גלייבט זיין און דוא זאלקט ניט פיר געסן אין סתם תורה עש זאל זיך דיר דוקא דו האקט היינט די תורה מקבל גוען ייגל נפש דוא זאלקט זיין לעבן זיינן שטעלן פון דר תורה וועגן אזו וויא פיי דעם פארט מיני איז גוען דאש עש איז גוען גרויש פייער און דונערן און בליצן און די ישראל זייגן דאך גישטאנן און האבן גוואלט הערן די רייד פון גאט * שמור את בלחצות נאט האט גיבאמן אז דו וועשט קומן אין ירדן זאלקטו געסן צוועלף שטייגער פון דעם ירדן און זאלקט זיי שטעלן פאר איין צייכן און איין זכרון און זאלקט אויף זיי שרייבן די נאנצע תורה און נאך אנדערע צוועלף שטייגער האט מען גלייגט אין ירדן וואש די פהנים מיט דעם ארון זייגן אויף זיי גישטאנן כדי זייערע פיס זאלן ניט ווערן איין גיוונקן אין ליים און דיא צוועלף שטייגער וואש מען האט אויף זיי די תורה אן גישריבן האט מען גישטעלט פיי דעם פארט עיבל און דר נאך האט מען זיי מיט גינוסען אין דר שטאט גלגל און פון די שטייגער האט מען ווייטער אויש גישריבן די נאנצע תורה פון בראשית ביז לעזי כל ישראל אויף זיבעציג לשונות למען אשר תבוא אל הארץ ווען דוא וועשט תורה לערנן וועסטו קומן קיין ארץ ישראל דען די תורה וועט מאכן פאר שניידן די פיינט פון דעם לאנד אלה יספור לגורו את תעם ועקם שבמים פון רחל און לאף זייגן גישטאנען אויף דעם פארט גרויז פיי די ברכות וואש מען האט גיבענטשט דר וואש וועט די תורה מקיים זיין און ועקם שבמים פון בלחת מיט זלפה זייגן גישטאנן אויף דעם פארט עיבל פיי דעם שילמן

וואש מען האט גישאלטן דר וואש וועט ניט מקיים זיין די תורה און די פהנים און לויס זייגן גישטאנן צווישן די פערט און די פהנים האבן אום גקערט זייער פנים אנטקעגן דעם פארט גרויז און האבן די ישראל גיבענטשט אויב זיי וועלן מקיים זיין די תורה און זיא אלע ועקם שבמים האבן גענומען אמן און דער נאך האבן די פהנים אום גקערט זייער פנים אנטקעגן דעם פארט עיבל און האבן גישאלטן דר וואש וועט ניט מקיים זיין די תורה און דיא ועקם שבמים פון דעם פארט עיבל האבן גזאנט אמן * און מען הט ערף עבירות דער מאנט פיי דם שילמן דאש ערשמע ווער עש דינט עבדות פוכבים און לייקנט אין גאט דש אנדערע ווער עש האלט ניט ערליך פארט און מוסר און די תורה גלייבט עש וויא ער לייקנט אין גאט דען עש איז דא דרייא חבורות אין מענטשן גאט און פארט און מוסר דר פארט ניט דאש וויישע און די פייגער און די אדערן און די געניל און דעם סוחר און דאש וויישע פון דעם אויג און די מוסר ניט דאש וויטע די הויט און דש פלייש און דאש בלוט און דאש שווארץ אפיל פון דעם אויג און גאט ניט די נשמה און די ראיה און דאש הערן און דאש ריידן און דאש זיין און די חכמה און שקל און אז עש קומט די צייט דר מענטש זאל שטארבן אזו געקט גאט צו זיין חלק און לאזט ליגן דעם חלק פון פארט און מוסר רב פפא זאנט דאש זאנט די וועלט ווען דאש זאלן גייט ארויש פון דעם פלייש אזו שטייגט דאש פלייש און אזו איז אויך דר מענטש כל זמן די נשמה איז אין אים איז ער זייער שיין אפר ווען די נשמה גייט פון אים ארויש ווערט דר גוף פאר שטונקן און דיגמרא זאנט אין קדושים גאט זאנט ווייל מיר זייגען דריי חבורות דרום ווער עש האלט ערלעך פארט און מוסר איז גלייך וויא ער האלט מיד ערלעך ארוי דאש אפר לא יקים את דגבי חסרת תואח פאר שאלטן זאל זיין דר מענטש וואש וועט

גיט האלמן די מצות מיט דעם נאנצן הארצן
 דען מען מוז זיין פקשבה האבן צו טאן מצות
 אונ מען זאל גלויבן דאש גאט הט ויי גיפאמן
 אונ מען זאל זיך משמח זיין ווען מען טוט איין
 מצוה ווייל גאט האט זיי גפאמן אונ דר מענטש
 האט זוכה גווען צו טאן גאטש ווילן די חכמים
 לערנן אפ פון דעם פסוק דאש דר וואש גייט
 מיט הנקבה זאל אויף הויבן די ספר תורה אונ
 זאל דאש כתב פאר אלע לייט וויזן זיי זאלן
 דאש כתב זעהן רבי יודין פר סימן זאנט עש
 שמיים אין פסוק שיבה ישראל עד ואלהיך דאש
 איז מיינט דו זאלסט תשובה טאן אפילו ווען
 דו האסט גדינט עבדת כוכבים וועט דיר
 דאך גאט מוחל זיין די חכמים זאגן אין דער
 פסוקתא שיבה ישראל עד ואלהיך איין משל איין
 מענטש האט זיין חבר מבילש גווען פאר פיל
 לייט אונ דר נאך וויל ער אים זיפער געמין
 ענטפערט דר חבר פרייג דיא לייט וואש דו
 האקט מיך מבילש גווען פר זיי אונ געט מיך
 מחילה פר זיי אזו וועל איך דיר מוחל זיין אָך
 גאט איז גיט אזו דען האמטשע דער מענטש
 זגדינט פאר פיל לייט זאנט גאט זיי פרום אונ
 מוא תשובה אין זיין הארץ עש זאל קיינער
 גיט וויסן נאר איך אונ דו אזו וועל איך דיר
 מוחל זיין דאש מיינט דר פסוק עד ואלהיך נאר
 גאט זאל וויסן אונ גיט קיין מענטש אונ זאלסט
 צו זאגן דאש דו וועסט שוין זיי עבירה גיט
 טאן אונ מוא תשובה מיט זיין נאנצן הארצן
 בשמחה דען אימליכע מצוה דאך דר מענטש
 טאן בשמחה מיט איין פרייליך הארץ דאש
 זאנט דר פסוק אין דר סדרה פתי אשר לא צדקת
 את ואלהיך בשמחה די אלע קללות וואש שמייען
 אין דר סדרה וועלין אויף דיר קיין ווייל דוא
 האקט גיט גדינט גאט מיט שמחה אונ גאט
 באצאלט טאפיל זכר ווען ער טוט די מצוה
 בשמחה אונ זיין פונגה זאל זיין צו פארקמן זיך
 פאר גאט אזו וויא אין פסוק שמיים ואלהיך
 השם הנקב ויגיד דו זאלסט מורא האבן פאר
 גאט אונ זאלסט האלמן די מצות אונ דאש

איז די בעסטע מדה וואש דר מענטש זאל זיך
 פארקמן פאר גאט אונ די מצות קען מען אלע
 רגע מקיים זיין וואו ער גייט אונ שמיים טאג
 אונ נאכט קען ער אליין פראכטן אין הארצן
 צו פארקמן זיך פאר גאט אָך אנדערע מצות
 דיינו תפילן אָך ציצית קען ער אנדערשניט
 מקיים זיין מידן ער האט תפילן אָך ציצית
 אָך צו פארקמן זיך פאר גאט קען ער אלע
 צייט דש זאנט דר פסוק דאש ואלהיך עסקת לדי
 גאטש פארקט איז זיין אונ שמיים אויפן
 פלומר מען קען עס אייבן טאן אונ גאט פנעמ
 פון אונז מער גיט נאר תשובה אזו וועט ער
 מוחל זיין די עבירות אונ וועט אונ אוישלייזן
 פון דעם גלות אזו וויא דער פסוק זאנט אין
 פרישת נבכים ויהי כי יבוא אליה כל מדברי התורה
 ושתה עד ואלהיך וחסד ושב וקבצך מכל תמיים ווען
 עס וועלין אויף דיר קוקן די קללות אונ דוא
 וועסט פאר שפרייט ווערן צווישן די אומות
 אזוא זאלסטו תשובה טאן וועט דיר גאט
 איין זאמלען פון אלע אומות אונ וועט דיר
 ווידער פרייגען אין זיין לאנד אזוא וויא
 זיינע עלטערן :

הפטרות תבא

קומי אורי כי בא אנה שמיים אויף דוא וירושלים
 אונ לייכט דען עש איז גיט מען זיין לייכט
 אונ דר כבוד פון גאט וועט אויף דיר שיינען
 וקלט גוים לאנה אונ די אומות וועלין זיין צו זיין
 לייכט אונ דיא מלכים וועלין זיין צוא דער
 לייכטיקייט פון זיין שיינונג זיא קייניגה הויב
 אויף ארום אונ ארום זיינע אויגן דו וירושלים
 אונ זעה דאש אלע זיינע קינד זיינן ווארן איין
 גיזאמלט אונ זיינען גיט מען צו זיך זיינע זך
 וועלין פון ווייסן קימן אונ זיינע טעכער וועלין
 דער צו זיין ווערן אויף דער זייט אז תבא וקבצך
 דענשט מאל וועסטו זעהען אונ וועסט לייכטן
 אונ עש וועט די שראקן אונ דער פרייטערט
 ווערן זיין הארץ פון וועגן שמחה דען עש וועט
 פאר קערט ווערן צו זיך דאש זייכקייט פון
 מערב זייט אונ דאש נומש פון די עובדי כוכבים
 וועט קומן צו זיך זששש גפליס חכב דאש מערונג

פון די קעמלען וועט דיר צו דעקן בלומר די
 וועסט פיל קעמלען האבן די יונגע קעמלן פון
 סדרן און פון דר שטאט עיפה די אלע וועלן
 קומען צו דיר פון דר שטאט שבא נאלד און
 וויירעה וועלן זיי מראגן און נאמש לויב וועלן
 זיי זאגן בל זיא מדי גבבז לך אלע גוטע שאף פון
 די טאטערין וועלן צו דיר איין גוואסילט ווערן
 צו בריינגען גוטע שאף אויף מיין מוכה און
 מיין בית המקדש וועל איך באשיינען פון זיין
 פלאה קבד תעשינה ריא ישראל וועלן גלשווינד
 קומען מיין ארץ ישראל אזו וויא איין וואלקין
 לופט גלשווינד און אזו וויא ריא מויבין פליען
 גלשווינד צו ווערן מויבין שלאק בל זיי אים נשי
 דען צו מיר גאט וועלן האפן די עוברי כוכבים
 וואש וואונען אויף די אינגלען און די שיפן פון
 דעם ים תרשש וועלן קומען אזו וויא זיי ווען
 גיקומען אין די טעג פון שלמה המלך דאש אין
 סאל אין דריי יאר פלעגן קומן שפיין צו שלמה
 המלך פון דעם ים תרשש אזא וועלן היינט
 אויך קומן שפיין צו בריינגן דייע קינדר ישראל
 פון נויט און זיי וועלן מיט זיך בריינגען ווער
 נאלד און זילבר פון ווערן דעם הייליגן גאט פון
 ישראל וואש האט דיר באשיינט זינט בני נבר
 היממות די עוברי כוכבים וועלן בויען די מויערן
 און ווערע שרים וועלן דיר בארייען דען מיט
 מיין צארין האב איך דיר דר בארימט יפתו שפרה
 מיין וולין האב איך דיר דר בארימט וועלן טאג און נאכט
 אפן ווען צו בריינגען דיר דאש גוטש פון ריא
 עוברי כוכבים און ווערע שרים וועלן ווערן
 גופרת צו דיר גיפאנגער הייד דען די עוברי
 כוכבים וואש וועלן דיר גיט וועלן רייען ריא
 וועלן פון לארין ווערן כבוד תלבוני צלי ימי מען
 וועט דיר בריינגען ריא גוטע העלצר פון דעם
 וואלד צו בויען דאש בית המקדש אזו וויא דר
 סלך צור האט גיבראכט אין די טעג פון שלמה
 יקום בבל אכבד און דעם בית המקדש פון דער
 ערד וואש ער שטייט אנטקעגן דעם כסא הכבוד
 און ער איז מיין פוס ביינקיל וועל איך גאט אים
 ערליר דאלטן וועל אלע שוחם בני מענה און זיי
 וועלן גיין צו דיר איין גיבויגן די קינדר פון די
 עוברי כוכבים וואש האבן דיר גיפייניגט און
 זיי וועלן זיך בוקן צו ריינע פיס אלע ריינע דר

צערנד און זיי וועלן דיר רופן נאמש שטאט
 ציזן פון דעם הייליגן גאט פון ישראל פמה היינד
 עובה ושנאה ואין עבר ווייל דא בוסט גווען פאר
 לאנט און גיפייניגט און עש איז קינד אין דיר
 גיט איבר גיפארין דר פאר וועל איך דיר מאכט
 צו איין אייביג גרושקייט און איין פרייד אויף
 אייביג ונקט חלב גיט וישד פלבים און דו וועסט
 זייגן ריא מילך פון די פעלקר פון ריא עוברי
 כוכבים און די בריסט פון ווערע לזדים וועסט
 זייגן בלומר דו וועסט עסין ווער גוטש און דו
 וועסט וויסן דאש איך בין גאט דיין העלפער
 און דיין אויש לייזר איז דר שטארק גאט פון
 יעקב פמה הנחש גדיא וקב פאר דעם קופער
 וואש מען האט פון דיר אונעק גינעקס וועל איך
 דיר בריינגען נאלד און פאר דעם אייזן זילבר
 און פאר דעם האלץ וועל איך בריינגען קופער
 און פאר די שטיינר וועל איך בריינגען אייזן
 ושפתי פקודה שלום וטובה צדקה איך וועל טאן
 דייע עלקטע מיט שלום און ריינע באצווינגר
 וועל איך טאן מיט גירעכטיקייט בלומר דא
 וועסט ערליכע עלקטע האבן לא ישפע טוד חסם
 בארזע עש וועט מער גיט ווערן גיהערט מיין
 גוירה אין ריין לאנד און איין רויבונג און איין
 ברעכענש וועט גיט ווערן גהערט אין ריין גובר
 און עש וועט זיך טרעפן הילף אין ריינע מויערן
 און אין ריינע מויערין וועט זיין לויב דאש מען
 וועט גאט לויבן לא תהיה לך טוד השפע לאור יקום
 דו וועסט גיט דארפן די זון צו לייכטן דיר פון
 טאג און די לבנה וועסט גיט דארפן צו לייכטן
 ביי נאכט דען גאט וועט זיין צו דיר צו איין
 אייביגע ליכט און צו איין שיינקייט לא יבוא טוד
 שפחה ורמה לא יאמר דיין זון און דיין לבנה וועט
 גיט אונטן גיין דען גאט וועט זיין צו דיר צו איין
 אייביגע ליכט און זיין וועלן זיך אויש לארין
 ריינע טרויעריגע מען ופעד טילם צדיקים לטלם ירוש
 ארז און דיין פאלק וועלן זיין אלע צדיקים און
 וועלן ירשנן דאש לאנד אויף אייביג זיי ווערען
 די צווייג פון מיין פלאנצונג און די ווערן פון
 מייע הענט דאש איך וועל סיה בארימט מיט
 זיי חסון תהיה לאלה ותציד לגוי עמו דר קלענקער
 וועט זיין צו טווינגט און דר אינגסט און זיי
 שלאפער וועט זיין צו איין שטארק פאלק :

היה כי תבוא אל הארץ אשר יי אלקיך נתן לך נחלה ווען
 די נשמה קומט ארויף אין איר לאנד וואס
 דאש איז דר עולם המנוחה ונחלה וארץ החיים
 של מעלה ונקמת בראשית כל פרי האדמה אשר תביא
 בארץ דאש ויין די מעשים וואס ווי הייסן פרי
 צדקת חיים אלע מעשים טובים וואש ער האט
 גיטאן אויף דער וועלט בריינגט ער מיט זיך
 זשעט פרי דאש איז ער באדארף מסדר ויין
 לערנן ומעשים טובים אידר ער שטארבט אונ
 זאמילט דאש איין מיני דאש באטרעפט בכלי
 יבא אל הכסו דאש איז מיכאל פון גדול וואש
 ער איז משמש למעלה אויף דעם מופת של
 מעלה ער איז רזיף מקריב דיא נשמות
 הצדיקים ולקח הכסו נעמט מיכאל אים מיט
 זיינע מצות הניחו לפני מופת יי אלקיך ויעת ואמר
 זכמי אופד אני דאס איז דער יצר הרע האט
 פאר לארין צוא אדם הראשון אונ דרוף אים
 איז נגור גינארין מיתה צוא אלע דורות ענד
 סגוריה דיא נשמה האט אראפ גינדערט
 אויף דער וועלט וואש עש זיינען פיל מצירים
 אונ מדיחים וואש ויאי ריידן אן דעם מענטשן
 ער זאל זינדיגן נגד שם כבוד קדם דאס אין
 דר ויגינט האב אויף קיין פיל מצות ניט גהאט
 אבער דער נאך נתי שם לוי גדול צעטונג גדול
 בתורה אונ גדול במצות ומעשים טובים אונ
 אבער דעם גרע אוקט המצרים האבין זיך דיא
 משחיתים אויף אונ נאך מער גישטארקט
 דען דער וואס איז גרעשער האט ער אנרושן
 יצר הרע ויקטו עליו עבודה גשה מחמת דיא
 תאוות וואס דער גוף האט לוקט צו ווי אונ
 אז מיר האבן גיזעהן אז דר יצר הרע שטארקט
 נדך אויף אונ וצדק עלי האבין מיר גלייבן
 צוא האט ער זאל אונ העלפן גשמי יי את
 קלי האט אונ גאט גיהאלפן גיזאט יי מצרים
 ער האט אונ אויש גיזיגין פון די מצירים
 דיא באלדידיגער אונ מסמינים דאש זיינען
 דיא פיר יסודות פון דעם גוף וואש ויאי
 האבן לוקט צוא דיא תאוות עולם הנה
 אונ דאש איז איין צער פאר דער נשמה
 האט אונ הקביה אויש גילייט פון ויאי דרום
 זאגט ער פיר זאבין גד תקה יגויג נסיה
 ובאותות ובמופתים ובסוד גדול דאס איז גלוי
 שכינה דען אימליכר איידער ער שטארבט
 עתה ער דיא שכינה אזוא ויאי דר פסוק

ואגט פי לא יראי האדם ותי אז ער לעבט
 קען ער ניט זעהען דיא שכינה אבער אז
 ער שטארבט זעהעט ער יוא וביאט אל תקום
 מנה ויחן לו את הארץ הוואת דאש איז ארץ
 החיים בעולם הבא וואס מיר האבין איינזנד
 זוכה גינען ועפה הנה תבאמי ותי ושמחה דיא
 וועסט זיך דארטן משמח זיין מיט דעם
 גרוישין שכר וואש דיא וועלט דארטן
 זעהען אזוא ויאי עש לשמיים פה נב סגור
 אשר צפנת לבידה לבידה צוא זיין גוף דען
 אז דער גוף איז בסות אין קבר וועלט
 זיך משמח זיין מיט דעם גוף ופלו דאש
 איז דער יצר טוב ויגו דאס איז דער יצר
 הרע דען דרוף דעם יצר הרע איז ער
 דאש אלץ זוכה אונ האט אזוא אנרושין
 שכר דרום זיין זיך אלע מיט אים משמח
 אין זוהר פרשת ונקח לשמיים רבי אבא
 ואגט עס לשמיים יאמר יי גי ווען האט
 הקביה גירעט מיט דעם פיש אלא בלששת
 ימי בראשית אין פינפטין טאג זיינען דיא
 פיש באשאפן גינארין האט הקביה גיבאמן
 דעם פיש איין צוא שלינגן צוא יונה אונ
 יונה זאל בייא אים זיין דרייא טאג אזוא
 אויף אלע נסים וואס הקביה האט גיטאן
 האט ער אלץ אויש גינמען בלששת ימי
 בראשית איין תנאי אז עש זאל אין דער
 צייט גישעקן דער נס אונ אזוא אויף איז
 איין רכט פון דעם רג מיט יונה אויף דיא
 מעשים פון דיא לויט
 יונה וואס ער האט גינדערט אין דר שוף
 איז אלץ ארכס אויף דער נשמה ויא
 גידערט אויף דער וועלט אין גוף ארין
 אונ אז ויא ווערט בתברותא מיט דעם
 גוף היישט ויא יונה גלייך ויאי עס לשמיים
 לא חנו איש את עמיתו דען גייט דר מענטש
 אויף דער וועלט גלייך אונ ויאי איין שוף גייט
 פנים הגדול אונ ער איז אין שרעק אונ
 באדיינקט זיך אז ער באדארף צוא בראכן
 ווערין דרום היישט דאש זיך דאש איז לשון
 קלאגין אזוא ויאי עש לשמיים פאנה נגנה
 אונ דער מענטש פל זמן ער איז אויף דר
 וועלט וינדיגט ער אונ מיינט ער וועט
 גיצול ווערין אונ וועט אנטלויפן פון גאט
 גיצול צוא ווערין פאר זיינע עונשים אונ

ער איז נאר ניט משגיח אויף גענר וועלט
 ער זאל מאן מעשים טובים דען שטייט
 צו תפיל דיה גדולה אל תים ער ווארפט אויף אים
 אנגוירד קשה וחוקה דען דער שטן שטייט
 פאר אים און באגערט אלע מאל דין ומשפט
 אויף דיא חטאים ער מאכט שטורומען דיא
 לויף ער איז מוכיר די חטאים פון דעם מענטשן
 צו פינגין אים אין זיינע הענט ער איז און לאנג
 מקטרג ביו ער פאלט אריין אין זיינע הענט
 דרום שטייט וינה גב אל תבתי הספיה גושב
 גרבים דיא נשמה גידערט אריין אין דיא
 זייטן פון דעם גוף ויא האט שוין קיווקיום
 גיט אין דעם גוף אזוא וויא פריער גושב
 ער ווערט קראנק גרבים האטשע ער ליגט
 שוין דר וועקט ער זיך פארט ניט ער זאל
 השוכה טאן שטייט נויטער גושב אליו רב
 סיביל דער וועקט זיך צוא אים דער גער טוב
 ער איז אזוא וויא אין שוף מייסטער וואש
 ער פירט די שוף אין רעכטן וועג אזו פירט
 דער זיך טוב דעם מענטשן גושב אליו און
 גינעהענט צוא אים דען ביו אהער האט
 ער אים מרחיק גיווען און היינט איז ער
 זיך שוין מקרב צו אים און זאגט אים פה
 לה גרם וואש שלאפסט דוא און דר וועקשט
 זיך ניט השוכה צוא טאן קום קרא אל אלהיך
 דוף צו דיין גאט דען מען בריינגט דוף אויף לדין
 אויף אלע ריינע מעשים וואש דוא האטשט
 גיטאן אויף דער וועלט דרום דארפשוט
 השוכה טאן אויף ריינע זינד טאמך וועט
 זיך הקביה אפער דיר דער בארימען ויא
 מאיר מיר בידע דער זיך טוב מ דעם
 יצר הרע זאלין ניט פאר לארין ווערין אזו
 וויא אויבין שטייט צום ערשטין זאגן וויא
 צוא אים פה סלאקד גדיינג נאר וואש פאר
 איין מלאכות דוא האטשט גיטאן אויף דער
 וועלט מיט ריינע עבירות מאן גבא בריינג
 דוף פון וואגען דו קומשט ארויש פון איין
 ספה סרוחה דרום גיהערשטו זיך מבינע ויין
 פאר דיין הארין און זאלשט זיך ניט האלמן
 בגארה און השוכה צוא טאן זעה נאר פה
 אלהיך פון וואגן דוא גישט באשאפן גיווארן
 פון דער ערד דער נאך זאגט ער אים ויא פה
 עס אהה פון וואש פאר איין פאלק דוא קומשט
 ארויש אויב דוא האטשט עפעס זכות אבות

וי זאלין אויף דיר מגין זיין פאר דעם בית דין
 של מעלה גבול ירום ספקת על תים ראש מינמ
 מען דעם יצר הרע וואש ער הייסט רוח
 מערה ער זאל מקטרג זיין צוא טאן איין
 משפט אזוא קומען פיל מקמדי חוב און
 פיל מקמדי זכות און אז דער מענטש איז
 גיט זוכה שטייט גתתרו האגשים להשיב אי תבשת
 ולא יבול דיא וואש האבין מלמד זכות גיווען
 אויף אים און האבין גיוואלט אים וידער
 בריינגען אל תבשת ראש הייסט דיא וועלט
 ער זאל בלייבן לעבין ויא יבול האבין ויא
 גיט גיקענט ווארום כי בים הולך וישי עליהם דר
 גור דין שטארקט זיך זייער אויף אים אזוא
 גידערין אראפ דריי ממונים שלוהים איינער
 שרייבט אויף אלע זיינע מצות ומעשים
 טובים און אלע זיינע עבירות וואש ער
 האט גיטאן אויף דער וועלט און איינער
 מאכט דעם חשבון פון זיינע טעג וויא פיל
 ער האט גידעבט און איינער וואש איז
 מיט אים גינאנגן במקו אמו און אין פרשת
 לה לה שטייט אזוא רבי אלעזר זאגט וואול
 צוא דיא צדיקים וויא לערנען דעם וועג
 פון הקביה צוא גיין דרינען און צוא פארקמן
 זיך פאר דעם יום הדין דאש אימלעכער
 מענטש איז אן גיברייט צוא געבין דין וחשבון
 פאר הקדוש ברוך הוא ער האט אן גיהויבן
 עם שטייט גב כל אדם יחיים קום און זעה אז די
 ועלביגע צייט קומט אז דער מענטש זאל
 אנועק גיין פון דער וועלט ווערט דער גוף צו
 בראבין און די נשמה וויל זיך אפ שידין פון
 אים דענשט מאל האט דער מענטש רשות צו
 זעהן אפער פריער האט ער קיין רשות ניט
 דען עש שטייען פאר אים דרייא שלוהים און
 חשבנין אים זיינע יארין און זיינע עבירות
 וואשער האט גיטאן אויף דער וועלט און דער
 מענטש איז אויף אלץ מודה און דער נאך
 חתמת ער מיט זיין האנט כדי מען זאל אים
 קענען דן ויין לעולם הבא על הראשונות ועל
 האחרונות אויף דיא זיינע און אויף די אלטע עם
 ווערט ניט פאר געסן פון אלע זיינע מעשים
 וואש ער האט גיטאן כל זמן די נשמה איז אין
 אים גיווען דרום מוז ער אפ געבין חשבון כל
 זמן דיא נשמה איז נאך אין אים איידער ער
 גייט אנוועק פון דער וועלט און דער ווייל די

צייט וואש די ממונים שרייבן ווערט גשטילט
 דער גור דין ביו דער צייט וואש ער שטארבט
 זשא את יונה מען מראגט אים ארויש פון ווין
 שמוב אויף דעם בית הקברות אז ער איין צדיק
 רופט מען אויש אויף אים גיט אפ כבוד צו
 דעם גישטאלט פון דעם מלך נא שלום ייחוד על
 משכבותם לאו ער גיין אין גן עדן אריין אז ער
 אבער איין רשע רופט מען אויש ווייא צו דעם
 מענטשן עס ווארט אים בעסער גינען אז ער
 וואלט גיט גיפארן גיווארין דען עש שמיים
 יפלה אל תיס עמוד תיס מופו אז מען בריינגט אים
 אין קבר אריין וואש דארט איז דער מקום הרין
 ווערט שוין דער רוח מערה גישטילט פון ווין
 צארין דער מיט וואש ער האט אים גיפראכט
 למיתה און דער קבר שלינגט אים אין וואש
 שמיים ווייטער נתי יונה בפי תדי שלישה ימים
 ראש וינען דיא ערשטע דרייא מעג וואש דיא
 גידערים אין דער בויך ווערט אים צו שפאלטן
 און דער סינוף ווערט פאר קערט אויף ווין פנים
 און זאגט צו אים נעם דיר צו וואש דו האלט
 אין מיר אריין גילינגט דוא האשט אלע מאג
 גיגעסין און גפרונקען און קיין ארומאן האשטו
 גיט גיגעבן און אלע רינע מעג וינען גינען
 גלייך וויא קום טובים און דיא עניים וינען
 הונגעריג גינען דרום נעם דיר אפ וואש דוא
 האטט אין מיר גיגעבן אזו שמיים ירתי רש
 על פנים פיש תניב נאך די דרייא טעג איז מען
 דעם מענטשן דן אויף וינע אויגן מיט דיא
 לעגט און די פיס ביו דרייסיג טעג איז מען דן
 דעם גוף מיט דעם גפוש פאנאנד אזו וויא
 אונזערע חכמים האבין גיאגט איין משל פון
 איין בלינדן מיט איין הענקינגין וואש וינען
 גינען שומרים איז מען מרפיב דעם היגר על
 הסומא און דרום אלע דרייסיג טעג ווערט נאך
 די נשמה גפונען אויף דער וועלט זיא גייט נאך
 גיט ארויף צו איר ארט אזו וויא איין אשה אז
 זיא איז גיט ריין טאר זיא גיט גיין צווישן מענטשן
 אזו אויף איז דיא נשמה אלע דרייסיג טעג דער
 נאך גייט די נשמה ארויף און דער גוף ווערט
 פאר פולט אין דער ערד ביו דער צייט וואש
 הקביה וועט מתיה מתים ווין און עס וועט זיך
 דער וועקן איין קול צווישן די קברים און וועט
 זאגן הקיני וינע שובני ער בי של אורת מלך וארץ
 רפאים מפיל טען וועט דאש ווין אז דער מלאך

המת וועט אפ גיטאן ווערין פון דער וועלט אז
 וויא דער פסוק זאגט בלע חנות לצח וסחת אלודים
 דמעה מעל כל פנים הרפת עמו וסיר מעל הארץ דען עס
 שמיים ניאמר יי לנגמא את יונה אל מנשה ראש
 קול וועט זיך דער וועקן צווישן די קברים און
 ער וועט זאגן צו דעם קבר וואש ער הייסט דג
 ער זאל אויש שפיען די מתים אזו וועלן אלע
 קברים אויש שפיען ויערע מתים אזו וויא דער
 פסוק זאגט וארץ רפאים מפיל די ערד וועט ארויס
 ווארפן פון זיך די מתים וואש הייסן רפאים
 נויל וויא וינען מקבל איין רפאה און וועלן
 גיחילט ווערן איין ביון מיט דעם אנדערן דרום
 הייסן וויא רפאים אויב דוא וועסט פרעגן עס
 שמיים דאך ביא די רשעים רפאים כל קיטו ווי
 וועלן גיט אויף שמיין נאר דער אמת די נאנצע
 וועלט וועלן גיחילט ווערן די ביינער בבית
 הקברות נאר אמיל וועלן אויף שמיין און אמיל
 וועלן בלייבן לינגן אויף וויא שמיים רפאים
 רפאים האמשע וויא וועלן גיחילט ווערן כל
 קיטו וועלן וויא פארט גיט אויף שמיין וואול
 איז דער חלק פון די ישראל וואש ביא וויא
 שמיים גבלתי קיטו און אזו וויא דער פיש וואם
 האט איין גישלונגען צו יונה איז ער פאלד
 גיפיינערט און נאך דרייא טעג איז ער ווידער
 לעפעדיג גיווארן און האט צוא יונה אויש
 גישפויגן אזו אויף די ערד הייסט איצונד מת
 און לעתיד וועט זיא נאך געבן חיות צו אנדערע
 און אזו אויף איז ארץ ישראל און גיפרייט צום
 ערשטן זיך דער וועקן אויש ציהען די מתים
 און דער נאך דיא ערד פון חוצה לארץ ויבין
 דינים גיען איבער אויף דעם מענטשן בשעת
 אז ער גייט אונטע פון דער וועלט איינש איז
 דער דין העלן בשעת אז דער רוח גייט ארויס
 פון דעם גוף דער אנדערער דין בשעת
 וינע רייד און וינע מעשים גיען פאר אים
 און רופן אויף אים אויש אזו וויא אויבין איז
 גישטאנען דער דריטר דין בשעת אז מען
 לייגט אים אריין אין קבר אריין דער פערטער
 איז היבוט הקבר דער פינפטער אז דיא
 ווערים עסן ווין פלייש דער זעקסטער איז
 דינה של גיהנם דער זיבעטער דין איז אז
 דער רוח שוועבט ארום אויף דער וועלט און
 גיפינגט גיט קיין מקום מנוחה ביו ער קומט אפ
 אויף וינע מעשים דרום גיהער אימליכער

מענינש זעהען בודק זיין זיינע מעשים און זאל
 אויף זיין תשובה טאן פאר זיין הארץ • און
 אז דוד המלך האט גזעהען דא אלע דינים
 וואש קומען אויף דעם מענשלין האט ער זיך
 מקדים גיווען און זאגט גרבי גפשי את ה' מיין
 גפשי לויב צו השנית כל ימן הוא ביטלט נאך
 איין דעם גוף איידער דא גייסט ארויט פון
 דער נועלט זיך גרבי את שם גרבי דאש זיינען
 דיא אברים פון דעם גוף וואש זיין זיינען
 בשותפות מיט דעם רוח ווייל איר זייט נאך
 באגאנד זייט אויף מקדים צו בענמשין דעם
 שם הקודש איידער עש קומט דיא צייט וואש
 איר נועט ניט קענען תשובה טאן און לויבן
 צו השנית דרום שטייט גרבי גפשי את ה' הללויה:
 איין זודר הו'ש שטייט דיא חכמים האבין איין
 מאל גיפרעגט צו רבי שמעון אויב צווישן
 דיא קללות פון משנה תורה איז פאר האנדלן
 עפעס נחמה אדער עש איז צווישן זיין גאר
 ניט פאר האנדלן קיין שום נחמות דען רבי
 שמעון בן יוחאי מיט זיין זון רבי אלעזר זיינען
 אנמלאפין גיווארין אין דער מדבר אריין ווייל
 ער האט אויף זיך גיהאט איין בלבול זיינען
 זיין גיקומען אין איין הייל אריין איז זיין
 גישעהען איין נס עם האט ארויט גישפראצט
 איין בויקסערין בוים מיט איין קוואל וואשער
 פון דעם האבין זיין גיהאט זייער עסין און
 מרינקען און אליהו פלעגט צו זיין קומען צווייא
 מאל אין טאג און האט מיט זיין גילערניגט און
 קיינער האט דער פון ניט גיוואוקט איין מאל
 האט זיך גיטראפן דיא חכמים פון דעם בית
 המדרש האבין זיך מפלפל גיווען און האבין
 גיזאגט אז דיא קללות פון פרשת בחוקותי
 זיינען אנמקענין הורבן בית ראשון און דיא
 קללות פון משנה תורה זיינען אנמקענין בית
 שני ווארום אין דיא ערשטע קללות שטייען
 גומע הבטחות און דאש ליבשאפט פון הקביה
 צו דיא ישראל אזו וזיין עש שטייט וזכרתי את
 בריתי וזי וזכרתי את וזי און אין דיא קללות פון
 משנה תורה שטייען גאר ניט קיין שום גומע
 הבטחה און קיין שום נחמה שטייט דארטין
 ניט דער מאנט אזו וזיין זיין דיא ערשטע
 קללות וואש באשטייט דאש • האט קיינער ניט
 גיוואוקט דרויף צו זאגן קיין תירוץ שטייט
 אויף רבי יהודה בר אלעאי און זאגט מיר

דארטין קלאגן וואש רבי שמעון בן יוחאי
 איז גימנערט גיווארין פון אונז דאש קיינער
 ווייסט ניט וואו ער איז און אפילו דער וואס
 ווייסט זיין ארט טאר ניט אויט זאגן וואו ער
 איז עם איז גיקומען דעם אנדערין טאג שטייט
 רבי יוחי פאר רבי יהודה האט ער גזעהען
 עופות פליהען און איין טויב איז זיין נאך
 גפלויגן אזו האט ער זיך גישמעלט אויף זיינע
 פיס און זאגט צו דער טויב זנה זנה דא
 באגלייבטע דא ביקט דאך גינאנגען אין
 שליחות פון נת בימי רוד המבול און האשט
 בגאמנות גיטאן דיין שליחות און דיא בנסת
 ישראל זיינען אויף צו דיר גיגליכין עש איז
 שוין צו דיר צוא טאן שליחות דרום זאלסטו
 מיר אויף טאן מיין שליחות צו גיין צו רבי
 שמעון און מיר מודיע זיין וואו ער איז • און
 נעם דאש בריביל מד הניכף איז זיא אראפ
 גינאנגען צוא אים און האט גינומען דאש
 בריביל און איז גיקומען צוא רבי שמעון אין
 זיין הייל און האט אים אפ גיגענין דאש
 בריביל • רבי שמעון לייענט עם און ער מיט
 זיין זון רבי אלעזר זיינען און זאגט איך וויין
 וואש איך בין אפ גישיר גיווארין פון דיא
 חכמים און ווידער וויין איך ווען זיין ווייסן
 דאש ניט וואש וועלין שוין טאן דיא דורות
 וואש וועלין זיין נאך אונז • דר ווייל איז גיקומן
 צו זיין אלהו און עהט וויא זיין ווינען זאגט
 ער איך בין אן גיברייט צו גיין אין אנאנדער
 שליחות נאר הקביה האט מיר גישיקט זיינע
 מרערין שטילין ער זאגט אוי רבי אוי רבי מען
 האט איצונר ניט ברארפט מגלה זיין די רייד צו
 די צדיקים זייערש הקביה האט אזו גזאגט און
 גילערניגט אין די ערשטע קללות שטייען צווייא
 און דרייסיג פסוקים אנמקענין די ליב בתובות
 פון דער תורה און אין דער אנדערער תוכחה
 שטייען דריי און פופציג פסוקים אנמקענין די
 גיב פרשיות פון דער תורה • אין גלות בית
 ראשון האבין די ישראל עובר גיווען דיא ליב
 שבילין וואש זיינען פאר הולין און פאר בארנן
 דרום האט הקביה מגלה גיווען זייערע עבירות
 און זייער קיין אבער די תוכחה פון משנה
 תורה איז אנמקענין בית שני וואס די ישראל
 האבין עובר גיווען אויף דיא גיב פרשיות פון
 דער תורה וואש זיינען אנמפלעקט דרום אט

ויער הסא פאר שטאפט און פאר הוילן
 גינזארין דרום שטייען ניט קיין נחמות טובות
 אזו וויא אין יענער תוכחה ויער ווייל אין
 גיקומען אויגנט און האט צו אליהו אפ גישייד
 פון רבי שמעון און אליהו אין ארויף גינאנגען
 אין איין גלגל של אש און רבי שמעון בלייבט
 אליין און וויינט און וויל ארויש לויפן פון דער
 מערה דער ווייל קומט ווידער אליהו און זאגט
 שטייט אויף רבי שמעון וואול צו דיין חלק דען
 הקביה פאנערט אין דיין כבוד וו וועסט אין
 דער תוכחה אויף גיפניען נחמות און הבטחות
 קום און זעה איין פאמער אז ער האט ליב זיין
 זון האמשע ער שלילט אים אדער ער שלאגט
 אים אין פארט זיין רחמנות אויף אים אזו אויף
 הקביה האמשע ער האט זיי גיטאלטין ווינען
 דאך פארט ווינען רייד פול מיט רחמנות ויזא
 ווערין אן גזעקן וויא עס איז הויך קללות און
 צום סוף ווינען זיי גרוישע טובות די קללות ווינען
 מיט רחמנות ניט אזו וויא ביי דר ערשטער תוכחה
 זיינען פיל דינים קשים אבער דא איז דין טיט
 רחמים גלייך אזו וויא איין פאטר וואש ער איז
 זיך מרחם אויף זיין קינד אז ער וויל אים שלאגן
 אזו הויבט ער אויף די רצועה אין דר הויך און
 מאכט אגרוישן פחד אבער ער גיט אים קליינע
 שלעק מיט גרויש רחמנות און ויא גרעשמע
 קללה פון דר תוכחה אזו גם כל חיל וכי סבה אשר
 לא כתוב בספר התורה הלא יגמל וי עלוד ער השפדך
 יעלם איז לשון פר הוילין הקביה וועט פר הוילין
 פון דיר די קללות און וועט זיי מבטל זיין אין
 גוקבא הרהום רבא דארטין וואו אלע קללות
 רוען זיי זאלין ניט קענען ארויש און זיי ווערין
 דארטין זיין פר בוגדין און פר דעקט יד השפדך
 פקס בוי ער וועט דך פאר טויליגן פון זיי דאש
 זיי וועלין ניט זיין לעולם ולעולמי עולמים דען
 הקביה האט גישווארן ער זאל די ישראל ניט פר
 דארבין און ויער גרעבענט זאל בלייבן אייבג
 אזו וויא דר פסוק זאגט בן נעמו ורעבם ושקמם און
 אויף שמוטם הי אזי אם סודו שמים כמללה און וויל
 השית האט גישווארן אז ער וועט זיי ניט פאר
 דארבין דרום וועלין אלע מכות און הלאים פאר
 פארנן זיין אלע קללות וועלין פאר דאין בן ווערן

פון דער וועלט דרום לאזט זיך אויש תשיבד ?
 מצרים באניות בדרך אשר אשרי לך לא תסיף עוד
 לראותה והתמכרתם לשם לאויבך לעבדים ולשפחות ואין
 קנה דאש ויינען אלע הבטחות און נחמות וואס
 הקביה האט אן גיברויט צו טאן צו די ישראל
 תשיבד ? מצרים באניות דאש ויינען די הבטחות צו
 טאן נסים ונפלאות אזו וויא דארטין אזו גווען
 גרויש שלחה און שירה אזו וועט ווידר זיין
 און אלץ היינט אן אין השובה אזו וויא דר
 פסוק זאגט למען תשכילו את כל אשר תעשו ווער עם
 האט איין הארץ זאל ער ווישן און פר שמיין
 השובה צו טאן צו זיין הערין וזאגט רבי שמעון
 אין דר תוכחה איז אנמפלעקט גינזארין די גאולה
 פון ישראל און וואו מען מיינט עם איז אגרויסע
 קללה איז דארטין גאר אברכה והיי סוד תליאס
 לך מעד ופחד עליה ויחם ויא מאטו בדרך כלומר דר
 וועסט דיר אליין ניט גלויבן און דיין לעבן עם
 וועט דיר איין ספק זיין אויף דיין לעבין מחמר
 מורא אבער עם וועט דיר גאר ניט שאמין און
 דיין לעבין וועט ארעכט בשמאנד האפן דאס
 האט אלץ רבי שמעון פר נאכט אויף גשריבין
 און האט דאש בריבול גינעבין אין דעם מויל
 פון דר טובי דען זיא האט אלץ גווארט דרויף
 און ויא איז ווידער גיקומן פאר רבי יוסי זאגט
 ער די יונה דו בישט תמיד אשליח נאמן ער
 ליינענט אויף אור הקבא אליו סינה לעת ערב ותחא עלה
 גי סרה בפיך ער האט גינומן דאש בריבול און
 איז גיקומען צו די חכמים און וויינט דאס ווי
 זיי פאר וואונדערן זיך ויער דרויף רבי יהודה
 וויינט און זאגט האמשע מיר ווינען ניט ביי אים
 טוען מיר זיך פארט מתעורר זיין פון אים
 און לערנען פון אים זבאה איז דאס גפש
 פון רבי שמעון בן יוחאי דאש הקביה טומ
 אים נמים און ער איז גזר און הקביה איז
 מקיים און לעתיד וועט ער זיין דער ראש
 פון דיא צדיקים וואש וועלין זיין אין גן עדן
 און וועלין מקבל זיין פני השכינה און וועלין
 זעהען הקביה און וועלין זיך משתמשע זיין
 מיט אים און רבי שמעון וועט צו זיין זאגט
 באו שפתיה ונקודה נקודה לפי וי ששנו

אתם נצבים שלמה המלך זאגט אין משלי סוכה
 תוכחה מנוחה מאהבה מסתרת עש איז בעסר
 איין אפענע שטרעק פון איין פאר בארגין
 ליבשאפט ווייל די שטרעק מאכט לעבן דעם
 וואס איז זיא מקבל און זיא מאכט דעם מויט
 צו דעם וואס הערט זיא ניט צו אזו וויא דר
 פסוק זאגט בפרק לשון צד תים דיא צונג וואש
 שטרעקט לייט מאכט דאש לעבן ושונא תוכחה
 גמול און דר וואש וויל די שטרעק ניט צו הערן
 דר מוט שפארפן און דר וואש וויל שטרעקן
 זיין חכר דר מוז אים זאגן דעם אמת ער זאל
 אים ניט הנפנן דאש זאגט דער פסוק סוכה
 תוכחה מנוחה עש איז בעסר ווען אייגר שטרעקט
 זיין חכר אנפשלעקט און זאגט אים זיין אמת
 האמשע יעגר וועט אים דורך דעם פינט האבן
 דאך איז דאש בעסר מאהבה מסתרת וויא ער זאל
 זיין חכר פאר בארגן זיינע עבירות און וועט
 זי אים ניט ארויש ריידן כדי דר חכר זאל אים
 ליב האבן און עש איז גיוואשט דאש עש
 זיין דא פול רבנים וואש שטרעקן לייט ניט
 לשם שמים נאר זיי ווילן זיך נוקם זיין אין זיי
 צו זאגן זיי זיער חרפה דרום זאגט דר פסוק
 סוכה תוכחה מנוחה מאהבה מסתרת עש איז גוט צו
 ארויש זאגן די שטרעק פאר לייט נאר ווען
 דאש קומט פון איין פר בארגן ליבשאפט דש
 מען האט די לייט אין הארצין ליב ניט מען
 זאל זיער חרפה ארויש זאגן צו נוקם זיך זיין
 אין זיי און דר קמחי שרייבט אויף דעם פסוק
 עש איז גוט די שטרעק אפילו ווען מען זאגט
 זיא ארויש אכר ווען ער האט זיין חכר ליב
 אזו מוט ער אים פאר ברניגר הייט שטרעקן
 צווישן זיך ניט פאר לייטן כדי ער זאל אים
 גיט כביש זיין אויך זאגט דער פסוק סוכה
 תוכחה מנוחה עש איז גוט די שטרעק וואש קומט
 אויפן פאר אויף ישראל פון נאט נוש הייט
 אהבה ווייל ער איז ראוי מען זאל אים ליב
 האבן און ער איז פאר בארגין פון לייט און
 ווייל די שטרעק קומט פון נאט איז זיא גוט
 דען האמשע אלע קללות פון דר תוכחה זיין

קומן אין ערשטן בית המקדש און אין אנדערן
 בית המקדש אין די צווייא גליות פון דעס
 וועגן האבן די ישראל איין קיום דאש זאגט
 דר פסוק אסם נצבים היום כולם פלומר איר ישראל
 פארקט אייך גיט פאר די שטרעק און קללות
 וואש מען האט אייך זאגט אין יעגר סדרה
 דען האמשע זיי וועלן קומן אויף ישראל ווען
 זיי וועלן עבירות טאן פון דעשט וועגן וועלן
 די ישראל איין קיום האבן און וועלן בלייבן
 אויף אייבג שמיין פאר נאט און משה האט
 פל ישראל איין גואמילט צו בשוערין זיי דש
 זיי זאלן האלטן די תורה און מצות דען דיא
 ערשטע שכועה וואש זיי האבן גשמארן אויף
 דעם פארני סיני האבן זיי גיט גיהאלטן און
 זיי האבן דאש עגל גמאכט דרום הט משח
 נאך דין אין כאל בשווארן די ישראל אין לאנד
 מאזב און האט צו זיי גיזאגט אסם נצבים היום
 כולם לפני אללהים איר שמיים היינט אלע פאר
 גאט אזו וויא ביי דעם פארני סיני דרום פארקט
 אייך און שווערט באמת צו האלטן די תורה
 און דר פסוק אסם נצבים היינט דאש די ישראל
 וועלן בלייבן איין קיום האבן אויף דר וועלט
 אזו וויא אין פסוק שמיים לעלם דברד נצב און
 דר נאך זאגט דר פסוק לפני אללהים צו וויזן
 דאש גיט אויף דר וועלט אליין וועט איר איין
 קיום האבן זיערש אפילו צו עולם הבא וועט
 איר אייך איין קיום האבן און וועט קומן פאר
 נאט און דרום זאגט דר פסוק כולם איר אלע
 ישראל וועלן קומן צו עולם הבא אזו וויא די
 חכמים זאגן פל ישראל יש להם חלק לעולם הבא אלע
 ישראל האבן איין חלק צו עולם הבא און די
 חכמים זאגן אסם נצבים היום דש מינעט מען איר
 מוט שמיין אזו וויא דר טאג אזו וויא דר טאג
 איז פריער די נאכט פינשטער און דער נאך
 ווערט ליכטיג אזו איז אויך אייער גלות פריער
 איז אייך פינשטער אכר לסוף וועט אייך ליכטן
 אזו וויא דר פסוק זאגט ותהי לך לאור עולם נאט
 וועט זיין צו דיר צו איין אייבג ליכט כל איש
 ישראל די חכמים זאגן דאש פל ישראל זיינען

שכר איינר פאר דעם אנדרין ווען איינער טוט
 איין עבירה מוזן אנדערע די שטראף אויך לידן
 אזו וויא אין פסוק שפייט וקשלי יש באחי ויזא
 ויעלן ווערן גשטראפט איינר פו דעם אנדרין .
 אונ אויך ווען איינר איז איין צדיק האבן אלע
 גומל פון זיין זכות וועגן . אזו וויא אין פסוק
 שפייט צדיק יסוד טעם פון וועגן איין צדיק שפייט
 די גאנצע וועלט . גאלי אונ אין זיין שבועה
 דען נאם האט איין שבועה גימאן דאש ער
 זאל אייביג די ישראל גיט פאר ביימין אויף
 איין אנדערע אומה אפילו ווען זיי וועלן שלעכט
 זיין אונ נאם וועט זיין זייער נאם ביז אייביג .
 אזו וויא אין פסוק שפייט ביהואיל וז לשות אחס
 ל לש נאם האט גילשווארן דאש איר ישראל
 זאלט זיין זיין פאלק . דען דאש ווארט הוואיל
 איז מיינט שווערן גלייך וויא דש ווארט אלה
 איז מיינט שווערן . ווא אהס לנדס אונ גיט
 אייך אליין טוט נאם בשווערן . גייערש אפילו
 די דורות וואש וועלן נאך דעם גיבארן ווערן
 טוט נאם בשווערן דאש זיי זאלן האלטן די
 תורה . די חקמים זאגן דש אלע נשמות וואש
 זיינן ווארן בשאפן זינט די וועלט איז ווארן
 בשאפן די אלע זיינן גינען ביי דר שבועה .
 דרום זאל אימליכר ווישן דאש ער הטגשווארן
 צו האלטן די תורה אונ זאל גווארינט זיין צו
 האלטן די שבועה . אפר עש זייען דא פיל
 לייט וואש האלטן גיט פון דר שבועה אונ זיינן
 זיא עובר אונ זאגן איך פארקט מיד גיט פו
 די קללות איך וועל גיין נאך מיין גילושטן פון
 דעם הארץ עש זיינן דאך דא פיל צדיקים וואש
 וועלן בשריזין אויף מיר אונ איך בין איין חיד
 וואש טוט עבירות אונ איך וועל מין הארץ
 זיין גילושטן נאך זעבין ביז איך וועל גינען
 האבן דר נאך וועל איך אויף הערן . אפר ער
 וויישט גיט דש מער ער וועט וועלן זיין לושט
 גינען מן מער וועט ער גילושטן צו מאן
 עבירות ער וועט דעם יעד דרע אייביג גיט זאמ
 מאכן ער מאכט אים נאך מער הונגעריג דר
 מיט וואש ער טראכט צו מאן עבירות . אונ

דר נאך שטראפט אים נאם אויף דיא ביינע
 מחשבות דען עש היינגט פיל אין דר מחשבה
 פון דעם הארצין דאש ווען דר מענטש טוט
 איין מצוה מיט איין פרייליך הארץ איז זיין
 שכר זייער גרויש אונ ווען ער טוט איין עבירה
 מיט איין פרייליך הארץ איז זיין שטראף זייער
 גרויש . אונ עש זיינן אמיל לייט וואש אז זיי
 טוען איין עבירה איז זיי דאש הארץ זייער
 מרדעריג אונ פו שטאפטאונ ער האט הרמה
 וואש ער האט זיא גימאן דעם איז זיין שטראף
 גיט אזו גרויש ווייל ער האט הרמה וואש ער
 האט די עבירה גימאן . אונ עס זיינען אמיל
 לייט וואש ברענגן צו דר עבירה אונ וואלטן
 גערין זיא וויידר גימאן דעם איז זיין שטראף
 מאפיל . דאש האבן די חקמים גוואנט גריידי
 עבירות פו עבירה דאש איז מיינט ווען איין
 מענטש האט גיטראכט לאנג צוא מאן איין
 עבירה אונ האט זיא גימאן איז די עבירה זייער
 גרויש . דען ער ווערט גישטראפט ווייל ער
 האט זיין מחשבה פאר אום רייניגט אונ ווייל
 ער האט די עבירה גימאן . אונ דער רמבם
 שרייבט ווען דער מענטש איז מוטא זיין
 מחשבה צו טראכטן אין איין עבירה אזו איז
 ער מוטא זיין נשמה אונ דש איז איין גרוישע
 עבירה . אונ ווען ער טוט די עבירה איז אים
 נאם בן אפילו אויף דער מחשבה אפר ווען
 ער טוט די עבירה גיט אזו איז אים נאם גיט
 בן אויף דר מחשבת דען נאם רעכנט גיט ביי
 ישראל איין מחשבה וזיא איין מעשה אונ איז
 גיט בן אויף איין מחשבה אליין . פון דעשם
 וועגן זאל זיך דר מענטש גיט גוואנן צו האבן
 ביינע מחשבות דען ער וועט צום סוף מוזן
 מאן די ביינע מחשבות דען אזו וויא דר מענטש
 הט בדיעה אזו פירט אים נאם . וז לש גכס איש
 או אשה אשר לקבו סנה חיוס מסו וז מאמר איז צווישן
 אייך דא איין מאן אדר איין אשה וואש זיין
 הארץ קערט אפ פון נאם צו מאן עבירות .
 זאנט דר נאך דר פסוק לא יאכה וז מלות לו אזוא
 וועט נאם אים גיט וועלן מזהל זיין איז קשת
 ווען

וען ער טוט קיין תשובה ניט איז רעכט דש
 גאט זאל אים ניט מוחל זיין אָבֵר ווען ער טוט
 תשובה ווארום זאל אים גאט ניט מוחל זיין .
 דר תירוץ איז פריער זאגט דר פסוק אשר לבט
 פניה היום ראש ער האט בדיעה צו טאן איין
 עבירה ווייל דר גזר הרע האט אים אן גירעט
 אונז ער טוט תשובה אזו וועט אים גאט מוחל
 זיין דורך דר תשובה . אָבֵר אז ער וועט זאגן
 כי בשירותי לבי אָבֵר ער וויל פסויד עבירות טאן
 ווען ער וועט דער נאך תשובה טאן זאל ער
 אנדערקין שִׁכַר האבן אזו וויא די גמרא זאגט
 במקום שבעלי תשובה שומרים אין צדיקים גמורים וכולין
 לעמוד אין דעם אָרֵם וואו די בעלי תשובות
 שפייגן אינגן ערן דארטן קעגן קיין רעכטע
 צדיקים ניט שפייגן . דען די בעלי תשובות
 האבן איין בעסער אָרֵם אין גן ערן מער וויא
 די וואש זייגן פון אייביג צדיקים אונז אויב דר
 קעגנשט וועט דרום עבירות טאן כדי ער זאל
 תשובה טאן אונז זאל אנדווישן שִׁכַר האבן
 דעם וועט גאט זיינע עבירות ניט מוחל זיין .
 אזו ווי די גמרא זאגט דר ווש וויל עבירות טאן
 כדי ער זאל תשובה טאן דעם איז גאט זיינע
 עבירות ניט מוחל אונז קען דר לאזט אים ניט
 צו טאן תשובה ויפשיט וי בשלבים אל ארץ אהרה
 אונז אז די ישראל וועלן טאן ביזו וועט גאט
 זיין פרויטשטין אונז פרויטשטין אין אפערקוד
 לאנד . אונז דרום איז דיא למיד פון וישלבים
 גרויש ראש ווייזט דש דש היזבע הערשאפט
 אונז שִׁכַרֵה שאפט איז ווארן אונזעק גנוסן פון
 ישראל . הנספחות לוי אליהי דיא פאר בארגענע
 עבירות וואש אפענקשט טוט די וייגן צו גאט
 ער וועט אים שפראכן פרויטשטין אָבֵר די עבירות
 וואש מיר ישראל טונגן זעהן זייגן מיר מחויב
 צו שפראכן אויף זיי ווייל די ישראל זייגן שִׁכַר
 אייגן פרויטשטין אָבֵר דרום זאל קען זעהן
 צו שפראכן דעם וואש טוט איין עבירה כדי
 עש זאל ניט שארין דעם אום שולדיגין . אונז
 נאך איין פשט איז עש זייגן אמיל מצות ווש
 מיר ווייזשן ניט זייער מעס ווארום גאט האט

זיי גיבאמן . ראש זאגט ער הנספחות לוי אליהי
 די פרויטשטין מצות זאל קען טאן פון נאמש
 וועגן ווייל ער האט זיי גבאמן הנספחות לוי וליגני
 אונז די מצות וואש עש שפייט זייער מעס אונז
 מיר קעגן פרויטשטין דעם מעס זייגן מיר מחויב
 דעם מעס זעבין צו פאר שפייט צו אונזערע
 קינד אזו וויא ביי יציאת מצרים האט גאט
 גשפרייט וימקום איהם את בניכם איר זאלט די תורה
 לערנן צו אייערע קינד אונז זאלט זיי זעבן
 צו פאר שפייט דעם מעס פון די מצות וואש
 דו ווייזשט דעם מעס . אונז נאך איין פשט איז
 הנספחות לוי אליהי די פרויטשטין עבירות וואש
 קינד ווייזשט פון זיי גיט נאר גאט זאל קען צו
 גאט אליו תשובה טאן אונז ער וועט זיי מוחל
 זיין . הנספחות לוי וליגני ער טוט אונז די עבירות
 וואש ער האט גיבאמן אויפן פאר אונז וואש
 אייגן טוט צו אונז אָבֵר צו אונזערע קינדער
 דרויף דארף קען תשובה טאן אויפן פאר אונז
 זאל מחילה קעמפן פון זיין חֵבֵר ער זאל אים
 מוחל זיין . וישב ער וי אליהו בכל לבבו ויכל נפשו
 וישב וי אליהו את שבתה דר פסוק לערינא אונז דש
 משיח וועט אנדערשניט קוקן מידן אלע נשמות
 וועלן פריער גיבאמן ווערן . דען עש איז איין
 אָבֵר אין הימיל וואש דאָמין זיינען אלע
 נשמות פון ששית ימי בראשית אן דרום זאגט
 דר פסוק ווען אלע נשמות וועלן קוקען פאר
 גאט דענשטט טאל וועט משיח קוקן אונז וועט
 אונז אויש ליוון פון אלע עקין פון דר ערד ווש
 מיר זייגן דארטן פאר שפרייט אונז גאט וועט
 אָפֵר טאן אלע פרויטשטין הערצן . אזו וויא
 דר פסוק זאגט וי אליהו את לבבו גאט וועט
 בשנידן דיין פאר שפראכן הארץ אונז דר גזר
 הרע וועט ווערן אָפֵר גאט אין די טעג פון משיח
 לא נפגאת תיא ספר ולא רחקה תיא די תורה איז גיט
 פאר הוילן פון דיר אונז גיט ווייט פון דיר . דר
 פסוק לערינא אונז ראש עש איז גרינג דיא
 תורה צו לערנן קען בארף גיט זיין אויף דעם
 הימיל אונז גיט אָבֵר דעם גס נאך דר תורה
 זייערשט קען קען תורה לערנן מיט דעם מויל

אז מים דעם הארצן און דרום זאגט דר פסוק
 בסידי יבליגד לזשוחו דען אין די רביי זיינען אלע
 מצות בהאנן דאש ערשטע מען בארף תורה
 לערנן מיט דעם מויל דאש אנדרע מען בארף
 אין הארצן מראקטן דאס גאט איז אין יחיד
 דאש דרימע מען זאל מצות מאן דש האבן
 די חקמים גיזאגט אויף די רבייא שטייט די
 וועלט אויף תורה דש מען מוז מיט דעם מויל
 תורה לערנען און אויף תפלה דאש מען מוז
 מיט דעם הארצן נומע מחשבות מראקטן צו
 גאט און אויף צדקה דאש מען מוז מיט זיין
 געלט צדקה טאן און דר רמב"ן שרייבט דר
 פסוק לערינט אונז אויף תשובה דש זיא איז
 זייער גרינג אויף דעם מענטשן ער בארף נאר
 מיט זיין מויל תפלה טאן און מיט זיין הארצן
 זאל ער תרמה האבן אויף די עבירות וואש
 ער האט גטאן דאש זאגט דר פסוק כי ריב
 אלדי תדבר קאוד בסידי יבליגד לזשוחו און ער זאגט
 ווייטער רח נתי לנדי זעה אויף האב פאר דיר
 זייגעבן איין טאג וואש דר מענטש ווערט אן
 גלישריבן צום לעבן אדר צום מוים צו נומש
 אדר צו בית דאש מיינט מען ראש השנה
 דרום במראקט זיך תשובה צו טאן דען דענעלט
 טאל איז די צייט וואש גאט נעמט אן דיא
 תשובה פון אימלעבן מענטשן דרום מוז מען
 די לייט דער טאגן תשובה צו טאן און דיא
 תשובה איז בייא דיא לייט גימיילט אין
 זיבין חלקים דיא ערשטע און דיא בעשטע
 תשובה איז וואש דר מענטש מוט באלד נאך
 דר עבירה און האט תרמה אויף דר עבירה
 אויף דער תשובה האט די נקמא גזאגט אין
 פרק חלק אויף דעם ארט וואו דיא בעלי
 תשובה שטייען אין גן עדן קעגן קיין רעכטע
 צדיקים גיט שטיין דען דער בעל תשובה
 איז גרעשער פון אין צדיק ווייל אין צדיק
 האט קיין טאל גיט גיפילט דעם טעם פון
 דר עבירה און דער בעל תשובה האט שוין
 גיפילט דעם טעם פון דער עבירה און האט
 זיך נאך אפ גישייד פון איר איז ער גרעשער

פון אין צדיק און האט איין גרוישן שפר פון
 גאט דר פר און אמיל חקמים זאגן דאש
 וואש די נקמא זאגט דש די צדיקים קעגן גיט
 שטיין אין דעם ארט פון דיא בעלי תשובות
 דאש מיינט מען דער בעל תשובה מוז אין
 אנדערן וועג האבן צו קומן פר גאט גיט אין
 דעם וועג וואו אלע צדיקים גייען דען אויף
 דעם וועג איידר ער קומט צו גאט זיין פיל
 מלאכי חבלה וואש לאוין דעם בעל תשובה
 גיט גיין און זאגן צו אים דו האסט גרויסע
 עבירות גיטאן בישמו גיט זוכה צו קומן פר
 גאט דרום מוז אים גאט איין אנדערן וועג
 מאכן גיט וואו אנדרע צדיקים גייען פר גאט
 ער זאל פעלן די מלאכי חבלה דען גאט איז
 דר בריווג און וויל האבן די לייט זאלן תשובה
 טאן און דר בעל תשובה וואש האט באלד
 תרמה אויף זיינע עבירות דאש איז די בשטע
 תשובה און דאש איז נאר גזאגט ווען ער
 האט אנעלכע עבירות גיטאן וואס דר שלכל
 האלט עם גיט פאר קיין אום רעכט און ער
 האט דר צו גרויש לוקט אזו וויא זנות און
 דעסטגלייכן און ער שייד זיך אפ דר פון וויל
 גאט האט פר באטן מען זאל דאש גיט טאן
 דרום איז זיין שפר זייער גרויש און ווען ער
 האט גטאן עבירות מיט נגבן אדר מיט נולגן
 אדר רציחה וואש דר שלכל האלט דאש פר
 איין אום רעכט האמשע גאט וואלט עם גיט
 פר באטן בארף מען דאש מיט דעם שלכל גיט
 טאן און ער שייד זיך פון זיי אפ אזו איז זיין
 שפר גיט אזו גרויס ווייל זיין שלכל האט דאס
 פר ווערט צו טאן און ער האט זיך גיט אפ
 גשייד פון גאטס וועגן דר אנדרר חלק פון די
 בעלי תשובות איז ווען איין מענטש האט
 אלע זיינע טעג פיל עבירות גיטאן און מוט
 תשובה אין דער זייגנט אז דר יצר הרע איז
 נאך ביי אים שטארק און ברענט אין אים
 דען בייא איין אלטן טאן האט זיך דער יצר
 הרע אפ גיטאן אפער אין איין יוגין טאן
 ברענט דר יצר הרע און ער האט די עבירות

פיל מאל גימאן און האט צו איר גרויס לוסט
און קאן זיך ווידער טאן נאר עד לאזט זיך
אונזעך פון גאנצן וועגן • אזו ווי די גמרא
זאגט וועלכער הייסט איין בעל תשובה • רבי
יהודה זאגט ווען ער איז נאך יונג און מיט
דר אשה וואס ער האט גימאן דיא עבירה
קען ער ווידר טאן און מוט גיט דער הייסט
איין בעל תשובה • דער דריטער חלק איז
האמשע ער איז יונג און שטארק דאך איז
אויס די עבירה גיט אן גיברייט אזו ווי פריער
אדר ער שעקט זיך פאר לייט און שויד זיך
אפ פון דר עבירה דאס איז אויך איין תשובה
און זאגט געמט זיך אן • דרויף האט די גמרא
גזאגט אשיר איש ירא את ה' וואל דעם מענטשן ויש
פארקומט זיך פון גאט ווען ער איז נאך יונג און
שטארק דען איש איז מייטש שטארק און איין
פריער מענטש • דר פערטער חלק איז ער מוט
תשובה ווייל ער האט מרא פון צרות עש
זאל אויף אים גיט קומן און לייט זאלין אים
גיט שטראפן • אזו וויא מיר גיפן פי דר
שטאמט גינה דאס זיי האבן קיין תשובה גיט
גימאן ביז יונה האט זיי איין מרא גימאנט
דאש גאט האט גיזאגט ער וועט די שטאמט
הרוב מאכן און גאט האט זייער תשובה אן
גינמן • די גמרא זאגט עש העלפט גיט ווען
מען מוט אן איין זאק און מען פאקט נאר
ווען מען האט תרמה אויף די עבירות און
מען מוט מעשים טובים • אזו וויא אין פסוק
שמיים בייא דער שטאמט גינה ורא אליהם את
מעשיהם כי שבו מרפם הנה דאש איז מייטש גאט
האט גיזעהן זייערע גוטע מעשים וויא זייא
האבן תרמה פון זייערע פייע מעשים אפר
עש שמיים גיט דאס גאט האט געהן זייער
פאקמן • דאס פינפטע חלק פון תשובה איז
דער מענטש מוט תשובה ווייל צרות זיינען
גיטקען אויף אים דאך געמט גאט אן זיין
תשובה • אזו וויא אין פסוק שמיים בער זה
ומצאוק כל הדברים האלה ושבט עד יראוהו דאס איז
ביימיש ווען עש וועט דיר איינע זיין פון צרות

און דוא וועסט תשובה טאן וועט דיר גאט
מזיל זיין • דאש זעקסטע חלק פון תשובה
איז ווען ער איז אלט און האט קיין פת גיט
צו טאן עבירות און האט תרמה אויף דיא
עבירות וואש ער האט גימאן אין דר יונגט
און מוט תשובה מיט דעם גאנצן הארצין
געמט גאט זיין תשובה אויך אן • אזו ווי אין
פסוק שמיים תשב אנוש עד דבא דוא מענטש
זאלסט תשובה טאן אפרלו ווען דוא גימט
אלט און צו שמוסן און האשט קיין פת גיט
צו טאן עבירות דאך וועט גאט זיין תשובה
אן געמן • און דרויף זאגט דיא גמרא רבי
שמעון זאגט ווען איין מענטש איז אלע זיינע
טעג פרום גינען און דעם הינטערשמן טאג
איז ער שלעכט גיזוארין אזו האט ער פאר
לארין אלע זיינע זכרות • אזו וויא אין פסוק
שמיים זכרת הצדיק לא תצילנו ביים פשע דאש
פרוקייט פון דעם צדיק וואש ער איז אלע
זיינע טעג פרום גינען וועט אים גיט העלפן
אין דעם כאג וואש ער האט גיזונדיגט און
נען א גער איז איין רשע גינען אלע זיינע
טעג און צום סוף איז ער פרום גיזוארן אזווא
ווערן אים דיא ערשטע עבירות אפ געקומט •
אזו וויא אין פסוק שמיים ורשעת הרשע לא תישל
כה ביים שבו מרפם דאש שלעכטקייט פון דעם
רשע וועט ער דרינגן גיט גישטרויבילט ווערין
ווען ער וועט תשובה טאן אויף זיינע עבירות
וואש ער האט לאנג גימאן און וועט אויף
זיי תרמה האבן • דיא זיבעטע תשובה איז
ווען דער מענטש האט אלע זיינע טעג קיין
תרמה גיט אויף זיינע עבירות נאר אז ער
זעהט דאש ער וועט שטארבן אזו האט ער
תרמה אויף זיינע עבירות און מוט תשובה
האמשע דאש איז די קלענסטע תשובה פון
אלע תשובות דאך געמט גאט אן די תשובה •
אזו וויא די גמרא זאגט אין פרק פמה מדליקין
ווען דר מענטש גיט ארום גיזונט זאל ער זיך
מראקמן דאש מען רופט אים צום שופט און
זאל מראקמן מיט וואש זיך ריין צו מאכן פון

דעם משפט * און ווען ער ווערט קראנק זאל
 ער זיך מראכטן דאש מען האט אים שוין
 אין דער תפיסה אין גזעצט * ווען ער לייגט
 זיך צוא בעט זאל ער זיך מראכטן דאש מען
 האט אים גבראכט צום משפט אזו אויב ער
 האט פיל גוטע מלצים וועט ער גיזול ווערן
 און אויב גיט וועט ער גימייט ווערן * אזוא
 אויך דר מענטש ווען ער דארף שטארבן און
 מוט תשובה און האט חרטה מיט דעם גאנצן
 הארצן איז אים גאט מוחל זיינע עבירות *
 אָבֵר ווען ער שטארבט און האט קיין חרטה
 גיט אויף זיינע עבירות קופט ער אין גיהנם
 אויף אייביג * און דרויף האט שלמה המלך
 גזאגט אין קהלת כל אשר תפסא ידך לעשות בכהר
 גשה כי אין משה ותשבוו ונתת והקפסו בשואל אשר אפס
 תליד שפס דאש איז מייקלש וואש דו קענשט
 מאן תשובה אויף דער וועלט זאלשטו מאן
 איידר דו שטארבשט דען אין דער גרוב קען
 מען שוין גיט מאן קיין תשובה אונקין מעשים
 טובים * און דאש האט דר גביא גזאגט אין
 יחזקאל שבו שבו סדרבים תלעים ולמה סתוו בית
 ישראל ישראל מוט תשובה איידער איר
 שטארבט אזו וועט אייך גאט מוחל זיין איינע
 עבירות און איר זאלט גיט שטארבן אן
 תשובה * און די בעלי תשובה זיינן גימיילט
 אויף פינף פחות * און זיינן גייליכן צו פינף
 פחות וואש פארן אין איין שוף אויף דעם
 גס און זיינן זייער לאנג גיפארן און קענן גיט
 קוסן צו איין רפשה * איין סאל איז גינארין
 איין גרוישר ווינט און האט די שוף צו גיפירט
 צו איין בארג אין מיטן גס און אויף דעם בארג
 זיינן גווען שייגע בוימר מיט גוטע פירות און
 שטע קנאלן וואסר און די לייט האבן דר צו
 זיער גיגולשט אזו זיינן אין דר שוף גווען
 פינף ביתות * איין ביתה וויל נאר גיט ארויס
 פון דר שוף און זאגן מאסר וועט קוסן איין
 גרוישר ווינט און וועט אונעק סראנן די שוף
 און מיר וועלן אויף דעם בארג פר לארן ווערן
 פון ווען די גוטע פירות און אנדער הענגנים

די אנדערע ביתה זיינן אויף איין רבע ארויש
 אויף דעם בארג און זאסן גיט לאנג און זיינען
 באלד צו ריק אין שוף אריין און האבן זייער
 אָרט גיפונן גראס די דריטע ביתה זיינן ארויש
 פון דער שוף אויף דעם בארג און עסן דיא
 פירות ביו איין ווינט איז גיקוסן און די לייט
 פון דר שוף האבן אן גיהויבן מרויטערן קען
 זאל קוסן אין דר שוף אריין אזו איז די ביתה
 באלד גילאפין אין דר שוף * אָבֵר זיי האבן
 זייער אָרט גיפונן איינג דען אנדערע לייט האבן
 זיך גזעצט אויף זייער אָרט * די פרטע ביתה
 האבן זיינען גוטע פירות און האבן גימרוקן
 און זיינן גינאנגען אויף אלע זייטן פון דעם
 בארג און אז קען האט גימרויטערט האט
 דיא ביתה גזאגט מען וועט נאך פריער אויף
 שטעלן דעם ועגל בוים מיר וועלן נאך קענן
 איין רבע דא זאסן * און אז מען האט אויף
 גישטעלט דעם ועגל בוים האבן זיי גזאגט די
 שוף לייט מוזן נאך פריער עסן אזו וועלן מיר
 זיך דא נאך קענן אביסל פר זאסן און עסן
 און מרוקן אויף דעם בארג * ביז זיי זעהען
 דאש די שוף הויבט שוין אן צו רדין אזוא
 האבן זייא גימוט אין ים גיין ביז אין האלו
 ביז זיי זיינן גיקוסן צו דר שוף דען די שוף
 איז שוין פון דעם בארטן אונעק גינאנגן און
 זיי האבן זייער אָרט גאנג איינג גיפונן * דיא
 פינפטע ביתה האבן זיינען און גימרוקן אויף
 דעם בארג און מראכטן גיט צו קוסן אין דר
 שוף ביז די שוף איז שוין לאנג אונעק גינאנגן
 און זיי זיינן גייליכן אויף דעם בארג * און עס
 איז גיקוסן ווינטער איז זיי קאלט גינארן און
 דיא פירות זיינען אלע אפ גיפאלן און חיות
 רעות זיינן אויף זיי גיקוסן און האבן זייא
 צו ריסן און זיי זיינן אלע פר לארן גינארן
 אזו איז אויך דר מענטש אויף דר וועלט דיא
 מעשים טובים זיינן גלייך צו איין שוף דאש
 ווען ער מוט מעשים טובים פירן זיי אים צו
 עולם הפא * און די וועלט איז גלייך צו איין
 בארג מיט גוטע בוימר און מיט הענגנים דען

וועל מ'ק טאן פרייען מיט נאמש רייד ראש עד
 האט מ'ק אן גיקלייד קליידר פון הילף אונ מיט
 איין העקר פון צדקה נהמו כמה פאר אזו ווא איין
 חתן טוט אן שיינע קליידר אונ ווא איין בלה
 טוט אן צירן איר צירונג די פאזן חובי נקמה דען
 אזו ווא די ערד טוט אויט ציהן אירע שפראצונג
 אונ ווא איין נארטין מאכט שפראצן איר פאר
 וויאונג אזו וועט נאט מאכן שפראצן צו ישראל
 צדקה אונ לויב . ואגט נאט למען זיין לא תמשה פון
 וועגן דר שטאט ציין וועל איה דאש אלץ מאג
 אונ וועל נים שווייגן אויף דעם ביין וואש די
 עוברי פובכים האבן איר גימאן אונ פון ווענן
 ירושלים וועל איה נים שמול זיין ביז עש וועט
 ארויש גיין אזו ווא דער סארגן שטערין איר
 גירעכטיקייט אונ איר הילף וועט ברענען אזו
 ווא איין פלאס פייער אונ אלע פעלקר וועלן
 זעהען דיין גירעכטיקייט אונ אלע מלכים וועלן
 זעהען דיין פכוד אונ מען וועט דך רופן איין
 גיעס נאמן וואש נאמש מויל וועט אים בשייך
 יהיה עשרת הקצרת ג' ו' אונ דו וועסט זיין איין
 שיינע קרוין אין נאמש האגט אונ איין הויב פון
 מלכים וועסט זיין אין דר האנד פון זיין נאט לא
 יאפר לך שר עיבה עש וועט שוין מער נים גיזאגט
 ווערין אויף דיר ראש דו ביסט איין פר לאוענע
 שטאט אונ אויף זיין לאנד וועט שוין מער נים
 גיזאגט ווערין עש אז איין פר וויסט לאנד נאר
 מען וועט דך רופן דו ביסט די שטאט וואש
 מיין ווילן אז איין איר אונ זיין לאנד וועט מען
 רופן איין באזעסן לאנד דען נאט האט גיזאלט
 אין דיר אונ זיין לאנד וועט באזעסן ווערין די
 יבעל בורר בתולה אזו ווא איין בורר באמאנט
 איין בתולה אזו וועלן דך זיינע קינד באמאנן
 אונ אזו ווא איין חתן פריים זיך מיט דער בלה
 אזו וועט זיך נאט אויף דיר פרייען . ואגט נאט
 על חומות ירושלים הפקדתי שופרים אויף זיינע
 מועדן דו ירושלים האב איה גיזעצט הימערש
 ראש וויגן די מלאכים וואש דר סאנען פר נאט
 דעם חורבן פון ירושלים אונ בעסטן אים ער
 זאל זיא ווידר בויען אונ אזו זאגן זיי דא נאט
 זאלשט אויף שמיין אונ זאלשט דר בארימן ציין
 איין גאנצן טאג אונ איין גאנצע נאכט טוען זיי
 נים שווייגן פון צו בעטן אויף ירושלים אונ איר
 מלאכים וואש איר טוט דר סאנען צו נאט דעם
 חורבן זאלט איר נים שווייגן פון צו דר סאנען
 אונ

אלע פענוגים זיגן אין דר וועלט . אונ דיא
 ערשטע ביתה ראש זיגן די גרוישע צדיקים
 וואש האבן קיין סאל קיין עבירה נים גימאן
 נאר זיי לערנן טאג אונ נאכט תורה אונ היטן
 זייערע ערטר אונ גייען נים נאך נאך פענוגים
 אונ די אנדרע ביתה זיגן אטיל לייט וואש
 זיא גייען ווייניג נאך דעם נצד הרע אונ
 טוען פאלד השובה אז זיא זיגן נאך יונג
 אונ ראש איז די בעסטע השובה . די דריטע
 ביתה איז וואש גייען נאך נאך דעם נצד הרע
 אונ נאך פענוגים נאך נאר אז זיי זעהן דאס
 זיי ווערין אלט אונ עש איז איין קורצע צייט
 ראש זיא וועלן פאלד שטארבן אזו טוען
 זיי השובה דען זיי האבן מורא זיי זאלן נים
 שטארבן אן השובה . אזו האמשע זיי טוען
 השובה דאך גיפגן זיי זייער ארט איינג אין
 גן עדן . די פערטע ביתה איז וואש זאמען
 מיט השובה ביז זיי דארפן שטארבן ווייל זיי
 האבן מורא פאר דעם טויט דרום טוען זיא
 השובה . אזו האמשע דיא השובה העלפט
 איה דאך איז זייער ארט גאנץ איינג אין גן
 עדן . די פינפטע ביתה איז וואש טוען קיין
 השובה נים אונ שטארבן אן השובה די קוסן
 אין דעם גרויסן פייער פון דעם גיהנם . דאס
 שרייבט אויף דער סדרש למי אמי למי אמי צוא
 וועמן איז אזי אונ ווייא צו דעם וואש לאנט
 פיל געלט נאך זיך אונ פירט מיט זיך פיל
 עבירות אין קבר אריין ראש זיגן די וואש
 זאמלן איין געלט מיט אום רעקט אונ גיבן
 דער פון קיין צדקה נים אונ וויל קיין אויכה
 אין זיין חזון נים האלטן אונ לייט דעם עני
 קיין געלט נים . דען ווען דר מענטש שטארבט
 פלייבט ראש געלט איבער אונ גייט נים מיט
 אים אָך די צדקה אונ מעשים טובים גייען
 מיט אים אונ טוען אים פאלייטן אונ זייען
 סמלין פר אים :

הפטרות נצבים

שולש אשים בין קהל נפש באיה ואגט ירושלים איה

צאינה הפטרת נצבים וראינה

אזנ ואלט גיט געבן קיין שווייגונג צו נאט פון
 עד וועט אן ברייטן און וועט מאן דא שטאמ
 ירושלים צו איין לויב אין לאנד נשבע יי גימט
 גאט האט גלשווארן מיט זיין רעכטע האנט און
 מיט זיין שטארקן ארם אויב איה וועל נאך
 געבן דיין קארין צו עסן דייע פיינט און אויב
 די פרעמדע קינדער וועלן פרינגן דיין וויין וואש
 די האשט דיה גימט אין אים כי סאקשי יאכלוהו
 זייערס די וואש וועלן איין ואסלען דאש קארין
 וועלן עש עסן און וועלן גאט לויבן און דא
 איין ואסלן פון דעם וויין וועלן אים פרינגן אין
 מיין הייליגן הויף גדי גברו בששים זאגט גאט
 פארט איבך הין און הער אין די טויערין און
 קערט אויש דעם וועג און דאש הארץ פון דעם
 פאלק צו גומין טרעט אין דעם וועג און ווארפט
 ארויש די שטיינר פון דעם וועג הויפט אויף איין
 פאן צו די פעלקר פון איין סימן דאש זיי זאלן
 מיר בריינגען דא פון טריבענע ישראל • הג' יי
 חלשע אל קנה הארץ נון גאט האט גימאכט הערן
 אין עק ערד די הילף זאגט צו דר שטאט ציין
 דיין העלפר קומט אן און זיין שכר וואש ער
 זייל געבן צו זיינע קעעכט אי אן גיברייט מיט
 אים און דעם שכר פון זיין פאלק וואש האבן
 אים גידינט איז אן גיברייט פאר אים צו געבן
 זיי וקראו לטעם הקדש און וועלן רופן צו ישראל
 דאש הייליג פאלק די אויש גילייקטע פון גאט
 און דיה ירושלים וועט מען רופן די גיפארשטע
 שטאט און גיט קיין פון לאזענע • דאש זאגט דר
 צביא מיה בא פארום ווער איז דער דאוונר וואש
 קומט פון ארום מיט גיפארשטע קליידר פון בלוט
 קומט ער פון דר שטאט בצרה ער איז בליינט
 מיט זיין קלייד און שרייט מיט פיל בן וועט זיי
 נאט ענטפערן איה פון עש דען עש איז אויף
 גינאנגען פון מיר דאש איה זאל ריידן אין דעם
 גיברעכטיקייט פון די אבות און פון ישראל און
 פון ווארין אנטפלעקט צו העלפן איה ישראל •
 וועלן די ישראל ווידר פרעגן צו גאט מדיע איום
 ללשונך ווארונ זיינן דייע קליידר חיים און זיינן
 גלייך וויא איינער וואש טרעט וויין אין איין
 קעלסר • וועט גאט ענטפערן פיה דכתי לבי
 איין קעלסר האב איה אליון גיטראטין און קינד
 פון די עובדי בוכבים האט זך גיט גישטעלט צו
 פלחמה האלטין מיט מיר און איה האב זיי צו

טראטין מיט מיין צארין און מיט מיין טיים צארן
 און עש האט גלשפריצט זייער בלוט אויף מייע
 קליידר און איה האב פאר שמירט אלע מייע
 קליידר פון זייער בלוט כי יום נקם בלדי דען איין
 טאג פון נקמה איז אין מיין הארצין וואש איה
 וועל מיה נקם זיין און דאש יאר פון דעם אויש
 לייוונג איז גיקומען זאגט וואו ער און איה קוק
 און עש איז גיט פאר האנדן קיין העלפער צו
 ישראל און איה שווייג און עש איז גיט פאר
 האנדן קיין אונטער לעהענר צו ישראל וישע לי
 ורעי אזו האט מיין ארום מיר גיהאלפן זאגט עמיס
 באפי און איה האב צו טראטין די עובדי בוכבים
 מיט מיין צארין און האב זיי פון שיכרת מיט
 מיין גרים צארין און האב גימאכט נידעריג צו
 דר ערד זייער שטארקייט • זאגט דר נביא חסדי
 יי אומי איה וועל דר מאנען צו ישראל די חסדים
 פון גאט און גאטש לויב וועל איה דר מאנען
 אזו וויא גאר דאש גוטש וואש ער האט אונז
 באצאלט און דאש פיל גוטש וואש ער האט
 גטאן צו דעם הויז גיזינד פון ישראל מיט זיין דר
 בארמיקייט ביאסר אף עפי הטה און גאט האט
 גיזאגט אז די ישראל זיינן ארויש גינאנגען פון
 מצרים האטשע איה ווייש דאש זיי וועלן זינדיגן
 פון דעשט וועגן זיינן זיי דאך מיין פאלק און
 זיינן ביי מיר גלייך וויא קינדער וואש ליקענן גיט
 און גאט איז גיווען צו זיי צו איין העלפר גדל
 זאגט לא זי אין אלע זייערע צרות וואש ער האט
 גיבראכט אויף זיי האט ער זיי גיט איינע גיטאן
 נאך זייערע מעשים נאך דען דר מלכה מיכאל
 וואש ער באדינט פון גאט דר האט צו ישראל
 תמיד גיהאלפן דורך דעם שלוחות וואש גאט
 האט אים גלויקט צו העלפן באהנתי ויחללוהו היי
 גאלס דורך דעם ליבשאפט פון גאט און דורך
 זיין דר בארמיקייט האט ער זיי אויש גלייזט פון
 דר צרה וואש אויף זיי איז גיקומן גוטש גישע
 גל ופי מלם און ער ליד זיי און ער טראגט זיא
 אלע מעג פון דר וועלט בלוסר ביי אייביג • די
 פסיקתא שרייבט שיש אשית בן עש איז איין
 משל איין מלכה וואש איר מאן און איר זון און
 איר איידים זיינן אונטע גינאנגן אין איין ווייטן
 וועג איז מען גיקומן און מען האט גיזאגט צו
 דר מלכה דיין זון קומט אן האט די מלכה גיזאגט
 לאו זיה מיין שגור פרייען • און דר נאך האט
 מען

די מעקטר פון יודעה פרייען אבער אז דא
 נביאים האבין איר גיזאנט דיין סוף קומט אן
 האט ויא גיזאנט היינט איז מיין שמחה גרויש אונ
 זאגט מיט אשׁיש בׁי איה וועל מיר פרייען מיט גאט
 פהקו לבן פאר די גמרא זאגט אין פרק אלו מגדרין
 רבי הנא בן חנינא זאגט פון דעם פסוק
 לעדנען מיר אפ ראש איין חתן זאל אויבן
 אן פייא דעם טישל ויצין אונ זאל פריער גיין
 אזא וריא איין ברוך וואש גייט פריער
 פאר אלע לייט :

מען איר גיזאנט דיין איידים קומט אן האט זיא
 גיזאנט לאו זוף מיין טאכטר פרייען אונ דער
 נאך האט מען איר גיזאנט דיין מאן קומט אן אזו
 איז זיא פרוילאך גיזאנרין אונ זאגט די שמחה
 איז מינע אזו אויף די נביאים האבין גיזאנט צו
 ירושלים דינע קינדן קוקן פון ווייטן האט זיא
 גיזאנט ושמח דיין לאו זוף דיא שטאט ציין
 פרייען דר נאך האבין די נביאים גיזאנט דיא
 עובדי בוכבים וועלין פרייגען דינע מעקטר
 האט ירושלים גאגט מניקה בנת יודיה לאוין זוף

חודש תשרי *

אלע ימים טובים וואש גיפאלט אין דעם חודש

אין יאר	ראש השנה אונ דיא ערשטע טעג סוכות	צום גדליה	יום כפור	הושענא רבה	שמיני עצרת	שמחת תורה
תרל"ז	דינסטיג מיטוואך	דאנערשטיג	דאנערשטיג	מאנטיג	דינסטיג	מיטוואך
תרל"ח	שבת זונטיג	מאנטיג	מאנטיג	פרייטיג	שבת	זונטיג
תרל"ט	שבת זונטיג	מאנטיג	מאנטיג	פרייטיג	שבת	זונטיג
תר"ם	דאנערשטיג פרייטיג	זונטיג	שבת	מיטוואך	דאנערשטיג	פרייטיג
תרמ"א	מאנטיג דינסטיג	מיטוואך	מיטוואך	זונטיג	מאנטיג	דינסטיג
תרמ"ב	שבת זונטיג	מאנטיג	מאנטיג	פרייטיג	שבת	זונטיג
תרמ"ג	דאנערשטיג פרייטיג	זונטיג	שבת	מיטוואך	דאנערשטיג	פרייטיג
תרמ"ד	דינסטיג מיטוואך	דאנערשטיג	דאנערשטיג	מאנטיג	דינסטיג	מיטוואך
תרמ"ה	שבת זונטיג	מאנטיג	מאנטיג	פרייטיג	שבת	זונטיג
תרמ"ו	דאנערשטיג פרייטיג	זונטיג	שבת	מיטוואך	דאנערשטיג	פרייטיג
תרמ"ז	דאנערשטיג פרייטיג	זונטיג	שבת	מיטוואך	דאנערשטיג	פרייטיג
תרמ"ח	מאנטיג דינסטיג	מיטוואך	מיטוואך	זונטיג	מאנטיג	דינסטיג
תרמ"ט	דאנערשטיג פרייטיג	זונטיג	שבת	מיטוואך	דאנערשטיג	פרייטיג
תרנ"א	מאנטיג דינסטיג	מיטוואך	מיטוואך	זונטיג	מאנטיג	דינסטיג
תרנ"ב	שבת זונטיג	מאנטיג	מאנטיג	פרייטיג	שבת	זונטיג
תרנ"ג	דאנערשטיג פרייטיג	זונטיג	שבת	מיטוואך	דאנערשטיג	פרייטיג
תרנ"ד	מאנטיג דינסטיג	מיטוואך	מיטוואך	זונטיג	מאנטיג	דינסטיג
תרנ"ה	מאנטיג דינסטיג	מיטוואך	מיטוואך	זונטיג	מאנטיג	דינסטיג
תרנ"ו	דאנערשטיג פרייטיג	זונטיג	שבת	מיטוואך	דאנערשטיג	פרייטיג
תרנ"ז	דינסטיג מיטוואך	דאנערשטיג	דאנערשטיג	מאנטיג	דינסטיג	מיטוואך
תרנ"ח	מאנטיג דינסטיג	מיטוואך	מיטוואך	זונטיג	מאנטיג	דינסטיג

(*) אין חודש תשרי בעקשעס מען גיט ריח האבן מיר מיין מלכות פון תשרי גיט גישעלעס

חודש תשרי.

איניאר	ראש השנה אגו ד'יא ערשטע מעג טובות	צום גדליה	יום כפור	הושענא רבה	שמיני עצרת	שמיחת תורה
תרנ"ט	שבת זונטיג	מאנטיג	מאנטיג	פרייטיג	שבת	זונטיג
תרס	דינקסיג מיטוואך	דאנערשטיג	דאנערשטיג	מאנטיג	דינקסיג	מיטוואך
תרס"א	מאנטיג דינשטיג	מיטוואך	מיטוואך	זונטיג	מאנטיג	דינקסיג
תרס"ב	שבת זונטיג	מאנטיג	מאנטיג	פרייטיג	שבת	זונטיג
תרס"ג	דאנערשטיג פרייטיג	זונטיג	שבת	מיטוואך	דאנערשטיג	פרייטיג
תרס"ד	דינקסיג מיטוואך	דאנערשטיג	דאנערשטיג	מאנטיג	דינקסיג	מיטוואך
תרס"ה	שבת זונטיג	מאנטיג	מאנטיג	פרייטיג	שבת	זונטיג
תרס"ו	שבת זונטיג	מאנטיג	מאנטיג	פרייטיג	שבת	זונטיג
תרס"ז	דאנערשטיג פרייטיג	זונטיג	שבת	מיטוואך	דאנערשטיג	פרייטיג
תרס"ח	מאנטיג דינקסיג	מיטוואך	מיטוואך	זונטיג	מאנטיג	דינקסיג
תרס"ט	שבת זונטיג	מאנטיג	מאנטיג	פרייטיג	שבת	זונטיג
תרע	דאנערשטיג פרייטיג	זונטיג	שבת	מיטוואך	דאנערשטיג	פרייטיג
תרע"א	דינקסיג מיטוואך	דאנערשטיג	דאנערשטיג	מאנטיג	דינקסיג	מיטוואך
תרע"ב	שבת זונטיג	מאנטיג	מאנטיג	פרייטיג	שבת	זונטיג
תרע"ג	דאנערשטיג פרייטיג	זונטיג	שבת	מיטוואך	דאנערשטיג	פרייטיג
תרע"ד	דאנערשטיג פרייטיג	זונטיג	שבת	מיטוואך	דאנערשטיג	פרייטיג
תרע"ה	מאנטיג דינקסיג	מיטוואך	מיטוואך	זונטיג	מאנטיג	דינקסיג
תרע"ו	דאנערשטיג פרייטיג	זונטיג	שבת	מיטוואך	דאנערשטיג	פרייטיג
תרע"ז	דאנערשטיג פרייטיג	זונטיג	שבת	מיטוואך	דאנערשטיג	פרייטיג
תרע"ח	מאנטיג דינקסיג	מיטוואך	מיטוואך	זונטיג	מאנטיג	דינקסיג
תרע"ט	שבת זונטיג	מאנטיג	מאנטיג	פרייטיג	שבת	זונטיג
תרפ	דאנערשטיג פרייטיג	זונטיג	שבת	מיטוואך	דאנערשטיג	פרייטיג
תרפ"א	מאנטיג דינקסיג	מיטוואך	מיטוואך	זונטיג	מאנטיג	דינקסיג
תרפ"ב	מאנטיג דינקסיג	מיטוואך	מיטוואך	זונטיג	מאנטיג	דינקסיג
תרפ"ג	שבת זונטיג	מאנטיג	מאנטיג	פרייטיג	שבת	זונטיג
תרפ"ד	דינקסיג מיטוואך	דאנערשטיג	דאנערשטיג	מאנטיג	דינקסיג	מיטוואך
תרפ"ה	מאנטיג דינקסיג	מיטוואך	מיטוואך	זונטיג	מאנטיג	דינקסיג
תרפ"ו	שבת זונטיג	מאנטיג	מאנטיג	פרייטיג	שבת	זונטיג

אתם וזנים היום וגי אין רעיה מרומנא שמיים
 בחדש השביעי באחד לחודש די מענה איז מען
 זאל פלאזין שופר אום ראש השנה דען ער איז
 איין יום הדין אזו וויא מיר האבין מפרש גווען
 תקנו בחודש שופר בפקה ליום חגו דאס איז די לבנה
 איז פר דעקט אונ די מקטרגים שטארקין זיך
 אונ דר מקטרג פר שליטט אלע מירין ביי דעם
 מלך מען זאל מאן דין ומשפט אויף די מענטשן
 דען ער האט אים דרויף רשות גיגעבן ער זאל
 פארדערין אלע דינים פון דער וועלט אונ האט
 אים אפ גיגעבן איין מאן ער זאל פריינגען אלע
 עבירות פון דיא לייט אונ הקב"ה האט דאש
 גיטאן כדי די וועלט זאל מורא האבן פר אים
 אונ דאס איז התאליים גשה שיראיו מלפני דען אז
 מענטשין זאלן פאר גאט קיין מורא ניט האבין
 פר דעם עולם אז דר מקטרג זאל ניט בריינגען
 אלע עבירות וואלטין זיין אלע שלעכץ גיטאן
 דרום זאגט ער התאליים גשה גאט האט באשפין
 דעם יצר הרע דעם מקטרג כדי שיראיו מלפני
 מען זאל זיך פר אים פארקטין אונ הקב"ה האט
 אים אן גיברייט מיט איין שארפע שווערד אויף
 דר וועלט אזו וויא איין שר האט ביי זיך איין
 תלון וואש ער טוט איין דין אויף די לייט אזווא
 אויף איז ער ממת אונ שטרקאפט זי אזווא וויא
 דער דין גייט ארויש מלמעלה אונ ער האט
 רשות זוכיר צו זיין דר האט אזו גיטאן אונ דר
 אזו אונ ער האט רשות צו צו שליטין די מירין
 למעלה ביו מען וועט אים מאן איין דין ומשפט
 למעלה אונ דאש בית דין האט ניט קיין רשות
 אים דוחה צו זיין דען עש שמיים ביי איהב משפט
 ער וויל אז די וועלט זאל שטיין ברין אונ מען
 זאל ווישן אז עש איז דא איין דין אונ איין דין
 אויף דר וועלט אונ אום ראש השנה האט ער
 רשות צו פר שליטין די מירין פון דעם מלך
 אונ די לבנה ווערט פר דעקט איגענווייניג ביי
 עס ווערט גנור דר דין אויף דר גאנצן וועלט
 האפשע עש איז אלץ אנפלעקט פר הקב"ה פון
 דעקט וועגן בנערט ער אז עש זאל אלץ זיין
 על פי דין דרום האט ער מתקן גווען איין כסא
 דין דעם טאג אונ דר מקטרג קומט אונ בנערט
 דין אויף דיא מעשה בני אדם איטליקין זיינע
 מעשים וואס ער האט גיטאן אונ עש קומען
 עדות אונ זאגן אלע מעשים פון דעם מענטשין
 אונ זיי ווישן עיניי משפחות בכל הארץ די כללכים

כמ

שוועבין אויף דר גאנצן וועלט אונ זעקן אלע
 מעשה בני אדם וויי צו די לייט דען זיי זעהען
 ניט אז די עיניי שטייען ביי זיי אונ זעקן אלץ
 אונ זאגן דאס אויבין אונ דר מקטרג באנערט
 מען זאל מאן איין משפט אונ זאגט דער האט
 אזו גיטאן אונ דר האט אזו גיטאן אונ זיי זאגן
 אים עדות אונ כל זמן הקב"ה פרעגט זיין ניט
 זאגן זיין ניט קיין עדות אונ וואש זיין זאגן
 ווערט אלץ פר שרייבן פאר דעם מלך עס איז
 פר האנדין אויבין איין היכל וואס ער איז פול
 מיט ווייס פיער ער איז זיך אלץ מתגלגל אונ
 פלאמט מיט פונקין פיער דש הערט קיין מאל
 ניט אויף אן דעם היכל איז ווידר פר האנדין
 איין היכל מיט שווארץ פיער אונ פר דעם מלך
 שטייען בשעת הדין צוויי שרייבערס בשעת די
 עדות זאגן עדות געמען זיין פון דעם ווייש
 פיער אונ שרייבן דרויף מיט שווארץ פיער
 אונ דער מלך הקדוש לייגט אפ דעם משפט
 אויף איין שפעטער צייט טאמט וועט ער דר
 ווייל טאן תשובה טוט ער תשובה צו רייכט
 מען דעם גור דין אונ אויב חלילה ער טוט קיין
 תשובה ניט אונ דער מלמד חוב שמיט אלץ
 פר דעם מלך מקטרג זיין דען גייט ארויס איין
 כרוז אונ רופט פיהי האט דאס אונ דאס גטאן
 ווער עס האט עפעס אויף אים איין זכות זאל
 קומען אונ זאגן איז דא איין מלמד זכות אויף
 אים איז גוט אונ אז ניט גיט מען היפק דעם גנור
 דין צו דעם מקטרג דעם שטן אין דיא הענט
 אריין אונ האמשע הקב"ה וויישט דאך אלץ
 דינג פון דעקט וועגן מוט ער דיא אלע זאכן
 כדי דר מענטש זאל ניט האבין קיין פתוחון פה
 אז הקב"ה טוט הם ולשום איין אום דעקטין
 משפט אויב דו וועלט פרעגן פון וואגן וויישן
 מיר די אלע זאכן זאג איך דיר עס איז אזו נכסר
 גיווארן צו די חכמים אונ אפילו וועלכר מענטש
 עס וויישט דאס ניט זאל ער זעקן וויא אזו עס
 פירט זיך בגלל בברית דין של מטה אזווא אויף
 פירט זיך למעלה דקיים דקשר דען הקב"ה האט
 אלץ בשאפן אויף דער וועלט למטה אין דעם
 גישטאלט וויא עס איז אויבין אונ הקב"ה האט
 לוב משפט אזו וויא עס שטייט אין איהב משפט
 דאך איז די אהבה כנצח דעם משפט דען די
 אהבה פון זיינע קינד איז גרעסר וויא די אהבה
 פון דעם משפט נאר ווייל דער מקטרג קומט

אונ

אז בנערט משפט אויף זיין דארפן דיא אלע זאכן גיטאן ווערן און דרום האט הקב"ה גיהייסן די ישראל ווי זאלן שופר בלאזן אום ראש השנה מען זאל מיט דעם כול פון אונטן דער וועקן דעם רחמים למעלה :

בוזרה בלק שמיים דר פסוק גיט עיני נרדא את הקשים ואת הקלדים נאמר מי איה לך איז גאנגט גיווארן בסוד החכמה עם גייט אויף יום כפור ראש די נאנצע וועלט שמיים בדין פר הקב"ה ער זאל זיי פאר געבין ויערע עבירות און דר ס"ם דר מקמרגן שמיים אנטקעגן צו פר לוח זיי אפר ויערע עבירות אזוי שיקון זיי אים אין מתנה דעם שער המשתלה דרום זאגט יעקב אפרה פני במתנה בהולכת לפני און אז ער איז שוין מקבל די מתנה הובט ער אויף זיינע אויגן און זעהט אלע ישראל שמייען און פאסטן זיי גייען אן שיק די ווייבר מיט די קינד פייניגן זיק און פאסטן אויף און זייגן זיק אין דעם מאג זיער ממהר פרענט ער ס'איה לך וואש גיהער דאס צו אויף קליינע קינד איר האט דאך גיט גיזינדיגט אזוי וויא די גרויסע וואש פייניגט איר זיק נאמר ענטפערט אים דר רוח הקודש אשר דענאליים את עבדך דען דיא קליינע קינד וואש זיי האבן גיט גיזינדיגט האט זיי הקב"ה מוסר גיווען צו דעם ממונה וואס ער פריינגט זיין אום פון דער וועלט מיט אפרה אן איין שום עבירה אזוי וויא עם שמיים יפדו שלשיתם כח דרום זאגט ער אים ראש זייגן די קליינע קינד וואס הקב"ה האט גילויט ועליגט צו דיין קנעכט דעם ממונה ער זאל זיי צוא נעמן פר דר צייט גיטא ער דר הערט די רייד גייט ער ארויף פר הקב"ה און זאגט רבשע אלע דייע וועגן זיינען דאך דין און אמת האמטשע דר דין רום אויף די ישראל וואס האבן גיזינדיגט די קליינע קינד זיי האבן דאך פר דיר גאר גיט גיזינדיגט פר וואש האמטשע זיין מוסר גיווען למיתה אן איין שום עבירה אזוי פר נעמט הקב"ה זיינע רייד און איז זיק מרחם אויף זיי און דר מקמרגן איז זיק מתקנא אין זיין ממונה וואס איז אונטן אים און זאגט מיר גיט הקב"ה גרויסע מענטשן וואש האבן שוין גיזינדיגט און דא האשט איין שליסה אפלו אויף דיא קליינע קינדער וואש האבן נאך קיין שום עבירה גיט גיטשע דען גרעשור פון מיד מיד הייבן וויל ער

זיי אויש ציהן פון זיין האנט ער זאל איבר זיי קיין כמשלה גיט האבן דרום איז זיק דער רוח הקודש מקדום און זאגט אים מקדים אשר תו אליהם את עבדך דיין קנעכט ואל האבן אזוי גרויסע כמשלה ער דארף גיט בעסר זיין פון דיר און בשעת די תפלות קומן אין דעם מאג פר הקב"ה אזוי וויא עש שמיים ויהא קבר לפנים וישפדו ארצה שבע פעמים אזוי לאנג מאכן זיי זיק קליין כח זיי קומן ער גישע ער אהייראש זיי גייען אריין למדת הרחמים ראש איז דר אור וואש לייכט ביום הכפורים דען איז דר רחמים שולט און איז מכפר ויערע זיך דרום שמיים כ' ביום תהי' יפדו עליכם למחר אתכם ועי' :

רבי אלעזר מיט דר חברייה זייגן גיזינגט אין וועג און עם איז גיווען ויער איין הייסער מאג די זון האט ויער גיברענט דר ווייל זייגן זיי גיקומן צו איין פעלד זעהן זיי אז דאס פעלד איז פול מיט שיינע קרייטער און ויער ריינע וואער אויף אלע זיימן מיט פול בויכר האבן זיי זיק דארט אגידר גיעצט זאגט רבי אלעזר וואס פר איין שוין ארט דאס איז עם איז גיט אויף דעם ארט זיק אפ צו רוען ווי זיי זייגן אזוי קומט איין גרויסר שלאנג מיט שטארק כח און לויפט דורך פר זיי ווי רבי אלעזר האט אים דר זעהן זאגט ער צו דעם שלאנג די נחש קער אפ פון דיין וועג דען דער מענטש האט שוין גיטאן השגחה און האט הרטה אויף זיין עבירה וואש ער האט גיטאן ער וועט שוין ווייסער דאס גיט טאן האבן זיק די חברייה ויער פר וואונדערט פרענט אים רבי אבא וואש איז דאס זאגט רבי אלעזר איר שווייגט שחיל זאגט ער נאך איין מאל נחש נחש נאך דעם אז מען האט דיר גיעבין רשות אויף דעם מענטשן האט ער הרטה גיטאט און האט אויף זיק מקבל גיווען אז ער וועט דאס שוין קיין מאל גיט טאן דיא עבירה דרום קער זיק אפ פון דיין וועג אזויא דר שלאנג גיבלבן שמיין אין זיין שטאנד און האט זיק גיט אזועק גיקערט פון זיין ארט וויא רבי אלעזר האט דאס גיוועהן זאגט ער נחש נחש איה ווייש וואול וואס דא ווילקט גיט אזועק פון דיין וועג דא איז פר האנדן איין רשע וואס ער האט גיטאן שלעכץ ער שלאפט ביא דר הייל גיט צוא אים און וויא אים מכות פד הייבן איז דר נחש צו זיק גיזינגט און טפרינגט און

אזן לזכרם פאר ויזא זאגט רבי אלעזר ווען איך
 וואלט זיך גיט באמראכט וואלט דער שלאנג
 גיטאן פיל שלעכץ דען איין יהודי האט איין
 טאל גיטאן איין עבירה און האט תוכף חרטה
 גיהאט און איידר ער האט גיטאן תשובה האט
 מען פון אויבן גיגעבן רשות צו דעם שלאנג ער
 זאל אים הרגנן דר ווייל האט דר מענטש גיטאן
 תשובה אויף דער עבירה און האט אויף זיך
 מקבל גיווען ער זאל שוין די עבירה ווייטער
 גיט טאן און דרום איז ער גיצול גיווארן זאגן די
 חבריא צוא אים וויא אזוא האשמו דאש אלץ
 גיוואשט זאגט רבי אלעזר מיין פאטער רבי
 שמעון האט מיר מוסר גיווען איין סימן און
 דורך דעם סימן האב איך אלץ דאש פר שמאגן
 זאגן זיי צו אים אלץ איז רעכט אבר וויא אזו
 האשמו גיוואשט אז דר מענטש האט תשובה
 גיטאן זאגט רבי אלעזר דען פשעת דר שלאנג
 איז גלאפן מיט גרויש איילונש און מיט גרויש
 רזנו איז איין רוח פאר אים גילאפן און האט
 גירופן דעם שלאנג און זאגט קער זיך אום פון
 זיין וועג דען דער מענטש האט שוין תשובה
 גיטאן און דר נחש הרע האט גיט גוואלט הערן
 ווייל מען האט אים שוין אפ גיגעבן אין דער
 האוש צו טאן וואש ער וויל פון מען זאל אים
 געבן איין אנדערן מענטשן אויף זיין ארט דען
 ווייל דר מענטש איז שוין הייב מיתה גיווארן
 סוז דר שלאנג טאן זיין שליחות דען אזוא איז
 דר סדר פון דעם צד המומאה דער נחש עליזן
 זנחש פתחן אז מען גיט זיי רשות אויף עפעס
 איין זאך קערט ער זיך צו ריק גיט אום פון ער
 טוט זיין דין הרע וואש מען האט אים רשות
 גיגעבן אדר מען גיט אים איין אנדערן אויף
 דעם מענטשניש ארט נפש פתח נפש איין רשע
 פר דעם אנדערן זאגן ויזא צו אים וויא אזוא
 האשמו גיוואשט אז דר רשע ליגט דארטן אויף
 דעם ארט לעבן דער הייל זאגט רבי אלעזר
 בשעת דר רוח איז גיגאנגן נאך דעם שלאנג זיא
 זאל זיך אים קערן צו ריק האט ער אזוא אויש
 גירופן אז דער מענטש האט חרטה גיהאט אויף
 זיין עבירה און האט תשובה גיטאן און דער
 רשע איז אן גיברייט אויף דעם ארט מען זאל
 אים הרגען פר דעם מענטשן זאגט רבי אלעזר
 צו דר חבריא קומט מיר וועלן גיין זעהן צוא
 דר נחש האט גיטאן זיין שליחות זיין זיי אויף

גישמאגן און גינעחנן צו איין שמיין זעהן ויזא
 איין רשע ליגט גיהרנת און דר שלאנג האט זיך
 פריער ארום גיוויקלט אויף דעם האלץ דער
 נאך איז ער ארויף אויף זיינע פיס און האט זיך
 פון אים גיט אפ גישיד און זיי האבן זיזא אים
 גיפונן איין ביי גארטיל מיט רענדליך וואס ער
 האט אוועק גינזולת פון זיינעם און האט אים
 נאך גישלאגן זאגט רבי אלעזר גילויבט איז
 השם יתברך וואס ער האט פיל שלוחים צוא
 שטראפן האבן זיי זיך זיידר אים גיקערט אויף
 זייער ארט אין פעלד וואו זיי זיינן פריער געסן:
 פתח רבי אלעזר הייבט אן צו זאגן עס שמיים
 אין פסוק פאשר גמרה בעני נגדה וזו אהבה
 זאמן אדם פתחיה גלאימים פתח נפשה ווארום שמיים
 פאשר גמרה איז משמע דו האשט זיך אליין גמאכט
 טייער אין מיניע אויגן עס וואלט גארפט שמיין
 פאשר גמרה דו בישט ממילא טייער אין מיניע אויגן
 נאר דאס גייט אויף דעם מענטשן וואס ער
 זינדגט פאר הקביה ער פאר מיואקט זיך אין
 זיינע אויגן און ווערט פר שעטט דר נאך אז
 ער טוט תשובה אזוא ווערט ער אליין פון זיך
 זעלבסט זייער טייער און השירה זאגט אויף אים
 פאשר גמרה בעני דוא האסט זיך אליין טייער
 גמאכט אויף מיניע אויגן נגדה וזו אהבה דרום
 טוא איך דוה ערליך האלטן און האב דוה ליב
 דען עס איז גיט דא אזו איין אהבה פון הקביה
 וויא ער האט ליב צו דעם וואש האט תשובה
 גיטאן אבר וואש מען איך טאן איידר דו האסט
 תשובה גיטאן האב איך גיגעבן רשות צו דעם
 נחש של מעלה ער זאל טאן אין דיר איין דין
 נאר דאש איז דא עצה האמשע איך האב אים
 שוין גיגעבן רשות זאמן אדם פתחיה דאש מיניע
 מען דעם אדם של מעלה מים וואש ער היישט
 אדם גיציל וואש פון אים קומט למטה דער נחש
 התחתון צו טאן איר שליחות וועל איך געבן
 פר דיר אזו וויא ויזא זינן קומט דר מענטש
 וואש דער רשע האט אים גישלאגן און האט
 אים באגזולת און האט ביי אים צו גינופן דעם
 ביי גארטיל געלט און ער קומט נאר מיר מחמת
 דעם לויפן און מחמת גרויש היץ גייט ער אין
 פעלד און זעצט זיך אונטער איין בוים און בעט
 צו הקביה און איז אויף זיך מצדיק דעם דין
 און זאגט רבונן של עולם איך האב גיט קיין
 צער פון מיניע וועגן דען אלץ וואש דו האסט

סדר גיטאן איז אלץ בדין נאר עש אז מיר
 שלעכט וועגן מיין אלטן פאטער און מוטער מיט
 נאש וועל איך זיי מפרנס זיין איבך אלטן איז
 מיר שלעכט עס איז צווישן דא געלט גינען
 איין בייטיל מיט געלט פון איין ארוםאן ער האט
 גינעט דר מיט חתונה מאכן זיין ארמעט מאכט
 וואש וועל איך היינט טאן אויף דעם טוט מיר
 וויי מיין הארץ ער ויצט און וויינט און זאגט
 משפטי ה' אמת צדק יתדיו דא דינים און משפטים
 פון גאט זיינן אמת בשעת הקב"ה וויל טאן איין
 דין שטייען כמה מלאכים פון דר זייט פון הקב"ה
 און וויי האבן איין ויפוח איינער מיט דעם
 אנדערן פון הקב"ה ביז זיי זיינן אלע מסכים אין
 דעם דין דרום איז משפטי ה' אמת ווען איז דאש
 אמת אז צדק יתדיו אז דאש בית דין של מעלה
 האבן אויך מצדיק גינען דרום רפונג של עולם
 אויף דעם אליקען וויין איך ניט נייערט אויף
 דעם געלט פון דעם עני און אויף מיין פאטער
 און מוטער אז רבי אלעזר מיט דער חבריא
 האבן דאש גיהערט אז גייען זיי צו אים און
 נעמן אים אן אז ער זאל צו זיי גיין זאגט רבי
 אלעזר צו אים פארקט דך ניט דוא צדיק אמת
 ווען דוא וואלשט ניט זיין מיין רעכטער צדיק
 וואלט דיר הקב"ה ניט גיטאן אזא איין נס צום
 ערשטן נעם אפ דיין געלט און דר נאך גיט
 און זעה וואש פון איין נס האט הקב"ה צו דיר
 גיטאן פון דינט וועגן ער גייט מיט זיי אהן און
 זעהט וויא דר גולן לינט און דר נחש טוט אלץ
 אזו וויא פריער ער גייט פון איין ארט אויף דעם
 אנדערן ער פון שפרייט זיך פון זיי אויף דר ערד
 און לויבט צו הקב"ה און שטייט אויף און קושט
 די הענט פון רבי אלעזר מיט דר חבריא און
 זאגט צו זיי היינט ווייט איך אז הקב"ה האט
 מיר דעם נס גיטאן וועגן אייער זכות און וועגן
 מיין אלטן פאטער און מוטער און געמינט אויף דעם
 ביי נארטיל און ווייזט זיי דאש ביינדיל געלט פון
 דעם ארימאן און ווייזט זיי די שלעק און וואונדן
 וואש דער רשע האט אים גימאכט האט רבי
 אלעזר אויף אים מתפלל גינען איז ער באלד
 גיהילט גינען זיי גייען ווייך צו דעם רשע
 און זעהן דר נחש טוט אלץ אזא וויא פריער
 זאגט רבי אלעזר נחש נחש אלץ וואש דוא
 האשט גטאן האשטו שיינן און רעכט גטאן נאר
 פון דיניט און ווייטער גיי און פון בארג זיך אן

דיין הייל און איך בין אויף דיר גזר אז דוא
 זאלעט שוין ווייטער ניט טויק זיין די לייט אויף
 דר וועלט אזו האט זיך דר נחש אפ נשייד און
 האט אראפ גיבויגן זיין קאפ און איז ארעק
 גינאנגן זאגט רבי אלעזר צו דעם יהודי קום
 און זעה נאך פון דיין שונא דען ער האט נאך
 איין בייטיל מיט רענדלך ביי זיך געס דאס צו
 און גיט צו דעם מענטשן אין זענעם ארט
 און זיין ווייב איז אים גישטארבן גיי צו אים און
 גיב אים אפ דעם בייטיל מיט געלט דען דר מענטש
 האט איין זון ער היישט שמעון ער איז גינאנגען
 מיט סחורה אויף דעם ים האט דר זון פון דעם
 גולן וואש ער איז אויך גינען אין דר שוף ביי
 אים דאש געלט צו גינען און האט עס אפגיגען
 צו זיין פאטער דעם רשע דרום גיב דאש אפ צו
 זיין פאטער ער זאל דאש האלטן ביי זיין זון וועט
 קומן וועט ער לויפן צו הקב"ה וואש ער האט
 אים אוםגעקערט די אבידה האט אזו דר יהודי
 גיטאן ער האט גינען דעם בייטיל געלט און
 בוקט זיך פון רבי אלעזר און קושט אים זיינע
 הענט די חבריא פון וואונדערן זיך וייער זאגט
 רבי אבא אלץ וואש מיר האבן גינען אין דעם
 וועג איז פיל וואונדן און ארענדן איז נאך מער
 תפלה על קפיה וויא אזו האסטו גינאומט מיט דעם
 בייטיל געלט וועמט ער איז זאגט רבי אלעזר דא
 זאך איז ניט בסיקן און ניט בתקנה נאר כמה מיין
 רוח ונשמה האב איך דאש גינאומט און גינען
 זיי פון וואונדן זיך וייער זיי גייען אלע און דער
 יהודי אויף מיט זיי ביז זיי קומן צו זיין שווער זיי
 גיפנין אים אז ער איז עוסק בתורה ער בענטשט
 צו רבי אלעזר מיט דר חבריא און זיינן וייער
 פרייליך ער הויבט אן דפאני וייער וואש שטייט
 נאך וייער אלא אלע רפואות פון דר וועלט זיינן
 ביד הקב"ה נאר אטייל זיינען איבער געטפערט
 ביד שליח מטולא די רפואות זיינן אויף ניט נאר
 צו צייטקומט ווייך די שלפקייט אבד די רפואה
 וואש הקב"ה היילט די רפואה בלייבט אויף אייבן
 דען זיין רפואה איז ארעכט רפואה דרום שטייט
 דפאני וייער ווען דו גאט וועסט מיך היילן בין
 איך רעכט גהיילט עש וועט שוין קיין כאל ניט
 קומן דאש שלאפקייט אבד איז צו איר חבריא
 הקב"ה אליין האט מיך גיהילט און וויא דער
 ציילן אים דא גאנצע מעשה ער וויינט און
 איז זיך משבח און זאגט גרושע סודות :

צאינה פרשת וילך וראינה

עלך משה שלמה הסלך זאנט אין משלי לוי
לחמי גלחתי ער גליקטדי תורה צו ברויט
אויב צו וויין וואש זיי זיינן די שפייז פון דעם
צוף אזוי איז אויך די תורה אונ מ'צות דאש
שפייז פון דר נשמה אונ דרום זאנט דר פסוק
לוי גייט צו וויין דאש מען מוז ניץ צו זוכין
די תורה וואו מען קאן זיי לערנן אונ מען מוז
זיך גידעריג האלטן צו הערן דיא תורה פון
דעם וואש קאן זיא נוט לערנן אונ שלמה
הסלך לערינט אונ דאש מען זאל דיא
סדה פון קנאה פון זיך אפ מאן אונ מען
זאל זיך גיט הויך האלטן פון צוא גיין צוא
איין חבר תורה לערנען אונ מפל שפון צוא
איין רב וואש איז חשוב זאל מען בורדאי
גיין לערנען אונ אויך דרום האט שלמה
גייליבין די תורה צו ברויט אונ וויין דען
דער סדר איז דאש מען מוז זיך מיגען
איי מען קאן צו וועגן בריינגן ברויט אונ
ידין אזוי מוז ער זיך מיגען טאג אונ נאכט
צוא לערנען תורה דען ווען ער מיגעט זיך
פון וועגן דעם שפייז פון דעם גוף מפל שפון
דאש ער דארף זיך מיגען פון וועגן דאס
שפייז פון דר נשמה אונ ווען דר מענטש
איז מקנים מצות אונ לערינט תורה אויף
זיין ארט האט ער אויך שבר פון נאט
אבער ווען ער מוט גיין אונ סיד זיך צו
מקנים זיין מצות אונ צוא לערנען תורה
איז זיין שבר מפל בפלים דען ער האט
איין שבר פאר דעם זאנט אונ ער האט אויך
איין שבר פאר דעם וואש ער מוט דיא מצות
דרום האט דיא סדרה אן גישריבין גלו משה
משה איז גינאנגן פון איין סדרה צוא דער
אנדער צו די לויס אונ צו ישראל אונ האט
זיא גימדייקט אונ זאנט האמטשע איך וועל
שטארבן איז דאך דא יהושע ער וועט אייך
פירן אונ וועט מיט אייך תורה לערנן אזוי ווי
איך האב מיט אייך גילערנט אונ האמטשע
פל ישראל זיינען ביי אנאנדר גישטאנען פון
דעקט וועגן האט משה גינארט ביי זיי זיינען

גינאנגן אימליכער צו זיין הויז דער נאך איז
משה גינאנגן צו אימליבן פאזונדר אין זיין
הויז כדי ער זאל געסן שבר אויף דעם זאנט
כן פאח השמים שנה אנכי מים משה האט גילעבט
הוינדערט אונ צוואנציג יאר אנטקענין דעם
וואש ער איז גינען אויף דעם בארג סיני
דרייא מאל צוא פערציג מעג דאש איז
הוינדערט אונ צוואנציג מעג דאש ערשטע
מאל האט ער גזאמט פערציג מעג אונ האט
מקבל גינען דיא לוחות אונ דיא ישראל
האבן גימאכט דאש עגל אזוי האט משה דיא
לוחות צופרראכן אונ איז ווידר ארויף גינאנגן
אויף דעם בארג אונ האט פערציג מעג תפלה
גימאן אויף ישראל דאש נאט זאל זיי מחיל
זיין דיא עבירה פון דעם עגל אונ אין דיא
דריטע פערציג מעג האט ער מקבל גינען
דיא אנטדערע לוחות אונ משה איז גיבארין
גינארן זיבן מעג אין אדר דען נאט מוט
דר פילין דיא יארן פון דעם צדיק פון טאג
צו טאג אזוי וויא אין פסוק שמיים זיי ספי
ישיה אפלי די צאל פון דייע מעג וועל איך
דער פילין לא אוכל עוד לצאת ולבוא איך קאן שוין
סער גיט גיין אין דר מלחמה אונ האמטשע
זיין כח איז נאך גינען ביי אים אזוי וויא
אין דר יונגט נאר ער האט גימדייקט דיא
ישראל גיט מדיערת אויף מיין מויט דען
איך בין שוין גיט שטארק צו גיין אין איין
מלחמה אונ יהושע וועט אייך רעכט פירן
סער וויא איך די חכמים זאגן וואש משה
האט גינאנט איך קען גיט גיין פראיך
דאש האט ער גימיינט איך קען מיט אייך
קיין תורה סער גיט לערנען דען עס האט
זיך פון אים אפ גימאן דער שכל פון דער
תורה אונ ער האט גיט גינקענט ענפערען
הויף וואש מען האט אים גיפגענט אונ דש
האט נאט גימאן כדי משה זאל גיט מדיען
אויף זיין מויט ווייל ער האט דעם שכל
פרארין אזוי איז אים מואום גינארן דאש
לעבן אונ גיך איין פעס איז ער האט
דרום

דרום היא תורה פאר געסן פני יהושע זאל
 קענען בעסר ענטפערן אין דר תורה אזוי
 זעלין דיא ישראל זעהן דאש יהושע איז
 איצונד מער ראוי צו זיין אין מנהג וייה
 משה אונ משה האט פריער אן גישריפן
 די נאנגע תורה צוא ישראל איז ער האט
 פר געפן אונ גאט האט גיזאגט צו משה
 אז גיט און משה למה נון עש האבין גינעקנט דייע
 מען צו שטארבין דער פסוק לערנט אונ
 דאש גאט איז גיזר די צייט וייה לאנג דר
 מענטש זאל לעבן אונ צוא צייטן מאקט
 ער דיא צייט ליינגר דאש ער לעבט לאנג
 אונ צוא צייטן איז ער זיא קקצר אונ
 דאש איז גיוואוסט דאש גאט האט אלץ
 גיגעבן אין פס פון דיא מולות אין הימיל
 צוא מאכן אייגעם ארום אדר רייך אזוי
 וייה דיא גמרא זאגט אין פרק יא גמלו
 דאש דאש לעבן פון דעם מענטשן אונ
 דיא קינדער וואש דער מענטש זאל האבן
 אונ דאש שפיי פון דעם מענטשן היינט
 גיט אן אין זכות פון דיא מצות גייערט אין
 דיא מולות דען רבה אונ רב חסדא זייגען
 פיינע גייען גרושע צדיקים האט איינר פון
 זיי גילעבט פערציג יאר אונ דער אנדערער
 האט גילעבט זעכציג יאר אונ רבה האט
 גיט פר מאנט זיין הויז גיזנד גינג גערשטן
 ברויט צו געבן אונ ביי רב חסדא האט דר
 הונט גיט גיוואלט קיין זעמעל ברויט עסן
 דען אל דאש נומש איז גייען אין זיין הויז
 אונ גאט האט פח איינר די מולות צו משנה
 זיין זיי וייה אזו ער וייל אזו וייה גיפין
 ביי חזקיה דאש ער האט גיוואלט שטארבין
 האט גאט גיזאגט אייך וועל אים נאך מען
 פופצען יאר ער זאל ליינגר לעבן פון זיין
 גיזעמער צייט אונ צוא צייטן איז גאט
 מקצר דאש לעבן אזו וייה מיר גיפין ביי
 אמתוהו דער זון פון אהאב דאש ער האט
 גידינט עבודת בוכבים האט גאט זיין לעבן
 פר קורצט אונ דר נביא האט צו אים גיזאגט

די וואלט נאך גילעבט נאר וייל דו האפט
 עבודת בוכבים גידינט דרום מספר אשר עליך
 שם לא תרד פניה וועסטו גיט אראפ זיין פון
 דעם בעט גייערט דו וועסט שטארבן פר זיין
 צייט דען גאט קען פר ענדערן די מולות
 אונ אלץ קען דר מענטש איינר מאכן הויך
 זיין זכות האמטשע דאש מול גיזנט אויף
 אים צו זיין נאר ווען ער איז זיך מצער אין
 הארצין אפילו נאר אן תפלה אזו וייה אין
 פסוק שמיט ריו גיזאגט גאט טומ דעם
 ויילן פון זיינע צדיקים וואש זיי ויילן נאר
 מיט זייער הארץ אבער קינדער צוא האבן
 אדער לאנג לעבן אדער צוא האבן צוא
 עסן דאש קען מען גיט איינר מאכן נאר
 מיט תפלה אזו וייה אין פסוק שמיט וייה
 שועים יסע וישועים מיט דער תפלה קען מען
 דאש מול פון דיא דרי זאבין איבער מאכן
 דען אזו גיפיען מיר ביי רחל דאש זיא
 האט קיין קינדער גיט גיטאט שמיט אין
 פסוק וישע אליהם וישפח את נפשם גאט האט
 צו גהערט די תפלה פון רחל אונ האט איר
 גיגעבן קינדער אונ אזו גיפיען מיר ביי לאנג
 לעבן דאש מען דארף דרויף תפלה מאן אזו
 וייה אין פסוק שמיט ביי חזקיה דאש גאט
 האט גיזאגט שפיעי את תפלה ראיית את הפתח
 חגי יוסף על יסוד חפשי גשרת שנה אייך האב צוא
 גייערט זיין תפלה אונ האב גיזעהען זיינע
 מערערן דרום וועל אייך דיר דער ליינגערן
 זיין לעבן פופצען יאר אונ בייא שפיי
 גיפיען מיר ביי אליהו הנביא אונ אלישע
 הנביא דאש גאט האט זיי דורך זייער תפלה
 גיגעבן שפיי אין דעם הונגר דער מדרש
 שרייבט משה האט גיזאגט צו גאט אייך האב
 גילויבט מיט דעם ווארט וו אונ האב גיזאגט
 אזו גיזעהען דען גאט זיינן דיא הימיל אונ ערד
 אונ היינט זאגסטו מיר אז גיט יסוד למה דאש
 אייך זאל שטארבן מיט דעם ווארט וו האט
 גאט צו אים גיזעמפערט דר מיט וואש דוא
 האפט מיר גילויבט דר מיט וועסטו שטארבן

דען דער מיט איז צוא דיר איין מוכה דוא
 וועסט אויף יעדן וועלט מער כבוד האבין
 און דיא חכמים לערנען פון ראנען אפ
 דאש דיא מתים וועלין ווידער לעפעדיג
 ווערין דען עש שמיים הקד שובב עם אבותיך
 וגם דאש איז מיימש דו וועסט שמארבן
 און וועסט ווידער לעפעדיג ווערין. כ"א
 השבח כפי ידו כי ידעתי את יצרו גאמי ואגמ
 דיא תורה וועט ניט פאר געסין ווערין
 פון ישראל. און עש שמיים אין איד
 גישריבין דיא התראה אויף ישראל דאש
 זיין זאלין תורה לערנען. און גאמי ואגמ
 דער יצר הרע פון ישראל איז זייער
 פייז ער רייצט זיין און עבירות צוא
 מאן דרום מוז מען זעהען תשובה צוא
 מאן. ובפרט איצונד איי משיח קומט איז
 דיא צייט פון תשובה און דער וואש
 האט הקטה אויף זיינע עבירות דר מוז
 מיט זיין מויל מתנה זיין אויף זיינע
 עבירות און בדארף קיין אנדערין קרבן
 ניט בריינגען אזוא וויא דיא גמרא ואגמ
 רבי יצחק ואגמ דיא מדה פון גאמי איז
 ניט גליק צו דר מדה פון איין מענטש
 דען ווען איין מענטש דער צערינט זיין
 חבר איז אים איין ספק אויב ער וועט
 אים קענען איבער געסין. און מיט
 וואש ער קאן אים איבער געסין מיט געלט
 אדער מיט רייד אבער צו גאמי שמיים אין
 פסוק קח עקב דברים וישו אל. נעמט מיט
 אייך גומע רייד און מוז תשובה
 צו גאמי און זייט מתנה אייערע זינד.
 דיא גמרא ואגמ אין מוסה יהודה האט
 מודה גינען דאש ער איז גינען ביי זיין
 שנור תמר דרום האט ער זוכה גינען צוא
 עולם חבא און ראובן האט אויך מודה גינען
 און האט תשובה גמאן דרויף דאש ער האט
 דאש געט פון בלקה ארויש גינארפין. דען
 אז רחל איז גישמארבין האט געקב גישמעלט
 רחלש געט אין חבר פון בלקה. אזוא

האט ראובן דאש געט ארויש גינארפן
 און האט גינאגמ צוא בלקה דוא גימט
 איין שפחה און וויא ווילסטו ירשענען
 רחלש געט וואש זיין איז חשוב גינען
 און געקב האט דרויף גינצערניט אזוא
 האט ראובן דרויף תשובה גימאן און
 גאמי האט אים מוחל גינען דאש ער
 האט איין חלק לעולם חבא. און דער
 מענטש מוז באשיידליך ארויש ריידן דיא
 עבירות וואש לייט ווייסן דער פון פרי
 דיא לייט זאלין ווייסן דאש ער האט
 תשובה גמאן אויף זיין און דיא עבירות
 וואש לייט ווייסן ניט זאל ער שטיילער
 הייד פאר גאמי דיא עבירות מתנה זיין
 רבי ינאי ואגמ צוויי גומע פרנסים זיינן
 גינען צוא ישראל משה און דוד משה
 האט גינאגמ צוא גאמי לאז מען און
 שרייבן מיין עבירה פרי לייט זאלין ווייסן
 איבער וואש איין עבירה איך מוז שמארבן
 אזו וויא אין פסוק שמיים יצו לא תאמנ
 כי וייל איר האט אין מיר ניט גינאליבם
 צוא הייליגין מיד ביי דער וואש דרום
 מוזט איר שמארבן און דוד האט גינאגמ
 לאז מען מיין עבירה ניט און שרייבן.
 צוא וואש איז משה און דוד גליק עש
 איז איין משל צוויי ווייער האבן גינאגמ
 איינע האט מנה גינען און איינע האט
 גיגעסין דיא פייגין וואש זיינען ווארן
 גיהים אום שמטה וואש זיין זיינען אסור
 און מען האט זיין פידע גישמארבן אויף
 זייערע עבירות אזו ואגמ דיא אשה וואס
 האט דיא פייגין גיגעסין לאז מען צוא
 ווישין לאזין דאש איך האב ניט אזוא
 איין גרוישע עבירה גימאן וויא מיין חברתה
 אזו האט מען איר אין פייג אויף דעם האלו
 אויף גיהאנגען און מען שרייט אויש
 דאש זיין האט גיגעסין פייגין וואש זיינן
 אסור און דרום זאגין מיר על חבא אום
 יום כפאר וייל אלע עבירות זיינען אין

צאינה פרשת וילך וראינה

על חמא איש גידעכינאם און דרום איז
 גוט דאש דיא אשה וואש פאר שטייט
 גיט קיין לשון הקדש זאל ויא על חמא
 אויף טייטש זאגן פדי ווען זיא וועט
 קופען צוא דער עבירה וואש זיא האט
 דאש יאר גימאן וועט זיא זיך צום הארצן
 געמען און וועט וויינען דאש גאט זאל
 איר מוחל זיין און זיא וועט אויף זיך
 געמען דאש זיא זאל שוין מער דיא
 עבירה גיט מאן אפער ווען זיא וועט
 גיט פאר שטיין וועט זיא זיך גיט דער
 סאגען אין דער עבירה וואש זיא האט
 גימאן און וועט גיט געמין אויף איר דען
 דער מענטש מוז מדיעריין מיט זיין הארצן
 אויף די עבירות וואש ער האט גימאן
 און מער ער וויינט מער איז זיין תשובה
 געסער אזוא וויא אין פסוק שטייט לב נשד
 תדח אלהים לא תקח איין צו גראכין און איין
 מדיעריי הארץ מושמו גאט גיט פאר
 שעמען און ווען איינער האט איין עבירה
 גימאן מיט זיין אויג דאש ער האט גיזעהן
 וואו מען טאר גיט זאל ער וויינען און
 פדעריין לאזן פון דיא אויגן דען וויינען
 העלפט פיל צו תשובה די חכמים זאגן
 זינט דער בית המקדש איז חרוב גיזוארין
 זינען פאר שלאסן גיזוארין אלע מדיעריין
 אין הימיל פון תפלה אפער דיא מדיעריין
 וואש פדעריין גינען אין זיי אכיון די זינען
 אפין דען אזוא וויא אז דר גוף איז קראנק
 שרש מען נאך איין רפואה דאש דאש
 תלאת זאל אנוועק גיין פון אים אזו אויך
 ווען דיא נשמה איז קראנק מוז מען אויך
 איין רפואה ווכין דער צוא דאש תלאת זאל
 אנוועק גיין און ווען דיא נשמה איז קראנק
 און גרוסט פיל געלט צוא האפן זאל ער זיך
 גיזואנען צדקה צו געבן און זאל גיט קארט
 זיין צו געבן צדקה אזו וועט דאש גילוסמין
 פון געלט אנוועק גיין און ער זאל מראכטן
 דאש דאש געלט וועט אנוועק גיין און פיל

בייז קען דורך דעם קופען און ווען זיך
 נשמה האט גאון מוז ער זיך גיזואנען
 גידעריי צוא האלטיין און צוא גיין אין
 גיזויגן און זאל גידינקען דעם מיט
 דיא ווערים וועלן אים עסן אין קבר
 און זאל דאש לאנג מראכטן ביז ער
 וועט גיזואנען זיין גידעריי זיך צוא האלטיין
 און דיא גאון וועט זיך פון אים אפ
 טאן דער ספר רזקם שרייבט עש זינען
 פיר ערליי תשובות איין תשובה הייסט
 תשובת הפאה דאש איז טייטש ווען ער
 האט איין עבירה גימאן מיט איין אשה
 איש און דיא אשה קומט אים וויידער
 צוא האנדלן און ער האט לוסט צוא איר
 און עש איז וויידער אין דעם אייגענעם
 ארט דאש ער קאן מיט איר וויידער די
 עבירה מאן און ער האלט איין זיך זיך
 דער דאש הייסט תשובת הפאה דיא
 אנדרע תשובה איז תשובת הנדר דאס
 איז טייטש ער זאל זיך איין צום מאכן
 צוא דער עבירה דאש ער זאל גיט קוקן
 אויף וויינער און אויף זייערע קליידער
 און גיט צוא זעהן וויא וויינער סאנצין
 און מכל שכן דאש ער זאל מיט זיא
 גיט סאנצין די דריטע תשובת המשקל
 דאש איז טייטש אזוא וויא ער האט
 איין הנאה גיהאט בון דער עבירה אזוא
 זאל ער זיך דרויף פצער זיין דאש ער
 זאל פאכטן און זאל קיין פלייש גיט
 טאן עסן און קיין וויין גיט פדינקען
 נאר אום שבת און יום טוב און זאל
 אין קיין גאר גיט גיין נאר אויף שבת
 און אויף יום טוב און זאל אויף קיין
 סעודה גיט גיין און זאל זיך אליין מלקות
 שלאגן און זאל אויף קיין קישין גיט
 ליגן נאר אום שבת און יום טוב
 דיא פערטע תשובה איז תשובת התוב
 דאש איז טייטש ער זאל זיך אזו אין
 צער אן טאן גלייך ווי דיא מיתה וואס

לשמים אין דר תורה אויף דער עבירה און זאל ווייטער גיווארניגט זיין גיט צוא רידין מיט קיין ווייבר און זאל אלע טאג סתורה זיין אויף דער עבירה. דען ווייל ער האט דיא אשה ג'אפוקת אויף איר טאן דרום סוף ער גרוישע פיין ליידין דען ווען ער דעם איבער איין אשת איש אזי ויא אסור צו איר טאן. אבער ווען ער האט טאגס גיווען איין אשת איש אזי דיא אשה גיט אסור צוא איר טאן אזו בדארף דר מענטש קער גיט טאן נאר ער זאל זיך מלקות שלאן און זאל פאסטן פערציג טאג און זאל ליגן אויף דר ערד און טאר אויף קיין שמחה גיט זיין. און זאל אלע טאג דרייא מאל וידוי זאגן מיט פדערין און ווייגן. און ווען ער איז גילעגן פריא איין אשה וואש האט קיין טאן גיט. איז זיא דאך איין נדה דען זיא האט זיך צוא אים גיט גיטויבילט אזו זאל ער ליגן אויף דער ערד און זאל זיך מלקות שלאגין אלע טאג און זאל פאסטן פערציג טאג און זאל סתורה זיין אלע טאג דרייא מאל מיט גימין און זאל אויף קיין שמחה גיט זיין. און ווען ער איז גילעגן פריא איין פערעמדע אשה זאל ער זיך מלקות שלאגין און זאל פאסטן פערציג טאג און זאל קיין פלייש גיט עסן און קיין וויין גיט טרינקען און זאל זיך גיט באדין אין דיא פערציג טאג און אויב ער האט גינגבת פיי זיין חכר זאל ער די גינגבת אפ געבין אים אנדער צוא זיינע חרשים און זאל סתורה זיין און זאל זיך ווייטער אפ היטן פון פערעמד געלט און זאל אדקחהגעבן און זאל מחילה בעמין פון זיין חכר און אזוא אויך אויף אלע עבירות זאל ער תשובה טאן און זאל אפ גיוואגן דעם יצר הרע דאש האט דיא תורה אן גישרבין גיגשתי את ידיו אויך ווייש דעם יצר הרע פון דעם מענטשין און ווען ער וועט אויף אים קומען צרות אזוא וועט דיא שירה אויף אים עדות זאגן דאש אויך

הפטרות וילך

וען נזכים נלקו גייען מיט אנאנדער ליעגס מען דיא הפטרות פון נזכים שוש אשיש אכער וען גייר גייען צו פוילס גיט נלקו אין שבת תשובה אזוי ליעגס מען דיא הפטרות שובה ישראל. ג' ד' נאך זאגס קען פסקים אין מ'קה אכער וען האונו גיט אין שבת תשובה ליעגס מען אויך שובה ישראל. און דער נאך תקט שופר :

מי אל כמות גיטאט ווער איז נאך אזוא איין גאט וויא דוא דאש דוא ביסט מוחל דיא עבירות צוא דיא ישראל וואש זייא וועלן איבער בלייבן אין דיא טעג פון משיח. און ער האט גיט גישמארקט ביו אייביג זיין צארין. דען ער באגערט הקד און ווערט באלד איבער גיבעמין. ישיב ויהימי יבובש צונוחתי ער זאל זיך אום קערין צוא דער בארימען אונז אזוא וויא פריער און זאל איין טרעמין אונזערע עבירות אין דער ערד. און דוא זאקשט ווארפן אין דער טיפעניש פון דעם ים אלע אונזערע זינד דאש זייא זאלין אייביג גיט ווערין דער מאנט פאר דיר. חסו אפי

לעקב חסד לאברהם הוא זאלשט אמת מאכין אג
 מקנים זיין דיין הבטחה וואש דוא האשט
 צוא גזאנט צוא יעקב * אג דאש וועט זיין
 איין שֶׁכֶר פאר דעם חסד פון אברהם וואש
 ער האט גיבאט זיינע קינדער צוא היטין
 דעם וועג פון גאט אג צוא מאן צדקה אג
 משפט * אג דוא זאלשט מקנים זיין וואש
 דוא האשט גישווארן בייא דער עקדה פון
 יצחק דאש זיינע קינדער זאלן ירשנן דאש
 לאנד פון זיינע פייניט :

וען האויג ניס אים שבת השוכה ואים פון
 תקט איך צוא דער הפמרת פון שובה ישראל :

צוא קיין חרפה צווישן דיא פעלקער דאש
 זייא וועלן איך שוין מער ניט מבוה זיין
 פון וועגן הונגער ויהי תפסני ארתיס פלגים אג
 דעם היישערדיק וועל איך דער ווישערין פון
 איך אג וועל אים פאר שטויסן אין איין
 ווישט לאנד * אדער דאש מיינט מען דעם
 יצר הרע וואש ער היישט צפוני ווייל ער
 זיצט פאר בארגין אין הארץ דעם וועל איך
 אפ טאן פון איך אג וועל אים שטיסן אן
 פניו אל תס תפסני ווייל ער האט גיטאן זיין
 פנים אין דעם ערשטין בית המקדש אג אין
 דעם אדערין בית המקדש אג האט אים
 חרוב גימאכט דורך אייערע עבירות וואש
 ער האט איך דער צוא גיבראכט ועלה באש
 אג ער האט גיהרנת פיל תלמידי חכמים
 אג האט גלאזט שמיין דיא עובדי כוכבים
 אג האט זיך אלץ גיריזט מיט ישראל אל
 תיראי אדסה גילי ישפתי דוא זאלשט זיך ניט
 פארקטן דוא ערד פון ארץ ישראל אויב
 איר וועט תשובה מאן פרייא זיך דען גאט
 האט גיטאן איין גרוישע הילף אל תיראי בתמות
 שבי איר זאלט איך ניט פארקטן איר בהמות
 פון דעם פעלד דען עש וואקסט שוין גראו
 אין דיא וואונג פון דער סדבר * אג דער
 בוים וועט מאכין וואקסן זיינע פירות אג
 דער פייגן בוים אג דער וויין שטאק וועלן
 געבין זייער גוטש אג איר קינד פון ציין
 פרייט איך מיט אייער גאט דען גאט האט
 איך גיגעבן גביאים זייא זאלן איך לערנען
 צוא רעכטן גדי צוא גירעכט מאכין איך
 אג ער וועט איך מאכין גידערין דעם פריען
 רעגין אג דעם שפעטן רעגין אום גיטן דאש
 דיא תבואה וועט אויף וואקסן אין עלף מעג *
 ופלאו תקנות בר אג דיא שיערש וועלן פול
 ווערן מיט קארין אג דיא קעלסער וועלן
 רוישן פון וויין אג אייל ושלמי לכם את השנים
 אשר אכל הגרפה אג איך וועל איך באצאלן
 דיא יארין וואש דער היישערדיק האט אויף
 גיגעסן וואש איך האב אויף איך גישקט *
 באבלתם אכל ושבעו אג איר וועט עסין אג
 וועט זאט זיין אג וועט לויבן גאט וואש ער
 האט מיט איך גיטאן וואונדער אג מיט
 פאלק וועט שוין אייביג ניט פר שעקט ווערן :

תקנו שופר בדיון קרש צום זאגט דער גביא
 גלאזט שופר אין ציין אג פרייט אן
 איין מאג צוא פאקסין * אג רופט אויש איין
 אחף האלמונג פון מלאכה מען זאל קיין
 מלאכה ניט מאן * אספי עם קרש קהל ואמילט
 איין דאש פאלק פרייט אן דאש קהל ואמילט
 איין אלטע אג יונגע אג אפילו זייגנדיגע
 קינדער צוא מאן תשובה דער חתן זאל
 ארויש זיין פון זיין חדר אג דיא בלה פון
 איר חופה זייא זאלן אלע פאקסין אג תשובה
 מאן פון האילס ולמנום יכני הכתנים צווישן אולם
 אג צווישן דעם סובה זאלן ווינען דיא
 בהנים וואש באדינען גאט אין בית המקדש
 אג זאלן תפלה מאן אג זאלן זאגן דער
 בארים זיך גאט אויף דיין פאלק אג זאלשט
 ניט געבין דיין ארב צוא קיין חרפה דען
 פון וועגן הונגער וועלן זייא אלע מוזין
 זיין אין איין פרעמקע לאנד אזו וועלן זייא
 זיין צוא איין חרפה אג עש וועלן אין זייא
 גיוועלטיגין דיא עובדי כוכבים * ווארום זאלן
 דיא עובדי כוכבים זאגן צו ישראל ווא אז
 אייער גאט וואש ער האט איך פאר לאזט
 דאש איר האט ניט וואש צוא עסין גיבאט
 זאצו אג גאט וועט דורך אייער תשובה אג
 תפלה זיך דער בארימען אויף זיין פאלק *
 בצו וי באשר לעמו אג גאט וועט ענטפערן
 אויף אייער תפלה אג וועט זאגן צוא זיין
 פאלק איך וועל איך שיקן דאש קארין אג
 וויין אג אייל אג איר וועט זיך דער מיט
 אן זעמין אג איך וועל איך מער ניט געבין

יאמר יי אל ששה הן קרבו נסוף למות פאנא מיר
האבין גילערניט רבי יהודה ואנט ווייא
צו דר וועלט וואש זיי זענן נישט אונג הערן נישט
אונג זיינן נישט מסתפל אונג וויישן נישט דען אלע
מאג ווערט גיהערט איין פרוז אין צוויי דוגנרט
מיט פופציג וועלטין ובשעת אז די מעג פון דעם
מענטשן ווערן גינעהענט אז ער זאל שטארבן
דר מאג היישט יום יי צו ווידער קערן זיין רוח
צו אים זפאן זיינען די צדיקים דען הקב"ה
בגערט זיין רוח ווידער צו זיך מקבל זיין אונג
בשעה וואש הקב"ה וויל ווידער צו זיך מקבל
זיין דעם רוח אז ער איין זפאן שמיים הרים
תשוב אל האלים אשר נתנה אז ער נישט קיין זפאן
זיין צו דעם זעלבדיגן רוח דען ער מוז גוואשן
זענן אין פויער פון דעם גיהנם ער זאל דארטן
גרייניקט ווערן אונג זאל זיך דער נאך קענען
פיהעפזן אין הקב"ה ווערט ער דארטן אויך
נאך נישט מתוקן אז וויא עש שמיים ואת נפש
אויך זעלבנה פתוחה בה מקבל אז דר רוח זוכה איז
אויס אן גיברייט פמה טובות לעולם הבא אז
וויא עס שמיים ער לא ראה אלהים ויהי זאנט
רבי יוסי אז די מעג פון דעם מויט גינעהען אז
פריער דרייסיג מאג איז מען מכריז אויך דער
וועלט אונג אמילו די פויגיל פון דעם הימל רופן
אויש אז ער וועט שטארבן אז ער איין צדיק
רוקם מען אויס פריער דרייסיג מעג אין גן עדן
אז וויא מיר האבן גילערניט אלע דרייסיג מעג
גייט די נשמה פון אים ארויש אונג זעהט איר
ארט אין גן עדן אונג דער מענטש וויישט נישט
אונג איז נישט שולט אויך זיין נשמה אז וויא ביז
אהער אז וויא דר פסוק זאנט אין אדם שלים ביום
לקיאת את רוחו זאנט רבי יהודה אז עס הייבן
זיך אן דיא דרייסיג מעג אונג ווערט דער צלם
פון דר נשמה פר פונצמערט אונג זיין גילשמאלט
(ווערט פאר מיטן :

רבי יצחק איז גינעסן איין מאג אויך דער מיר
פון רבי יהודה אונג איז גווען זייער
פרייעריג רבי יהודה גייט ארויס אונג זעהט וויא
ער זיצט פר דער מיר זייער פרייעריג מיין וויא
תמיד פרענט ער אים וואס איז דאש זאנט רבי
יצחק איך בין גיקומען צו דיר איך פאנער פון
דיר דריי זאבין איינש אז דו וועסט זאגן דברי
תורה אונג וועסט דר מאנען די הייד וואש איך
האב גיואנט זאלשמו זיי זאגן פון מיינט ווענן

אונג דאש אנדערע דו זאלשט מופה זיין מיין זון
יוסף פתורה דו זאלשט מיט אים לערנען אונג
דאש דריישע דוא זאלשט גיין אויף מיין קבר
זיבן טאג אונג זאלשט אויף מיר מסתפל זיין
זאנט רבי יהודה צו אים פון וואנען ווייסטו אז
דו וועסט שטארבן זאנט רבי יצחק מיין נשמה
ווערט פון מיר אפ גיטאן אלע נאכט אונג לייכט
מיר נישט בחלום אזו וויא תמיד אונג ווידר תמיד
אז איך בין מסתפל אונג גרייך צו שומע תפלה
זעה איך אויף דר וואנט מיין צל אונג היינט זעה
איך נישט דען איין פרוז רופט אויש אד בגלם יתלה
איש כל זמן דר צלם איז נאך אויף דעם מענטשן
אזו גייט ער ארום אויף דר וועלט אונג דר רוח
האלט זיך אין אים אבער אז דר מענטש דארף
אונעק גיין פון דער וועלט אזו גייט פריער דר
צלם פון אים אונעק זאנט רבי יהודה פון דעם
פסוק איז אויך אזו גירונגען עש שמיים כי צל
גבוי צל ארץ זאנט רבי יהודה איך וועל דיר דאס
אלץ צו ליב טאן נאר איך פאנער פון דיר אז
דו זאלשט מיר אויך זענער וועלט אויס קלייבן
איין ארט לעבן דיר אז וויא מיר זיינן אויף דר
וועלט איינש לעבן אנדרין האט רבי יצחק אן
גיהויבן צו וויינען אונג זאנט איך פעט דיר שיד
זיך נישט אפ פון מיר עטריכע מעג זיינן זיי פרייע
גיבאנגן צו רבי שמעון אונג האבן אים גיפאנגן אז
ער איז עוסק פתורה האט רבי שמעון אויך
גיהויבן זיינע אויגן האט ער גיזעהן וויא דר
מלאך הקות לויפט אונג שפרניט פאר אים איז
רבי שמעון אויף גילשמאן אונג נעמט אים אן מיט
זיין האנט אונג זאנט איך בין גזור ווער עס איז
גוויינטלעך צו מיר אריין זיין זאל איצונד אויך
אריין זיין אונג ווער עס איז נישט גוויינטלעך אריין
צו קופן צו מיר זאל איצונד אויך נישט אריין זיין
איז רבי יצחק מיט רבי יהודה אריין גיבאנגן אונג
דער מלאך הקות איז גיבליבן שמיין אויף דר
נאם האט רבי שמעון גיזעהען אז עס האט נאך
נישט גגרייכט די צייט גייערש ערשט אכט שעה
אויף דעם טאג איז די צייט ער זאל שטארבן
האט אים רבי שמעון אנדרד גזעצט פר זיך אונג
לערניט מיט אים תורה אונג זאנט צו זיין זון רבי
אלעזר זען זיך אנדרד אויף דר מיר אונג וועסן
דו וועסט זעהן זאלשמו מיט אים נישט ריידן אונג
ווען איינר וועט וועלן אריין זיין זאלשמו אים
בשווערין ער זאל נישט אריין זיין זאנט רבי
שמעון

שמעון צו רבי יצחק האשמו היינט געוהן דאס
 גשטאלט פון דיין פאטער דען מיר האבן גלערינט
 אז עס קומט די צייט פון דעם מענטשן ער זאל
 אשטארבן אזו ווערט בייא אים גפונען זיין פאטער
 מיט זיינע קרובים און ער דר קענט זיי און אלע
 די וואש וועלן זיין אויף יענר וועלט מיט אים
 אין איין תרד ומדריגה וויזיין זיי זיך אלע פאר
 אים און זאמלן זיך איין און גייען מיט זיין גשמה
 ביז זיא קומט אויף דעם ארם וואס עס איז ראוי
 צו איר זאגט רבי יצחק איך האב נאך קיינעם
 ניט געווען אין דעם שטייט אויף רבי שמעון און
 זאגט רבונז של עולם רבי יצחק איז צו אונז דר
 קענט און איז פון די שגה צייט דאש זייגן דיא
 זיבין חברים וואש זיינען גיווען אין דר אידרא
 און איך האב אים צו מיר מקרב גיווען בעט
 איך דיר ער זאל בלייבן לעבן דער ווייל איז
 ארויס גינאנגן איין קול און זאגט דאש ליכט פון
 דעם האר דאש מינט מען די גשמה פון רבי
 יצחק האט גינעהנט אונטער די פליגל פון רבי
 שמעון ער איז שוין ביי דיר אין דער האנט ער
 זאך זיין מיט דיר אויף דר וועלט און דו זאלסט
 אים מיט זיך פריינגן לעולם הבא אין דער צייט
 אז דו וועסט קומן צו רוען אויף דיין ארם זאגט
 רבי שמעון פודראי זאל אזו זיין דער ווייל האט
 רבי אלעזר גיזעהן וויא דער מלאך המת איז
 אנוועק גינאנגן און זאגט דארט וואו רבי שמעון
 איז שכיח האט דער קמונה פון דעם מוים קיין
 שליטה ניט איין ענגש צו מאן זאגט רבי שמעון
 צו זיין זון רבי אלעזר גייא אריין און האלט אן
 אין רבי יצחק דען איך זעה אין אים אז ער
 פארקט זיך זייער איז רבי אלעזר אריין גינאנגן
 און האט אים צו גיהאלטן און רבי שמעון האט
 אים גיקערט זיין פנים און איז עוסק בתורה דר
 ווייל איז רבי יצחק אנטשלאפין גיווארין זעהט
 ער וויא זיין פאטער קומט צו אים און זאגט
 מיין קינד וואל איז דיין חלק בעולם הזה ובעולם
 הבא דען דו ויצט צווישן די בלעטער פון דעם
 עץ החיים אין גן עדן וואש ער איז אנרוישר
 און אשטארקער בוים אויף ביידע וועלטן דאס
 איז דר הייליגער רבי שמעון וואש ער האלט זיך
 אין זיינע צווייגן זאגט ער צו זיין פאטער וויא
 אזו בין איך חשוב אויף יענר וועלט זאגט ער
 צו אים עס איז שוין דריי טעג וואש מען ראכט
 אויס און מען גרייט אן איין תרד פון דיינט וועגן

און די פענצטער זיינען דארטין אפן דיר צו
 לייכטן פון אלע פיר זייטן פון דער וועלט איך
 האב דאס ארם געוהן און האב מיר זייער משמח
 גיווען און האב גיזאגט וואו איז דיין חלק מיין
 קינד נאר דאס איז זייער ניט גוט וואס דיין קינד
 האט נאך ניט ווכה גיווען צו לערנען תורה אפר
 איצונד זייגן אן גבריית גיווען צו קומען צו דיר
 צוועלף צדיקים פון דר חבריא און בשעת מיר
 זיינען ארויס גינאנגן האט זיך דר וועקט איין
 קול אין אלע וועלטן און זאגט וועלכר פון אייער
 חבריא וואש עש איז גיקריינט גיווארן זאל זיך
 אום קערין אויף זיין ארם דען פון וועגן רבי
 שמעון וואש ער האט גיבעטן איין גיבעט און
 עש איז אים גיגעבן גיווארן זיין בקשה און ניט
 דאש אליין נאר עש ווערט גיקריינט זיבעציג
 ערטער פון זיינט וועגן און אימליבעט ארם איז
 גיעפינט די טירן אין זיבעציג וועלטן און פון
 דארטן ווערן זיי געפינט צו הקביא און אזעלכע
 אורות וואש האבן קיין סוף ניט וואס זיי זייגן פן
 תולין און בהאקטין וואש דוד המלך האט אויף
 זיי גיבעטן לחיות בגשם זי זלכר בתיקו דען זיין
 מדריגה איז אויך גיווען דארטן זאגט רבי יצחק
 צו זיין פאטער וויא לאנג האב איך נאך צו לעבן
 אויף דר וועלט זאגט אים דר פאטער מיר האבן
 קיין רשות ניט צו זאגן נאר דאש נוים איך אז
 אויף דער גרוישר שמחה וואש עש איז אן
 גיבריית אין גן עדן צו רבי שמעון אויף דער
 שמחה וועסטו גרייטן די טישין אזו וויא עש
 שטייט צאנין וראינה בנות ציון בשלף שלמה בשפה
 ששפה לו אמר דער ווייל האט זיך רבי יצחק אויף
 גיהאפט און לאכט און זיין פנים מוט זייער
 לייכטן האט רבי שמעון דאש דער זעהן זאגט
 ער צו אים דו האשט פודראי גהערט אנזיע זאך
 זאגט רבי יצחק עש איז פודראי אזו און האט
 אים דר ציילט וואס זיין פאטער האט אים גזאגט:
 תאנא מיר האבין גלערינט פון דעם טאג און
 ווייטער האט רבי יצחק גיהאלטן זיין זון
 לעפין זיך און האט זיך אליין מיט אים גימיט
 אין דער תורה און אז ער איז גיקומן פאר רבי
 שמעון האט ער אים גלאזש שטיין אין דרויסן
 און איז אליין אריין גינאנגן און איז פאר אים
 גיזעקן און האט גלייענט דעם פסוק וואס חוקיה
 חסדך האט גזאגט גישקה לי ערבני השרת האט
 מיר פאר צוקט און האט מיר גזונט גימאכט

אנן מציל גיווען פון דעם מלאך המות :
 האנא מיר האבן גילערניגט אז עש קומט דר מאג
 וואש דער מענטש דארף שטארבן אז
 שטייען בדין די פיר זייטן פון דר וועלט דען
 דר מענטש האט פון אלע פיר זייטן פיר יסודות
 פים אש רוח עפר שטייען זיי און דר וועקן די דינים
 פון אלע פיר זייטן פון דר וועלט און די פיר
 יסודות קריגן זיך דען זיי דארפן זיך צו שידדין
 און אטליכר וויל זיך אפ שידדין צו זיין ארט
 און איין כרוז ווערט גהערט און צוויי הונדערט
 איי זעכציג וועלטן און רופט אויש איז ער איין
 צדיק פרייען זיך אלע וועלטן און קומען אים
 אנטקעגן און אז נישט איז וויי צו דעם מענטשן
 ווייא צו זיין חלק :

האנא מיר האבן גילערניגט אין דר צייט אז דר
 כרוז נישט און רופט אים אז נישט ארויס
 איין פלאם פייער לצד צפון און נישט און ברענט
 אין גהר דיגור און פאר שפרייט זיך אין אלע
 פיר זייטן פון דער וועלט און פאר ברענט די
 נשמות פון דיא רשעים דער פלאם גייט ארויף
 און נדערט אראפ און גרייכט אונסר די פליגיל
 פון איין שווארצן האן און קלאפט אים אז
 הויפט אן דר האן צו שרייען דריי מאל דאש
 ערשטע מאל שרייט ער דעם פסוק הנה היום בא
 גוש פטרי דאש אנדערע מאל שרייט ער דעם
 פסוק כי הנה יוצר הרים וגי יפניד לאדם פה שיהו אין
 דר צייט ויצט דר מענטש און נישט אפ דין והשבון
 אויף זיינע מעשים ער זאגט אליין עדות און איז
 מודה אויף אלעדניג דאש דריטע מאל שרייט
 ער דעם פסוק פילא ידאע סלע מניס כי לו יאתה
 זאגט רבי יוסי פר וואש דווקא איין שווארצ
 האן זאגט רבי יהודה אלץ דינג וואש הקביה
 האט בשאפן אויף דער וועלט איז אלץ מרומן
 אויף גרויש חכמה אזו וויא דער פסוק זאגט פה
 בבני צלפה וי עולם בהמה גשף און וויל זיי זיינען
 בשאפן גיווארן מיט חכמה דרום וויזון זייא
 אויף גרויש חכמה אזו אויף גשעת דער משפט
 דער וועקט זיך אויף דעם מענטשן אזו קרייט
 הויף דער האן און קינער וויישט נישט נאר דער
 מענטש אליין וואש ליגט שלאף דען מיר האבן
 גילערניגט גשעת דער מענטש ליגט שלאף און
 דער משפט דער וועקט זיך אויף אים ער זאל
 אנוועק גיין פון דר וועלט אזו דר וועקט זיך אויף
 אים איין רוח צלוז וואש עש איז ביי אים נישט

גיווען צייט זיין לעבן ער זעהט היינט מער וויא
 חסיד און אז ער זעהט אים גייט ער ערשט אנוועק
 פון דער וועלט אזו וויא דער פסוק זאגט הוזה
 רוחם ינעמן ואל עפרם ישובו אויף שטייט כי לא יראו
 האדם וחי כל זמן אז ער לעבט קען ער נישט זעהן
 די שכינה אבער אז ער דארף שטארבן איז ער
 זוכה צו זעהן די שכינה אויף זעהט ער זיינע
 קרובים מיט זיין זאנצער חבריא פון יענר וועלט
 און ער דר קענט זיי אלע אין דעם גלשטאלט
 וויא זיי וויגן גיווען אויף דער וועלט איז דער
 מענטש זוכה וויגן זיי זיך מיט אים משמה און
 זייגן אים מקדים בשלום איז ער חלילה נישט זוכה
 קומן צו אים רשעים וואס מען איז זיי אלעימאג
 מפריד בגיהנם און זיינען אלע מרועריג וויא
 הויבן אן מיט דעם ווארט ווי און לאזן דר מיט
 אויש ער הויבט אויף זיינע אויגן און זעהט איין
 פלאם פייער נישט ארויש אזו הויבט ער אן צו
 שרייען וויי און גשעת די נשמה גייט ארויש
 פון דעם מענטשן אזו זיינען אלע קרובים און
 די חבריא פון יענעם עולם מיט זיין נשמה און
 וויזון אים דאש ארט פון עזנג און דאש ארט
 פון עזש אז ער איז איין צדיק זעהט ער זיין
 ארט און גייט ארויף און איז זיך דארטן מתענג
 מיט דעם גרויסן תענג פון עולם הבא און אז
 ער איז נישט זוכה בלייבט זיין נשמה אויף דער
 וועלט ביז דער גוף ווערט פאר בארגן אין דר
 ערד דר נאך קומען פטה בעלוי דינים און מלאכי
 חבלה און עקמן די נשמה און פריינגן זיא צום
 מלאך רוש און ער פריינגט די נשמה אין גיהנם
 זאגט רבי יהודה די ערשטע זיבן טעג גייט די
 נשמה פון דעם קבר צום הויז און פון דעם הויז
 צום קבר און קלאגט אויף דעם גוף אזו וויא דר
 פסוק זאגט פה גשו עלי יבא נפש עליו חבלוי זיא
 ויצט אין שטוב און זעהט וויא אלע מרועריג
 און קלאגן נאך זיבן טעג איז דער גוף וואו
 ער איז און די נשמה גייט ארויף און זיא גימט
 אריין אין דער מערת הפכפלה און זעהט וואס
 זיא זעהט און גייט ארויף ביז זיא קומט צום גן
 עדן און קומט צו די קרובים און צו דעם להט
 החרב המתהפכת פון דעם גן עדן של פטה איז
 זיא זוכה נישט זיא אריין זאגט רבי חייא וואש
 מיינט דער פסוק בלי ספק לצה זאגט רבי יוסי
 ווען הקביה וועט דער וועקן זיין זמן וועט אפ
 גיטאן ווערן דער מיט פון דר וועלט און דר

יסק וועט זיך ניש דר וועקן ביי די ישראל וועלן
 זיך דער וועקן איט דער תורה שבכתב וואש
 זיא איז דר זמן פון הקביה אזוי וויא עש שמיים
 זיינען אש דה לכו באותו זמן וועט מקום ווערין
 יסין יי עושה חיל לא אמתה כי אהיה גוי :

האנא מיר האבין גילערניגט דער צדיק וואש
 הקביה באנערט אין אים גייט ארויש
 דרייסיג טעג פריער איין פרוז אין 21 ערן צווישן
 די צדיקים אונ אלע זיינען זיך משמח אונ אלע
 צדיקים קריינען דאש ארט וואש עם איז צו
 אים אן גיברייט ביי ער קוקט אהין * איז ער
 איין רשע אזוי רופט אויש איין פרוז אין גיהנם
 דרייסיג טעג אונ אלע רשעים זיינען טרויעריג
 אונ אלע שרייען ווייא רען עש דער וועקט
 זיך ערשט פון זיינט וועגן איין זייער דין אין
 גיהנם ווייא צו דעם רשע רען גמול דיי יושלם לו
 די מעשים פון זיינע הענט צאלן אים * ווייא
 צו דעם רשע רען ער מאכט זיך אליין פאר
 איין רע רען אלע גייען ארויף פון דעם גיהנם
 אונ ער איז ניש עולה אז ער איז אזוי רשע
 אז ער ווערט שוין אן גירופין רע ניש רשע איב
 דוא וועקט פרייען עם איז דאך דא אונלעכע
 רשעים וואש הרגענן לייט * קום אונ זעה אלע
 גייען אויף פון דעם גיהנם רען זייא זיינען ניש
 כמית זייערע קינדער אבער דער רע איז כמית
 זיינע קינדער בייא אנדערע רשעים שפייט ניש
 בבע בניו יי אשר קשה אזוי ווייא דעם המא
 דרום שמיים ושמי ארצה ווייל ער האט משחית
 זרעו גיווען זאגט רבי יהודה עש איז ניש דא
 קיין שום עבירה אויף דער וועלט עש זאל ניש
 האבין קיין השוכה גייערס דר הכא אונ עש
 איז ניש דא קיין שום רשע וואש ער זעהט
 ניש פאר זיין מוים די שכניה נאר דער ובפולשת
 נח זאגט רבי שמעון ער מוז טאן גוים השוכה *
 זכאין זיינען דיא צדיקים בעולם הזה ובעולם
 הבא אויף וויא שמיים תפד כולם צדיקים לעולם
 ידשו ארץ ראש מינוט מען דעם ארץ החיים וואס
 די צדיקים וועלן רשען בעולם הבא זאגט רבי
 יהודה אז וויא עש שמיים אמתה לכו יי בארצות
 סתים דאש איז דיא ארצות וואש דער פון
 שפראצין אלע תענוגים אונ ניים בעולם הזה
 ובעולם הבא וביותר חדש פרשת נח זאגט ער
 דרום הייבט דאש ארצות דאש איז לשון רצון
 רען דער ווילן פון צדיקים איז תמיד דער צו

דאש דארמין איז דאש אייביג לעבין דרום
 היישט דאש ארצות סתים רבי יהודה הויבט אן
 סדרשים לשפע ותערים הביטו לראות החרשים לשמע
 דאש זיינען די לייט וואש ווילן ניש פאר נעמען
 קיין דברי תורה אונ עפענען ניש זייערע אויערן
 צו הערין דיא גיבאט פון זייער הערין תערים
 דאש זיינען די מענטשין וואש זייא זעהען ניש
 אויף וואש זייא האבין איין קיום רען אלע טאג
 גייט ארויש איין פרוז אונ שרייט אונ קיינער
 קערט זיך ניש דער צו רען מיר האבין גילערניגט
 דעם טאג וואש דער מענטש פדארף שמואל
 שמייען אלע טעג אין זייער שמואל זייא
 שוועבין אויף דער וועלט אונ זיינען מזהיר
 דעם מענטשין אונ אז ער זינדנט אזוי גייט
 דער טאג ארויף אונ זאגט עדות וואש ער
 האט גיטאן אונ ער שמיים אין דרויסקן אזוי
 לאנג ביי ער מוז השוכה איז דער מענטש
 זוכה קוקט דער טאג אויף זיין ארש אונ אז ער
 איז ניש זוכה אזוי זינדערט דער טאג אראפ אונ
 איז מתקן דעם דמות אן דעם מענטשין צוא
 שלעכץ טאן צו אים אונ וואונט מיט אים אין
 זיין הויז * איז ער זוכה איז זייער וואונג
 זייער גוט אונ אז ער איז ניש זוכה איז זייער
 וואונג לרע חס ושלום אונ אלע זיינע
 טעג ווערין גיזיילט אונ דיא טעג קומען ניש
 אריין אין השבון ווייא צוא דעם מענטשין
 וואש ער מינערט דיא טעג פון דעם מלך
 הקדוש אונ האט זייא ניש גילאום גיקרונט
 ווערין לעולם הבא אונ גינעהענען צום מלך
 הקדוש * קום אונ זעה אז דיא טעג גינעהענען
 פאר דעם מלך הקדוש בשעת אז דער מענטש
 גייט אונעק פון דער וועלט אזוי ווערין דיא
 טעג איין לבוש יקר צו דער נשמה אבער
 אז עש איז דא טעג וואש ער האט אין זייא
 גיזינדנט אזוי איז ווייא צו אים רען זיין לבוש
 איז חסר אונ עש איז ניש אין נאנצין וכלל
 שפן אז ער האט פיל עזות אזוי וועט ער
 ניש האבין צו זיין נשמה קיין מלבלט אויף
 זענער וועלט ווייא צוא זיין נשמה מען איז
 אים דן אין גיהנם פאל אויף זיינע טעג וואש
 ער האט חסר גימאכט * זכאין זיינען דיא
 צדיקים לעולם הבא מיר האבין גילערניגט
 עש שמיים בכה גי שוים הם זייא האבין
 ממש גיוואקט רען זייער לבוש חשוב ויקר

אין ריא טעג איז גימנערט גיזוארין דען
 איין טאג איז אפ גינאנגען פון וויא אזו
 וויא עש שטייט גלמי ראי עניד ועל ספקה טלם
 יצתנו מיס יצרו ולא אהר בהם נאר איין טאג
 איז אפ גינאנגען ביז ארם הראשון האט
 התשובה גישאן האט אים הקב"ה מקבל גיווען
 אונ האט אים גימאקט אנדערע מלבושים
 יקדים אונ ניט פון ריא טעג אזו וויא עש
 שטייט נעש ה' לאדם ולאשתו כחנות עיר ובלבשים
 אפער אברהם האט זוכה גיווען צוא אלע
 טעג דען ביי אים שטייט ואברהם גמ בא בנים
 אז ער איז אנועק גינאנגען פון דער וועלט
 האט ער זיך אין ריא טעג אן גיקלייד דרום
 שטייט בא בנים ער איז גיקומען מיט אלע
 טעג לעולם הבא וויא עש שטייט בייא
 אויב גרום דציתי ככפון אבי ודרום אשוב שמה
 ראש עם איז אים קיין מלבוש ניט איבער
 גיבליבן ער זאל ווערין דרינגען אן גיקלייד :

הנני מיר האבין גילערינט זכאין וייגען ריא
 צדיקים ראש זייערע טעג וייגען זכאי
 אונ בלייבן לעולם הבא זכאי אונ פון
 זייערע טעג ווערט איין לבוש יקר אונ מיט
 דעם לבוש וייגען וויא אן גיברייט אויף צוא
 זיין להתחית המתים אזו וויא עש שטייט
 יצנו כמו לבוש ווייא צוא ריא רשעים דען
 יצדע טעג וייגען חסר אונ וויא האבין
 זיך ניט מיט וואש צוא צוא דעקן זיך
 לעולם הבא :

הנני מיר האבין גילערינט אלע ריא וואש
 ווערין אן גיקלייד מיט זייערע טעג
 ריא ווערין גיקריינט מיט דער קרוין פון ריא
 אבות פון דעם טיף וואש גייט ארויש פון
 דעם ערן אזו וויא עש שטייט וצמיחה תליו
 חיות גמ רח וקמציא מיס אשר לא יקנו מיס
 ראש איז דער דרך וואש גייט ארויש פון
 דעם ערן העליון אונ די רשעים וואש וייגען
 גיט זוכה אן גיקלייד צו ווערין אן דעם מלבוש
 פון ריא טעג שטייט אויף וויא ותיב פערער
 צעדיק וי' ואנט רבי יצחק זכאה איז דער

חלק פון יעקב ראש ער איז פאר זייערעם
 גיווען אן גיקלייד צו ווערין מיט דעם קלייד
 פון ריא אבות אזו וויא עש שטייט ושבתי
 עם אבותי ואנט רבי הודה עש שטייט ובה אה
 בים גדי ונדבתי ווארום שטייט בגדיו עש
 איז דאך נאר ניט גיווען וייגען קליידער עם
 איז דאך גיווען בגדי עשו אלא בגדיו
 מיינט טען ריא קליידער פון עולם הבא
 דרום שטייט ראה בים בני גנים שמה שדה
 מיינט טען עולם הבא דרום ואנט יצחק אז
 הוא האשמו זוכה גיווען צו אזעלכע מלבושים
 ועל איך דיה בענמשין דרום שטייט ונדבתי
 ויגו לה האלים פיל משנים ראש איז ראש ארם
 וואש שטייט אויבין דרויף גרוישע סודות
 ריא מדרגה פון משה וואש ריא אבות ווערין
 דער מיט גיקריינט ראש איז ארין ווייל ער
 האט גישמעקט וייגען קליידער פון וייגע
 טעג לעולם הבא :

הנני מיר האבין גילערינט טויזנט מיט
 סינף הנדערט ריחות גייגען אלע
 טאג ארויש פון דעם גן עדן ראש דער
 מיט ווערין גיקריינט ריא מייערע מלבושים
 פון ריא טעג פון ריא מענמשין ואנט רבי
 הודה וויא פיל קליידער האט דער מענמש
 אויף וענעם עולם ואנט רבי אלעזר עש
 וייגען דרייא מלבושים איינש קלייד זיך
 אן דער רוח וואש ער איז בגן עדן התחתון
 אונ איינש איין מייערער וואש ריא נשמה
 קלייד זיך אן בתוך צרור תמים אונ איין
 לבוש וואש שטייט אין דרוסין וואש דער
 נפש טוט זיך אן אונ שוועבט אויף דער
 וועלט אונ אלע ראש חודש יושבת איז ער
 זיך מתחבר מיט דעם רוח וואש ער איז
 אין גן עדן התחתון מיט דעם רוח בשמים
 פון דעם גן עדן אונ פון דארטין גייגען וויא
 בידע אונ ווערין מקשר מיט דער נשמה
 וואש זיא איז בצרור החיים וואל צוא דעם
 חלק פון ריא צדיקים :

האזינו השמים ואתם שלמה המלך האם גזאנת
 אין כשלי פי צדיק יגב תקפה ולשון הקדושות
 חברת דאש מויל פון איין צדיק רעט אלץ
 תקפה און פרומקייט און דר צונג וואש רעט
 פאר קערטע רייד און שלעכטע דר זאל פאר
 שטונטן ווערן • דען דר צדיק איז גיליבין צו
 איין בוים וואש מאכט וואקסן פירות און
 מאכט וואקסן קלעטער וואש בשיצין אויף די
 פירות דאש זיי זאלן ניט פאר גרענט ווערן
 פון דר היץ פון דר זון • אָבֶר דר עקב זייגן
 די פירות • אזוי אויך דר צדיק צו צייטן רעט
 ער פֿראַקטע רייד צו שטראַפֿן זיין תּוֹיֵו גינט
 און לעדיגט זיי האַנדלען וואש דאש דארף
 טען אויך האָבן און דרגאָד לערניגט ער תּוֹרָה
 אָבֶר די תּוֹרָה איז דר עקב • נאָר יענע רייד
 דארף טען אויך האָבן צו דר תּוֹרָה דען ווען
 טען קען ניט האַנדלען אזו קען טען ניט זיצן
 און לערנן ווען טען האט ניט וואש צו עסן •
 אָבֶר דר רשע זיינע מדות זייגן פֿר קערט פון
 דעם צדיק דאש דר צדיק גייט אלץ נאָד נאָד
 זיין גשטח אָבֶר דר רשע גייט אלץ נאָד נאָד
 זיין גוף וואש ער וועט פאר פאלן ווערן • און
 עש איז גוואַרשט דאש דר גוף איז וואַרין
 בשאָפֿין פון דר עקב אונזי גשטח פון דעם
 היסיל • און אז דער סענטיש לעבט האט ער
 איין חלק פון דער עקב און פון דעם היסיל
 גלייך וויא דר עקב און דר היסיל זייגן זיינע
 קרובים • דרום האט משה אָן גיזאנט צוא
 ישראל זיי זאלן די תּוֹרָה האַלמין • און האט
 גישטעלט עדות היסיל און עקב אַזוּא וויא
 טען מוט איינעם התּוֹרָה פאר זיינע קרובים
 דרום האט משה גיזאנט האויט השמים ואתם
 השמים האזו אפסי פאר נעמט איר היסילען
 און איר וועל ריידן און • די עקב זאל הערן
 די זאג פון מיין מויל • און דרום האט משה
 גיזאנט צו די היסילען זיי זאלן פאר נעמען
 זיינע רייד אַזוּ וויא טען זאגט צו איין סענטיש
 וואש טען שטייט נאהיגט פיי אים • דאש איז
 ווייל משה איז רעשט פאל גאהיגט ווערן צום

היסיל דאש ער האט גיזאלט שטארבן און
 עש האבן זיך אָפֿ גיטאן אַלע כוחות פון זיין
 גוף • און ער האט אלץ גיזויגן נאָד דר גשטח
 וואש זיא איז פון דעם היסיל • און צו דער
 עקב האט ער גיזאנט השמים האזו די עקב זאל
 הערין מינע רייד גלייך וויא טען זאגט צוא
 איין סענטישין וואש טען איז ווייט פון אים
 ווייל ער איז ווייט גיווען פון דר עקב • דען
 די כוחות פון דעם גוף וואש ער איז פון דער
 עקב האבן זיך פון אים אָפֿ גיטאן • און אויך
 דרום האט ער היסיל און עקב צו עדות גינסן
 כְּדִי אַז דיא ישׂראֵל וועלן ניט האַלמין דיא
 תּוֹרָה וועלן קומן היסיל און עקב און וועלן
 זיי שטראַפֿן • דר היסיל וועט ניט געבן קיין
 מוֹיֵא און קיין רענין און די עקב וועט ניט
 מאַכן וואַקסן קיין תּוֹבֵוּאָה און קיין פירות •
 נאָד איין פֿשט איז ער האט דרום היסיל און
 עקב גינסטען פאר עדות ניט קיין סענטישין
 ווייל היסיל און עקב וועלן אייביג שטיין אָבֶר
 סענטישין קענן שטארבן אזוי וועט קיין עדות
 ניט זיין • נאָד איין פֿשט איז משה הט גיזאנט
 צו ישׂראֵל זעהטט אויב היסיל און עקב פאר
 ענגערין די גיבאט פון נאט זעהטט אויב די
 זון גייט אַנדערש אויף וויא אין סִנְרָח • און
 אויך דיא עקב זעהטט אויב זיא האט פאר
 עגדרט דאש גיבאט פון נאט • דען אז איינר
 זייט זיינן אַדֶר גערשטן אויב עש גייט ניט
 אויף אַזוּ וויא דר סִנְרָח איז • רבי יהודה בן
 כּהֵנָא זאגט אין דער צייט וואש משה האט
 גיזאנט צום היסיל פאר נעם פיינע רייד איז
 דר היסיל שטיל גיבליבן • און אין דער צייט
 אז ער האט גיזאנט צו דר עקב הער סוף צו
 איז שטיל גיבליבן דיא עקב און אלץ וואש
 אויף איר איז • נאָד איין פֿשט איז דרום הט
 משה גיזאנט פאר געמט איר היסיל און איר
 וועל ריידן און די עקב וועט הערין די זאג
 פון מיין מויל • און ער האט גיט גיזאנט השמים
 האזו הער צו די עקב • נאָר דר פֿשט איז אַזוּ
 דר היסיל וויינט דאש נאט האט דא וועלט
 כאַטאָפֿן

בשארפין דען קען זעהעט אלע פאנ גייט די
 זון אויף אין מורה אונ פאר גייט אין מערב
 אזו מוז זיין דאש איינער האט זיא בשארפין
 אונ פירט זיא * אָבֵר אז משה האט די תורה
 מקבל גיווען וואש אין איד שפייט דאש נאט
 האט די וועלט בשארפין אזו דארף קען שוין
 גיט דר הימיל זאל זאגן דאש נאט האט די
 וועלט באשארפין * דרום האט משה גיזאגט
 האויט השמים שווייגט שמייל איד הימלען פון
 צו זאגן דאש נאט האט די וועלט בשארפין
 מדרבה אונ איד וועל ביידן אין דר תורה דש
 נאט איז דר בשעפער פון דר באנצער וועלט *
 וזשפט תהיה אפרו פי אונ די ויצער פון דר ערד
 וועלן הערין דיא תורה וואש איד זאג מיט
 מיין מויל וועלן זיין ווישן דאש נאט האט
 בשארפין די וועלט * האט דר הימיל גיזאגט
 צו משה ווארום זאל איד שמייל שווייגן אונ
 דו זאלשט זאגן דאש נאט איז דר בשעפער
 פון דר וועלט * האט משה גענומען איד
 קענט אפר גיט זאגן דעם נאמען פון דעם
 בשעפער בשיידליך אונ איד וועל זיא זאגן
 דעם נאמען פון דעם בשעפער באשיידליך *
 דאש זאגט דר פסוקי ישם * אָבֵר הכי גדל לאילתי
 דאש איז מיינט איד קען אן רופן דעם נאמן
 פון נאט באשיידליך * דרום זאלט איד הימלען
 שווייגן אונ זאלט נאר נעבן איין לויב צוא
 אונזר נאט * נאך איין פשט איז משה זאגט
 כי ישם * אָבֵר אז איד וועל רופן דעם נאמען
 פון נאט אונ וועל איין ברכה מאכן הכי גדל
 לאילתי זאלט איד זאגן ברוך שם כבוד מלכותו לעלם
 גי נאך אומליכר ברכה אין בית המקדש אונ
 אין באנצין לאנד זאלט איד נאך איין ברכה
 זאגן אמן * גירף כספי לחיי עש זאל מריפין
 אזו ויז איין רעגן מיין לערנן * אונ עש זאל
 רינען אזוויא ויז מדיא מיין זאג * דאש האט
 משה תפלה גיטאן דאש די תורה זאל ווערין
 אן גינופן ביי די לייט אזו ויז איין רעגן אונ
 איין מדיא מאכט אלץ וואקסן אזו זאל מיין
 לערנן זיין אן גינופן ביי לייט * אונ דר סדרש

למד

זאגט ברוך כספי לחיי אזו ויז איין רעגן מאכט
 לעבן די באנצע וועלט אזו אויף דיא תורה
 מאכט לעבן די באנצע וועלט * אונ אזו ויז
 איין מדיא מאכט פרייד צו דר באנצער וועלט
 אזו אויף דיא תורה מאכט פרייד צו דיא
 מענטשן * הגיר חסיד פגלו האמשע נאט איז
 שטארק דאך אז ער בריינגט איין צרה אויף
 די רשעים בריינגט ער זיא גיט מיט בעס נאר
 מיט דין אונ משפט ווייל ער איז באגן מיט
 זיינע מעשים * אונ דער צרור המור שרייבט
 ווייל משה האט גיזאגט דיא הימיל אונ ערד
 זאלן שמייל שמיין אזו וועלן די נארן זאגן
 ויזא איז דאש מיגליך דיא וועלט זאל גיט
 אונטער גיין ווען דר הימיל מיט דיא מולות
 וועלן שמייל שמיין * דרום האט משה גיזאגט
 גירף כספי לחיי עש זאל מריפין אזו ויז איין
 רעגן מיין לערנען כלומר דורך דער תורה
 וועט די וועלט איין קיום האבן אונ עש וועט
 גיין רעגן אונ מדיא האמשע דיא הימלען
 וועלן שמייל שמיין דען די באנצע ליכט פון
 דעם הימיל איז פון דר תורה * אונ ווען דער
 צדיק לערנט די תורה אזו איז ער העכער
 פון די הימלען * דאש זאגט דער פסוק דיא
 מלאכים זאגן * * אָבֵר מה אדיר שפך ככל תהיה
 ויזא נאר שטארק איז זיין נאמן אונזר האר
 אויף דר ערד * אשר תהיה הודיה כל השמים דאש
 די לייט פון דר ערד זיינן שיינקייט אונ ליכט
 אין דעם הימיל מיט זייער תורה לערנן * פי
 עילום וינגים יספת עו פון דר תורה וואש קליינע
 קונדל לערנן פון דעם קומט איין ליכט אין
 הימיל * נאך איין פשט שרייבט דער צרור
 המור גירף כספי לחיי משה האט גיזאגט ווען
 אפילו מינע בייד אין דר סדרה וועלן זיין
 גלייך ויזא איין גרוישער רעגן וואש רייסט
 אויש אלע בוימער אונ תבואה אונ מוטפיל
 שארין אזוויא וועלן זיין מינע בייד מיט פיל
 שטראם וואש איד וועל איד זאגן דאש נאט
 וועט איד שטראפן מיט אלע שטראם ווען
 איד וועט די תורה גיט האלטן דאך תני כלי

אמרו

כהני נועם רינען פון דעם שמוֹרָאפֿן אזו וויא
 איין מויה וואש גיט שמחה צו לייט • כלומר
 נועמען נאט האט ליב דעם שמוֹרָאפֿט ער בדי
 ער זאל זיך דר קאנען פרום צו זיין און זאל
 קיין פייז גיט מאן • כשעוים צוליב דשא מינעבייד
 זינען גלידי אזו וויא איין שמוֹרָים ווינט קוקט
 אויף גראז גלידי וויא ער וויל דש אויש רייסן
 אָכר אין אָמת איז דר ווינט גוט פאר דעם
 גראז און תבואה דען דער ווינט מאַכט עם
 נואקסין און שמוֹרָקן • נאר סענמלשין שרעקן
 זיך פאר דעם ווינט • אזו זינען אויך מינע
 בייד לייט שרעקן זיך סען נועם ווי שמוֹרָאפֿין
 אז ווי וועלן שלעכט זיין • אָבער אין אָמת
 איז דאש איין מוכה דען דורך דעם וועלן זיי
 פרום זיין און וועלן האפן ברכה • דרום זאגט
 דר פסוק כי שם הו אָבאֵה הנו גוֹל לאֵהיט אז אויך
 טוא רופין נאמשל נאמן און זאג אויך אָפֿעם
 פון נאמשל ווענין בייא נומש אָדר שלעכטמש
 זאלט איר אלץ נאט לויפן דען עשונועם אויך
 אלץ זיין איין מוכה • נאך איין פֿלשט שרייבט
 דר צדור המזר משה האט גזאגט צו ישׂראֵל
 אויך האב איין קליינע עבירה גימאן אויך
 האב אויך גירופין המורים ווינדר שפֿעניג
 אזו האט מיך נאט גישמוֹרָאפֿט און פון דעקט
 ווענין כי שם הֶאָרִי רוח אויך דעם נאמען פון
 נאט און זאג דאש נאט איז גירעכט מיט
 זינע מעשים • סגל שפֿן אויך ישׂראֵל האט
 פיל מאל עבירות גימאן דרום הנו גוֹל לאֵהיט
 דארקט איר נאך קער נאט לויפן און זאלט
 נאט גירעכט מאכין אויף אלעמען וואש ער
 מוט אויך • און משה האט פיר עבירות
 גימאן אָנמקענין נאט און ער האט אויף אלע
 פיר עבירות נאט גילויבט דאש נאט האט
 אים רעכט גישמוֹרָאפֿט • די ערשטע עבירה
 איז גינען נאט האט אים גיוואלט שיקן צו
 פרעה מלך מצרים האט משה גיזאגט לא איש
 דורש איי אויך האב איין שווער מויל און
 שיק שדוּרִי צונו אויך קאן גיט גוט ביידין •
 כשהו גוט צווא אים גינמקערט ווער האט

בשאפין איין מויל צו איין סענמלשין דאש
 האב אויך בשאפין • אזו קען אויך מאכן דאש
 דו וועלסט קענען גוט ביידין פאר פרעה • און
 ווייל דו ווילשט גיט זיין אין מיין שליחות צו
 פרעה דרום וועלסט גיט זוכה זיין צוא פירן
 די ישׂראֵל קיין ארץ ישׂראֵל צוא איין זעמען
 דיא איין און דרייסיג מלכים • דרויף האט
 משה גיזאגט הער קמים צוליב נאט איז גירעכט
 וואש ער האט מיך גישמוֹרָאפֿט דען אויך האט
 גיט רעכט גימאן אָנמקענין נאט וואש אויך
 האב גיזאגט אויך קען גיט גוט ביידין דען
 נאט האט מיך גיקענט היילין ער אזו איין
 בעל מלאכה אויך אלע בעלי מלאכות • און
 אָנמקענין דער אָנדרער עבירה וואש משה
 האט גיזאגט צו נאט ווארום האשטו שלעכטמש
 גימאן צוא דיא ישׂראֵל דאש פרעה האט נאך
 שווערער גימאכט די ארבעט נאך דיין שיקן
 און נאט האט אים גענמקערט איצונד וועסטו
 זעהען דיא נסים וואש אויך וועל טאן צוא
 ישׂראֵל אין ארץ ישׂראֵל • דרויף האט משה
 גיזאגט כי כל־דברי משפֿס נאמשל ווענין זינן מיט
 משפֿט ער איז גירעכט מיט זינע מעשים •
 און אָנמקענין דר דריטער עבירה וואס משה
 האט גיזאגט גיזאגן יִבְרָה יִשָּׁם לִסָּ ווען דא
 וועסט קיילין פון ווענין ישׂראֵל אלע שאף
 און רינדער נועם דען זיי גיבט זיין סען קען
 זיי גיט גיבט פלייש זעבין • אזו האט נאט
 גיזאגט האב אויך דען קיין פֿת גיט צו זעבן
 גיבט פלייש צוא ישׂראֵל אז אויך וויל • אויך
 האב דאך אלץ בשאפין • דר פֿר האט אים
 אויך נאט גיזאגט דו וועסט גיט זענן דיא
 נסים וואש אויך וועל טאן צוא ישׂראֵל אין
 ארץ ישׂראֵל • דרויף האט משה גיזאגט כי
 אסייה וצוֹלֵל נאט איז גירעכט און מוט קיין
 אום רעכט גיט וואש ער האט מיך גישמוֹרָאפֿט
 און אָנמקענין דר פֿערטער עבירה וואס משה
 האט גיזאגט ביידין צום ישׂראֵל ער זאל
 זעבין וואשער און ער האט גישלאגן דעם
 שמיין • און נאט האט אים באשיידלעך

גזאנמ דו נועמט גיט קופן קיין ארץ ישראל
 דוא נועמט שטארבין אין דער מדבר דרום
 האט משה גזאנמ צדיק נישט דיא גאט איז גרעכט
 מיט זיין דין און משפט וואש ער האט מיר
 גיטאן . דאש האט משה גזאנמ צו ישראל
 איר דארפט נאך מער גאט גירעכט מאכין
 און צוץ לויבין אים דאש ער האט איך
 איינערע עבירות מוחל גוען . און אויך האט
 דיא הורה דא גיוויזן וואש די ישראל וועלן
 האבן פון נוען זייערע עבירות . דאס ערשטע
 גלות איז פכל דאש איז גיווען אין שטער
 גלות אזו וויא איין שטארקער שטיין מערער
 פון גלות מצרים . דרום האט ער גזאנמ
 הצור פסיס פגלי דאש איז שטייט דר גלות פון
 פכל וואש איז שטארק אזו וויא איין שטיין
 און שטערער פון גלות מצרים דר מיט איז
 גאט אויך גירעכט וואש ער האט אונז דר
 מיט גישטראפט און דער נאך זאגט ער פיל
 דרום פסיס דאש איז אויף גלות מדי וואש
 גאט האט די ישראל דרום גישטראפט ווייל
 זיי האבן זיך גבוקט צום צלם פון גבוכדנצר
 און האבין גיגעסין אויף דער סעודה פייא
 אהשורוש . און דרום האט אסתר גזאנמ
 דרום על ואל האכלו ואל תשתי איר זאלט פאקסין
 און זאלט גיט עסין און טרינקען . איז קשה
 ווען זיא זאגט איר זאלט פאקסין ווייס איך
 נאך וואל דאש מען נועמט גיט עסין און ווארום
 האט זיי נאך גזאנמ איר זאלט גיט עסן נאר
 דר תירוח איז ויא האט גזאנמ איר זאלט גיט
 עסין ווייל איר האט גיגעסין אויף דר סעודה
 פון אהשורוש . און אנמקענין דעם וואס זיי
 האבן זיך גיבוקט צום צלם האט זיך פרדכי
 גיט גזאנמט בוקין צו דמן און האט זיך אין
 איין סכנה גיבראכט פון דעסט ווענין דרום
 זאגט ער פיל דרום פלומר גאט מוט אלץ מדה
 קננד מדה אזו וויא ביי אהשורוש . און דר
 נאך זאגט ער אל אמתה ווייל דאש איז וואס
 זיי האבין גזאנמט די ישראל פד שטערן פון
 הורה און מצות און גאט האט זייער רייד

מקנים גיווען וואש ער האט גזאנמ צוא דר
 פהנים פרו גיט גאט האט גיגענמקשט זייער
 פח און וויא האבין מלקמה גיהאלטין מיט
 גרויס פח אנמקענין דיא אומות . און דאש
 איז גיווען אין דיא צייטן פון יחזקן כהן
 גדול דאש זיינע קינד דר פהנים האבין פיל
 אומות דער שלאגין . און דער נאך זאגט ער
 צדיק נישט ווא און דר פתי שרייבט הצור פסיס פגלי
 דאש האט משה גזאנמ אנמקענין אדם
 הראשון וואש ער האט גיבראכט דיא מיתה
 אויף דער נועלט . דרום האט משה דאש
 גזאנמ אין דעם טאן וואש ער האט גזאלט
 שטארבין הצור פסיס פגלי . גאט האט אדם
 הראשון פאשאפן ער זאל פרום זיין און זאל
 אייבג לעבן . אפר ווייל ער האט איין עבירה
 גיטאן איז אויף אים נגזר געווארן ער זאל
 שטארבין . דאש האט ער גזאנמ זיך דרום
 פסיס גאט האט רעכט גיטאן וואש ער האט
 אדם הראשון גימייט און דר נאך זאגט ער
 וואש איז גיווען די עבירה פון אדם הראשון
 שבת לו לא ער האט פאר דארבין דאש ווארט
 לא וואש גאט האט ציא אים גזאנמ לא תאכל
 זאלט גיט עסין פון דעם עץ הבעת און ער
 האט זיא גיגעסין . אויך האט דיא הורה דא
 גיוויזן דיא פיר עולמות די נועלט און יענע
 נועלט און אז די פתים וועלן לעבעדיג ווערין
 און אז גאט נועט וויא משפטין נאך דעם אז
 מען נועט זיי לעבעדיג מאכן . און מען זאגט
 דעם פסוק הצור פסיס פגלי ווען איין סענימש
 שטארבט און מען פריינגט אים אויף דעם
 בית הקברות דאש ער קומט פון איין נועלט
 אויף דער אנדער . און דער תולדות יצחק
 שרייבט אויך דאש דר פסוק ווייזט אויף פיר
 עולמות צום ערשטן אויף דר נועלט וואס מיר
 זיינען דרינען דאש איין צדיק גייט עש איפל
 מיט גלות און איין רשע גייט עש וואול מיט
 עשירות דרום זאגט ער הצור פסיס פגלי גאט
 איז גירעכט מיט זייע מעשים וואש ער
 מוט אויך דר נועלט און אויף זייער נועלט

זיי גייערניג און האט גיזאגט אפטריות פט פט
 איד וועל פאר בארנין מיין פנים פון ישראל
 און וועל זיי גוט העלפן אין זייער גויט די
 פונקטע פרשה הויבט זיך אן מיט איין למד
 לילי בשם איוב דאש זאגט ער האמטשע גאט האט
 צו ישראל גישטראפט אויף זייערע עבירות
 דאך טוען זיי קיין תשובה גוט דען זיי טראכטן
 דאש ביזן איז גיט פון גאט עש איז איין
 טרעפונג זיי גישעהן דורך דער נאטור דרום
 זאגט ער לי חסמו ושללו ואת ווען דיא ישראל
 זאלן קלוג זיין און זאלן טראכטן וויא
 קומט עש דאש איינער זאגט נאך מויויגט
 פון ישראל און צווייא זאגן נאך צעהען
 מויויגט פון ישראל דאס מוז גוויס זיין דאש
 גאט מוט עש ער האט אויז איבך גיענטפערט
 אין דר האנט פון דעם פיינט דיא זעקסטע
 פרשה הויבט זיך אן מיט איין כף כי אשאי אל
 ציפוס די דער חזקוני שרייבט מויויגט פט
 גאט וואש ער ארבעט איז אין גאנצין זיין
 מעשה אבער איין מענטש ווען ער מויערט
 איין מויער האט ער די שטיינער גוט גמאכט
 גאר זיי זיין פון לאנג גווען און אויך דאש
 האלץ אדר דיא ליים האט ער גיט גימאכט
 שבת לי לא ווען איין מענטש ווערט גישטרפט
 דאש איז גיט פון גאט נאר זייער עבירות
 טוען דאש דיא חלק נקבלו ואת זאלט איר דען צו
 גאט ביזן טאן וואש ער האט אייך די אלע
 טובות גימאן ער איז זיין בעקער פאמער ער
 האט דיך פשאפן גידינקט דאס גאט האט
 גישטראפט די דוחת וואש זייען פאר אייך
 גווען פרעגט די גביאים און די זקנים וועלן
 זיי אייך זאגן צום ערשטן איז גווען דר
 דור הקלנה וואש האפן איין גרויסן טורים
 גיבויט ארויף צו זיין אין הימל אזוא וואלט
 גאט זיי גיקאנט דער פרינגן אין וואש אדר
 פאר גרענען אין פייער גאר ער האט זייא
 גילאמט לעבין פדי ער זאל פון זייא ארויש
 פרייגען די צוועלף שבטים פון ישראל יי
 ווען די ישראל זייען דאש חלק פון גאט

און זיי זיין ווארין גיבארין פון דיא עוכדי
 כוכבים דרום האט גאט דיא עוכדי כוכבים
 גיט גימייט יפצאיו גארזמדך גאט האט דיא
 ישראל גיפונען באגלייבט אין דער מדבר
 דש ישמעאל און עשו האפן גיט גיוואלט די
 תורה מקבל זיין און דיא ישראל האפן דיא
 תורה מקבל גווען און זייען גיבאנגען נאך
 גאט אין דער מדבר וואש קיין מענטשין
 גייען דארטין גיט און גאט האט זייא ארום
 גרינגילט מיט זייער גוטע וואלקינש און האט
 זייא גימאכט פיר פאנען אזוא וויא מלכים
 קלענין צו זיין און האט זיי גילערניגט חכמה
 און תורה און האט זיי גיחוט פון שלאנגן און
 חיזת און פון דיא אומות ארצה פת ארצות
 דר ספר גלי יקר שרייבט די ישראל האפן
 דבייא זעמן ישראל זעקב ישורון דאש זאגט
 גאט איך זעה דיא הינטערשטע איתיות פון
 די דביי זעמן איז לבן כלומר פון זענין דעם
 זכות זעקב וועט זייערע עבירות זייען ווערן
 דאש איך וועל זייא מוחל זיין דען לבן איז
 טייטש ווייס אפר די ישראל טוען עבירות
 און קערין אים דאש ווארט לבן צו גיל דאש
 איז מייטש שאנד דאש זאגט דער פסוק כי
 דור תהיטות הפח דיא ישראל זייען איין פאלק
 וואש פיר קערין דאש ווארט לבן גישיר זיי
 קיי גאט האט דיא ישראל גיפירט אין דער
 מדבר אזוא וויא איין אדלער טראגט זייער
 קינד אויף די פליגיל און אז ער קומט צו
 זיין זעסט קלאפט ער מיט די פליגיל אין די
 צווייגן פון דיא בוימער צוא אויף וועקן
 זייער קינד זיי זאלן זיך גיט דר שרעקן
 און זאלן אים קענען דער ליידין אז איז
 אויך גווען גאט ער האט זיך באוויזן אויף
 דעם פארג סיני מיט פיל מלאכים און איז
 גיקוסן פון די פיר זייטן פון דער וועלט צום
 פארג סיני פרי דיא ישראל זאלן אים קענען
 דער ליידין און אז וויא איין אדלער אז ער
 טראגט זייער קינדער פון איין ארט אויף דעם
 אנדערין טראגט ער זיי אויף די פליגיל דען

עד האט קיין מורא נים פאר קיין אנדערין
 פויגיל דאש ער זאל זיין אונטק האפן ווייל
 קיין שום פויגיל פליט נים העקר פון אים נאר
 ער האט מורא מען זאל אים נים שישן מיט
 איין פיל דרום מראגט ער זיי אויף די פליגל
 און זאגט עש איז בעסער די פיל זאל אריין
 גיין אין מיר נים אין מינע קונדער אגעד
 אנדערע פייגלן נעמן זייערע קונדער צווישן
 דיא פים ווייל זיי האבן מורא צוא מראגן
 זיי אויף דיא פליגל דאש איין אנדלער וואש
 פליהעט העכער זאל זייערע קונדער נים
 אונטק נעמען און אויף אז די ישראל זיין
 גינאנגען פון מצרים און די מצרים האבן זיי
 נאך גיאגט און האבן גישאסן מיט פייגל
 האט זיך דר וואלקן גשמעלט צווישן ישראל
 און צווישן דיא מצרים און האט די פייגלן
 אין זיך אריין גינוקען און גאט מוט פיל
 גוטש מיט ישראל און האט זיי גינעפן ארץ
 ישראל וואש דאש איז איין בייך און איין
 פעט לאנד מיט גוטע פירות און גוטע שאף
 און וויין און ווייל זיי האבן פיל גוטש גיהאט
 זיינען זיי שלעכט גיווארן און אזא האט גאט
 גצערניגט אויף ישראל און האט גיאגט אפציהס
 איך וועל זיי פאר שפרייטן אויף אלע עקן
 פון דער וועלט די גמרא זאגט אין חלק
 דרייא גליות האבן די ישראל גיהאט אמיל
 האט גאט פאר מדינת אונטער דעם פייך
 מקמטיון און אמיל זיין אין לאנד אנטויכט
 און אמיל איז אויף זיי גיקומן איין וואלקן
 און האט זיין צוא גידעקט זי דווייט זיינא
 נועט זיך דער פאריון אפער זיין פאלק דאס
 זיין האבן שוין גינו צרות גיהאט זיי און
 זיין אפציהס פאר איך בין דער גאט צוא מאכן
 גידערין דיא לייט און צוא הויך מאכן דיא
 לייט און עש איז נים דא קיין גאט וואש
 זאל מיר קענן ווערן איך האב דיא ישראל
 גימייט און איך וועל זיין ווידער לעבעדיג
 מאכן פון דאנען לערנען מיר אפ דאס גאט
 נועט דיא מויטע לעבעדיג מאכן אין דיא

מען פון משים דר גתו בענט ווארום האט
 דיא תורה נים באשיידליך אן גישריבן דאס
 גאט נועט דיא מויטע לעבעדיג מאכן דער
 תירוץ איז דיא תורה איז ווארן גינעפן פאר
 אלע מענטשן און עש זיין גווען פראקטע
 מענטשן וואש קענן נים אלן פר שמיין פארט
 אזו איין חידוש דרום האט דיא תורה דאש
 נאר גישמעלט אין איין רמן דאש די חכמים
 זאלן דר פון פר שמיין וקשר אקטיוט דיא
 גמרא אין כתובות לערניט אפ פון דעם פסוק
 ווער עש ווערט באגראבן אין ארץ ישראל
 דעם איז גאט מחל זיינע עבירות דען דיא
 ערד איז מבפר אויף זיין פאלק

הפטרות האזינו

וען נצבים בנגד גיען צוא פייגל זאגט מען
 צוא האזינו דיא הפטרות

ונדבר דור לוי את דבני השנה וזאת הוד האט
 גירעט די שירה צוא גאט אין סוף זיינע
 מעג אז גאט האט אים מציל גווען פון אלע
 זיינע פיינט און פון דר האגט פון שאול ויאמר
 ופגתי וסערתיו און ער האט גיזאגט גאט איז
 מיין שטארקער שמיין און מיין אנטרונער וואש
 איך האב מיה אין אים גטאן בלשיצן פאר מינע
 פיינט בני ונבו ושי משני דוא גאט בישט מיין
 בלשיצער און דר הארין פון מיין הילף און מיין
 שטארקייט חילל אקרא גילויבטער הייד מוא
 איך רופין גאט ווארום איך בין בטוח אין גאט
 דאש פון מינע פיינט וועל איך גיהאלפן ווערן
 זי אפציה סעברי גת דען עש האבן מיה ארום
 גרינגלט פראעכניש פון מוים און מייכן פון די
 שלעקטע לייט האבן מיה דר שראקון בדר ל
 אקרא ווען עש איז מיר איינג רוף איך גאט
 און מוא שרייען צו אים און ער נעמט אן מיין
 תפלה און הערט פון דעם הימל מיין קוץ
 און מיין גישרויא קוסט אן זיינע אויערן בתעש
 ותעש תאזו ווען גאט האט גיטאן צענענען אויף
 די עוברי כוכבים וואש זיין האבן די ישראל
 ווייא גטאן אזו האט גטאן די ערד און די גרויך
 פעסט ציטערין די הימל האבן גטאן ציטערין
 פון דעם רויגן פון גאט דען עש גייט גלייח אז איין
 זיך אויש זיין נאז לעכר פאר גרויטן רויג און
 פויער

פוער גיט ארויש פון זיין מול גום שנים עבר
 ווען גאט האט גיטאן איין נקמה אין די מצרים
 און אין פרעה האט גאט אראפ גינדערט פון
 זיין הוסיל און איין געפיל און גיווען אונטער
 זיינע פיס גיטמיני גיום אירי גיהי יי ששן לי דוד זאגט
 אז איה בון אנטלאפן גיווארין פאר שאול זיינן
 מיר די פיינט פריער אן גילאפין און האבן מיר
 פאר שאול גמסירט אבר גאט האט מיר גהאלפן
 מיט מיין גירעכטיקייט דאש איה בון אים נאך
 גינאנגן אין דר מדבר און האב מיר סוכה גווען
 אויף זיין הבטחה • בניו די ישיב לי אזו וויא דאש
 לויטערקייט פון מינע הענט זאל ער אום קערן
 צו מיר דען איה האב גיהוט די וועגן פון גאט
 און האב גיט גישלדיגט צוא גאט דען אלע
 זיינע משפטים זיינען אנטקעגן מיר און איה
 האב גיט אפ גיקערט אפילו פון איין גווען עס
 חסיד תחסד מיט אברום וואש ער איז גיווען
 איין חסיד טושטו חסד מיט זיינע קינדער און
 מיט יצחק וואש ער איז גווען שטארק און גאנץ
 אין דיין הינעט טושטו זיינע קינדער אויף
 בצאלן גאנץ גומש עס גבר תתבר ויט גמל תפיל
 מיט דעם לויטערין דאש אז עקב וואש ער איז
 גווען לויטער פאר דיר האשטו אויש דר וויילט
 זיינע קינדער פון אלע פעלקער און האשט זיין
 גילויטערט פון זייערע פסולת • און מיט דעם
 פאר קריכטן דאש איז פרעה האשטו גיטאן
 פאר קרימען און האשט מבבל גיווען זיינע
 ביינע מחשבות וואש ער האט גיטראכט אויף
 ישראל • ואת עס גני משיש און דאש ארום פאלק
 ישראל האשטו גמאן העלפן זיניה על רמים ששפיל
 און זיינע אויגן טושטו אויף די וואש האלטיין
 זיך הויף דו זאלשט זיי גינדערין מאכן • כי אפה
 ערי יי דען דוא גאט בישט מיין ליכט און גאט
 טוט דר לויכמיין מיין פינגערנעש • כי גכה ארץ
 גדי דען דורך דיין במוחו ליה איה צווישן דעם
 חול פון די עוברי בוכים און דורך דר הילף
 פון מיין גאט טוא איה שפרינגען אויף זייערע
 טויערין און געם זיי איין העל תמים דרטי גאט זיין
 וועג איז גאנץ די זאג פון גאט איז לויטער ער
 איז מקיים וואש ער זאגט ער איז איין פאנצער
 צו אלע די וואש בשפיצין זיך אין אים • כי מי אל
 פלגתי יי דען ווער איז איין גאט חוץ דר גאט
 פון ישראל און ווער איז איין בשעפער הויף
 אונזער גאט שטיי חל גאט האט מיר גשטארקט

מיט כח און ער האט גימאכט אונזע שפרינגן
 אלע שטרויכלונג פון מיין וועג איה בון גינאנגן
 בון דאש מיין וועג איז גיבליבן גאנץ ששח
 בגלי גאלות ער האט גימאכט גרינג מינע פיס
 אזו וויא די אינרין און אויף מיין הויף טוט ער
 מיר שטעלן גמל די גלגלה ער לעדיגט מינע
 הענט צו מלחמה האלטיין און עש ווערט גמראטן
 דר קופערנער בויגן דורך מינע ארום דען עש
 פלעגן היינגען קופערנע בויגן בייא דוד איז
 דווי און אז די מלכים פון די אומות פלעגן זיי
 זעהען פלעגן זיי זאגן איינער צום אנדערן איר
 מיינט דוד קען די בויגן אן ציהען גיין עש איז
 גיט מער נאר צו דער שרעקן אונז מיר זאלן
 פאר אים מורא האבן און אז דוד פלעגט עש
 דער הערין פלעגט ער געמען דיא בויגן און
 פלעגט זיין אן ציהען פאר זייערע אויגן • ויטו
 לי פנו ישיב און דוא האשט מיר גיגעבן דיין
 הילף וואש זיא איז גליה אזו וויא איין פאנצער
 און דיין מרה פון ענה האשטו גינדרישט מיט
 מיר דאש דו האשט זיך גיהג גיווען מיט מיר
 מיט פיל ענה דו האשט גימאכט ברייט מינע
 מריט אונטער מיר כרי איה זאל גיט פאלן און
 זיי האבן זיך גיט אויש גיגליצט מינע מריט
 ארדה איינבושמידס איה האב נאך גיאגט מינע
 פיינט און האב זיי פאר מליגט איה האב מיר
 גיט אום גיקערט בון איה האב זיי פאר לעגט •
 ויגרי חיל למחמה און דו האשט מיר אן גיגורט
 מיט כח צו מלחמה האלטיין דו האשט גימאכט
 קניען מינע פיינט אונטער מיר און מינע
 פיינט האשטו גימאכט אנטלויפן דאש זיין
 קערין זיך צו מיר אום מיט דעם אקון און מינע
 פיינט טוא איה פאר שנירין • ישיב ויין משיש
 זיי טוען זיך קערין צו זייערע אפ געטער אבר
 עש קען קיינער פון זיי גיט העלפן • נאך דעם
 קערין זיין זיך צו גאט און ער וויל זיין גיט
 ענטפערין • וישמעלם גפיר ארץ איה טוא זיין צו
 רייבן אזו וויא די שטוב פון דער ערד אזא
 וויא דיא ליים פון דיא באסן טוא איה זיין צו
 דינען און צוא מרעטין תפלט מריב עמי דא
 האשט מיר גימאכט אנטרינען פון די קרינערש
 פון מיין פאלק דאש איז דאג און אחיתופל
 און שאול און די זיפים דו האשט מיר גיהוט
 איה זאל זיין איין ראש איבער דיא פעלקער •
 דאש פאלק וואש איה ווייש גיט טוען מיר דינן

פני נבי יחזשילי דיא קינדער פון דיא פרעמדע
אמנות זאלן פאר מיר לינין זאגן פון וועגן
מזא צוא דעם הערין פון דעם אויער וואש
זיין וועלן הערין מיין גיבאם אפילו אונטער
מינע אויגן זאלן זיי מיר צו הערין גי נרי גי
די קינדער פון די פרעמדע אמנות זאלן מיר
ווערין און זאלן הינקדיג ווערין פחמת דעם
פאר שלוסנג וואש איך וועל זיי פאר שליטין
מי דער גאט וואש לעבט אייביג דער האט
מיר גמאן די אלע נסים יריה ציר און גבענטשט
איז מיין באשעפער רייס אלץ ציר וישע און דער
הויבן איז גאט וואש ער איז דר שטארקער
פון מיין הילף • האל פנימ נקמות זי דער גאט
וואש גיט נקמות צוא מיר פון מינע פיינט •
און ער מאכט גידערין פעלקער אונטער מיר
דיא וואש ווילן מיר בייז טאן • און ער איז
מיין אויש ציהער פון מינע פיינט פון דעם
מענטשין וואש וויל מיר בארויבן טושטו מיה
פציל ויין על פו אידך • גיגיס דרום וועל איך
דיך לויבן צווישין דיא פעלקער און צוא דיין
נאמען וועל איך זינגען מיט לויב פירול ישועת
פלץ ער דער גרוישט דיא הילף פון זיין מלך •
און ער טוט הסד צו זיין גיזאקטין • צוא דוד
און צו זיינע קינדער ביו אייביג • דער מדרש
שזר טוב שרייבט אויף דעם פסוק ויכב על כרוב
נשף דאש איז די צייט אז פיעה האט גיוואלט
נאך יאגין דיא ישראל • רבי אחא זאגט עש איז
איין משל צו איין מלך וואש גולגים האבן זיין
זון אוועק גינמען אזו זיינען דיא קנעכט באלד
גילאפין און האבן דעם מלך אן גיברייט זיין
רייט וואגן מיט פיל פערד צו נאך יאגין דיא
גולגים • האט דר מלך גיזאגט איידער מען וועט
דעם רייט וואגן מיט די פערד איין שפאנען דר
וויל וועט מיין זון פאר פאלן ווערין • אזו האט
דר מלך גינמען איין פערד פון דעם רייט וואגן
און האט גיריטן דרויף צו נאך יאגין די גולגים
אזו אזוי אויף האט גאט גיט גיוואלט זאמין צוא
דייטין אויף דעם כסא הכבוד מיט די היות און
ברובים • און האט גינמען איין כרוב פון דעם
כסא הכבוד און האט אויף אים גיריטן צוא
מלחה האלטין מיט פיעה • דער מדרש רבה
שרייבט פיר מלכים זיינען גיווען וואש איסליכר
האט אנדערש גיזאגט צוא גאט • דוד האט

גיזאגט • אידשה אייז ואשמידס לאם איך נאך
יאגין מינע פיינט און לאם איך זיי דר שלאגן
אזו האט גאט זיין תפלה צוא גיהערט און ער
האט דער שלאגן זיינע פיינט • און דער מלך
אקא האט גיזאגט איך האב קיין כח גיט דיא
פיינט צו דער שלאגן נאר איך וועל זיין נאך
יאגין • און דוא גאט זאלשט זיי דער שלאגן •
האט גאט גיזאגט איך וועל דאש טאן דרום
שמיים ביו אים כי נשבר לפני זיי זיין גיווארן
דער שלאגן פאר גאט • און דר נאך איז גיווען
דר מלך יהושפט ער האט גיזאגט צו גאט איך
האב קיין כח גיט אפילו נאך צוא יאגין דיא
פיינט נאר איך וועל שידה זאגין און דר זאלשט
זיין דער שלאגן האט גאט גיזאגט איך וועל
עש טאן זאג דוא שידה און איך וועל דיינע
פיינט דר שלאגן • דער נאך איז גיווען חוקיד
המלך ער האט גיזאגט צו גאט • איך קאן גיט
נאך יאגין און דער שלאגן מינע פיינט און
קאן קיין שידה אויף גיט זאגין • און דוא גאט
זאלשט מינע פיינט דער שלאגן • האט גאט
גיזאגט איך וועל דאש טאן אזו וויא איך פסוק
שמיים ויצא מלך • ויגד במחנה אשר עש איז
ארויש גיזאנגען איין מלאך פון גאט בייא
נאכט און האט דער שלאגן דיא מחנה פון
אשור • דער תנ"כא שרייבט אויף דעם
פסוק וישף פני • מען גיפיינט גיט אזווא איין
עניו וויא גאט איז • דען איין מענטש זאגט
צוא זיין חבר לאמיר גיין איין פלה משכה זיין
אדער מבקר חולה זיין אדער איין מת מלה
זיין • ענטפערט דער חבר עש איז פאר מיר
גידעריג איך זאל גיין צוא דער פלה אדער
צוא דעם קראנקן אדער צוא דעם מת •
אבער גאט האלט זיך גיט הויף ער האט
חנה אליין גיצירט אזווא וויא מען צירט איין
פלה און האט זיא גיפירט צוא איר תתן
אדם הראשון • און צוא אברהם איז ער
גיקומען מבקר חולה זיין און דעם דריטן טאג
פון דער מלה דאש ער איז ויער שלאף
גיווען און משה רבינו האט גאט אליין אים
פאגראבין • דרום זאל קיין מענטש קיין גאנה
גיט האבין • און זאל מצות מקיים זיין אזווא
וועט משה קומען • אמן :

האזינו תשפוט רבי הויבט אן זכאה איז
 דער חלק פון משה מער פון אלע
 קום און זעה ישעיה הנביא האט גיזאגט שפע
 שפוט האזיני און דרום ווייל ער איז גיווען
 ווייט פון דעם מלך האט ער גיזאגט צו דעם
 דרימל שפע הער צו פון ווייטן אבער משה
 רבינו איז גיווען נאךגענט האט ער גיזאגט
 האזיני פאר נעכט:

האנא בשעת ישעיה האט גיזאגט שפע שפוט
 ווינען גיזאגטן מלאכים בעלי דינים
 און האבן אים גיזאגט צו שפאלטן זיין
 קאפ עט איז ארויש גיזאגטן איין קול ווער
 וויל שטרעקען דיא וועלט בוי ער האט
 גיזאגט איך זאג דאש נישט נאר זי פיי דבר
 השירה האט און גיזאגט אבער בייא משה
 שמויט האזיני תשפוט תבונה איך וועל ריידן
 נישט קיין אנדערער און איך וועל ריידן אן
 סודא תשפוט הארץ אפי פיי דיא ערד זאל הערן
 דיא ריידן פון מיין מויל און נישט פון קיין
 אנדערין וואל צו זיין חלק זי שפע גיזאגט ער
 האט מגלה גיווען דעם שפע פון דאנען
 לערנען מיר אפ וועלכער וואש ער וויישט
 דיא חכמה עלונה אז דער טאג קומט ער
 זאל שטארבן דארף ער מגלה זיין דיא
 חכמה צו דיא וואש ווינען בעלי רוח הקודש
 מיר לערנען דאש אפ פון משה רבינו ער
 זאגט ויעה קחי לכם את השדה היות און אז
 ער וויל נישט מגלה זיין שמויט אויף אים אל
 חכמי טוב פסקיין דוא זאלשט נישט פאר מיידן
 דיא תורה וואש זיא הייסט טוב פון זיין
 האר בקיות זאל ידך לעשות איידער דו ווערשט
 אפ גיטאן פון דער וועלט:

זכור ימות עליכם וגי שאל אידי גיבור פרעג צוא
 השירה וועט ער דיר זאגן ופארוואס פארוואס
 קדור יהוה ילד לישטן פון דער וויסמענעש
 דאש הייסט פון דיא קליפות ארויש מרה אפי
 אברהם זאפי גיבור זאקה אה אביכם זכרם וגי און
 ער האט וויא אליין גיפירט און האט זיך
 נישט אפ גישויר און פירט וויא מיט רחמים
 גישר ישר מי וויא איין אדלער איז איין רחמן
 אויף ווינע קינדער דרום זאגט ער זי גיבור
 גיבט זאפו מיט וגי ער אליין פירט וויא אז
 וויא משה האט גיזאגט אפ אז פנה חלבים אל
 תעלטי מה אויף שמויט זי זכרם פבר ליה ישראל

לפנותו און ווידער שפוט זי לא יחיש זי את שפי
 בעבור שפי הגדול ער פאר לאומ וויא נישט וויל
 וויא ווינען מקלשר אין זיין גרוינין נאמען
 דרום לאומ ער וויא נישט אפ פון זיך וואו
 וויא ווינען איז ער אויף מיט וויא יפארו
 באזו קדור דיא קריינק וואש ברארף צו קופן
 ווערין גיפונען אויף אים ער איז גליק וויא
 דער מלך האט גידיישן איינעם פינדק
 אויב דוא וועסט זאגן ווייל הקביה האט
 אים גישטרעקט דארף מען אים זען נישט
 העלפן דער פון עש אז נישט אז דור המלך
 האט גיזאגט שפי משכיל אל דל ווער איז דער
 דל דער וואש ליגט שלאף און איינער איז
 איין רופא נאמן און איז זיך משתדל אים
 צו העלפן אזו בענטשט אים השירה און
 אז דער רופא גיפירט אים באזו קדור אין זיין
 שלאפטיג וכתו ילד לישטן דען דוידך דער
 קריינק ווערט ער פאר וויסט פון אלץ דינג
 וואש זאל דער רופא מאן יסודנו זאל ער אים
 כמצוא זיין טובות און רפואות ער זאל
 קענען אים היילן די קריינק גיננה ער מוז
 נישט פאר שמוין וואש פאר איין קריינק דאש
 איז דען אז ער פאר שפוט נישט דיא קריינק
 וויא אזו קען ער אים מאן איין רפואה און
 ער זאל זעהן אז דיא קריינק זאל זיך נישט
 שטארקן אויף אים וויא דען יגדוהו באישון
 עט ער זאל אים היטן צו געבן אנעלכע
 רפואות וואש ער דארף ער זאל זיך נישט
 טועה זיין ווארום אז ער איז זיך חס ושלום
 טועה און דער מענטש שטארבט דעכונט
 אים הקביה גליק וויא ער וואלט אים ממת
 גיווען דען השירה איז זון דעם מענטשין הן
 אויף טויט און הן אויף עולם ער זאל האבן
 יסורים און זאל אן ווערין פיל געלט דורך
 דעם אזו ווערט ער שלאף און קען דיא
 גיהעלט ווערין בוי ער קאכט אים דיא
 קריינק וויא פיל עש איז אויף אים גיבור
 גיזאגט און אז עש ווערט גיבור ער זאל
 שטארבן ער זאל אפילו אנעק געבן דאס
 נאנעט געלט פון דער וועלט קען ער דער
 פון נישט פמור ווערין דרום דארף דער רופא
 חכם זיך משתדל זיין אין אים פאבראכטן
 אים אויב ער קען אים היילן זיין גוף איז
 נישט און אז נישט זאל ער אים היילן דיא

גשמה ואנכי רבי אלעזר מיר האמ גיזאגמ
 איין סייא דאש היישט איין סוחר אז ער
 האמ גיהערט פון ויין פאטער אז אין זיינע
 צייטן איז גיווען איין רופא אז ער האט נאר
 דער זעהען איין חולה האמ ער שוין דער
 קענט ווער עש וועט לעבן און ווער עס
 וועט שטארבן מענטשן האבן אויף אים
 גיזאגט ער איז אגרוישער צדיק און אז דער
 חולה איז גיווען איין ארוכאן האמ ער אים
 גיהילט פאר זיינע רפואות דען ויזא האבן
 אויף אים גיזאגט עש אז נישט פאר האנדן
 אזו איין חכם אויף דער וועלט ויין גלייכן
 און דער סוחר האמ מיר גיזאגט ער האמ
 גירשט איין ספר פון ויין פאטער און דער
 ספר איז מיוסד אויף סודות התורה און אויף
 אלע רפואות עש אזו אין אים גישטאנען דיא
 שפראך וואש בלעם הרשע האמ פאר שפראכן
 איין חולה איז דער חולה פון דעם גיוונד
 גיווארן און ער האמ אלץ פועל גיווען פון
 דעם ספר ער האמ גיזאגט דאש איז מותר
 דאש איז אסור און ווער עש אזו איין נרא
 שמים אויף האמ ער גיזאגט עש אזו פאר
 האנדן אועלכע רפואות וואש הייגען אזו אין
 דער שפראך פון דעם מויל וואש ויזא זיינען
 מצד הנחש און מצד הקסם און פון אלע
 וואש מען מאר ויזא נישט קאן פקעשה
 אויף האמ ער דארטן גיפונען אויף אועלכע
 קריינק וואש מענטשן ווייסן פון ויזא דארף
 מען אזו זאגן אויף דיא סמונים וואש זיינען
 דרויף גוועצט און עש אזו אונז גיווען איין
 גרוישע תסיה רבי אלעזר מיט דער גאנצער
 חבריא האבן דאש צוא גיהערט און מיר
 האבן זיך זייער גיפרייט און מיר האבן
 גילערניט רבי אבא זאגט דעם ספר האב
 איך בייא מיר גיהאלטן צוועלף חדשים און
 האב אין אים גיפונען סודות עליונים און אז
 איך בין גיקומען צו דיא סודות וואש בלעם
 האמ גיטאן האב איך מיר זייער פאר
 וואונדערט אמאל האב איך גישפראכן אויף
 איין ארט ויינען די אמתות אויף און אראפ
 ביה מען האמ מיר גיוויזן אין הלום נאך וואס
 גיישט דוא אריין אין אזו איין תרום וואש
 עש גיהער נישט צו דיר און דוא דארפסט
 דאש נישט האב איך מיר אויף גיהאפט און

עש האמ מיר באנק גיטאן אויף דיא סודות
 וואש דארטן איז גיווען האב איך גישקט
 צו דעם יהודי וואש ער היישט רבי יוסי
 ברבי יהודה און האב אים אפ גינעבן ויין
 ספר און צווישן די סודות פון בלעם האב
 איך גיפונען די נעמען פון דיא מלאכים וואש
 פלק האמ גישקט צוא בלעם אבער ויזא
 זיינען נישט מסודר אויף וייער היקון ויזא עש
 דארף צו ויין נאר דיא רפואות שטייען דארטן
 מסודר ומיוסד מיט תמידות און תפלות
 ובקשות צו השנית וועשמו וועלין מיינען
 ער האמ גימאכט דיא רפואות מיט שכחות
 וסודות חס ושלום גייערט ער האמ גיזאגט
 סודות פון דער תורה און פון דעם סוד האמ
 ער ארויש גיצויגן דיא רפואות דאש איז
 אועלכע זאכן וואש איך האב פאר מיר
 לעבן נישט גיועהען האב איך גיזאגט גילויבט
 איז השנית וואש ער האמ קלוג גימאכט
 דיא מענטשן מיט דער חכמה עליונה און
 פון דיא זאכן פון בלעם האב איך גיועהען
 אז קיינער איז נישט גיווען אזו איין חכם
 בתרשים ובכשמים אזו ויזא בלעם האב איך
 גיזאגט גידו רבנאי וואש ער האמ מבטל
 גיווען דעם בישוף פון דער וועלט פדי דיא
 מענטשן ואלן זיך נישט מועה ויין אין דעם
 חס ושלום אפ צו קערן פון יראת השנית
 ונתעלה שמו אמן

רבי פנחס מיט רבי יצחק מיט רבי הויא
 זיינען גיוועסן בייא נאכט און האבן
 גילערניט אין דעם פסוק לנגדם על שישו ימות
 פיהם לזר ללפי ויזא ויזא זייען קומט אראפ
 איין אדלער און נעמט איין רוזן פון צווישן
 ויזא און איז אנועק גיגאנגען זאגן ויזא מיר
 דארפן גיין אונזער וועג זיינען ויזא אנועק
 גיגאנגען ויזא עש איז מאג גיווארן הויבט
 רבי הויא אויף זיינע אויגן און זעהט ויזא
 דיא שטערן לויפן הין און הער זאגט ער
 איך האב שוין ויזא מיל מאל גיפרענט וואס
 דאש באמייט זאגט רבי פנחס דיא חבריא
 וויישן וואל וואש דיא שטערן באנוויזן
 דאש הקב"ה האמ בשאפן דיא שטערן
 קליינע און גרוישע און ויזא אלע לויבן
 צוא הקב"ה אזו ויזא עש שטייט סנה קסוד
 לכובדים און אז עש קומט וייער צייט צוא

ואני ליהרר רופס וייה הקבזה פייא ויער
 נאמען אזו וויא עש שמיים לסיס בשם קרא
 אזו סוען וייה לופין הין אונ הער צו גיין
 לויבין ויער האר אזו וייה עש שמיים שאו
 פרום עניכס ראו מי ברא אלה דער ווייל אז
 רעכט מאג גינארין זינען וייה גלייף אונעק
 גינאנגען וייה וייה גינען קוכט אגרושער
 אדלער אונ שמעלט זיך אנדער אונ רינגילט
 וייה ארום אונ ארום זאגט רבי פנחס בנודאי
 אזי איצונד איין עת רצון דאש איצונד ווערן
 גיעמיגט דיא שיערי רחמים צו אלע קראנקע
 אונ עש אזי דיא צייט פון רפואה צו וייה
 דען דער אדלער אזי איין סימן פון רחמים
 צאז וייה ער הויפט אן צו זאגן גנש עיר
 קו על גולגוי ובה עש אזי ניט פאר האנדן
 קיין בעל רחמנות אויף דער וועלט אזו וייה
 איין אדלער אונ ווייל איצונד איז איין שעת
 רחמים דרום אזי ער ניקומען צו אונז אזו
 וייה עש שמיים יי בוקר השמש סוף דען גאנץ
 פריא אזי דיא צייט פון רחמים מקבל זיין
 דיא תפלות :

האנא מיר האבין גילערניגט דעם מאג וואש
 רבי שמעון האט גידארקט אונעק גיין
 פון דער וועלט האבין זיך איין גינאמילט דיא
 גאנצע חברה אונ רבי שמעון האט פאר
 דער גאנצער חברה מסדר גינען זינען רייד
 אונ פאר אים אזי גינען זיין זון רבי אלעזר
 מיט רבי אבא אונ דיא איבעריגע חברה
 אונ דיא שטוב אזי גינארין פול מיט מענטשן
 האט רבי שמעון אויף גיהויבן זינען אויגן
 אונ האט גינעהען וייה דיא שטוב אזי פול
 מיט מענטשן האט ער אן גיהויבן צוא
 ווינען אונ זאגט איין אנדער מאל אז איך
 בין קראנק גינארין אונ רבי פנחס בן יאיר
 אזי גינען פאר מיר אונ איידער איך האב
 מיר אויש גיקליבן איין ארט אין גן עדן
 האבין וייה אויף מיר גינארט אונ אז איך
 בין צוריק גיקומען האט איין פיער ארום
 גינרינגלט פאר מיר אונ עש אזי קיין מאל
 ניט אפ גישייד גינארין אונ קיין מענטש אז
 ניט אריין גינאנגען נאר ברשות אונ היינט
 זעה איך אז דאש פיער אזי ניט דא אונ
 דיא שטוב אז פול דער ווייל האט רבי
 שמעון אויף גיהויבן זינען אויגן אונ האט

גינעהען וואש ער האט גינעהען אונ זינען
 האט ארום גינרינגלט דאש הוין זינען אלע
 ארויש גינאנגען עש אזי נאר גיבליבן זיין
 זון רבי אלעזר אונ רבי אבא מיט דער
 איבעריגער חברה זינען אין דרויסן זאגט
 רבי שמעון צוא זיין זון רבי אלעזר וייה
 ארויש אונ זעה אויב רבי יצחק אזי דא
 ווייל איך האב ערב גינען פאר אים אזו
 וייה אויבין שמיים אין פרישת וולף זאג אים
 ער זאל מסדר זיין זינען דברים אונ זאל זיך
 זעצן פייא מיר וואוד צו זיין חלק שמיים
 רבי שמעון אויף אונ זעצט זיך אונ לאגט
 אונ זאגט וואו זינען די חברה שמיים רבי
 אלעזר אויף אונ האט אריין גירופן דיא
 גאנצע חברה וייה זעצן זיך פאר רבי
 שמעון ער הויפט אויף זינען הענט אונ אזי
 מתפלל אונ אזי זיך משמח אונ זאגט דיא
 זעלבניגע חברה וואש זינען גינען מיט מיר
 אין יענער אידיא גדישא דיא זאלין אלס זיין
 דא זינען אלע ארויש גינאנגען עש אזי נאר
 גיבליבן זיין זון רבי אלעזר אונ רבי אבא
 ורבי יהודה ורבי יוסי ברבי יעקב ורבי חייא
 דער ווייל קוכט אריין רבי יצחק זאגט רבי
 שמעון וייה נאר שייך אזי דיין חלק וייה פול
 שכתה וועט דיר גימערט ווערין דעם מאג
 אונ רבי אבא האט זיך גינעצט אונטער זיין
 אקסיל אונ רבי אלעזר פאר אים זאגט רבי
 שמעון איצונד אזי איין עת רצון דרום ווייל
 איך אריין גיין לעולם הבא אן חרפה אונ
 דיא הייליגע רייד וואש וייה זינען נאך ניט
 אנטפלעקט גינארין בוי אהער וועל איך וייה
 היינט אנטפלעקן פאר דער שכינה זיא זאל
 ניט זאגן אז איך בין אפ גיטאן גינארין פון
 דער וועלט בחסרון אונ בוי אהער זינען
 אלע מינע רייד פאר בארגין גינען אין מיין
 הארץ אבער איצונד ווייל איך וייה מבלה זיין
 מיט דיא סודות זון גיין לעולם הבא אונ אזי
 בין איך מסדר צו אייך רבי אבא זאל אליך
 שרייבן וואש איך וועל מבלה זיין אונ רבי
 אלעזר מיין זון זאל זיך דרינען מען אונ
 דיא אנדערע חברה זאלין נאר טראכטן אין
 הארצין אזי רבי אבא אויף גישטאנען פון
 אונטער זיין אקסיל אונ רבי אלעזר האט זיך
 דארטן גינעצט זאגט רבי שמעון שטייט אויף

מיון קינד אויף דעם ארץ פרארף אנאנדערער
צו זינען אז רבי אלעזר אויף גישטאנען אונ
רבי שמעון איז ארום גינאנגען אונ דער
נאך האט ער זיך גיזעצט :

פתח ער הויבט אן לא פתים ויפליגה עש אז
בנודאי אזו נויל השירה אזי איין חי
אונ ער אז צווישן דיא חיים אונ ניט צווישן
דיא מתים אונ דער סוף פסוק זאגט ויא כל
יחדי דושה אונ ניט דיא רשעים וואש זיינען
אין דיא הענט פון דושה אין גיהנם אפער
די צדיקים הייסן חיים השירה פאגערט אין
זיער כבוד זאגט רבי שמעון וויא נאר אז
פאר ענדערט דיא שעה פון דער ערשטער
אידוי דען דארטין איז אראפ גיקומען השם
יחברף מיט זיין מרכבה אליין אפער איצונד
איז השם יחברף גיקומען מיט דיא צדיקים
וואש זיינען אין גן עדן וואש דארטין איז
דאש ניט גיווען אונ השם יחברף פאגערט
אין דעם כבוד פון צדיקים מער וויא אין זיין
כבוד אזו וויא מר גיפליען בייא ידבעם אז ער
האט גידינט עבודת פוכבים אונ האט מקטיר
גיווען צו איר האט ער אים נאר ניט גיטאן
אונ אז ער האט אויש גישטרעקט זיין האנט
אנטקעגין דעם נביא איז זיין האנט פאר
מרוקנע גיווארין אזו וויא עש שמיים מיכיש
ידו אונ איצונד פאגערט השם יחברף אין
דעם כבוד פון דיא צדיקים אונ אלע קומען
איצונד מיט אים ער זאגט דא איז רב
המנוא סבא אונ מיט אים זיינען זיבעציג
צדיקים אויש גיקריצט אונ אנטפלעקט
אויסליכער מיט עטרות זייא קומען צו דער
שמחה פון דיא סודות וואש ווערט איצונד
אנטפלעקט ווערין וויא ער זיגט אז זאגט
ער דא קומט רבי פנחס בן יאיר גרייט אים
אן איין ארט דיא חברייה וואש זיינען דארטין
גיווען זיינען ווארין דער שראקין זיינען זייא
אויף גישטאנען אונ האבן זיך גיזעצט גיזעריג
אראפ אין שטוב אונ רבי אלעזר מיט רבי
אבא זינען פאר רבי שמעון זאגט רבי שמעון
אז מיר זיינען גיווען אין ענער אידרא האבן
אלע גיזאקט סודות אונ איך אויף מיט זייא
אונ היינט וועל איך אליין זאגן אונ איר אלע
הערט צוא מיינע רייד אונ דיא עליונים
הטהונוים וועלן אויף צוא הערין וואול צוא

מיון חלק היימיון סאג :
פתח רבי שמעון הויבט אן אזי לודי תלי
תשקתי אלע מיינע פגע בין איך גיקניפט
גיווארין בעולם הזה אונ בין גיווען מקושר אין
הקביה מיט איין קשר דרום איצונד אויף ויל
תשקתי איז זיין גילוסמיקיים אויף מיר דאש
ער אונ דיא חברותא הקדושה קומען צוא
הערין אין דער שמחה פון די דברים כתומים
אונ דעם שבה פון הקביה וואש ער איז נספר
ונעלם פגיני כל חי דער נאך איז רבי שמעון
מפורש דיא מעלות אונ שבה פון הקביה דער
נאך זאגט ער דיא רייד וואש איך האב מגלה
גיווען איז ניט גיגעבין גיווארין נאר צוא דיא
קדושים עליונים וואש זייא גייען אריין בפנישה
מרכבה סודות עליונים אונ וויישין די דברים
פון הקביה אונ קערין זיך פון זייא ניט אפ
לימין ולשמאל אזו וויא דער פסוק זאגט כי
ישים ריבי יי צדיקים וילכו בם וישעים וישלו בם
וואול צו דעם מענטשין וואש ער איז וזכה
צו וויישין דיא וועג פון השירה אונ קערט ניט
אפ פון זייא אונ זאגט גרוישע סודות דער
נאך זאגט ער עש איז גלוי וידוע פאר הקביה
אז איך האב דאש ניט גיטאן פון מיון כבוד
וועגן אדער פון מיון פאטערט כבוד וועגן
נאר פון וועגן איך זאל ניט אריין גיין בחרפה
פאר זיין דוכל אונ איך האב גיזעהען אז
הקביה מיט אלע צדיקים וואש זיינען דא זיינען
אלע מסכים מיט מיר דען איך זעה אז אלע
זיינען זיך מעלכט מיט מיון שמחה אזו וויא
איין חתונה אונ אלע זיינען אן גיברייט לעולם
זאגט רבי אבא אז דיא הייליגע ליכט רבי
שמעון האט אויש גילאזט דיא דברים האט
ער אויף גידויבן דיא הענט אונ וויינט אונ
דער נאך האט ער גילאכט ער האט גיוואלט
איין זאך מגלה זיין אונ זאגט אויף דער זאך
האב איך מיר מצער גיווען כל מי אונ איצונד
וויל מען מיר קיין רשות ניט געבין אז איך
זאל דאש מגלה זיין ער מוט זיך שטארקן
אונ האט זיך גיזעצט אונ רעט מיט דיא
לעפזין אונ האט זיך גיבוקט דרייא מאל אונ
קיין מענטש האט ניט גיקענט זעהען אין זיין
ארט מכל שכן אויף אים אריין אונ ער זאגט
כול מויל דוא האשט זוכה גיווען צוא דעם

אלים ריין קנאל איז ניש פאר טריקניט
 גינורין ריין קנאל גייט אויף אונ הערט ניש
 אויף אויף ריר איז גינאנט גינורין דער
 פסוק ונתי יוצא מפניו אונ עש שטייט בסוף
 כים אשר לא יבנו מימי איצונד בין איה אויף
 מיר מעד אז כל ימי וואש איה בין גינען
 אויף דער וועלט האב איה אלץ גילוסט צוא
 זעהען דעם טאג דען דער טאג איז גיקריינט
 גינורין אונ איצונד באגער איה מגלה זיין
 דברים פאר הקב"ה דען אלע זיינען גיקריינט
 אויף מיין קאפ :

צוא אים קומען סהמת גרויש ליכטיקייט אונ
 פייער וואש איז גינען ארום אים דעם גאנצן
 טאג בין איה גינאלין אויף דער ערד אונ האב
 גישרען דער נאך אז דאש פייער איז אונק
 האב איה גינען אז דער מיניא ברישא דיא
 הייליגע ליכט רבי שמעון קודש קדשים איז
 אפ גיטאן גינורין פון דער וועלט ער איז
 גילעגין אונ זיין פנים לייכט מיט גלאנצקייט
 שטייט אויף זיין זון רבי אלעזר אונ נעכט זיינע
 הענט אונ קושט אים אונ איה האב גיקושט די
 ערד וואש אונטער זיינע פיס די חברייה הייבן
 אן צו וויינען אונ האבין ניש גיקענט ריידן אונ
 רבי אלעזר זיין זון פאלט דרייט מאל אונ קען
 ניש עפענען זיין מויל דער נאך הויפט ער
 אן אבא אבא איצונד פאר וואנלען דיא חיות
 אונ די פויגלען טוען שוועבן אונ ווערן איין
 גיטאן בים הגדול אונ דיא חברייה טרינקען
 בלוט שטייט אויף רבי הייא אונ זאגט ביז
 איצונד האט דער בוצינא קדישא אויף אונ
 משתדל גינען אונ היינט איז ניש קיין צייט
 נאר מען זאל זיך מיט אים משתדל זיין אין
 זיין כבוד זיינען אויף גישטאנען רבי אלעזר
 מיט רבי אבא עש איז גינורין דאש הויז פול
 מיט גישכאקין ריח זייא האבין אים אויף
 גיבראכט אויף איין מטה אונ קיינער האט
 אים ניש משמש גינען גייערט רבי אלעזר
 מיט רבי אבא עש איז גינורין איין וויכוח
 צווישן דיא שטעט וואש ארום אים אויסליכר
 האט גינואלט ער זאל בייא זייא ליגין אונ
 דיא מטה איז ארויש גינאנגען אין דער לופטן
 אונ ארום אים האט גיפלאכט אנרויש פייער
 אונ זייא האבין גיהערט איין קול וואש האט
 גישרען זאמלט אייך איין צו דער הייל דער
 נאך איז ווידער ארויש גינאנגען איין קול אונ
 האט גישרען דאש איז דער מענטש וואש
 ער האט גימאכט שמוערעמען דיא ערד אונ
 האט גימאכט ציטערין דיא ממלכות וייא פול
 דינים ווערין גינימגיין טאג גישטיילט פון וועגן
 רבי שמעון בן יוחאי וואול צוא זיין הלך
 למעלה ולמטה כמה אוצרות עליונים וואש
 זיינען גידיט אונ פאר בארגין פון זיינט וועגן
 אויף אים איז גינאנט גינורין דער פסוק ויפתי
 פי שני ופי שני ופי שני ופי שני ופי שני :

אמר רבי שמעון רבי שמעון זאגט כל ימי האב
 איה מסתפל גינען אין דעם פסוק בי
 תסתכל נפשי ושמע עניים וישפוח איה
 מקוים גינורין אויף מיר דער פסוק בנודאי
 דאש מיין נפש טוט לויבן צו השנית אונ איז
 אין אים באגריפן אין אים טוט זיא פלאמען
 אין אים איז זיא באהעפט אונ מיט דער
 השתדלות וואש זיא איז משתדל צוא אים וועט
 זיא עולה זיין אויף איר ארט יששע עניים וישפוח
 אלע צדיקים אונ זכאין וואש זיינן גיקמען מיט
 הקב"ה דיא אלע הערין אונ פרייען זיך איצונד
 איז דא דיא לשיבה הקדושה אונ דרום שטייט
 אויך גדול לוי איה וירוסקה שמו יהודי ער זאגט
 גרוישע סודות אונ זאגט אלע דיא רייד האב
 איה אויף גיהאלטן ביו דעם היינטיגין טאג
 דער מיט צו גיקריינט ווערין צו הקב"ה אונ
 זאגט ווייטער סודות בי שם ציה יי את הכרת פנים
 זאגט רבי אבא אז דיא הייניגע ליכט רבי
 עמען האט נאר אויש גילאזט דאש ווארט
 היום זיינען זיינע רייד גישטיילט גינורין אונ
 איה האב זייא גישריבן אונ ווייטער האב
 איה שוין ניש גינאווסט וואש צו לשריבן האב
 איה אויך גיהויבן מיין קאפ דען דאש ליכט איז
 זייער גרויש גינען אונ איה האב נאר ניש
 גיקענט זעהען אין דעם בין איה זייער דער
 לראקין גינורין אונ דער ציטערט גינורין אונ
 האב גיהערט איין קול עש האט גיזאגט איה
 פנים ופנות פנים ופלות ויספוך דער נאך האב איה
 ווידער גיהערט איין קול וואש האט גיזאגט
 חיים שאל ככה נמך לו איה פנים עולם ועד דעם
 גאנצן טאג האט זיך ניש אפ גיטאן דאש פייער
 פון דעם הויז אונ עש האט קיינער ניש גיקענט

וזאת תצדיק דער פריש שרייבט שלמה המלך
 זאגט אין משלי אשה חל פי וקצי ווער
 קען איין קלוג ווייב גיפניען דאש זיא טוט
 ארבעטן מאג אונ נאכט אונ האלט אויש
 איר הויז אונ גיט זלקה צוא ענינים אזוא
 איין אשה איז ראוי צוא לויבין דען
 איין אשה קען איר מאן אונ קינדער
 בריינגען צו עולם הבא ווען זיא ארבעט
 וואש מען באדארף אין הויז אונ דער מאן
 אונ קינדער קענען ויצין אונ לערנען תורה
 אונ אזו וויא דער גוף איז ווארין גיגעבין
 צוא דער גשמה פדי דער מענטש זאל
 קענען רעכט גאט דינען אזוא איז אויך
 דאש ווייב ווארין גיגעבין צום מענטשין
 זיא זאל אים העלפן ער זאל קענען רעכט
 גאט דינען דאש האבן דיא הקמים גיזאגט
 ובה ער אז דער מענטש איז זוכה גיט
 אים גאט איין ווייב דאש זיא העלפט אים
 ער זאל קענען רעכט גאט דינען אפער
 שר מהוהגל חיובי עם איז גיט ראוי צוא
 לויבין דיא אשה ווייל זיא איז שוין גאר
 זיא איז ראוי צוא לויבין ווען זיא האט
 גוטע מעשים אין זיך אונ דער מדרש
 זאגט אשה חל פי וקצי דאש מיניט מען די
 תורה זיא איז גינליכין צוא איין קלונע
 אשה דען אין דער תורה איז פיל חכמות
 אונ גוטע מעשים גישריבין דאש מען
 קען רורך זייא קומען צוא עולם הבא
 אונ לייט לויבין דעם מענטשין וואש לערנט
 תורה אונ בענטשין אים האמשע דער
 מענטש איז גיבענטשט פון גאט פון
 דעסט וועגן האט גאט גיגעבין אין דיא
 העט פון מענטשין זיי זאלן אויך קענען
 לייט בענטשין צום ערשטין האט גאט
 געענטשט אדם הראשון אונ נח ביו אברהם
 איז גיקסן האט גאט אים גיגעבין די ברכה
 אין האגט ער זאל בענטשין וועקן ער ווייל
 זאל זיין גיבענטשט דער נאך האט גאט
 גיגעבין דיא ברכה צוא יצחק אין זיין

האגט אונ יצחק האט גיבענטשט צו יעקב
 אונ יעקב האט גיבענטשט צוא זינע
 קינדער פאר זיין טויט אונ אזוא אויך
 האט משה גיטאן אונ האט גיבענטשט צו
 כל ישראל פאר זיין טויט דאש זאגט דער
 פסוק ויאת הנקה אשר בנד משה דאש איז
 דיא ברכה וואש משה האט גיבענטשט
 דיא ישראל פאר זיין טויט אונ גאט
 האט גיזאגט בלעם האט גיזאלט בענטשין
 דיא ישראל מיט זיבין ברכות דער פאר
 וואש ער האט גיבויט זיבין מנבחות גאר
 ער האט איין בייו אויג גיחאט אונ האט
 זיי גאר גיבענטשט מיט דרייא ברכות
 דרום זאל קומען משה וואש האט איין
 גוט הארין אונ איין גוט אויג אונ זאל
 דיא ישראל נאך מיט פיר ברכות בענטשין
 פדי עם זאלן דער פילט ווערין דיא זיבין
 ברכות איז קשה דיא פרשה הייבט זיך
 אן מיט ויאת הנקה דאש איז מיינט דאש
 איז דיא ברכה וואש משה האט גיבענטשט
 צוא ישראל אונ דער נאך זאגט ער גאר
 פיל פסוקים מיט אנדערע בייד איידער ער
 בענטשט זיי דער תירוין איז משה האט
 זיך גינדעריג גהאלטן אונ האט זיך גמראכט
 וויא קום איך צוא בענטשין ישראל דער
 סדר איז איין פאטער בענטשט זינע קינד
 אונ איך בין גיט זייער פאטער אונ אויך
 איין מלך בענטשט זיין פאלק אונ איך
 בין גיט קיין מלך דרום האט משה גיזאגט
 :: סניי גי גאט האט דיא תורה צו ישראל
 גיגעבין אויף דעם בארג סיני אונ דער
 נאך זאגט ער וחס מיט לגילדי דיא ישראל
 האבין זייערע פיס צוא אטמוסין אונקער
 דעם בארג סיני צוא מקבל זיין דיא תורה
 אונ דער נאך זאגט ער יש מדייניה דיא
 ישראל האבין גאר גייערם צווייא דבורים
 פון גאט אליי :: אלהי אונ לא ונתה לה אלהים
 אחרים אונ ווייל דאש קול פון גאט איז
 זייער שטארק גינען אזו זינען דיא ישראל

אלע מוים ג'וארין אונ האבין ג'ואגט צו
 משה ער זאל זיין זאבן דיא אנדערע
 דברות ו'אש זאגט ער תורה צוה לנו משה משה
 האט אויגו גילערניגט דיא תורה אונ זיי
 האבין אים אויף ג'נומען פאר איין רבי
 דרום איין ראוי ער זאל בענמשין דיא
 ישראל אזוא וויא איין רבי בענמשט זיינע
 קינדער דיא תלמידים ו'הי גישירו סגד דער
 חזקוני שרייבט משה איז ג'נווען איין סלד
 איבער דיא ישראל בהתאסף ראש עם נוייל
 ער האט איין ג'זאמלט מיט מדינות
 דיא עלצטע פון דעם פאלק אזוא וויא
 איין סלד זאמלט איין דאש פאלק צוא
 אנאנדער דרום איז רעכט ער זאל בענמשין
 דיא ישראל אזוא וויא איין סלד בענמשט
 זיין פאלק אונ רשי שרייבט ו'הי גישירו סגד
 סיניגט מען גאט איז איין סלד איבער ישראל
 נאך די ביינע פשטים נאך לעריגט אויגו
 דער פסוק ווען מען נעמט אויף איין ראש
 תקהל אדער איין דוין מוז מען רעכט נאך
 זעהען אויב ער איז ראוי צוא זיין איין
 ראש תקהל אדער איין דוין דאש זאגט
 דער פסוק ו'היגט ו'חיי משה זיין האבין נאך
 ג'יקומט נאך משה אויב ער איז ראוי צו
 זיין אפגד אונ נאך רשי זאגט דער פסוק
 ו'הי גישירו סגד זיין האבין גאט אויף ג'נומן
 פאר איין סלד נאך דעם נאך קוקן אונ
 פרובן וואש זיי האבין אים ג'פרובט דען
 גישירו איז מייקש קוקן ו'איש האללים משה
 איז ווארין ג'רופין איין געמליכער מאן וייל
 ער האט אלץ ג'טאן דיא מצות פון גאט
 אדער דרום האט משה ג'הייסן איש האללים
 דען משה האט ג'זאגט צוא גאט קיפה ו'
 שיהי ו' שמיא אויף גאט אונ אז ער האט
 ג'וואלט האט ער ג'זאגט רוא בייא אויגו
 גאט זגי סויה דער מלאך הסנת איז ג'ישטאנן
 בייא משה צו צו נעמען זיין ג'שטה אונ
 משה האט אים ג'זאגט אונ האט געענמשט
 דיא ישראל ו' פסיו בא דער תולדות יצחק

שרייבט פון וועגן דעם רמבין משה האט
 קריגט ג'זאגט דיא נומע מעשים פון ישראל
 אונ זאגט גאט האט זיך אן ג'הויבן באנויזן
 צו ישראל אויף דעם בארג סיני אונ דער
 נאך איז דיא שכינה ג'קומען אין משכן
 אונ איז ג'בליבן בייא ישראל אונ דער
 סדרש זאגט גאט איז ג'קומען צוא אלע
 אומות זיין זאלין קבל זיין די תורה האבן
 זיין גיט ג'וואלט דיא תורה אן נעמען
 דאש זאגט דער פסוק האמשע עשו אונ
 ישמעאל זיינען דיא קינדער פון אברהם
 אונ יצחק האבין זיין דאך דיא תורה
 גיט ג'וואלט אן נעמען דרום ו'הי חובב עמים
 האט גאט צוא ישראל ג'געבן דיא תורה
 אונ האט זיין ג'רופין מיין גיליבט פאלק
 כל קרשיו ג'דה אלע דיא וואש האבין מקדש
 השם ג'נווען זיינען איין זיינע הענט דאש
 איז שבת לנו וואש האבין בייא דעם עגל
 מקדש השם ג'נווען אונ האבין זיך מסבן
 נפש ג'נווען אונ האבין ג'הרגת דיא וואש
 האבין ג'דיגט דאש עגל ו'הי חובב עמים אונ
 זיין האבין זיך צוא שמויטן פון דיגט
 וועגן בלוזר די לויס זיינען איין ג'רוישר
 סבגה ג'קומען וייל זיין פלעגן מראנן
 דעם ארון אונ אנדערע כלי הקדש אונ זיין
 פלעגן אים קומען ווען זיין פלעגן זיין
 גיט רעכט מראנן ו'הי סבירידי אויף האבין
 דיא לויס זיין תורה גילערניגט אונ האבין
 דינים ג'פסקת צוא דאש פאלק ישראל
 תורה צוה לנו משה סדרש קהלת עקב דיא לויס
 זאנן מיר האבין קבל ג'טוען דיא תורה
 פון משה פאר איין ירושה וואש מיר זיינען
 דאש איין זאמלונג פון עקב אונ דרום
 דער מאנט ער עקב אונ גיט אברהם אונ
 יצחק וייל ישמעאל דער זון פון אברהם
 אונ עשו דער זון פון יצחק האבין גיט
 ג'וואלט דיא תורה קבל זיין אונ דער
 פסוק לעריגט אויגו אויך דאש פון דער תורה
 וועגן איז צוא ישראל ווארין ג'געבן דאש

לאנד ארץ ישראל און ווען זיך וועלן
 דיא תורה נים האלטן וועלן זיך פאר
 מדינת ווערן פון דעם לאנד אזוי ווי
 סיד זינען איצונד פאר מדינת נתי ישראל
 פלג התעורר ראש יום נאם איז ארץ
 צווישן ישראל ווען זי זינען איין גימאסט
 מיט אנאנדער און האבן שלום צווישן
 זיך דאש בין קריג איז נים דא צווישן
 זיך וויא ווי ראובן ואל יום ראובן זאל לעבן
 אויף דער וועלט און זאל נים גימאסט
 ווערן אויף זענער וועלט עש זאל אים נים
 דער מאנט ווערן דאש וואש ער האט פאר
 שטערט דאש גילענער פון זיין פאטער
 געבט און ער זאל גימאסט ווערן צווישן זינע
 קרידער און משה האט פרעג גיבעמאסט
 צווישן ראובן ווייל ער איז איין בכור און
 ראובן האט אויך פריער גימאסט איין חלק
 אין ארץ ישראל דער נאך זאנט משה
 איין ברכה צווישן יהודה ווייל ער האט גימאסט
 איין חלק נאך ראובן פאר אנדערע שבטים
 רש"י שרייבט ער זאנט דרום יהודה זיך
 ראובן ווייל זיך האבן ביידע מתונה
 גינען זייערע עבירות און האבן תשובה
 גימאט און ער האט גיבעמאסט יהודה ער
 זאל שטארק זיין צווישן האלטן מיט
 דיא עובדי פוכבים דיא גמרא זאנט אין
 סבות דאש אלע פערציג יאר וואש דיא
 ישראל זינען גינען אין דער מדבר האבן
 זיך מיט זיך גימאסט די בינער פון דיא
 שבטים אימליכן אין איין באוונדערן ארץ
 און דיא בינער פון יהודה האבן זיך
 גימאסט אין ארץ און האבן נים רוא
 גימאט ווייל ער האט עב גינען פאר בנימין
 צווישן זיין פאטער און האט גימאט תפא
 קריג גל תמים איך זאל אייביג אין חרם זיין
 אויב איך וועל בנימין נים אפ גרינגען און
 דיא קללה פון איין חכם אפילו ווען זיך
 איז גימאט אויף איין תנאי אזוי וועט
 זיך קוקן דאש האט משה גימאט ווער

דיא נקרא זאניה וזיבין ויזען וואש קיין
 ווערס האבין זייא גיט גיגעסין אין קבר
 אברהם יצחק יעקב משה אהרן מרים און
 בנימין און אמיל זאנין דוד המלך
 האבין אויך קיין ווערס גיט גיגעסין
 און ווייל בנימין איז מער גיגענטשט
 גינארדין פון אלע שקמים דאש די שכינה
 זאל רוען אין זיין תלך דרום שטייט גיט
 קיין ואזו בייא זיין נאמען פון פארניט אזו
 וויא ביי אלע שקמים צו ווייזן דאש דיא
 ברכה פון בנימין איז באזונדער גיט גלייך
 צוא אלע שקמים וליספא אפי צוא יוסף האט
 ער גיגענטשט דאש אין זיין לאנד זאל
 זיין גוטע תבואה און פירות אונ פון זיין
 ערד וועט מען גראבין גאלד און זילבר
 דער סדרש זאנט ווארום איז יוסף ווארן
 גיגענטשט מיט דר ערד ווייל אדם הראשון
 האט זיין ווייב צוא בייזין גיפאלנט אזוא
 איז דיא ערד פון זיינט ווענין גישאלטין
 גינארדין אפר יוסף האט גיט גינואלט הערן
 זיין הארניש ווייב דרום איז דיא ערד פון
 זיינט ווענין גיגענטשט גינארדין און די
 תורה האט בייא יוסף אן גישריבן איין
 לאנג ווארט תבואה עש וואלט גינג טוען
 עש זאל שטיין תבוא דאש ווייזט אזו וויא
 יוסף איז פריער גיקומען קיין מצרים פאר
 אלע שקמים אזוא וועט ער אין די טעג
 בון פשיט אויך פריער קומען קיין ארץ
 ישראל מיט פניף און פערציג יאר רבי
 איסקריל שרייבט ווארום האט משה גיט
 גיגענטשט שקט שמעון אזו וויא ער האט
 גיגענטשט אנדרע שקמים דאש איז ווייל
 דיא נקרא זאנט אין פסוקים שניש דאש פיר
 און צוואנציג תעניתים האבין דיא אנשי
 בנסת הגדולה גיפאסט דאש קיין סופרים
 אדער מלמדים זאלין גיט רייד ווערין דען
 ווען זיי וועלן רייד ווערין וועלן זיי גיט
 וועלן זיין קיין מלמדים אדער סופרים
 דרום זעהן זייא קיין סימן ברכה גיט אין

דעם קנעלן אדער אין דעם שרייבין און
 דרום אויך האט משה גיט באשיידליך
 גיגענטשט צוא שקט שמעון ווייל פון דעם
 שקט וועט ארויש קיסען מלמדים און
 סופרים און ער האט אים נאר דר מאנט
 ביי שקט יהודה און דר אבן שזאב שרייבט
 ווייל יעקב האט גיגערינט אויף שמעון
 ולוי נאר לוי האט תשובה גיטאן און
 האבין פיל גוטש גיטאן און האבין תורה
 גילערניט צוא ישראל און זייא האבין
 זייער האלו גישמעלט בייא דעם עגל און
 האבין גיברנת דיא וואש האבין דער צוא
 גידינט און אזו דיא ישראל האבין מנה
 גינען מיט דיא טעקטער פון מואב און
 דער נשיא פון שקט שמעון האט מנה
 גינען מיט דער טאקטער פון דעם סלך
 פון מדן איז גיקומען פנתם וואש ער
 קוסט ארויש פון שקט לוי און האט זיין
 לעבין איין גישמעלט און האט דעם
 נשיא מיט דער ונה דר שלאגין און
 האט אן זיי איין נקמה גיטאן פון נאמש
 ווענין דרום האט משה צוא שקט לוי
 גיגענטשט אדער שמעון האט נאך
 גיזינדינט מיט דיא טעקטער פון מואב
 דרום אויך האט זייא משה גיט באשיידליך
 גיגענטשט און רבי איסקריל פריענט
 ווארום האט משה פריער גינאנט דעם
 שבה פון שקט לוי און דער נאך האט
 ער אים גיגענטשט און בייא אנדערע
 שקמים האט ער זייער שבה גיט גינאנט
 פריער דער תירוצ איז משה האט זיך
 גינואלט גירעכט מאבין אנמקענין דער
 וועלט מען זאל גיט זאנין דאש ער תנפת
 שקט לוי און זיי וועלן זאנן ער בענטשט
 גיט צוא שמעון ווייל יעקב האט אויף
 אים גיגערינט און אויף לוי האט יעקב
 אויך גיגערינט און משה בענטשט זייא
 דאך ווייל זייא זינען זינען קרובים
 דרום האט משה פריער גינאנט דעם שבה

מן שבט לוי צוא זאנן איד מוא זיין
 גיט הנפענען גאר זיין זינען ווערט איד
 זאל זיין בענמשין ווייל זיין פרום
 און לערנען תורה צוא ישראל פון זאנן
 זאל מען אפ לערנען דאש אימליכער
 ראש תקהל אדער זיין פרום זאל גיט
 הנפענען זינע קרובים און זאל זיך גירעכט
 באכין מען זאל אים גיט הוישר זיין און
 זאל לייט צו קיין זינד גיט בריוונען דאס
 זיין זאלין אים הוישר זיין שם זבולון
 זיין משה האט גיבענמשט זבולון זאל
 האנדלען און זאל שפיוון צו שבט יששכר
 זאש זיין וועלן לערנען תורה און
 דרום דער מאנט דיא תורה זבולון פאר
 יששכר האמשע ער איז דאך אינגער
 גזוען ווייל זבולון האט גימאכט דאש
 שבט יששכר האבין גיקענט לערנן תורה
 דרום האט אים משה פריער גיבענמשט
 פאר זיין עלצטין ברודער יששכר פון
 דאנען לערנען אונזערע חכמים אפ ווען
 זיין עושר האלט אויש פלמדי חכמים
 זיין זאלין קענען זיצן און לערנען איז
 ער זוכה צוא זעהען דיא שכינה און
 משה האט זבולון לאנג גיבענמשט און
 יששכר האט ער קורץ גיבענמשט ווייל
 דיא ברכות פון יששכר זינען גיט אויף
 דעם עולם אליין גייערט אויף דער וועלט
 און אויף יענער וועלט דרום שמיים ביי
 יששכר צווייא שיען אין זיין נאמען
 דאש ווייזט אויף צווייא ערלייא שבר
 זאש גאט וועט אים געבין אויף דר וועלט
 און אויף יענער וועלט דען די שרין ווייזט
 אויף שבר אין פרישת נוחי שמיים זבולון דרום
 זיין זיין זבולון וועט רוען ביי דעם בארמין
 פון דיא ימים זאנט דר כודש דרויף דאש
 זבולון האט גיזאנט צוא גאט ווארום
 האסטו מיין חלק לאנד גיגעבין בייא דיא
 זמים און צוא אנדערע שבטים האסטו
 גיגעבין נומע פעלדער און וויין געמאכער

האט גאט אים גענאמפערט עש וועט
 ארויש זיין ווערים פון דעם ים וואש
 הייסן הלון און כל ישראל וועלן טייער
 צאלין דער פאר צוא פארבין דער מיט
 תבלת צוא ציזית איז קשה זבולון
 האט באנערט פעלדער און וויין געמאכער
 און גאט האט אים גענאמפערט ער וועט
 אים געבין בלאע וואל דער תירוש איז
 אזוא זבולון האט גיזאנט צוא גאט אלע
 טייכין זיען אריין אין ים און דר טייך
 שמים האט גימאכט אן רייזין דיא לייט
 פון סרום צוא זנות און אויך איז די
 ישראל זינען גיקמען צום טייך שמים
 האבין זיין זונה גיווען מיט די טעכטר
 פון מואב דאש האט זבולון גיזאנט איד
 זיין ביי דעם ים און דער טייך שמים
 קומט אויך אין ים אריין האב איד סוכה
 איד זאל גיט אן גירויזט ווערין צוא
 זנות האט גאט אים גענאמפערט ווייל
 דיא וועכט מיט ציזית האנדלען דאש
 מען וועט פון דיר תבלת קיסיין צוא
 ציזית דרום וועסטו גיזול ווערין פון
 זנות דען סגות ציזית איז סגיל פון
 זנות אזוא וויא עס איז גיווען זיין מעשה
 דאש איינער האט גיוואלט ליגן בייא
 זיין זונה און אז ער האט דער זעהען
 דיא ציזית איז ער אנמלאפין גיווארן
 פון דער זונה אפך אז משיח וועט קאפן
 וועט דער יצר הרע בטל ווערין און
 זיין טייך וועט ארויש זיין פון דעם בית
 המקדש און וועט פאר מרינקען דעם
 טייך שמים אזוא וויא אין פסוק שמיים
 ופען סבית יי יצא ותשקה את נחל השמים זיין
 טייך וועט ארויש זיין פון נאמשל דיזוא און וועט
 פאר מרינקען דעם טייך שמים אפן פן יחי רצון:

הפטרת ברכה

דאש זיענען מען אים שפחת תורה:
 ויהי אבדי מות משה זכור וי און עש איז גווען נאך
 דעם מוים פון משה דר קנעכט פון גאט
 האט

האם גאט ג'ואגט צו יהושוע מיון קנעכט משה
 איז ג'ושטארבן אבער וואלט ער ג'ילעבט וואלט
 איה מיט דיר ג'וט ג'ירעט דען ער איז ג'יווען מער
 ג'אנגלייבט צו מיר • די ח'כמים זאגן דאש מען
 האט אייך דעם אבילות פון משה פאר געסן
 ד'רייא טווינגט הלכות • און איידער משה איז
 ג'ישטארבן האט ער ג'יואגט צו יהושע חזר אייבר
 די הלכות דו זאלסט זיי ג'וט פאר געסן האט
 יהושע צו אים ג'יואגט איה האב ביי דיר ער'נסט
 פאג און נאכט תורה גלע'ינט דארף איה זיי ג'וט
 אייבר תורה איה וועל זיי ג'וט פ'ר געסן • און ווייל
 ער האט זיך הויך ג'יהאלטן און האט ג'יואגט
 איה דארף זיי ג'וט צו חזרן דרום האט ער פאר
 געסן די הלכות • אזו זייגן ג'יקופן די ישראל צו
 יהושע און האבן ג'יואגט צו אים לערן אונד די
 הלכות און אז ג'וט וועלן מיר ד'ך פאר ג'ישט
 האלטן • האט יהושע גאט ג'בעטן ער זאל אים
 פאגן די הלכות האט גאט ג'יואגט משה ג'נדי פ'ת
 מיון קנעכט משה איז ג'ישטארבן את די תורה
 ווערט ג'ורפן תורת משה און ג'וט תורה יהושע
 דרום קען איה דיר די הלכות ג'וט זאגן ג'יערעט
 ש'מייא אויף און מאך ג'יון די ישראל אין דער
 מלחמה אזו וועלן זיי פ'ר געסן און דיר און וועלן
 ד'ך צו רוא לאזן פון דאנען לערנן מיר אפ ווער
 עש איז איין בעל גארה פון דעם טוט זיך אפ די
 תורה און ח'כמה אזו וויא עש איז ג'ישעדיען צו
 יהושע ת'קה קום צבור את ת'רתו און היינט ש'מייא
 אויף און פאר אייבר דעם י'דן דו און גאר דאש
 פאלק צו דעם לאנד וואש איה ג'יב צו די קינדר
 ישראל אלע ערטער וואו עש וועט פ'רעסן דיא
 פ'רים פון אייערע פ'ים אפילו חוץ לארץ האב
 איה ג'ינעפן צו איה אזו וויא איה האב ג'ירעט צו
 משה פ'נסד'ר ו'מל'גו ט'ח פ'ן ד'ר מד'ר ק'לט און
 ד'ר דא'יג'ר וואלד און ב'ו דעם ג'רוישן מ'יד פ'רת
 דאש גאנצע לאנד פון די ת'מים את ב'ו דעם
 ג'רוישן ים וואו די זון ג'ייט אונט'ר וועט זיין
 אייער ג'בול לא • ת'צ'ב איש לש'י'ד ק'יון מענ'מ'ש וועט
 זיך א'מ'קעג'ן דיר ג'וט ש'פעל'ן ווייל דו וועסט
 לעבן אזו וויא איה ב'ין ג'יווען מיט משה אז
 וועל איה זיין מיט דיר איה וועל ד'ך ג'וט שלאף
 פאכ'ן און וועל ד'ך ג'וט פ'ר לאזן כ'ח ח'מ'א

ג'יערעט שטארק ד'ך און קרעפט ד'ך צו היטן
 און צו מאן אזו וויא גאר דיא תורה וואש מ'ן
 קנעכט משה האט ד'ך ג'יבאמ'ן דו זאלסט ג'וט
 אפ קערן פון ד'ר תורה אויף ד'ר רעכט'ר זייט און
 אויף ד'ר לינק'ר זייט פ'די דו זאלסט ג'אנגליקן
 אין אלע ערטער וואו דו וועסט ג'יון ת'י צ'י'די איה
 האב ד'ך גאך לאנג ג'ישאפט גאך אין די טעג
 פון משה דאש דו זאלסט ד'ך שטארקן אין ד'ר
 מלחמה און זאלסט פאר קיינעם ק'יון מוכ'ד ג'וט
 האבן דען גאט איז מיט דיר אין אלע וועגן
 וואש דו וועסט ג'יון ג'צו יהושע את שופ'ר העם און
 יהושע האט ג'יבאמ'ן צו די עלצטע פון דעם
 פאלק און האט ג'יואגט פאך'ט אייבר צווישן דעם
 פאלק און ג'יב'ט דעם פאלק זייא זאלן זיך אן
 ג'רייטן אלע זאכן וואש מען דארף האבן איה
 וועג דאש איז כ'לי ז'יון דען גאך אין ד'רייא טעג
 וועט איר אייבר פאר'ן דעם י'דן צו קומן צו י'ש'נן
 דאש לאנד וואש אייער גאט ג'וט עש איה צו
 י'ש'נן ו'ל'אב'ו ו'ג'ו און צו ש'בט ראובן און צו
 ש'בט ג'ר און צום האלב'ן ש'בט מנשה האט
 יהושע ג'יואגט איר האט ג'יואגט צו משה ער
 זאל איה געב'ן אייער חלק לאנד אין לאנד פון
 סיחון און עוג ווייל ד'רינען איז פ'ל פאשע פאר
 ב'המות און איר האט פ'ל ב'המות און איר וועט
 ד'דינן ב'וען ש'טעט צו אייערע ווייבר און קינדר
 און איר וועט ג'יון פ'ר די ישראל ק'יון ארץ ישראל
 צו העלפ'ן זיי איין צו נעמען דאש לאנד דרום
 זייט היינט פ'רים אייער הנאי און קומט מיט
 אונד און אייערע ווייבר און קינדר זאלן ב'לייבן
 אין חוץ לארץ אין די ש'טעט וואש איר האט
 ג'ינען צו אייער חלק ב'ו מיר וועלן איין געסן
 דאש גאנצע לאנד האט ג'יענט'פ'רט ש'בט ראובן
 און ג'ר און ד'ר האלב'ר ש'בט מנשה א'יך וואש דו
 וועסט ג'יב'ט'ן וועלן מיר טאן און וואו ה'ן דו
 וועסט אונד ש'י'ק'ן וועלן מיר ז'יון אזו וויא מ'ר
 האב'ן ג'יפאלג'ט צו משה אזו וועלן מיר פאלג'ן
 ד'ך גאר האלט די מ'צו'ת פון גאט דאש גאט זאל
 זיין מיט דיר אזו וויא ער איז ג'יווען מיט משה כל
 איש אשר י'פ'ר את י'ך איטליכ'ר מענ'מ'ש וואש וועט
 ד'ך ג'וט צו הער'ן זאל ווער'ן ג'יט'יט גאר שטארק
 ד'ך אין תורה און אין מעש'ים טוב'ים אמן •

רמב ונשלמו חמשה חזמשי תורה • ונזכה לבוא לבית הבהירה :

וְאָמַר ה' סִמְנֵי בָּא וְנָח מִשְׁעִיר לְכוּ דַחֲפֵי מִהַר פֶּאֶרְן
 וְיֵי דַעַר פֶּסוּק וְאָנֹכִי וְנִצְאָהוּ מִשְׁעִיר וְצִנְדָּה
 מִשְׁבֵּה אֲדָם אֶרֶץ רִלְשָׁה בְּשַׁעַת הַקִּבְיָה הָאֵם
 גִּיּוּוֹאֲלֵם גַּעְבִּין דִּיא תוֹרָה צוּ דִּיא יִשְׂרָאֵל אִיו
 עַר פֶּרִיעַר גִּינְאֲנֵנְעֵן צוּ דִּיא בְּנֵי שְׁעִיר וְיִיא
 זֶאֱלִין וְיִיא מִקְבֵּל וְיִין הָאֲבִין וְיִיא נִיט גִּיּוּוֹאֲלֵם
 אִיו וְיִיא עֵשׁ שְׁמִיטִי וְנָח מִשְׁעִיר לְכוּ דַעַר נָאָה
 אִיו עַר גִּינְאֲנֵנְעֵן צוּ דִּיא בְּנֵי לְשִׁמְעֵאל הָאֲבִין
 וְיִיא אִוְיָ נִיט גִּיּוּוֹאֲלֵם דְרוּם שְׁמִיטִי הִפִּיט מִהַר
 פֶּאֶרְן דָּאֵשׁ מִינָם מַעַן דִּיא בְּנֵי לְשִׁמְעֵאל אִיו
 וְיִיא הָאֲבִין שׁוּין אֵלֶּע נִיט גִּיּוּוֹאֲלֵם הָאֵם עַר
 זִקָּה אִום גִּיקְעֵרְט צוּ דִּיא יִשְׂרָאֵל אִיו דָּאָה דִּיא
 קִשְׂיָה צוּ וְנִעֲלִקִין גְּבִיא פִּון וְיִיא הָאֵם עַר זִקָּה
 בְּאוּוִיָּין אִוִּיב דִּיא וְנִעֲשֵׁט זֶאֱנִין עַר הָאֵם זִקָּה
 צוּ וְיִיא אֲנַפְלֵקֵט מִיר גִּיפִינְעֵן דָּאֵשׁ גָּאֵר נִיט
 גִּייעֵרְט עַר הָאֵם זִקָּה בְּאוּוִיָּין צִיא דִּיא יִשְׂרָאֵל
 דִּירָה מִשָּׁה רִבִּינוּ אִון וְיִירְעַר אִיו קִשָּׁה עֵשׁ
 וְוֹאֵל גִּירָאֲרֵט שְׁמִיטִין ה' סִמְנֵי בָּא וְנָח לְשִׁעִיר
 לְכוּ הִפִּיט לְכוּ פֶּאֶרְן דַּעַן וְוֹאֵל דֵּר פִּיטִישׁ גִּיּוּעֵן
 עַר אִיו גִּיקוּמַעַן צוּ שְׁעִיר אִון צוּ פֶּאֶרְן הָאֵם
 עַר גִּיּוּוֹאֲרֵט בִּין רִבִּי שְׁמַעִין אִיו גִּיקוּמַעַן
 הָאֵם עַר אִים גִּיפִרְעֵנִט זֶאֱנִט עַר צוּ אִים אִוְיָ
 דַּעַר שְׁאֵלָה אִיו אִיו גִּיּוֹאֲנֵט גִּיּוּוֹאֲרִין ה' סִמְנֵי
 בָּא פִּון דַּעַם בְּאֶרֶץ סִמְנֵי אִיו עַר אֲנַמְפִּלְעֵקֵט
 גִּיּוּוֹאֲרִין אִוְיָ וְיִיא וְנָח מִשְׁעִיר דִּירָה דַּעַם וְוֹאֵשׁ
 דִּיא בְּנֵי שְׁעִיר הָאֲבִין נִיט גִּיּוּוֹאֲלֵט מִקְבֵּל וְיִין
 דִּיא תוֹרָה וְיִירָה דַּעַם הָאֵם הַקִּבְיָה דַּעַר לִיכְט
 אִון הָאֵם מוֹסִיף גִּיּוּעֵן אִוְיָ דִּיא יִשְׂרָאֵל דִּיא
 הִילִינְעֵ לִיכְט אִיו מִינָם מַעַן אִוְיָ מִהַר פֶּאֶרְן
 דְרוּם שְׁמִיטִי מִהַר שְׁעִיר מִהַר פֶּאֶרְן אִון דָּאֵשׁ
 וְוֹאֵשׁ דִּיא הָאֵשֶׁט גִּיפִרְעֵנִט דִּירָה וְנִעֲלִקִין גְּבִיא
 הָאֵם עַר זִקָּה צוּ וְיִיא אֲנַמְפִּלְעֵקֵט דָּאֵשׁ אִיו
 אֲגִוּוִישְׁעֵר סוּד אִון דַּעַר נָאָה זֶאֱנִט עַר עַר
 הָאֵם גִּירִפִּין צִיא דַּעַם סִיט אִון הָאֵם אִים
 גִּיפִרְעֵנִט אִוִּיב עַר וְיִיל מִקְבֵּל וְיִין דִּיא הַעֲרָה
 עֲנַמְפִּעֵרְט עַר וְוֹאֵשׁ שְׁמִיטִי אִין דַּעַר תוֹרָה אִיו
 הָאֵם אִים הַקִּבְיָה גִּיּוֹאֲנֵט אֵלֶּע עֲשֵׁרֵת הַדְּבָרֹת
 וְיִיא בְּאֵלְד עַר הָאֵם אִים גִּיּוֹאֲנֵט עֵשׁ שְׁמִיטִי
 לֹא תִדְבֹר עֲנַמְפִּעֵרְט עַר אִון הִוִּיכְט אִים אִין צוּ
 בַּעֲמִין אִון זֶאֱנִט רִבִּישׁ עַר וְנִעַן דֵּר וְיִוִּלְשֵׁט מִיר
 דִּיא תוֹרָה גַּעְבִּין אִיו וְיִוִּלְשֵׁט בִּיִיא מִיר צִיא
 נַעֲמַעַן מִיין מִשְׁלָה עֵשׁ וְנִעַט פִּון מִיר אֵלִין
 בְּמַל וְנִעֲרִין דַּעַן מִיין מִשְׁלָה אִיו דָּאָה נָאֵר
 מִלְחָמָה הָאֲלִטִין אִון דַּעַר מִהַר פֶּאֶרְן אִין מִלְחָמָה

מען זאל הרנגען מענשטן און איד בין משל
 איבער דעם נוכח וואש הויכט מאדים און
 ער האט גיוואלט אין רכילות מקמרג זיין
 אויף דיא ישראל זאגט ער רבוננו של עולם
 אויב עש איז דיר גיחא עש איז פאר הארדין
 דיא בני יעקב צו זיין איז ראוי דיא תורה
 ער האט נאר גימיינט אז דיא ישראל וועלן
 מקבל זיין דיא תורה וועלן זיין נישט קענען קיין
 קיום האבן און הקביה וועט זיין מעביר זיין
 פון דער וועלט וועלן זיין קיין שליטה נישט
 האבן זאגט הקביה ווייל דיא ווילשט אין איר
 נישט האבן קיין חלק דרום שיר זק אפ פון
 איר און זיין זק פון איר נאר מעביר זאגט ער
 עש גיפעלט מיר זק אפ שידין פון איר אין
 גאנצן זאגט ווידער הקביה צו אים ווייל עש
 איז אז גיב מיר איין עצה וואש איד זאל מאן
 צוא דיא בני יעקב זיין זאלן וועלן מקבל
 זיין דיא תורה זאגט ער רבוננו של עולם מען
 דארף זיין משחד זיין נעם דיא ליכט פון דיא
 חיילות השמים און גיב זיא צו זיין דיר דעם
 וועלן זיין מקבל זיין דיא תורה און מיין ליכט
 וועל איד געבן צו דעם ערשטן דער סייט האט
 פון זק אפ גיזיגין די ליכט דאש היישט דיא
 קדושה וואש האט באדעקט אויף אים און
 האט זיא אפ גיגעבן צוא הקביה ער זאל זיא
 געבן צו דיא ישראל דרום שמיט ונח משעיר
 לכו ער האט גימאכט צו דיא ישראל שיינען
 דיא ליכט פון שער דאש איז דער סייט אז
 ויין עש שמיט ונח משעיר לכו דער נאָה און
 ער גינאנען צו דיא בני לשמעאל האט הקביה
 גירופין צו זיין שר וואש הויכט הייב און זאגט
 צו אים ווילסטו מקבל זיין די תורה זאגט ער
 וואש שמיט אין איר האט ער אים גיזאגט
 עש שמיט לא תנאף האט ער גיזאגט ויין
 צוא מיר הקביה וייל צוא מיר מאכן גיגעבן
 דיא בייער ירושה דען עש וועט ווערן פון
 מיר אפ גיטאן מיין ממשלה דען איד האב
 בייא מיר דיא ברכה פון דיא פיש וואש בייא
 זיין שמיט פרוידי אויף שמיט בייא מיר
 זיין יתח נח אים ער האט אן גיהויבן צוא
 בעמין פאר הקביה און זאגט רבוננו של עולם
 אברהם האט דאך גיחאט צווייא קינדער זיךק
 מיט לשמעאל גיב דיא תורה צו דיא בני יצחק
 זיא איז ראוי צו זיין זאגט הקדוש ברוך הוא

צו אים איך קען צו זיין גיט געבין דען רוא
 בישט דער בכור אין דאך צוא דיר ראוי ריא
 הורה הויבט ער אן בעטן צוא הקב"ה און
 זאגט רבנו של עולם מין בכורה שיינק איך
 זיין און דעם אור וואש איך האב גירשית פון
 אברהם מסכת מין בכורה שיינק איך אויך צו
 זיין האט השרת אזו גיטאן אזו וויא עש
 שמיים הופע פה פארן אזו האט הקב"ה אויך
 גירושין צו אלע שרים ומכונים איבער אנדערע
 פעלקער האבין זיין אלע אויך געטעמערט אז
 מען זאל ריא הורה געבין צו ריא ישראל און
 אלע האבין געגעבן מתנות צו די ישראל אלץ
 כדי זיין זאלין מרצה ווערן מקבל זיין ריא
 הורה עש איז און משל צוא זיין רופא וואש
 האט גיהאט זיין כלי מיט סם היים ווער עש
 עקט דער פון בלייבט ער לעבין האט ער דאס
 גיוואלט געבין צו זיין זון ער האט אבער גיהאט
 בייא זיך אין שטוב ביינע קנעכט האט ער
 מורא גיהאט פאר זיין וויא זאלין זיך אין אים
 גיט מתקנא זיין וואש ער גיט אים אזו אנדערע
 מתנה וועלן זיין אים הרגענן האט ער גיטקען
 אפטייל סם המת און רופט זיינע קנעכט און
 זאגט צו זיין איר זייט מיינע נאכנים בכון וועל
 איך איך געבין ריא כלי באהאלטן פרעגן
 זיין אים וואש איז אין דער כלי זאגט ער
 אין איר אים סם המת טראכטן זיין זיך ווען
 ער זאל דאש געבן צו זיין זון וועט ער בנודאי
 שטארבין וועלן מיר אין נאנצן קלשנן דאש
 נוסף פון דעם בעל הבית זאגן זיין צו זייער
 האר ריא כלי איז מער גיט ראוי נאר צו זיין
 זון און אויב ער וועט דאש גיט וועלן געם
 דאש נעלט וואש רוא בישט אונז שולדיג
 שכיחות און גיב אים שוחד כדי ער זאל ריא
 כלי מקבל זיין אזו אויך דער רופא חכם איז
 דקב"ה ער האט גיוואקסט אז ער וועט געבין
 ריא ישראל ריא הורה און וועט ריא מכונים
 גיט מדיע זיין וועלן ריא ישראל קיין מתנה
 גיט האבין דרום האט ער אזו גיטאן און אזו
 גיטאכט אז זיין זאלין נאך געבין מתנות צוא
 ריא ישראל כדי זיין זאלין מקבל זיין ריא
 הורה און אלע מתנות האט משה רבינו
 למענה צוא גיטקען ער זאל זיין געבין צוא
 ריא ישראל אזו וויא עש שמיים זלית לפרים
 זכין שבי לקח סגט באדם אזו האבין ריא

ישראל גירשית ריא הורה און קריג און און
 קטרוג כדי ריא וברך שפיה לעלם וילעלי לפי קום
 און זעה ריא מתנות זיינען גיווען צירחג צו
 ריא ישראל און דרום בשעת מתן הורה
 האבין זיין גיהאט חירות פון דעם מלאך המת
 ער מיט דעם צד המוציא האבין אין זיין
 גיט שולט גיווען און גיט גינג וואש זיין
 האבין זיין מקבל גיווען און קטרוג נאר זיין
 האבין נאך מקבל גיווען מתנות און אז זיין
 האבין גיווערנעט מיט דעם עגל שמיים ונחיל
 בני ישראל את עדים מה חלב אזו פון ריא סגט
 באדם נאר גיט גיבלובין בייא זיין גיערט דער
 שבי וואש עש שמיים זלית לפרים שבי שבי אז
 זיין האבין אבער דער נאך ווער גיווערנעט
 שמיים ונחיל הכנני מלך ער גילח ישראל ויש
 סגט שבי רבי יומי זאגט בשעת הקדוש ברוך
 הוא האט מתויר גיווען ריא הורה און מען
 האט זיא גיט גיוואלט געמען האט ריא וועלט
 גיעצטערט און האט זיך גישראקן און האט
 זיך גיוואלט אום קערן צו הוהו ובוהו דען
 הקב"ה האט אהנאי אויש גיטמען בשעת
 פריאת העולם אז מען וועט גיט מקבל זיין די
 הורה וועט ריא וועלט ווערער הרוב ווערן
 דרום האט זיא גיטינגט אז קיינער וועט שוין
 גיט וועלן מקבל זיין ריא הורה דרום און
 רשעה אבער אז ריא ישראל האבין גיוואנט
 בעשה ונשמע פיד תיבה אזו זיא גישטילט
 גיווארין דרום שמיים משפס השסקת דו אזו
 ריא ושקפה פריער האבין ריא דומיל און ער
 מורא גיהאט אבער דער נאך וישקפה איז זיא
 גישטילט גיווארין :

וללנו אפר תמיד ואוריה לאיש תמיד רכי אלעזר
 זאגט אמתליכער פון וליי אויער זיין
 זיינען גיקוסטן טאן זייער עבודה האט מען
 זיין פריער בודק גיווען אויב זיין זיינען
 רעכט פקי אין זייערע דינים און אזו איז אויך
 גיווען בייא די סתדרין וואש זיין האבין רן
 גיווען דינים און אז ריא כדנים זיינען פקי
 גיווען האט מען זיין ארין גילאזין אין בית
 המקדש צו טאן ריא עבודה און אז גיט איז
 ער דער צו גיט גיקוסטן אזו ווא דער פסק
 זאגט וילנו אפר תמיד ואוריה לאיש תמיד זאגט
 ער דער נאך ווארדם האט ארין זכה גיווען
 צו ריא אריום והכמים את צו טאן די עבודה
 דרום

דרום אשר נסיתו בפקח ווייל עד אז גפרובט
 גיווארין האמר לאביו ולאמו לא ראיתיו וגוי את אז
 עד אז וואל גיפונען אין די מדרגות דען עש
 שמיים וויטער יורו משפחה לעקב ותרדף לישראל
 ישיטו קסודה באפד וגוי עד קען שטיל מאכין
 דעם רוזנו אונ דעם מרת הדין אונ שלום מאכין
 אויף דער וועלט וכליל על מקדש דאש דער
 מרת הדין ווערט משותף מיט רחמים אזו
 ווערין אלע ברכות גיפונען אין אלע עולמות
 דרום שמיים וויטער בבר יי מילו ופול הדין תרצה
 יקמת שם משה רבי שמעון זאנט משה אזו ניש
 גישמארבין אויב הוא וועט פראגען
 עש שמיים דאך אבער נפת שם משה עש אזו
 אזו בייא אלע צדיקים שמיים נאר דאש ווארט
 מיתה אנשקעגין אזו וויא ווערין אפ גיטאן
 פון אינו למטה דען דער וואש אזו בשלימות
 דאש די אמונה הקדושה היינט אן אין אים
 אזו בייא אים ניש דא קיין מיתה ואף אל תירא
 בגדי יעקב ואל פחת ישראל כי אתך אני זאנט רבי

יהודה ווייל עש שמיים כי אתך אני איה בין מיט
 דיר לערנען מיר אפ אזו עד מוז לעבין
 וואל צו דעם חלק וואש דער האר זאנט אים
 איה בין מיט דיר ניש הוא בישט מיט מיר
 גיערט איה בין מיט דיר דען ויין דער קומט
 צו אים וואונען מיט אים זאנט רבי שמעון
 רבי יהודה האט רעכט גיזאנט עש שמיים
 ושב יעקב יעקב ושאנו ויין פהריד ושב יעקב עד
 וועט זיך ווידער קערין למעלה צו דעם ארש
 וואו ער אזו גינעמען גיווארין ושאנו בעולם הזה
 ושאנו בעולם הבא ויין פהריד ער אזו ניש דער
 שראקין גיווארין פאר דעם מלאך המות
 אזו דער פון משמע עש אזו דאש אלץ גיווען
 בייא אים זאנט רבי יצחק מען האט אויף
 אין דער גמרא גידונגען פון דעם פסוק אז
 ער אזו ניש גישמארבין ווייל עש שמיים ואת
 יקרה אזו וויא זיינע קינדער לעבין דאך אזו
 ער אזו נאך אויף בתים ער לעבט נאך ויהיה
 ושלום עלינו ועל כל ישראל אמן

סליק ספר נפת צופים

